

مُقَدِّمَةٌ

□

الحمد لله رب العالمين الرحمن الرحيم مالك يوم الدين والصلوة والسلام على رسوله محمد و
آله واصحابه اجمعين □ وبعد :

نعمتونه دالله رب العزت ډير زيات دى □
دشـميرلو دحد نه بهردى لکه رب العزت خپله
فرمائى " وان تعدّوا نعمة الله لا تحصوها " نو دهر
نعمت په مقابله کښې دالله شان هومره قدرونه
او شـکرونه □ خو په د□ ټولو نعمتونو کښې يو ډير
لوئ□ نعمت هغه قرآن کریم د□ ، دالله کتاب□ "
الحياة فى ظلال القرآن نعمة لا توازيها نعمة "
داس□ نعمت چه بل نعمت ئ□ مقابله نشى کول□□ او
دټولو نعمو باره کښې به رب العزت دقيامت په
ورځ تپوس کوى□ لکه فرمائى : " لتسئلن يومئذ
عن النعيم " قسم د□ خامخا تپوس به کول□ شى
ستاسو نه دقيامت په ورځ باند□ دټولو نعمتونو په
باره کښې □ نو دټولو نعمتونو نه لوئ□ نعمت په
بنديانو او پيريانو باند□ دالله کتاب د□□ نو دد□ باره
کښې به هم تپوس کوى□ بل ځاى□ کښې الله وائى
:

وَإِنَّهُ لَذِكْرٌ لَّكَ وَلِقَوْمِكَ ۝ ۱ وَ سَوْفَ تُسْأَلُونَ ۝ ۴۴ " الزخرف:

او يقيناً خامخا دا کتاب لوئ□ عزت د□ ستا او
ستا دقوم دپاره او بيا به تپوس کول□ شى□
بيضاوى کښې وائى : " وانه لذكر لك اى شرف لك
ولقومك وسوف تسئلون اى عنه يوم القيامة عن
قيامكم بحقه " نو قرآن دا لوئ□ عزت د□ نو لوى
نعمت د□ خو دد□ دحق پوره کولو باره کښې به
الله تپوس کوى □ نو حقوق دقرآن کریم خو ډير

دی خو یو حق پکښې داد ځه دد ځه مقصد باند ځان پوهه کړ ځی ځه یو تن ته پلار یا رور یا بل رزته دار خط راولیری نو هغه حق داوی ځه ځان پر پوهه کړ ځی او دغه وجه ده ځه دغه رالیرا ځی شوی خط باند ځان پوهه کولو دپاره دا خط په پوهه کسانو باند ګرځول ځی ځه خپله پر نه پوهیری نو قرآن کریم هم دالله خط د او مخلوق بندیانو او پیریانو ته ئ رالیرا د نو پکار ده ځه دد ځه مقصد باند هم ځان پوهه کړ ځی دا دقرآن حق دد نو دقرآن دمقصد د وضاحت دپاره او د فهم د اسانولو دپاره علماؤ ډیر کړاونه او کوششونه کړی دی او په اصول دتفسیر باند ئ کار کړ د او چا تفاسیر لیکلی دی خو په دی باب کښې زمونږه د اساتذو " ځه کوم ژوندی دی الله د په عمر او صحت کښې برکتونه واچوی او ځه کوم وفات شوی دی دهغوی د الله قبرونه منور کړی " یو خاص طرز ځه هغوی په هغه خاص نهج او طرز باند دقرآن وضاحت کوی دهغه ډیر خصوصیات دی خو دهغه نه یو څو خصوصیات ذکر کوو

خصوصیات د طرز دمشائخو

- ۱ ځی یو دا ځه عام فهم دی ځ هر سر پر پوهیری د عالم نه عالم او د امی نه امی ځ نوافائده ئ زیاته ده په د طریق عالم هم پوهیری او امی هم پوهیری
- ۲ ځی قرآن دیو خاص مقصد دپاره نازل شو د ځه هغه اصلاح دمخلوق ده هم دعقید او هم د عمل ئ نو په د طریق سره دا مقصد دنزول القرآن په صحیح طریق ادا کیری
- ۳ ځی قرآن مجید دیو زمان دخلقو پور خاص ندد بلکه عام د تر قیامته پور ځ نو په د طرز

فضيلة القرآن

البقرة: ٢٦٩ چ ی ب پ ر د ا ء آ

چ ڈ ڈ چ الكوثر: ۱

گفت حکمت را خدا خیر کثیر
جز بقرآن ضیغمِ روباهی ست
شهنشاهی است

نو قرآن لوئ ځیر د ځما د دنیا روپو پیسو
طرف ته عام طور باند ذهن ځی خو اصل خزانه او
خیر هغه قرآن او اصل بادشاهی د قرآن بادشاهی
ده ډینچ پیر شیخ صاحب فرمائی : " که څوک راته
وایی چه د قرآن درس پریبرده او بادشاهی او
وزارت د ملک درکوو نو پریخودو ته ئ ځ تیار نه یم "
دریم فضیلت : چه دا قرآن کریم سبب د میند ،
محبت او الفت د ځ ځ کوم کور کښې چه قرآن
راشی نو هغه کور کښې به مینه او محبت وی ځ په
کوم کلی کښې چه قرآن راشی په عقیده او عمل
نو هغه کلی کښې به مینه او محبت وی ځ په کوم
ملک کښې چه قرآن راشی نو هغه ملک کښې به
مینه او محبت وی ځ په کوم تنظیم کښې چه قرآن
راشی نو دهغه تنظیم په ارکانو کښې به مینه
محبت وی ځ الله رب العزت فرمائی :

چۆۋۈۋۇ ۋۇ □□ چ الأعراف: ٢٠٤

پنجم فضیلت : چه دا قرآن سبب خوشحالی د ؟
 خوشحالی په دوه قسمه باند د ه یو ظاهری
 خوشحالی ده وقتی چه لطیفه وغیره اوریدو سره
 حاصلیری خو بله ده حقیقی خوشحالی ه نو په
 قرآن کښې حقیقی خوشحالی حاصلیری ه الله
 وائی : " الا بذکرالله تطمئن القلوب " او حدیث
 کښې هم راځی ه چه کوم کور محله کښې قرآن
 وی نو قرآن سبب خوشحالی د ه هلته به
 خوشحالی وی ه او الله هم وائی چه په د ه
 خوشحالی اوکړئ ه

"فَبِذَلِكَ فَلْيَفْرَحُوا" (يونس ٥٨)

شپږم فضيلت : چه دا قرآن دخيرونو او برکتونو ذريعه ده □ دد □ په ذريعه برکتونه نازليري □ لکه سورة المائدة ۶۶ کښي الله فرمائي :

چ ت ث ز ن ت ث ز ط ب ط ر ط ق ف و فق

ق ف ق ج ج ج ج ج ج ج المائدة: ٦٦

نو قرآن هم دالله کتب د لکه د تورات او انجیل نو دد په اقامه ســــره به هم خپرونه او برکتونه راځي د رزق به سوا کيږي په فضائل دقرآن باند مختلف کتابونه ليکلا شوي دي او احاديث هم ډير دي په د باب کښي

الحديث الأول : نبى   فرمائى " القرآن احب الى الله من السموات والارض ومن فيهن " نوحه

خوک قرآن را واخلی نو هغه به هم الله ته محبوب
شی □

الحديث الثاني : نبی □ فرمائی :
اوصيكم بتقوى الله والقرآن فانه نور الظلمة
وهدي النهار فاتلوه على ماكان من جهد وفاقه "
□

نو غوره امتی هغه د □ چه دخپل پیغمبر دا
حديث په خا □ کړی □ قرآن را واخلی خو سختی
تکلیف به وی خو چه دتکالیفو سختو او مشکلات
دو □ نه دقرآن درس او تدریس پر □ نږدی □

فضيلة اهل القرآن

نو دقرآن والا هم ډیر فضیلت او غوره وال □ د □
چه دا غوره د □ امة د □
كما في الحديث خيركم من تعلم القرآن وعلمه "
نو معلم او متعلم □ غوره دی په تاسو کښې او
امة چه دي نو

كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ
الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ (ال عمران ۱۱۰)

خو امة دامتونو نه غوره او قرآن والا د □ امة
غوری نو قرآن والا دغورو غوره شو □ دشوملو نه
چه کوچ اویستل □ شی □ نو قرآن والا که نارینه دی
که زنانه دی نو غوره دی □ هکذا په حدیث کښې
راخی □ " اشراف امتی حمله القرآن " نو چه حمل
دقرآن □ عملماً او عملاً کړ □ وی □ نو نبی □ وائی
دا اشراف او عزتمند د امت خما دی □ او قرآن هم
عزت د □ ددوی □

چ □ □ □ □ ی ی ی د د چ الأنبياء: ۱۰

دا رنگ □ په حدیث کښې راخی :
يوتى بحملة القرآن يوم القيامة "
او الله به ورته وائی "

انتم وعاءة كلامی اُخذکم بما اخذبه الانبياء الا
الوحی "

نو دقيامة په ورځ به ددوی او انبياء تر مينځه
صرف ديو ډرځ ډرځ فرق وی چه هغه د نبوت او وحی
درجه ده ډ

دارنگ ډ قرآن والا دالله اهل او خواص دی لکه
فضائل قرآن کښې شیخ الحی دنسائی په حواله
حدیث ذکر کوی :

عن انس قال : قال رسول الله ډ : ان لله اهلی
من الناس ، قالو: من هم یارسول الله ، قال :
اهل القرآن هم اهل الله وخاصته " ډ

او دقرآن د درس وتدریس باره کښې نوو حدیث
نقل کړ ډ ډ

عن ابی هريرة ډ ان رسول الله ډ قال :- ما اجتمع
قوم فی بیت من بیوت الله یتلون کتاب الله
ویتداسونه بينهم الا نزلت علیهم السکينة
وغشيتهم الرحمة وحفتهم الملائكة وذكرهم الله
فیمن عنده ډ

الاداب لفهم القرآن

اوس دفضيلة ذکر کولو نه روستو کوم آداب
پکار دی دپاره د فائد ډ اغستلو دقرآن نه او د
مستفید کیدلو دقرآن نه چه په هغه ادب باند ډ سر ډ
خائسته شی نو علم دقرآن به ورته حاصل شی او
سره د حصول نه به مقصود ته اورسیری او په
اسانه به اورسی ډ او دا قانون د ډ او قاعده ده چه
کله یو کار په اصول او اداب باند ډ وی نو
دهغ ډ فائده وی او فائده ئ ډ زیاته وی او پائیداره
هم وی او چه کله یو کار په اصول او اداب باند ډ نه
وی نو په هغ ډ باند ډ خو یا د سره فائده مرتبه نشی
او که مرتبه شی خو کمه وی او که زیاته وی نو بیا
پائیداره نه وی یعنی بل چاته منتقل نشی ډ و دد ډ

وجـ دقرآن په زده کړه کښې او دقرآن نه په استفاده کښې هم دادابو لحاظ پکار دـ مستفید الطالبین کښې وائی " من حرم الادب فقد حرم الخير الكثير " رومی بابا وائی

از خدا جوئیم توفیق ادب که بی ادب محروم ماند از

فضل رب

بی ادب تنها نه خود را داشت بد بلکه آتش در همه

آفاق زد

نوبـ ادبی لوئـ لعنت دـ او ادب لوئـ رحمت دـ نو ددـ وجـ نه د قرآن په زده کړه کښې د آدابو لحاظ پکار دـ ددـ په آدابو باندـ مستقل کتابونه لیکلـ شوی دی لکه " التبیان فی آداب حملة القرآن " دامام نوو کتاب دـ داسـ نور په کتابونو کښې پرـ ایواب هم قائم کړـ شوی دیـ خو مختصراً یو خو آداب دلته ذکر کووـ

۱ـ النية : نية کښې دوه خبرـ دیـ یو نية صحيح کول او برابرولـ کابلگرام شیخ و نورالله مرقده به فرمائی؛ چه نية خه ته وائی نو وئیل چه عالمان دنية معنی کوی " انبعث القلب الى نحو ما يتمنى " دزړه راپورته کیدل دهغه خه طرف ته چه زړه ئـ غواړی او تمنی ئـ کویـ مثال لکه دا وخت مونږ او تاسو چه قرآن ته ناست یو او قرآن زده کوو نو دـ وخت کښې مونږ دوکانداری کولـ شوه ، زمینداری کولـ شوه ، بازار ته تلـ شو وغیره کارونه مو پکښې کولـ شو خو د ټولو کارونو کښې زمونږ زړه قرآن راغستل غوره کړل او ددـ په طرف راپورته شو نو دا انبعث او راپورته کیدلو باندـ باعث دالله رضا نه علاوه یو بل باعث ووـ مثلاً قرآن زده کوم چه خلق راته شیخ او وائی ، مقرر اعظم راته او وائی یا امامتی به راته ملاؤ شی نو اړه به پکښې ملاویری ، گادې کښې به راته خلق مخکښې سټ پریردی ، گادـ به راته اودروی، دایم اـ امتحان کښې به فائده راکړی

وغیره نو دا نیت صحیح ند ۱ ۱ چه دالله طرف ته تلونک ۱ نه د ۱ او که باعث دا وو چه دا د الله کتاب م راواغستو چه دالله زما او دعالم د اصلاح دپاره رالیرا ۱ د ۱ نو دا زده کوم چه دخان او عالم اصلاح پر ۱ اوکړم او الله رانه راضی شی نو دا دالله په طرف تلونکی دی نو دا نية صحیح د ۱ ۱ نو نية یو صحیح کول پکار دی ۱ قاضی شمس ۱ الن د مشکاة په شرح کښې ذکر کوی د نیت مثال دتخم د ۱ ۱ " ان حنطة فحنطة وان شعیراً فشعیر " چه څنگه تخم کری نو هم هغه شان فصل راخیژی نو هکذا که نیت صحیح نو اعمال به صحیح وی فائده مند به وی او که نیت غلط وو اعمال به غلط وی فائده به پر ۱ نه مرتب کیږی ۱ او د نیت مثال د لوی دویخ د ۱ که د لوی ویخ صفا وی او اوبه پکښې واچوی نو صفا وی او که گنده وی او اوبه پکښې واچوی نو اوبه گنده ۱ نو دغه شان که نیت گنده وو غلط وو نو فائده مند علم او عمل پر ۱ نه مرتب کیږی ۱ نو تصحیح د نیت پوره ضروری ده ۱ دکابل گرام شیخ صیب رحمه الله تعالی و نورالله مرقده به فرمائیل : چه صاحب القرآن له زده کړه کوی او که خونه کوی پکار دی چه په خپل نیت باند ۱ نظر ثانی کوی او هره ورځ دی تجدید النية کوی ۱ سفیا وائی:

طلبت العلم لغير الله فابی العلم الا ان يكون لله " که د الله رضا م لټو ۱ نو علم وائی دربشم او کنه نو تش معلومات به وی علم به نه وی ۱ نو نیت کښې صحت ضروری وو ۱ دویم په نیت کښې مضبوطیا ضروری ده ځکه چه نیت څومره مضبوط وی هغه هومره به امداد سوا وی ۱ او چه څومره کچه وی نو هم هغه هومره به امداد کم وی ۱ حدیث مو مخکښې ذکر کړ ۱ وو ۱ " فاتلوه علی ماکان من جهد وفاقه " که هر څومره سخته او

تکلیف او لوره و تنده وی خو په مضبوط نية کار
کوه دخپل منزل نه روستو کيرئ مه لکه يو شاعر
وايي □

لکه اونه مستقيم په خپل مقام يم که خزان
راباند □ راشی که بهار

په نغمه فصل گل ولاله کا نهی پابند
بهار هو که خزان لاله الاالله

په د □ عزم او نية کار کوه نو که هرڅه کيری که
عالم ورانيری نو وران د □ شی □ که کور د □ ږنگيری
نو ږنگ د شی خو سستا په مقصد کښې دی خلل
رانښي □ الله فرمائی:

وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا (سورة العنكبوت ٦٩)

الله وائی دخپل معرفت لار □ ورته پرانيزم □
گرمی به په تا اثرانداز نه وی □ یخنه به په تا
اثرانداز نه وی □ دهیڅ یوڅیز نه به نه متاثره
کیري □ کابلگرام شیخ صاحب رحمة الله تعالى عليه
به فرمایل :

المعونات تاتی بحسب النيات □

امدادونه دنية مطابق راځي □ که نية کلک امداد
زیات او که کچه و امداد کم □ بیا به ئ □ مثال ورله
وئیلو چه یو سر □ د □ په لاره باند □ روان د □ تیاره
ده خو دده زړه کښې یره ده چه د □ لاره باند □
دیوان دی او دا نية ئ □ مضبوط نه وی نو دهر جار □
نه ورته دیو جوړیري □ دهر □ غه □ نه ورته دیو
جوړیري □ دلخته □ نه ورته مار جوړیري □ خو چه
ورنژدی شی نو نه دیو وی او نه مار □ هغه جاره ،
غه او لخته وی □ دا ول □ نية ئ □ کمزور □ وی □ او چه
نية مضبوط وی او د □ روان وی نو که حقیقی سپ □
رواځي نو هم د □ ورله سرته راخلاصوی □ یعنی په
لنډو دا چه نية مضبوط وی نو حقیقی مصائب به
هم اثرانداز نه وی □ هغه به ورته خیالی اوگرځي □
او که نية کمزور □ وی نو خیالی به درته حقیقی

شيء نو ته هم دقرآن دعم مسافر ئى نو نية مضبوط كړه كار ته كار اوايه مصائب او حالات به راځي امداد به د الله كوي

وہ مرد نهیں جو ڈرجائے حالات كے خونى منظر سے جس حال میں جينا مشكل هو

اس حال میں جينا لازم هـ

نو دا غمونه او فکرونه پربرده او خپل مقصد ته متوجه شه د چارسد مفتى صيب به فرمائيل هيج نه داريم و غم هيج نه داريم

دستار نه داريم و غم پيچ نه

داريم

نو چه په صحيح نية او مضبوط نية نية باند قرآن له راغلې نو ستا ناسته ، گرځيدل خوب ، ډوډي خورل ، داپول عبادت دى درس ختم شو وائى خوب کوم چه تکرار ته دمه شم نو داخوب عبادت ، داخوب نه راپاخيد وائى چائى سخکم چه تکرار کښې م سر نه خوريرى نو دا چائى سخکل د عبادت د تکرار نه روستو مازيگر چکر ته تلل چه صبا له درس ته تازه يم نو دا چکر د عبادت د " وائما لامرئ مانوى " ان حنطة فحنطة وان شعيراً فشعير " دنيت سره وړوکى عمل ډير لوئ شي د صحابه کرامو نيت ډير مضبوط وو نو دد وجه نه نبي فرمائى که تاسو د احد هومره سره زر خرچ کړئ نو دصحابو يو کجهور ته نشئ رسيدل نو اول ادب وو تصحيح النية او کلک والى دنيت

۲۰ التسلسل فى العمل : دويم ادب چه په فهم دقرآن کښې ضرورى د نو هغه د التسلسل فى العمل قضائى به پکښې نه وي د چارسد مفت صاحب مدظله العالى فرمائى دقضايي خپل سپيره توب وي ولو کان جمعه هغه که ورځ د جمع ولا نه وي نوپابندى سره درس ته حاضریدل او بيا په پابندئ سره تکرار کول چه

۳۱ التَّطَهُّرُ : پاکی ضروری ده دپاره د فهم القرآن
الله فرمائی :

نه به مسه کوی د ۱ لره مگر پاکان ظاهرأ او
باطناً ۲ نو ۳ اودسه به نه ۴ دویم شرک او بدعت
به پکښې نه وی ۵ داده باطنی پاکی ۶ بدعتی او
مشرک په قران نه پوهیری ۷ هس ۸ یکفرون یکفرون
به کوی خو ۹ ۱۰ (پنج پیر شیخ صاحب)

۴۰ السواک : دا په مخکښې کښې داخل د خو
تخصیص بعدالتعمیم د لاهتمام نو مسواک کول
چه کله قرآن ته اودس کوی نو مسواک پکښې کوه
یا زوړ اودس د نو قرآن ته د ناست وخت کښې
قرآن دپاره مسواک کوه حدیث کښې راځی
نسی فرمائی :

طیبوا افواہکم فانہا طرق القرآن "

خېل ځل ډاکه کړی ځکه دالار دقرآن دی نو
 چه په کومه لاره بادشاه راځی نو هغه لار پاکول
 شی او خلق هغه لار صفا کوی نو قرآن بادشاه
 د دراتلو لاره ځله ده نو دپاکول پکار دی نو
 السواک مسواک کول ضروری دی

خیل غولہ صفاکرہ لہ خشاکہ

۵۱ ترک المشاغل واصفاء القلب اليه : نور کارونه به

پیررد □ همه تن به قرآن ته متوجه شی □ الله

فرمائی

چ ت ث د ذ ر ز س ش ص ض ط ظ ع ف ق ک گ خ غ ج ح پ ب ت

ق: ٣٧

په د قرآن کښې نصیحت د هغه چادپاره چه وی

دهغه دپاره زړه متوجه □ دانه چه ناست یمه تاسره

او زره م په گندو کښې د ۱۱ او بل په بارانه کښې

د... سر... د بادشاه په دربار کې ناست وى او

بادشا ته توجه نه کوی نو بادشاه خفه کیری □

نوقرآن بادشاه د ۱ او د بادشاه کتاب د ۲ نو چه دیته

هم توجه نه کوی نو خفه کیری ۱ نو دقرآن مجید په

وخت کښې عبث ګول دا به ادبي ده او قرآن فهم

تہ خلل دے اللہ پر خفہ کیری

چشم بند، لب بند، گوش بند گریابی سر حق بر من بخند

﴿٦﴾ جعله علی کرسی : قرآن پہ اوچت خائے باندے

کیخودل دانه چه ته زمکه باند ناست ؤ او قرآن

کریم هم به زمکه باند پروت وی یاد تر لاند

صرف خادر غۇرولايى نە پە اوچت خائى ريل

وغيره باند ای خودل

۷۰ الاستماع والانصات : غور کيخودل او چپ کيدل

قرآن ته بیا یو سماع ده او بل استماع ده نو

سَمَاعِ کِسِي پَکِي کم دی او اَسْتِمَاعِ کِسِي زِيَات

دی نو نفس اوریدلو ته سماع وائی او په اراده

اوریدلو ته آستماع وائی ۛ لکه یو سپر ۛ د ۛ په لاره

باند ۱ روان د ۱ د قرآن آواز ۱ په غورونو اولکيدو

نو داده سیماع او بل دی چه دکور نه راغلی به

ارادہ دقرآن اوریدلو باندہ او جمات کسب قرآن

اوریدلو ته کیناسد ځه اراده باند ځه نو داده استماع ځه

الله قرآن کښې استماع صفت دمومانو وئيل د
چه :

چ ه ه ه چ الزمر: ۱۸

چه قرآن پس غورونه گرځوي سورة الاعراف
۲۰۴ کښې هم وائي
وَ إِذَا قُرِئَ الْقُرْآنُ فَاسْتَمِعُوا لَهُ وَ أَنْصِتُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ۲۰۴
صحابه گرام به په پوره ادا سره قرآن اوریدو
كان على رؤسنا الطيور

۸ التدبر : د سمع نه روستو په قرآن کښې سوچ
او تدبر کول فکر کول چه دا قرآن رانه څه غواړي
او دڅه نه م منع کوي او دد انجام به څه شي
على فرمائي : " لاخير في قراءة لاتدبر فيها "
مقصدي فائده نه مرتب کيږي په هغه تلاوت چه
بدون التدبر وي نور ثواب خو به وي خو ثواب
ځانله خيز د او مقصود ځان له خيز د امام
زرکشي په البرهان کښې ذکر کوي " ويکره
قراءة القرآن بلا تدبر " او قرآن وائي :

چ چ چ چ چ چ چ چ چ چ چ چ چ چ چ چ

النساء: ۸۲

هكذا سورة محمد کښې فرمائي :

چ ک گ گ گ گ گ گ چ محمد: ۲۴

نو تدبر پکار د علامه ابن القيم فرمائي:
تدبر القرآن ان رمت الهدى فالعلم تحت

علم دقرآن په سوچ او فکر حاصلیږي
۹ الاجتناب عن موانع فهم القرآن : د موانع د فهم
القرآن نه ځان بچ کول او موانع د فهم القرآن نه
پیر دي

(۱) حب الدنيا : د دنیا مینه دقرآن علم ته مانع ده چه
دکوم طالب مینه دموبائل او موټرسائیکلو سره
ده او ددوئ شوق و نو ده ته دعلم نه نصیب
کيږي نبي د دنیا شوق نه لرو یو ورته ملگرو

چھي ر ر د ا ا چ الحجر : ۸۸

ابوبکر ؓ فرمائی : چه دیو عالم او قاری په
نظر کښې د دنیا خیزونه لوئ ؓ راغلل او لوئ ؓ
اوکړل نو " فقد صغر العظیم وعظم الصغیر " ؓ
سفيان وائی د دنیا حجت او علم د قرآن یو زړه
کښی نشی جمع کید ؓ ؓ

هم خدا خواهی وهم دنیای دون

وجنون

نو یو د دنیا دمحبث نه زړه پاکول پکار دی ځکه
 چه کوم زړه کښې د دنیا محبت وی هغه کښې د
 قرآن علم نشی راتلل ۱ محبت الدنيا مانع د ۱۱
 (۲) المعاصی : نو د گناه نه زړه او اندامونه پاکول
 پکار دی ۲ بدنظری گناه ده ، دروغ گناه ده، غیبت
 گناه ده ، دارنگ ۳ پول گناهونه شو د ۳ نه ځان
 پاکول پکار د ۴ دا د فهم القرآن د پاره مضر دی ۴
 امام شافعی فرمائی ۵

فاوصانی

شکوت الی وکیع سوء حفظی

ألى ترك المعاصى

ونور الله

فان العلم نور من الهى

لا عطیٰ لعاصی

(۳) التكبر : لكه الله فرمائی : " ساصرف عن اياتى الذين يتكبرون فى الارض بغير الحق " چا كښې چه تكبر راغلا نو هغه علم دقرآن نشى حاصلولا نو تواضع او عاجزى مفیده د په علم قرآنى كښې او تكبر مضر دى " من تواضع لله رفعه الله " او څنگه عاجزى ممدۀ فى فهم القرآن نو داسۀ عمل په هغۀ هم ممدۀ فى فهم القرآن دۀ دارنگۀ دا قرآن د اداب داستاد، ځانۀ او ملكرى احترام كول هم دى او د صفائى اهتمام هم دۀ نو داڅه مختصر اداب دى چه ددۀ خيال اوساتلۀ شى نو فائده به مرتب شى او ډیره به هم وى او پائيداره به هم وى

اوس چه ددۀ آدابو د لحاظ سره مونږه قرآن مجيد وايو نو ددۀ خبرۀ نه ځان خبرول غواړي چه قرآن څه بيانوى يعنى موضوع دقرآن څه ده ؟ خو مونږه دا تعبير كوو چه قرآن څه وائى ؟ دويم چاته وائى ؟ او په څه طريقه وائى ؟ انداز بيان ئۀ څه دۀ ؟ نو ددۀ خبرو پيژندل ضرورى دى دپاره دځان پوهه كولو په قرآن باندۀ نو ددۀ درۀ واړه خبرو تفصيل كوو بالترتيب

قرآن څه وائى ؟

نوڅمونږه شيوخ ټول او متقدمين دا وائى چه د قرآن كريم موضوع ده التوحيد ، لاله الاالله ، يو والا دالله ملاعلى قله په شرح د فقه اكبر كښې ليكي " القرآن كله فى التوحيد وحقوق اهله " مفتى محمد حسين نيلو به فرمائيل چه دقرآن موضوع ده " التوحيد ومايتبعه " اصلى مقصودى مسئله ده توحيد او نورى مسئلۀ ئۀ نوكران دى نو توحيد سر دخادمان او نوكران نه دا دقرآن موضوع ده كابلگرام شيخ رحمة الله تعالى عليه په فرمائيل چه زما زړه غواړي چه موضوع دقرآن ده " الانسان من حيث السعادة

دسپرلی دمازیگر قدر دهغو سره وی چه سیزلا
وی چاله باد دخزان مخ
ونذیمهم وبهم عرفنا فضله
الاشیاء وبضدها تتبین

نو قرآن د وضاحت دپاره رد دشرک کوی خو
اول دشرک معنی اوپیزنه چه شرک څه ته وائی ؟
الشرك

نوشرك برخه داره او حصه دارئ ته وائی
دشریعت په ژبه کښې دالله په ذات او صفات یا
کار کښې دالله سره څوک حصه دار او برخه دار
کول او گنړل دیته شرک وائی

اقسام الشرك : نو اقسام الشرك په یو اعتبار
سره داد تعریف نه معلوم شو چه درې قسمه دی
یو د شرک فی الذات مطلب دالله په ذات کښې څوک حصه دار گرځول لکه مجوسو به
وئیل خدایان دوه دی یو دخیر ذمه دار دی او بل
دشر ذمه دار دی دویم په صفات کښې حصه دار
جوړول دا د شرک فی الصفات لکه دمکی
مشرکانو به وئیل دا کارونه ټول الله نه کوی بلکه
دا فلان کار د فلانی بابا ته حواله کړی نو دا
فلان بابا کوی دارنگ چا کارساز او متصرف
عیسی دی فلان په پتو پوهیری اولاد الله
ورکوی یو تن وائی فلان بابا اوکاد ورکوی
دارنگ غیرالله شارع، حاکم، مفتی گنړل عوام له
هم اختیار دملک دقانون جوړولو وغیره داد شرک
فی الصفات دریم د شرک فی الافعال مطلب
دا چه دالله دکارونو غوندې کارونه غیر له منل لکه
بچ کول دنقصان نه کار دالله د او زمیندار وائی
بابا له اوکد اورم چه قوله م بچ کړی بوساړه راله
ساتی وغیره نو دا په کارونو کښې حصه دار او
برخه والا جوړول شرک فی الافعال د

څنگه چه توحيد انتهاى قبيح د نو هر شـ كه
 دسـاه والا وى او كه بـ سـاه وى نو دالله تعالى
 سره ئـ برخه دار گرځول حرام دىـ الله فرمائى:
 چـ كـ كـ كـ كـ كـ كـ النساء: ۳۶

نو هيڅ شـ هم دالله سره حصه دار مه
 گرځوئـ چه دشرك رد باره كښې آيت وي خلق
 وائى دا دبتانوباره كښې دـ نو وايه دشيئا څه
 معنى ده ـ سورة الجن كښې خو الله دا هم وائى :
 چـ ژـ كـ كـ كـ كـ كـ كـ الجن: ۲۰

نو شرک منهي عنه دـ نو قبيح دـ نور
 قباحونه دشرك هم قرآن ذکر کويـ
 قبائح الشرك : (۱) دمشرك هيڅ يو نيك عمل دالله
 په دربار كښې قبول ندـ لكه سورة ابراهيم ۱۸
 كښې ورلره مثال ذكر كوي ـ چه دمشرك د عمل
 مثال كرماد دـ چه تيزه سيلئ پرـ راشي او
 والوزوي ئـ سورة الفرقان ۳۳، سورة الزمر ۶۵،
 سورة الانعام ۸۸

(۲) قباحـ دشرك سبب د دله توب او بزدلي دـ او
 مشرك دله وى او بزدله وى لكه سورة العمران
 ۱۵۱ ـ (۳) شرك سبب دتباهي او هلاكت دـ او دـ
 عزتي او ذلـدـ چه انسان داوج كمال نه پستئ ته
 راغورزوئـ د سپي نه ئـ لاندـ كوي چه دسپي
 ذبيحه حلاله وى او دمشرك هغه حرامه وى ـ سورة
 الحج ۳۱، ۳۰ ـ (۴) شرك سبب دحماقت دـ او كم
 عقلتوب دـ مشرك كم عقل وى ـ سورة الحج ۷۳
 ، چه داسـ بديهي مثالونو باندـ هم نه پوهيرئـ)
 (۵) دمشرك مغفرة نه كيږي چه بـ توبـ مړ شئـ
 سورة النساء ۴۸، ۱۱۶ ـ (۶) مشرك مفتري على الله
 وى ـ سورة النساء ۴۸ ـ (۷) مشرك شاتم الله دـ ،
 الله ته كنځل كونكـ دـ لكه حديث كښې راځيـ
 الله فرمائى بنده ماته كنځل كوي او دا ورلره
 مناسب نه دىـ او كنځل الله ته څه دى؟ نو هغه دا

چه بنده وائی ﷻ الله خان له نیازولی نیولی دی ﷻ
 نائبان نو نائبان ضروره محتاج ته وی نو دوی الله
 محتاج گنړی نو دا الله ته کنځل دی ﷻ (۸) مشرک
 ابدی جهنمی د ﷻ ﷻ لك سورة المائدة ۷۲ اوگوره ﷻ نو
 دشرک د پليتنی نه د الله مونږ ټول هميشه دپاره
 اوساتی ﷻ

التقسيم الآخر في الشرك : شرک په بل اعتبار سره
 په دوه قسمه د ﷻ ﷻ (۱) الشرك الاعتقادی (۲)
 الشرك الفعلي ﷻ دهر يو لند وضاحت ﷻ

الشرك الاعتقادی : د عقيد ﷻ شرک دد ﷻ مطلب داد ﷻ
 چه يو سر ﷻ په زړه کښې دالله يو صفت دالله نه
 علاوه بل چالره اومنی او بل چاله ئ ﷻ ورکړی ﷻ لکه
 په پتو پوهيدل دالله صفت ، اولاد ورکول دالله
 صفت د ﷻ او دا صفت د زړه نه يو پيغمبر يا ولی يا
 بل چالره اومنی او اوگرځوی ﷻ نو دادی د عقيد ﷻ
 شرک ﷻ او دا عقیده لرونک ﷻ چورلټ کافر د ﷻ اگر
 چه په خله باند ﷻ څه نه وی وئ ﷻ بيا دد ﷻ شرک
 اعتقادی بلا قسمونه دی خو مشرکانو څه غټ غټ
 صفات دالله تعالی مخلوق له ورکړی وو لکه صفت
 دعلم ، داخياراتو او عبادت او د رامدد ش ﷻ نو دد ﷻ
 وج ﷻ نه استاذان د شرک اعتقادی څلور غټ
 قسمونه ذکر کوی ﷻ

(۱) الشرك في العلم : دشرک في العلم مطلب داد ﷻ
 چه په پتو باند ﷻ پوهيدل دا صفت دالله تعالی د ﷻ نو
 دا صفت نبی، ولی يا پير ، فقير له ورکړ ﷻ شی نو
 داد ﷻ شک في العلم قرآن په د ﷻ باند ﷻ لگيدل ﷻ د ﷻ په
 پتو باند ﷻ پوهه يو الله د ﷻ بل څوک پر ﷻ نه پوهيری ﷻ
 لکه سورة الانعام ۵۹، ۵۰، ۳ سورة البقرة ۳۳ سورة
 الاعراف ۱۸۸ سورة المائدة ۱۰۹ سورة سبا ۱۴
 سورة الحجرات ۱۸ سورة النمل ۶۵ ﷻ

(۲) الشرك في التصرف : دشرک في التصرف مطلب
 داد ﷻ چه دالله سره په اختياراتو کښې حصه دار

جور کړ. شی لکه الله مالک دنفع او نقصان د. مو
 د یو پیر، فقیر متعلق هم دا عقیده اولر. شی
 چه دا هم مالک د نفع او نقصان د. خو اختیارات
 په دوه قسمه باند. دی یو داسباب دلاند. او بل چه
 اسباب نه لاند. نه وی. لکه چه عقل دوه قسمه
 وی. نو چه اسباب نه لاند. نه وی نو دا قسم
 اختیارات دالله دی لکه یو تن ولاړ د. دلته او وائی
 پیر بابا ما باند. کټ اړول. شی ما هلاکول. شی نو
 دپیربابا سره دهلاکولو اسباب کوم دی نو داد.
 شرک فی التصرف، ډاکټر دارو ورکول. شی خو
 صحت نه شی ورکول. خو چه ته زیارت ته لاړ شه.
 او وائ. دا به راله دسر درد خه کوی. نو هغه کوم.
 گولئ درکوی نو داد. شرک فی التصرف. دا قسم
 اختیارات الله قرآن کښې ځان له ثابتوی لکه
 سورة الانعام ۱۷ سورة الفاطر ۲ سورة الفرقان ۳
 سورة الشوری ۴۶ سورة الاحقاف ۲۸ سورة الرعد
 ۱۶ او سورة یونس ۱۷ کښې.

(۳) (الشرک فی العبادت: د الله دپار بنده خه تعظیم
 کوی بدن یا دمال لکه سجده کوی رکوع کوی
 قیام کوی، طواف کوی یا زکوٰۃ ورکوی یا دالله په
 نوم منخته کوی نو دد. عقید دغیر دپاره اوساتل.
 شی چه دا تعظیم مالی یا بدنی دیو بنده او مخلوق
 دپاره هم جائز دی نو داد. شرک فی العبادت. قبر
 ته ئ. سجده اوکړه یا پیر ته ټیټ شو یا دقبر نه ئ.
 طواف اوکړو یا ئ. دبابا په نوم اوگ. ورکړو. نو
 دپته شرک فی العبادت وائی. نو قرآن عبادت حق
 دالله وئیل. د. لکه سورة الانعام ۵۹ وغیره کښې.
 بیا یو خاص قسم دعبادت د. چه وهل او رامدد
 شه وئیل نو دا چه وهل غیرالله ته مشرکانو
 کښې زیاته وه نو قرآن ئ. جدا ذکر کوی. نو
 استاذان ئ. هم جدا قسم شماری.

(۴) الشَّرک فی الدِّعاء : مطلب ئ دَاد چہ خپل حاجاتو کښې چغه وهل دالله ته پکار وه ځکه غائبانه چغه وهل او رامدد شه وئیل دا حق دالله د خو یو تن خپلو حاجاتو کښې غیرالله رامدد کړی او څه ظاهري اسباب د اوریدو نه وی او دا بیا هم عقیده ساتی چہ ځما آواز اوری او رارسی د غیرالله په پکار قرآن رد کوی د سورة الفاطر ۱۴ ، سورة سبا ۲۲ ، سورة الانعام ۴۰

الشَّرک الفعلى : شرک فعلی یا عملی دپته وائی چہ یو کار داسه اوکړ شی چہ دهغه نه دا معلومېږي چہ دا صفت بل له ورکول شی خو زړه کښې دا عقیده نه وی د عقیده ئ دا وی چہ دا صفت دالله د لکه یو سر په خله باند اووائی چہ څوک دکور نه اووتو او چا ورپس جارو اووهله نو جارو کيږي به نو مطلب دا چہ دا جارو ئ جارو کوی د نو عقیده ئ داده چہ هلاکت الله راوی خو دا خبره ئ دخل نه اووتله نو دا شرک فعلی په لنډو دا چہ یو مباح کار په عقیده دخیر او یا شر په ځان واجبول یو په ځان منع کول نو دَاد شرک فعلی لکه دجمع په ورځ کارکول مباح دی خو یوسر ئ په ځان منع کړی چہ په د ورځ کار کولو باند دسړی گوته غوڅيږي یا ناو له هلك په لاس کښې ورکوی وائی چہ رومد ئ هلك اوشی نو دا هلك ورکول ناو لره مباح وو خو دوی ئ ضروري گنړی په د عقیده دخیر باند چہ بیا ئ اولاد نارینه پیدا شی وغيره

نو دقرآن او ټول اسماني کتابونو اهم او اصلی مقصود هغه څه وو ؟ نو هغه وو بیان د لاله الاالله او ټول اسماني کتوبونه د مسئل خدمت کوی او چہ نور پکښې څه هم بیانيږي نو د مسئل د خادم او دنوکر په حیثیت بیانيږي نو که د شرک رد کوی نو هغه هم وضاحت د مسئل

دپاره وی ۱۱ دا خو اجمالی خبره شوه اوس که لږه تفصیلی کو ۱۱ نو ټول آسمانی کتابونه اته مسئل ۱۱ بیانوی ۱۱ اصل پکښې توحید د ۱۱ او نور ۱۱ دهغه خدمت کوی ۱۱ نو ال د مسئله التوحید دویم ده مسئله صداقت دیغمبر چه دد ۱۱ مسئل ۱۱ دیانونکی استاذ تذکره ۱۱ او صداقت چه د ۱۱ رشتن ۱۱ د ۱۱ دریمه دا دتوحید مسئله دکوم کتاب په حواله بیانیری نو دهغه کتاب مقام او څلورمه مسئله دایمان بالآخره چه دد ۱۱ ثمره او میوه به په آخره کښې ملاویری ۱۱ نو دا څلورمقاصد عالیه دی لو ۱۱ لو ۱۱ مقاصد او غه ۱۱ مسئل ۱۱ دی ۱۱ دد ۱۱ څلورو واړو امداد به په څلورو نورو مسئلو باند ۱۱ کیری یوه د الجهاد فی سبیل الله تعالی دالله ددین او دد ۱۱ تیرو مسئلو دپاره انتهائی کوشش کول دویمه مسئله دالانفاق دد ۱۱ څلور واړو دپاره اود جهاد دپاره مال لگول اوس دا ټول کارونه به هله کیری چه دد ۱۱ عقید ۱۱ خاوندان ټول یو مو ۱۱ شی نو دریمه مسئله الجماعة التنظیم ۱۱ په تنظیم او جماعت کښې نوی ، زایره ، مشران ، کشران ، نارینه ، زنانه ، غریب ، مالدار هر قسم خلق به وی نو دهر یو مناسب ادب او احترام پکار د ۱۱ نو څلورمه مسئله شوه الاداب ۱۱ او ټول ۱۱ اته مسئل ۱۱ شو ۱۱ هر آسمانی کتاب دا مسئل ۱۱ بیانوی اوس چاته به ئ ۱۱ بیانوی او څنگه به ئ ۱۱ بیانوی ؟ او بیا انداز بیان به ئ ۱۱ څه وی ؟ نو هغه راځی خو دا اوله خبره ده چه قرآن څه وائی ۱۱ نو دیکښې دتوحید مونږه په لنډو وضاحت اوکړو او ورسره دشرک ۱۱ اوس دا مسئله دتوحید په خپل سوچ او فکر نه کیری کید ۱۱ شی څوک په خپل فکر او سوچ باند ۱۱ مسئله دتوحید معلوموی او هغه ۱۱ کښې غلط شی ځکه عقل انسانی که ډیر څه عقل شی او پاک او صاف عقل شی نو دومره به اوکړی چه دیو شی څه وال ۱۱ به معلوم کړی ۱۱ خو بیا

پر حکم لکول نشی هغه به هم دبعض بختورو عقل وی نو په عقل چه شریعت ورسره ټل نه وی نو دالله پيژندل مسئله دتوحيد مکمل پيژندل اگر چه ناممکن نه دی خو گران ضرور دی ځکه قرآن ذکر کوی :

چېن ټ ټ ټ ټ ټ ټ ه چالنساء: ۸۳

که نه وی فضل دالله او رحمت ئ (چه قرآن او پیغمبر ئ د) نا تابعداری به مو کړ وه د شیطان (الله مو په عقل نه شو پیژندل) مگر لیر غوند (چه هغوی به الله په عقل پیژندلی وو) نو دتوحيد دمسلله دپاره معلم او دد دخودن دپاره الله وخت په وخت انبیاء کرام رالیرل مونږه ته چه کوم معلم او خودونک د توحيد راغل وو هغه وو جناب محمد رسول الله چه په هغوی باند د نبوت سلسله ختمه شوه نو الله نبی دلاله الاالله شارح او معلم رالیرل وو نو چه کوم توحيد او لاله الاالله د معلم دخود او وينا مطابق نه وی نو د لاله الاالله الحاد د توحيد نه د فلاسفه یا داس نور لکه معتزله ځان ته اصحاب التوحيد وائی یا بریلیان شو نو دد توحيد د نبی او خودن مطابق نه دی نو ب دینی ده نو دضروری کړه چه دا به په تعلیم دپیغمبر وی نو قرآن دتعارف دالله نه روستو دنبی مقام بیانوی دا مسئله قرآن کښې یو لوئ باب د خو په لنډو خلاصه داده چه قرآن دا په څو طریقو بیانوی

صداقة الرسول

۱ اوله طریقه دصداقت الرسول داده چه الله وائی چه ته زمونږه رشتن پیغمبر ئ صفا الله وائی چه زمونږ استاد ئ لکه سورة البقره ۱۱۹

۲ دویمه طریقه دا وی چه الله وائی ما معجز ورکړی آیات م ورکړی دی او آیات او معزو والا

نو دا اجمالاً اووه طريقه شو چه د سره قرآن بيان د صداقت الرسول كوي كله په د مسئله مستقل سورتونه هم ذكر كړي لكه سورة الضحى شوه ، سورة الانشراح وغيره نو دويم مقصد په د انداز قرآن كريم ذكر كوي بيا په پيغمبر ته الله دد مسئل د بيانولو دپاره كتاب وركړ د نو دهغه كتاب مقام چه دهغه كتاب مقام معلوم شي نو دهغه سره به مقام دپيغمبر او ورسره به مقام د مسئل د توحيد معلوم شي ځكه چه څومره كتاب اوچت وي نو هم هغه هومره به معلوم نشي او چه ديو قيمت او مقام معلوم نه وي نو د دهغه عزت په زړه كښي كم وي كابلگرام شيخ صاحب به ورلره مثل ذكر كوو چه لكه يو زيندار وي او ځوي ورلره راډو گهرئ راليرلي وي چه دد گهرئ څومره قيمت د خو ددغه گهرئ گوډ هم كوي ، تريشر ورسره هم كوي اوبه خور پكښي هم كوي بوساړ پكښي هم تړي خو كه ناڅاپي كښي ورسره څوك ملاو شي نو ورته وائي كاكا دا تا چه كومه گهرئ په لاس كړ ده نو دپته راډو وائي دد دا دننه ستن دسرو دي او داپير قيمتي ده نو بيا كه كاكا اوده كيږي نو هم ئ په رومال كښي بندوي او دكت سر ته ئ ردي او كه اوب خور كوي نو رومال كښي واچوي بيا ئ جيب كښي كيږدي او بيا جيب په بډه كښي دننه كړي دا ولا ؟ نو لږ ساعت مخكښي چه قيمت ئ ورته نه وو معلوم و هر كار ئ ورسره كوو او اوس ئ دومره خيال ساتئ ځكه قيمت او مقام ئ ورته معلوم شو يو دويم مثال به ئ وييلو چه څه يو ورځ كلي كښي ناست اوم يو سړ راغلو نا ماسره خو كښي كيناستو نو زه په جائ نماز ناست اوم او هغه كښي لږځائ خالي وو نو هغه باند كيناستو نو زه لږ آخوا شوم نو رورو ئ څه

دجائؑ نماز نه لرؑ كرمؑ بيا وائی ولی الله مولوی صاحب سره م کار دؑؑ دیکښې یو کس راغلو وؑ مولوی صیب څنگه ئؑ ؟ نو هغه دا خبره واوریده نو پوهه شو نو رورو د جائؑ نماز نه خکته شو نو ماورته وؑ حلالی لږ ساعت روستو ورته معلوم شو نو ځائؑ ئؑ پریځودوؑ پښتانه هم وائیؑ خر دځید په خوراک څه پوهیږیؑ هغه ته ئؑ قیمت نه وی معلومؑ

قدر زر زرگر شناسی قدر جوهر جوهری

نو د عالم قدر امیانو ته معلوم نه وی نو هغوی سره ئؑ دومره قدر نه وی خو د طالبانو ته ئؑ قیمت معلوم وی نو په سر ئؑ گرځوی ؑ نو قرآن هم خپل ځان په خپله ځائی او خپل قیمت په مختلف اندازونو بیانویؑ

مقام القرآن

۱ؑ تعريف القرآن : دقرآن تعريف کوی چه دا دچا دطرفنه دچا په واسطه په چا باندؑ راغلؑ دؑ ؟ لکه سورة السجده ۲ ، سورة الاعراف ۲ سورة الشعراء ۱۹۲ سورة عبس ۱۳، ۱۴، ۱۵ وغیرهؑ نو دتعريف دقرآن نه مقام دقرآن معلوم شیؑ چه الله رالیرلؑ دؑ چه دهغه دذات مثل او مثال نشته دؑ او راوړلؑ جبرئیل دؑ افضل الملائكة دؑ چه دهغه مثل او مثال نشته دؑؑ " دومرّة فاستوی " ذوقوة عند ذی العرش المکین " او په افضل البشر جناب محمد رسول اللهؑ باندؑ چه دهغه مثل او مثال نشته دؑ نو ددؑ قرآن هم مثل او مثال نشته دؑؑ

۳ؑ حکمة النزول : چه کوم مقصد له نازل شوؑ دؑ نو هغه مقصد ئؑ پیر غټ او لوئؑ مقصد دؑ ځکه یو مقصد ئؑ ابلاغ دؑ د احکام شرعیو لکه سورة البقره ۱۸۵ ؑ دویم التحکیم داد فیصلؑ کتاب دؑ دا قانون د عالم دؑ نو خلق د ډی، سی، ایس پی دخبرؑ خیال ساتی نو داد قانون کتاب دؑ او

در سخن مخفی منم چون بوئی گل در برگ گل
 بر کف دیدن مـ لـ دارد در

چیت ت ت ٹ ط ر ڑ ج فاطر: ۳۲

الله وائی چه مصطفیٰ او غوره خلقو ته م کتاب
په مفتو کښې ورکړو. سوال: که ته وائې چه مونږه

چ پ ن ت ث ث ت ث ت ث ت ث ت چ الإسرائ:

۸۸

۸۸ دحفاظت وعده ئ الله خپله کړ ده

چک گ گ گ گ گ گ ن چ الحجر: ۹

او بيان دمقام دقرآن کښې الله مستقل سورة
سورة القدر ئ نازل کړ د اوس دا مسئل چ
چا اومنل نو هغی ته به دد ثمره په آخرت کښې
ملاویری زو چ چا تر انکار اوکړو نو دهغ سزا به
ورته په آخره کښې ملاویری نو خلورمه مسئله:
الایمان بالاخرة

ایمان په قیامت باند یوه ورځ رارونه ده چ د
الله رب العزت مخ ته اودریدل دی نو لاله الاالله
او محمد رسول الله او قرآن باره کښې به تیوس
کوی په زمانه جاهلیت کښې هم خه نه خه تصور
د قیامت وو لکه دنبی نیکه عبدالمطلب ته دیو
ظالم دمرگ خبر اورسیدو چ هغه فلان ظالم
بادشاه مړشو نو هغه تیوس اوکړو چ په خپل
مرگ مړ د او که چا اووړلو؟ نو په خپل مرگ مړ
د نو هغه او خه " انی لأعلم ان بعد اليوم يوم
يجازي فيه الظالم " نو انسانه ته خپل نن پس
صبا من او خپل شپ پس ورځ من نو دا یقین هم
پوخ کړه چ ټوله دنیا نن د او د نن پس صبا
شته د او صبا راروان د د د د وچ نه قرآن
قیامة ته غد وائی لکه سورة الحشر کښې فرمائی

چ ت ث ث ت ث ت ث ت چ الحشر: ۱۸

نو دصبا دپاره غنم اخلا، گوره اخلا او پیس
جمع کو او د آخرت د صبا دپاره د هیخ اونکرل
نو زمانه جاهلیت کښې هم تصور دقیامت وو خه
نه خه خو هغوی به وئیل مونږه په غټ سړی لاس
ایځ د هغه به مو خلاصوی

چ ه ه ه ه ه ه چ یونس: ۱۸

چ ک ک ک ک ک ک گ گ گ چ الزمر: ۳

اگر سر خواهی حاضر است اگر زر خواهی
تقاضا است

190

دارنگ سورة التوبه ٦٥

۵۰ الترغيب الى الانفاق : د مال لگولو ډیر
فائد دی ۰۰ بدله ۰ دوجند میلایویری ۰ سورة
البقره ۲۴۵، ۲۶۱، سورة الحديد ۱۱ وغیرها ۰ خو
داټول کارونه چه کو ۰ نو چه ځان ځان له وی نو
برکت پکښې نه وی نو اوومه مسئله بیانوی ۰
التنظيم والجماعة

نو دتوحيد ملگری ملغلر دی نو چه ملغلر یوه
 یوځان او بل بل ځان وی نو خوند نه کوی خو چه
 کله په یو تار کښې او پټلې شی او امیل تر جور
 شی نو بیا ئې خلق په غاړو کښې اچوی نو دا
 موحدین ملغلر دی نو چه دا په یو تار کښې او پټلې
 شی نو قدر به ئې هله زیات شی نو دا ملغلر تار
 کښې اوپیه اوپو ورله محراب جور کړه دا یو بدن
 کړه نوڅه به اندامونه شی او یو به پکښې سر او
 امیر شی نو چه دا نظم و نسق پکښې نو قدر به
 ئې پیدا شی په یو ځنگل کښې در غویان وو او
 در واره په اتفاق وو په ټول ځنگل ئې بادشاهی
 وه زمري هم د هغوی د حکموت دلاند وو زمري
 ورته چل جور کړو تور او سور غو ئې ځانله کړو
 ورته وائی د سپین غوی درکښې ډیر بد خکاری
 تاسو دواړه خوند کوی نو که دا درنه ختم کړم نو
 ستاسو به په ځنگل بادشاهی کوی وی څه دا سپین
 سنبهال کړه زمري په سپین غوی ورغلو او ختم
 ئې کړو بله ورځ ئې سور غوی ته اوئیل دا تور
 غو درسره بد ښکاری دا تور سخا رنگ ئې نیولی
 دی دا به درنه سنبهال کړم او تابه یواځې په سود
 بادشاهی کوو و زه سنبهال ئې کړه نو زمري
 تور غو هم سنبهال کړو بله ورځ ئې سور غوی ته
 وئیل اشنا زان سموه نو هغه ورته اووئیل زه په
 هغه ورځ مړ اوم په کومه ورځ چه سپین غو مړ
 وو نو اتفاق وو نو بادشاهی کوله خو چه بې اتفاقه
 ئې کړل نو ختم شو در واپرو سر اوخورو یو
 لخته وی او بل وی دلختو گیدې نو دگیدې ماتول
 گران وی خو دلخته ماتول څه مسئله نه ده نو دا
 اتفاق او اتحاد پکار د چه موحدین یو موټه وی او
 یو گیدې وی نو قوه به ئې زیات وی دا تنظیم او
 جماعت په مختلف طریقو ذکر کوی

۱۱ تاسيس الجماعة : نو دجماعت جوړولو دپاره قوانین په العمران کښې ذکر کوي پنځه عقیده (۱) عقیده به دارکانو یوه وی (۲) عقیده دتوحید (۳) قانون به قرآن وی (۴) ارکان به فعال وی (۵) مال به جماعت باند لگوي (۵) او غیر به رازدار نه وی

۲ تهذيب الاخلاق : هر هر فرد د سم وی نو دځان ځاني اصلاح دپاره لس قوانین چه هغ سره به تعلق دالله سره هم برابر شی او خلقو سره هم (سورة البقره ۱۷۷) کښې

۳ تدبير المنزل : چه کور سم نه وی نو بیا هم تنظیم صحیح نه وی نو دکور (اصلاح دپاره ۱۸) قوانین ذکر کوي (سورة البقره ۲۱۵) نه

۴ سياست مدنی تدبير المملكة د هغ دپاره څلور قوانین سورة البقره ۱۷۸ نه چه دا ملک کښې وی راغل نو اتفاق او اتحاد نه نشی راتلا نو تنظیم نشی کامیابیدل

۵ اصلاح المعاشره چه معاشره برباده وی نو تنظیم به څه ترقی اوکړی نو سورة النساء کښې اصلاح المعاشره

۶ الاداب لترقی الجماعة : نو هغه سورة الحجرات ذکر کوي چه ادب خیال وی نو جماعت به ترقی کوي

(۷) حفاظت الجماعة : نو دا به سورة المجادلة کښې بیانوي او تنظیم چه د اداب نه خالی وی ارکان دیو بل ادب نه کوي نو تنظیم ترقی نه شی کولا نو اتمه مسئله ذکر کوي الاداب

چه د آدابو لحاظ اوساتلا شی نو تنظیم به مضبوط شی او چه تنظیم مضبوط شی نو مال به په صحیح طریقه جمع کړی او په صحیح طریقه به لگی او چه د محکمه مالیات مضبوطه شوه نو

۱۱] المشرکین : دوی بیا خیل کور کشتی پہ خلور
قسمہ باند دی

(۲) هغه وو چه ملائڪ ئ دالله سره حصه دار كړ
و فرشتو ته به ئ دالله لونه وئيل
ورته عقول مجرده وائى المشرڪين بالملائكة

(۴) هغه قسم چه هغوی د پیریانو بندگی کوله
 ماماگان به ورته پختنو د یر نه وئیل ځ نو زمونږ
 نیکه دکوم پیرئ سره واده کړ وو ځ نو
 المشرکین بالجن ځ قرآن چه په مشرکانو باند ځ رد
 کوی نو په مختلف اندازونو باند ځ ځ

طرق الرد علي المشركين : (۱) دهغوی دمعبودانو عاجزی ذکر کوی ﷻ لکه :

چ چ چ چ چ چ چ چ چ چ چ
د د د د د د د د د د د

ت ت ت ت ت ت ت ت ت ت ت

ف ف ف ف ف ف ف ف ف ف ف

ع ع ع ع ع ع ع ع ع ع ع

الایة دارنگه سورة النحل ۲۰، ۲۱ سورة الحج
۷۳ او سورة مريم کيشي عاجزي دنيکانو بنديانو
مستقلا! ذکر کوه چه گور ده درامدد شه لائق نه
دي

(٢) مستحق دعوات الله ﷻ سورة البقره ٢١ ،
سورة الفاتحه ٤ ،

" فان اردت ان ترى انموذج اليهود ، فانظر الى علماء السوء الذين يطلبون الدنيا ، ويولعون بتقليد السلف ويعرضون من نصوص الكتاب والسنة "

نو قرآن دتورات مقام هم بيانوی خو دهغه سره په د پليت باند رد کوی اشاره ده چه نقصان د تورات نه د بلکه نقصان دده د النصارى : دوى دعيسى تابعدار وو او د انجيل منونكى وو او دنبي دنبوة خو ئ يا بالكل نه منو يا ئ منلو خوصرف د عرب دپاره چونكه دوى پيران وو اميان دخلقو پر اعتماد وو نو قرآن دد پليت پير بيانوى چه هغه اعتماد دخلقو تر اوچت شى او يهود مليان وو نو هغوى اعتراضونه كول نو قرآن دهغوى د اعتراضونو جوابونه پير كوى دغه وجه ده چه بقره كښې اصلاح ديهودو نو دويمه حصه كښې دهغوى داعتراضونو جوابونه كوى او العمران كښې اصلاح دنصارو كوى نو دهغوى ۱۵ پليت ذكر كوى دويمه حصه كښې او نصارى كښې جهل غالب وو نو دد وجه نه سفیان بن عيينه فرمائى

"من فسد من عبادنا ففيه شبه من النصارى" او شاه صاحب په الفوزالكبير كښې ليكى " وان شئت ان ترى نموذجا لهذا الفريق فانظر اليوم الى اولاد المشائخ والاولياء " صاحب حقان او ب علمه پيران اوگوره

[۳] المنافقون : دريمه ډله د نه منونكو نه منافقان دى منافق د نفاق نه او نافقه هغه پټ سوري دخادمئ ته وئيل شى چه ښكارى ديخوا په انتظار وى او هغه په دويم سوري بل طرفته وتل وى نو هغه دويم ايمرجنسى سوري ته نافقه وائى نو منافق ته هم منافق وائى چه ده داسلام نه ايمرجنسى سوراخ جوړ كړ د نو چه

اسلام زور پر راشی نو وائی مسلمان یم نو
 دا عقیده ئه وی خو ایمرجنسی سور وی
 دمجاهد تور نه پر خان محفوظ کوی وائی
 مسلمان یم او وی کافر پنج پیر شیخ صاحب
 فرمائی عرب هغه کجهور ته چه ظاهر پیرج ئه
 مزیدار وی او دننه بوس غوند وی نو تمر منافق
 وائی نو دمنافق هم ظاهر پیرج مزیدار وی وائی
 مسلمان یم او دننه بوس وی شاه صاحب
 الفوز الکبیر کسې لیکي

" وان شئت ان ترى نموذجا للمنافقين فانطلق
 الى مجالس الامراء وانظر الى مصاحبهم
 وندمائهم "

قرآن کریم ددوی پلیتې بیانوی چه خلقو ته په
 ډاگه کړی شاه صاحب چه دا نمونه ذکر کړی دی
 نو نیا وائی

" فاذا قرأت القرآن فلا تحسب ان المخاصمة كانت
 مع القوم انقرضوا

کلا بل مامن بلاء کان فیما سبق من الزمان الا
 وهو موجود اليوم بطريق الانموذج

کما ورد فی الحديث الشريف " لتتبعن سنن من
 قبلکم "

فمقصود القرآن الکريم بيان کلیات تلك المفاسد
 لاختصاص الموارد

دا وه دویمه خبره چه قرآن چاسره خبره کوی
 نو هغه مو بیان کړل چه قرآن دوو ډلو سره
 منونکو او نه منونکو سره خبره کوی او نه منونکی
 بیا څلور ډله جوړ دی نو ورسره مو دا هم
 اووئیل چه هغه ختم شوی نه دی نو د قرآن آواز
 صدا بصحرا نه ده بلکه مخاطبین ته شته ده اوس
 چه قرآن دا مسائل بیانوی نو په کوم انداز ته
 بیانوی ؟ نو دریمه خبره

انداز بیان د قرآن

نو دد ٭ تيرو مسئلو نه يو مسئله يا چه اورد
سورة وى نو دوه در ٭ مسئلا ٭ يا خلور مسئلا ٭
راواخلي او هغه دسورة مركزي مضمون
اوگرځوي ٭ استاذان هغ ٭ ته دعوى دسورة وائي ٭
يعنى سورة دد ٭ خبر ٭ مدعى د ٭ او دعوى ئ ٭ كوى ٭
نو زمونږ او ستاسو په معاشره كښې چه يو سر ٭
ديو ٭ خبر ٭ دعوى او كړى مثلاً او وائي چه دا پټ ٭ زما
د ٭ نو بيا هغ ٭ باند ٭ ثبوتونه پكار وي گواهان پكار
وى چه د ٭ وائي چه دا پټ ٭ ځما د ٭ نو وائي په د ٭
باند ٭ زما سره گواهان شته د ٭ نو هغه مدعى ثبوت
پيش كوى ٭ نو سورة هم چه دد ٭ اتو مسئلو نه يو
دعوى او كړى نو بيا په هغ ٭ باند ٭ ثبوتونه پيش
كوى ٭ نو هغ ٭ ته دقرآن په ژبه كښې دلائل وائي
نو په دعوى باند ٭ دلائل پيش كوي ٭ دليل په لغت
كښې لارخودونكى ته وائي نو قرآن كښې هم چه
كوم دليل وي نو ددعوى طرف ته لارښائي او
ددعوى اثبات كوى او دعوى ښكاره كوى ٭
اقسام الدليل : نو قرآن چه كوم دلائل ذكر كوى
نو داغټ په در ٭ قسمه باند ٭ دى ٭ (١) دليل عقلى
٭ (٢) دليل نقلى ٭ (٣) دليل وحى ٭
الدليل العقلى : دد ٭ مطلب داد ٭ چه كوم مخالف
او منكر وي نو هغه وائي چه دا ته چه كومه خبره
پيش كو ٭ دالله ديو والى يا درسالت يا دايمان
بالاخرة ، يا يله نو دا دعقل نه خلاف ده عقل دا نه
منى نو قرآن مجيد دهغ ٭ دپاره عقلى خبره زكر
كړ ٭ چه اوگوره ته وائ ٭ دعقل خلاف ده ٭ ديو
زميندار سړى عقل د عام ان پر ه عقل هم دا
تسلیموى چه دا خبره داس ٭ ده ٭ كله به وائي
آسمان ته اوگوره ، زمك ٭ ته اوگوره ٭ په سړپه
خپل ځان ته اوگوره ٭ دپته دليل عقلى وائي ٭
اقسام الدليل العقلى : دا دليل عقلى په خپل كور
كښې په غټو دريو قسمونو باند ٭ د ٭ (١) عقلى

محض (۲) عقلی اعترافی (۳) عقلی مسکت
للخصم □

□۱□ العقلی المحض : چه صرف بس عقلی دلیل
د□ دمخاطب نه د□ کښې څه مطالبه و غیره نه وی
□ لکه سورة البقرة ۲۱، ۱۶۴ و غیره ، سورة الرعد
□ ۲۴

□۲□ العقلی الاعترافی : اعتراف اقرار ته وائی
دد□ مطلب داد□ چه دمقابل نه پر□ دستخط اخلی
منکر ته وائی ته او وایه چه د زمک□ او اسـمانونو
مالک څوک د□ و غیره □ لکه یونس ۳۱ سورة
المومن ۸۴، ۸۹ سورة العنکبوت ۶۱ سورة الزخرف
□۹

□۳□ العقلی الالزامی المسکت للخصم : داس□
دلیل چه مقابل ملزم کو□ او چپ کو□ ئ□ جواب ته
هم جور نشی □ الله حق پرست ته وائی زه ته
ورته جواب ورکړه هغه خو داس□ شو چه لکه خله
کښې ګټه ماته شو□ وی □ لکه سورة الانعام ۴۰ ،
۴۷ و غیره □ دد□ در□ واپرو مقصد دا وی چه دا کومه
خبره ده نو دا د عقل نه خلاف نه وه□

الدلیل النقلی : دبل چا نه ئ□ نقل کړی چه دا خبره
د□ هم کوی □ دد□ در□ واپرو نه مقصد دا وی چه
مشرک ، کافر، مقابل ددعوی هغه دا خبره اوکړی
چه ستا دا خبره ناشنا ده دد□ ویونکی بل څوک
نشته د□ ته په د□ مسئله کښې تن تنها یواځ□ ئ□
بل څوک د□ ملګر□ نشته د□ لکه نبی□ ته مشرکانو
وئیل :

چ ما کی کی ک ک گ چ ص: ۷

نو دلیل نقلی دد□ دپاره راوړ□ شی چه وائی
نه یواځ□ نه د□ ملګر□ ئ□ په د□ مسئله کښې شته
د□ بیا دا خپل کور کښې څو قسمه د□□

□۱□ النقلی من الانبیاء : نقل دانبیاء ن پیش کوی
کله په یوځل نقل کړی اجماعی وی لکه سورة

Σ - 1

۵۰ النقلی من الوحوش والطيور : عام دواب چه دی هغه هم دد قائل دی یواځه مرغی ئه هم قائل دی لکه سورة النمل ۲۵ ، ۲۶

الدلیل الوحی : دد مقصد دراوړو نه دا وی چه کافر منکرین ددعوی حق پرست ته نسبت دافتراء کوی چه دادی دځان نه جوړه کړه ده د خبره کښې دروغژن او دپریخودولو مطالبه تر کوی چه دتوحید د مسئلې بیان پریرده نو دهغه دپاره دلیل وحی پیش کوی چه دد ماته حکم شو وحی راته شو ده نو څنگه پریردم لکه سورة الانعام ۱۴ سورة یونس ۱۵ ، ۱۰۴ وغیره ددلیل وحی وی چه

وائى د خان نه نه وائم او پريخودا ئى نشم دا راته
 وئيل شو ده پابند يم دا به سر ته رسوم نو در
 قسمه ادله شو چه د سره قرآن ثبوتونه پيش
 كوى بله انداز بيان ئى دا وى چه په هغه خبره
 باند قسم خورى نوڅلورمه طريقه دثبوت
 الحلف : په هغه دعوى او مسئله باند قسم
 خورى خو قسم په خو قسمه د

۱۱ چه دچا په نوم باند قسم خورى نو هغه
 كارساز او مددگار گنږى او عالم او متصرف
 گنږى يعنى دا ئى عقیده وى چه قسم خورى چه
 دده په نوم قسم خورم خو كه دا كارون نه كړم او
 دد خلاف او كړم نو دا ما رانيولا شى او ماته
 تكليف راكولا شى لكه يو سپر اووائى چه زما
 د دالله په نوم باند قسم وى چه دا فلانك كار به
 نه كوم نو دده دا عقیده ده كه دا فلانك كار او كړم
 نو الله مارانيولا شى او ضرر راته رسولا شى او
 الله زما دد كار نه خبردار د نو داقسمه قسم
 خورل بغير دالله دنوم نه دبل چا په نوم كول حرام
 دى او شرک د دا به صرف دالله په نوم وى
 نبى فرمائى من حلف بغيرالله فقد اشرك دا
 رنگ فرمائى " من حلف بغيرالله فليقل
 استغفرالله " گناه ئى او كړه نو بخنه او استغفار د
 او غواړى او توبه د اوباسى چه الله توبه م ده
 پښتانه چه وائى دلونځ خوان قول راكړه نو دا حرام
 دى ځكه چه دا به ئى په د عقیده باند وئيل چه كه
 دا كارونه كړم او خلاف او كړم نو لونځ خوان به
 ټكره راكړى

۲۲ قسم داد چه هغه ددعاء دپاره وى لكه "
 لعمرک انهم لفي سكرتهم يعمهون " واه عمر
 د ډير شه

۳۳ قسم دخيرو وى لكه حسان فرمائيلى وو

ثكلت بنيتی ان لم تروها تثير النقع من
طرفی كداء

او چه مكه كله بيا فتح شوه نو حسان □ ته نبی
□ اوفرماييل □ نذر د □ پوره كړه " اوف بنذرک " نو
په دواړو لونیرو دی بور شم □

□ ۴ □ قسم هغه هغه دگواهئ وی او د دلیل چه په
کوم خیز باند □ قسم خوری نو هغه گواه کوی او
دلیل کوی په یو شی باند □ لکه شاعران دمحبوب
پوزه باند □ ، سترگو وغیره باند □ قسم خوری نو
دلیل کوی □ په حسن دمحبوب باند □ کله شاعر
وایی □

قسم بلب میگون تو وزلف شبگون تو که تو محبوب دلربائی
نو دلته دمحبوب شونډ □ دلیل گرځوی په حسن
او خائسته والی دمحبوب باند □ نو دیکښې چه په
کوم خیز باند □ دلیل کوی نو دهغ □ سره به □
مناسبت وی □ نو قرآن کښې دا قسم قسم ذکر
کوی □ قسم بمعنی شاهد لکه ابتداء د صافات ،
ابتداء د زاریات او مناسبتونه پکښې شته د □ لکه
صف د فرشتو زورول او لوستل دقرآن شاهد د □
په د □ چه " ان الهکم لواحد " □ والمرسلات عرفا □
دا انقلابات په د □ گواه دی چه " انما توعدون
لصادق " چه هغه لوئ □ انقلاب هم حق د □ نو یله
طریقه د حلف او قسم وه □ اوس كله چه قرآن
کښې مسئله ثابتہ شی نو كله په دلیل كله په
قسم نو دا اثبات او ثبوت د □ مسئل □ نه روستو
امثال ذکر کوی تنویراً علی الدعوی □ په دعوی
باند □ روشنائی او رنیرائی غورزولو دپاره □ عرب
هم وایی مسئله بلا مثاله کناقه بلا مهاره نو امثله
راوړی خو دا اثبات د مسئل □ د پاره نه وی بلکه د
وضاحت د مسئل □ دپاره وی □ قرآن کښې ۴۴ امثله
ذکر دی لکه دقرآن كله دحق پرست كله دباطل
پرستو وغیره او دمثالونو دخپلو مسئلو سره یو

زبردست مناسبت وی او یوه لویه فلسفه پکښې پرته وی. بیا چه مثالونه هم بیان کړی نو خلق دوه دل شي څوک مسئله اومنی او څوک اونه منی. او دا قانون د چه عدالت کښې یو سر دعوې اوکړی او مدعی دلائل اووایی خو دهغه په هغه فیصله واوروی. نو یوه وړه او بل پړه کړی. نو قرآن هم وړه پړه شروع کړی. چه څوک اومنی نو وړه او چه اونه منی نو پړه نو منونکو او وړو ته خوشحالی اوروی او نه منونکو پړو ته یر. او زورن. ورکړی. دنیا کښې به تباه شي هلاک به شي د پخوانونمون. ورته پیش کړی. اوگوره فلانکو نه وه منل. نو تباه و برباد کړی م وو نو که تا اونه منله نو ته د کوم باغ مولی یی. " ام لکم برأة فی الزیر " ول. تا چرته پرچی راوړ. ده خه نو یره ورکړی ددنيا برزخ او آخره. په د طریقہ باند. قرآن سورة کښې خپله مسئله او دعوی ثابتوی او خلقو ته ئې شائی. دا وه دریمه خبره انداز بیان چه قرآن خپله خبره څنگه کوی او څنگه ثابتوی. نو در خبر شو. قرآن خه وائی نو اته مسئل. چاته وائی نو منونکو او نه منونکو ته په کوم انداز وائی نو یا دلائل یا حلف او دوضاحت دپاره مثال.

الحمد لله وهذا اخر ما وفقني الله

الله ما او زما مور اوپلار او استاذان ټول اوبخه الله په دنیا او آخرت کښې راسره درجم او فضل معامله اوکړه نه که دعدل او انصاف. آمین

□□□□

□

ځمونږ د مشائخو د انداز يو قسم اصول او قواعد هغه وو چه هغه تعلق لري د زده کولو ډېول قرآن کریم سره هغې ته "اصول القرآن" يعنې هغه قواعد او ضوابط او خبرې چه په هغې سره د قرآن کریم زده کړه آسانيزي هغه څه مختصر مخکښې بيان شو. دويم قسم هغه دی چه هغه تعلق لري د زده کولو د سورة سره، چه په هغې سره د سورة زده کول آسان شی □ دلته اوس هغه ذکر کول □ شی □ ځمونږ مشائخ کرام چه کوم اصول د سورة د زده کولو مقرر کړي دی نو هغه داس □ دی چه هغوی فرمائی چه د هر سورة د شروع کولو نه مخکښې پنځه خبر □ پېژندل ضروري دی □

(□) ربط د مخکښې سورة سره (□) دعوی د سورة (□) خلاصه او تقسیم د سورة (□) حاصل د سورة (□) امتیازات د سورة □ مبتدعین اشکال کوی چه تاسو هر چه سورة کښې دا بیانوئ نو دا خو نبی علیه السلام نه دی بیان کړی □؟ دا خو بدعت شو □ نو خپله بدعت کوئ او مونږ بدعت نه منع کوئ □

جواب: اول خو مبتدع د بدعت په تعریف نه پوهیږي ځکه بـدعت وسائلو او ذرائعو کښې نه راځي په مقاصدو کښې وی لکه: د قرآن د پاره قاعده وئیل □ دویم ده د حدیثو مطالعه نده کړی گنی دا اشکال به □ نه وو کړ □ □ صحابه هغه اهل لسان او د صحبت نبوی نه بهر اور او د مشکوٰۃ نبوت نه علم حاصلونکی وو □ نو هغوی ته دا خبری بالکل واضح □ و □ □ لکه حدیث قدسی کښې د فاتحی تقسیم راغل □ د □ □ او دغه شان عثمان رضی الله عنه وائی چه:

"ان قصتها شبيهة بقصة الأنفال" دا ربط ته اشاره ده □

ه به این عقل ودانش بیايد گريست

دا خبری پيژندل په هر سورة کښی ضروری دی □
 دد□ هر□ خبر□ وضاحت په لنډ انداز سره □□
 (□) ربط: د ربط خپله معنی ده جوړاو تړون ، يعنی
 دا خبره معلومول چه دد□ سورة د مخکښی سره
 څه مناسبت او جوړاو رشته او تړون د□□ لکه: چه
 دفاتح□ پس□ البقره ذکر کيدله نو دد□ څه وجه وه؟
 ددوی به څه تعلق او خپلولی وی□ ځکه به یوځای
 ذکر شوی وی□ نو هغه څه ده لکه دوه کسان یوځای
 گرځی نو خلق وائی دوی ولي یوبل سره ډیر
 گرځی. دارونږه دی که ملگری دی؟
 دکاروبار شرکتیان دی که څه وجه ده؟ نودالله
 تعالیٰ کلام ډیر اوچت او معجز کلام د□□ نو د□
 کښی به مناسبت ډیر په اعلیٰ انداز سره وی□ دا
 مناسبت دسورتونو معلومول او ذکر کول دا
 څمونږ د شیوخ کرامو کمال او امتیاز د□□

داربط دیو سورة دبل سورة سره په در□
 قسمه د□□ (□) ربط اسمی (□) ربط معنوی او
 مضمونی بیا دا معنوی په دوه قسمه د□ کلی او
 جزی□ نو ټول در□ شو□ دد□ لږ وضاحت:

ربط اسمی: دپته ربط نامی هم وائی يعنی دنوم
 ربط چه العمران دنوم او دبقري دنوم دیوبل سره
 څه ربط او جوړد□ دغه شان دهر سورة دنومونو
 ربط دیوبل سره □ داربط به شیخ القرآن مولانا
 غلام الله خان صلح ذکر کولو اوپه جواهرالقرآن
 کښی ئ□ لیکل□ هم د□□ او دهغه مایه ناز شاگرد ځما
 انتهائی محبوب استاذ حضرت شیخ القرآن مولانا
 غلام حبیب صاحب ادام الله اظلاله هغوی ئ□ په
 درس کښی ذکر کوی□ خود حضرت شیخ القرآن
 مولانا محمد طاهر رحمه الله تعالیٰ دا ذکر کول
 عادت نه وو اوپه سمط الدرر کښی ئ□ ند□ ذکر کړ□
 نو دهر سورة سره ئ□ مونږه نه ذکر کوو البته ان

شاء الله الرحمن چه كله ليک پائځ ته اورسى نو په
آخر کښې به ټول ربط نامى او اسمى اوليکلاځ
شىځځ

ربط معنوى: دېته د مضمون او معنى ربط وئيلځ
کيرى. چه ددځ سورة او دبل سورة دمعى او
مضمون يو بل سره څه ربط دځځ يعنى په يو سورة
کښې داسځ مضمون ذکر دځ چه ددځ دبل سورة
دمضمون سره يو قسم تعلق او هغځ مسئلځ دبل
سورة دمستلو سره تړلځ شوځ دىځ دا ربط معنوى
په خپل کور کښې دوه قسمه دځځ يو کلى دويم
جزىځ

ربط معنوى کلى: دا دېته وئيلځ کيرى چه ديو
سورة دکل يعنى مضمون دبل سره مناسبت وي
يعنى د دعوو او مقصدونو مناسبت دا وجه دربط
ډيره مضبوطه دهځ ځکه چه پدځ سره ټول سورة
دبل ټول سورة سره او تړلځ شىځ حضرت شيخ
القرآن رحمه الله تعالى په سمط الدرر کښې ددځ
ډير خيال ساتلځ دځ چه دمضمون او مسئلځ ربط
راشى چه سورة دبل سره څه او تړلځ شىځ

ربط معنوى جزى: ربط معنوى جزى دېته وئيلځ
کيرى چه ديو سورة ځنځ آيتونه دبل سورة دځنځ
آيتونو سره او تړلځ شى دېته هم حضرت شيخ
القرآن رحمه الله تعالى په سمط الدرر کښې كله
كله اشاره كويځ لكه سورة طور، نباء، نازعات
وغيره کښېځ دى دپاره چه دا خکاره كړى چه دا
هم يو طريقه دهځ ځما محترم محبوب استاذ
دحضرت شيخ القرآن فرزند ارجمند شيخ القرآن
مولانا محمد طيب صاحب مد ظله العالى پديکښې
ډير مهارت لريځ او كله كله ديو سورة دبل سورة
سره دربط پنځوس وجځ ذکر كويځ او بل ځما
مشفق او محبوب استاذ شيخ القرآن شيخ الاسلام
مولانا ولي الله شهيد رحمه الله تعالى پديکښې

زبردست مهارت وو او هغوی به دد فائده وئيله
 چه دا وجه د ربط اگر چه دمخکښې نه کمزور ده
 خو يوه فائده پکښې ده چه څومره مناسبونه
 اوئيل شي نو دومره آيتونه ددواړو سورتونو په
 تفسير القرآن بالقرآن په طريقه حل شي دا
 دسمط الدرر نه هم ډير معلوميرې پدیکښې شيخ
 کابلگرامي رحمه الله تعالى کتاب ليکل د ان شاء
 الله چه منظر عام ته به راشي

() دعوی دسورة: دويمه خبره چه دسورة په زده
 کولو کښې هغه ضروري ده نو هغه دعوی دسورة
 ده دد معنی مطلب داد چه هغه کومه خبره ده
 چه داسورة ډير په زور شور سره بيانوي
 اودسورة ټول آيتونه دهغه خدمت کوي؟ دعوی
 ورته وائی يعنی داسورة دا دعوی کوي چه څه
 داخپله خبره ثابتوم د دېته محور دسورة، مرکزي
 مضمون دسورة، دا ټول نومونه ورته اخلي
 ددعو مثال دسورة دپاره داس د لکه داونه دپاره
 تخم چه په تخم سره يو اونه دبل اونه نه جدا وي
 نو دغه شان په دعو سره يو سورة دبل سورة نه
 جدا وي او لکه چه ده تخم اثر په تنه، څانگه او
 پاڼو کښې موجود وي نو دغه شان دسورة دهر
 آيه مناسب او تعلق به هم ددعو سره موجود
 وي ددعو متعلق څو خبر پېژندل ضروري دي
 اوله خبره: دعوی دوه قسمه ده يوه دعوی اصلیه
 دويمه دعوی دسورة

دعوی اصلیه دېته وئيل کيږي چه کوم ټول قرآن
 مقصودی دعوی ده چه هغه توحيد د "لااله الاالله"
 او دعوی دسورة دد نه علاوه بل مضمون هم
 راځي نو کله دعوی اصلیه او دعوی دسورة يو
 شي لکه چه ديو سورة دعوی دتوحيد وي نو هم
 اصلی دعوی ده او هم دسورة دعوی ده او کله
 جدا جدا وي لکه چه دسورة دعوی جهاد وي او

پکښې توحيد ددعوۍ اصلي په طور ذکر شى. حضرت شيخ القرآن رحمه الله تعالى سمط الدرر کښې کله دعوى دسورة ته هم دعوى اصلي وائي چه ددۍ مقصد دا چه دا په سورة کښې مقصود ده او کله جدا جدا نومونه څنوخايونو کښې ذکر کړى. دويمه خبره: چه دسورة دعوى اکثر هغه دمقاصدو ثمانيو نه وى يعنى چه کوم دقرآن مقصدى مضامين دى اته نو دعوى دهغه نه وى کم چرته دمقاصدو نه علاوه راشي چه دهغه د مقاصدو سره ډير مناسبت وى.

دريمه خبره: ديو سورة گڼرۍ دعوى کيدل شى يعنى چه کله يو سورة اورد وى نو په هغه کښې گڼرۍ دعوى او مقاصد کيدل شى لکه چه دسورة البقرة دعوى ده "مقاصد اربعة" نو څلور واړه مقاصد بيانوي، نو څلور دعوى ئى دى.

څلورمه خبره: لکه څنگه چه ديو سورة گڼرۍ دعوى کيدل شى نو دغه شان د گڼرو سورتونو يوه دعوى کيدل شى چى کله سورتونه مختصر وى نو گڼرسورتونه هغه يوه خبره بيانوي خو انداز بيان مختلف وى. نو دغه ځانۍ کښې د گڼرو سورتونو دعوى دمقاصدو نه شى او دهر سورة دعوى دهغه د تبعى مضامينو نه شى. نو دا هم کيدل شى.

(۱) خلاصه او تقسيم دسورة: خلاصه نچور ته وئيل کيږى. په عامو کتابونو کښې چه خلاصه وى نو دهغه مقصد دا وى چه ضرورى مضامين ذکر شى او غير ضرورى پريخودل شى. خو قرآن کریم کښې دا تعريف ندۍ ځما محترم محبوب استاذ او مرشد مولانا مفتى محمد مسلم نستوى بارک الله فى عمره وصحته فرمائى: چه تعريف دادۍ: چه آورده خبره په لنډو الفاظو کښې ادا کول چه ډيره آورده خبره وى او هغه په لنډالفاظو ادا شى. اودامطلب هم چه يو مقصودى مضامين اوبل

دهغ ځادم مضامين وي ځ نو هغه مقصودي تر ځ ذکر شي بيا کله دا په ترتيب ذکر سورة سره ذکر شي نو ورته ترتيب د سورة هم وي خلاصه کښې ترتيب وي او که نه وي مونږه دلته کښې خلاصه او ترتيب يو شان ذکر کړي دي ځ ځکه چه خلاصه ځان له او ترتيب ځان له ذکر کوي نو بيا اوردوال ځ ډير راځي. تقسيم د سورة: د تقسيم معنی ده ويشل او حصی کول ځ نو کله په سورة کښې مسئلې مختلفې وي نو استاذان او مشائخ دهغ ځ تقسيم او کړي حصو ته چه دا سورة دومره حصې د ځ او کله بابونو ته ځ چه کله مسئله يوه وي خو انداز د بيان ئ مختلف وي او کله داسې وي چه مسئلې متعدد وي خو ټولې يو ځان ځ روانې وي نو تقسيم هلته نه کيږي ځ نو تقسيم څو قسمه شو:

يو چه مسئلې متعدد وي يعنی دعو ځ ډير ځ وي نو تقسيم حصو ته اوشي لکه: د سورة البقرة او العمران شو ځ

دويم چه مسئله يوه وي خو انداز بيان مختلف وي نو تقسيم بابونو ته کيږي ځ لکه سورة المائده لس بابې ده ځ

دريم انداز بيان هم يو مسئله هم يوه ده خودا يو انداز په مختلفو طريقو بيان شو ځ وي ځکه چه د قرآن صفت متشابهاً د ځ او مثانی د ځ لکه سورة الزمر شو يا د ځ نورو سورتونو تقسيم شو ځ

څلورم چه کله سورة کښې دعو ځ متعدد ځ او گڼر ځ وي خو برع ځ او يو ځان ځ روانې وي نو تقسيم نه کيږي ځ لکه سورة هود او اعراف شو هلته تقسيم نشته ځ

پنځم مسئله هم يو وي انداز هم يو وي نو هلته هم تقسيم نه کيږي ځ دا ډير سورتونه دي لکه بنی اسرائيل شو کهف شو وغيره نور سورتونه شو ځ

خبرداري: كله حضرت شيخ القرآن رحمة الله په سمط الدرر کښې ديو سورة تقسيم نه وى کړ او مونږ به دهغه تقسيم کړ وى نو يو خو ځکه چه سمط الدرر کښې ئم ئم سره دهغى تقسيم ته يا بل ټکى "وَمِنْ قَوْلِهِ" سره تقسيم ته اشاره وى او يا دحضرت شيخ القرآن عليه الغفران ممتازانو شاگردانو ته خصوصاً دهغه تلميذ خاص فرزندارجمند حضرت شيخ القرآن ابواليمان صاحب نه به مونږ دغه تقسيم زده کړ وى نو دا هم اصل کښې دحضرت شيخ القرآن وى نو ځکه به مونږ ليکلې وى، ځکه په د ليک کښې التزام د طرز دحضرت شيخ القرآن عليه رحمة الله شو د

(١) حاصل دسورة: يعنى دسورة نه روستو دسورة مسئله په مختصر ټکو کښې وړاند کول دابياکله په مضمونى انداز سره وى چه په سورة کښې دا دا وو او کله د وعظ او بيان په انداز سره شيخ القرآن په سمط الدرر کښې دواړه اندازونه استعمال کړى دى لکه: دسورة طه حاصل دتقرير او وعظ په انداز د او دسورة المائدة حاصل په څو ټکو کښې ذکر د او کله دمضامينو په انداز وى لکه دا ډير د مونږ چه کوم حاصل دسورة ليکلا د نو په تقريرى او وعظ انداز سره ځما په استاذانو کښې دا طرز د ډيرو وو خو ډير خاص دحضرت شيخ القرآن مولانا عبدالشکور صاحب چه دحضرت شيخ القرآن مایه ناز شاگرد د او ځما محبوب استاذ مفتى اعظم شيخ التفسير والحديث مولانا محمد حسين نيلوى رحمة الله تعالى عليه خو ځه په جيل کښې ددواړو دليک نه محروم يم نو صرف طرز دهغوى ليکم نور دياو نه چه څه الله تعالى ذهن کښې او غورځوى نو هغه ليکلا کيرى الله تعالى د قبول کړى امين

(۱) امتیازات دسورة: پنځمه خبره چه دسورة د فهم دپاره ضروری ده نو هغه دی امتیازات د امتیازاتو مطلب جدا خیزونه او هغه خاص امور چه هغه په بل سـورة کښې نشته د دیته امتیازات او خصوصیات وائی د کوم امور دی چه دهغه دوج نه دا سـورة دبل نه جدا د ځکه چه هر کله د سـورة مناسبتونه او ربطونه پیش کړ شی نو داس به درته خکاره شی چه دادواړه سورتونه گڼی یودی داسی دی لکه بوده او تنسته، دجامی اوردده او لنډ تارونه نو ذهن ته راځی چه آخر داسـورتونه بیا جدا ولا شوی او دوی له نومونه ولا بدل کیخودلا شو نو هغه امـور امتیازیه هغه جداخیزونه ذکر کول امتیازات په در قسمه دی

(۲) امتیاز کله داس وی چه دغه خبره بالکل په بل سـورة کښې نه وی لکه واقعه دبقر چه بالکل په بل سـورة کښې نشته د

(۳) او کله داس وی چه بل سـورة کښې وی خو په داس انداز سره نه وی لکه څنگه چه پدی سـورة کښې انداز د لکه واقعه دموسی ن څنگه چه په طه کښې ده

(۴) او کله داس وی چه بل سـورة کښې هم وی خو صرف په بل سـورة کښې وی او په گڼرو سورتونو کښې نه وی یعنی بس دغه مسئله صرف په دو سورتونو کښې ذکر ده نورو کښې نشته

حضرت شیخ القرآن رحمه الله تعالی په سمط الدرر کښې دبقر د ابتدا نه مخکښې داخبره ذکر کړ ده چه په هر سـورة کښې داخبر پيژندل ضروری دی په هغه کښې امتیاز هم ذکر کړ د بیا په سمط الدرر کښې ده ځنو سورتونو په آخر کښې امتیاز ته اشاره کړ ده او گڼرو سورتونو کښې نه د ذکر کړ خو درس کښې به ئ ذکر

کول نو شیوخ کرام هغه امتیازات ذکر کوی. نو دهغوی دافاداتو نه به مونږ دهرسورة په آخر کښې امتیازات ذکر کوو. خصوصاً دافاداتو دشیخ القرآن مولانا محمدطیب مدظله العالی

بحث دترتیب نزولی ومصحفی

ان شاء الله تعالى مونږ به په هر سورة کښې ددی پنځو خبرو اهتمام کوو الله د اسان کړی، او الله تعالى د سر ته اورسوی. ددې نه علاوه استاذان دسورة په سر کښې دیو څو خبرو نورو لحاظ کوی چه یو دهغې نه ترتیب نزولی او مصحفی د

دقرآن کریم دنزول ترتیب ځان له دې اودلیکلو ترتیب ځان له دې یعنې قرآن کریم یو داسې وو چه کوم په لوح محفوظ کښې لیکل شو. وو نو هغه داسې وو لکه چه ځمونږ مخې ته پروت دې چه اول دهغې فاتحه او آخر دهغې الناس دې او دویم ترتیب هغه دې چه په کوم باندې دنیا ته وخت په وخت راغلې دې نو دواړو کښې فرق دې ځکه چه یو زده کړې ترتیب وی او بل دعالج او استعمال ترتیب وی دی کښې فرق وی لکه یو سړې ډاکټری او طب زده کوی نو یادسړ نه شروع کوی او یا دمعدې نه خو چه مریض ورله راشی او علاج کوی نو چه هغه وائی څما خپې خوریرې نوداسې نه وی چه دې ورته وائی چه ما اول زده کړې دمعدې علاج دې نو تاله به اول دهغی علاج کوم بلکه چه کوم مریض راغلې وی دهغی علاج کوی دغه شان بل مثال چه یو سړې صرف زده کړی نو دماضی گردان اول یاد کړی نو چه بیا تر څوک دصیغې تپوس اوکړی او هغه امر وی نو داسې نه وی چه دې وائی چه اول ماضی یاده کړه بلکه چه دکوم صیغې تپوس شو. وی دهغی جواب ورکوی دغه شان دافتاء چه اول داودس او مونځ مسئلې زده کړی خو

که څوک دنکاح دمستل ټپوس اوکړی نو د ځواب
 دموښځ نه ورکوی دغه شان قرآن کریم په د
 ترتیب په لوح محفوظ کښې پروت وو خو چه راتلو
 دنیا ته نو دمرضونو د علاج دپاره راغل ټ او دحوادث
 په طور چه دکوم څېر به نیس ته ضرورت کیدلو
 نو هغه به ورته بیانیدله نو دادوه ترتیبه شول یو ته
 ترتیب نزولی وائی او بل ته ترتیب مصحفی
 وائی نو اوس به ته هم زده کړه دفاتح نه اوکړ
 خو چه بیان کو نو گوره چه کوم ځائ کښې
 ضرورت دکوم مسئل وی نو هغه بیان کړه دا نه
 چه ته هغوی ته وائی چه ما اول فاتحه زده کړی
 ده څه به دا وائم دد فائده داده چه دسورت
 مخکښې وال روستو وال معلوم شی د دور پته
 اولگی دناسخ او منسوخ اندازه لگول آسان شی
 داس نور فوائد علماء لیکلی دی نورکله استاذان
 وجه دتسمی دسورة او کله نور نومونه دسورة
 ذکرکوی اوکله دضرورت دپاره دسورة شان نزول
 بیان کړی

کوم آداب چه دسورة دپوه دپاره وو نو په
 مختصر انداز هغه سر ته اورسیدل دا ځما
 داستاذانو ددرسونو خور ور ملغلر دی چه دهغه
 اجتناب او غوروال د ځائ کښې اوشو الله تعالی
 د قبول کړی

○○○○

اصول دزده کولو دآيت
 لکه چه دسورة دپاره څه خبر ضروري و چه په
 هغه سره سورة زده کول آسانيدل نو دغه شان
 دآية دزده کولو دپاره هم څه آداب او خبر دی چه
 په هر آيت کښې دهغه لحاظ ساتل ضروري دی

هغه پنځه خبر دي
 (۱) ربط دآيت کریمه (۲) مقصد دآية کریمه (۳)
 تحقيق د گرانو ټکو او لفظي ترجمه (۴) تشريح
 دآيت کریمه په داسې طريقه چه مقصد دآيت
 واضحه شي او که کومه فقهي مسئله وي هغه
 واضحه شي (۵) حل د مشکل
 ددې خبرو لړ مختصر وضاحت

ربط دآيت کریمه: په دنيا کښې دهر چا خبره هغه
 مربوطه او تړلې وي او خلق هغه خبره خوځوي چه
 هغه ديو بل سره مناسبت لري او کتاب هم چه يو
 بل سره مربوط او تړلې وي نو هغه دخلقو خوځ
 وي نو قرآن مجيد هم دلوی الله تعالی کتاب د
 پدیکښې دامناسبت ډیر په خکلي انداز سره وي خو
 ظاهر کښې چه بنده گوري نو کله توحيد کله جنگ
 کله نکاح او طلاق کله حج نو ددې څه مناسبت د؟
 دامناسبت څکاره کول يو اهم کار د دمتقدمينو په
 کتابونو کښې دپته اشارات ملاویري خو چه کوم
 کارڅمونږ مشائخو کړ د پدې فن کښې نو ددې
 صدئ امتياز د ځکه ربط دآية دا دوه قسمه دي

یوربط دآيت دمقصد اوددعو دسورة: چه آيت هغه
 دمضمون دسورة سره اوتړلې شي چه ټول آيتونه
 ديو مسئلې خدمت کوي په هر آيت کښې ددعو
 متعلق څه خبره موجود شي دا ډیره مضبوطه وجه
 دربط او مناسبت ده اگر که دحجت مخکښې آيت
 سره ربط نه وي نه د وي

دويم ربط دهر آيت دبل آيت ســــره: داخو ځنو
ځايونو کښې ډير ظاهر وي ټفاسير ورته هم
اشاره اوکړې اوځنې ځايونو کښې هغه پټ وي، نو
بيادهغې دپاره دباريکو تکلفاتوته حاجت وي نو
دقرآن آيتونه ډير په کچه تار ديوبل سره وتړل
شي.

څمونږ مشائخ کوشش کوي چه آيتونه ددعو سره
وتړل شي ټدا ضروري نه ده چه هر آيت د دبل آيت
سره وتړل شي ځکه قانون د چه کله واعظ
وعظ کوي نو هغه کله سخته خبره کوي کله نرمه
او کله دليل وائي او کله واقعه نقل کوي خو
مقصد ئ ځان ته يو ايځ وي او دا ټول خبره دهغه
مقصد دپاره کوي لکه يو واعظ دموځ په اهميت
بيان کوي نو کله دموځ د فرضيت دلائل وائي نو
کله چه څوک موځ نه کوي هغه ته زورن شروع
کړي اوکله زر دچا واقعه نقل کړي چه هغه به
مونځونه ډير په پابندئ کول داپولئ خبري کوي خو
د موځ داهميت دپاره نو که هره خبره خپلو کښې
تړل نه وي نو دمقصد سره تړل وي دغه شان
قرآن هم کوي ځما محبوب استاذ شيخ الاسلام
کابلگرامي رحمه الله تعالى عليه به فرمائيل چه
دتعليم طريقه دوه وي يوه فطري او بله
استعدادي نو فطري طريقه تعليم کښې داترتيب
وي چه دمخاطب اود شاگرد دحال لحاظ کول شي
دخبر او دخبره کونکي لحاظ نه وي او په
استعدادي که دخپل ترتيب اودخبر اود طريقه
لحاظ وي لکه اول قاعده بيا ناظره اوبيا ټکي
بيا ترجمه دا استعدادي په خپل ترتيب به چلير
نو قرآن کریم طريقه دتعليم ده ، فطري دمخاطب
لحاظ قرآن کریم کوي نو کله مسئله وي کله دليل
کله زجر کله تخويف کله بشارت کله تسلي کله
تزهد کله آخرت ځکه چه دمخاطب تندي ته گوري

چه که شک ئ ۱ وی نو دلیل ورته بیان کړی که
ضدی وی نو زر ورته زورنه او تخويف اووایی که
لالچی وی نو زر ورته بشارت اووایی سره ددی نه
چه مقصد یو وی نو ځمونږ شیوخ کرامو دد ۱ لحاظ
کړ ۱ د ۱ ۱ ۱ اگر چه دویمه وجه دربط تر ۱ هم بیا
معلومه شی خو هغه ۱ له ډیر زور نه ورکوی ۱

حضرت شیخ القرآن چه دخپل کتاب نوم ایخودل ۱
د ۱ نو هغه هم داس ۱ س ۱ چه "سمط الدرر فی ربط
الایات والسور" نو ربط دایتونو څنگه وو نو هغه پد ۱
انداز د ۱ چه شیخ القرآن ټول ایتونه ددعو ۱ سره
تړلی دی ۱ چونکه پد ۱ هر څوک نه پوهیدل مگر
ماهر علماء پر ۱ پوهیدل نو پد ۱ لیکلو کښې صرف
په عنوان دایت چه زجر د ۱ اکتفاء نه ده شو ۱ بلکه
زجر په کومه طریقه او په څه د ۱ ۱ چه مقصد سره
او تړل ۱ شی ۱ دغه شان تخويف ۱ نودااساتده کرام
اصولو کښې بیان کړی چه دا ټول تبعی مضامین
ددعو ۱ خدمت دپاره دی ۱ بیادرس کښې دومره
وخت نه وی اگر چه اشاره اوکړی نو عام طلباء
کرام او عوام رونه هغوی ربط دایت نه شی
لگول ۱ نو دد ۱ وج ۱ پد ۱ لیک کښې دد ۱ خبر ۱
خصوصی اهتمام شو ۱ د ۱ ۱ او ځان له عنوان پر ۱
قائم شو ۱ د ۱ چه د سمط الدرر نه دد ۱ اخذ او
اغستل آسان شی ۱ الله د صحیح طریقه ۱ سره
د بیان توفیق راکړی ۱ آمین

(۱) مقصد دایت کریمه: یعنی دا آیت کریمی څه
وایی اورد آیت د ۱ خو په لنډو دهغه مـراد پیش
کول ۱ لکه آیت المدائنه اورد آیت د ۱ نو پد ۱ کښې
څه دی ۱ نو لنډ چه اصلاح دمعامل ۱ او دصحیح معاملو
طریقه خودل ۱ نو آیت کریمه کښې لنډ مقصد
خودل دا دحضرت شیخ القرآن اکثر وایتونو له کړ ۱
د ۱ سره ربط پیژندل دایت اسانیری ۱ شیخ القرآن
رحمة الله زواجر یو ځان ۱ ذکر کړی دی ۱ دغه شان

دلائل عقلیه و غیره مونږه نمبروار دهرآیت سره دهغه آیت نمبر دهغه مقصد او بیا په پښتو کښې دهغه وضاحت چه پوهه او ربط آسان شی ډیر کم آیتوه دی چه هغه سمط الدرر کښې نه دی لیکل شوی چه ده کښې څه وی دهغی نمبر په سمط الدرر کښې نه وی یا شیخ القرآن د امتحان د طالب اودکوشش دهغه د پاره پریخودلی وو ان شاء الله پد لیک کښېهغه آیتونه مکمل شوی دی د استادانو د درس د افاداتو نه او خصوصا د حضرت شیخ القرآن رحمه الله تعالی د استاد مولانا حسین علی رحمه الله تعالی دبلغه الحیران نه

() تشریح دمشکل الالفاظ : کله په آیه کریمه کښې گران ټکی راغلی وی نو چه دهغه وضاحت نوی شو نو په آیت کریمه پوهیدل گران دی نو دهغه ټکو وضاحت کول کله یو ټک په گنډو معنو راځی نو دهغه وضاحت او چه د آیت کښې مراد ده دهغه تعین کول او لفظی ترجمه د عربی د ادب سره برابر په خپله ژبه کښې داس کول چه مراد دآیت واضح شی

() تشریح دآیت کریمه: دلفظی ترجمه نه روستو دا آیت کریمه داسه وضاحت کول چه په هغه کښې څه حکم وی چه هغه واضح شی او رڼا شی او که هغه کښې په غلط مذهب رد وی هغه هم واضح شی او کچرته فقهی مسئله وی نو بغیر اختلاف نه په آسانه د عوامو مخ ته راشی چه آیت داسه انداز سره پیش کړ شی چه عمل کول پر آسان شی اودعمل دپاره د برابر کړی دی چه پته اولگی چه آیت ځما نه څه غواړی او مادڅه نه منع کوی چه آیت واضح او روشن شی

() حل دمشکل: کله کله په آیت کریمه کښې یو اشکال راشی چه دهغه دوج نه پوهیدل په آیت کریمه گران شی دا اشکال کله ظاهری عارض

دوج ۱ وى چه ځمونږ پوهه او عقل ناقص د ۱ نو مونږ ته په آيتونو كېنې تعارض خكاره شى او كله داشكال دنحوى مسئلا ۱ او قاعد ۱ دوج ۱ نه او كله په مراد معلومولو كېنې اشكال وى نو دغه د اشكال ځا ۱ معلومول او بيا دهغ ۱ مشكل حل كول د ضرورى دى ۱

پد ۱ مختصر ليك كېنې صرف د سورة مطابق دټولو خبرولحاط شو ۱ د ۱ ان شاء الله او د آيت باره كېنې صرف اولن ۱ دوه چه ربط او مقصد د آيت د ۱ دا ذكر كېرى نورو سره بيا خبره ډيره اورډېرى دالله نه سوال كوم چه توفيق راكړى چه داس ۱ ليكل او كړم چه دا ټول څيزونه پكېنې وى په زړه كېنې اراده لرم او څه مواد م جمع كړى هم دى چه داستاذانو په طرزيو ځانسته تفسير مخ ۱ له راشى الله د او كړى ۱

شان نزول د آيت

خبرداري: د آيت په زده كړه كېنې خو شان نزول پېژندل هم ضرورى وى ۱ نو هغه خو تاسو ذكر نه كړو ؟ دد ۱ خبر ۱ جواب داد ۱ چه يو آيت كريمه حل د ۱ بل علم سوا كول دى نو د آيت حل په شان نزول موقوف ند ۱ بلكه شان نزول نقصان پيدا كوى ۱

حاصل دا چه شان نزول كله داس ۱ وى چه بغير دهغ ۱ نه آيت سمجه او پوه ۱ ته نه راځى نو هغه وئيل خو ضرورى دى لكه په مائده كېنې د جام واقعه شوه او كله داس ۱ وى چه آيت بغير دهغ ۱ نه سمجه ته راځى نو كه په داس ۱ طرز سره او وئيل ۱ شى چه دهغ ۱ نه كليو جوړه شى چه هره داس ۱ واقعه وى نو د دهغ ۱ حكم به د آيت وى لكه صحابه كرامو به وئيل چه "نزلت فى كذا" دد ۱ مطلب به داوو چه پداس ۱ غوند ۱ معامله كېنې آيت نازل شو ۱ يعنى چه هره داس ۱ معامله راشى نو دا حكم به

النزول... "اضُر الاشياء فى فهم القرآن شان

سَبَّحْتَ بِهَا آدَمَ وَآدَمَ بِهَا نَارَ الْجَهَنَّمَ وَآدَمَ بِهَا
 "وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ
 الْكَافِرُونَ" (المائدة: ١٨)

نعم الاخوة لكم بنو اسرائيل ان كان لكم
الحلو ولهم المرّ

یعنی بنی اسرائیل ستاسو څه روڼه دی که آیت
خوړوی نو دا به ستاسو وی او چه کله تـریـخ وی
اوسخت نو وائی دادنی اسرائیل له د

دغه شان سيدنا عمره فرمائی چه:
 " إِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ قَدْ مَضُوا وَ أَنْتُمْ تَعْنُونَ يَا
 أَمَّةَ مُحَمَّدٍ "

چه بنی اسرائیل تیر شو اوس به ددغ آیتونو نه
 تاسو مراد یئ یعنی مقصد دا چه دا نه چه دبنی
 اسرائیلو آیتونه په هغوی پور تړلی شوی دهغوی
 دپلیتو نه تاسو ځان او ساتئ او چه هغوی په کومو
 خو اعمالو عزت موندل هغه تاسو اوکړئ ځما
 استاذ او مرشد مولانا مفتی محمد مسلم نستوی
 صاحب فرمائی چه یو خوئی او عمل دالله تعالی د
 یهودی او دکافرو نه ند خوین نودمسلمان
 شهزاده نه به ئ څه خوین شی یعنی چه یو عمل
 دالله تعالی په کافر کښې بدی شی نو په تا کښې
 به څه خوین شی

دغه شان سيدنا ابوهريرة ه فرمائی چه :
 " مَا أَشْبَهَ اللَّيْلَةَ بِالْبَارِحَةِ "

چه ننئ شپه او تیره شپه دواړه یو شان دی نو بنی
 اسرائیل او تاسو یو ئی دا نه چه آیتونه دهغوی
 پور خاص شو

دد بحث په آخر کښې یو حدیث لیکل کیری او بیا
 سورة شروع کوو چه " ختامه مسک " شی
 جناب رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمائی
 چه:

"لَتَتَّبِعَنَّ سِتْنِ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ، خَذُوا بِخُذُو، شِبْرًا
 بِشِبْرٍ، حَتَّىٰ لَوْ دَخَلُوا جُحْرَ ضَبٍّ لَدَخَلْتُمُوهُ " وفى
 رواية حتى لوأتى أحدهم أمه علانية لفیکم من
 يفعل ذلك اوکما قال عليه السلام ؛

چه تاسوبه دتیرو په نقش قدم باند او په طریقه
 چلیړئ پل په پل او لویشت په لویشت بان ترد که
 په هغوی کښې یو تن دسمسر سور ته ننوت وى
 نو تاسو به هم داس کوى او بل روايه کښې دى
 چه کچرته په هغوى کښې یو تن داس وى چه

مورسره ئ ۛ زنا کړی وی (معاذ الله) نو تاسو کښې
 به هم یو تن داس ۛ کوی ۛ
 نو عموم دقرآن باقی ساتل چه قرآن دهر دور او
 معاشر ۛ سره اولگی دضروری دی ۛ ځمونږد
 مشائخ په طرز دشان نزول ډیر اهتمام نشته د ۛ
 دپاره چه دامقصد فوت نشی او ځمونږمشائخو چه
 څنگه قرآن کریم دهر دور او معاشر ۛ دپاره برابر
 کړ ۛ د ۛ او داصلاح دپاره نه نو ډیر کم په تفاسیرو
 کښې به داس ۛ وی چه داس ۛ ئ ۛ کړی ۛ الله د پر ۛ
 مونږه پوهه کړی ۛ آمین یا رب العلمین
 څه مختصرآداب سر ته اورسیدل الله تعالی د
 قبول کړی او الله د ځما د معافی ذریعه کړی
 اوځما مور اوپلار او استاذانو دپاره صدقه جاريه
 کړی ۛ

ۛۛۛۛ ستمبر ۛۛ ۛ ۛۛۛۛ ذی القعدة ۛۛ
 يوم الخميس 3:41 بمقام مینگوره جیل

تمت الاصول

ۛۛۛۛۛۛ

□

تقسيم دقرآن كريم خلورو حصو ته
 ځمونږ مشائخو كرامو قرآن كريم د فهم
 اودپوه □ په اعتبار څلورو حصو ته تقسيم كړ □ د
 او هره حصه دقرآن كريم هغه په الحمد لله سره
 شروع كړي □

اوله حصه دسورة الفاتحه نه تر انعام پور □ ده
 پديكښې پنځه سورتونه دي يعنى د مائد □ تر ختمه
 پور □ □

دويمه حصه دسورة الانعام نه تر كهف پور □ ده
 پديكښې دولس سورتونه دي يعنى تر بنى
 اسرائيل تر ختميدلو پور □ ده □

درېمه حصه دسورة الكهف نه تر سورة سباء
 پور □ ده پديكښې ټول شپاړلس سورتونه دي □
 داحزاب په آخر ختميري □

څلورمه حصه دسورة سبا نه تر آخره پور □ ده
 پديكښې ټول يو اتيا سورتونه دي □
 په اوله حصه كښې بيان دپيدائش دعالم چه
 الله تعالى هغه ذات د □ چه دا عالم ئ دنېشت نه
 شته كړ □ د □ نو هغه الله خپل اله او معبود
 اوگنډئ بل څوك نه □

په دويمه حصه كښې بيان د □ تربيت دعالم چه
 الله تعالى مخلوق پيدا كړ □ د □ نو بيا ئ دغه شان
 ند □ پريځودل □ بلكه دهرقسم ئ □ دهغه مناسب
 تربيت او پالنه كړي ده □ پالنه اوتربيت دادپيدائش
 نه روستو وي نو مخلوق لكه چه په پيدائش كښې
 دالله تعالى محتاج نو په تربيت اوپه بقاء يعنى پات □
 كيدو كښې هم دالله تعالى محتاج دي □

په درېمه حصه كښې وائي چه په ټولو څيزونو
 كښې خيرونه او بركتونه غورځونك □ الله تعال د □

او برکت غورخول پس دتربیت نه وی نو چه بدن تربیت اوشو نودروح تربیت هم الله تعالى کړ د "انزل على عبده الكتاب" په کھف کښې وائی چه روح دالله دطرفنه راغل د و نو غذا هم دالله تعالى دطرفنه راغل ده د دا خپرونه او برکتونه الله تعالى ورکوی

څلورمه حصه کښې وائی چه مالک او اختیارمند هغه صرف یو الله تعالى د هغه ذات دچا نه مجبوره کیږی نه او څوک پر زور نشی کول او دهغه داجازت نه بغیر څوک سفارش کول نشی

مختصره دا چه په اوله حصه کښې بیان د چه "خالق لكل شيء هو الله" په دویمه حصه کښې بیان د چه "المرئی لكل شيء هو الله" په دریمه حصه کښې بیان د چه "المبارک فی کل شيء هو الله" او په څلورمه حصه کښې بیان د چه "مالک لكل شيء هو الله تعالى"

دا په داس انداز او هره حصه په الحمدلله شروع شوه دا ځکه چه قرآن کریم د د دپاره راغل د چه انسانانو او پیریانو ته دالله تعالى پیژندگلو او تعارف اوکړی ځکه په فرائضو کښې اول د فرض هغه داد چه بنده الله تعالى اوپیژنی د معرفت دپاره خلقت هم شو د اوهربنده الله تعالى داس اوپیژنی چه خپله د پر زړه اوبه اوځکی صرف دا نه چه داس او وائی چه فلانک وائی چه الله تعالى شته نو څه هم وائم چه شته او فلانک وائی چه شریک ورله نشته نو څه هم وائم چه نشته نه صرف دبل په وئیلو باند نه بلکه چه دده زړه خپله دا گواهی ورکړی چه الله تعالى شته هم او شریک او حصه دار نه لری یعنی چه هر سر دالله تعالى په پیژندگلو کښې مجتهد شی مقلد نه وی هغه ځان له خبره ده چه ایمان

تقليدي معتبر د که ند او د علماء اختلاف په خپل ځان خو قرآن تعارف د الله تعالى داسه کوی چه ستا زړه به خپله اوبه اوڅکی پد خبره نو کچرته دا دمه داری الله تعالى بل چاته حواله کړ و نو چه خلقو به څنگه څنگه دلائل وئیل؟ اوڅه به ئ جوړول او کول به ئ نه شو نو دادمه داری الله تعالى بل چاته حواله نه کړه بلکه په خپله ئ د خپل تعارف او پیژندل دپاره کتاب راولیرلواو هغه پداسه انداز تعارف کوی چه پیر اسان او انتهای ژور چه دساده نه ساده سړ پر پوهیری او که عالم او فلاسفر هغه ژور کوی او پکښې مخ ته ځی نو سر ورله نشی معلومول ځما استاذ جامع المعقول والمنقول مولانا فضل حق عرف پیر صاحب حق صاحب دقرآن باره کښې فرمائی چه:

کتاب مستبین من علیم و جیز النظم للذکر یسیر

فبحر للعلوم بلا نهایه و لکن فهمنا عنها قصیر

ترجمه: عظیم الشان واضحه کتاب دالله تعالى دطرفه راغل د په ټکو کښې پیر مختصر د او نصیحت اغستل تر پیر اسان دی او د علمونو ب پایه دریاب د څوځمونږ سوچ او عقل تر نه کوتاه او لنډ د نه رسی ورته

نو دتعارف دالله دهاره دغه څلور غه طریق و چه پدیکښې سوچ اوشی او فکر نو دالله تعالى تعارف آسان شی او په څه انداز سره اوشی او قرآن کریم هم دا څلور طریق خوروی چه کوم د عقل دلائل ذکر کوی چه هر عقلمند سړ چه سوچ او کړی نو هغه به تسلیم کړی نه هغه دا څلور طریق آورد شو دی یو نظام خالقیت قرآن بیا ددی جزئیات او تفصیلات ذکر کوی او دویم نظام ربوبیت په عجیب انداز قرآن ذکر کوی

دریم نظام برکت او احسانات او انعامات دا قرآن
 په ناشنا انداز سره ذکر کوی او خلورم نظام ملک
 واختيارات وتصرف چه اختياراتونه دهغه په لاس
 کښې دی دا هم یو عجیب انداز دقرآن د او خلور
 طریق او دپېژندلو دالله تعالیٰ په آسانه سره نو
 قرآن خلور حصه شو

" نو اوله حصه خلق دویمه حصه تربیت دریمه
 حصه برکت او خلورمه حصه ملک ده "

دسورة الفاتحه نه اوله حصه دخلق شروع
 کیری نور تبعی مضامین پکښې دی خو اکثر احوال
 دپیدائش ذکر کوی چه مخلوق په پیدا کولو کښې
 الله تعالیٰ ته محتاج د دنیشت نه شته کونک دده
 خامخا خوګ شته کونک شته د نو هغه الله
 تعالیٰ د

□

سورة الفاتحه

سورة الفاتحه په نزول كښې پنځم (۵) نمبر د□□ پس دسورة المدثر نه نازل شو□ ده او په ترتيب دسورتونو كښې اول سورة د□□ مخكښې د سورة البقرة نه د□□ فضيلة الفاتحه

سورة الفاتحه چونكه دقرآن كريم اول سورة د□□ نو دادرېط او دمناسبت نه مستغنى د□ خكه مخكښې تر□ نه بل سورة نشته د□ چه مونږ دهغ□ سره مناسبت اووايو□ البته استاذان درېط په خائ□ دسورة الفاتحه□ فضيلت ذكر كوي□ دفضيلت دفاتحه□ باره كښې چه څومره روايات صحيحة راغلي دي نو دومره دبل سورة په باره كښې نه دي راغلي□ دهغى نه تقريباً څلور روايات هغه شيخ القرآن رحمه الله سمط الدرر كښې ذكر كړي دي□ دهغ□ نه مخكښې نومونه دفاتحه□ خكه چه ديو سورة څومره نومونه پير وي نو دومره دا دهغ□ په عزت او شرافت دلالت كوي□ لكه يو سړ□ د□ هم حافظ هم قارى هم عالم هم مفتى هم حاجى د□، نو دادهغه په عزت دلالت كوي□ نو دسورة الفاتحه□ دپاره هم گڼراسماء دي□

(۱) فاتحه : داورته خكه وائى چه پد□ باند□ قرآن كريم كُهلويږي او پرانستل□ كيږي□
(۲) شافية : دشفاء نه علاج ته وائى□ خكه چه دا هم دباطنى مرضونو او ظاهري مرضونو شفاء او علاج د□□

(۳) كافية : دا پوره ده دپاره داصلاح دعقيد□□ او يو مرسل روايت كښې راځي چه سورة الفاتحه

دهرچانه عوض کیری خو دد نه خوګ نشی عوض
کید

(۱) ام الكتاب : عربیان هر هغه شی ته چه هغه ډیر
خیزونه راجمع کوی اود هغی تابعدار ډیر وی نو
هغه ته ام وائی لکه چه کومه څرمن هغه مازغه
راجمع کوی هغه ته ام الدماغ وائی او دلیسکر غه
جهنډ ته چه ټول لیسکر د هغه دلاند جمع کیری
نو ام الجیش ورته وائی او مک ته ام القسری
وائی، لکه دا ټولو کلو نه مخکښې ده او زمکه
دد نه غورول شو ده نو سورة الفاتحه ته ام
القرآن وائی ځکه چه دا دقرآن نه مخکښې ده او
دقرآن ټول مضامین د ته راجمع کیری ځنګه
راجمع کیری؟ نو دهغه شیخ القرآن رحمه الله ټول
دیارلس وج ذکر کړی دی مونږ صرف د ځای
کښې دوه وج ذکر کوو چه هغه څمونږ دشیوخو
خاص دی

(۱) یوه دا چه دقرآن کریم غټ مقاصد هغه اته
دی توحید ، رسالت ، صداقت الكتاب ایمان
بالاخرة ، جهاد ، انفاق ، تنظیم ، آداب دد
مضامینو نه د اولنی غټ څلور دا سورة الفاتحه
صراحة ذکر کړی دی دمالک يوم الدين پور
توحید او قیامة اهدنا الصراط المستقیم کښې
صداقة الكتاب او په انعمت عليهم کښې رسالت
ذکر کوی دا نور څلور مضمونونه هم ذکر دی خو لږ
په دقت سره فرق ثلثه ذکر دی نو جهاد به راځی
او هغه له د مال ضرورت د او ایاک نعبد وایاک
نستعین کښې صیغه دجمع دی نو تنظیم ته اشاره
ده او عبادت او استعانت کښې آدابو او احکامو ته
اشاره ده نو ټول مضامین د قرآن ذکر شو

(۲) دویمه طریقه : چه دقرآن کریم څلور حص
دی خالق الله تعالی د تر انعام پور او ترتیب
کونک الله تعالی د دانعام نه تر کھف پور او

برکت غورخونک ۱۱ الله تعالى د ۱۱ دکهف نه تر
 سباء، او مالک الله تعالى د ۱۱ تر آخره دا څلور واړه
 په فاتحه کښې دی ۱۱ الحمد لله کښې وصف
 مشهوره مراد د ۱۱ چه خالق الله تعالى د ۱۱ او په رب
 العلمين کښې دويمه حصه ۱۱ او په الرحمن الرحيم
 کښې دريمه حصه ۱۱ او په مالک يوم الدين کښې
 څلورمه حصه ۱۱ نو چه الله تعالى د اوپيژندو نو
 دهغه عبادت اوکړه ۱۱ فاعبدالله ۱۱ او چه دهغه عبادت
 کوی نو صرف دهغه نه حاجات غواړه دبل چانه نه ۱۱
 فادعواالله نو د زمر او حواميم خلاصه پکښې هم
 راغله اياک نعيد سره او اياک نستعين سره ۱۱ او
 حواميم ډول قرآن کریم خلاصه ده او دهغه ۱۱
 خلاصه راغله فاتحه ۱۱ ته ۱۱ نو ټول قرآن فاتحه ۱۱ ته
 راجع شو ۱۱ گویا که داسه ۱۱ شوه چه :

ان الله الذي خلقك من العدم ورباك بعد الحيلة
 وبارک فيک

فهو الاله الواحد الصمد الذي لم يلد ولم يولد ولم
 يكن له كفوا

احد ۱۱ (سمط الدرر صفحه ۱۱)

يعنى کوم ذات چه پيدا کړ ۱۱ دنښشت نه او دژوند
 درکولو نه روستو ۱۱ درله تربيت اوکړو او برکت ۱۱
 در کښې او غورځولو نو هغه الله تعالى يکى يو د ۱۱
 حاجت سر کونک ۱۱ نه يئ څوک نائب شته او نه دچا
 نائب د ۱۱ او نه دهغه دصفاتو په شان بل څوک
 شته ۱۱ بيا دا حصه بسم الله ته هم جمع کيږي ځکه
 چه دڅلورو حصو نه دوه صراحة ذکر شو ۱۱ چه الله
 سره اوله حصه او الرحمن الرحيم سره دويمه
 دريمه حصه يوه يوه به پر ۱۱ قياس شى ۱۱ او دباء
 تعلق د استعين سره د ۱۱ نو خلاصه دحواميمو
 پکښې هم راغله نو تسمي ۱۱ ته جمع شو ۱۱ او دالله
 دپيژندگلو نه اصل مقصود عبادت او په عبادت
 اصل چه استعانت نو باء ته راغونډ شو نو دتسمي ۱۱

مسئله شوه چه: "استعينوا باسمه" خاصة لا بغيره
"

(١) السبع المثاني : هغه اووه آيتونه چه بار بار
لوستل. کيری مونځونوکښې او يا دد. مضمون په
قرآن کښې بيا بيا مکرر کيری.

(٢) الرقيه : داد دم والا سورة د. صاحبو پر. هم
دم کړ. وو او نبی 7 به پر. هم کوو.

(٣) الوافيه : داد کافيه. هم معنى ده .

(٤) الواقيه : بچ کونک. سورة چه دا بنده دجهنم نه
بچ کوی.

(٥) سورة الصلوة : دا ځکه چه دا په مونځ کښې
لوستل. کيری او په حديث قدسی کښې راغلی دی
چه قسمت الصلوة بينى وبين عبدی .

(٦) الكنز : خزانه دا هم خزانه ده دا په يو روايت
کښې نوم راغل. د.

(٧) أساس القرآن : دقرآن دمضامينو او علومو
بنیاد د. لکه چه مختصر بيان ئ. مخکښې اوشو.

روايات چه کوم په فضيلت دفاتحه کښې
راغلی دی نو هغه ډير زيات دی دارقطنی فرمائی
چه دبل سورة په فضيلت کښې دومره صحيح
روايات ندی راغلی. لکه څنگه چه په فاتحه کښې
راغلی دی.

(٨) روايت : نبی 7 فرمائیلی چه تورات ، انجيل ،
زبور او قرآن کریم کښې دد. پشان سورة ند.
نازل شو.

(٩) دویم روايت : بخاری کښې د اورد روايت حصه
ده چه نبی 7 صحابی ته فرمائیلی وو چه څه به
تاته د قرآن کریم اعظم سورة اوخاتم او بيا ئ.
ورته دا سورة اوو. اوبيا ئ. اوو. چه دا سبع
المثاني د. او لوئ. قرآن د.

(١٠) ابو هريره رضی الله عنه روايت د. چه نبی 7
ابن بن کعب ته اوفرمايل چه تاته داس. سورة

اونه خائم چه تورات ، زبور ، انجيل ، او قرآن كښې دهغه پشان سورة ند نازل شو او ځما اميد د چه ته لا دجمات د درواز نه وتل نه ئ چه تابه زده كړ وى بيا دغه روايت كښې دا هم دى چه داس هم ده چه ته ئ په مانځه كښې وائى نو صحابى وائى چه ماورته فاتحه اووئيله نو نـــــــــــــــــبى 7 اوفرمائيل چه ځما د په هغه ذات قسم وى چه دهغه په لاسي كښې ځما روح د چه په تـــــــــورات انجيل او قرآن كښې دد په شان ند نازل شو او دا سبع المثانى او قرآن عظيم د چه ماته راكړ شو د

() بهيقي كښې دحسن نه روايت د چه الله تعالى داسمان نه يوسل څلور كتابونه نازل كړى وو دهغه علوم ئ په څلورو كښې كيخودل يعنى تورات ، زبور ، انجيل او قرآن كښې بيا دتورات ، زبور ، انجيل علوم ئ په قرآن كښې كيخودل بيا ئ دقرآن علوم په هغه سورتونو كښې كيخودل چه هغه ته مفصل وائى بيا دمفصل علوم ئ په فاتحه كښې كيخودل نو چه چا دفاتح تفسير زده كړو نو داس ده لكه چه هغه د ټولو اسمانى كتابونو تفسير زده كړو

نور هم ډير روايات او آثار او اقوال شته د خو نكتفى بهذا

كله استاذان دلطيف په طور ربط دفاتح دنزولى ترتيب سره بيان كړى چه سورة علق كښې ترغيب وو قرآن ته نو قلم كښې تشجيع او بهادري ده او په مزمل كښې ترغيب الى القرآن چه ملگرى په دى تيار كړه نو مدثر كښې چه كار به د چه وى ؟ چه " وربك فكبر " اوس څنگه به تكبير بيانوم او څه به بيانوم هغه مضامين اجمالاً ځائى چه دهغه رسول ضرورى دى دا ځما محترم استاذ شيخ الاسلام كابلگرامى رحمه الله تعالى دافاداتو

نه دی ۱ الله تعالى د دهغه قبر منور کړی او الله تعالى د دهغه نسل په قرآن او سنت آباد ساتی ، سره ځما د ټولو استادانو ۱۱ آمین ثم آمین دعوی دسورة

دسورة الفاتحه مرکزی مضمون او دعوی او مقصد هغه هغه د ۱ چه کوم دقرآن کریم دعوی اصلی ده چه "التوحيد" ۱ الله تعالى تعارف او پیژندگلو دالله دشان مطابق چه هغه په ذات او په صفاتو کښې یو او گنډه ۱ "دانور مضامین چه مونږ مخکښې ذکر کړل نو هغه تبعاً بیانیری ۱ کله استاذان دعوی مقاصد اربعه عالیه یعنی توحید ، رسالت ، صداقت الکتاب او ایمان بالآخرة هم وائی ۱ خو اول اولی د ۱۱"

خلاصه دسورة

داسورة دا خپله مسئله چه اثبات دتوحید دا په کوم انداز بیانوی نو دابتداء نه تر آیت ۱ "مالک يوم الدين" پور ۱ دعوی او په هغه ۱ باند ۱ څلور دلائل ذکر کوی ۱ او بیا په ۱ آیه کښې ددلائلو ثمره او نتیجه ذکر کوی ۱ د "اهدنا" نه تر آخره پور ۱ دعا ده دثبوت او دکلکون په دعوی باند ۱ ، او ذکر دفرق ثلثو سره دهغه ۱ دنتیجو نه ۱

په حدیث قدسی کښې چه کومه خلاصه دد ۱ سورة راغل ۱ ده نو هغه هم تقریباً داس ۱ ده ځکه چه دابتداء نه تر " مالک يوم الدين " دا دالله تعالى برخه ده ۱ او " ایاک نعبد " دا دبنده او الله تر مینځه ده یعنی بنده عابد نو الله معبود ، بنده مستعین نو الله تعالى مستعان ۱ او د " اهدنا " ه دا صرف دبنده ده ۱ او الله تعالى فرمائی چه " ولعبدی ماسئل " ۱ ځما بنده چه څه غواړی نو هغه به ورته ملاؤ شی ۱ دعا غوختل دبنده کار د ۱۱ مقاصد الآيات وتناسبها

الحمد لله (۱): دعوی دسورة سره داوولنی دلیل نه ۱۱ دعوی دسورة توحید وو نو الحمد لله کښې هغه ذکر کوی چه صفات دخدائ۱۱ توب دالله تعالی دی دبل چا نه دی۱۱ چه مشرکان داصفات بل چاته ورکوی نو دعوی شوه او اولن۱۱ دلیل ورسره هم شو۱۱

الله : په دیکښې وصف مشهوره دخالقیت مراد د۱۱ چه الله په صفت د خلق هر چا پیرندلو۱۱ مشرکانو نه به د چه هم تیوس اوکړو چه ستاسو خالق څوک د۱۱؟ نو هغوی به جواب کښې وئیل چه الله تعالی۱۱ نواولن۱۱ دلیل چه ا۱۱ ظالمانو! چه لکه صفت دخلق هغه لره منئ نو دغه شان ورله دا نور صفات هم اومنئ او هغه پکښې یواځ۱۱ اوگنړئ۱۱

رب العلمین: دویم دلیل ! چه الله تعالی په خپلو صفتونو کښې یواځی او تنها ځکه د۱۱ چه صرف هغه الله تعالی رب د۱۱ او پالونک۱۱، بل څوک تربیت کونک۱۱ نشته د۱۱ نو چه تربیت صرف الله لره منئ نو الحمد لله نور صفات هم دهغه اومنئ۱۱

الرحمن الرحیم (۲) : دریم دلیل ! هر قسم احسانات که عام دی او که خاص دی که دنیا کښې دی او که آخرت کښې او خپرونه او برکتونه ورکونک۱۱ الله تعالی د۱۱ نو دد۱۱ نه معلومېری چه الله تعالی په خپلو صفتونو کښې یو د۱۱

مالک يوم الدين۱۱ (۳) څلورم دلیل ! چه مالک اختیارمند دټولو کارونو یک یو الله د۱۱ پد۱۱ دنیا کښې هم خصوصاً په هغه ورځ چه ددنیا مالکان مجازیان او ستاسو معبودان باطله دا به ټول عاجزه وی او څه وس به نه لری نو مالک او اختیارمند الله تعالی شو۱۱ نو نور صفات دخدائ۱۱ توب هم دهغه دی۱۱

ایاک نعبد وایاک نستعین ۱۱ (۴) ثمره ددلائلو او نتیجه ! ددلائلو نه دا نتیجه راوته چه اوس به

ستاسو ضمير او عقل چه سالم وی او دضد او
دعناد نه پاک وی نو هغه به دا آواز کوی چه ا الله
تعالی مونږ هر قسمه عبادت او هر قسمه تعظیم
صرف تاله کوواو بل چاله ئه نه کوو او په خپلو
ټولو حاجتونو کښې صرف تا رامدد کوو بل څوک
نه رامدد کوو دا هم دالحمد لله یو معنی شوه خو
په بل انداز چه دمشرکانو دامطالبه کیدله گنی
ځنی صفتونه خوهغوی الله تعالی لره مثل او تنها
ئ پکښې هم گنړلو خو په عبادت او استعانت
کښېبه ئه تنها نه گنړلو نو په هغوی هم رد راغلا
نودادلایل لازمی اثر شو

اهدنا الصراط (۵) دعا د کلکیدلو په دعوی
باند یعنی دربط القلب دعاء او ذکر د فرقو ثلثو
سره دنتیج دهغئ نه ! دا دعوی ډیره زبردسته ده
او ډیره قیمتی ده شیطانی قوتونه به اوس ستا
خلاف کار کوی نو دا زبردسته نیغه لار ده نو په د
د کلکیدلو دالله تعالی نه سوال کوه چه الله د پر
همیشه کلک ساتی ا الله تعالی ! مونږه پر
کلک ساته او د دعوی او دلائلو سره به داسه نه
وی چه گنی ټول خلق به منونکی شی بلکه څه به
منونکی شی او څه به ضد او عناد او جهل کښې
پات شی او ډیته به رانشی

صراط الذین انعمت علیهم (۶) ذکر دفریق
اول نمونه دهغه چا چه هغوی ته ربط القلب نصیب
شو وو او هغوی ته بشارت دا هغه بختور دی چه
دوی په دلائلو او توحید ځان پوهه کړو او عمل
ئ پر شروع کړو نو دوی سره دانعاماتو تذکره
کوی چه دوی له به الله تعالی انعامات ورکړی نو
ا الله ! مونږدداسه خلقو په لار روان کړه

غير المغضوب علیهم ولا الضالین (۷) ذکر
دنورو دو ډلو چه هغه په توحید کښې مخالف شوی
وو او هغوی له یره او تخويف ! یوه ډله چه په

هغوی غضب اوشو سره دپوهیدلو نه انکار اوکړو
پوهه هم شو او انکار ئ اوکړوضديان او عناديان
دی نو سزا دا شوه چه په دوی غضب د یعنی
مهرجباريت پر لگیدل د

بله ډله چه هغوی د سره د ځان دپوهه کولو
تکليف نه کوی، نو حيران او پریشان دی چه مونږد
چا پس لاړ شو ددوی سزا چه ضلال کښې دی نو
چه په چا احسان شو د نوهغه ددوو نه علاوه
دی پد دویمه لا مهر نه د لگیدل دی قابل
داصلاح دی
حاصل دسورة

ا انسانانو اوپیریانو ! دخدائ توب صفات
صرف الله تعالی له اومنی هغه خالق اورب او
رحمن او رحیم یعنی برکت غورځونک او اختیارمند
د نو صرف هغه له عبادت کوئ او په حاجاتو
کښې صرف هغه رامدد کوئ دا یو خکلی او
مضبوطه عقیده ده پدی دکلکیدلو دعاګنی کوئ چه
الله دد عقید دعمل کونکو او علم لرونکو سره
مو یو ځائ کړی او کوم چه سره دعلمه نه منی او
یا دهغوی علم خراب شو د دهغوی د ملګرتیا نه
مو اوسات

امتیازات
() تعلیم المسئله یعنی دالله تعالی نه د غوختلو
طریقه ځائی چه اول صفتونه دالله تعالی اوکړه
بیا خپله عاجزی ایاک نعبد بیا خپله وفاداری ایاک
نستعین سره او بیا خپل حاجت اهدنا سره

ګدا خود را ترا سلطان چون د یدم بدرگاه تو ا رحمان دویدم

() بیان درد په فرق ضالو دمشرکینو او مبتدعینو
ټولو () ام القرآن

() ذکر دفرق ثلثو سره د نتیجو نه په مختصر
الفاظو باند

(١) صفات دالله تعالى او دلائل (٦) داثبات دنبوت
 دپاره لس طريقه (٧) دوه بيمارئ او دوه علاجه
 تكبر او حسد بيمارئ دي دهغه علاج داياك نعبد او
 اياك نستعين (٧) دالله تعالى پنځه صفتونه او
 پنځه صفتونه دبنده (٨) دهورشيار سړي علامات
 <١> چه تعلق دالله تعالى سره جوړوي <٢>
 انكساري او تواضع وي پكښي <٣> خپل مقصد
 پيژني اهدنا سره <٤> ښه ملگري سره ملگرتيا
 كوي ، صراط الدين <٥> دغلطو دملگرتيا نه ځان
 ساتي (٩) بيان ددب چه دنعمت او دخو څيزونو
 نسبة الله تعالى ته پكار د او دغضب او ضلال ند
 پكار (١٠) دالله تعالى دمعرفت څلور طريقه خلق،
 تربيت، برکت، او ملك

تمت سورة الفاتحه بعون الذي لا تخفى منه
 خافيه،

هـ هـ هـ يوم الجمعة هـ ستمبر هـ هـ هـ من
 صباح

هـ هـ هـ

□

سورة البقره

سورة البقره مدنى سورة د □ په نزول كښې اووه اتيايم (□□) نمبر د □ پس د سورة المطففين نه نازل شو □ د □ او په ترتيب د سورتونو كښې دويم (□ نمبر د □ پس د سورة الفاتحه نه □

ربط دمخكښې سورة سره

مناسبت او ربط دمخكښې يعنى د البقره د فاتح □ سره هغه په گڼرو وجوهو باند □ د □ خن □ دهغ □ نه دلته ذكر كولا □ شى □

اوله وجه : په سورة الفاتحه كښې بيان د توحيد او شو نو سورة البقره د دغ □ دعو □ وضاحت كوي او دلائل پر □ پيش كوي □ " يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ □□□□ " سره □

دويمه وجه : په سورة الفاتحه كښې سوال دمومنانو وو چه : "اهدنا الصراط □" نو سورة البقره كښې دهغ □ قبلیدل دی □ چه : "ذلك الكتاب " هغه صراط مستقیم چه تا غوختلو نو هغه دا قرآن كريم د □□

دریمه وجه : په سورة الفاتحه كښې د الله تعالى پنځه صفات بيان كړل □ الله □ رب □ رحمن □ رحيم □ مالك □ نو په سورة الفاتحه كښې پنځه صفات دمومنانو په هغ □ تفريع كوي چه دا صفات د الله تعالى د اومتل نو اوس به دا كارونه كو □□ (يعنى فاتحه كښې و □ چه د عقيد □ پنج پير □ شو □ نو بقره كښې وائی چه اوس د عمل پنج پير □ شه □)

څلورمه وجه : په سورة الفاتحه كښې بيان دمقاصد اربعه عاليو وو اجمالاً نو په سورة الفاتحه كښې دهغ □ تفصيل كوي □

پنځمه وجه : چه په سورة الفاتحه کښې ذکر
د فرق ثلثو وو او دهغوی جزا او سزا خو په لنډو
الفاظو سره نو په سورة البقرة کښې دهغ
تفصیل او وضاحت کوی دابتداء نه اوصاف او نتائج
ئ ځای تفصیلاً څه په اوردو باند ۰۰
دعوی دسورة

دسورة البقرة مرکزی مضمون او دعوی هغه
څلور خبر ۰۰ دی ځکه سورة اورد ۰۰ نو مضامین ۰۰
گڼر دی ۰۰ توحید ، رسالت ، جهاد فی سبیل الله او
انفاق فی سبیل الله ۰۰ یعنی دوه داوولنی څلورو
مقاصدو نه صراحة بیانوی دوه ورسره پټ
بیانوی ۰۰ او دروستنو نه دوه صراحة بیانوی او دوه
ورسره پټ بیانوی ۰۰ خواصلاً پکښې دغه څلور دی
دا نور څلور تبعاً او خدمت له دی ۰۰ یعنی توحید
ثابتوی او درسالت خبره کوی او جهاد ، انفاق ۰۰ نو
دعوی دسورة اثبات المقاصد الاربعة ۰۰ دد څلورو
مقاصدو بیان دا دعوی دسورة ده ۰۰
خلاصه او تقسیم دسورة

دسورة مختصره خلاصه داده چه دابتداء نه ذکر
دفرقو ثلثو چه هوښیار شه دا به ډ مخ ۰۰ له راځی ۰۰
اودهغوی جزا او سزا او مثالونه ۰۰ بیا ذکر دتوحید
په هغ ۰۰ دلائل او انعامات اول په خطاب عام او بیا
په خطاب خاص سره او دبنی اسرائیلو تذکره په
اوردو باند ۰۰ چه نه منی نو اعلان دمباهل ۰۰ داتر ۰۰
پور ۰۰ بیا ذکر درسالت او په هغ ۰۰ نهه شبهاات او
دهغ ۰۰ جوابونه او آخر کښې توحید او رد دشُرک
فعلی دا تر ۰۰۰ پور ۰۰۰ بیا ذکر دجهاد او دهغ ۰۰
مختلف منازل ذکر کوی ۰۰ دځان دسمولو ، د ملک
دسمولو او دکور دسمولو ۰۰ اوبیا په واقعه دطالوت
ترغیب داتر ۰۰۰ پور ۰۰۰ بیا ذکر دانفاق اول دوه
قسمه خلق دهغوی مثالونه بیا دانفاق تفصیلی
تذکره مثالونه ترغیبات او تحذیر دسود نه او

دصحيح معاملاتو طريقه او تتمه دسورة كښې خلاصه دمضامينو دسورة □□ تفصيلي خلاصه په تقسيم كښې راځي □ خكه مختصر اوليكل □ شوه بيا تکرار راځي □

تقسيم دسورة

سورة البقره چه بيان د□ مضامينو كوي نو دا منقسم ده څلورو حصو ته □ اوله حصه دابتداء نه تر □□ آيت او په كښې توحيد بيانوي □ دويمه حصه د □□ " قُلْ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِجِبْرِيلَ " نه تر □□ پور □ پديكښې بيان درسالت، دريمه حصه د □□□ " لَيْسَ الْبِرُّ أَنْ تُولُوا وَجُوهَكُمْ " نه تر □□□ پور □ پديكښې بيان دجهاد في سبيل الله تعالى د□□ څلورمه حصه د □□□ " يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَنْفِقُوا " نه تر آخرتو سورتو پديكښې انفاق في سبيل الله تعالى او په آخر □ ركوع كښې خلاصه دسورة □

الحصة الاولى

تفصيل : اوله حصه دابتداء نه تر □□ نمبر آية پور □ ده پديكښې بيان دتوحيد د□ او دا در □ بابونه ده □ اول باب : تر آية □□ پور □ " إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ " پور □ پديكښې ابتداء په مقام دقرآن كريم او بيا ذكر داوا □ □ چه مومنان دى دهغوى پنځه صفات او نتيجه داخرت تر آية □□ (□) پور □□ د آية □□ (□) نه ذكر ددويم □ □ چه كافران نه منونكى دى يعنى " مغضوب عليهم " دهغوى په دو آيتونو كښې تذكره او نتيجه ددنيا او آخرت او د آية □□ (□) " وَمَنْ النَّاسُ " نه تر □□ (□□) " وماكانوا مهتدين " پور □ ذكر دمنافقينو يعنى دضالينو □ دهغوى ناكاره صفتونه ذكر كوي او حكمونه ورله ذكر كوي □ د " آية □□ (□□) مثلهم " نه مثال دكافرانو او د □□ (□□) نه دمنافقانو مثال ذكر كوي □ نو په باب اول كښې بيان دترغيب القرآن او ذكر ددريو ډلو بطور تمهيد □ چه راروان اهم اعلان ته لار سموي چه يو قيمتي اعلان د كيدلو د □ □ نو

ديکښې شک نشته □ دد □ منونکی په عقیده او عمل کامیاب دی او نه منونکی په دنیا او آخرت کښې ناکامه دی □ کوم چه دوه رنگی دی نو هغوی د هم سم شی □ گنی تباه به شی □ هغه اهم اعلان کوم د □؟ نو هغه مسئله دتوحید "عبدوا" سره □

دویم باب : دآیت (□□) " یاایهاالناس " نه تر آیت (□□) " هم فیها خالدون " پور □ پدیکښې اول دعوی اصلی یعنی هغه آواز چه دهغ □ دوج □ خلق در □ پل □ شو □ بیا پنځه دلائل پد □ او ثمره " فلا تجعلوا لله اندادا " سره □

" وان کنتم فی ریب " (□□) نه رد په منکرینو د رسالت باند □□ بیا تخويف نه منونکو ته □ په (□□) کښې او بشارت منونکو ته په (□□) کښې او (□□) کښې جواب دښه □ کوی □ د " کیف تکفرون " (□□) نه خلور انعامات عامه چه په عامو خلقو الله تعالی کړی چه که په دلیل څوک منی نو هغه به په دلیل اومنی گنی نو په احسان د اومنی ځکه " الانسان عبدالاحسان " □ اول احسان (□□) چه تاسو م دنیشت نه شته کړی یئ □ دویم احسان چه ددنیا دفائد □ خیزونه م ستاسو دپاره پیدا کړی دی □ په (□□) کښې دریم احسان چه فرشتو ستاسو دپلار آدم تعظیم کړ □ وو □ دایر □ الله تعالی کړ □ وو □ په (□□) کښې خلور احسان سراسو دبایا آدم 7 نه چه کوتاهی شوی وه هغه م ورته معاف کړی وه □ نو دومره احسانات م کړی دی بیا هم نه منئ او شرک کوئ یعنی تاسره م احسابات کړی او غټ خاندان سر □ □□ بابا ته د اوگوره نو دغټ خاندان سړی سره سپک کار چه شرک د □ خوند نه کوی □ ختم په بشارت او تخويف □

دریم باب : دریم باب د (□□) نه تر (□□) پور □ د□□ د " یبني اسرائیل " نه □ پدیکښې اووه فصول دی یعنی دبنی اسرائیلو دپاره په مختلف اندازونو

خبره کوی خطابه خاص د اول فصل د () نه تر () تر ختمه پورې باقی خطابات شپړدی یعنې شپړ اندازونو سره خبره کوی اول فصل کښې درې پلیټې د یهودو ذکر کوی، چه دهغه نه ځان بچ کول پکار دی تحریف، کتمان حق او ترک عمل دا پلیټې د یهودو و او درې څه صفتونه دمومنانو چه په د ځان خائسته کول پکار دی صبر، صلوۍ او ایمان بالآخره () په () کښې تخويف چه په آباء واجدادو فخر مه کوئ څه فائده نشی درکول فائده د " اعبدوا " په منلو کښې ده نو راشئ او منئ

خبردار: چه داحضرت شيخ القرآن وئیلی نو اوامر خو هم د دریو نه زیات دی او نوهی هم نو په څه ترتیب درې درې وائی؟ نو جواب داد چه دلته اندراج د اصول دیهودیت شيخ القرآن خودلی دی نو هغه دریو ته راگرځی او د څه اعمالو اصول ددغه مرضونو علاج دغه دریو ته راگرځی

خطابه اول: داد (۴۹) نه تر (۶۲) پورې د پدیکښې د یهودو سره پدې انداز خبره کوی چه اومنی ځکه ځما د احساناتو دلاند یئ نو اته احسانات ذکر کوی او دوه عذابونه اته احسانات، ۵۴، ، ، ، ۶۰، ، ، ، او دوه عذابونه یو په کښې او دویم په ۶۱ کښې عذابونه ځکه ذکر کوی چه په احسان کولو کښې څه مجبور نه یم کله مو به ادبی کړ ده نو څپیره م درکړ ده اوس هم درکول شم او ختم دخطابه په تر غیب باند

دویم خطابه: د () نه تر () پورې پدیکښې خبائث ذکر کوی چه داخل قابل دتقلید نه دی ددوی اقتداء مه کوئ درې قبائح دمشرانو د یهودو ذکر کوی او څلور د اوسنو یهودو درې دمشرانو دهغوی ذکر کوی نقض العهد (وعده ماتول) په آیت () کښې دویم الحیل فی احکام الله تعالی

(يعنى دالله احكاماتو كښې چلونه كول) دهغ ډوه نمون ډكر كوى ډيو ، ډ كښې دويم د ډ نه تر ډ پور ډ دريمه پليتى قتل النفس واتهام البرى (چه وژل دمال دپاره او په ډ گناه تهمت لگول) په ، ډ كښې ډ بيا زجر ډ او ډ نه داوسنو خباثتونه ډكر كوى يو چه دوى كښې تحريف كونكى دى ډ دا په ډ ، كښې دويم منافقان دى پكښې په ډ كښې ، دريم چه مقلدين دى د آراؤ ديهودو په ډ ، څلورم سره دبد عمل نه دجنت دعو ډ كوى ډ په ډ كښې او ختم په تخويف او بشارت ډ

دريم خطاب : دريم انداز داد ډ چه دوى اوامرو باند عمل نه كوى او چه كوم نواهى دى نو په هغ ډ اتيان كوى ډ دا د ډ نه تر ډ او ختم په تخويف باند ډ اول ايت كښې اوامر او دهغ ډ نه اعراض او وريښ ډ نواهى او دهغ ډ نه اعراض ډكر كوى ډ

څلورم خطاب : ډ ، ډ كښې چه انكار دوى د مخكښې انبياء كرامو نه دا دمخكښې خطاب نتيجه شوه چه دا انبياء نه ئ انكار شروع كړو ډ اوامر او نواهى څه چه دهغ ډ بيانونكى هم نه منى او وژنى ډ

پنځم خطاب : ډ ، ډ كښې چه دد ډ پيغمبر نه هم انكار كوى سره دافرار او دعاءگانونه ډ ددواړو خطابونو تتمه يوه ده ډ په زجر او توييخ او په تخويف سره ډ

شپږم خطاب : د ډ نه تر ډ پديكښې خلاصه دتير او اعلان دمباهل ډ د ډ نه ډ

الحصة الثانية

دويمه حصه دسورة د ډ نه شروع كيږى تر ډ آيت پور ډ دا په صداقت الرسول 6 كښې چه توحيد اومنه په تعليم دنبى 7 چه دا دالله تعالى حق استاذ ډ خو چونكه خطاب اكثر يهودو سره نو دهغوى اعتراضات او دهغوى جوابونه هغوى په

رسالت شبهات کوی نو دهغ ۱۱ جوابونه کوی نه
شبهات کوی او دهغ ۱۱ جوابونه ۱۱

اوله شبهه ۱۱ آیت کښې او دهغ ۱۱ جواب دویمه
شبهه او دریمه په ۱۱۱ کښې ، څلورمه شبهه په ۱۱۱
آیت کښې او پنځمه شبهه په ۱۱۱ آیت کښې اوومه
شبهه په ۱۱۱ کښې مینځ کښې زواج و غیره دی ۱۱ او
د ۱۱۱ نه تر ۱۱۱ پور ۱۱ تذکره د ابراهیم 7 د دریو خبرو
دپاره چه " بیت الله بنیت للتوحید " نو ولا ۱۱ پکښې
شرک کوئ په ۱۱۱ کښې ، دویم دا پیغمبر د ابراهیم
7 دعا ده نو ولا ۱۱ تر نه انکار کوئ په ۱۱۱ کښې ، او
دریمه توحید د انبیاء متفقہ فیصله ده نو ولا ۱۱ تر ۱۱
نه انکار کوئ په ۱۱۱ ، ۱۱۱ کښې ۱۱ کښې اتم
اعتراض او شبهه او دهغ ۱۱ جواب په ۱۱۱ کښې نهم
اعتراض اودهغ ۱۱ جواب ۱۱ بیا ترغیب بیان د حق ته د
۱۱۱ نه مسئلہ د توحید په هغ ۱۱ دلیل او زجر او ۱۱۱ نه
رد د شرک فعلی ۱۱ ابتداء د سورة کښې رد د شرک
اعتقادی او آخر کښې فعلی او زجر کاتمانو د حق
ته ۱۱

۱۱ نه تر ۱۱۱ پور ۱۱ اووه شبهات دهغ ۱۱ جوابونه ۱۱ ۱۱۱
نه تر ۱۱۱ پور ۱۱ تذکره د ابراهیم 7 د دریو مقصدونو
دپاره او د ۱۱۱ نه تر ۱۱۱ پور ۱۱ دوه شبهات او مسئلہ
د توحید رد د شرک فعلی او زجر کاتمینو د حق ته ۱۱
الحصه الثالثه

د سورة دریمه حصه د ۱۱۱ نه تر ۱۱۱ پر ۱۱ ده ۱۱
پدیکښې بیان د جهاد فی سبیل الله چه لاله الا الله
محمد رسول الله دپاره جنگ او کړه ۱۱ دا مسئلہ په
عالم خوره کړه ۱۱ د جهاد مختلف منازل او مراتب دی
در ۱۱ بابونو کښې ذکر کوی ۱۱

اول باب اومنزل : تهذیب الاخلاق چه دمجاهد
تربیت دهغ ۱۱ لس اوصاف ذکر کوی ۱۱۱ کښې ۱۱
دویم باب او منزل : تدبیر المملکه چه د جهاد دپاره
دا ضروری ده چه په ملک کښې به اندرونی فساد

نه وی ځا سیاست مدنی د ځا پد ځا سره به ظلم ختم شی او کلا ځا به دفساد نه پاک شی ځا چه کوم ملک او وطن کښې ظلم او عدوان وی او فساد وی نو هغه قوم جهاد نشی کولا ځا دد ځا دپاره څلور قوانین ذکر کوی ځا اول ځا کښې قصاص دظالم نه ځا دویم چه تقسیم دمال په قانون شرعی ځا کښې ځا دریم مسئله دصوم چه ارکان جهاد ته تیار شی ځا نهی درشوت نه ځا کښې ځا بیا ذکر ددعو ځا دقتال ځا کښې ځا د ځا نه مسئله دحج تنویراً علی الجهاد لکه چه جهاد کښې دواړه مال او بدن کړیری نو حج کښې هم ځا او دخلقو تقسیم دوو قسمونو ته شقی او سعید ځا پور ځا بیا تر غیبات جهاد ته ځا دریم باب او منزل : دجهاد دریم منزل هغه هغه آداب دی چه په هغه ځا سره اصلاح دکور راخی یعنی تدبیر المنزل ځا ځکه چه مجاهد ته دکور نه پریشانی وی نوهغه جهاد نشی کولا ځا نو دکور د اصلاح دپاره ځا حکمونه ذکر کوی دآیت ځا نه تر ځا پور ځا ځا نه تر ځا پور ځا ترغیبات جهاد ته او ترغیب دپاره واقع دطالوت ذکر کوی ځا سره دحکمت دمشروعیت د جنگ ته په آیت ځا کښې ځا

الحصة الرابعة

څلورمه حصه دسورة د ځا نه تر آخر تر سورة ده او پدیکښې بیان دانفاق فی سبیل الله د ځا چه جهاد بغیر دانفاق نه ترقی نه کوی ځا اول دعوی دحص ځا کښې بیا مسئله دتوحید چه دکوم ځا دپاره جهاد کیری ځا بیا ذکر ددوو ډلو چه یو اولیاء الرحمن چه یو دالله دوستان دی ځا چه څه تیاره راخی هغه الله تعالی ختموی ځا او دویم اولیاء الشیطن دی چه څه رنډا راخی هغه ورته د ځا تیاره کړی په ځا کښې ځا او مثالونه اول داولیاء الشیطن ځا کښې ځا او داولیاء الرحمن دوه مثالونه ځا او ځا کښې ځا بیا د ځا نه تر ځا پور ځا مثالونه دمخلصینو او

غير مخلصينو د ۛۛۛ نه تر ۛۛۛ پور ۛ ترغيب انفاق ته او بيان دمصارفو او تحذير بخلاؤ ته ۛۛۛ کښې تسلي نبی 7 ته د ۛۛۛ نه تحذير سوديانو ته چه غلط معاملات مه کوي ۛ

ۛۛۛ نه صحيح معاملات ذکر کوي ۛۛۛ نه خاتمه دسورة او پديکښې خلور واړه مسئل ۛ بيا ذکر کوي ۛ تمت خلاصة البقره مقاصد الايات وتناسبها الحصة الا ولى

دابتداء دسورة نه تر آيت ۛۛ پور ۛ اوله حصه دسورة ده ۛ پديکښې مسئله دتوحيد ذکر کيږي ۛ او دا در ۛ بابونه ده ۛ اول باب دابتداء نه تر ۛۛ آية پور ۛۛۛ پديکښې ذکر ددريو ډلو کوي ۛ چه داعي هوشيار شي ۛ چه دانه چه څه دعوت ورکړم دتوحيد نو ټول به ځما منونکي شي بلکه داس ۛ در ۛ ډل ۛ به ستا مخ ۛ له راځي ۛ دا دد ۛ انقلابي آواز اثر د ۛۛ نو دا اولن ۛ باب مسئل ۛ ته لار سموي او تمهيد د ۛۛ دَلِکَ الْکِتَابُ لَا رَيْبَ فِیْهِ ۛ اول باب تر ۛۛ پور ۛۛۛ او پد ۛ کښې فرق ثلثه بطور تمهيد ۛۛۛ

دَلِکَ الْکِتَابُ : مقام دقرآن کریم او ترغيب ، دقرآن مدح او تعريف کوي چه راروان مضمون دزړه په غورو واورئ ځکه دا عظیم الشان مضمون د ۛۛ او د شک ښه ۛ نه پاک د ۛۛ

هُدًى لِلْمُتَّقِیْنَ (ۛ) دقرآن کریم بل صفت چه پد ۛ سره داس ۛ زبردست جماعت تياريري چه دهغوی راروان اوصاف دی نو دا اومنی چه دکاميابي په لار قدم کيږدئ ۛ

الَّذِیْنَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَیْبِ ۛۛۛ (ۛ) ذکر داو ۛ ډل ۛ چه هغه منعموم ۛ علیهم دی ۛ یعنی احسان والا خلق او منونکي دقرآن ۛ دهغوی پنځه صفتونه ذکرکوي ۛ الَّذِیْنَ يُؤْمِنُونَ : اول صفت چه لکه ديهودو په ايمان کښې چو چرا نه کوي چه حتی نری الله

جهره بلکه ایمان راوری په پټو خیزونو باند او نادیده □

وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ : دویم صفت چه عمل کوی دا مونځ د عقید □ زوت او یاداشت او اجراء ده لکه دیهودو " تنسون انفسکم " والا ندی □ چه خان هیروی او بل ته مسئل □ کوی □

وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ (□) دریم صفت چه مالی تعظیم هم د الله تعالی کوی دالله تعالی په نوم مال لکوی لکه دیهودویانو اعتراضونه نه کوی چه : " ان الله فقیر ونحن اغنیاء " چه نعوذ بالله الله تعالی غریب شو □ د □ خمونر نه غواړی □ نه دوی منل کوی □

وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ □ □ □ (□) څلورم صفت چه کومه آسمانی وحی ده که تاته شو □ ده او که نورو انبیاء ته شو □ ده نو په هغ □ د زړه نه ایمان راوری چه دا حق ده □ دیهودیانو پشان ندی چه وائی : " نؤمن بما أنزل علينا ويكفرون بما وراءه " □ چه خپله وحی منو او دنورو نه انکار کوو □

وَبِالْآخِرَةِ □ □ پنځم صفت : چه دالله په خوځه او په آسمانی تعلیم آخرت منی دقانون مطابق ، او یقین پر □ کوی دا نه چه لکه دیهودو وائی چه آخرت شته □ خو مونږله دوزخ نشته او مونږ به جنت ته ځو □ او فخر په آباء کوی □ مسلمانان داس □ جماعت د □ چه په قانون الهی مطابق قیامت منی □ نو دمومنانو داس □ صفات او دیهودو دغه ګنده صفات وو □ ځکه یهود لری کول پکار دی او مسلمانان په عالم قائمول او پات □ کول پکار دی □ نو په دنیا د عالمگیر حکومت کولو اختیار هغه دمومنانو د □ نه که دیهودو ځکه دا صفات پد □ امت پکښي دی □ او د □ صفت والا نتیجه داده :

أُولَئِكَ عَلَى هُدًى مِنْ رَبِّهِمْ □ □ □ بیان دحکم او نتیجه دنیاوی □ دا ډله چه مومنان دی او داصفات پکښي

راغلل نو ددوی د دنیا میوه داشوه چه دادهدایت په
اس سواره دشو دا تمغه ورله الله ورکړه ددوی
طرف صحیح د او لار ئ صحیح نیولا ده
وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ (۱) بیان د حکم اخروی او
ثمره اخروی ددوی د عمل د آخرت ثمره چه دوی ته
په آخرت کښې دد عمل میوه ملاؤ شی چه دوی
به کامیاب شی او کامران په خپل مقصود کښې
محبوب به ورته ملاؤ شی او چه دڅه نه یریری د
هغه نه به بچ شی

دا خو هغه وو چه دقرآن دعوت ئ قبول کړو نو
داسه خلق تر جوړشو اوس هغه اوگوره چه
هغوی دعوت دقرآن اوغورځوو
إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا (۲) ذکر ددویم دلا چه هغه
گافران دی یعنی مغضوب علیهم چه هغوی په
مسئله پوهه شو او ضد او عناد کوی او منی نه
نو راشه ددوی حال اوگوره چه ددوی څه حال د؟
سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ ءَاذَنُكَ أَمْ لَسَانَكَ أَمْ يَدَاكَ أَمْ لِسَانُكَ أَمْ يَدَاكَ أَمْ لِسَانُكَ
چه په دوی وعظ دداعی بالکل اثر نه کوی بیان
کول او نه کول په دوی برابر هغه شان زړه په
زړه پاتې شی مومنان تر اثر قبول کړو او دوی
تر د سره څه فائده نه اخلی " کان لم یسمعها
"

خَتَمَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ (۳) داد ددوی د دنیا حکم او
ثمره چه د دنیا اثر ئ دا شو چه اسباب د علم ئ
ختم شو ځکه کوم خیز چه الله تعالی کوم مقصود
له ورکړ وی او په هغه کښې نه استعمالیری نو
هغه زنگ اوکړی او خراب شی چه څوک گرځی نه
نو په خپوئ درد راځی، نودا اسباب الله تعالی د حق
پهچان له ورکړی دی نودا دا اسباب په هغی کښې
نه استعمالوی نو دا اسباب بند شو دا دده دبد
عمل نتیجه شوه چه مرچکه خور نو خله به د
ترخیری

(۱) وَمِنَ النَّاسِ مَن يَفْقَهُ وَلَهُ أَفْئِدَةٌ مِّمَّنْ لَا يَفْقَهُ ۖ كَبُورٌ ذَٰلِكَ ۖ وَلَٰكِن مَّا أَكْثَرُ النَّاسِ أَفْئِدَةٌ لَا تُعْلَمُ ۚ وَكَانَ وَعْدُ رَبِّكَ حَقًّا ۚ وَمَا أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

پس از این، ضالین یعنی منافقین او دورنگه پله، چه هغوی وخت پاس کوی داسد یو جماعت به هم وی چه هغه به په ظاهر خان تا اسره ملگر کوی او وی به ستا د دشمن دوست داپیر خطرناک د نقصان د هم زیات د او پیژندل هم گران دی نو قرآن دده بیان په اوردو کوی او پلیتئ ورله ذکر کوی چه خان بچ کول تر اسان شی مسلمانانو ته او اسلام ته چه منافق نه خومره نقصان رسیدا د نو دومره نقصان دسور کافر نه ند رسیدا نو ځکه قرآن دده بیان په اوردو کوی چه اوئ پیژنه او خان تر اوساته دا په دوه قسمه د اعتقادی او عملی اعتقادی چه عقیده د کفر وی او په خله صرف اسلام زوتوی دویم عملی چه عقیده د کفر نه ده خو ظاهری عمل هغه د منافقت کوی تاسره یو شان چلیری او یوشان خبره کوی اوزره کښې دهغ خلاف ساتی بغض وغیره داتر بیانونوی

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَقُولُ ۖ اٰمَنَّا ۖ وَهُمْ لَا يُفْقَهُوْنَ ۚ
 خَوَّاهُ مُنْذِرًا ۚ قُلْ هُوَ الَّذِي هُوَ لَكُمْ بِهِ الْغَايَةُ ۚ
 فَاسْتَبِقُوا ۚ

أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ السُّفَهَاءُ ۖ ائِمَّةٌ پليتي السفاهة :
 کم عقل په خپله دی چه دخپل آخرت فکر ورسره
 نشته د ۖ او ددنیا دسمولو دپاره ځان له آخرت تباہ
 کړو اودا له څه په د ۖ خپله ناپوهی هم پوهه ندی
 ،ځان ته سره ددی نه هوښیار وائی ۖ

(۳۳) وَإِذَا لَقُوا الَّذِينَ آمَنُوا ۖ نَهَمَ پليتي چه
 الاستهزاء بالمومنين : دمسلمانانو سره خندنه
 کوی او وشت ۖ چه دا مونږ ساده موندلی دی په لږ
 څه خوشحالیری ۖ مونږ اصل ستاسو ملگری یو ۖ
 خپلو گمراهو ملگرو او لیدرانو ته وائی ۖ

(۳۴) اللَّهُ يَسْتَهْزِئُ بِهِمْ ۖ ددغه عمل سزا ۖ
 وَيَمْدُهُمْ فِي طَعْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ (۳۵) داحکم دنیاوی
 ،ددنیا نتیجه ددغه عمل ۖ چه که دد ۖ عمل نه واپس
 نشی او بند نشی نو یو ورځ به مهر جباریت ته
 اوررسی او مهر زده به شی ۖ یعنی دهدايت
 صلاحیت به تر ۖ ختم شی ۖ

(۳۶) أُولَئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا ۖ داء ۖ لسمه پليتي :
 چه :

لال ۖ م نو ۖ سوداگر شو په سل ۖ
 اخلی په پنځوس ۖ خرڅوینه
 دافائد ۖ او دنقصان څیز نه پیژنی ۖ
 وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ (16) داهم حکم دنیوی ،ثمره
 ددنیا ۖ چه دا څنگه طرز عمل باند ۖ روان د ۖ نو ده
 نه دهدايت طمع نشی کید ۖ ،

(۳۷) مَنَلَهُمْ كَمَثَلِ الَّذِي ۖ دد ۖ ځان ۖ نه د روستنو
 دو ډلو دپاره مثالونه ذکر کوی ۖ اوله ډله مسلمانان
 وو هغه خو دنمر پشان ځلیدل په هغوی کښې څه
 پتوال ۖ نه وو دهغوی مثال ته حاجت نه وو نو اول
 مثال دکافرانو ذکر کوی او دویم مثال دمنافقانو ۖ
 چه راشه چه ته به وائی چه داس ۖ څنگه کید ۖ شه
 چه یو سړی له دفائد ۖ څیز راشی په هغ ۖ کښې
 ددنیا او دآخرت عزت او شرافت وی نو هغه دهغ ۖ

نه څنگه ځان پروند ځ کونړ کړی او هغه ته شاه کړی ځ
نو راشئ مثال ئ ځ واورئ چه دا خبره د ذهن ته
کوزه شی ځ

مَثَلُهُمْ كَمَثَلِ الَّذِي ځ ځ دا مثال د کافرانو د ځ ځ سر ځ
اور بل کړی. چار چاپیره ورسره کسان وی اور رنړا
او کړی ځ نو د ځ خلقو له پکار وو چه دد ځ رنړا نه ئ ځ
فائده اغستله ځ و ځ نو دوی اله دد ځ رنړا او رنړا والا
دشمنی شروع کړی ځ نو هس ځ او وائی چه دوی به
دد ځ اور نه ځه فائده واخلی ځ نو دغه شان نبی
7، قرآن بیان کړو نو دلر ځ نه خلق راغلل فائده
واغستله او دوی دشمنی شروع کړه ځ نو دغه شان
پات ځ شی رنړا تر ځ مدینه ځ ته لاړه او دوی په
سکروټو سوزی ځ

ځ زخاک مکه ابوجهل چه بولعجی است
(ځ) صُمُّ بُكْمٌ عُمِي ځ ځ ځ ځ دا ئ ځ نتیجه لکه د ختم الله
چه اسباب ئ ځ ختم شو ځ
(ځ) اَوْ كَصَيِّبٍ مِّنَ السَّمَاءِ ځ ځ ځ ځ ځ داد منافقینو
مثال خو شیخ القرآن رحمة الله په سمط الدرر
کسې ذکر کوی چه :

" ولا یبعد ان ینوع الثانی الی النوعین
فتکون الامثلة ثلثة "

چه منافق دوه قسمه شی او دا مثال هم دوه
حص ځ شی نو مثالونه به در ځ شی ځ نو هغه داس ځ چه
تر " یکاد البرق یخطف ابصارهم " پور ځ به یو مثال
شی دمنافق او اعتقادی ځ چه لکه باران کسې تیر ځ
او بریښنا وی نو قرآن کسې گران احکامات او
آسان شته او د جهاد احکامات هم دی او دفتح هم
ده نو د ځ گرانو ته نه تیاریږی او خپل علاج نه کوی
دقرآن نه غورونه بندوی ځ چه هس ځ نه اثر راباند ځ
او کړی ځ مسلمان به شم ایمان ورته مرگ
خکاری ځ یکاد البرق ځ ځ ځ دا بشارت منافق له فائده
نه ورکوی یا ترقی داسلام به اوشی او دده

منافقت به ظاهر شیء او "محیط بالكافرين" سپره اشاره شوه چه منافق اعتقادی کافر د... کَلَّمَا أَصَاءَ لَهُمْ مَشَوْا فِيهِ ... داد منافق عملی مثال چه لک په باران کښې روان سړ هغه رنړا کښې قدم اوچتوی او بیا ولاړ وی ځان له دامن ځان گوري نو دغه شان دا منافق چه که په دین کښې ورته څه فائده ملاویری نود وائی چه دشریعت او سنت طریق نه قربان او کچرته څه نقصان راشی نود اودریری یعنی بیا په دین عمل نه کوی پوره دمثالونو وضاحت بیا استاذان په درس کښې کوی دلته صرف دشیخ القرآن رحمة الله دخبر مقصد او دهغه په طریقه دآیتونو بیان کول مقصد دی

وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ ... دا دروستو تتمه یعنی دمثالونو دمنافقانو تتمه ده چه دوی کښې لا داصلاح ځان شته څه سو پکښې باقی د نو که ځان سمول غواړی نو سم د کړی گنی نو لکه دکافرانو به پر مهر اولری لا پر الله تعالی مهر لگول ند دامهر لگول په الله تعالی څه گران ندی ځکه الله تعالی قادر د

خبره د واوریده دقرآن کریم مقام او بیان ددریو پلو چه ستا مخ له به داسه قسمه خلق راځی نوځان به کړو او خواری به کو اوس هغه کوم آواز د چه په هغه سره دا انقلاب راځی او داسه جماعتونه ورسره جوړیری نو دهغه بیان

(يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ ... دویم باب داو حص او دا تر آیت "خالدون" پور دپدیکښې مسئله توحید او دلائل او احسانات دمنلو دپاره

يَا أَيُّهَا النَّاسُ ... خطاب عام دتوحید چه انسانانو او پیریانو ټولو ته دتوحید اعلان ددعوی

دتوحيد شوه اوس پد د لیل خه د او دد ثبوت خه د

الَّذِي خَلَقَكُمْ ۖ اَوَّل دلیل : خپل پیدائش ته اوگوره ته چا پیدا کړ

وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ ۖ دویم دلیل چه ستا مشران او دا چه چاته رامدد شه وائ نودا چا پیدا کړی دی

(۱۱) الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ فِرَاشًا ۖ دریم دلیل : لږ خکته زمکه ته او پورته آسمان ته اوگوره

اوسیر د چا په کور کښې ؟

وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً ۖ خلورم دلیل : اوبه د چا خښک ؟ " فَأَخْرَجَ بِهِ " : پنځم دلیل : خور د چا نو

پیدا کړ الله تعالی اوس د الله په کهنډر کښې اوخور او خک د الله تعالی او عبادت دبل کو ؟

کهانا پینا ساډ گهرسونو سرانداد د گهر ؟ خور خک ځما کرم او اگئی اچئی ملا کره

فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا ۖ داثمره او نتیجه ددلائلو چه دد دلائلو اثر پکار د چه هیڅ قسم تعظیم او

صفت دالله تعالی کښې شریک او حصه دار مه گرځوئ او دائ خکه ذکر کره چه چا به وئیل چه

مشرکانو ته چه وائی : "اعبدوا ربکم " نو هغوی خو هم دالله تعالی عبادت کوی نو جواب چه

عبادت دالله تعالی داس پکار د چه بل ورسره شریک او حصه دار نه وی دوی ورسره دنورو هم

کوی او دالله هم کوی

(۱۲) وَإِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ ۖ صداقت الرسول او رد په منکرینو درسالت باند او اشاره دلیل وحی ته

هم ده چه داس انداز مسئله بیان شوه نو اوس دوی پد اعتراض وارد کوی چه دا خبر د دځان نه

کوی کچرته دا وحی وه نو مونږ به منل و خو دا مسئله د "اعبدوا" د دځان نه جوړوی نو قرآن په

دوی رد کوی چه پدی کتاب کښې شک نشته د چه دا څمونږ دطرفنه د داخوسرنامه ذکرشو وه خو

وَاذْعُوا شُهَدَاءَكُمْ ۖ تَأْسُو مُشْكَلاتِ كَيْسِي غَيْرِ
رامد کوئ نو داهم په تاسو يو مشکل راغل ډ نو
خپل معبودان وغيره رامد کړئ

(۳۳) وَبَشِّرِ الَّذِينَ آمَنُوا ۖ خوشحالی منونکو ته ۖ
 چه کومو بختورو او نیک بختو د ۖ مسئلا ۖ د "اعبدوا"
 ته تن کیخودو نو لږدهغوی حال اوگوره چه الله
 تعالیٰ به ئ ۖ څنگه اکرام کوی نو دد ۖ دحصول
 کوشش اوکړه ۖ ب ۖ ځایه انکارونه مه کوئ ۖ

(۳) إِنَّ اللَّهَ لَا يَسْتَحْيِي ۖ جَوَابُ دَشِبِه : دومره نالائقه دی بـ انصافه داسـ په دلیل بیان اوشو او نتیجو نه خبر شو او سره ددـ نه اعتراض کوی چه که دا قرآن ه دالله تعالیٰ دطرفنه وـ نو پدیکشې به دبـ کاره خیزونو ،رعد ،برق ،او دباران ،ماشى او مچانو وغیره دداسـ خیزونو تذکره نه وهـ داخبرـ خو څوک زمیندار اوکړی نوصحیح ده ـنو دالله تعالیٰ دشان سره مناسب ندیـنو جواب : الله تعالیٰ تاسو په مسئله پوهه کویـکه دیوهـ دپاره په مثال کشې دهرڅه ضرورت راځی نو الله تعالیٰ هغه نه پریردی او بیانونی ئـ او دا خو امتحان دـ پوهه او ایمان والا مسئله باندـ پوهه شی چه

د مثال سره هغه مسئله او ممثل خه واضح شو او
ضديان ديتۀ گوري چه ده له داسۀ خبرۀ نه وۀ
مناسب هغوي ترۀ مسئله نه زده کويۀ گمراهي او
عناد ئۀ خکاره شيۀ او دا الله تعالى په قرآن
خکاره کويۀ

(۱۱) الَّذِينَ يَنْقُضُونَ عَهْدَ اللَّهِ ۖ
خلقود قرآن داسۀ زبردست بيان الله اثر کوي
پهغه گنده اعمال ذکر ويۀ

أُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ (۱۲): تخويف : چه نتيجه ئۀ
دتاوان ده نو ځان دتاوان نه بچ کړيۀ
(۱۳) كَيْفَ تَكْفُرُونَ بِاللَّهِ ۖ ذَكَرَ دُخْلُورِو نَعْمَتُونِو
عامو چه په هرچا شوي ديۀ

شيخ القرآن رحمه الله کمال اوکړوۀ دا پيدائش
وغيره مخکښي ذکر وو نو هغۀ ته دليل اووۀ او
دلته نعمت اووۀ دا ولۀ دا ځکه چه دا خطاب عامو
انسانانو او پيريانو ته څه خاص طبقۀ ته دۀ او په
عامو خلکو کښي دوه قسمه خلق ويۀ يو چه
هغوي څه شک وغيره لري او مزاج ئۀ دا وي چه
دليل د پيش شيۀ دويم قسم هغه دي چه هغه
داحسان نه مجبوره کيږي ځکه عام طور مشهوره
ده چه : "الانسان عبد الاحسان" انسان داحسان
غلام ويۀ نو هغه مخکښي دلائل شو او دا احسانات
چه دواړه طبقو سره خبره تام شي ، ماشاء الله ،
(دا ځما استاذ محترم شيخ القرآن مولانا مير
سميع الحق صاحب درس افادات ديۀ)

نعمتونه هم چه ذکر کوي نو عام ذکر وي چه
هيڅوک دهغۀ نه خلاص او پاتۀ نشتۀ يعنئ هغه
نعمت په هر چا دۀ ځکه دعوت عام ووۀ
كَيْفَ تَكْفُرُونَ ۖ اول نعمت او احسان : چه دنisht
نه م شته کړئ ما پيدا کړئ نه وۀ او پيدا م کړئ
نو اوس ماسره حصه دار جوړوۀ؟

(١١) هُوَ الَّذِي خَلَقَ لَكُمْ دِينَكُمْ دويم نعمت او احسان : چه ددنيا دفائد خيزونه هم ستا دپاره پيدا شوى دى چه په تا کوم نعمتونه دى نو د الله تعالى دى نو څنگه د "اعبدوا" نه مخ اړو

وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ (١٢) اثبات دعلم الغيب الله تعالى لاره چه الله تعالى لکه څنگه خالق دى نو دغه شان عالم هم دى، نو "اعبدوا ربکم"

(١٣) وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ اَدَارِيمُ احسان او نعمت ته تمهيد او لار برابرول : اول خلقت دآدم 7 چه خلقت دآدم د عظيم مقصد دپاره شو دى چه په زمکه دالله تعالى قانون جارى کول

(١٤) وَعَلَّمَ آدَمَ الْأَسْمَاءَ فَضَلَّتْ دآدم 7 خکاره کول فرشتو باند او دا فضيلت په سبب دعلم دى د خلافت ارضى دپاره دعلم ضرورت وو دا تر "کنتم تکتمون" (١٥) پور

(١٦) قَالُوا سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا بِمَا عَجَزَ دفرشتو او نفى دعلم الغيب دفرشتو نه نو معلومه شوه چه څوک داسه وى هغه قابل دعبادت ندى نو فرشته نورى مخلوق دعبادت قابل ندى

قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ اَثْبَات دعلم الغيب يو الله تعالى لره

(١٧) وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا دريم نعمت او احسان نعمت عامه : الله تعالى په تاسو دا احسان کړ دى چه ستاسو بابا او پلار آدم 7 د معظم دفرشتو گرځول دى يعنى فرشتو ته دى دهغه د عظيم وينا کړ ده او هغوى دهغه تعظيم کړ وو نو حلالى اولاد هغه وى چه هغه دپلار احسان هير نه کړى نو راشئ او شکرانه ادا کړئ او "اعبدوا" او وه دلوئ خاندان سپړه سپک کار چه شرک دى مه کوه

(١٨) وَقُلْنَا يَا آدَمُ اسْكُنْ دتمهيد څلورم نعمت ته تر "الى حين" (١٩) پور

وَقُلْنَا يَا آدَمُ اسْكُنْ أَكْرَامَ دَادَم 7 او دامتجان دپاره يو بوټۍ بندول

(۱۱) فَأَزَلَهُمَا الشَّيْطَانُ عَنْهَا دَادَم 7 عجز او دشيطان عاجزۍ اوگوره دَادَم 7 نه هير شوى نو بۍ ارادۍ ترۍ هغه بوټۍ اوخوړلۍ شو لکه بنده چه په خټه کښې اوخوئيرى نو عاجزه وو نو خاکی او خاورۍ مخلوق هم دبند گئ قابل ندۍ او شيطان ستاسو ابائى سشمن دۍ نو هغه هم نارى مخلوق دۍ او دعبادت قابل ندۍ ځکه دشمن دۍ

(۱۲) فَتَلَقَىٰ آدَمُ مِنْ رَبِّهِ خَلُورم احسان او نعمت عامه چه ستاسو دبابا آدم 7 توبه م قبوله کړۍ وه ۍنوحاصل چه ته م هم دنعمتونودلاندۍ او دپلار نيکه نعمتونه دهم نو شريف سرۍ او انسان هغه داحسان قدر کوى نو راشئ او دامسئله د "اعبدوا" اومنى باوجود د دومره احسانونونه "كيف تكفرون" هسۍ په کومه خله او په کوم زړه انکار کوى

(۱۳) فَمَنْ تَبِعَ هُدَايَ بشارت او خوشحالى دهغه وخت نه دا مقرر کړۍ وه الله تعالى خوتاسو ته هم هدايت راغلۍ دۍ "هدى للمتقين" او هغه دا مسئله کوى چه "اعبدوا ربکم" ۍنو چه چا اومنله نو انجام ئۍ گوره

(۱۴) وَالَّذِينَ كَفَرُوا تخويف او يره :چه کومو دادعوت ئکړاؤ کړو او وۍ نه منلو نو دهغه نتيجه ۱۱ باب ختم شو مسئله د "اعبدوا" اومنى دلائل احسانات جواب دشبهۍ هم اوشو او نتيجه هم اوخودۍ شوۍ

(۱۵) يُبْنِي إِسْرَائِيلَ اذْكُرُوا ددۍ ځانۍ نه ترۍ پورۍ دريم باب داوولۍ حصۍ ذکر کوى پديکښې خطاب خاص دۍ پس دخطاب عام نه ۍقانون دادۍ چه اول عامه خبره اوشى بيا چه کوم مخه وريز او عزتمند خلق وى يادهغوى منلوکښې فائده ډيره

وی نوهغه ته دعوت ور کولۍ کیریۍ اول قرآن خپله خبره په عام خطاب ذکر کړهۍ نو اوس بنی اسرائیلو ته خاص دعوت ورکویۍ چه دوی عوامو په نخه کول چه فلانکۍ مولوی صیب نه منی نو مونږ څنگه اومنوۍ؟ نو قرآن هغوی ته دعوت ورکړودوی سره خبره ږیره اوږده کوی او په مختلف اندازونو باندۍ کویۍ خو حاصل ئۍ دوه طریقۍ دیۍ یو احسانات مخۍ ته کول او دویم ددوی پلټنۍ څکاره کولۍ احسانات ځکه چه "هل جزاء الاحسان الا الاحسان" ما درسره څه کړی دی نو تاسو هم څه اوکړئ او ځما د داعی دامسئله د"اعبدوا" اومنی او شرک مه کوئۍ نو چه پدۍ اونشی نو بیا خباثتونهۍ او دا ځکه چه عوام په دوی د هوکه کیدل او ددوی د نه منلو دوجۍ هغوی نه منله نو قرآن دهغوی گندگی څکاره کوی چه داخل گـورۍ قابل دتقلید نه دیۍ دوی پسۍ روان نشئ گنی نو کوهی ته به مو ارتاؤ کړیۍ داخو پرۍ ورگډ دی تا به پرې ورگډ کړیۍ

داخبرۍ ددوی سره په اوووۍ فصلونو کښې دیۍ خو اول فصل شپږخطابات دی اول فصل کښې دوی ته دعـوت او دا وائی چه بد خویونه درۍ پریردئ او دمسلمانانو څه خویونه درۍ ځان کښې راولئۍ داتر (۰۰) پورۍ د۰۰

يٰۤاَيُّهَا الْاِسْرَآئِيْلُ دا دعوت بنی اسرائیلو ته خطاب خاص چه تاسو دپیغمبر دمنلو وعده هم کړۍ نوځما دیرۍ لحاظ اوکړئ او ځما رالیرۍ شوۍ کتاب او دعوی د"اعبدوا" اومنیۍ اودکفر لیږان کیرئ مهۍ دا دعوت او دعوت په ټکی د"یبنی اسرائیل" سره ورکویۍ چه ستاسو پلار عابد وو نو تاسو هم عبادت اوکړئۍ

وَلَا تَشْتَرُوا بِآيَاتِي ۰۰۰۰ دا اول مرض دیهودو چه تحریف ووۍ نو دهغۍ نه منع کوی چه ددنیا دلالت

دپاره نوم ناموس عزت اړ تر دپاره ځما په
 آيتونو كښې تبدیلی مه كوي
 (۱۱) وَلَا تَلِيْسُوا الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ دويم مرض او
 دويمه پليتي ديهودو كتمان حق چه دحق مسئله
 پتول وو نو داهم مه كوي
 (۱۲) وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ طريقه علاج او امر
 مصلح : چه دا دوه كارونه ځكه كوه چه يو پكښې
 حب جاه د او بل حب مال د نو دموئخ او زكوة
 پابندی او كړي چه دغه مرضونه درنه ختم شي نو
 مقصد دغه مرضونه ختمول دي او دجماعت
 دمومنانو سره ملكري شي چه تكبر درنه ختم
 شي
 (۱۳) أَتَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبِرِّ دريم مرض او پليتي
 چه ترك عمل د كله به بل ته اووئيل چه داحق
 پيغمبر او مسئله بالكل حقه كوي نو ا ظالمانو
 چه بل ته وائ خو خپله ولا نه مني
 (۱۴) وَاسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ اوس در خه صفتونه
 دمومنانو دغه گنده اعمال پريردئ او دااعمال په
 ځان كښې راولئ پد ځان خائسته كړي يو آيت
 كښې دوه ذكر كوي صبر او صلوة دا په ځان كښې
 راولئ ستاسو حاجات به الله تعالى پوره كړي خه
 ضرورت د چه په گناه رزق گټي
 (۱۵) الَّذِينَ يَطْنُونَ دريم صفت په آخرت
 ايمان

(۱۶) يَبْنِي إِسْرَائِيلَ اذْكُرُوا دوباره دعوت سره
 ذكر د "اني فضلتكم" چه دهغه وخت په خلقو ما
 مقام دركړ وو اوس به مو هم عزتمند كړم خو
 ايمان راوړئ دا ما په توحيد دركړ وو اوس
 دتوحيد نه لر تلي ئ راشئ دد پيغمبر په تعليم
 توحيد اومني

(١١) وَاتَّقُوا يَوْمًا ١١١١ تخويف او يره دآخرت ١١ چه
فخر په مشرانو او غلط ١١ ارزوگان ١١ په قيامت کښې
نه پکاريرې هلته عقیده دتوحيد پکاريرې نو راشئ
او اومنئ او آخرو ١١ نه منئ تاسو سره ډير
احسانات کړي لږخو خپل احساناتو ته اوگورئ نو
داحساناتو کښې بدل احسان وي نو "اعبدوا ربکم
" راشئ او ځما دد ١١ داعی دعوت قبول کړئ او
انکار مه کوي ١١ اوس احسانات ١١

(١٢) وَإِذْ نَجَّيْنَكُمْ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ ١٢٢٢٢ دد ١٢ ځان ١٢ نه
اول خطاب تر آيت (١٢) پور ١٢ او پدیکښې اته
احسانات او دوه عذابونه ذکر کوي ١٢ عذابونه ځکه
ذکر کوي چه کله تاسو نالائقی کړي ده او
نامناسب کار مو کړ ١٢ وو و په هغه وخت کښې م
سزادرکړ ١٢ وه نو که اوس نامناسب کار اوکړئ نو
بيا هم سزا درکول ١٢ شم دا نه چه تش احسانات ١٢
وَإِذْ نَجَّيْنَاكُمْ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ ١٢٢٢٢ اول احسان
دفرعون دمظالمو اوسختو نه نجات ١٢ څومره
تکليفونه به ئ درکول او څه ظلمونه به ئ کول
دهغ ١٢ نه م خلاص کړئ ١٢

(١٣) وَإِذْ قَرَفْنَا بِكُمْ الْبَحْرَ ١٣٣٣٣ دويم احسان نجات
من الغرق :يو درياب وو اوفرعون ئ ١٢ غرق کړو او
تاسو دغرقيدلو نه خلاص شوئ نو دارله چا
اوکړل ١٢

(١٤) وَإِذْ وَاعَدْنَا مُوسَى ١٤٤٤٤ تر " لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ (١٤)
دریم نعمت او احسان چه " العفو بعد الذنب " تاسو
يو جرم کړ ١٢ وو چه دسخی عبادت وو نو هغه م
درته معاف کړ ١٢ وو ١٢

(١٥) وَإِذْ آتَيْنَا مُوسَى ١٥٥٥٥ څلورم احسان "اعطاء
التوراة " :الله تعالی تاسو له دژوند دتيرولو دپاره
نظام او قانون درکړو چه تورات وو ١٢ ځکه ١٢
قانونه ژوند دڅاروو وي ١٢

(۳۳) وَإِذْ قُلْتُمْ ۖ تَرٰ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ (۳۳) سره شپږم احسان او نعمت چه ديو ب ادبي دوج م مړه کړی وئ دسزا په طور نو بيا م درله ژوند درکړو "ثم بعثکم" سره احسان ذکر کوی اول نه درته هغه احساس نعمت کوی چه داس م وکړی

(۱۱) وَأَذْ قَلْنَا اَدْخُلُوا ۱۱۱ دد ۱ نه تر يما گانوا
 يَفْسُقُونَ (۱۲) پور ۱ اول ۱ عذاب : نقيمت اول اوله
 سزا چه "انزال العذاب بسوء الادب" تاسو ته الله
 تعالى ديو کلي دجهاد حکم اوکړو او دهغ ۱ دتلو
 ادب ۱ ۱ درته ذکر کړو فعلی ادب چه "سجدا" په
 عاجزي به ۱ ۱ او قولي عاجزي اوادب چه حطه به
 وائي ۱ چه ۱ مومني خطائي معاف کړه نو تاسو دا
 بدل کړل او ۱ ادبي مو اوکړه نو څنگه څپيره م
 درکړ ۱ وه نو دا بل طرف راسره هم شته د ۱ ۱

(۳) وَإِذْ اسْتَسْقَىٰ مُوسَىٰ لَمْعًا مِّنَ الْحَجَرِ وَاسْمُهُ إِذَا هُوَ غَابِرٌ بِالنَّاصِيَةِ
العيون من الحجر " دگت نه م درله اوبه راويستل و داچا کړی دی چه خومره قبیل و دومره م درله چينه رايستل وی

(۱۱) اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا ۖ تَرْغِيْبٌ سَرِهٖ تَتِمُّهٖ دَخْلَابٌ : چه احسانات مو واوریدل او عذابونه نو راشئ په نوم او لقب کښې نجات نشته چه نفس دمومن لقب یا دیهودی یا دنصرانی په لقب کښې نجات نه د نجات دپاره کردار ضروری د امن او عمل صالحاً نو د سره به کامیاب شی او کامیابی برخه شی نو راشئ پد دعوت دپیغمبر چه "اعبدوا" د ایمان راوړئ .

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ اول خبثت داباؤ دیهودو چه "نقض العهد" دا تر "الخسرین" (۱۱) پور ذکر کوی، چه دا داس خلق دی چه الله تعالی سره ئی کر وعد او لوظونه مات کری دی.

(۳۳) وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ الَّذِينَ اعْتَدَوْاْ لَكُمْ دُوِيْمَةً يُّلِيْتُمْ
دمشرانو ديهودو چه "الحيل في احكام الله تعالى"
": چه الله تعالى به ورته حكمونه او كړل نو دوى
به درواكولو دپاره ځان له حيله كتله دى ددوه
نمونې ذكر كوي يو "اعتداء فى السبت" دخالى
ورځ دا احترام خيال نه ساتل او زياته كول

(۱۱) وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ ۖ اذْكُوا مِن مَّا رَزَقَكُم مِّنْهُ وَلَا تَبْذُرُوهُ بَذْرًا وَلَا يَأْكُلُهُ الْبَاطِلُ ۚ "دېمخېښې پليتنې چې دالله تعالىٰ احكامو كښې لیت ولعل ، پس وپيش كول" الحيل فى ذبح البقرة " دغوا په حلالولو كښې خومره پال مټول كړ. وو ځكه دوى دهغ. بندگى كړ. وه نو لاس ئ. ورلره نه ورتلو او دالله تعالىٰ مرضىٰ وه چې دوى به ئ. حلالوى چې دامعبود ئ. سپك شى. نو دادويمه نمونه او كه ځان له ځان له خباثت ئ. گرځولا. نو خباثتونه به څلور ېښى هيڅ خبره نده. دا خباثت تر آيت وما كاډوا يَفْعَلُونَ (۱۲) پور. ذكر كوى .

(۱۲) وَإِذْ قَتَلْتُمْ نَفْسًا ۖ وَرَبُّكُم بِالْقَاتِلِ آلُكُمْ وَآلُكُمْ بِكُمْ عَلِيمٌ ۚ "دريمه پليتنې چې "قتل النفس واتهام البرئ" دمال او دولت دپاره ئ. ب. گناه خلق وژل او تهمت ب. گناه باند. لگول. او دالله تعالىٰ دهغوى هغه گندگى خكاره كول او مړ. ژوند. كول .

كَذَلِكَ يُخَيِّبُ اللَّهُ الْمُكْفِرِينَ ۖ وَكَذَلِكَ هُدَىٰ اللَّهُ الْبَاطِلَ ۚ "سره خبره ذكر كوى چې مړى ژوندى كول دا دالله تعالىٰ كار د. (۱۳) ثُمَّ قَسَتْ قُلُوبُكُم ۖ وَزَجَرْتُمْ فُجُورَكُمْ ۚ "چې خومره په ترغيب سره بيان اوشو داحساناتو په بيان سره او خومره په ترهيب سره چې خباثتونه او عذابونه بيان شو او معجزه دوى اوليدله نو پكار وه چې ددوى زړونه نرم شو. و. او دادعوت ئ. قبول كړ. نو دوى نور سخت شو دگټه. نه هم سخت ځكه دگټه. نه كله كله اوبه لاړ. شى او ددوى په زړه كښې هډو نړمى رانغله .

وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ۚ "تخويف چې ستاسو په كارونو الله تعالىٰ خبردار. نو بدل به دركړي.

(۱۴) أَفَتَطْمَعُونَ أَنْ يُؤْمِنُوا لَكُمْ ۖ وَلَمْ يَكُن لَّهُمْ بَيِّنَاتٌ ۚ "اوس دموجوده بنى اسرائيلو خباثتونه بيانيرى اودهغوى جماعتونه چې دوى كښې هم مختلف قسمونه د.

أَفَتَطْمَعُونَ أَنْ يُؤْمِنُوا لَكُمْ ؟؟؟ كېښې اول قسم چه
" المحرّفون لكتاب الله " : دا پكېښې علماء خلق وو
چه دالله تعالى په كتاب كېښې هیرا پیرۍ كوی او
غلط مقصدونه ورله ذكركوی

(۳۳) وَإِذَا لَقُوا الَّذِينَ آمَنُوا دُؤِِمَ جَمَاعَتٍ أَوْ دِلَه
چه مفسدان او منافقان پكېښې دى داسې طريقه
سره منافقتونه كوی

(۳۴) أَوْ لَا يَعْلَمُونَ ؟؟؟ سره زجر او اثبات دعلم
الغيب الله تعالى لره چه ولا ددوی پدې جرم څه
الله تعالى نه پوهیږی او تخويف هم دې چه سزا به
ورکړی

(۳۵) وَمِنْهُمْ أُمِّيُونَ ؟؟؟ دريم جماعت او دله
"المقلدون لاراء اليهود" : ان پرهه مريدان
دمشرانو دخبرو وړوند تقليد كوی چه مونږ په حقه
يو او جنت ته به څو ، صرف دخپلو مليانو اوریدل
خبر زوتوی نور څه تحقيق نه كوی او ځان دكتاب
په مقصد نه پوهه كوی

(۳۶) قَوْلٌ لِلَّذِينَ يَكْتُبُونَ الْكِتَابَ بِأَيْدِيهِمْ ؟؟؟
داهغه مخكېښې محرفينو تحريف كونكو لبر تفصيل
چه څنگه تحريف كوی يا مستقل دله ده نو پنځه
دې به شی چه دوی كېښې مفتیان دى په لاس
سره تحریرۍ طور تحريف كوی فتوی به اوليكی
دځان نه اووائى به " هذا ما قضی الله به " چه دا
پر الله تعالى فيصله كړې ده هسې به ورسره آيت
اووائى

(۳۷) وَقَالُوا لَنْ تَمَسَّنَا النَّارُ إِلَّا أَيَّامًا مَعْدُودَةً ؟؟؟
څلورمه دله ، "المخصصون لانفسهم بالجنة"
صاحبزادگان دى گدی نشين چه سره دبد عملونه
ځان دجنت تهيكداران گنړی چه جنت ته مونږ نه
څو يو ولا انگریزان به ورته ځی

قُلْ اتَّخَذْتُمْ عِنْدَ اللَّهِ ؟؟؟ سره ددوی په خبره باند
ردونه كوی

(١١) بَلَىٰ مَنْ كَسَبَ سَيِّئَةً ۖ تَتِمُّهُ دَخَابٌ أَوْ
تَخْوِيفٌ ۖ خَبْرُهُ سَتَاسُو دَارِمَانَ أَوْ أَرْزُو نَدَهُ بَلَكُهُ
خَبْرُهُ دَقَانُونَ دَهْ چَه چَا هَم د "اعبدوا" ۖ خَلَفَ أَوْ كُورُ
شَرِكْ أَوْ تَوْبَهُ ۖ تَر ۖ اَوْنَه وَیَسْتَلَهُ نُو دُوزْخِ د ۖ كَه
يَهُودِی ۖ وَی ۖ كَه نَصْرَانِی ۖ كَه هَر خُوكِ وَی ۖ

(١٢) وَالَّذِينَ آمَنُوا ۖ بَشَارَتْ ۖ چَه چَا دَامَسْتَلَهُ
د "اعبدوا" اومنله نُو جَنَّتْ بَه ۖ ۖ خَائ ۖ شِی ۖ نُو
رَاشِی ۖ دَا غَلَطَ أَعْمَالُ أَوْ كَارُونَه پَرِیْرْدِی ۖ خَانَ لَه
دَجَنَّتْ فِكْرُ أَوْ كُورِی ۖ

(١٣) وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ ۖ دَد ۖ خَائ ۖ
نَه دَرِیْمَ خَطَابِ ذِكْرُ كُورِ ۖ اَو پَدِیْكَنِی ۖ یُو مَسْتَقِلْ
خَبَاثَتِ ذِكْرُ كُورِ ۖ چَه " اَنكَارُهُمْ مِنْ الْأَوَامِرِ وَاتِّبَانُهُمْ
بِالنَّوَهِی " ۖ مَطْلَبِ دَا چَه دَكُولُو كَار نَه كُورِ أَوْ دَنَه
كُولُو هَغَه كُورِ اَلَّه رَوَانِ دِی ۖ تَتِمُّهُ پَه تَخْوِيف ۖ
وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ ۖ د ۖ آيْتِ كَنِی ۖ اَوَامِرُ ذِكْرُ كُورِ
چَه دَعِبَادَتِ دَالله تَعَالٰی تَاسُو تَه هَم شَو ۖ اَو اَوْس
هَم د ۖ دَلِيلِ نَقْلِی ۖ هَم شَو اَو نُوْر اَحْكَامَاتِ نُو كَلَه
مُو پُورَه كِرْل ۖ

ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ ۖ اَنكَارُ دَاوَامِرُ اَو دَهْغ ۖ نَه مَخ اِرُول
دَا سَتَاسُو زُور عَادَتِ د ۖ
(١٤) وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ ۖ د ۖ آيْتِ كَنِی ۖ ذِكْرُ
دَنَوَاهِیو چَه مَوْنِرْدِرْتَه وَئِیْلِی وُو چَه دَا كَارُونَه مَه
كُورِ اَو تَاسُو رَاسِرَه مَنَل ۖ هَم وَه ۖ

(١٥) ثُمَّ أَنْتُمْ هَٰؤُلَاءِ ۖ دَا دَنَوَاهِیُونَه اَنكَارُ اَو
اِعْرَاضُ چَه كُومَه كَنِی ۖ بَه فَائِدَه نُو هَغَه بَه مُو كُول
اَو چَه كُومَه كَنِی ۖ بَه فَائِدَه نَه وَه هَغَه بَه مُو نَه
كُول ۖ

(١٦) أُولَٰئِكَ الَّذِينَ اشْتَرَوُا ۖ تَتِمُّهُ دَخَابٌ أَوْ
تَخْوِيفٌ ۖ چَه پَه دَنِیَا مَثِیْن بَه مَعْذِبُ اَو پَه سَزَا شِی ۖ
دَبَشَارَتِ خَائ ۖ پَكَنِی پَات ۖ نَشُو ۖ

(١٧) وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ ۖ خَلُورُمَ خَطَابِ
اَو د ۖ كَنِی ۖ خَبَاثَتِ ذِكْرُ كُورِ ۖ چَه " اَنكَارُهُمْ نَمِ انْبِیَاءِ

السابقين " چه دتير خبائث نتيجه دا شوه چه دانيياؤ نه انكار شروع شو. يعنى مخكشي و چه امر اونهي نه مني اوس وائي چه خوك امر اونهي بيانوي هغه هم نه مني. دا تر () پور. دوه آيتونو كشي ده.

وَقَالُوا قُلُوبُنَا غُلْفٌ ۚ دانيياؤ نه دانكار وجه چه په خپل علم غاوره وو اوځان ئ. دنورو دعلم نه ب. پروا گنبرلو. بَلْ لَعَنَهُمُ اللَّهُ ۖ اصل حقيقت داد. چه مهر پر. راغلا د.

() وَلَمَّا جَاءَهُمْ كِتَابٌ ۖ پنځم خطاب او پديكشي "انكارهم من هذا النبي" چه دتير نتيجه دا شوه چه دا عادت دانكار وو نو دد. پيغمبر نه ئ. هم انكار اوکړو گني دا خو دوي غوختل. هم وو او مسئله د "اعبدوا" هم ددوي دكتاب سره يوه وه چه "لا تعبدون الا الله" او دوي دده حقانيت پيژندل. هم وو خو انكار ئ. اوکړو سره دد. ټولو خبرو.

() يَسْمَا اسْتَرَوْا بِه اُنْفُسَهُمْ ۖ تتمه ددواړو خطابوبو دخلورم او پنځم ځكه ددواړو مراد يو وو چه انكار دنيانو نه وو نو تتمه ورلره يوه راوړله. يَسْمَا اسْتَرَوْا ۖ زجر او توبيخ چه ډير ناکاره څيز ته موځان وقف کړ. د. چه هغه دمانزل الله چه اعبدوا ربکم ده نه انکار دوج. دضد او دغناد نه چه دا وحی په ده ولا. راځی نو دنیا کشي مغضوب شو. "غير المغضوب عليهم"

() وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ آمِنُوا ۖ شپږم خطاب تر () پور. او پديكشي خلاصه د ماسبقه. خبر. دبنی اسرائیلو سره اورد. اوشو، نو د تیرو خبرو خلاصه ذکرکوي چه مونږ ورله دعوت دایمان ورکړو چه " آمِنُوا بما انزل الله " چه ایمان راوړئ. نو ددوي ضد او غناد چه مونږبله وحی نه منو، صرف خپله منو. نو خپله ئ. هم ډیره منل. وه کنه،

دا خباثتونه مو اوکتل ، دا دوی خکلا ایمان د داسه
 داسه کارونه ئه کړی لنډه تر یو څو ذکر کړل
 چه دروغ وائی په هغه خپل ئه هم ایمان نشته د
 دا تر () پور خلاصه ده په دغه انداز "فافهم
 وکن من الشکرین لعلک لا تجده هکذا فی
 غیرهذ"والحمدلله"

() قُلْ إِنْ كَانَتْ لَكُمْ الدَّارُ الْآخِرَةُ اعلان
 دمباهله : او ئه زوری چه دومره په عجب انداز
 بیان شو په عام خطاب سره هم سره دلائل او
 احسانات او په خاص خطاب سره هم نو اوس هم
 دوی نه منی او ځان ته دجنت تهیکداران وائی نو
 اوس ورسره مباهله اوکړه چه راءئ چه دروغژن
 له مرگ اوغواړو نو ستاسو خو یقین د چه مونږ
 رسیدلی یو نو تاسو له مرگ نه راءئ مونږله به
 راشی نو ځمونږنه به خلاص شئ نو دا چر نه
 کوی ځکه دوی ته خپله لور او ژور معلوم دی
 او دوی په دنیوی ژوند ډیر مئین دی داژوند دوی
 د عذاب نه بچ کول نشی د عذاب نه بچاؤ په "اعبدوا
 " پکار د چه دااومنی په تعلیم د نبی 7 سره نو د
 نبی 7 پیغمبری منل ورله ضروری دی نو هغه
 چرته منی په هغه هم اعتراضونه کوی راروان
 حصه سره مناسبت شو

الحصة الثانية رسالت

() قُلْ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِجِبْرِيلَ دد ځان نه
 دسورة دویمه حصه ده په بیان درسالت دنبی 7
 کښې چه "لااله الاالله" بیان شوه نو اوس محمد
 رسول الله بیانوی اشاره ده چه "لااله الاالله"
 به منځ خو په تعلیم دجناب رسول الله 6 باند
 هغه به دالله تعالیٰ حق پیغمبر منځ

خبردار : شیخ القرآن رحمة الله تعالیٰ علیه
 دسمط الدرر په اجمال کښې حصه تر () پور
 وئیل ده او دویمه حصه د "ولمّا جاءهم" () نه

شروع کوی او په تفصیل کښې د "قل من کان" نه شروع کوی ددې څه وجه ده؟
 ځما محبوب استاذ شیخ الاسلام کابلگرامی رحمه الله تعالیٰ به فرمائیل چه دا ځکه چه "قل من کان" دمخکښې سره هم لږی او دروستو سره هم لږی قرآن کریم چه مضمون خلاصوی د یو په آخر یا دبل په اول کښې داسې آیتونه راوړی چه دواړو سره لږی نو د "قل من کان" دا شبه دتوحید سره هم لږیده او درسالت سره هم لږیده نو ستا خوڅه ده که حصه تر (۳۳) وائی او که تر (۳۳۳) پورې ځکه شیخ القرآن رحمه الله دواړه ذکر کړی دی.
 اوس رسالت پدې حصه کښې بیانوی تر آیت (۳۳۳) پورې.

انداز بیان: چه خبره اکثر ملیانو سره ده او ملیان اعتراضونه کوی نو ددې وجه درسالت بیان کوی په بیان دشبها تو باند چه دوی په رسالت څه اعتراضونه کوی نو دهغه جوابونه به کوی ټول نه اعتراضونه دی داووم او اتم اعتراض تر مینځه تذکره د ابراهیم 7 دریو مقصدونو دپاره او په آخر د حصه کښې رد دشرک فعلی کوی او زجر کاتمینو دحق ته.

قُلْ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِجِبْرِيلَ ۖ اُولَٰئِكَ شَبِهَهِ او دهغه جواب: اوله شبهه په آتیان دجبرئیل 7 باند یعنی چه تاته وحی راوړونکې فرشته او د"اعبدوا ربکم" راوړونکې فرشته هغه جبرئیل 7 د او هغه خو ځمونږ ابائی دشمن د ځمونږ نیکیان ټی تباہ کړی دی دااعتراض په واسطه او په سند ددې دا به اوس هم کوی ستا په استاذ په صحابو او په ائمه کرامو داټول سندونه دی په دوی به اعتراض کوی نو ددې جوابونه پنځه کوی تر "عَدُوًّا لِلْكَافِرِينَ" (۳۳) پورې.

(۱۱) وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ ۖۖۖۖۖۖ صداقة دقرآن او زجر
چه داس ۖ صاف کتاب رانازلیری او دوی انکار کوی
نو دا فاسقان دی ۖ اودا ځکه چه :

(۱۲) أَوْكَلَّمَا عَاهَدُوا عَهْدًا ۖۖۖۖۖۖ زجر : یعنی دا عهد
ماتول ددوی زور عادت د ۖ زاپره مجرمان دی بلکه
اکثر په خپل کتاب هم صحیح طریق ۖ سره ایمان نه
راوړی ۖ دا ټول آیتونه دجبرئیل 7 دعداوت سره
متعلق چه دا عداوت پکار ند ۖ

(۱۳) وَلَمَّا جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ ۖۖۖۖۖۖ صداقت
دنبی 7 او زجر دوی ته په انکار دهغه ؛ داس ۖ شان
والا پیغمبر چه ده هغه او ستاسو د کتاب مسئله
یوه ده نو دا ۖ انصافه دهغه نه هم انکار کوی او
دالله تعالی کتاب پشاته غورځوی ۖ

(۱۴) وَاتَّبَعُوا مَا تَتْلُو الشَّيَاطِينُ ۖۖۖۖۖۖ دویمه شبهه
او دهغ ۖ جواب : دوی شبهه په رنگونو کوله چه ته
دسلیمان 7 تذکره په انبیاء کښې کو ۖ او هغه خو
ساحر وو نو معلومیری چه د ساحر ملگر ۖ ساحر
وی نو ته هم ساحر ۖ ۖ چه په خو ۖ ثانی نو
ددواړو یاران ۖ وی ۖ دویم چه مونږ ته ځن ۖ اوراد
ملاؤ شوی دی او هغه سلیمانی دی او هغه پیغمبر
وو او په هغ ۖ کښې بلنه د غیرالله ده نو معلومیری
چه دا هغه ته وحی شوی نو ته مونږه څنگه دبلن ۖ
دغیرالله نه منع کو ۖ ته پیغمبر نه ۖ نو دهغ ۖ
جواب "وما کفرسلیمان" ۖ چه دا کفر دسحر او
دشرک دا شیطانانو کړ ۖ وو ۖ دسلیمان 7 لمن دد ۖ
نه ناپاکه ده ۖ

اوس به دا شبهه کوی ځکه دا په ملگری اعتراض
د ۖ نو ستا په ملگری به اعتراض کوی ۖ څوک عالم
به ذکر کړی چه هغه ته یادو ۖ کله شاه اسماعیل
کله ابن تیمیه وغیره نو جواب به کو ۖ دهغوی
صفائی به کو ۖ شیطاین چه ساحران وو هغوی
کفر کړ ۖ وو ۖ

وَمَا أُنْزِلَ عَلَى الْمَلَكَيْنِ ۖ ډریمه شېبهه او
اعتراض او دهغی جواب چه سحر او بلنه دغیرالله
جائز ده ځکه چه پدې باندې دآسمان نه فرشته
راغلا و او ته مونږ دهغه نه منع کړو نو
معلومیری چه ته پیغمبر نه ئې نو جواب چه "ما
انزل " ما نافیه شی نو جواب حاصل چه فرشتو له
دسحر باره کښې علم بالکل ندې ورکړ شو
هغوی ردکړ د او خلقو به دهغوی دضد دوجې
دساحرانو نه جادو زده کولو "منهما" یعنی "من
ضدهما" فیتعلمون من غیرهما من ضدهما " او
چه "ما" موصوله شی نویادجواب حاصل دادې چه
دا ابتلاء او امتحان وو چه فرشتو به دسحر ردکولو
او خلق به ئې پوهه کول چه دوی دمعجزې او دسحر
فرق اوپیژنی لکه یوعالم وائی چه داسې کار
اوشی شرک دې او داسې توحید دې نو خلق هغه
شرک راواخلی یا یو عالم په بیان د رد دپاره
غلط دم اووائی چه ددې نه ځان بچ کړئ نو ځنې
هغه راواخلی او دم پرې کوی نو دیکښې دعالم څه
گناه دې دغه شان فرشتو به بیان کولو دوی به تر
خپل غرض راویستلو نو دا ابتلاء ده
وَيَتَعَلَّمُونَ مَا يَضُرُّهُمْ ۖ ډېر سره عام قانون دخلغو
چه مزاج دخلغو پدې دې چه علم ضارّه ته زور ډیر
کوی په مقابلې دعلم نافعې کښې
وَلَقَدْ عَلِمُوا لَمَنِ اشْتَرَاهُ ۖ ډېر سره تخويف او یره
ذکر کوی چه داسې له په آخرت کښې څه ثواب
نشته

(۱۱۱) وَلَوْ أَنَّهُمْ آمَنُوا ۖ ترغیب ایمان ته : ټولو
سره اولگو "آمنوا باعبدوا" ، او "آمنوا بعصمة
جبرئیل وسلیمن والملئكة" چه پدې ټولو ایمان
راوړل وې "واتقوا" دشبها تو نه ځان بچ کړ وې
(۱۱۲) يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ۖ څلورمه شېبهه او دهغه
جواب : چه ته مونږ دصحیح الفاظو او اورادو نه

منع کو موڼرته اجاز شو د او ته وائ چه هغه مه وایئ نو ته څنگه پیغمبر ئ؟ جواب هغه الفاظ چه هغه کښې دشرک او ب ادبی وهم وی نو هغه مه وایئ یعنی د الفاظ شرکيه نه ځان اوساتئ () مَا يَوْدُ الَّذِينَ كَفَرُوا زجر په انکار دقرآن باند شبهات او اعتراض چه کوی نو اصل وجه دا نده چه ستا په نبوت یا په کتاب کښې څه چل د بلکه دا ضدیان او عنادیان چه دی نو په تاسو ئ خیر او فائده او عالمی تحریک او دعالم دپاره داعیان کیدل او آخری امت کیدل دا ټول خپرونه دی او قرآن ند پیرزو نو هس په زوره پکښې کوروال گوری خو دا څه ددوی ټهیکه نه ده دا اختیار دالله تعالی د چا له خپل رحمت او فضل ورکوی نو په تاسو باند ئ اوکړو گوره زر به بل اعتراض اوکړي

() مَا تَنْسَخْ مِنْ آيَةٍ پنځمه شبهه او دهغه جواب: پنځمه شبهه په نسخ باند چه ته صحیح پیغمبر نه ئ ځکه چه ته په یو خبره نه اودریر کله یو وائی او کله بله او "راعنا" وو او اوس ختم شو نو بل راغ دغه شان روستو دقبل مسئل ته په تمهید هم شی نو دهغه جواب چه بل حکم آسان هم فائده پکښې هم دا حکمتی جواب "نات یخیر" حکیمانه جواب د

أَلَمْ تَعْلَمْ حاکمانه جواب چه اختیارمند الله تعالی د څه خو دهغه دحکم پابند یم چه هغه راته څنگه وائی څه به هغه شان کوم او دلیل عقلی هم د

() أَمْ تُرِيدُونَ أَنْ تَسْأَلُوا تیقظ او بیداری مومنانو ته: چه مسلمانان ویک شه بیدار شه ، ب ادبه او یهودی اعتراضونه کوی نو هس نه چه ته متاثره ش او ته چرته اعتراض شروع نه کړ گنی نو نتیجه به خرابه شی

(۱۱۱) وَدَّ كَثِيرٌ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ دَوِيمَ تَقِظٍ او بیداری ویخ شه یهودیان داس منسوب کوی چه تادخیل اصلی شریعت او قرآن نه اودیغمبر داتباع نه واپروی خبردار چرته موخراب نه کړی

(۱۱۲) وَأَقِمْوْا الصَّلَاةَ امور مصلحه للتثبت :چه هرکله داس اعتراضونه کیری او دشمن داس نیغ ناست وی او دگمراه کولو په کوشش کښې وی نوکرانه ده زړه ته پریشانی راخی نو وائی داس اعمال نیک کوه چه تعلق دالله تعالی سره مضبوط وی چه زړه د مضبوط وی

(۱۱۳) وَقَالُوا لَنْ يَدْخُلَ الْجَنَّةَ زُجْرٌ او تيقظ مومنانو ته دا يهود او نصارو ستا دگمراه کولو کوشش کوی ته کلک شه نیک اعمال کوه دهغوی یوحرېه داده چه جنت په يهودیت او په نصرانیت کښې منحصر گنړی داخبره کوی داد دپاره چه تاسو شکیان کړی ویخ شه داب انصافه دی دوی سره پدځه دلیل نشته صرف دخلا دعو او ارمانونه دی

(۱۱۴) بَلَى مَنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلدِّينِ د دوی دخبر رد او بشارت چه نجات په د قانون د په يهودیت او یا په نصرانیت کښې ند

(۱۱۵) وَقَالَتِ الْيَهُودُ لَيْسَتِ النَّصَارَى داهم زجر يهود ته چه دوی د اقوالو ته گوره چه داسمانی کتاب دعو کونکی هغه دیوبل نه ددین نفی کوی چه یو د دینه بل ته د دینه وائی پد ورله رد کوی

(۱۱۶) وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ مَتَعَ زُجْرٌ چه هرکله ددعوت نه روستو دجماعتونو نه ویستل یقینی وو نو مانعینو دجماعت ته زورنه ورکوی دایهود اونصاری او مشرکین لوئ ظالمان دی چه دوی په جماعتونوکښې شرک کوی او موحد دجماعت نه

بندوی دا بـ انصافه هم ځان دجنت ټهیکداران
 گنډی په کومه خله دایـ خبرـ کوئـ
 (۰۰۰) وَلِلّٰهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ ۚ تَسْلٰی مَوْحِدَ تِه
 :چه که تادجمات نه اوباسی نو ستا دجمات سره
 څه واسطه ؟ته خو دالله تعالیٰ بنده ئـ او دهغه
 مسئله کوـ نو الله تعالیٰ هر ځائـ دـ خپل کار
 جاری ساته ۰۰(او دا هم دقبلـ مسئلـ ته اشاره
 دهـ)

هر ملک ملک ماسیت که ملک خدائـ ماست
 (۰۰۰) وَقَالُوا اتَّخَذَ اللّٰهُ وَلَدًا ۚ شَیْرِمَیْ شَبْهَه
 اودهغـ جواب :دا بـ انصافه ددـ بدعملو سره
 ،ددوی یوه بله بدعملی چه وائی الله ځان له نائبان
 نیولیـ لکه عزیر 7 او عیسی 7 وائی به چه تاته
 ټول شاگردان برابر دی څه ؟ نو دغه شان الله
 تعالیٰ ته هم ټول مخلوق یوشان ندـ څه پرـ ډیر
 گران دی دهغوی خبره خکته نه غورځوی نودهغـ
 جواب کوی چه :

سُبْحَانَهُ :اول جواب ۰۰بَلْ لَّهٗ مَا فِی السَّمَاوَاتِ
 وَالْاَرْضِ :دویم جواب ۰۰کُلُّ لَهٗ قَائِمُونَ :دریم جواب ۰۰
 بَدِیْعُ السَّمَاوَاتِ وَالْاَرْضِ : څلورم جواب ۰۰وَإِذَا
 قَضٰی اَمْرًا فَاِنَّمَا یَقُولُ لَهٗ کُنْ فَاَیْکُونُ ۚ پنځم جواب
 ۰۰نو پنج پیریه دمشرک اعتراض دا پنځه گزاره
 ورکړه ۰۰دالله تعالیٰ نائب او نیازولی ته څه حاجت
 د۰۰

تیر فکرراتو انداختـ بعید گفت خدا " نحن اقرب الیه من حبل الوریث "
 (۰۰۰) وَقَالَ الَّذِیْنَ لَا یَعْلَمُوْنَ ۚ اَوَوَمَهٗ شَبْهَهٗ اَوْ
 دهغـ جواب : چه ستا په رسالت او په صداقت دـ
 الله تعالیٰ مونږ سره خبرـ اوکړی یعنی څمونږ په
 نوم خط ولـ نه رالیری چه دا م دراولیرلو نو وـ
 منئ تاته به وائی چه یره مونږه دشپـ څه خوب او
 رنډاولـ نه وینو چه ستا دریشتنوالی نڅه دهـ

قَدْ بَيَّنَّا ۞ دويم جواب : خبرو ته څه حاجت د حقانيت دلائل راغلي دي خو چه چا کښې انابت وي ۞ بادشاه چه قانون مقرر کړي نو هر کورله نه ځي دا ددوي څه کم عقل اعتراض د ۞ (۰۰۰) اِنَّا اَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ ۞ تسلي : چه کله اعتراضات کيږي نو کله کله زړه ته خدشه راشي چه يره کيد ۞ شي په ما کښې څه چل وي خو څه خبر نه يم ۞ نو تسلي ته حق پيغمبر ۞ او دا چه کوم نه مني نو دوي فکر مه کوه تاخپله ذمه فارغه کړ ۞ ده تا نه به دد ۞ دوزخيانو باره کښې تپوس نه کيږي ۞

(۰۰۰) وَلَنْ تَرْضَىٰ عَنْكَ الْيَهُودُ ۞ تيقظ او تنبيه داعي ته : بيدار شه کله که داعي زړه کښې راشي چه څه به ددوي کړم او څه به ځما شي نو داغم به ختم شي او يو شريکه مسلماني به جوړه کړو نو وائي ويخ شه ۞ دايه ۰۰۰۰۰ دودو نصاري هس ۞ نه خوشحاليږي چه څو مکمل دين پر ۞ نه ايرد ۞ دالله تعاليٰ کتاب هدايت بالکل کره د ۞ دد ۞ ديو ۞ خبر ۞ نه هم وا نه ور ۞ دالله تعاليٰ عذاب نه څوک خلاصونک ۞ نشته ۞ دا وائي نبي 7 ته خو مراد امت د ۞ ځکه دهغه په دا متصور نه وه ۞

(۰۰۰) الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ ۞ دليل نقلی دعلماء داهل کتابو نه : دا به انصافه چه داس ۞ شبهات کوي او په انکار کلک دي ۞ نو ددوي مليان خو هم ځن ۞ داس ۞ دي چه هغوي قران مني او ايمان پر ۞ راوړي او دد ۞ پيغمبر په صداقت ايمان راوړئ نو دوي دهغوي نه يم عبرت نه اخلي ۞

وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ ۞ تخويف : چه پد ۞ ايمان رانه وړئ نو تاواني ۞

(۰۰۰) يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ اذْكُرُوا ۞ داهغه "يا بني اسرائيل" رَامَعَاد کړو اشاره وه چه ترد ۞ پور ۞ خطاب وو بني اسرائيلو سره اول ورسره دتوحيد

خبره اوشوه او بياورسره درسالت باره کښې
تفصيل سره خبره اوشوه نو ترغيب ورکوي چه
ايمان راوړئ

(۳۳۳) وَاتَّقُوا يَوْمًا ۖ يَرَهُ : چه فخر دآباء او
ديهوديت او نصرانيت مو پکار نه راځي

(۳۳۴) وَإِذْ ابْتَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ رَبُّهُ ۖ دد ځان نه
تراخړه پور داتم اعتراض پور تذکره دابراهيم 7
کوي يهوديانو او مشرکانو به ځان ته ابراهيميان
ولا نو وائي راشي اوگوري چه اصل ابراهيمي
څوک د او دا تذکره دابراهيم 7 ددريو خبرو دپاره
کوي يوه چه "بيت الله دتوحيد دپاره جوړ شو د
نو شرک پکښې ولا کوي ۱۲۵ کښې د دويم د
پيغمبر له دعاء ابراهيم 7 غوختا وه نو انکار تر
ولا کوي ۱۲۹ کښې او دريم توحيد دټولو انبياؤ
اتفاقي دين د انکار تر ولا کوي دا په ۱۳۲ او
۱۳۳ کښې او دابه اتم شېبه ته تمهيد هم شي
ځکه هغه شېبه په تحويل دقبل ده نو ځاي چه دا
پيغمبر ابراهيمي د نو دده قبله هم ده ابراهيم
پکار ده

وَإِذْ ابْتَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ ۖ ابْتَلَاءً ۖ اامامت ملاویدل
دابراهيم 7

(۳۳۵) وَإِذْ جَعَلْنَا الْبَيْتَ مَثَابَةً ۖ اوله خبره چه
دابراهيم 7 دبيت الله شريف د تعمير په وخت دا
ويلى شوى وو چه : " أَنْ طَهَّرًا بَيْتِي " بيت الله
شريف به دشرک نه پاک ساتي نو هغه توحيد له
جوړ شو او تاسو پکښې شرک کوي دتان مو
پکښې کيخودل نو اصلي د ابراهيم 7 تابعدار نبي
7 د چه شرک ختموي نو راشي دده اومني

(۳۳۶) وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ ۖ دعاء دابراهيم 7 دبيت
الله او دمک دپاره

(۳۳۷) وَإِذْ يَرْفَعُ إِبْرَاهِيمُ الْقَوَاعِدَ ۖ تعمير
دابراهيم 7 بيت الله لره او تمهيد دويم خبر ته

چه هغه مدرسه او جومات جوړکړو او دالله تعالى نه ورله استاذ غوختل وو (نبي 7 داسماعيل 7 په اولاد کښې وو ځکه ورسره اسماعيل 7 ذکر کړ د)

() رَبَّنَا وَابْعَثْ فِيهِمْ دويمه خبره چه دد پيغمبر دپاره ابراهيم 7 دعاء غوختل وه چه ددوی نه پيغمبر راوله نو تاسو دابراهيم 7 څنگه نوم اخلي چه دهغه دعاء نه انکار کوئ نوراشي که ځان ته ابراهيميان وايئ نو دد پيغمبر رسالت تسليم کړئ

() وَمَنْ يَرْغَبْ عَنْ مِلَّةِ اِبْرَاهِيمَ زجر او ترغيب دمنلو دنبي 7 ته : راشي دد پيغمبر اتباع اوکړئ ځکه داصحيح ابراهيمي د او د ابراهيم 7 دعاء ده اوس هم څوک دده نه اعراض کوي نو غټ سفيه او کم عقل د

() اِذْ قَالَ لَهٗ رَبُّهُ دابراهيم 7 دمقام وجه چه هغه دالله تعالى تابعدار وو

() وَوَصَّي بِهَا اِبْرَاهِيمَ دد نه تر " وَتَحْنُ لَهٗ مُسْلِمُونَ " پور دريمه خبره چه دوی دد پيغمبر خلاف کوي ځکه چه د توحيد بيانوی نو توحيد خو دټولو انبياؤ متفقه فيصله ده نو ولا دد نه انکار کوئ ؟

() تِلْكَ اُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ دد په افتخار ديهودو : چه په دغه ټولو خبرو کښې دنبي خلاف کوئ او دعوی دابراهيميت کوئ او سره دد فخر هم کوئ نو پد رد کوي چه دا وايئ چه اگر که هر څه يو خو جنت ته به ځو نو دهغه رد چه خپله څه اوکړه هغه لاپر دنيا اوس ته څه خپل اوخايه

() وَقَالُوا كُونُوا هُودًا دد زجر : سره دد نه چه دومره عجيبه بيان اوشو او ددوی داباؤ اجداد دين اوخودا شو چه دشرک نه بيزار وو سره دد نه دوی بيا هم ديهوديت او نصرانيت چه په هغه کښې

شرک پروت د دهغه دعوت ورکوي خلقو ته نو زورنه ورکوي چه ددين ابراهيمي اتباع چه دشرک نه بالکل پاک د هغه پکار ده او دهغه اتباع اوکړئ په هغه کښي هدايت د

() قولوا آمنا بالله ترغيب بيان داسلام ته چه ددئ دغه طرفته دعوت ورکوي نو تاسو دوي ته حقيقت اسلام ورته بيان کړئ چه هدايت پد کښي د په يهوديت او نصرانيت کښي ند چه مونږ يهوديت او نصرانيت ته پيژنو مونږ ديو الله په توحيد ايمان لرونکي يو او چه څه دپيغمبر په واسطه وحې شو ده

() فَإِنْ آمَنُوا بِمِثْلِ مَا رَجَرَ يَهُودُ وَهُوَ هَدَايْتُمْ يَهُودِيَّتُمْ أَوْ نَصْرَانِيَّتُمْ كُنْتُمْ بِدِيكُنْ د چه دصحابو څنگه په توحيد رسالت او په تيرو انبياؤ ايمان د دغه شان ايمان راوړئ نو دوي به هم په هدايت شي

وَإِنْ تَوَلَّوْا تَسْلَىٰ تَالَهُ يُوَالِلَهُ كَافِي د نو ددوي په مقابله کښي تاله يوالله کافي د () صِبْغَةَ اللَّهِ ترغيب او تعليم مومنانو ته د رد په اهل کتابو چه تاسو په ځان يو رنگ او بل رنگ لگوئ او په هغه کلک يئ راشئ دتوحيد رنگ او دالله تعالى ددين رنگ قبول کړئ چه کامياب شئ مونږ څ دهغه الله عبادت کوو

() قُلْ أَتَحَاجُّونَنَا فِي اللَّهِ رَجَرَ اهل کتابو ته : سره دد دومره بيان نه که بيا هم ستاخلاف کوي او په توحيد کښي درسره جهگړه کوي او په يهوديت او نصرانيت مسئله کښي درسره جهگړه کوي نو صاف اعلان ورته اوکړه

() أَمْ تَقُولُونَ رَجَرَ اهل کتابو ته چه د عقل نه کار واخلئ په کومه ځله تاسو وائئ چه ابراهيم او دهغه اولاد يهود او نصري وو تاسو دمخکښي

بيان څه معلومه نه كړه خو عقل دكوم ځائې نه راوړو.

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ زُجِرَ كَاتِمِينَ دَحَقَّ تَه : چه د چا په علم كېنې حق مسئله وه دتوحيد يا دنبی 7 د صداقت او دالله تعالى دطرفه ثابته وه اود هغه پټوی يعنی بيان ئې نه كوی نو ددې لودې ظالم بل نشته دې نو معلومه شوه چه يهود لودې ظالمان دي.

وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ تَخْوِيف : چه الله تعالى ته ددوی ټول اعمال معلوم دي جواب به ورکړی () يَلِكْ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ بيا رد په فخر او په ناز ديهودو او نصارو چه ځمونې مشران انبياء وو مونږ به معاف کوی .

() سَيَقُولُ السُّفَهَاءُ مِنَ النَّاسِ ائمه شبهه او دهغې جواب : نبی 7 په حقانيت څومره مدلل او خلكې بيان اوشواو دابراهيميت حقيقت خكاره شو بيا هم دا كم عقل زر شبهه كوی او اعتراض كوی په تحويل دقبلې باندې چه دې دانبیاء كرامو د متفقه قبلې نه مخالفت كوی چه نبی 7 په مدينه كېنې بيت المقدس ته مونځ كوو چه وحی راغله مخ واړوه بيت الله شريف ته نو يو غوبل جوړشو يهودو اعتراض كولو چه ولې بيت المقدس كېنې څه چل وو دا څه قبله نه وه؟ او منافقانو ولې سر دپينگې ندې صبابه بل څه شروع كړې او مشركانو ولې رو رو بيا ځمونې طرفه راځي پردی كلی كېنې اوسيدل څه آسان كار ندې دا غوغا شوه ، غوبل شو نو قرآن ډيرپه اوړدو جوابونه كوی او بيا بيا حكمتونه ځايي او زجرونه هم.

فُلْ لِلَّهِ الْمَشْرِقُ اول جواب اجمالی او حاكمانه بادشاهي طريقې سره جواب :اختيار دطرفونو دالله تعالى سره دې په طرفونو كېنې

خه پاکی نشته د ۱۱ پاکی دالله تعالى دحکم منلو
 کښې ده نو څه ډهغه چکم منم ۱۲
 (۱۱۱) وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا ۱۱۱۱۱ دویم جواب
 خو اوس حکمتونه ذکر کوی ۱۳ دا حکیمانه جوابونه
 دی ۱۴ چونکه د ۱۵ اعتراض له دوی ډیر زور ورکړ ۱۶ وو
 نو دد ۱۷ وچ ۱۸ نه قرآن کریم ډیر په زور او شور
 جوابونه کوی ۱۹ دجواب حاصل داد ۲۰ چه تاسو دتوحید
 داعیان امت یئ نو تاسو له مرکزیت پکار د ۲۱ او
 بیت الله شریف د ۲۲ ۱۳ دیا مرکز وو نو دا م
 ستاسو قبله کړه ۱۴

وَمَا جَعَلْنَا الْقِبْلَةَ الَّتِي ۱۱۱۱۱ دویم حکمت : چه د ۱۵
 کښې دتابعدار او دغیر تابعدار او دمخلص او غیر
 مخلص پته اولگی ۱۶ ځکه د گرانو احکاماتو سره
 ملگری معلوم شی ۱۷

وَمَا كَانَ اللَّهُ ۱۱۱۱۱ دفع دشبهِ ۱۸ چه بیت المقدس ته
 کوم مونځونه شوی دی یا جناز ۱۹ شوی دی ،مړی
 خخ شوی دی ؟ جواب هغه دالله تعالى په حکم وو
 په هغ ۲۰ ستاسو ایمان وو نوالله تعالى دایمان سره
 کړی اعمال نه ښادوی ۲۱

(۱۱۱) قَدْ تَرَى ثَقْلَبَ وَجْهَكَ ۱۱۱۱۱ تسلی او تنبیه نبی
 7 ته : چه دتحويل نه مخکښې ستا هم په اخری
 وخت کښې داخواهش وو چه لا قبله بدله نشی او
 پریشانی به د وه او پریشانی دمخ ستامونږپه
 آسمان کښې لیدله ستا خیال وو چه کید ۱۲ شی
 یهود مانوس شی او ایمان راوړی نو مونږبه تاله
 داس ۱۳ قبله درکړو چه ته به پر ۱۴ خوشحاله ش ۱۵ ځکه
 ته هم ابراهیمی ئ ۱۶ او دا قبله هم ابراهیمی ده ۱۷ نو
 حکم راغ ۱۸ چه "قَوْلٌ" قبله بدله شوه ۱۹ دمدينه ۲۰ په
 ابتدائی دور کښې دنبی ۲۱ خواهش وو چه ځما قبله
 هغه بیت الله شریف شی نو دلته قرآن کښې
 روست ۲۲ حال ذکر د ۲۳ او حدیث کښې اول حال ذکر
 د ۲۴

وَإِنَّ الَّذِينَ تَسْلَىٰ فِيهِمْ دِيهُدُوهُم أَكْثَرُ تَهْ پته
 وه چه داسه به کیدله ددوی په کتاب کښې وو چه
 دا پیغمبر به دوو قبلو ته مونځ کوی
 وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ تَخْوِيفَ چه الله تعالیٰ ته
 ددوی اعمال معلوم دی بدل به ورکړی
 (۱۴۷) وَلَئِنْ أَتَيْتَ الَّذِينَ تَنبِيهِ نَبِي 7 ته چه تا
 وئیل چه قبله ږ بدله نشی کید شی دوی ایمان
 راوړی نو دا ډیر نالائقه دی گوره ورته ددوی
 عمل د ضدیان او عنادیان دی ددوی په خواهش
 پس مه څه
 (۱۴۷) الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ زَجَرِ يَهُودُو تَه :
 دوی ته دا مسئله او ستا حقانیت بالکل صاف
 معلوم د خو کاتمین دی
 (۱۴۸) لِكُلِّ وَجْهٍ دریم حکمت چه دهر قوم
 ځان له دطرف وو دمخ اړولو نو مسلمانان ځان له
 امت او جماعت او قوم د نو ددوی به هم خپل
 طرف وی دا نده چه دبل طرفته به مخ کوی
 فَاسْتَبِقُوا ترغیب مومنانو ته چه دالله
 تعالیٰ حکم اومنی او ددوی فکر مه کوئ څکه
 أَيَّنَ مَا تَكُونُوا تَخْوِيفَ اخروى : وخت راروان
 د دد معترضینو او منکرینو پته به اولری
 (۱۴۹) وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ بیا حکم پس دزواجرو
 او جواباتو نه چه دوی به دا اعتراضات کوی ته
 خپل کار جاری ساته ستا مسئله او ته په حقه
 (۱۵۰) وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ دا دخلورم حکمت
 دپاره بیا راوړو چه دچا اعتراض پات نشی دا
 پیغمبر ابراهیمی د او قبله ئ ابراهیمی نده نو
 مونږه ته ابراهیمی قبل ته واپرول چه اعتراضات
 ختم شی او هر چه دضدیانو اعتراضات دی نو داخو
 به لگیا وی دد څه فکر مه کوه
 وَلَا تَمْنَعْنِي اشاره ده چه قبله بدلول نعمت
 تام کول دی لکه پیغمبر رالیرل یو نعمت او

هدایت کول یو نعمت نو دا قبله م هم درکړه چه په تاسو ټول نعمتونه تام کړم

(۰۰۰) فَادْكُرُونِي ۰۰۰۰ ترغیب چه هر کله ما نعمتونه تام کړل نو تاسو هم څما دتوحید تذکره کوئ او په اتباع باند ۰ کلک اوسیرئ او ناقدري مه کوئ او د اعتراضونو فکر مه کوئ ۰ که چرته څه پریشانی

راځی نو : (۰۰۰) يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَعِينُوا ۰۰۰۰ تلقین دثبت او کلکوالی : چه کچرته په تحویل دقبله او دیغمبر په اتباع کښې مصائب راځی نو دالله تعالی مدد پد ۰ طریقه غواړی ۰

إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ (۰۰۰) بشارت دمعیت : چه کله ته کلک شو ۰ نو الله تعالی د ۰ ملگر د ۰ نو ته نور څه وائی؟ پروند دخدائ ۰ نه څه غوری ،دوه سترگ ۰

بينا ۰ (۰۰۰) وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ يُقْتَلُ ۰۰۰۰ بشارت مومنینو مقتولینو فی سبیل الله ته ۰ حتی کچرته ستاسو یو ملگر ۰ دیغمبر په اتباع کښې قتل هم شی ۰ نو همت مه بائی دا الله تعالی ته حساب شو د ۰ دعامو مرو پشان ند ۰ د ۰ دالله تعالی سره په یو زبردست ژوند ژوند ۰ د ۰

(۰۰۰) وَلْتَبْلَوْنَكُمْ بِشَيْءٍ ۰۰۰۰ تلقین دصبر :دانده چه امتحانات به نه راځی ۰ امتحانات به ضرور راځی او دامختلف قسمه امتحانات به راځی خو تاسو کلک شی په توحید او په رسالت باند ۰ ۰ وَبَشِّرِ الصَّابِرِينَ (۰۰۰) بشارت ۰ خوشحالی کلکو خلقو ته ۰

(۰۰۰) الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمْ مُصِيبَةٌ ۰۰۰۰ دصابرینو نڅه ۰ چه هغوی په مصیبت کښې الله تعالی یادوی ۰ (۰۰۰) أُولَئِكَ عَلَيْهِمْ ۰۰۰۰ در ۰ خوشحالی او انعامات دکلکو او صابرینو ۰ چه هرکله ددین په مصیبت

دمخالفينو په شبهاتو کک شو. او په مصائبو د صبر او کړو نو دادر. خوشحالي به درته ملاؤ شي. (۱۱۱) **إِنَّ الصَّافَا وَالْمَرْوَةَ** نهمه شېبه په رسالت او دهغ. جواب : يره په صفا او مروه خو بتان پراته دي. نو دا مسلمانان مونږ دبتانو عبادت نه منع کوي او په خپله دهغ. سعی کوي نو داخو دبتانو بندگي ده. چه کوم خا. کښې تر اوسه شرک کيدلو نو دهغ. دتعظيم څه مطلب؟ او دمسلمانانو زړه کښې هم شک راغل. وو نو دهغ. جواب چه صفا او مروه خو دالله تعالى دنخو نه دي. داخو پر. نالائقو بتان کيخودلي وو پد. سره دهغوي په تعظيم کښې څه فرق نه راځي.

(۱۱۲) **إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ** زجر علماء سوء او رهبان سوء ته شبهات ختم شو نو اوس ناکاره مليانو او پيرانو ته زورنه ورکوي چه پد. شبهاتو سره او پد. اعتراضونو سره ددوي غرض هغه داد. چه دالله تعالى صاف دين پټ کړي. چه توحيد او رسالت ظاهر نشي (چه دالله تعالى يو وال. او دد. پيغمبر. پيغمبري خلقو ته ظاهره نشي) چه الله تعالى صاف بيان کړ. نو دا اتفاقي لعنتيان دي.

(۱۱۳) **إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا** دعوت توب. ته : دالله تعالى شان کریمي، سره دد. نه وائي چه که اوس هم دا بد عمل پريخودلو نو معاف کوم مو او دعالم دتوب. در. شرائط ذکر کوي.

(۱۱۴) **إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا** ټول کافرانو ته زجر او تخويف اخروي. چه کوم منکر دتوحيد او رسالت دي او دهغ. نه توبه نه اوباسي نو حال ئ. داد.

(۱۱۵) **وَالْهُكْمُ إِلَهُ وَاجِدٌ** مسئله دتوحيد : دبحث درسالت په اختتام کښې مسئله دتوحيد ذکر کوي چه دپيغمبر بعثت دد. دپاره شو. وو او مخکښې دحق کاتمينو(پتونکو ته) ته زورنه وه نو چه کومه

مسئله اول ديانولو ده نو هغه اوس وائی چه هغه
 مسئله دتوحيد ده دا بيانول پکار دی او چا چه دا
 مسئله پته کړه نو دغه حشر به ئی وی او کافر
 دد وجه نه دوزخیان شو چه دد نه انکار کوی
 دلته مسئله دتوحيد دا مبداء درد دشرک فعلی
 دیاره په سر دسورة کنبی "اعبدوا" سره رد
 دشرک اعتقادی وو نو اوس رد دشرک فعلی کوی
 چه دواړه قسمه دشرک رد شی او دا خکاره شی
 چه پیغمبر دد دواړو شرکونو د رد پاره راغل او و
 وَالْهَکْمُ لِلّٰهِ وَاجِدٌ مَّسْئَلُهُ دتوحيد

() اِنْ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ دلائل عقلیه په
 توحيد اته : په یو آیت کریمه کنبی اته دلائل ذکر
 کوی چه الله تعالی په ذات و صفاتو کنبی یو ځکه
 د چه دا کارونه هغه یواځ کړی دی نو د کارونو
 کنبی سوچ او کړی

() وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ اَصْنافًا زجر
 مشرکینو ته : چه دا ب انصافه مشرک سره
 دومره دلائلو نه الله تعالی سره شریکان جوړوی
 او بیا ورسره داس محبت کوی لکه چه دالله تعالی
 سره کوی لکه چه دالله تعالی په نوم نذر و نیاز
 ورکوی نو دغه شان دغیر الله په نوم هم نذر
 و نیاز ورکوی یو داخومره ب انصافه د ،

وَلَوْ يَرَى الَّذِينَ ظَلَمُوا دد نه تر " وَمَا هُمْ
 بِخَارِجِينَ مِنَ النَّارِ () پور تخويف اخروی چه په
 ورځ راروانه ده دا ظالمان به دخپل عمل انجام
 اووینی او بیا به دا عابدین او معبودین چه ډیره
 مینه ئی ورسره کول دیو بل دشمنان شی خوڅه
 فائده ئی بیا په هغه وخت کنبی نشته د نو څه
 داده چه اوس دشرک فعلی ټول اقسام پریردی او

() يَا أَيُّهَا النَّاسُ كُلُوا رد دشرک فعلی او رد
 په تحریمات العباد لکه چه رد دشرک اعتقادی

کښې خطاب عام وو نو رد د شرک فعلی کښې هم خطاب عام راوړو او د شرک فعلی لوئ شاخ هغه تحریمات العباد وو څه په عقیده د خیر او شر باند څه ځان د الله تعالیٰ حلال شوی ځان باند بند کړی نو الله تعالیٰ وائی څه "کلوا" څه کوم ما حلال کړی دی نو هغه په ځان مه بندوئ بلکه هغه حلال او گټورئ.

وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ تَحْذِير د اتباع د شیطان نه : څه د تحریمات العباد دا لار تاسو ته شیطان ځائی نو دده مه منی دهغه کار داد څه تاسو به ناکاره کارونو او خبرو راوړئ.

(۳۳۳) وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا زجر او رد په دلیل د مشرکانو باند څه ته ورته د قرآن په حواله دومره خکلا بیان او کړ څه نو د څه انصافه ته گوره څه وائی څه څه دلیل څو نه یم ماسره دلیل شته د څما مشران ماله کافی دی.

(۳۳۳) وَمَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا نو د داسه خلقو مثال : څه په پرېنده د مشرانو پس روان دی او قرآن او سنت پرېردی نو دائ مثال د څه

صُمُّ بُكْمٌ مهر پر اولبریدو لکه څه په اول سر کښې ئ وئیلی وو څه "صم" او "ختم الله" په دوی د قرآن بیان اثر نه کوی وائی مونږ مشرانو

پس روان یو یو دوی څو نه منی خو تاسو نو (۳۳۳) يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كَلُوا رد د تحریمات العباد دپاره خطاب خاص: څه کافران او مشرکان څو نه منی هغوی څو اتباع د آباء کوی څو ا مومنانو تاسو چرته د ځان نه تحریمات جوړ نه کړئ تاسو د الله تعالیٰ حلال شوی څیزونه استعمال کړئ او د الله تعالیٰ د نعمت قدر او کړئ.

(۳۳۳) إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ بیان د تحریمات الله : حرام هغه دی څه الله تعالیٰ حرام کړی وی.

نو پخه خبره ده چه دا خيزونه حرام دی نو چه الله تعالى کوم حرام کړی دی هغه ته حرام اووایئ. وَمَا أَهْلَ بِهِ لَعَنَ اللَّهُ رد په نذور العباد : دمخلوق په نوم چه کومه منخته اوشوه نو داهم الله تعالى حرامه کړې ده. اگر که هغه خيز ذاتاً حلال وو. لکه گډ ، چيل. خو چه دمخلوق دتقرب نوم پرې واغست. شو نو دا حرام شو نوديته حرام اووایئ. مشرکينو به دا استعمالولو او قرآن بند کړو.

(۳۳۳) إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ زجر کاتمينو دحق ته او تخويف : رد دشرك فعلى گران کار وو اوپديکسې دگيد. نقصان وو نو چه څوک دا نه کوی او دا مسئلې پتوی نو تر " لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ " (۳۳۳) پورې هغوی ته زورنه ورکوی.

تر د دويمه حصه دسورة ختم شوه. رد په شبهاتو چه په رسالت واردیدل. او رد دشرك فعلى په آخر کسې.

الحصة الثالثة

بيان جهاد في سبيل الله
(۳۳۳) لَيْسَ الْبِرُّ أَنْ تُولُوا د (۳۳۳) نه اوس دريمه حصه دسورة شروع کوی په بيان دجهاد في سبيل الله کسې چه دامسئله دتوحيد او دست د زده کړه نو اوس دا نده چه داخان سره خوندي کړه او د يو نه دوه کيرئ مه. نه بلکه دد. دپاره کړاؤ او کوشش اوکړئ چه دا په عالم خوره شی. دد. کړاؤ نوم جهاد د. او دا به بيانوی تر " اِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ " (۳۳۳) پورې. جهاد مختلف منازل دی هغه ټول به بيانوو. اول منزل اصلاح دمجاهد دا په (۳۳۳) کسې بيانوی. بيا دويم منزل تدبير دمملکت اصلاح دملک ، دا (۳۳۳) نه بيانوی تر " ان نصر الله قريب " (۳۳۳) پورې، سره دترغيباتو نه. دريم منزل اصلاح البيت ، کور سمول دا د (۳۳۳) نه بيانوی تر آخره ورسره

واقعہ دطالبوت دترغیب دپاره ذکر کوی دا ټول منازل په عجیب انداز قرآن بیانوی. یعنی بقره دجهاد ته مخکښې نظام جهاد برابروی. چه دجهاد دکولو نظام برابری شی.

لَيْسَ الْبِرُّ أَنْ تُولُوا ۖۖۖۖ بیان داصلاح دمجاهد : پد آیت کریمه کښې دمجاهد داصلاح دپاره لس آداب ذکر کوی. پنځه متعلق دعقید او پنځه متعلق دعمل. چه دا پکښې راشی نو هغه بیا جهاد کول شی ، او میدان ته تلل شی. دا د تهذیب الاخلاق تر "والنبيين" پور پنځه اوصاف چه دعقید اصلاح پراخی.

وَأَتَى الْمَالَ ۖۖۖۖ دد نه تر آخره پور پنځه اوصاف چه اصلاح دعمل پر راخی. بیا ددرس دوران کښې شیوخ دهغه طریقه خائی او دمجاهد سره لگوی. خو لاند دا چه مجاهد کښې دا اوصاف پکار دی. چه دا راشی دا به صحیح مجاهد وی.

(ۖۖۖۖ) يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ۖۖۖۖ دد خائ نه تر (ۖۖۖۖ) پور اصلاح دملک او وطن دپاره څلور بنیادی اصول ذکر کوی چه پکار ده چه ملک او وطن پد قوانین باند جوړ شی نو دهغه ملک والا بیا جهاد کول شی چه ملک کښې دننه افرا تفری بگار او ظلم نه وی چه کوم ملک کښې ظلم او عدوان وی نو هغه جهاد نشی کول.

خبردار: قرآن عجیبه کار اوکیرو دځان پسی دکور اصلاح وی او بیا دملک نو قرآن دملک اصلاح مخکښې کړه او دکور هغه روستو کړله نو دا ول؟ نو جواب چه نیت دملک او عالم مخکښې پکار د خو صحیح خبره ده چه دکور اصلاح مخکښې خو قرآن د ملک اصلاح را مخکښې کړه چه نیت به دکل عالم ساتل داسه نه چه دکور ش نه تاته کار

پروت د○○ (شيخ الاسلام كابلگرامى شهيد رحمه الله تعالى)

كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِصَاصُ ○○○○ اول قانون چه " قصاص من الظالم " چه دظالم خلاف آواز اوچت كړ. نو مظلومان به د ملگری شی چه دظلم بدل اغستل پکار دی. ځکه که دظالم لاس او نه نیول. شی نو ظلم به عام شی دد. قانون مطلب فوجداری مقدم. ټول په قرآن حل كړ. په خپل قانون باند. نه چه دملک نه ظلم ختم شو نو جهاد به اوکړ. شی.

(○○○) وَلَكُمْ فِي الْقِصَاصِ حَيَاةٌ ○○○○ دقصاص فائده چه امن او خوشحالی او سکون به راشی. (○○○) كُتِبَ عَلَيْكُمُ إِذَا خَصَرَ ○○○○ دویم قانون " تقسیم الاموال بالقانون الالهی " مالونو دوج. نه فتنه او فساد راخی نو مال په قانون دشریعت تقسیم کړئ اوس به د غریبان ملگری شی. جومات به د تیار شی. چه کوم کس وفات کیری نو مناسب ده چه هغه دد. خبر. وصیت اوکړی چه څما مال دشریعت په طریقه تقسیم کړ. دد. قانون مطلب داد. چه مالی مقدم. هم په قانون دقرآن حل کړئ. بیا دوصیت متعلق دوه خبر. کوی چه یو تبدیل ناجائز (○○○) کښې او بل حق ته دبرابرولو دپاره او شریعت قانون ته دبرابرولو دپاره تبدیل نو دا جائز (○○○) کښې.

(○○○) يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ ○○○○ دریم قانون ، "مسئلة الصوم لارتباط النفس " :دریم قانون داصلاح دملک دپاره ذکر کوی چه ارکان او افراد د روژه نیسی. دد. دپاره دلور. او تند. عادت وی نو جهاد به کول. شی دا نه چه صبا بیا په جهاد کښې دلور. او تند. دوج. نه روستو کیری. او په روژه کښې ضبط الاوقات وی هر څه په وخت وی نو دده اوقات به مرتب شی. او بله دا

هم چه روزه سره سختۀ عادت شی نو بیاکار خپل په خپله کولۍ شی دا نه چه بل دا به هر وخت منت کویۍ او بله دا هم چه روزه داتفاق یو اهم منظر دۍۍ چه ټول مسلمانان روزه وی یو وخت باندۍ ، ماتوی او روزه کوی نو دغه شان د متفق او متحد شیۍ

سوال : چه روزه خو تهذيب الاخلاق سره تعلق لریۍ نو داشیخ القرآن په تدبیرالمملکة کښې ولۍ ذکرکړهۍ نو جوابونه او وجوهات مخکښې بیان شو او داصلاح دملک سره ئۍ مناسبت ذکر شوۍ دا ځما داستاذانو ددرس افادات دی ۍ الحمد لله ۍ

قرآن چه یو مسئله شروع کړی نو کله ئۍ بیا اورده ' ذکر کوی او دهغۍ ضروري مواد ذکر کویۍ نو روزه په نفس شاق ده نو قرآن ورلره سهولیات او رخصتونه ذکر کویۍ چه دومره گران کار ندۍۍ

کَمَا کُتِبَ ۍۍۍ اول سهولت ته پکښې یواځۍ نه ئۍ مصیبت چه عام شی آسان شیۍ

لَعَلَّكُمْ تَتَفَوَّنَ ۍۍۍۍ دویم سهولت چه فائدۍ ته سوچ اوکړۍ نو بیا ډیر آسانه دهۍ

(ۍۍۍ) أَيَّامًا مَّعْدُودَاتٍ ۍۍۍۍ دریم سهولت : چه خوورځۍ خو چه شمیرۍ نو ختم ویۍ

فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ ۍۍۍۍ څلورم سهولت : چه بیمارئ او سفر کښې مه نیسه چه تکلیف دۍ بیا قضا راوگرځوئ څه سختی نه کوی اللهۍ

وَعَلَى الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ ۍۍۍ حکم دسرسایۍ او صدقه الفطر ۍۍۍۍ تبعاًۍ

(ۍۍۍ) شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي ۍۍۍۍ فضیلت دمیاشت درمضان او شغل ځائۍ چه رمضان شغل دا ځان له جوړکړه چه قرآن وایه دا نه چه تش خوب او فلمونهۍ

فَمَنْ شَهِدَ مِنْكُمْ ۍۍۍ حکم دفرضیت : چه کله دومره سهولیات شو او دفضیلت میاشت شوهۍ نو

چه مقیم و او په صحت روغ نو درمضان روژ دربانده فرض دی.

وَمَنْ كَانَ مَرِيضًا تيسر سهولت بيا ذکر کوی چه "فليصمه" سره منسوخ شو ند.

يُرِيدُ اللَّهُ حِكْمَتًا (وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي تترغيب : روژه سبب دقرب الهی د په يو روژ سره انسان داووا کالو دبعد په فاصله الله تعالى ته نزد کیری نو چه الله تعالى قریب شو نو سوالونه دهغه نه اوکړه.) أَجَلٌ لَّكُمْ لَيْلَةُ الصَّيَامِ پنځم سهولت : دشپ په جماع او په خوراک خښاک پابندی نشته د.

وَلَا تُبَاشِرُوهُنَّ دا اعتکاف په دوران دجماع حرمت دروژ احکام د څه جامع طریق سره ذکرکړل.

(وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُم بَيْنَكُم خلورم قانون "النهي عن الرشوة" په ملک کښې د رشوتونه ، بد او رشوت نه وی نو قابل خلق به مخ ته لارشی او پرد حق به نشی اغستل او چه رشوتونه وی نو په رشوت به خلق پرد حق حاصلوی او نالائقه خلق به عهدو له ځی نو ملک به تباه شی روژه د په مینځ کښې ذکر کړه ځکه دا په ټولو کښې معاون ده چه دخپل مال نه سر ځان بچ کوی نو دبل دمال نه به هم ځان بچ کوی.

(يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَهْلِ تادیب فی الاقوال : دا ادب ورکوی چه خبر سم کوئ دوی سوال کولو چه روژه دومره دفضیلت ده نو دیرش پوره کول چه کوم وخت کښې نیول وی نو جواب په وخت معین کښې ثواب دا میاشت الله تعالى مقرر کړی چه تاسو دپاره دینی او دنیوی امورو کښې اوقات مقرر کړی نو دا په وقت مقرر کښې ثواب د.)

وَلَيْسَ الْبِرُّ بِمَا كَانَهُ أَهْلُ الْبِرِّ يَتَّبِعُونَ : دغه سوال مو
 داسه ۱۰ کاره چه لکه چه دا عمل مو ۱۰ کاره ، چه
 کور ته به په خپله چنه او په شاه راتلئ ۱۰ الله
 کارونه پریردئ ۱۰

(۱۰۰) وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ : دعوی دقتال :
 هرکله چه ملک سم شو نو بیاخپل کار شروع کړئ
 یعنی کوم کار له چه نظام برابریدل نو هغه شروع
 کړئ دا نه چه لور تیره کوئ او غنم نه ریبئ ۱۰ نو
 دد ۱۰ خائ ۱۰ نه اوس جهاد او هغ ۱۰ ته ترغیبات ذکر
 کوی ۱۰

وَأَقْتُلُوهُمْ : ترغیب الی القتال : چه تاسو
 دملکه شری نو ته ۱۰ هم شپړه او دوزلو دپاره لوئ ۱۰
 جواز شرک د ۱۰ (۱۰۰) فَإِنْ انْتَهَوْا : دعوت دتوب ۱۰
 (۱۰۰) وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى : غایه او انتهاء دقتال :
 چه د شرک قانون په عالم پات ۱۰ نشی تر هغ ۱۰ پور ۱۰
 به جنگ کو ۱۰ یعن ۱۰ دمه د نښته ۱۰

(۱۰۰) الشَّهْرُ الْحَرَامُ بِالشَّهْرِ الْحَرَامِ : ادب
 دقتال : چه دمحرّم اوقاتو او حایونو کافر خیال
 ساتی نو تاسوئ ۱۰ هم خیال ساتئ ۱۰

(۱۰۰) وَأَنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ : ترغیب الی
 الانفاق : جهاد بغیر دانفاق نه ترقی نه کوی نو
 مال اولگوئ او جمع کوئ مه گنی نو کافر به
 درباند ۱۰ زوراور شی هلاک به شی نودجهاد ترقئ
 دپاره مالونه اولگوئ ۱۰ او دنیاوی کارونو ته توجه
 مه کوئ جهاد اوکړئ گنی نو هلاک به شی ۱۰

(۱۰۰) وَأَتِمُّوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ : " مسئله الحج تنویر
 علی ما سبق " دحج مسئله راوړی داځکه جهاد
 اوکړئ او مال اولگوئ نو دا کار په نفس گران د
 نوح سره تربیت او پریننگ اوکړئ چه جهاد درته
 آسان شی ځکه جهاد کښې هم نفس او مال لگی
 او په حج کښې هم دواړه کپیری ۱۰ نور تفصیل هم
 استاذان دحضرت شیخ القرآن دد ۱۰ ټکی کوی چه)

() حج کښې دالله تعالى د مينځ مظهر د نو جهاد کښې هم دمحبوب دپاره سر تلی کښې کيخودل دی () جهاد کښې دیو امير تابعداری نو حج کښې ددغ مشق د جهاد کښې رمی ده نو حج کښې هم رمی ده او () جهاد کښې ذبح او وژل دی نوح کښې هم چه ذبح اوکړ چه وینو سره عادت شه چه بیادرته زړه نه خرابیری او حج ته په حدیث کښې جهاد وئیلی دی چه " جهادکن الحج " داس نور نکتہ نو ځکه مسئله دحج په مینځ دبحث دجهاد کښې راوړه

دامسئله دحج د () نه تر () پور ذکر کوی نور احکامات دی ایتونه مربوط دی نو هرآیت لیکلو ته حاجت نشته د

() فَمِنْ النَّاسِ مَنْ يَقُولُ ۖ د سره دحاجیانو دوه قسمه ذکر کوی چه یو قسم شقی بدبخته چه په حرم کښې دنیا غواړی

() وَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ ۖ دویم قسم دحاجی سعید چه دنیا او آخرت دعزت او خوشحالی سوال کوی

() وَمِنْ النَّاسِ مَنْ يُعْجِبُكَ زجر مفسدینو ته او منافقانو ته او اول ترغیب : او دایانوی هم چه هر کار کښې دخلقو دوه قسمه دی شقی او سعید نو اول شقی ذکر کوی

() او () کښې دشقی پلټی ذکر کوی او مسلمانانو له ترغیب چه خلق فساد کوی او ددین ځایونه روانوی او ته درسره جنگ کوی دالر کول غواړی () کښې ورته تحریف ذکر کوی

() وَمِنْ النَّاسِ مَنْ يَشْرِي ۖ دادویم قسم چه هغه نیک بخته چه په الله تعالى ځان قربان کړلو دویم ترغیب

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ادْخُلُوا ۖ ترغیب الی الجهاد : چه تفصیل سره مو بیان واوریدلو نو اوس په

اسلام کښې پوره دننه شئ او قتال هم اسلام کښې د ټولواو کړئ او دشيطان اتباع مه کوئ دفساديانو نه وژل هم دشيطان اتباع ده ټول دا مه کوئ

(١١١) فَإِنْ زَلَلْتُمْ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَكُمْ زَجْرُ الْوَعْدِ غَيْبٌ :
چه سره د دومره ترغيباتو کښې جهاد نه کوئ او اسلام کښې پوره نه دننه کړئ ټول عذاب به راشي

(١١٢) هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ يَخَافُوا أَوْ يَكْفُرُوا
کافر نه مني او دخپلو شرارتونو نه راگرځي نه او د شرک نه دقيامت نه بغير نه واپس کيږي نو جنگ ورسره اوکړئ

(١١٣) سَلِّ بَنِي إِسْرَائِيلَ نُمُونَةً دَخَوِيفَ دُنْيَا
چه داکافران نه مني او دکفر او شرک نه واپس کيږي نه نو عذاب راتلل څه ناشنا کار ند اوگوره بني اسرائيلو چه احکام بدل کړل نو څنگه سزا م ورکړي وه نو دوی له به هم سزا ورکړم او ترغيب هم کيد شي چه جنگ اوکړئ بني اسرائيلو نه وو کړي نو څه سزا ورته ملاؤ شو چه "فانها محرمة عليهم اربعين سنة"

(١١٤) زَيْنَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا تَرْغِيبٌ إِلَى
الجهاد: پنځم ترغيب چه کافران په دنيا مست دي او مسلمانانو سره مذاق او ټوق کوي لهذا دوی سره جنگ اوکړئ او سبب دکافرانو دانکار داحکامو نه په دنيا مست دي نو داحقانيت څه نده

(١١٥) كَانَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً تَرْغِيبٌ إِلَى
الجهاد چه خلق په توحيد متفق وو مشرکينو په اتفاقي مسئله کښې اختلاف اوکړو نو داختم کړئ او داسي هم چه هميشه نه دا قانون د چه داسي اختلاف وي او الله تعالی مومنانو له فتح ورکوي نو تاسو له به هم فتح درکړي نو جهاد اوکړئ

(۱۱۱) أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ ۖ تَرِيبًا إِلَى
 الجهاد په امثلو سابقينو : پخوانو مسلمانانو د دين
 دپاره داسې زبردست سختۍ تير كړې دي او ته به
 داسې په آسانه جنت ته دننه شوې جنت تلو دپاره
 دمال او سر قرباني پكار ده

تير كېدو جينون سره بسايا هم نه تير
 قرآن كورسينون سره لگايا هم نه

(۱۱۲) يَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنفِقُونَ ۖ قُلْ مَا مَنَعَكَ أَنْ تَقُولَ
 لعلكم تعقلون " (۱۱۳) پور د ريم منزل د جهاد
 ذكر كوي چه هغه اصلاح دكور ده تدبير المنزل چه
 كور دمجاهد سم وي چه كور كښې افراتفرې او
 پرېشاني نوي نوهغه كور والا مجاهد جهاد نشي
 كولا نو لهذا كور سم كړئ دا اتلس قوانين او
 مسئلا ذكر كوي دې ټولو مناسبت دكور سره
 ضروري د چه كور كلا پر څنگه سميرې جهاد
 سره دهر حكم مناسبت ضروري ندې ټولو مناسبت
 شته د چه كور سم شي نو جهاد كول به آسان
 شي ځكه كورنئ پرېشاني به نه وي نو دهر يو
 دكور داصلاح سره بيانول دي ځنځير خو ظاهر دي چه
 كوم ظاهر نه وي نو هغه به ذكر كړ شي ان شاء
 الله تعالى

يَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنفِقُونَ ۖ قُلْ قَدْ أَقْرَبْتُمْ
 دكور داصلاح دپاره اول حكم چه دكور مشر د په
 كور والو مال لگوي چه ددوي سترگه مړ وي
 اونورو ته په اوړي نظر نه گوري او بل ته
 پسخيري نه او اخلاقي خرابي پكښې نه راځي نو
 چه په كور مال لگوي نو په جهاد به هم لگوي

(۱۱۳) كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ ۖ قُلْ قَاتِلُوا
 دكور په مشر كښې د قوت مدافعت دبدئي موجود
 وي چه كور كښې څوك غلط كار كوي چه د دفع
 كولا شي او جذبه د جهاد د پكښې وي چه دكور

اركان هم دد جذب نه سرشار وی نو چه کور
دمنکر مقابله کوی نو پهر به هم کوی

(۳۳۳) يَسْأَلُونَكَ عَنِ الشَّهْرِ الْحَرَامِ ۖ قُلْ قَاتِلُوا فِيهِ كَيْفَ د
عزت مندو اوقاتو احترام وی دموئخ دوخت دروژ
وغيره نو چه کور دمحرّم اوقاتو احترام کوی نو
بهر به جهاد کښې هم دمحرّم اوقاتو احترام
کوی تفصیلی بیان دهغ کوی او تخويف کافرانو
ته او بشارت مومنانو ته ذکر کوی

(۳۳۴) يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ ۖ قُلْ هُم
حكم "النهي عن الخمر والميسر" دشراب او
جوارى نه منع يعنى په کور کښې د حرام
خوراکونه لکه شراب او حرام کارونه لکه جوارى
دانه وی ځکه شرابی دمور دعزت خيال نه ساتی
نو دبل به څه اوساتی او جوارگر دپلار نه غلا کوی
نو د سره کور تباه کیری او معاشره نو پد
پابندی اولگوئ او داس اړکان بیا دجهاد شی
کول چه حرام خور او حرام کار نه وی هغه جهاد
کول شی

يَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنفِقُونَ ۖ قُلْ د اول حكم اعاده ده
د "قل العفو" دپاره چه دځان نه زیات کړه او خرچ
اوکړه دځان نه زیاتې کوه او لگوه

(۳۳۵) يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْيَتَامَى ۖ قُلْ هُم ۖ قُلْ هُم
اليتامى " په کور کښې او معاشره کښې ب پلاره
بچی پاتې شی نودهغوی که صحیح تربیت اونشی
او دمال خيال ئ اونه ساتل شی نو هغه ب سره
لوئ شی او دمعاشر او دکور ناسوراو پریشانی
شی ددوی تربیت اوکړئ دا به دالله په دین بیا
صحیح جنگیری

(۳۳۶) وَلَا تَنْكِحُوا الْمُشْرِكَاتِ ۖ قُلْ هُم ۖ قُلْ هُم
عن نکاح المشركات والمشرکین " : چه خپل
بستر او کور ته مشرک مه راوله او خپله موحده

لور خور مشرک له مه ورکوه □□ ده سره به دشرک
 اود مشرک نه نفرت ختم شی او دادجهنم سبب د□
 بل دا به د راز فاشی یوه ذریعه شی □ نو نه به د
 دکور په امن شی او نه به صبا جهاد کول□ شی □
 ځکه هغه تا جهاد ته نه پریږدی □

(□□□) وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْمَحِيضِ □□□□ اووم حکم "
 النهی عن الجماع فی الحيض " :کله کله د عذر او
 تکلیف په بناء دخپل□ بند□ نه جدا کیره یعن□ کور
 کښې د اضروړی ده چه دیو بل د تکلیف لحاظ
 اوساتل□ شی □ که داس□ نه وی نو نفرت سوا
 کیری او پریشانی نو داس□ نفرت چه د بند□ او
 خاوند وی نو هغه خاوند جهاد نشی کول□ □ ځکه
 جماع فی الحيض سبب د نفرت د□ نو تنظیم کښې
 داس□ کار مه کوه چه ملگر□ درنه متنفره شی او
 که ملگری کښې څه نقصان شرعی راشی نو څه
 لږوخت له تر□ جدا شی چه اصلاح اوشی□

(□□□) وَقَدْ مُوا لَانْفُسِكُمْ □□□ اتم حکم " مقصد
 الوطی الولد " :کور دبی بی سره ملاویر□
 همبستری کو□ نو صرف شهوت رانی مه کوه□
 بلکه لوئ□ مقصد داوولد پیدا کول مخ ته کیره چه
 مجاهدین زیات شی □

(□□□) وَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ عُزُضَةً □□□ نهم حکم
 "التعظیم لله " :یعنی کور به هله سم وی چه په
 کور کښې دالله تعالی دنوم تعظیم وی □ دالله نوم
 د□ د نیکنی دمنع کیدلو سبب نه گرځی چه هلک ته
 مور سحر وائی مونځ اوکړه او هغه وائی چه قسم
 په خدائ□ که م اوکړلو او چه وائی فلمونه مه گوره
 هغه وائی چه قسم د□ که چا تر□ بند کړم □ دا دالله
 تعالی دنوم ب□ عزتی ده □ داس□ خلق هغه مجاهدین
 نشی جوړید□ نو دالله دنوم تعظیم اوکړئ او که ب□
 ځایه مو اغست□ وی نو مناسب سزا به درته ملاؤ
 شی □ دوه آیتونه دی□

(۱۱۱) لِلَّذِينَ يُؤْلُونَ مِنْ نِسَائِهِمْ ۖ لَسْمَ حَكْم "الایلاء" : دادیو خاص قِسم قِسم تذکره کوی چه یو سر ځپل ځپل بی بی نه قسم کړل وی نو داسه نده چه گنی ټول عمر د ځپل هغه غریبه اور ته نیول وی اود د ورنزد کیری دا دواړو سزا او عذاب د ځپل سره کور سم نه پاتل کیری نو اوس دهغه حکم زده کړئ چه کور محفوظ او سم پاتل شی چه جهاد کول آسان شی او پریشانی نه وی (۱۱۲) وَالْمُطَلَّقاتُ يَتَرَبَّصْنَ ۖ يُولَسْمَ حَكْم "الطلاق" : کچرته دخه دوج نه خبره دښه اودخاوند طلاقو ته اورسی نو دطلاق باره کښې هم دا آداب شرعیو لمن مه پریردئ نو معاشره او کور به نه خرابیری دا مسئله اورده ده تر آیت (۱۱۳) پور ذکر کوی دطلاق رجعی حکم دغه شان دمغلظ حکم ، دنکاح ثانی حکم دا ټول ذکرکوی خو دلته ذکر ته حاجت نشته ځکه دا دتفسیر سره تعلق لری آیتونه مربوط دی مینځ کښې په آیت (۱۱۴) کښې ترغیب دا حکامو زده کولو ته ورکوی چه دقرآن او سنت نه خپل احکام زده کړئ چه معاشره مو سمه پاتل شی نور ترغیبات هم دی (۱۱۵) وَالْوَالِدَاتُ يُرْضَعْنَ ۖ يُولَسْمَ حَكْم "الرضاع" : چه په کور کښې دا هم اهمه مسئله وی چه دماشوم دشودو او پیونو د آیت کښې دهغه احکام ذکر کوی چه پد احکامو عمل وی نو نه به پلار ته تکلیف وی او نه به مور ته تکلیف وی او کور به دفتن او فساد او اختلاف نه محفوظ وی اوسر به جهاد ته فارغ البال وی دجهاد په میدان کښې به ورسره دا فکر نه وی چه دجی به م څه شوی وی (۱۱۶) وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ ۖ ديارلسم حکم "عدة المتوفى عنها زوجها" : چه کور کښې کونډه پاتل شوه یا دشهید ښځه پاتل شوه نو دهغه متعلق

حکم چه خلور میاشتہ او لس ورڈہ دا دزورخاوند
باندہ دغم حق دہ او دخاوند رونپہ وغیرہ به پرہ
خرچہ کوی کہ ددہ نه پس دویمہ نکاح کوی نو خہ
خبرہ ندہ

(۳۳۳) وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ ۖ خوارلسم حکم
"الخطبة" : چه کہ دچا دکونڈہ سرہ دنکاح کولو
اراده وه نو دوران عدت د ددہ حرکت نه کوی ۖ خکہ
پدہ هغه بنخہ هم خفه کیری او دهغه مری هم به
عزتی او به احترامی ده ۖ البته کہ صرف اشاره
کشی خبرہ کیری نو خہ خبرہ ندہ ۖ دا دزرونو
دساتلو سبب دہ

وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ ۖ نسخه دتعمیل داحکامو
چه الله به سر حاضرند ۖ اطرگنپہ نو عمل به به
احکامو آسان وی

(۳۳۴) لَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ ۖ پنخلسم حکم " طلاق
الغیر المدخول بها " : کچرته دطلاق دا مسئلہ
د دخول نه مخکشی راپیشہ شی نو دا دشمنی
سبب مه جوړوئ پدہ را روانو احکامو شرعیو عمل
او کړئ نو کور کلا ۖ معاشره به صحیح سالمه پاتہ
شی او دفتنہ او فساد او بغض او حسد نه به بچ
شی

وَلَا تَنْسُوا الْفَضْلَ بَيْنَكُمْ ۖ یا دہ حکم سرہ لبری
یا دتولو احکامو سرہ لبری د کور د اصلاح
(۳۳۵) خَافِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ ۖ شپاړسم حکم
"الصلوة" : دکور داصلاح په احکاماتو کشی مونخ
راوړو داخکه چه ته خو لگیا طلاق وغیرہ فیصله
کو ۖ خو مونخ د هیر نشی ۖ خکہ مقصود ددہ
احکامونه ستا او دکور او اصلاح ده ۖ او دا په تعلق
الهی کیری او تعلق الہی په مونخ حاصلیری ۖ نو
دمونخ خیال اوساتی چه اصلاح صحیح سره راشی ۖ
(۳۳۶) وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ ۖ اوولسم حکم
وصیه بالاحسان مع المتوفی عنها زوجها " : چه یو

سړۍ مرکړې نودخپلۍ ښځۍ دپاره د کال وصيت اوکړې چه ځما وارثان به ئۍ خيال ساتي او خرچه به پرۍ کويۍ واجب څلورمياشتۍ او لس ورځۍ وۍ خو که هغه نکاح نه کوي يا څوک ملاويزي نه نو تر کاله پورۍ دځاوند دکور نه د خوراک اوکړي احسان اوکړي چه زړه مات نشي ۍ نو کور به سم پاتۍ شي ۍ

(۰۰۰) وَلِلْمُطَلَّاتِ مَتَاعٌ بِالْمَعْرُوفِ ۰۰۰۰ اتلسم حکم "حکم الممتعة" : چه دطلاقو شوو ښځو سره احسان اوکړي چه په معاشره کښې بغض او حسد سوا نه شي او نفرتونه زيات نشي ۍ

(۰۰۰) كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ ۰۰۰۰ حکمت داحکامو دبيان چه هوبشيار شي او په صحيح طريقه معاشره سمه کړيۍ

(۰۰۰) أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ خَرَجُوا ۰۰۰۰ تخويف په نه کولو دقتال :خپله سم شوۍ ملک سم شو او کور سم شو نو اوس دجنگ په باره کښې مرگ نه مه یربرهۍ نه گورۍ يو قوم دمرگ ديرۍ جنگ نه وو کړۍ نو الله تعالی مړه کړي وو نو تا به هم مرکړيۍ

(۰۰۰) وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ ۰۰۰۰ حکم دجهاد او قتال : چه تيار شوۍ نو جنگ اوکړهۍ

(۰۰۰) مَنْ ذَا الَّذِي يُفْرِضُ اللَّهُ ۰۰۰۰ ترغيب الى الانفاق :چه دجهاد دترقي دپاره مال اولگوۍۍ

(۰۰۰) أَلَمْ تَرَ إِلَى الْمَلَأِ ۰۰۰۰ دترغيب الى الجهاد دپاره واقع دطلالوت ذکر کوي چه مال د اولگولو نو جهاد اوکړه لکه چه دطلالوت ملگرو کړۍ او روستو کړه مه ۍ خودجهاد دپاره امير منتخب کړيۍ

(۰۰۰) ابْعَثْ لَنَا مَلِكًا ۰۰۰۰ دادامير دانتخاب مطالبه ۍ

قَالُوا وَمَا لَنَا ۰۰۰۰ اصلاح دنيت ضروري ده ۍ

(۰۰۰) وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ ۰۰۰۰ امير منتخب کول او دهغۍ اصول څه پکار دي ۍ

(۱۱۱) وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ آيَةَ ۱۱۱۱۱ چه کله امير په اصولو منتخب شو نو اوس به بشارت راځي نو دطالبوت په امارت زير ۱۱۱۱۱
(۱۱۱) فَلَمَّا فَصَلَ طَالُوتُ ۱۱۱۱۱ دامير دخپلو ملگرو دانقياد امتحان چه هس ۱ نه چه بيا په معرکه کښې روستو شي ۱

کَم مِّن فِتْنَةٍ قَلِيلَةٍ ۱۱۱۱۱ اعتماد په نصرت الهي کول نه که په کثرت او په عدد ۱
(۱۱۱) وَلَمَّا بَرَّرُوا لِجَاوُتٍ ۱۱۱۱۱ په معرکه کښې توجه الله تعالى ته او دثبث دعاء کول ۱
(۱۱۱) وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ ۱۱۱۱۱ حکمت دمشروعيت دقتال چه قتال دفساد او دهشت گردئ دختمولو دپاره دامن پيغام د ۱ خو ډير کم عقل پوهيری نه ۱ او د ۱ فضل الهي ته دهشت گردی وائی ۱

(۱۱۱) تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ ۱۱۱۱۱ صداقت دنبی 7 : چه دا اخبار دغیو ته بیانو ۱ نو ته حق پیغمبر ئ ۱ او دجهاد حقانیت چه پد ۱ باند ۱ تاته الله تعالى وحی کړ ۱ ده او ته ئ ۱ پر ۱ رالیر ۱ نو داحق مضمون د ۱ نو " فاقتلوا " ۱

(۱۱۱) تِلْكَ الرُّسُلُ فَضَّلْنَا ۱۱۱۱۱ علت دقتال : چه ټول رسولان په توحید متفق وو فضیلت ورکول دا خو ځمونږکار د ۱ خو روستو خلقو په توحید کښې اختلاف کړ ۱ وو نو چه سره دعلم نه دوی اختلاف اوکړو نو جنگ ناگزیر د ۱ خامخواه به جنگ کیږي . که الله تعالى دوی په خپله هلاکوی نو هلاکول ۱ شی خودا دالله تعالى امتحان د ۱ چه دقتال حکم ئ ۱ تاسو ته اوکړو نو جنگ اوکړئ او جنگ بغیر دمال نه نه کیږي مال اولگوئ ۱

الحصة الرابعة
الانفاق فی سبیل الله

(۱۱۱) يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَنْفِقُوا ۖ دُونَ خَائٍ ۖ نه خلورمه حصه دسـوره ذکر کیری چه جهادکوی نوجهاد بغیر دمال نه نه کیری نو اوس ترغیب ورکوی انفاق ته دا به تر آخره تر سـورته وی پدیکسې ترغیبات او مثالونه دانفاق به ذکرکیری ۖ أَنْفِقُوا مِمَّا ۖ دعوی دد ۖ حصه ۖ ، ترغیب الی الانفاق ۖ

(۱۱۲) اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ۖ دعوی دتوحید : هغه مسئله ذکرکوی چه دکوم ۖ دترقی دپاره جهاد او انفاق کیری یعنی دا انفاق اوجهاد دد ۖ مسئله ۖ دپاره کیری پد ۖ یوایت کسې لس دلائل دتوحید دی او اوولس ځله دالله تعالیٰ نوم د ۖ پت اوخکاره ۖ اورد دشفاعت قهری پکسې هم د ۖ ځکه داآیت دټولو آیتونو نه اعظم او اوچت د ۖ

(۱۱۳) لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ ۖ دفع دوهم چه جهاد او انفاق د ۖ لره دی چه خلق په زوره مسلمانان شی نو جواب چه مونږد انفاق وینادجهاد ترقی دپاره کوو نودادد ۖ دپاره ند ۖ چه کافر په زوره مسلمانان شی بلکه هغه خود ۖ له وو چه "حتی لاتکون فتنه " چه کافران مسلمانانو له په زوره کافر نه کړی ۖ

قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ ۖ اکراه ته څه حاجت د ۖ دواړه لار ۖ بالکل صاف بیان شوی دی ۖ

فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ ۖ بشارت مومن ته ۖ (۱۱۴) اللَّهُ وَلِيُّ الَّذِينَ آمَنُوا ۖ بیان ددوو ډلو : چه حق او باطل دواړه معلوم دی نو دوه ډل ۖ جوړشو ۖ یو اولیاء الرحمن او دویم اولیاء الشیطن او کارهم ذکر شو چه اولیاء الرحمن چه دالله دوستان دی نو هغوی کسې انابت وو نو الله تعالیٰ دهغوی شک شبه ختموی که څه تیاره راشی نو الله تعالیٰ ږ ۖ دتیار ۖ نه رنډا ته اوباسی او چه کوم اولیاء الشیطن دی ، دشیطن ډله ده نو هغوی کسې

مَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ ۖ ۖ ۖ ۖ اول مثال دخرج کونکو په لار دالله تعالى کښې چه په شرطونو خرج اوکړی نو الله تعالى ۖ ورله دومره زیاتوی ۖ

(۳۳۳) الَّذِينَ يُنْفِقُونَ ۖ ۖ ۖ ۖ بیان دشرايطو چه "أَمْوَالَهُمْ" : خپل مال به لگوي ۖ

"فِي سَبِيلِ اللَّهِ" دنوم ناموس دپاره به نه وي ۖ "ثُمَّ لَا يُنْبَغُونَ" چه تکليف او زباندنه به وريسي ۖ نه وي ۖ

"لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ" : خوشحالی داسی خلقو ته ۖ

(۳۳۳) قَوْلُ مَعْرُوفٍ وَمَعْفَرَةَ ۖ ۖ ۖ ۖ بل ادب دخرج چه تکليف سپره ورکولو نه نرمه خبره بهتره ده ۖ

(۳۳۳) يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ۖ ۖ ۖ ۖ مثال دمنفقينو (خرج کونکو) فی غیرسبیل الله چه دالله تعالى په لار کښې مال نه لگوي يعنی دشرطونو لحاظ نه کوي

نو دهغوی حال اوگوره چه هيڅ فائده به ورنکړی ۖ (۳۳۳) وَمَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ ۖ ۖ ۖ ۖ بل مثال دمخلصينو

: اول مثال کښې زیادت داجر وو او دلته هغه صحیح نیت خائی او دا وائی چه سومره نیت

خائسته کړی نو دومره اجر زیاتیری ۖ (۳۳۳) أَيْوَدَّ أَحَدُكُمْ أَنْ تَكُونَ لَهُ جَنَّةٌ ۖ ۖ ۖ ۖ بل مثال

درياکارو او خرج کوونکو فی غیرسبیل الله چه په شرطونو برابر نه وي ۖ اول مثال کښې صرف

دومره وه چه فائده به ورنکړی دلته داخائی چه دانتهاي حاجت او ضرورت په وخت به فائده

ورنکړی اوخرج به ۖ ۖ تباہ شی ۖ کَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ ۖ ۖ ۖ ۖ ترغیب فکر اوسوچ ته چه

کوم د ۖ خوښ د ۖ سوچ اوکړه نوظاهره خبره ده چه مخلص خه د ۖ نو اوس خرج اوکړه نو چه خرج

کو ۖ نو: (۳۳۳) يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَنْفِقُوا ۖ ۖ ۖ ۖ ترغیب انفاق

طیب ته : چه مال طیب او مرغوب محبوب خرج

کړه چه کوم ځان له نه خوځو نوالله تعالى له ئځنگه ورکو

(۰۰۰) الشَّيْطَانُ يَعِدُكُمُ الْفَقْرَ ۖ جَوَاب دوسوسه دشیطان، چه مونږ مال خرج کوو نو دضرورت په وخت به بیا څه کوو او دا خو کمیری نو دهغه جواب داشیطانی وسوسه دی دد اتباع مه کوئ دالله تعالى وعده باند اعتماد اوکړئ

(۰۰۰) يُؤْتِي الْحِكْمَةَ مَنْ يَشَاءُ ۖ ترغیب الی القرآن : دانفاق شرطونه معلومول او په ځان لگول دادقرآن کریم نه معلومیری نو راشئ قرآن کریم زده کړئ دالوئ خیرد دویمه طریقه چه غریب عالم او طالب سره فکر شو چه ماسره مال نشته چه م خرج کړ و نو اجر به م حاصل کړ و نو الله تعالى وائی تاته زبردست مال ملاؤ شو د چه قرآن د دادهر څه نه بهتر د بیان اوکړه دریمه سندهی رحمة الله تعالى وائی چه په جماعت دمسلمانانو کښې یومالدار خلق دی چه دجماعت دپاره به مال لگوی دویم هغه دی چه هغه به مشن خوروی دجماعت په علم سره نو دلته دهغه خلقو مقام ذکر کوی او هغوی ته وی چه لکه دمال دخورولو شرطونه وو نو علم دهغه نه ډیر بهتر د دهغه به هم شرطونه وی خلورمه چه آیت کښې امتنان د او دحکمة نه مراد په موقع مناسب خیز خرج کول داحکمت الله تعالى ځنو له ورکوی دالوئ خیزونه دی ځکه لږخرج ډیره فائده اوکړه

(۰۰۰) وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ نَفَقَةٍ ۖ ترغیب الی الاخلاص : چه دنیت نه د الله تعالى خبردار او په خرج د هم عالم د که څه اوس کو او که څه وعده کو چه خرج کوم به په ټولو الله عالم د نیت د سم کړه

وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ ۖ يَرَهُ بَخْلًا وَهُوَ يَرَاهُ
 كَارُو تَه چَه خرچ نه کوی او یا کوی خوریاکار کوی
 نو داطالم د ۖ نوهغه ته یره ۖ

(۳۳۳) إِنْ تُبْذُوا الصَّدَقَاتِ ۖ تَرْغِيبٌ إِلَى الْإِنْفَاقِ :
 دموقع مناسب چَه څنگه ضرورت وی هغه شان
 خرچ اوکړه که پټ وی که خکاره ۖ اجر به ملاویری ۖ
 (۳۳۳) لَيْسَ عَلَيْكَ هَذَا هُمْ ۖ تَسْلَى نَبِي 7 تَه : چَه
 ماورته داس ۖ ترغیباتو سره بیان اوکړو بیا هم دوی
 خرچ نه کوی نو تسلی دا کارستاند ۖ

وَمَا تُنْفِقُوا ۖ تَرْغِيبٌ إِلَى الْإِنْفَاقِ تَه چَه ځان له خرچ
 کول دی ۖ یعن ۖ فائده ۖ ستا ده ۖ
 وَمَا تُنْفِقُونَ ۖ تَرْغِيبٌ إِلَى تَصْحِیحِ دَنِيَّتِ تَه چَه نیت
 دالله تعالی رضاء اوساته ۖ

وَمَا تُنْفِقُوا ۖ ضَائِعٌ كِيرِي تَه نو خرچ کړه ۖ
 (۳۳۳) لِلْفُقَرَاءِ الَّذِينَ ۖ بیان دمصارف ۖ یره خرچ
 کوو خو کوم ځان ۖ خرچ کړو او چاله ورکړو نو ځان ۖ
 ځای چَه پد ۖ ځان ۖ خرچ کړه ۖ

(۳۳۳) الَّذِينَ يُنْفِقُونَ ۖ بَشَارَتٌ خَرَجٌ كُونُكَ تَه ۖ
 (۳۳۳) الَّذِينَ يَأْكُلُونَ الرِّبَا ۖ زَجَرٌ بَخْلًا وَاسْوَدُ
 خورو تَه ۖ څه وایم چَه دالله تعالی دپاره خرچ
 اوکړی ۖ دریاء سمعت او څه دنیوی عوض نه نو
 د ۖ نالائقه اوشوم دشیطان په وسوسه چَه "بعدکم
 الفقر ویامرکم بالفحشاء" کښې انخت ۖ د ۖ قرض
 هم په عوض ورکوی مفت خرچ کول خو لا درکنار
 نودا سودی تباہ دی نو دسودی انجام او په هغه
 دفعات ذکر کوی ۖ

لَا يَقُومُونَ إِلَّا كَمَا ۖ دایو دفع او سزا ۖ
 ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا ۖ دادسودی دلیل چَه تجارت
 کښې هم گټل دی او سود کښې هم یوش ۖ د ۖ
 وَأَخْلَى اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبَا ۖ داجواب ددلیل
 دده چَه داخو داس ۖ ده چَه سپر ۖ وائی بیزه او سپر ۖ
 یو ش ۖ دی ځکه څلور خپ ۖ د دواړو دی نو سپر ۖ هم

خوره ۱۱ بيع الله روا كړ ۱۱ دد او سود ئ ۱۱ ناروا كړ ۱۱ بيا
زنا او نكاح هم يوش ۱۱ د ۱۱
وَمَنْ عَادَ فَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ ۱۱۱۱ تخويف : چه
داس ۱۱ سړ ۱۱ چه د سود حلت له دلائل وائی
نو كفر كېښې څه شك او دوزخی شو هميشه ، دويمه
دفع هم شوه ۱۱
(۱۱۱۱) يَمَحَقُ اللَّهُ الرِّبَا ۱۱۱۱۱۱ جواب دوهم د سودی چه
سود سره مال سوا كېږي ۱۱ نو جواب :
وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ كَفَّارٍ أَثِيمٍ ۱۱ دوه دفع ۱۱ پر ۱۱ نور ۱۱
لگوي چه " كفار " د ۱۱ چه روا كېږي او " اثم " چه
حلال ئ ۱۱ نه كېږي ۱۱
(۱۱۱۱) إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا ۱۱۱۱۱۱ بشارت چه په توحيد او
رسالت ئ ۱۱ ايمان راوړو او جهاد او انفاق ئ ۱۱ او كړو
او سود په ځان ساتي نو هغوی ته خوشحالی ۱۱
(۱۱۱۱) يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا ۱۱۱۱۱۱ دسود نه بېج
كيدو ترغيب او دهغ ۱۱ نسخه چه " اتقوا الله " او
ان كنتم مومنين ۱۱
(۱۱۱۱) فَإِنْ لَمْ تَفْعَلُوا ۱۱۱۱۱۱ تخويف سوديانوته او
پنځمه دفعه چه سود نه پرېږدي نودائ ۱۱ حال د ۱۱
وَأِنْ تُبْنُمْ ۱۱۱۱۱۱۱۱ سود اغستل ورله جائز ندي ۱۱
(۱۱۱۱) وَإِنْ كَانَ دُوْ عُسْرَةٌ ۱۱۱۱ ترغيب الى الاحسان :
غريب سره احسان او كړه ۱۱
(۱۱۱۱) وَاتَّقُوا يَوْمًا تُرْجَعُونَ فِيهِ ۱۱۱۱۱۱ تخويف اخروي
: چه دسود نه بېج كيدل او صحيح انفاق پد ۱۱ نسخه
آسانېږي چه د قيامت يره ده ۱۱
(۱۱۱۱) يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا تَدَايَيْتُمْ بِذَيْنِ ۱۱۱۱۱۱
ترغيب صحيح معاملاتو ته : غلط معاملات پرېږدئ
او په صحيح اصولو باند ۱۱ معاملات او كړئ ۱۱ تاسو
د ۱۱ له سود كوي چه قرض دار ۱۱ دقرض نه تختي نه
او په وخت ئ ۱۱ راكوي نو دهغ ۱۱ دطريقه او كړئ چه
كومه درته ماوئيله په صحيح طريقه معاملات اول
آيت كېښې دحضر مسئله ده ۱۱ دويم كېښې دسفر

مسئله ده تقريباً ټول ښځو يشت مسئلې دي چې دېس وخت كېنې تفصيل كولا كېرې "وَأَتَقُوا اللَّهَ" چې ذكر كوي نو دانسخه دتعميل ده () لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ ۖ خاتمه دسورة او پديكېنې دوباره څلور واړه مضامين دسورة ذكر كوي چې سورة اوردو نو هسې نه چې ذهن نه د مقصدي مضامين او اونه ځي نو راشه هغه واوړه لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ ۖ مسئله دتوحيد (وَإِنْ تُبْذُوا مَا فِي أَنْفُسِكُمْ ۖ تخويف : چې كومه عقیده زړه كېنې ساتې توحيد كه شرك نو حساب به درسره كېرې او اختيارات دفيصل دالله تعالى دي

() آمَنْ الرَّسُولُ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ ۖ مسئله رسالت : او دمومنانو شان چې هغوی څنگه "سمعنا" او "اطعنا" وائی لکه ديهودو "سمعنا" او "عصينا" نه وائی

() لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا ۖ مسئله جهاد او انفاق ته اشاره : دا څه ستا دوس نه بهر ندی دا ستا دوس نه لاند

لَهَا مَا كَسَبَتْ ۖ ترغيب او تخويف دمنلو فائده د خپله ده او دنه منلو نقصان د هم خپل دی (رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ نَسِينَا ۖ په اختتام كېنې دعاء دغوختلو طريقه هم زده كړه چې په داسې طريقه دعاء غواړه كه څه كم زيات شوې وي چې الله تعالى معاف كړي او په دعاء كېنې مختصر طريقه سره بيا مضامين معاد كوي

أَنْتَ مُؤَلَّاتَا ۖ دا توحيد شو نو "لا اله الا الله" نو "محمد رسول الله" پر قياس كړه چې "اذا ذكرْتُ ذَكَرْتُ"

فَانْضَرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ () جهاد نو انفاق پر قياس كړه ځكه جهاد بغير دانفاق نه ترقي نه كوي

حاصل دسورة

ا انسانانو او پيريانو! زير دست كتاب چه دهغه
 د دعوت دوج در دلا مخ له راخي دعوت ورکوي
 دد مسئلا چه "اعبدوا ربکم" نو خپل هر قسم
 تعظيم الله تعالى لره اوکړي دا خبره په دليل
 مدلل ده او تاسو خما دا احساناتو دلاند يئ خاص
 مليانو ته هم دد دعوت د هغوی د خان مستغني
 نه گنډ نو ا مليانو او يهودو تاسو هم دا دعوت
 قبول کړئ احسانات م دربانده کړ دي نو شکر
 اوکړئ نو که نه منئ نو ا خلقو تاسو په دوی مه
 دهوکه کيړئ دا پير پليتان دي گني راډ شي که
 خان ته په حقه وائی نو مباحله د اوکړي

نو دا دعوت په تعليم د "محمدرسول الله" اومني
 هغه الله تعالى دد مسئلا دعوت دپاره راليرلا وو
 ضدیان او عناديان په هغه اعتراضونه کوي
 اعتراضونو ته څه حاجت دوی خان ته څنگه
 ابراهيميان وائی دا پيغمبر خو صحيح ابراهيمي
 دد مومقصود ددوی داد چه دده رسالت په دنيا
 خکاره نشي اوداپتوي نو داپه لعنت دي نو تاسو
 هر قسمه شرک پريږدئ او دد "لااله الاالله
 محمدرسول الله" په خاطر منظم شئ خان سم
 کړئ، ملک سم کړئ، او کور سم کړئ دمرگ نه
 يره مه کوئ صحيح امير منتخب کړئ او دد
 مسئلا دشمنان ختم کړئ خوداکوشتش به هله
 ترقي کوي چه تاسو په اخلاص سره مال خرچ
 کړئ نو مالونه خرچ کړئ بخل مه کوئ او خلاف
 هم مه کوئ الله به درله اجر درکړي او سوالونه
 دالله تعالى نه خپل نصرت او مغفرت دپاره کوي
 تاسو دهغه کلمه راغست ده هغه به ستاسو امداد
 کوي

امتیازات

(١) خباثتونه كثيره ديهودو (٢) عجز داله ديهودو چه بقره وه (٣) دعداوت دجبرئيل 7 جوابونه (٤) صفائي دسليمُن 7 (٥) صفائي دفرشتو چه " وما انزل على الملكين ببابل " (٦) نهى دا قوالو شركيو نه په " لاتقولوا راعنا " (٧) بيان دنسخ (٨) ذكر دتعمير دبیت الله " اذ يرفع " (٩) تحويل دقبل (١٠) دصابرينو اجر (١١) ذكر دمنازل الجهاد چه منازل ثلثه (١٢) واقعة طالوت (١٣) امثله دانفاق (١٤) تحذير سوديانو ته (١٥) واقعات خمسہ دبعث بعد الموت □

□□□□

تمت

سورة البقرة بعون راحم المومنين ومعذب الكفرة
الفجرة
اللهم اجعل وجوهنا مسفرة ضاحكة مستبشرة
ولا تجعل عليها غبرة
□□□□

□□ هـ □□□□ هـ □□ ستمبر □□□□ ء يوم الاثنين □□ : □□
بعدالظهر مينگوره جيل کښې بقره اختتام ته
اورسيده □ نن د "ان الصفا " نه شروع شو □ وه
دالله تعالى په لوئ □ کرم ترد □ تام شوه □ په ليکلو
باند □ دالله لوئ □ شکر گزار يم ځکه داخالص دالله
مهرباني ده چه ځما دنالائقه نه په جيل کښې
داليکل اخلي □ الله د داليکل سرته اورسوي او الله
تعالى د په خپل دربار کښې قبول او منظورکړي □
اوالله تعالى د ځمادموراوپلاراوخويندو او روڼرو او
استاذانو دپاره صدقه جاريه کړي □ او الله تعالى د
ماپه خيراو عافيت دخپل دين خدمت دپاره دجيل نه
بهر اوباسي او الله تعالى د ځما دمور صحت

نصیب کری او الله دِ خُماپه تلو خوشحاله کری
آمین

□□□□

□

سورة العمران

سورة ال عمران مدنى سورة د□ په نزول كښې
نوى (□□) نمبر د□□ پس دسورة الانفال نه نازل
شو□ د□ او په ترتيب دسورتونو كښې دريم (□)
نمبر د□ پس دسورة البقرة نه□

ربط دمخكښې سورة سره

مناسبت ،رشته ،جور ،تعلق دسورة ال عمران
دسورة البقرة سره په گڼرو وجوهو باند□ د□ دهغ□
نه يو خو دلته ذكر كولا□ شى□

اوله وجه : سورة العمران تتمه ده دمضامينو
دسورة البقرة□ يعنى لكه چه بقره كښې توحيد
،رسالت ،جهاد او انفاق وو نو دلته هم هغه دى خو
لرپه تفصيل□ او چه كوم شبهات راځي په
د□ مقاصدو نودهغ□ جوابونه□

دويمه وجه : فاتحه كښې در□ ډل□ بيان شو□ و□
،نو بقره كښې زياته توجه دخطاب هغه اصلاح
ديهودو (مغضوب عليهم) ته وه ،اوس په سورة
العمران كښې زياته توجه دخطاب ضالينو يعنى
نصارو ته ده□

دريمه وجه : په سورة البقره كښې عجز دالهو
ديهودو خكاره شو نو په سورة العمران كښې عجز
داله دنصاروچه عيسى 7 د□ دهغه عاجزى او
دبقر□ نه ترقى چه هلته ديهودو په اله دذبح حكم
شو□ وو او دلته اقرار دعبوديت داله دنصارو چه
هغه دعبوديت اقرار كوي□ اودنصارو دا اعتراض چه
هغه ته انجيل كښې ابن الله وئيلى دى دهغ□
جواب□

څلورمه وجه : سورة البقره كښې بيان درسالت
ووپه دفع دشبهاتو ديهودو□ نو دلته بيان درسالت
د□ په خباثتونو دنصارو اوملنگانو□

پنځمه وجه : چه سورة البقره کښې بيان دجهاد وو په تدبير المملكة او المنزل دهغه ۱۱ ابتدائي منازل ثلثه وو نو دلته بيان دجهاد د ۱۱ په جوړولو دتنظيم او دتنظيم اصول خائي ۱۱

شپږمه وجه : دسورة البقره په آخر کښې " فانصرنا على القوم الكافرين " خو دلته ابتداء کښې مسئله دنصرت ذکر کوي ۱۱

دعوى دسورة

دسورة العمران مركزي مضمون او دعوى دهغه ۱۱ هغه څلور خبر ۱۱ كومه ۱۱ چه دسورة البقره د ۱۱ اثبات دمقاصد اربعو توحيد ، رسالت ، جهاد او انفاق خو طرز بيان لږ تفصيلي ، سره دبيان دامثلو او جواب دشبها تو نه چه په توحيد كومه شېبه واردېږي ۱۱ دغه شان په نورو مقاصدو نوهغه ۱۱ جواب به اوشى ۱۱ دبقر ۱۱ مضامينو وضاحت كوي ۱۱ خلاصه او تقسيم دسورة

دسورة مختصره خلاصه خوداده چه دابتداء نه تر (۱۱۱) پور ۱۱ بيان دتوحيد او رد دشبها ۱۱ دنصارو او عجز دعيسى 7 ذكر كوي ۱۱ بياد (۱۱۱) نه دنبى 7 درسالت بيان كوي او اهل كتابو خباثتونه ذكر كوي ۱۱ او كه څه شېبه په رسالت وي دهغه ۱۱ جواب به اوشى تر آيت (۱۱۱) پور ۱۱ د (۱۱۱) نه بيان دجهاد او انفاق كوي مخلوط ، دجهاد دپاره تنظيم اودهغه ۱۱ اصول او كه څه شېبه په جهاد او انفاق دچا وي دهغه ۱۱ جواب به اوشى ۱۱ په آخر دسورة كښې به مضامين بيا رامعاد كړي ۱۱ تفصيل دخلاصه ۱۱ په تقسيم كښې ۱۱

تقسيم دسورة : سورة العمران دبيان دمقاصدو دپاره منقسم د ۱۱ دريو حصو ته ۱۱ اوله حصه تر " عَلِيمٌ بِالْمُفْسِدِينَ " (۱۱) پور ۱۱ پديكښې بيان دتوحيد دويمه حصه د (۱۱) " قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ " نه تر " فَقَدْ هَدَيْتِ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ " (۱۱) پور ۱۱

پدیکښې بیان در سالت □ اودریمه حصه د " يَا أَيُّهَا
الَّذِينَ آمَنُوا " (□□□) نه تر آخر تر سورت پدیکښې
بیان د جهاد او انفاق د □ □
اوله حصه : د سورة اوله حصه د ابتداء نه تر (□□)
آیت پور □ ده او دیکښې توحید بیانیری او دادر □
بابونه ده □

اول باب: د ابتداء نه تر " وَالْمُشْتَغِرِينَ بِالْأَسْحَارِ "
(□□) پور □ او پدیکښې اول مسئله د توحید او په هغه □
ادله ثلثه (عقلی ، نقلی ، وحی) تر آیت (□) پور □
آیت (□) کښې د شبیه □ دنصارو اول جواب چه انجیل
کښې عیسی 7 ته ابن وئیلی دی □ نو دهغه □ جواب □
بیا تعلیم مومنانو ته په وخت د ورود د شبها تو
کښې آیت (□) کښې □ د (□□) نه تر (□□) پور □ تخويف
اخروی او دنیاوی نه منونکو ته □ (□□) کښې ترهید
من الدنيا او ترغیب الی الاخرة ، کثرة دنیا مفید
ند □ لکه فرعون او مک □ والا چه فائده اونکره □

دویم باب : د " شَهِدَ اللَّهُ " (□□) نه تر آیت " وَهُمْ لَا
يُظْلَمُونَ " (□□) پور □ پدیکښې اول دعوی د توحید
په ادلولثو سره په یو آیت کښې او جواب د شبیه □
دنصارو دویم چه دادوی په انجیل کښې د خان نه
دنه کړ □ په آیت (□□) کښې . (□□) کښې صداقت
الرسول ذکر کوی □ (□□) کښې تخويف ذکر کوی □ او
ددوی خباثت چه قتل د انبیاء او موحدینو او نو
قباحتونه ورله ذکر کوی او ختم په تخويف باند □□

دریم باب : د " قُلِ اللَّهُمَّ " (□□) نه تر (□□) پور □
اول بیان د توحید د □ او بیا قطع د موالاتو د کافرو نه
(□□) سره د تخويف اخروی نه تر (□□) پور □ په (□□)
کښې ترغیب اتباع د نبی 7 ته □ د " إِنْ أَلَّهَ
اضْطَلَقَ " (□□) دنصارو د شبیه □ تفصیلی جواب چه
هغه اله نشی کید □ د امره عمران عاجزی او
شجره نسب د عیسی 7 عاجزی ذکر کوی □ او □□

دویمه حصه : دویمه حصه دسوره د " قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ " (۱۱) نه تر آیت (۱۱۱) پور پدیکشې بیان درسالت کوی شروع په توحید کوی دا مقصد اعلیٰ هم ده او ده له پیغمبران هم راغلی وو او بیا د ینی اسرائیلو اهل کتابو خبائتونه ذکر کوی تقریباً (۱۱) یلیتی ذکر کوی ۱۱، ۱۲، ۱۳، ۱۴، ۱۵، ۱۶، ۱۷، ۱۸، ۱۹، ۲۰، ۲۱، ۲۲، ۲۳، ۲۴، ۲۵، ۲۶، ۲۷، ۲۸، ۲۹، ۳۰، ۳۱، ۳۲، ۳۳، ۳۴، ۳۵، ۳۶، ۳۷، ۳۸، ۳۹، ۴۰، ۴۱، ۴۲، ۴۳، ۴۴، ۴۵، ۴۶، ۴۷، ۴۸، ۴۹، ۵۰، ۵۱، ۵۲، ۵۳، ۵۴، ۵۵، ۵۶، ۵۷، ۵۸، ۵۹، ۶۰، ۶۱، ۶۲، ۶۳، ۶۴، ۶۵، ۶۶، ۶۷، ۶۸، ۶۹، ۷۰، ۷۱، ۷۲، ۷۳، ۷۴، ۷۵، ۷۶، ۷۷، ۷۸، ۷۹، ۸۰، ۸۱، ۸۲، ۸۳، ۸۴، ۸۵، ۸۶، ۸۷، ۸۸، ۸۹، ۹۰، ۹۱، ۹۲، ۹۳، ۹۴، ۹۵، ۹۶، ۹۷، ۹۸، ۹۹، ۱۰۰، ۱۰۱، ۱۰۲، ۱۰۳، ۱۰۴، ۱۰۵، ۱۰۶، ۱۰۷، ۱۰۸، ۱۰۹، ۱۱۰، ۱۱۱، ۱۱۲، ۱۱۳، ۱۱۴، ۱۱۵، ۱۱۶، ۱۱۷، ۱۱۸، ۱۱۹، ۱۲۰، ۱۲۱، ۱۲۲، ۱۲۳، ۱۲۴، ۱۲۵، ۱۲۶، ۱۲۷، ۱۲۸، ۱۲۹، ۱۳۰، ۱۳۱، ۱۳۲، ۱۳۳، ۱۳۴، ۱۳۵، ۱۳۶، ۱۳۷، ۱۳۸، ۱۳۹، ۱۴۰، ۱۴۱، ۱۴۲، ۱۴۳، ۱۴۴، ۱۴۵، ۱۴۶، ۱۴۷، ۱۴۸، ۱۴۹، ۱۵۰، ۱۵۱، ۱۵۲، ۱۵۳، ۱۵۴، ۱۵۵، ۱۵۶، ۱۵۷، ۱۵۸، ۱۵۹، ۱۶۰، ۱۶۱، ۱۶۲، ۱۶۳، ۱۶۴، ۱۶۵، ۱۶۶، ۱۶۷، ۱۶۸، ۱۶۹، ۱۷۰، ۱۷۱، ۱۷۲، ۱۷۳، ۱۷۴، ۱۷۵، ۱۷۶، ۱۷۷، ۱۷۸، ۱۷۹، ۱۸۰، ۱۸۱، ۱۸۲، ۱۸۳، ۱۸۴، ۱۸۵، ۱۸۶، ۱۸۷، ۱۸۸، ۱۸۹، ۱۹۰، ۱۹۱، ۱۹۲، ۱۹۳، ۱۹۴، ۱۹۵، ۱۹۶، ۱۹۷، ۱۹۸، ۱۹۹، ۲۰۰، ۲۰۱، ۲۰۲، ۲۰۳، ۲۰۴، ۲۰۵، ۲۰۶، ۲۰۷، ۲۰۸، ۲۰۹، ۲۱۰، ۲۱۱، ۲۱۲، ۲۱۳، ۲۱۴، ۲۱۵، ۲۱۶، ۲۱۷، ۲۱۸، ۲۱۹، ۲۲۰، ۲۲۱، ۲۲۲، ۲۲۳، ۲۲۴، ۲۲۵، ۲۲۶، ۲۲۷، ۲۲۸، ۲۲۹، ۲۳۰، ۲۳۱، ۲۳۲، ۲۳۳، ۲۳۴، ۲۳۵، ۲۳۶، ۲۳۷، ۲۳۸، ۲۳۹، ۲۴۰، ۲۴۱، ۲۴۲، ۲۴۳، ۲۴۴، ۲۴۵، ۲۴۶، ۲۴۷، ۲۴۸، ۲۴۹، ۲۵۰، ۲۵۱، ۲۵۲، ۲۵۳، ۲۵۴، ۲۵۵، ۲۵۶، ۲۵۷، ۲۵۸، ۲۵۹، ۲۶۰، ۲۶۱، ۲۶۲، ۲۶۳، ۲۶۴، ۲۶۵، ۲۶۶، ۲۶۷، ۲۶۸، ۲۶۹، ۲۷۰، ۲۷۱، ۲۷۲، ۲۷۳، ۲۷۴، ۲۷۵، ۲۷۶، ۲۷۷، ۲۷۸، ۲۷۹، ۲۸۰، ۲۸۱، ۲۸۲، ۲۸۳، ۲۸۴، ۲۸۵، ۲۸۶، ۲۸۷، ۲۸۸، ۲۸۹، ۲۹۰، ۲۹۱، ۲۹۲، ۲۹۳، ۲۹۴، ۲۹۵، ۲۹۶، ۲۹۷، ۲۹۸، ۲۹۹، ۳۰۰، ۳۰۱، ۳۰۲، ۳۰۳، ۳۰۴، ۳۰۵، ۳۰۶، ۳۰۷، ۳۰۸، ۳۰۹، ۳۱۰، ۳۱۱، ۳۱۲، ۳۱۳، ۳۱۴، ۳۱۵، ۳۱۶، ۳۱۷، ۳۱۸، ۳۱۹، ۳۲۰، ۳۲۱، ۳۲۲، ۳۲۳، ۳۲۴، ۳۲۵، ۳۲۶، ۳۲۷، ۳۲۸، ۳۲۹، ۳۳۰، ۳۳۱، ۳۳۲، ۳۳۳، ۳۳۴، ۳۳۵، ۳۳۶، ۳۳۷، ۳۳۸، ۳۳۹، ۳۴۰، ۳۴۱، ۳۴۲، ۳۴۳، ۳۴۴، ۳۴۵، ۳۴۶، ۳۴۷، ۳۴۸، ۳۴۹، ۳۵۰، ۳۵۱، ۳۵۲، ۳۵۳، ۳۵۴، ۳۵۵، ۳۵۶، ۳۵۷، ۳۵۸، ۳۵۹، ۳۶۰، ۳۶۱، ۳۶۲، ۳۶۳، ۳۶۴، ۳۶۵، ۳۶۶، ۳۶۷، ۳۶۸، ۳۶۹، ۳۷۰، ۳۷۱، ۳۷۲، ۳۷۳، ۳۷۴، ۳۷۵، ۳۷۶، ۳۷۷، ۳۷۸، ۳۷۹، ۳۸۰، ۳۸۱، ۳۸۲، ۳۸۳، ۳۸۴، ۳۸۵، ۳۸۶، ۳۸۷، ۳۸۸، ۳۸۹، ۳۹۰، ۳۹۱، ۳۹۲، ۳۹۳، ۳۹۴، ۳۹۵، ۳۹۶، ۳۹۷، ۳۹۸، ۳۹۹، ۴۰۰، ۴۰۱، ۴۰۲، ۴۰۳، ۴۰۴، ۴۰۵، ۴۰۶، ۴۰۷، ۴۰۸، ۴۰۹، ۴۱۰، ۴۱۱، ۴۱۲، ۴۱۳، ۴۱۴، ۴۱۵، ۴۱۶، ۴۱۷، ۴۱۸، ۴۱۹، ۴۲۰، ۴۲۱، ۴۲۲، ۴۲۳، ۴۲۴، ۴۲۵، ۴۲۶، ۴۲۷، ۴۲۸، ۴۲۹، ۴۳۰، ۴۳۱، ۴۳۲، ۴۳۳، ۴۳۴، ۴۳۵، ۴۳۶، ۴۳۷، ۴۳۸، ۴۳۹، ۴۴۰، ۴۴۱، ۴۴۲، ۴۴۳، ۴۴۴، ۴۴۵، ۴۴۶، ۴۴۷، ۴۴۸، ۴۴۹، ۴۵۰، ۴۵۱، ۴۵۲، ۴۵۳، ۴۵۴، ۴۵۵، ۴۵۶، ۴۵۷، ۴۵۸، ۴۵۹، ۴۶۰، ۴۶۱، ۴۶۲، ۴۶۳، ۴۶۴، ۴۶۵، ۴۶۶، ۴۶۷، ۴۶۸، ۴۶۹، ۴۷۰، ۴۷۱، ۴۷۲، ۴۷۳، ۴۷۴، ۴۷۵، ۴۷۶، ۴۷۷، ۴۷۸، ۴۷۹، ۴۸۰، ۴۸۱، ۴۸۲، ۴۸۳، ۴۸۴، ۴۸۵، ۴۸۶، ۴۸۷، ۴۸۸، ۴۸۹، ۴۹۰، ۴۹۱، ۴۹۲، ۴۹۳، ۴۹۴، ۴۹۵، ۴۹۶، ۴۹۷، ۴۹۸، ۴۹۹، ۵۰۰، ۵۰۱، ۵۰۲، ۵۰۳، ۵۰۴، ۵۰۵، ۵۰۶، ۵۰۷، ۵۰۸، ۵۰۹، ۵۱۰، ۵۱۱، ۵۱۲، ۵۱۳، ۵۱۴، ۵۱۵، ۵۱۶، ۵۱۷، ۵۱۸، ۵۱۹، ۵۲۰، ۵۲۱، ۵۲۲، ۵۲۳، ۵۲۴، ۵۲۵، ۵۲۶، ۵۲۷، ۵۲۸، ۵

دریمه حصه : دسورة دریمه حصه د (۱۱۱) نه تر آخره ده پدیکښې ترغیب جهاد او انفاق ته ځ خودجهاد او انفاق دپاره دتنظیم ضرورت د ځ نو دتنظیم دپاره قواعد ذکر کوی ځ پنځه قواعد او اصول ځ

دویم قانون او اصل: (۱۱۱) قانون دتنظیم به قرآن او سنت وی

دریم قانون او اصل: (۱۱۱۱) کښې چه ارکان دجماعت به دجماعت مشن په مخکښې بوځي او دعوت به ورکوي فعال به وي مينځ کښې دد متعلقات ذکر کوي

خلوړم قانون او اصل: (۱۱۱۱) کښې چه ارکان دجماعت به يه جماعت او يه مشن مال لگوي

پنجم قانون او اصل: (۱۱۱) کښې دحفاظت دجماعت دپاره: چه غير به په تاسو کښې رازدار نه وي او اسباب دتباعد او لر ګولو دمنافقانو ذکرکوي ۱ د) (۱۱۱) نه دبدر واقعه ذکر کوي په اصولو باند ۱ تنوير چه په بدر کښې داصولو پابندی وه نو کاميابی وه او احد کښې پابندی نه وه نو وقتی ناکامی راغله ۱ يعنی دفتح نه مو څه فائده وانغسته ۱ ځکه په تاسو کښې متکاسلين او سست خلق وو ۱ داتقريباً تر

آيت (۳۳۳) پور ځ ذکرکوی سره د ترغيباتو د جهاد نه ځ بيا د (۳۳۳) نه د مشرکانو او اهل کتابو پليستی ذکرکوی ځ چه دهغوی د اتباع نه ځان بچ کړی ځ مينځ کښې د جهاد ترغيبات دی تر آيت (۳۳۳) پور ځ د (۳۳۳) نه زجر بخلاؤ ته او ترغيبت اتفاق ته او زجر علماء سوء ته بيا خاتمه د سورة او په هغ ځ کښې اعاده د مضامينو د سورة ځ

رد د اصولو د نصرانيت

سورة په رد د نصرانيت کښې وو نو پديکښې يو امتيازى مضمون دا ذکرکوی چه رد د اصولو د نصرانيت پکښې کوی د نصرانيت څه اصول دی چه په هغ ځ د نصرانيت بنياد د ځ ځ دا اصول دا سورة رد کوی ځ

اول اصل : چه د ابيغمبر مونږ منو چه پيغمبر د ځ خو د ځ صرف عربو ته پيغمبر د ځ ځ نو دهغ ځ جواب په (۳۳۳) کښې ځ چه د ټولو انبياء نه د ځ پيغمبر د اتباع وعده اغسته شو ځ وه ځ

دويم اصل : دين د نصرانيت حق دين د ځ او دا الله تعالى مرضى او خوښ دين د ځ ځ نو د ځ جواب په (۳۳۳) کښې چه " إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ " ځ دريم اصل : چه د انبياء گواهي د نصرانيت په حقانيت موجود ده نو دهغ ځ جواب په (۳۳۳)

څلورم اصل : تثليث ثابت د ځ هم په عقل باند ځ او هم په نقل باند ځ ځ نو جواب په (۳۳۳) کښې ځ پنځم اصل : چه اصل موحدين مونږيو جواب په (۳۳۳) کښې ځ

شپږم اصل : چه عيسى 7 په اصل کښې اله وو ځ نو دهغ ځ جواب (۳۳۳) کښې ځ

تمت خلاصة العمران بعون الملك الرحمن ځ ځ ه ځ ځ ځ ه ځ ځ ځ ليله يوم الاثنين ځ ځ ځ

مقاصد الايات وتناسبها الحصة الاولى

دسورة دابتداء نه تر در شپيتم (۱۱) آيت پور اوله حصه ده اوپديکسي بيان دتوحيد د او جواب دغه شبهه دنصارو د او خه دورو ورو شبهو د او دا اوله حصه در بابونه ده اول باب دابتداء نه تر "والمستغفرين بالاسجار" (۱۲) آيت پور د

الم (۱۳) الله لا اله الا هو (۱۴) اصل دعوى دتوحيد د په ابتداء کسي راوره او په هغه دلائل ثلثه ذکر کوي چه عقلي ،نقلي وحى دى چه دادلائل پد گواهي کوي چه کارساز ،متصرف او دهر قسمه تعظيم لائق هغه صرف الله تعالى د نه عيسى 7 ،نه دهغه مور او نه بل يونيک بنده

الحى : (۱۵) دليل عقلي چه هميشه ژوند داصفت صرف دالله تعالى د نه دعيسى 7 ،نه دهغه دمور او نه دبل يونيک بنده

القيوم (۱۶) دليل عقلي : چه دد ټول کائنات تدبير کونک څوک د نو هغه صرف الله تعالى د نه عيسى 7 نه دهغه مور او نه بل څوک

نزل عليك الكتاب (۱۷) : دليل وحى : دادعوى خو خه د خپل طرفنه نه وائم بلکه ماته د الله تعالى وحى کوي نو هغه وحى وائم

مصدقاً لما بين يديه وانزل التوراة والانجيل (۱۸) دليل نقلى : چه خه پد دعوى کسي يواځ او تنها هم نه يم بلکه دتورات او انجيل کسي هم دغه

مضمون او دعوى وه

(۱۹) هدى للناس وانزل الفرقان (۲۰) دا د "نزل الكتاب" دليل وحى سره تعلق لري چه هغه داسه کلام رالير د

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا (١) تَخْوِيف : چه سره دد
 دلائلو اوس هم څوک دا مسئله نه منی نودا به ئ
 انجام شی ١ معذب به شی
 إِنَّ اللَّهَ لَا يَخْفَىٰ عَلَيْهِ (٢) (٣) دلیل عقلی چه
 "عالم بکل شیء هو الله" دد ظالمانو دا انکار
 مناسب ند او دوی له ځکه عذاب د چه پد
 مسئله خو داس دلائل موجود دی الله تعالیٰ په هر
 څه عالم د عیسیٰ 7 او دهغه مور خو داس ندی
 (٤) هُوَ الَّذِي يُصَوِّرُكُمْ (٥) دلیل عقلی " چه
 خالق لکل شیء هو الله " هغه الله مصور د او
 عیسیٰ 7 خو مصور ند نو هغه به څنگه اله شی
 لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ (٦) دائ نتیجه ذکر کړه
 ددلائلو چه دا دلائل دد دعوی سره بالکل برابر دی
 او دانتیجه تر راوړی دا کارونه بل څوک نشی
 کول غالب هم هغه د او حکمت هم دهغه د
 (٧) هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ (٨) اول جواب
 دشبې دنصارو : چه په داس انداز سره بیان اوشو
 نو اوس دوی وائی چه اصل کښې څمونږیوشک د
 نوهغه اعتراض او شک دا چه په انجیل کښې
 دعیسیٰ 7 باره کښې لفظ دابن استعمال شو د
 چه دا ابن الله د نو انجیل خواسمانی کتاب د نو
 ولا دا خبره څه غلطه ده ؟ او ستاسو کتاب کښې
 هم څه مشتبه الفاظ ملاویری چه "روح منه" او
 "کلمته" وغیره الفاظ ملاویری نو معلومیری چه
 عیسیٰ 7 څه کمال نه خالی ند نو دد اول جواب
 کوی چه په آسمانی کتاب کښې دوه قسمه الفاظ
 وی یو هغه چه دهغه یوه معنی وی دبل معنی څه
 گنجائش پکښې نه وی او دویم هغه چه دهغه دوی
 یادیږ معن وی نو یو معنی مراد وی او هغه بله
 اوریدونک په شک او شبه کښې او غورځوی چه
 اوس کومه واخلم اول ته محکّمات وائی دویم ته
 متشابهات وائی نو کچرته دا لفظ په انجیل کښې

وی نو دامتشابهاتو نه د ۱۱ د ابن یو معنی خو ۱۱
 ده او بله معنی محبوب ده ۱۱ نوځو ۱۱ اغستل
 دمحمکاتو خلاف دی ۱۱ ځکه الله تعالیٰ دولد نه پاک
 د ۱۱ نو دا بله معنی مراد ده چه هغه د الله تعالیٰ
 محبوب بنده وو نو چه کوم خلق کړو زرونو والا
 وی او دشرک لټونکی اوو نو هغه کړه معنی
 واخلی ۱۱ په سووونو محکماتو ته نه گوری ۱۱ او یو
 متشابه پس ۱۱ روان وی ۱۱ نو دمتشابه لفظ خپل مراد
 حاصلول دا د اهل زیغو صفت د ۱۱ او کوم چه
 صحیح اهل علم وی نو هغه دا منی چه دا لفظ
 متشابه د الله تعالیٰ دطرفنه د ۱۱ خو مطلب صحیح
 به الله تعالیٰ اوسپارو ۱۱ غلط مقصد چه هغه دنورو
 محکماتو سره ټکرخوری هغه نه اخلی ۱۱ نو صحیح
 خلق متشابهاتو حل دمحمکاتو په رنړا کښې کوی ۱۱
 نو تاسو کاره یئ چه دابن نه غلطه معنی دچی
 اخلی محکمات موجود دی چه دالله تعالیٰ ولد
 نشته د ۱۱ او دد ۱۱ نه هغه منزله د ۱۱

خبردار ۱۱ : تسلیمی جواب ئ ۱۱ مقدم کړو ځکه که
 فوراً ئ ۱۱ وئیل ۱۱ و ۱۱ چه داپه انجیل کښې نشته تاسو
 پکښې دننه کړ ۱۱ د ۱۱ نو دوی به پروپیگنده کوله چه
 اوگوره آسمانی کتاب نه منی هس ۱۱ دعوی کوی چه
 مونږ ټول آسمانی کتابونه منو ۱۱

(۱) رَبَّنَا لَا تُزِغْ قُلُوبَنَا تعلیم مومنانو ته په وخت
 دشبهاتو کښې چه کله کاره خلق شبهات واردوی ۱۱
 نو تاسو الله تعالیٰ ته توجه اوکړئ چه الله تعالیٰ
 تا مونږ ته په محکماتو هدایت کړ ۱۱ د ۱۱ نو اوس
 ځمونږ زرونه دمتشابهاتو په کړه معنه مه کړو ۱۱ او
 مونږ له استعانت نصیب کړ ۱۱

(۲) رَبَّنَا إِنَّكَ جَامِعُ النَّاسِ ۱۱۱۱۱ یعنی دامتشابهات
 په دنیا کښې دزمیشت دپاره دی آخرت کښې به
 ته تپوس کو ۱۱ چه چا تاویلونه غلط کړی وو او چا
 نه وو کړی ۱۱

(۱۱) إِنْ الَّذِينَ كَفَرُوا ۖ تَخَوِّفُ اٰخَرِي : نو ۱
 دغير عبادت کونکيه او ۱ ځايه په توحيد شبهات
 واردونکيه اوس اومنه اوس د وخت د ځه دالله
 عذاب راشي نوهيڅ درله نفع نشي درکول ۱ دا مو
 خو به د آخرت حال شي ۱ په مال او ولد فخر مه
 کوئ ۱

(۱۲) كَذَابٍ اَلٍ فِرْعَوْن ۖ تَخَوِّفُ دَنِيوِي : يواځ ۱
 آخرت نه چا څه دما دآيتونو تكذيب كړ ۱ د نوهغه
 په دنيا كښې هم تباه شوى دى او برباد شوى دى
 نه گور ۱ فرعانيانو ته نو څه تاسو داس ۱ كوئ نو
 هغه الله تعالى به تاسو هم تباه كړي ۱

(۱۳) قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا ۖ بَلْكَه دَالله تعالى
 دطرفه څه څه دد ۱ مومنانو دلاسه به هم مغلوب
 او كمزورى شي ۱ دا هم تخويف دنيوى د ۱ او دوى به
 مو جهنم ته اورسوي ۱

(۱۴) قَدْ كَانَ لَكُمْ آيَةٌ ۖ اَنْ تَمُوتَ دَمُغْلُوِيْتِ دَدُنْيَا :
 څه داخو غټ طاقونه دي ۱ ځان ته سپر طاقت
 وائى ۱ دوى سره مالونه دولتونه او فوجونه دي نو
 څنگه به مغلوب شي او كمزورى به شي ۱؟ نو دهغه
 نمونه څه په بدر كېږي كښې مونه وو كتلى كافرو
 سره هر څه زيات وو خو فائده ئ ۱ ورنكړه نو دد ۱
 نه د عبرت واخلي ۱

(۱۵) رُئِيَ لِلنَّاسِ حُبُّ الشَّهَوَاتِ ۖ تَرْهِيْدُ مِنْ
 الدنيا : څه سره دومره زبردست بيان نه حق نه
 مننى ۱ او توحيد ته تن نه كېردى نو د ۱ دنيا په
 محبت مست د ۱ او داورته خائسته شوى دى ۱ او
 وائى كه توحيد اومنونو داهر څه به رانه پاتى
 شي ۱ نو دهغه ۱ حال وائى څه دا يو څو ورځ ۱ ژوند
 د ۱ اصل مقام دآخرت د ۱ دهغه ۱ دپاره تيار ۱ پكار
 د ۱

(۱۶) قُلْ اَوْتَبِّئُكُمْ بِخَيْرٍ ۖ تَرْغِيْبُ اِلَى الْاٰخِرَةِ او
 بشارت سره داوصافو دمومنانو نه څه دنيا پريږدئ

او دآخرت دحصول كوشش او كړئ په هغه كېنې زبردست نعمتونه دي او چه داراروان صفات په چا كېنې وي نو هغوی له ئ الله تعالى وركوي نو دغه صفات ځان كېنې پيدا كړئ او غلط صفات پرېردئ () پور ، او دتوحيد مسئله څه ناشنا نه ده ډيره مدللېده گورئ .

() شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ دويم باب داوول حصه تر آيت () پور د

شَهِدَ اللَّهُ مسئله دتوحيد سره دادلو ثلثو نه ، وحى عقلى ، نقلى

شَهِدَ اللَّهُ دليل وحى يعنى الله تعالى دد بيان كوي داڅو چه دځان نه نه وائم ، وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُو الْعِلْمِ دليل نقلى دفرشتو گواهي او داهل علمو دا نقلى دليل شو

قَائِمًا بِالْقِسْطِ دليل عقلى چه داهر يو په انصاف ولاړ د نو داعقلى شو

لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ثمره ده چه د دريواړو دلائلو نتيجه داشوه نو اوس هم نه مني

() إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ توحيد اتفاقي مسئله ده پدېكېنې په هيڅ يو دين كېنې اختلاف ند راغل او دهر پيغمبر دا بيان وو

وَمَا اخْتَلَفَ الَّذِينَ شَرَكُوكُم راع نو داباغيانو ضد او عناد دوج اختلاف كړ وو او دادويم جواب د دمرکزى شبهه دنصارو چه تاسو وائى توحيد اتفاقي دين د نو په انجيل كېنې چه لفظ دابن الله ملاؤيرى دعيسى 7 باره كېنې نو دهغه جواب مخكېنې اوشو چه دادمتشابهاتو نه دي كه وي نو تاسو ئ په مقصد نه پوهيرئ او دويم جواب اوس كوم چه دا په اصل انجيل كېنې نشته د ځكه " ان الدين عندا لله الاسلام " ټولو آسمانى كتابونه دتوحيد نه ډك وو دا پكېنې باغيانو دځان نه وردننه كړ د او دا د مشركينو

او مبتدعينو عادت د کتاب الله نه علاوه په نورو کتابونو کښې هم چه دنيکانو په کتابونو کښې غلط خبر وړدنه کړی نو ستاسو خبره په مونږ حجت کيدل نشی.

وَمَنْ يَكْفُرْ تَخْوِيفٌ اَوْس اَوْمَنٌ گنی وخت راروان د

() فَإِنْ حَاجُّوكَ فَقُلْ أَسْلَمْتُ زجر اوصداقة الرسول : چه که باجود د دومره عجیب بیان او جواب دښه دوی بیا هم نه منی نو ورته صاف او وایی چه خو دیو الله غلام یم او بنده دبل چا نه یم او خما تابعدار هم داس دی تاسو هم راشئ او دا مسئله اومنی که نه منی نو خما ذمه داری ادا شوه او نور په درسره الله تعالی پوهه شی.

() إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ اَوْمَنٌ تر " وما لهم من نصرين " () پور د اوهل کتابو پليتی چه دوی انبیاء کرام او موحدین شهیدان کول چه دتوحید بیان و ورته کولو او بهادری موحدینو ته چه ا موحده ! کلک شه مخکښی موحدین شهیدان شوی دی خو توحید و پریخودل ند نو ته چرته توحید له جهتی ورنکړ چه بیان دمسئله دا سنة الانبیاء د نو مسئله په نره بیان کړه.

() أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ زجر اهل کتابو ته او دهغوی خباثت : چه دادومره نالائقه دی چه په خپل کتاب هم فیصله ته نه تیاریری چه په هغه کښې هم دامسئله دتوحید لیکل ده نو دامستحق دعذاب دی.

() ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا سبب داعراض : چه دادکتاب الله اعراض خکه وی چه خان دجنت مستحق گنړی او خان له شه ډهکوسل جور کړ دی په هغه پس روان دی.

(۱۱) فَكَيْفَ إِذَا جَمَعْنَاهُمْ ۖ ۖ ۖ ۖ تخويف اخروی چه اوس خو آسمانی کتاب له نه راخی خو په آخرت کښې به بیا څه کوی هلته پدې دعوو باندې نه خلاصېږي هلته خو خبره دعمل ده ۖ

(۱۲) قُلِ اللَّهُمَّ مَالِكَ الْمُلْكِ ۖ ۖ ۖ ۖ دریم باب داوول ۖ حصه ۖ تر آخرتو حصه ۖ پور ۖ چه (۱۱) د ۖ پدیکښې به دریم جواب دښې ۖ دنصارو کوی تفصیلی ۖ

قُلِ اللَّهُمَّ مَالِكَ الْمُلْكِ ۖ ۖ ۖ ۖ مسئله دتوحید په دریم ځل سره داثبات نه دتصرف الله تعالی له او دلیل عقلی (۱۱) کښې ۖ چه داکارونه کونکې صرف الله تعالی د ۖ نه عیسی 7 او نه ئې مور ۖ نودوی بیا هم

دیکښې شک کوي ۖ او انکار کوی ددې نه ۖ

(۱۳) لَا يَتَّخِذِ الْمُؤْمِنُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ ۖ ۖ ۖ ۖ قطع الموالات من الكفار: چه ا ۖ مومنانو ستاسو په يو الله تعالی ايمان د ۖ او داکفار چه سره ددې نه چه دومره بیان ورته اوشو او بیا هم دوی نه مني ضدیان او عنادیان دی نو دا دالله تعالی دشمنان دی نو تاسو دالله دشمنانو سره دشمنی اوکړئ او دوی سره تعلقات کټ کړئ که څوک دوی سره دوستانه تعلقات ساتي نو د الله تعالی به ورسره تعلق نه وي او حالت داکراه ځان له د ۖ ۖ

(۱۴) قُلْ إِنْ تُخَفُّوْا مَا فِي صُدُورِكُمْ ۖ ۖ ۖ ۖ تخويف اخروی تراخرد رکوع پور ۖ د ۖ چه الله تعالی په هر څه عالم د ۖ که تاسو زړه کښې دهغوی سره محبت ساتئ نو الله تعالی ته معلوم دی او په سزا ئې قادر د ۖ خپل اعمال به يو ورځ اووینئ نو اوس ځان سم کړه ۖ الله تعالی څومره په تاسو خفه کيږي او بیان ډرته کوي ۖ

(۱۵) قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ ۖ ۖ ۖ ۖ ترغيب اتباع دنبی 7 ته ۖ یعنی دکفارو سره دوستی مه کوي ۖ ځکه که ماسره مومحبت وي نوداد الله تعالی ددشمن په تعلق نه ملاوېږي راشئ ځما د محبوب

لار اونيسئ نوځه به تاسو سره محبت او کړم يعنى
 څما محبوبان به شئ او گناه به ورته معاف کړم
 نومخکښې بيان دلاله وو اوس بيان دالا الله
 کوى

(١١) قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ ۖ تَرِغِيبُ او
 تخويف ۖ اطاعت او کړئ گنى نو عذاب به درکړى
 (١٢) إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَىٰ آدَمَ وَنُوحًا ۖ دد ۖ خائ ۖ نه
 تفصيلى جواب دسې ۖ دنصارو چه په انجيل کښې
 لفظ دابن ملاويرى نو د عيسى 7 شجره نسب
 بيانوى ۖ دهغه دمور پيدائش بيا دهغه چه کوم
 مېشروو يحيى 7 دهغه پيدائش او بيا د عيسى 7
 پيدائش نو څنگه ابن الله شو ۖ او د عيسى 7
 د خاندان او د فرشتو او د عيسى 7 اقوال په توحيد
 کښې ذکر کوى

اول دوه ايتونو کښې مختصر چه الله تعالى غوره
 کړى وو او ديو بل نه پيدا وو اولاد وو نو څنگه الهه
 شو الهه کيدل ۖ نشى

(١٣) إِذْ قَالَتِ امْرَأَتُ عِمْرَانَ ۖ د عيسى 7 د نيا
 يعنى دمور دمور عاجزى ۖ چه هغه الله تعالى ته
 څنگه فرياد کوى ۖ او د عيسى 7 دمور يعنى دمريم
 پيدائش ۖ چه مريم خو پيدا شو ۖ وه نو څنگه الهه
 شو

(١٤) فَتَقَبَّلَهَا رَبُّهَا بِقَبُولٍ حَسَنٍ ۖ چه دچا تربيت
 کيرى اودبل تربيت ته محتاج وي هغه الهه کيدل ۖ
 نشى

قَالَتْ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ ۖ او گوره مريم څنگه په
 وړوکوالى دالله تعالى دتوحيد آواز کوى
 (١٥) هُنَالِكَ دَعَا زَكَرِيَّا رَبَّهُ ۖ د عيسى 7 درشته
 دار ، ماما يا بل څه رسته دار زکريا 7 دهغه عاجزى
 الله تعالى ته چه بچ ۖ دالله نه غواړى

(١١) فَتَادَنُ الْمَلَائِكَةُ ۞ ۞ ۞ ۞ دهغه سوال قبلیدل او یحییٰ 7 مبشّر اوزیر ۞ ورکونک ۞ دعیسیٰ 7 وو دهغه دپیدا کیدلو بیان ۞

قَالَ كَذَلِكَ ۞ ۞ ۞ ۞ قول دفرشتو چه اختیارات ټول دالله تعالیٰ دی ۞

(١٢) وَإِذْ قَالَتِ الْمَلَائِكَةُ ۞ ۞ ۞ ۞ عاجزی دمریم او دعیسیٰ 7 دپیدا کیدلو بیان ۞ چه کومه داس ۞ بنځه وی هغه خدائ ۞ کیدل ۞ نشی ۞

(١٣) ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ ۞ ۞ ۞ ۞ صداقت دنبی 7 ۞ چه دا واقعات ناشنا بیانو ۞ نو معلومیری چه ته دالله تعالیٰ حق پیغمر ئ ۞ ۞ دانه چه څوک داواوی چه نبی ۞ عالم الغیب وو ۞

(١٤) إِذْ قَالَتِ الْمَلَائِكَةُ ۞ ۞ ۞ ۞ دعیسیٰ 7 دولدت زیر ۞ او دعیسیٰ 7 اوصاف ۞

(١٥) قَالَتْ رَبِّ ۞ ۞ ۞ ۞ دمریم تعجب ۞

قَالَ كَذَلِكَ ۞ ۞ ۞ ۞ دفرشتو جواب ۞

(١٦) وَيُعَلِّمُهُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ ۞ ۞ ۞ ۞ دعیسیٰ 7 صفات او معجزات اودفع دشبّه ۞ چه کوم شبّهات راځی چه هغه به داس ۞ کارونه کول نو معلومیری چه اله وو نو جواب چه دادالله تعالیٰ په اختیاروو صرف په لاس دهغه ظاهر شوی وو ۞ هغه خو په خپله دتوحید باره کښې څه وائی ۞

(١٧) إِنَّ اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ ۞ ۞ ۞ ۞ قول دعیسیٰ 7 په باره دتوحید کښې نو څنگه ابن الله شو ۞

(١٨) فَلَمَّا أَحَسَّ عِيسَىٰ ۞ ۞ ۞ ۞ چه څوک داس ۞ وی او دهغه دقتل منصوب ۞ کیری نوهغه به څنگه اله شی او ابن الله به شی ۞

(١٩) إِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَىٰ ۞ ۞ ۞ ۞ دعیسیٰ 7 دقتل نه د بچاؤ دپاره تدبیر الهی نو څنگه عیسیٰ 7 ابن الله شو ۞ دد ۞ ټولو دلائلو نه دامعلومه شوه چه هغه اله ند ۞ ټقرباً ۞ دلائل په عبدیت دعیسیٰ 7 باند ۞ ۞

(۱۱) فَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا ۖ سِرَّهُ تَخْوِيفٌ آخَرُ ۖ اوس هم نو مني نو دا به ئ ۖ انجام شی ۖ
 (۱۲) وَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا ۖ بشارت چه په عبدیت دعيسى 7 ئ ۖ ایمان راوړو نو دهغه به نتیجه داشی ۖ

(۱۳) ذَلِكَ تَلُوهُ عَلَيْكَ ۖ صداقت د نبی 7 چه داس ۖ بیان د داس ۖ پیغمبر منل غواړی ۖ
 (۱۴) إِنَّ مَثَلَ عِيسَىٰ عِنْدَ اللَّهِ كَمَثَلِ آدَمَ ۖ دفع د تعجب او دلیل د عبدیت دعيسى 7 چه که ستاسو د تعجب وی چه ب ۖ پلاره پیدا د ۖ نو ځکه معبود د ۖ نو بیا خو آدم 7 ب ۖ موره او ب ۖ پلاره پیدا د ۖ نو هغه هم معبود د ۖ څه داخو د الله تعالیٰ قدرت د ۖ

(۱۵) الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ ۖ یعنی مسئله د عبدیت دعيسى 7 بالکل پاکه بیان شوه اوس پکښې گنجائش نشته چه عيسى 7 د الله تعالیٰ بنده د ۖ عاجز ، د الوهیت او معبودیت ځان ۖ پکښې نشته د ۖ
 (۱۶) فَمَنْ حَاجَّكَ فِيهِ مِنْ بَعْدِ ۖ اعلان دمباها ۖ ۖ داس ۖ صاف بیان نه منی او اوس هم اعراض کوی او بحثونه کوی نو ورته دمباها ۖ اعلان اوکړه چه باطل پرست ته بد دعاء اوکړو چه تباہ شی ۖ

(۱۷) إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْقَصَصُ ۖ خلاصه د بحث او نتیجه ۖ دا خبره د تیر بحث نه معلومه شوه نو چه اوس هم نه منی نو "فان الله علیم" (۱۸) الله تعالیٰ ته ئ ۖ حواله کړه ۖ اوله حصه سر ته اورسیدله او پد ۖ کښې بیان د توحید اوشو او جواب د شبه ۖ د نصارو او عبدیت دعيسى 7 په اکمله طریقه ثابت شو ۖ اوس دویمه حصه د سورة په هغ ۖ کښې بیان د رسالت کوی چه لاله الا الله سره محمد رسول الله هم اومنی ۖ

الْحَصَةُ الثَّانِيَّةُ

رسالت

(۱۱) قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا ۖ دَد ۖ خائ ۖ نه
 دسورة دويمه حصه په بيان دصداقت الرسول 6
 کښې او چه کومه شبهه دهغوی په رسالت راځي
 نو دهغ ۖ جواب به اوکړي ۖ روستو دوه شبهات ۱۱، ۱۲
 کښې به ذکر شي ۖ طرز بيان درسالت هغه داس ۖ
 کوی چه داهل کتابو خباثتونه بيانوي دلته دا طرز
 د ۱۱ چه کوم خلق دښي 7 درسالت نه منکر دي ۖ
 نودهغوی داخباثتونه پليتي دي ۖ دا ځکه چه بقره
 کښې ډيره خبره ديهودو سره وه ۖ او هغه علماء وو
 نو مُلا اعتراض کوی او دلته خبره دپيرانو سره ده
 ۖ ځکه نصاري چه وو نو راهبان وو پيران عالمان
 پکښې کم وو ۖ نو شبهات ۱۲ دومره نشته د ۱۱ يودوه
 دي هغه هم داس ۖ مضبوط ندي ۖ او خباثت ورله
 ځکه ذکر کوی چه په پيرانو باند ۖ خلق دهوکه
 کيږي ۖ نو گندگي ورله خکاره کړه چه خلق پر ۖ
 دهوکه نشي ۖ نور خلق تر ۖ خراب نشي ۖ پنځلس
 خباثتونه ذکر کوي ۖ

قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ ۖ اول دعوت دتوحيد ځکه
 دامقصد اصلي د ۱۱ دد ۖ دپاره انبياء کرام راغلي
 دي ۖ خوراشه دامتفقه فيصله اومنی ولا ۖ تر ۖ انکار
 کوي ۖ څه خودغه اتفاقي مسئله کوم څه بدله
 مسئله نه کوم ۖ

وَلَا يَتَّخِذْ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا ۖ اول خباثت داهل
 کتابو " اطاعة الاحبار والرهبان في التحليل
 والتحریم " ۖ چه ملیان او پيران به ۱۲ دشریعت ذمه
 دار گنډل چه هغوی به څه ته حلال و ۖ دوی به ورته
 هم حلال و ۱۱ چه هغوی به څه ته حرام و ۖ نو دوی
 به ورته هم حرام و ۱۱ اوداربویت وو لکه چه په
 حدیث دعدی بن حاتم رضی الله عنه کښې دي چه
 هغه نبي 7 ته اوو ۖ چه مونږ ورته خدايان او ارباب
 نه وو وئيلي نو نبي 7 ورته اوو ۖ چه هغوی به څه
 ته حلال اوو ۖ نو تاسو به ورته نه و ۖ او چه هغوی

به خه ته حرام اوو نو تاسو به ورته نه و نو هغه و وئيل به مو ورته نه نبی 7 اوو دغه ربوبیت د

(۱۱) يَا أَهْلَ الْكِتَابِ دویم خبائثت چه " ان ابراهيم 7 کان علی دینا " چه ابراهيم 7 ځمونږ په دین وو هغه حنیفیت پریځودل وو او یهودی یا نصرانی وو دادباطل پرستو عادت وی چه هر غټ سپر ځان له راکاری نو دد تفصیل سره جواب کوی تر آیت (۱۱) پور او داخکاره کوی چه ابراهيم 7 په حنیفیت وو او دا پیغمبر دهغه اتباع او هغه ته ډیر نژد وو او دامت والا تاسو په کومه خله د ابراهيم نوم اخلئ

(۱۲) وَدَّتْ طَائِفَةٌ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ دریم خبائثت "اضلال المومنین" داء کار د چه مومنان گمراه کوی یعنی په سمه روان خلق غلط ته اړوی

(۱۳) يَا أَهْلَ الْكِتَابِ څلورم خبائثت "کفرهم بایات الله" داء بل خبائثت چه بل گمراه کول پریږده بلکه خپله دالله تعالی دایتونو نه انکار کوی او سره دد نه چه خه پر پوهیری

(۱۴) يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَلِيْسُونَ الْحَقَّ پنځم خبائثت "تلیس الحق بالباطل" حق او باطل گډوی صفا خبره نه کوی چه حق واضح کړی دنبی 7 دپیغمبری بیان په انجیل کښې وو اوخکاره کولو به نه

(۱۵) وَقَالَتْ طَائِفَةٌ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ شپږم خبائثت "کیدهم لارتداد الضعفاء" چه کوم نوی مسلمانان وی یا کمزوری ب علمه نو دهغوی دپړولو دپاره چلونه جوړوی او داء تدبیرونه دی چه سحر ایمان راوړی ماښام کافر شی چه داخل شکیان شی چه فلانک مولوی صاحب راغل وو او واوریدلو بیا لاړو معلومیری چه دده خبره کښې

چل شته خو مونږ پر پوهيرو نه ملان پر پوهيري نو هغه به شکیان شي

(۱۱) وَلَا تُؤْمِنُوا إِلَّا لِمَنْ تَبِعَ دِينَكُمْ اَووم خبائت " الوصية باليهودية المنسوخة " خپلو اتباعو او ملگرو ته هم خبره کوی چه دخپلو هم مسلکو مشربونه علاوه دبل ملا خبره مه مني نو دد جواب ورته اوکړه چه " قل ان الهدى " چه که لکه دا بل عالم په حق وی او حقه مسئله کوی نو بیا به هم دده نه منل کیری او دا خبره دوی اتباعو ته ځکه کوی چه په يهوديت کلک شي او دبل مه مني چه بیا بل له ستاسو غونته درجه ورکړ ستاسو يو خپل فضيلت او یا چه دهغه اومني نو ستا خلاف به ستا خبره دليل کړی دالله دربار کښي نو جواب ورته اوکړو چه " ان الفضل " درجات فضيلتونه ورکول دالله تعالی اختيار د ستاسو لاس کښي ند تاسو له وخت کښي فضيلت اوس ئ امت محمدي له ورکړو

(۱۲) وَمِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مَنْ إِنْ تَأْمَنَهُ اتم خبائت " الخيانة والظلم " دا خیانت گړ دی او دعوامو مال ځان له رواگنړی چه داڅمونږ دپاره حلال دی وئیل به ئ چه:

اميان څمونږه خړه دی مونږ به پر سواره جنت ته ځونه

کله به ئ و چه دا څمونږه حق الخدمت د چه په کومه طريقه مونږه واغستلو

وَيَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ زجر چه دا دوی په الله تعالی سره دعلمه دروغ تړی او وائی

(۱۳) بَلَى مَنْ أَوْفَى بِعَهْدِهِ رد ددوی چه داسه نده بلکه اصل خبره داوه چه وفاء اوتقوی پکار وه نومحبوبان شوی به وو تش په دعوو باند محبت دالله تعالی نه ملاویری او هغه وفا کښي دد پیغمبر مثل هم دی

(١١) إِنَّ الَّذِينَ يَشْتَرُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ ۖ تخويف
 اخروی ۖ انتهائی سخت تخويف او يره هغه خلقو
 ته چه هغوی دالله تعالى آيتونه په بدل ددنيا کښې
 پرېږدي ۖ نو د دوی ددنيا دمقادو دوج ۖ دالله تعالى
 وعد ۖ مات ۖ کړ ۖ نو انجام به ئ ۖ داشی ۖ

(١٢) وَإِنَّ مِنْهُمْ لَفَرِيقًا ۖ نهم خباثت " التحريف
 " ۖ چه دوی دالله تعالى کتاب او احکام بدلوی ۖ
 اودخپل ۖ معنی اومراد نه ئ ۖ اړوی په داس ۖ طريقه
 چه عوام پر ۖ دکتاب الله گمان اوکړی ۖ داددنيا
 رياست او محبت او جاه دپاره کوی ۖ

(١٣) مَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يُؤْتِيَهُ اللَّهُ ۖ لسم خباثت "
 الافتراء على العباد الصالحين ۖ " چه دشرک په باره
 کښې په نيکانو بنديانو دروغ جوړوی چه دا مونږته
 دوی وئيلي دي چه مونږپه حاجاتو کښې رامدد
 کوئ ۖ لکه دا به دوی عيسى 7 او مريم ته نسبت
 کولو نو دهغ ۖ رد کوی تفصيلی تر " انتم مسلمون
 " (١٤) پور ۖ ۖ

(١٥) وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّينَ ۖ يولسم خباثت
 " التولى عن اتباع الرسول 6 " چه دادومره
 خيستان دي چه دنبي 7 داتباع نه مخ اړوی ۖ سره
 دد ۖ نه چه دټولو انبياء کرامو نه دهغه داتباع او
 دنصرت وعده اغست ۖ شو ۖ وه ۖ نو گویا دنبي 7 نه
 انکار ددوی دخپلو انبياؤ نه هم انکار د ۖ نو
 دافاسقان دي ۖ

(١٦) أَفَعَيَّرَ دِينَ اللَّهِ ۖ زجر: چه دنبي 7 او
 دتوحيد نه دوی اعراض کوی حالانکه دااعراض
 مناسب ند ۖ ځکه چه دالله تعالى دپاره خو هر څه
 تابعدار دي ۖ

(١٧) قُلْ آمَنَّا بِاللَّهِ ۖ اظهار دخپل ۖ عقيد ۖ ۖ چه
 دوی خو اعتراض کوی ۖ خو ته ورته خپله عقیده
 صافه بيان کړه ۖ چه خفا پکښې پات ۖ نشی ۖ

(۱۱) وَمَنْ يَتَّبِعْ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا ۖ ۖ ۖ ۖ تخويف ۖ
 اوورسره داتخويف هم بيان كره چه داسلام دراتلو
 نه روستو اوس خوك دبل دين منى اكر چه په خپل
 وخت كښې آسمانى دين پاتې شو ۖ وى خو اوس
 دهغ ۖ اتباع كوى نو دا به قبول نشى، اود ۖ تاوانى
 د ۖ ۖ نوچه دآسمانى دين داحال شو چه اوس قبول
 ند ۖ نو دبدعت او دجمهوريت دقانون به څه حال
 وى او څنگه به قبول شى ۖ

(۱۲) كَيْفَ يَهْدِي اللَّهُ قَوْمًا ۖ ۖ ۖ ۖ دولسم خباثت "
 ارتدادهم فكفرهم بايات الله " ۖ ۖ دالله تعالى دآيتونو
 حقانيت او دپيغمبر حقانيت څه معلوم شو ۖ او
 سره دد ۖ نه دهغ ۖ نه انكار كوى ۖ په دوى مهر
 لكيدل ۖ د ۖ

(۱۳) أُولَئِكَ جَزَاؤُهُمْ ۖ ۖ ۖ ۖ تخويف اخروى ۖ
 (۱۴) إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا ۖ ۖ ۖ ۖ دعوت دتوب ۖ ته اوس
 راشئ نوهم څه ده ۖ

(۱۵) إِنْ الَّذِينَ كَفَرُوا ۖ ۖ ۖ ۖ داهم تخويف د ۖ چه
 سره دعلمه انكار كوى نو دده به څه توبه قبول
 شى ۖ او دنيا مال دولت به فائده ورکړى او نه به
 ورله خوك سفارشى وى ۖ

(۱۶) لَنْ تَنَالُوا الْبِرَّ ۖ ۖ ۖ ۖ ترغيب اسلام ته ۖ چه تاسو
 ته داس ۖ بيان اوشو ۖ په هر انداز سره او تاسو
 دحب مال او رياست او مال دولت دوج ۖ نه ددين
 نه بند يئ او ايمان نه راوړئ نو تاسو دا محبوب
 خرج كړئ ۖ او قربان كړئ نو جنت ته به اورسئ او
 كامل ايمان ته دا به قربانول غواړى ۖ

(۱۷) كُلُّ الطَّعَامِ كَانَ حَلَالًا ۖ ۖ ۖ ۖ ديارلسم خباثت "
 چه داس ۖ شبهات جوړوى چه تاسو هس ۖ وائئ چه
 مونردانبياء اتباع كوو تاسو خو دانبياء اتباع نه
 كوئ ۖ او دپيغمبر خو ابراهيمى ند ۖ ځكه چه داوښ
 غوڅه په مخكښې شريعت كښې حرامه وه او
 تاسو هغ ۖ له استعمالوى ۖ نو دهغ ۖ جواب دا دنصارو

شبهه وه په رسالت باند تر () پور ځواب
کوي ()
() اِنْ اَوَّلَ بَيْتٍ وُضِعَ لِلنَّاسِ اَلَّذِي فِى مَكَّةَ
خباثت " ان قبلتنا قبل قبلتكم " داس ځواب کوي
چه څمونړ قبله ستاسو د قبل ځواب نه مخکې ده نو
دين هم مخکې شو ځواب ځواب او د بيت الله
شريف مقام ذکر کوي چه قبله اول بيت الله
شريف د ()

() قُلْ يَا اَهْلَ الْكِتَابِ زَجِرْ اَوْ دَعُوْا
() قُلْ يَا اَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَصُدُّوْنَ عَنِ سَبِيلِ
خباثت " الصد عن سبيل الله " دالله تعالى ددين
په طريقو خلق بندوي ځواب شيخ القرآن رحمه الله
تعالى فرمائي چه سوچ اوکړ ځواب نودا خباثتونه
اوحيلا به په علماء سوء کښې نن مکمل بيا موم ()
() يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا تحذير مومنانو ته
ددوستي او اتباع داهل کتابو نه
لاليه ځان نه خبر نه ځواب فلانک ډرپس
تبر گرځوینه

نو مومنانو يهود او نصری ستا دگمراه کولو او کافر
کولو کوشش کوي نو خبردار چرته دهغوی اتباع
اونه کړي
() وَكَيْفَ تَكْفُرُونَ زَجِرْ اَوْ تَنْبِيْهِ مومنانوته
چه تاسو ته يهودو او نصارو د اتباع څه حاجت ده او
څنگه تاسو انکار کوي چه قرآن او سنت په تاسو
کښې موجود دي نو پد منگل اولگوئ دا صراط
مستقيم ده " اهدنا الصراط المستقيم " سره نه
اولگوه دويمه حصه په بيان درسالت کښې سر ته
اورسیدله په بيان د خباثتونو دهغه چا چه هغوی
دنبی 7 اتباع نه کوي او انکار تر نه کوي اوس
دوه مسئل ټام شو نو دد ډپاره جهاد اوکړي
يعنی دتائيد دپيغمبر ډپاره جنگ اوکړي چه توحيد
ترقی اوکړي

الحصة الثالثة

جهاد او انفاق

(۱۱۱) يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ ۖ دُونَ خَائٍ
 نه دريمه حصه دسورة تراخړه پورې پدې كښې
 جهاد او انفاق برغ او مخلوط بوځي د جهاد دپاره
 دتنظيم ضرورت د ۱۱ نو اول دتنظيم دتاسيس او
 دجوړولو دپاره پښه اصول او قواعد ذكركوي بيا په
 هغه آدابو تنويراً دبدر او احد واقعه ذكركوي او چه
 په جهاد دوى اعتراض كوى نو دهغه جواب كوى او
 په انفاق چه كوم اعتراض راځي نو دهغه جواب ۱۱
 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ ۖ اول اصل: "ان
 يكونوا على عقيدة واحدة وهى التوحيد" دجماعت
 دجوړولو اولنۍ اصل او بنياد داد ۱۱ چه دټولو عقیده
 به يوه وي ۱۱ چه هغه توحيد د ۱۱ ځكه صرف دالله
 تعالى په نوم اتفاق او اتحاد راځي چه مختلف
 عقيدې وي نو اتفاق او اتحاد نشي راتل ۱۱ اصل اتحاد
 هغه دزړونو د ۱۱ دكيرو اتحاد خو په بازار كښې وي ۱۱
 (۱۱۱) وَاعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا ۖ دويم
 اصل: دجماعت دجوړولو دويم اصل او بنياد داد ۱۱ چه
 ارکان دجماعت به په قرآن منځل ۱۱ لگوى او دهغه ۱۱
 حكم ته به منقاد وي ۱۱ ځكه چه كه په خپل خيال يا
 يو كس په خيال فيصله كوى نو اتفاق او اتحاد
 راتل ۱۱ نشي په قرآن باند ۱۱ به اتحاد راځي نو قانون
 به قرآن او سنت وي ۱۱ بيا دهغه مقام ذكر كوى ۱۱
 (۱۱۱) وَلَتَكُنْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ ۖ دريم
 اصل: " چه ارکان دجماعت هغه به فعال وي يعنى
 چه كوم د جماعت مشن د ۱۱ قرآن او كومه چه
 عقیده ده چه التوحيد نو دجماعت ارکان به دهغه ۱۱
 دعوت وركوى نو دوى به دلسو نه شل شى دشلو
 نه به ديرش شى ترقى به كوى نو كار به كوى ۱۱
 (۱۱۱) وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ ۖ التحذير عن التفرق
 "دتنظيم او جماعت مقصود داد ۱۱ چه تاسو متفق

او متحد يئ نو دتحدير او اختلاف نه ځان ساتئ □
 اختلاف کونکو له عذاب عظيم د □□
 (□□□) يَوْمَ تَبْيَضُّ وُجُوهُ □□□ نه تر "هُم فِيهَا خَالِدُونَ (□□□)
 بشارت او تخويف : چه کوم خلقو په قرآن او سنت يو شو او دهغ □ اتباع کوی او دعوت ورکوی نو هغه به سپين مخی او جنت کښې وی او هغه نور به په عذاب کښې وی □
 (□□□) تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ تَتْلُوهَا □□□□ ترغيب الى القرآن "داچه کوم بيانيری نوداخه دسیاه چين دخاپيرو قص □ نه دی □ بلکه دا دالله تعالی آیتونه دی نو اتباع اوکړئ □ گنی الله تعالی په چا ظلم نه کوی دخپل عمل سزا به ځکئ □
 (□□□) وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ □□□□ مسئله دتوحيد آیتونو کښې دا مسئله بيانيری او تنظيم دد □ مسئله دترقي دپاره جوړيری □ نو دامسئله بيان کړئ او دعوت ورکړئ □
 (□□□) كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ □□□□ تنوير او روشنائی رنرائی غورځول په دريم اصل باند □□ ترغيب الى اشاعة التوحيد والسنة □ چه تاسو دد □ مسئله دپاره انتخاب دد □ امت شو □ نوخامخواه به دد □ دعوت ورکوئ □
 وَلَوْ آمَنَ أَهْلُ الْكِتَابِ □□□□ زجراهل کتابو ته چه پکار ده چه دوی منل □ و □ ستاسو دعوت □
 (□□□) لَنْ يَضُرُّكُمْ إِلَّا أَدَى □□□□ "التشجيع" بهادر شه او توحيد اورسوه او بيان اوکړه که اهل کتاب څه دهمکئ وغيره درکوی نو هيڅ نشی کول □ خر چه څومره په مخکښې خله باند □ آواز کوی نو دومره ئ □ د شاه آواز وی □ داد دوی دهمکئ دی نور عملاً څه کول □ نشي □
 (□□□) ضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الذَّلَّةُ □□□□ تخويف دنياوې چه چا امر بالمعروف او نهی عن المنکر پريخودلو او سستی ئ □ اوکړه نو په هغه ذلث او غضب او مسکنة

راځي نو ديكښې سستې مه كوي او په نرتوب بيان كړئ. مثال ئې اهل كتاب اوگورئ .
 () لَيْسُوا سَوَاءً مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ يعنى اهل كتاب ټول برابر دي نو د خو خه وايه دبدو بد خه پكښې شته دې چه دهغوى دا صفات دي .
 () وَمَا يَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ خلورم اصل : چه ارکان دجماعت به په جماعت مال لگوي ځكه چه دجماعت دمشن دخورولو دپاره دمال ضرورت وي نو ترغيب انفاق ته ورکړو چه "وما يفعلوا" .
 ناقدرې به نه كيرې او ورته كړې شي .
 () إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا تخويف بخلاؤ ته : چه آخرت كښې دا مال د خلاصولې نشي نو اوس ئې ولا دالله تعالى په دين نه خرچ كوي چه په آخرت ئې پكار راشي .
 () مَثَلُ مَا يُنْفِقُونَ يره كافر خوهم ډير .
 خرچ كوي هسپتالونه جوړوي وغيره نو دهغې جواب او مثال ذكركوي .
 () يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا بَطَانَةً پنځم اصل: دجماعت حفاظت ضروري دې ځكه چه دجماعت منصوبه هغه محفوظ وي چه اعداء او دشمنان دهغې دتوراو ماتولو كوشش او نه كړي نو دهغې دپاره ضروري ده چه منافقين به ځان سره نه اخلي او غير به رازدار نه وي چه راز فاش نشي او په راروانو آيتونو كښې نخې ذكر كوي دبائيكات دمنافقانو او دلائل چه دا اسباب دي چه د دوي نه بائيكات او كړئ .
 "لَا يَأْتِيَنَّكُمْ خَبَالًا" اول سبب "وَدُّوا مَا عَنِتُّمْ" دويم سبب "قَدْ بَدَتِ الْبَغْضَاءُ" دريم سبب "وَمَا تُخْفِي صُدُورُهُمْ أَكْبَرُ" خلورم سبب "لَا يُجِبُونَكُمْ" پنځم سبب .
 "بِالْكِتَابِ كُلِّهِ" شپږم سبب او كتاب كښې دا مسئله ده چه كافر او منافق سره دوستي مه كوي "وَإِذَا

لَقُودَكُمْ "اووم سبب" وَإِذَا خَلَوْا "اتم سبب" "إِنْ تَمَسَّكُمْ حَسَنَةٌ" نهم سبب "وَأِنْ تُصِيبَكُمْ سَيِّئَةٌ" لسم سبب "تلك عشرة كاملة"

وَأِنْ تَصْبِرُوا "ترغيب چه په قواعدو کک شه او دمنافق دوستی نه خان اوساته نو تاله ددوی چالونه شه تکلیف درکول" نشی

() وَإِذْ عَدَوْتَ مِنْ أَهْلِكَ "دد" خائ" نه دوه واقع" ذکرکوی "یو داحد او بله دبدر" دا تنویراً په قواعد رنرائی غورځوی چه بدر کښې تاسو لروئ خو منافقین او متکاسلین درکښې نه وو او دامیر په خبره متفق وئ اتفاق او اتحاد مو وو نو الله تعالی ستاسو امداد کړ" وو او په احد کښې ډیر وئ خو چه منافق او سست خلق درکښې راغلل او دامیر دخبر" نه موخلاف اوکړو" نو الله تعالی درله وقتی شکست درکړو" یعنی دفتح" نه ئ" فائده وانغستله" دا اول په لنډو ذکر کوی بیا داحد واقعہ تفصیلی کوی ځکه هغ" کښې وقتی شکست راغل" وو نو دهغ" اسباب او فوائد خائی دمسلمانانو دتسلئ دپاره او منافقین پکښې خکاره شوی وو" نو دهغوی خبثت به بیان کړی

وَإِذْ عَدَوْتَ "دد" نه تر "الْمُؤْمِنُونَ" () پور" واقعہ احد اجمالاً په لنډو روستو تفصیلی کوی () وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ" نه تر فَإِنَّهُمْ ظَالِمُونَ () پور" واقعہ دبدر صرف دنصرت دهغ" ذکرکوی ځکه دلته مقصودی مقام دغه وو" نور تفصیل ئ" په انفال کښې د"

د " وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ" نه تر "مُسَوِّمِينَ" () ذکر وو دنصرت او دوعدو دنصرت چه که کافران ډیریری تاسو متفق او متحد وئ او غیر درکښې نه وو نو الله تعالی څنگه مددکړ" وو

أَوْ يُثَوِّبَ عَلَيْهِمْ ۖ ۞۞۞ دریم حکمت او فائده ۚ به
عبرت و اخلی نومومنان به شی ۖ
أَوْ يُعَذِّبَهُمْ ۖ ۞۞۞ څلورم حکمت ۚ به مختوم
القلب وی ————— ږه به شی ۖ الله به ۚ جهنم ته
اورسوی ۖ

(۱۱۱) وَلِلّٰهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ ۝۱۱۱ مسئله توحید: چه
 دد مسئله دپاره جهاد کیری چه واکدار متصرف
 اختیارمند یو الله تعالی دد

وَاتَّقُوا اللَّهَ ۖ دَسُودَ نِه دِج كِيدَلُو نَسْخَه ۖ
(۳۳۳) وَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي ۖ دَوِيْمَه نَسْخَه دَسُود نِه
دِج كِيدَلُو ۖ

ورخ الله تعالى اړوی ضروری نده چه همیشه د
فتح وی. وَلَيَعْلَمَ اللَّهُ (۱۱۱) سره حکمتونه ذکرکوی تر وِیَعْلَمَ
الصَّابِرِينَ (۱۱۱) پور. وَلَيَعْلَمَ (۱۱۱) یوفائده مومن منافق پکښې معلوم
شوتاسو ته. وَتَّخِذْ مِنْكُمْ (۱۱۱) دویم حکمت: خذ. مومنان
دشهادت په مرتبه فائز شو دالله کول غوختل.
وَلِيُمَحِّصَ اللَّهُ (۱۱۱) دریم حکمت: دمسلمانانو
دجماعت پاکول مقصود وو.
(۱۱۱) اَمْ حَسِبْتُمْ (۱۱۱) بغیر دسختی نه خو جنت نه
ملاویری.
(۱۱۱) وَلَقَدْ كُنْتُمْ تَمَنَّوْنَ الْمَوْتَ (۱۱۱) زورنه او زجر
چه تاسو ولا. خفه کیرئ تاسو خو دشهادت مرگ
غوختل. نو چه اوس راغ. نو وائی چه دا دکوم.
راغ.
(۱۱۱) وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ (۱۱۱) تشجیع او ترغیب
الی الجهاد او زجرهم. دا حد په میدان کښې
شیطانی آواز شو. وو چه: "ان محمداً قد
قتل" چه نبی 7 شهید شو نوخذ. مسلمانانو خه ده
سسستی اراده کړی وه نو بهادری ورکوی چه
پیغمبرانو باند. مرگ راخی نو که نبی 7 مرشی
نوتاسو به سستی کوئ او دین به پریردئ بهادران
شی که امیر شهید هم شی خو جنگ به کوی. خکه:
(۱۱۱) وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ اَنْ تَمُوتَ (۱۱۱) بل ترغیب الی
القتال: چه مرگ دهر نفس په نیته د. نو چه نیته
میدان کښې پوره شوه که بهر نو ده چا دمرگ
دوچ. به دین او جهاد نه پریردئ او نه ده خپل
مرگ دوچ. نه نیته مقرر نه بدلیری نو پد. ژوند
خان له دآخرت اراده اوکړئ.
(۱۱۱) وَكَأَيُّنْ مِنْ نَبِيِّ قَاتِلَ مَعَهُ (۱۱۱) بل ترغیب
جنگ ته نران شی بهادران شی دتیرو مومنانو نه

عبرت واخلئ چه دانياء په ملگرتيا کښې به ئ
جنگ کولو اگر که نبی به شهيد هم شو خو هغوی
روستو شوی نه او نه ئ به همتی کړی وه نو تاسو
هم به همتی مه کوئ او دهغوی پشان دثبت او
دثابت قدمئ سوالونه کوئ هغوی له الله تعالى
په دنيا او آخرت کښې بدل ورکړ و تاسو له به
هم درکړې تر "يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ" پورې

() يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن تَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ
مُؤْمِنًا تَدْعُوا إِلَى حَقٍّ تَدْعُونَ وَتَقِيعُوا
خَيْرًا دموندانو ته داطاعت دکافرانو او منافقانو نه
خبردار دمنافقانو چال کښې رانشي هغوی احد
کښې تختيدلی وو او واپس تلی وو نو دهغوی
اطاعت مه کوئ هغوی ستاسو خيرخواهان ندی
ستاسو مولی او خيرخواه الله د دوی به ستاسو
خه اوکړی اصل مدد کونک الله تعالى د او دهغه
دمدد نمونه اوگوره

() سَنُلْقِي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ
نمونه دنصرت الهی په داسه طريقه به ستا مدد
اوکړی تاته به کافر کمزوری کړی او تخويف هم

د () وَلَقَدْ صَدَقَكُمُ اللَّهُ وَعْدَهُ داحد دشکست
تفصیلی جواب او دفع دوهم چه الله تعالى
څمونبرمدد کوی نواحد کښې ول څمونبرمدد نه
کوو نو جواب چه احد کښې چه کوم شکست
راغل و نو هغه ستاسو دلاسه راغل و و الله
تعالى خپله وعده رشتيا کړ وه خو تاسو دامير
دحکم نه اختاف اوکړو او ظاهري فتح درته
محبوبه خکاره شوه او دهغه دوج نه مو دنبی 7
حکم پريخودلو نو شکست راغل

وَلَقَدْ عَفَا عَنْكُمْ بشارت: سره دد نه ما معاف
کړی یئ څما دطرفنه دمعافي اعلان د
() إِذْ تُضْعِدُونَ داحد دمیدان دهغه سخت
وخت یو منظر

لِكَيْلَا تَحْزَنُوا ۖ دَاخَمْتُ دِيَانُولُو دد ۖ په قرآن
 كښې چې دا ما ځكه بيان كړو چې ستاسو دزره نه
 غم لر ۖ ښى گڼى دا مانه بيانولو ۖ "اخباركم لكيلا"
 (۰۰۰) ثُمَّ أُنْزِلَ عَلَيْكُمْ مِنْ بَعْدِ الْعَمِّ أَمَنَةٌ ۖ رَحْمَتُ
 الْهَىٰ بِه كلكو خلقو ۖ
 وَطَائِفَةٌ قَدْ أَهَمَّتْهُمْ أَنْفُسُهُمْ ۖ دمنافقينو حال
 په احد كښې او هغوى ته زجرونه ۖ
 (۰۰۰) إِنَّ الَّذِينَ تَوَلَّوْا مِنْكُمْ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعَانِ
 ۖ دوقتى شكست سبب ۖ
 وَلَقَدْ عَفَا اللَّهُ عَنْهُمْ ۖ بشارت او اعلان
 دمعافى دالله تعالى دطرفنه ۖ
 (۰۰۰) يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ كَفَرُوا
 ۖ بياتحذير مومنانو ته داتباع دمنافقانو نه ۖ چې
 منافقان داس ۖ خبر ۖ كوى تاسو چرته داس ۖ خبر ۖ
 دخل ۖ نه اونه باسئ ۖ مرگ او ژوند دالله تعالى
 اختيار كښې دى جهاد كښې ندى ۖ اودجهاد نه منع
 كول دا كار دكفارو د ۖ
 (۰۰۰) وَلَئِنْ قُتِلْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ۖ نه تر " لَا لَى
 اللَّهُ تُخْشَرُونَ " (۰۰۰) پور ۖ بشارت چې د الله تعالى
 په دين مړه شى هغوى ته ۖ در ۖ بشارتونه وركوى
 ۖ يو چې مغفرت دويم رحمت دريم لالى الله ۖ الله
 تعالى سره به ملاؤ شى چې دچا په نوم مړشو ۖ
 وو ۖ چې دمال ددنیا نه شهادت بهتر د ۖ
 (۰۰۰) فَبِمَا رَحْمَةٍ مِنَ اللَّهِ لِنْتَ لَهُمْ ۖ آداب امير
 ته دنرمئ دملگرو سره ۖ چې تهيك ده دوى ستا حق
 ضائع كړ ۖ د ۖ خو داستا ملگرى په تا مئين دى نو ته
 ورته خپل حق معاف كړه او دالله تعالى نه ورله
 معافى اوغولپړه او ددوى د خوشحالولو دپاره دوى
 سره بيا مشور ۖ كوه چې دوى خوشحاله شى ۖ نو
 پكار ده چې امير كښې داصفات وى چې " فط "
 بدزبانه نه وى ۖ دويم " غليظ " سخت زړ ۖ نه وى ۖ

په کلی کښې مری نو هغه د دځان نه مرگ دفع کړی کنه.

(۳۳۳) وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا ۖ بَشَارَتِ شَهِدَاؤِهِمْ ۚ أَوْ مَقْتُولٍ فِي الْجِهَادِ ۚ أَهْ أَوْ دَمَنَافَقَانِ ۚ هُوَ خِيَالِ د ۚ په احد کښې کوم کسان شهيدان شو نو داعبث لارل او ختم شو يعنی جهادکښې مړشی نو څه او نه شو دهغه مقام او گوره تر " المومنين " (۳۳۳) پور.

(۳۳۳) الَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِلَّهِ وَالرَّسُولِ ۖ دَاعَامُو مومنانو ته بشارت دهغوی په استجابت او په جوانمردی او په بهادری تر " ان کنتم مومنين " (۳۳۳) پور هم دا آخرت بشارت او هم د دنیا بشارت او پکښې واقعو ته اشاره بدر صغری او حمراء الاسد ته ورسره داهم اوو ۚ په " فلاتخافوهم وخافون " ائنده د کافرو نه مه یریرئ.

(۳۳۳) وَلَا يَحْزُنْكَ الَّذِينَ ۖ تسلی نبی 7 ته دغه ستا زبردست ملگری وو چه دکومو بیان او شو کوم چه کفر کښې تیزی او کفر ته روان دی نو غم مه کوه ستا مشن ته نقصان نشی رسول ۚ چه ستا مشن دالله تعالی دین د ۚ او ورسره تخويف چه آخر انجام ۚ ناکاره د ۚ

(۳۳۳) إِنَّ الَّذِينَ اسْتَرَوْا الْكُفْرَ ۖ هم تسلی او تخويف اخروی چه تاله څه کول نشی يعنی تائيد دماقبل.

(۳۳۳) وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا ۖ يره ورکوی چه دا کافر تباه کیری ول ۚ نه او هغوی خپله هم خوشحاله وی چه مونږ په حقه یو دهغ ۚ رد او تخويف سره دتسلی نه.

(۳۳۳) مَا كَانَ اللَّهُ لِيَذَرَ الْمُؤْمِنِينَ ۖ ترغيب الى الجهاد او حکمت دمشروعيت دجهاد ۚ او دفع چه دومره گران حکم او سخت ول ۚ الله فرض کړو نو

جواب چه داخو امتحان د ځه منافق او مومن جدا شي ځ

مَا كَانَ اللَّهُ ۖ ۖ ۖ ۖ یره دغه شان د ځه راته اوځائی نو دهغ ځ جواب ځ نو شایئ بهادران شي او جنگ اوکړئ چه ستاسو اخلاص ځکاره شي الله تعالى به اجر درکړي ځ

(۰۰۰) وَلَا يَخْسَبَنَّ الَّذِينَ ۖ ۖ ۖ ۖ زجر بخلاؤ ته ځ دانفاق مسئله بيا په سلبی انداز او منفی انداز ځ جهاد بغير دانفاق نه ترقی نه کوی نوبخیلان شومتيا کوی او مال دالله تعالى په دين نه لبروی نو هغوی ته زورنه او تخويف ورکوي ځ که نه خرچ کو ځ نو ماته پات ځ کیري او په آخرت کښې پر ځ درله عذاب درکول ځ کیري ځ

(۰۰۰) لَقَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّذِينَ ۖ ۖ ۖ ۖ زجراو جواب دشبه ځ په انفاق چه الله تعالى مونږته وائی خرچ کړئ نو ولا ځ الله تعالى غریب د ځ څه نو داس ځ اعتراضونه دا دکړ ځ خلا ځ کارد ځ اوکړه خله په سوک سمیری نو ورسره تخويف تر " ولیس بظلام للعبید " (۰۰۰) پور ځ

(۰۰۰) الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ عَهِدَ إِلَيْنَا ۖ ۖ ۖ ۖ قباحت دیهوودو او زجر ځ چه داخو داس ځ خلق دی داس ځ داس ځ خبر ځ هم کوی دا زاړه پلټان دی ځ دا هم وائی چه تاسو خیرات اورول ځ نه خوری یعنی تاسو سره حسد کوی چه تاسو داخیراتونه او صدقات یو بل له ولا ځ ورکوئ په تاسو ئ ځ نه دی سود ځ

(۰۰۰) فَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقَدْ كُذِّبَ رُسُلُ ۖ ۖ ۖ ۖ تسلی ځ چه دوی داس ځ اعتراضونه کوی نو زړه ته خفگان رسی نو تسلی چه داس ځ لوئ ځ لوئ ځ پیغمبرانو سره شوی وو نو ته همت مه بائيله خپل کار جاری ساته ځ اوپه جهاد او انفاق کښې دمرگ فکر مه کوه ځ ځکه :

﴿٣٣﴾ وَلِلّٰهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ نَه خاتمه
 دسورة او پدیکہنی اعاده مضامینو اربعو چه
 سورة اورد وو نو مضامینو ته لرسوچ اوکړه او
 فکر ته ئې راوړله اونزدې سره مناسبت ظاهر دې چه
 دا علماء سوء دا ضروري مقاصد نه بیانوی نو دا
 بیانول پکار دی

وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ نَه تَر وَمَا لِلظَّالِمِينَ
 مِنْ أَنْصَارٍ (۳۳۳) پور بیان دتوحید سره ددلیل
 عقلی نه او سره دتخويف نه مشرکینو ته
 (۳۳۳) رَبَّنَا إِنَّا سَمِعْنَا دد نه مضمون درسالت تر لا
 تُخَلِّفُ الْمِيعَادَ (۳۳۳) پور
 (۳۳۳) فَاسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ بِد آیت کښې
 دبشارت سره مضمون او مسئله دجهاد "قاتلو
 وقتلوا" سره معاد کوي

(۳۳۳) لَا يَغُرُّكَ تَقَلُّبُ الَّذِينَ انفاق په بدل
 انداز چه ددنیا په مال ومتاع مه دهوکه کیره دد
 انجام ډیر خراب دد په خائ چه الله تعالی
 خرج کونکو له کوم اجر تیار کړ د هغه ډیر
 مزیدار د نو لهذا مال خرج کړه داخرت هغه اجر
 حاصل کړ هغه اجر (۳۳۳) کښې ذکر دد
 (۳۳۳) وَإِنْ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ بشارت مومنانو
 داهل کتابو ته سورت کښې داهل کتابو اصلاح
 کیدله نو چه هغه کښې کوم مومنان شو او ستا
 دعوت د قبول کړو او خپل غلط خوئی د
 پریخودلو نوهغوی له به هم الله تعالی زبردست
 اجر ورکړی دا ت د ۱۸۷ سرب متعلق دد

(۳۳۳) يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اصْبِرُوا ترغیب جهاد
 ته او په یو آیت کښې څلورولړه مضامین بیا ذکر
 کوي اصبروا کښې توحید صراحة او رسالت ضمناً
 راغ اصبروا وصابروا چه په توحید کښې کوم
 مصائب راخی نوهغه د برداشت کړل
 ورباطلوا مضمون دجهاد او چونکه جهاد بغیر
 دانفاق نه نه کیری نو انفاق ورسره ضمناً شو نو
 داآیت کریمه دسورة لنډه خلاصه شوه
 حاصل دسورة

انصارو او مشرکینو مسئله دتوحید په عقل او
 نقل او وحی سره ثابته ده چه دهر قسم تعظیم
 لائق هغه الله تعالی دد او هغه کارساز، مددگار او

مشکل کشاء د ، نه عیسیٰ 7 او نه دهغه مور او نه بل نیک بنده او که ستاسو څه شبهه وی چه هغه ته په انجیل کښې ابن الله وئیل د نو که داوی نو تاسو په مطلب نه پوهیرئ یاداده چه داسره شته د نه دا ستاسو دلاس لیکل شو د اوگوره شجره نسب دعیسیٰ 7 او دهغوی ټولو عاجزی چه څنگه عاجزان وو الله تعالیٰ ته نو راشئ اومنی که نه منئ نو مباحله اوکړئ او بل دعوت دمحمد رسول الله اومنی دهغه رسالت باند ستاسو دانبیاؤ نه هم لوظونه اغستل شوی وو نو چه څوک نه منی نو دهغی دپلیتو نه ځان خبر کړئ او دهغوی داتباع نه ځان اوساتئ دد مسئل درسولو دپاره منظم شی تنظیم په اصولو دتنظیم جوړکړئ او بیا دهغه اصولو دپابندی په رنړا کښې مال اولگوئ او جهاداوکړئ نو الله تعالیٰ به بر درکوی لکه چه بدر کښې درکړ وو او که داصولو پابندی مو اونکړه نو ناکامه به شی لکه چه احد کښې وقتی ناکامی راغل وه او احد کښې وقتی ناکامی راتلل داڅه دجهاد بدنامی نده ځکه چه داڅو دالله تعالیٰ حکمتونه وو پکښې اوبل ستاسو نه څه غلطی شو وه دهغه اصلاح مقصود وه دمنافقانو په پروپیگنډو کښې مه راځئ او دد مسئل دپاره ځان اوکړوئ مکمل طریق سره

امتیازات

() شهدالله انه لاله الاهو په یوآیت کښې ادله ثلثه وحی ، نقلی ، عقلی
() تقسیم دآیتونو دوو اقسامو ته محکم او متشابه

() تقسیم دعلماؤ قسمینو ته اهل زیغ او راسخین () دعاء په وخت دشبهاتو کښې "رینا

لاتزعج" (١) دعیسیٰ 7 دعبدیت دلائل کثیره (٢)
 دنصارو دشبہ زبردست جوابونه
 (٣) انی متوفیک ورافعک الی (٤) دعیسیٰ 7
 آسمان ته دختلو بیان (٥) ان مثل عیسیٰ (٦)
 (٧) فمن حاجک (٨) ذکر دمباہل دنصارو سره (٩)
 بیان دخیاثونو داهل کتابو
 (١٠) واذ اخذالله میثاق النبیین (١١) ذکر دوعده
 دانبیاء کرامو په اتباع دنبی 7
 (١٢) ذکر داصولو او قواعد دتاسیس دجماعت پنخه
 اصول
 (١٣) لایالونکم خیالاً" ذکر دبائیکاٲ دمنافقانو نه
 او دهغه لس اسباب
 (١٤) ذکر دشکست داحد په عجیب انداز اودهغه ٲیر
 حکمتونه (١٥) وما محمد الا رسول
 تمت سورة ال عمران بعون الملك المنان ، خالق
 الانس والجان
 (١٦)

ه ه ه ه ه یوم الاثنين : عصر یکم اکتوبر
 بمقام مینگوره جیل او خه نن انتهائی
 پریشانه ووم خو چه دا سورة م اولیکلو نوخه
 دزړه تسلی م اوشوه ٲرستن او تولائی ئه راله
 راوړل نو ٲد خفه ووم چه وسوسه م راغله
 جوړ ٲخوی م خو دجیل نه نجات ورکونک الله
 تعالیٰ د الله به ما خلاص کړی ان شاء الله
 تعالیٰ

□

سورة النساء

سورة النساء مدنی سورة د□ په نزول کښې دوه نوى (□□) نمبر د□ پس دسورة الممتحنة نه نازل شو□ د□□ او په ترتيب دسورتونو کښې څلورم سورة د□ پس دسورة ال عمران نه□

ربط دمخکښې سورة سره

دسورة النساء مناسبت دال عمران سره په گڼرو وجو باند□ د□□ ځن□ دهغ□ نه دادی□

اوله وجه : په مخکښې سورتونو کښې بیان دتوحيد او رسالت وو□ يعنى اصلاح العقیده ، نو اوس د□ سورة کښې بیان دامور منتظمو د□ چه داعقید□ به هله ترقى کوی چه ستاسو معاشره په اصولو دسورة النساء برابر شى□

دويمه وجه : مخکښې سورتونو کښې توجه وه اصلاح العقائد ته نو دلته توجه ده اصلاح المعاشره او اصلاح الاعمال ته□ چه نیک عمل اوکړئ اودتولو نه بهتر نیک عمل پردی حقونه ورکول دی نوهغه ورکړئ□

دريمه وجه : مخکښې ذکر وو دحقوق الله نو دلته ذکر دحقوق العباد د□□

څلورمه وجه : په سورة الفاتحه کښې فرق ثلثه وو نو په بقره کښې ډيره توجه وه په اصلاح دمغضوب عليهم او په ال عمران کښې ډير خطاب نصارو ته وو چه ضالين وو نو په سورة النساء کښې ډيره توجه مومنانو ته ده " منعوم عليهم ته "

□

پنځمه وجه : سورة ال عمران کښې بیان دجهاد وو په تاسيس دجماعت چه تنظيم برابر کړئ نو سورة النساء کښې بیان دجهاد د□ باصلاح

المعاشرة چه معاشره پد ۱ اصولو برابر كړه ۲ هله به جهادكيري ۱

دعوى د سورة

دسورة مركزي مضمون او دعوى هغه ده " ارشاد الامور المصلحة " ۱ يعنى بيان دهغه امورو او آدابو او قوانينوچه په هغه ۲ سره اصلاح دمعاشر ۱ راځي او بيا دغه معاشر ۱ والا جهاد كولا ۱ شى او رد دشرک فى التصرف به پر ۱ تفريع كوي ۱ داځكه چه لكه څنگه چه دزمك ۱ او آسمان دكارونو اختيارات د الله تعالى دى نو دغه شان معاشره به هم په قانون دالله تعالى جوړيري دا هم دهغه اختيار د ۱ دانه چه معاشر ۱ به دغير په قانون جوړو ۱ ۱ خلاصه او تقسيم دسورة

دسورة مختصره خلاصه خو داده ۱ شپاړس احكام بيانوي دا احكام بين الرعية دى ۱ يعنى دد ۱ په جاري كولوبادشاه ته ضرورت نشته داشريعت هرسر ۱ په ځان جاري كولا ۱ شى ۱ بيا زواجر دى هغه خلقو ته چه پد ۱ قوانينو معاشره نه جوړوي ۱ تر آيت (۱۱۱) بيا اته احكام ذكر كوي بين الراعى والرعية چه دهغه ۱ په جاري كولو كښې بادشاه او حاكم ته خليفه دمومنانو ته حاجت وي ۱ او نهم پر ۱ تنوير تر (۱۱۱) او بيازواجر دى او قباحونه اهل كتابو نه او منافقينو ته دوى ته زيات زواجر وركوي ځكه چه دا مفسدين دمعاشر ۱ دى ۱

تقسيم دسورة : سورة النساء خپل مقصد چه بيانوي نو په عجيب انداز بيانوي ۱ دد ۱ دبيان دپاره سورة در ۱ حصو ته منقسم د ۱ ۱ ۱ اوله حصه تر (۵۷) پور ۱ ۱ دويمه د (۱۱۱) نه تر (۱۱۱) پور ۱ ۱ دريمه حصه تر آخره ۱

اوله حصه : دسورة اوله حصه دابتداء دسورة نه تر " ندخلهم ظلا ظليلا (۱۱۱) پور ۱ ده ۱ او پديكښې ذكر دهغه شپاړسو احكامو د ۱ چه هغه بين الرعية دى

[illegible]

دریمه حصه : دسـورة دریمه حصه د(۳۳۳) نه تر آخرتـرسورتـه پورۍ ۱۱۰ پدیکـښې اول ترغـیب انقیاد ته او ذکر دمقاصدو اربعو په یوآیت کښې (۳۳۳) بیا زواجـر منافقانو ته چه معاشره په قانون دالله تعالیٰ نه جوړوی تر آیت (۳۳۳) پورۍ بیا (۳۳۳) نه زواجـر یهودو ته او دهغوی پلـیتی ذکرکوی۱۱۰ بیانفی دشـرک فی التصرف دانبیاء، ملائکو نه۱۱۰ چه ټول دالله تعالیٰ تابعدار دی او نفی دشـرک فی التصرف ځکه کوی چه خائی داخبره چه تصرف اواختیار هم دالله تعالیٰ د۱۱۰ اثبات درسالت او ترغیب الی القرآن په آخر کښې ۱۱۰ اوآخر دسورة دسر سره تړی چه سورت د۱۱۰ له چلولا۱۱۰ شو۱۱۰ وو۱۱۰

اهمیه ددعوی دسورة

دسورة مضمون اودعوى ده هغه احكام بيانول چه په هغه سره اصلاح دمعاشره راځي او معاشره معاشره دانسانانو جوړه شي چه په هغه كښې ديو بل د حقوقو لحاظ وي په معاشره كښې كمزورى خلق در وو زنانه، يتامى او غلامان نو داسورة دهغوى حقونه ذكر كوي يعنى دكمزور مخلوق حقونه دد وچ نه د سورة ته سورة الضعفاء هم وائي خو قرآن "النساء" ذكر كړي ځكه چه د ټولو نه زيات ظلم دزنانو سره كيدلو د عربو معاشره كښې دسره زنانه دانسان په طور شمارلى كيدل نه دغه شان پختنو كښې او روميانو ښځو سر ته خپلول و چه هغوى ئ د حد نه زيات اوچت كړ و چا افراط كړ وو اوچا

تفريط کړ. وو. قرآن کریم په یو عجیب انداز د زنانو حقوق ذکر کوي. بل نظام داسې حقوق نشي ذکر کول. نوځکه دالنساء تذکره اوکړه. که الضعفاء وئيل. نو بيا النساء خصوصيت نه معلوميدلو. او دالنساء هم په يتامی کښې هم ځان له نو دواړو کښې ددوی حقونه ذکر کوي. چه داڅوک اونه وائی چه اسلام حقوق نسوان نه ورکوي. دنئی زمانه هم دا حربه ده چه اسلام د زنانو سره ظلم کوي. دا خبره دظلم ده او دجهل. دا هغه څوک کوي چه هغه داسلام نه خبر نه وي. نو دا د دوو څپو خبر به داسلام نه څه خیر شي. په آکسفورډ کښې لوتل شو. هغه دقرآن او سنت نه څه خبرد. هغه دانگلش پانړ. اړولی دی نوهغه دقرآن د پانړو نه څه خبرد. قرآن هر حقدار له حق ورکوي. نوځکه سورة النساء اوو. چه څوک داسلام دبدنامولو حربه استعمال نه کړي. قرآن کښې چرته سورة الرجال نشته د.

د انسان اهم ضروریات هغه څو خبر دي. (۱) حفظ الدين : یعنی دده دین د محفوظ وی عقیده او عمل قرآن اسلام دا د محفوظ وی دا یو اهم ضرورت د. (۲) حفظ النفس : چه دده نفس د محفوظ وی دده بدن ته د تکلیف نه وی او د دهم دبل چا بدن ته تکلیف ورنکړي. (۳) حفظ المال : چه دده مال د محفوظ وی چه دده مال ته څه خطر نه وی او د ب. یر. وی. (۴) حفظ العرض : دده عزت نفس د محفوظ وی. څوک دده ب. عزتی اونکړي. (۵) حفظ الناموس : دده کور والا عزت د محفوظ وی دخور دمور دښه. خاندان چه څوک ب. عزتی اونکړي دیته الحاجیات الخمسة وائی. یعنی پنځه اهم ضروریات او حاجتونه. حفظ الدين خو ټول قرآن بیانوي. او سورة النساء د احکام و خلاصه بس هغه در. خبر. دی رستنی دوه

يو کښې حساب کړه چه آسان شی حفظ الاموال ، حفظ الانفس ، حفظ الاعراض چه کومه معاشره کښې دد حفظت وی نوهغه دانسانانو معاشره ده او معاشره دانسانانو اهم ضرورت دد ځکه قرآن "ياايهاالناس" وائی چه دا اهم ضرورت دد چه کله دا نه وی او دد خیال نشی ساتل نو دادانسانانو معاشره نده چه کومه معاشره نده چه کومه معاشره کښې حفظ الانفس نه وی نو دادانسانانو معاشره نه ده شرمخانو او سپو معاشره ده چه هغوی دخپل راحت دپاره دبل ژوند ختموی لکه د لیدرانو معاشره شوه چه دخپل اقتدار دپاڅ دپاره دبل ژوند ختموی او خپل اقتدار محفوظ ساتی او په کومه معاشره کښې چه حفظ الاموال نه وی دپردی مالونو او دحقوقو خیال نشی ساتل بس صرف گیده ډکول وی چه هر څه وی نو "الدنيا حلو حصرة" حلو خور ته مچان راځی او خضر شن له غویان راځی نو دادغویانو معاشره ده دانسانانو نده لکه دعوامو معاشره شوه چه د قرآن نه خبر نه وی او په کومه معاشره کښېچه دناموس او عزت حفاظت نه وی نه ځل عزت محفوظ او نه تر دبل عزت محفوظ وی نو داحشرات موزیان مارانو لږمانانو معاشره وی مار لږم دسپری عزت اخلی او دده پکښې څه فائده نه وی بلکه کله کله پکښې سر اوخوری نو دانسانانو معاشره قرآن جوړوی چه په هغه کښېد ټولو حفاظت وی نو انسان هغه وی چه هغه دچا مال نه خوری څوک وژنی نه ب ځایه او نه دچا عزت او پرتوگ ته لاس اچوی نو قرآن دانسان نه صحیح انسان جوړوی دانه چه شکل دانسان وی او وی خر، غوښ ، شرمخ او مارلږم نوراشه قرآن له او سورة النساء له چه انسان ش او معاشره د دانسانانو شی

تمت خلاصة سورة النساء هـ هـ ٥:٥ ليلة الثلاثاء

الحصۃ الاولیٰ: دابتداء دسورۃ نہ دسورۃ اولہ حصہ دہ تر "ندخلہم ظلاً ظليلاً" (۱۱) پور۱۱ اویدیکشی شپارلس احکام ذکرکوی دعوامو دیارہ۱۱ چہ دھ۱۱ پہ نفاذ کشی حکومت وقت تہ حاجت نہ وی۱۱ دابہ تر (۱۱) پور۱۱ ذکرکوی۱۱ بیابہ زواج روی منافقانو تہ او یهودو تہ خکہ داخل چہ منافقان سیاسی لیڈران دی او یهودعلماء سوء دی۱۱ دوی پہ قرآنی اصولو او قوانینو معاشرہ نہ جوړوی نوہغوی تہ بہ زورنی ورکوی۱۱ دشپارسو احکامو خلاصہ در۱۱ خبر۱۱ دی۱۱ چہ مالونہ محفوظ شی ،نفسونہ محفوظ شی او عزتونہ محفوظ شی۱۱ او در۱۱ خلاصہ در۱۱ خبر۱۱ چہ ظلم مه کوئ ، شرک مه کوئ او احسان کوئ۱۱ او دعذاب نہ دیچ کیدلو اصول دی۱۱ نوسر سورۃ کشی خکہ وائی چہ " اتقوا ربکم " درب خپل دعذاب نہ خان پد۱۱ راروانو احکاماتو یچ کری۱۱

(۱) يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ ۖ تَخَوِّفُ ۖ

کولو کښې امداد کوي. چه ديو مور او پلار نه پيدا يئ نو روڼه او خوښد. يئ. نودروږ خور مال مه خوره. او بدن حفاظت ئ. اوکړه. داس. قرآن پوهه کوي. اوتخويف هم د. چه که دا احکام مو پوره نه کړل نو عذاب به درکړي. دهغه د عذاب نه به پد. احکامو بچ کيږئ. اومومنانو ته زور نه ده چه دالله نوم اخلي او رشت. کټ کوي. الله تعالی ستاسو په سر حاضر ناظر د. نو دا حکاماتو پابندی اوکړئ. خه جی تيار شو. اوس احکامات کوم دی نو هغه احکامات شروع کوي.

(۱) وَأَتُوا الْيَتَامَىٰ أَمْوَالَهُمْ ۖ أُولَٰئِكَ هُم ۖ حفظ اموال اليتامى " یتیمان ب. کسه پات. شو نو تاسو دهغوی دمالونو حفاظت اوکړئ. دهغوی مال دخیل مال سره داسی مه گډوئ چه دهغوی مال پکښې ختم شی او نقصان هغوی ته اورسی داغټ گناه د.

(۲) وَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تُقْسِطُوا ۖ دویم حکم " حفظ نفوس اليتامى " دیتیمانو جینکو دنفسونو حفاظت اوکړئ. دد. آیت نه داڅنگه معلومیږي؟ نو یوه طریقه داده چه که دادر سره یره وی چه که یتیمه جینئ په نکاح واخلم نو بیا به ورسره ظلم کوم. ځکه چه دتپوس کولو به ئ. څوک نه وی نو بیا داس. اوکړه چه نور. بنځ. په نکاح واخله تر څلورو درته اجازت د. خو انصاف به کو. دویمه طریقه داده چه که یربر. که یتیمه په نکاح واخلم نو دغه شان به پات. شی او زیات. به ورسره کيږي. نو بیا یتیمه په نکاح واخله چه څو اخلا. تر څلورو خو دهغوی دمهر او نورو حقوقو خیال اوساته.

(۳) وَأَتُوا النِّسَاءَ صَدُقَاتِهِنَّ ۖ نِحْلَةً ۖ دریم حکم " ایتاء مهورالنساء " عام. بنځ. چه کوم. تاسو په نکاح کړ. وی. نو مهر دهغوی حق د. او په تاسو قرض د. نو تاسو هغوی له دهغوی مهرونه ورکړئ

او هغه تر ټول ضبط کوي مه او په زوره تر ټول معاف کوي هم مه ټول د بښلو حق هغوي ته ورکړي ټول
 (١) وَلَا تُؤْتُوا السُّفَهَاءَ أَمْوَالَكُمُ الْمِيراثَ خَلُورم حکم " حفظ اموال السفهاء " ټول چه یتیم لوئ شو نو فضول خرچه او کم عقل ، بوله د ټول نو خان ټول د مال نه مه خلاصوه دهغه د مال حفاظت او کړه اونگرانی او کړه او دهغه د جامه پیزار خیال اوساته ټول

(٢) وَابْتَلُوا الْيَتَامَىٰ تَرْغِيبٌ " ابتلاء الیتامی و تربیتهم " ته ټول یتیم ، سفیه دغه شان مه پرېږده چه بیا ورله په مال خوندي شي ټول بلکه دهغه د تربیت خیال اوساته او کارونو له ټول لیره او په طریقه پوهه کوه او تربیت ټول کوه نو چه هوښیار شو نو مال ورکړه او که ته پکښې کسب کوئ دهغه مال کښې نود کسب اجازت شته لکه چه دېل نه په مضاربت مال اخلا نو داواکله یا دېل زمکه په برخه کوئ نو دااوکړه او د مال د حواله کولو وخت کښې گواه مقرر کړه ټول

(٣) لِلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِّمَّا كَسَبُوا فَتَرغِيبٌ حکم " اعطاء الحق لمن هو اهله من الميراث وغيره ټول " چه که نارینه وی او که زنانه نو دهغوی خپله برخه ده که میراث کښې وی او که هس وی ټول نو تاسو دهغه دورکولو لحاظ اوکړئ او که مړی لږ پرېخودلی وه او که ډیر نو د یتیم نه که هلک وی او که جینئ مال خوندي کوئ مه ټول

(٤) وَإِذَا حَضَرَ الْقِسْمَةَ أُولُو الْقُرْبَىٰ تَرغِيبٌ احسان مع الیتامی ته چه دیتامی سره احسان اوکړئ چه هغه یتیمانو کښې محتاجه وی او د تقسیم دور ټول مطالبه کوی او راشی نو تاسو ورته په نرمه خبره کوی او څه خوراک ورله ورکوي چه بیا به حساب اوکړو ټول دایتامی او مسکین هم په اولوالقربی کښې داخل دی څه

(۱) وَلِيَخْشَ الَّذِينَ لَوْ تَرَكَوْا ۖ زَجْرَ دَقْسِيمٍ
مالکانو ته چه داخبره لکه په ځان راولړوو چه که
ته مړشی او ستا بچی بل پس ځی او رهی ئی نو
ستابه په زړه څه تیریری

اول هغه حصه داران چه هغه دنسب دوجۍ ميراث
اوړي ۍ "فی اولادکم" ۍ داول چه موريلارکښي
يومرشي او بچي پاتۍ شي نودهغۍ احکام
ذکرکوي ۍ

فَرِيضَةُ مِنَ اللَّهِ ۖ تَرْغِيبٌ دَادَاللّٰهُ تَعَالٰی
دَطَرَفَنِهِ دِي نَوَاوَمَنِهِ اَوْ حَقُوقِ وَرَكْرَمِ ۖ

صهر او نکاح ده دهغ دوج میراث اوری
وَلَكُمْ يَصْفُ ۰۰۰ چه بنه مړه شی او خاوند یات

وَأِنْ كَانَ رَجُلٌ يُورَثُ كَلَالَةً ۖ دِيُوسِرِي ۖ

اوفروع نشته د □ یعنی موریلار هم نشته اویچی هم

نشسته نودهغ ۞ خذ ۞ احكام دلته اوخذ ۞ به په آخر
دسورة كښې ذكركوي ۞

غير مضار ۞ ۞ ۞ ۞ دا دټولو احكامو سره لگي ۞
وَصِيَّةٌ مِّنَ اللَّهِ ۞ ۞ ۞ ۞ ترغيب دالله تعالى دحکم لحاظ
اوکړه ۞

(۱۱) تِلْكَ خُذُوهُ اللَّهُ ۞ داترغيب منلوته دخپل ۞ پول ۞
اوحد لحاظ کوي او دالله دهغ ۞ نه کوي ۞

وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ ۞ ۞ ۞ ۞ بشارت منونکو ته او
داحكامو پابندی کونکو ته ۞

(۱۲) وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ ۞ ۞ ۞ ۞ تخويف ۞ چه ددغ ۞
احكامو پابندی نه کوي او دکمزورو دحقوقو خيال

نه ساتي نو دوزخ به ئ ۞ خائ ۞ شي او تباه به شي ۞
نوا ۞ مومنانو! خان د دوزخ مه مستحق کوي ۞

اوپابندی اوکړي اوحقوق ادا کړي ۞
(۱۳) وَاللّٰی يَأْتِيَنَّ الْفَاحِشَةَ ۞ ۞ ۞ ۞ اووم حکم "

سَدِّبَابِ الْفَحْشَاءِ ۞ ۞ ۞ ۞ دفحشاء درواز ۞ بند کړي ۞
دښخودحقونوخيال اوساتي خودامطلب ند ۞ چه

هغوی د فحشاء کوي نه کچرته داس ۞ کار
خدانخواستې مخ ۞ ته راشي نو حکم زده کړه ۞

(۱۴) وَاللَّذَانِ يَأْتِيَانِهَا مِنْكُمْ ۞ ۞ ۞ ۞ داهم دفحشاء
دبندولو سره متعلق چه کچرته داپليتي دوه هلکان

،پرواگان اوکړي نو بيا " فَأَذُوهُمَا " هغوی له
سخته سزاورکړي ۞

(۱۵) إِنَّمَا التَّوْبَةُ عَلَى اللَّهِ ۞ ۞ ۞ ۞ ترغيب الى التوبه
او شرائط دقبول دتوب ۞ مخکښي آيت کښي دتوب ۞

تذکره راغله نودتوب ۞ تذکره کوي چه توبه الله
قبلي ۞ خو چه په صحيح طريقه او په شروطو وي

نو توبه اوباسي چه الله تعالى ئ ۞ قبوله کړي او
دگناه نه پاک شي ۞

(۱۶) وَلَيْسَتِ التَّوْبَةُ لِلَّذِينَ ۞ ۞ ۞ ۞ زجرهغه خلقو ته
چه خلاف کوي دد ۞ احكامو ۞ داسيئات دي کنه او

ياتر ۞ انکارکوي نو کفرد ۞ او بيادمرگ په وخت

کښې توبه اوباسی دغه قبول نده دغه وخت کښې
خوډه فرشته اولیدل نو داخوډمشاهد نه روستو
توبه ده او دا قبول نده
أُولَئِكَ أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ۖ تخويف ۖ چه داس ۖ
خلقو له عذاب د ۖ ۖ
(۱۱) يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا يَجِلُّ لَكُمْ ۖ اتم حکم " عدم ایراث النساء او نهی دعوان علی الانفس نه
" میراث کښې مالونه ملاویری ښځ ۖ نه ملاویری ۖ
چه تاسو وایئ چه داځمونبرکونډه ده دابه بل څوک
په نکاح نه اخلی نو چه هغه نکاح کوی نوتاسو ۖ
دنکاح نه بندوئ مه ۖ اوکه په خپله مرضی تاسو
سره نکاح کوی نوورسره اوکړئ ۖ او مهر ایسارولو
له حیل ۖ مه جوړوئ ۖ
(۱۲) وَإِنْ أَرَدْتُمْ اسْتِبْدَالَ زَوْجٍ ۖ داهم دمخکښې
سره متعلق د ۖ چه ستاسو یوبل سره لیده کاته
شوی دی نوتاسو دهغ ۖ نه مهرمه ایساروئ ۖ دهغ ۖ
حق ورکړئ ۖ
(۱۳) وَلَا تَنْكِحُوا مَا نَكَحَ آبَاؤُكُمْ ۖ نهم حکم " تعظیم العشائر ۖ دخپلومشرانو تعظیم کوئ ۖ که
دیو سړی دپلارمنکوحه وی، اوموطوئ وی نو اگرکه
دده مورنده خودپلار دمرگ نه پس دپلار عزت داد ۖ
چه دهغ ۖ سره به نکاح نه کوئ ۖ
(۱۴) حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ أُمَّهَاتُكُمْ ۖ لسم حکم " بیان
المحرمات ۖ ۖ چه ځن ۖ زنانه داس ۖ دی چه هغه په
نکاح هم نه ملاویری ۖ یعنی مخکښې و ۖ چه زنانه
په نکاح ملاویری په میراث نه ملاویری ۖ اوس هغه
ښځ ۖ ذکرکوی چه هغه په نکاح هم نه ملاویری ۖ دابه
دوو آیتونو کښې ذکرکوی او په دویم آیت بیا
دمهورو تاکید چه کوم ۖ ښځ ۖ دد ۖ نه علاوه روادی
نو هم چه هغوی سره نکاح کوئ نو دمهر خیال
اوسائئ ۖ

(۱۱) يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ۖ يُولَسَّمْ حَكْمَ " النِّهَى
عن العدوان في الأموال ۖ أو يا نهي داموال
محرمو دخورلو نه " دظلم اوزياتي نه خان
اوساتي اويوبل مال په ظلم سره مه خوري ۖ
وَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ ۖ دایا دنزد ۖ حکم سره لگی ۖ
چه دبل مال په ناجائزه خور ۖ نو دا خان وژل دی
یوخل به د ۖ مرکړی ۖ یادسر نه یویو حکم راخه او
یویو حکم سره لگوه چه دمال حفاظت اوکړه خان
مه وژنی چه حفاظت نه کو ۖ یوورخ به مرشد ۖ
اودوزخی به شد ۖ

(۱۱) وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَْ عُذْوَانًا ۖ زجر اوتخويف ۖ
ظلم او عدوان مه کوئ حقونه ورکړئ حقدارو ته ۖ
گنی انجام به خراب شی ۖ لږ ۖ، ۖ، ۖ رامعاد کړه او
په سور ۖ اووایه او لږد ۖ ناراً ته پکښې ګوره نو
مزه به درکوی چه ا ۖ مومنه دد ۖ احکامو خیال
اوساته او معاشره پر ۖ جوړه کړه گنی نو " یاکلون
فی بطونهم ناراً " او " یدخله ناراً " او " نصلیه
ناراً " ۖ دینچ پیر شیخ ابوالیمان مدظله العالی هغه
انداز اوس لیکلو کښې نه لیکلا ۖ کیرۖ ۖ ځکه خو هغه
شاعر وائی چه :

**ترجمہ : کہ تسویر جورنگہ دمحبوب تصویر
جورگری نوحیران یم چه دهغه دنار بیان به خنگه
کوی**

(۱۱) اِنْ تَجْتَنِبُوا كَبَائِرَ ۤاُولٰٓئِکَ تُرْغَبَ اِلَىٰ تَعْمِلِ
الاحکام والبشارة ۚ دا احکامات اومنه اودامخکشی
چه کوم احکامات ذکرشو دد ۚ نه خلاف کول گناه
کبیره ده ۚ دگناه کبیره نه ځان بچ کړه الله تعالى به
د مصائبو نه خلاص کړی ۚ او د عزت مقام او
معاشره به درته نصیب کړی هم په دنیا عزت او
هم په آخرت ۚ

سَيِّئَاتِكُمْ: په معنی دمصائبو باند اعراف (۱۱) کښې
 اوس دمعتزلو دااشکال څه گنجائش پات نشو
 داځمونږ دشیوڅو کمال د (۱۲) " ادا م الله اظلالهم من
 منهم احياء ونور الله مراقدهم من منهم الاموات (۱۳)
 (۱۴) وَلَا تَتَمَنَّوْا مَا فَضَّلَ اللَّهُ بِهِ ۖ دُولِسْم احکام
 " النهی عن التحاسد " بغض او حسد دیو بل سره
 مه کوئ چه الله تعالی کوم حصه چاله لږ چاله
 ډیر مقرر کړی دی نو دا فضل غیر اختیاری دد

ارمانونو کولو سره حسد زیاتیری نودامه کوئ
البتہ کوم فضل هغه اختیاری وی نو دهغ دسوال
اجازت د هغه کوئ

(۱۱) وَلِكُلِّ جَعَلْنَا مَوَالِيَّ ۱۱۱۱۱ دادمخکشی سره
متعلق چه دهرمیری خپل دمیراث حقداران دی نو
حقدار ته به حق ملاویری بغض او حسد ته څه
ضرورت د

وَالَّذِينَ عَقَدَتْ أَيْمَانُكُمْ ۱۱۱۱۱ دیارلسم حکم "
اعطاء النصیب من النصر والرفاهية یعنی ایفاء
العهد" میراث خودرشته خیزد هغه خو به رشته
ملاویری په لوط او وعده نه ملاویری البتہ تاسو
دیوملگری یادقبیل سره دنصر او امداد وعده
اوکړئ چه دیوبل امداد به کوو نوهغه وعده پوره
کول څه خکار د دنیوی امداد هغه دیوبل سره
لاس وغیره کوئ د توجیه سره آیت دنسخ نه بچ
شو

(۱۲) الرِّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النِّسَاء ۱۱۱۱۱ خوارلسم
حکم "امیرالبت هو الرجل" داصحیح ده ښځ به
میراث کښی دسرو سره شریک دی خو سپروته
الله تعالی دڅه وجو نه فضیلت ورکړ د نو ده
کور حاکم هغه سړ د نو هغه به دښځ دتادیب
وغیره خیال ساتی او ښځه به دهغه حکم منی بیا
دنیکانو ښځوصفات او دبد اخلاقو داصلاح طریقه
ځانی

(۱۳) وَإِنْ خِفْتُمْ شِقَاقَ بَيْنِهِمَا ۱۱۱۱۱ پنځلسم حکم "
الصلح بين العشائر" اوس دښځ خاوند ناچاقی
راغله اوښځه پلار کره مروړه لاره نو دابه دغه
شان ناسته وه ښځه وائی چه څه نه ځم اوسړ
وائی څه ورپس نه ځم نودهغ داصلاح طریقه
ځانی

إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا خَبِيرًا ۱۱۱۱۱ غلطی دچاده هم الله
تعالی ته معلوم د او دصلح کونکو نیت هم

(۱۱) **وَاعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا** ۱۱۱۱۱
 شپارسم حکم " التوحید " ۱۱ چه احکامو در عیت
 پابندی کول داعبادت د ۱۱ نودابه صرف الله تعالى له
 کوئ ۱۱ بل چاله نه او پدیکشی به الله تعالى سره
 شریک او حصه دار نه جوړوئ ۱۱ چه دبل چا په قانون
 معاشره جوړه کړئ ۱۱ او بیا حقوق او احسان ته
 تلقین مختصر ذکر کوی ۱۱

إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ مُخْتَالًا فَخُورًا ۱۱۱۱۱ دد ۱۱
 خا ۱۱ نه زواجر منافقانو ته شروع شو چه هغه پد ۱۱
 قوانینو معاشره نه جوړوی ۱۱ اول زجر منافق ته ۱۱ چه
 منافق سیاسی لیږ په خپل سوچ او فکر او نوی
 تعلیم فخر کوی پد ۱۱ قانون معاشره نه جوړوی نو
 د ۱۱ دالله تعالى محبوب ند ۱۱ یعنی عذاب به ورکړی ۱۱
(۱۲) الَّذِينَ يَبْخُلُونَ ۱۱۱۱۱ دویم زجر رینه منافق ته ۱۱
 چه دامنافق نه پخپله پد ۱۱ احکامو معاشره جوړوی
 او دد ۱۱ دپاره خرج نه کوی ۱۱ او بخل کوی دبل حقوق
 نه ورکوی ۱۱ اونه بل ته دد ۱۱ ویناکوی ۱۱ بل هم پد ۱۱
 دخرج ۱۱ نه منع کوی او دالله تعالى دا احکامات پتوی
 چه پد ۱۱ چرته معاشره جوړه نشی ماته به وائی
 بیا تکلیف شی ۱۱

وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُهِينًا ۱۱۱۱۱ تخويف ۱۱ سم د
 شی گپی نوانجام به ئ ۱۱ داشی ۱۱
(۱۳) وَالَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ ۱۱۱۱۱ دریم زجر منافق
 ته ۱۱ چه دامنافق دنیا دنوم ناموس دپاره خرج کوی
 خودالله تعالى ددین موافق پرد ۱۱ حق نه ورکوی
 داخرت دپاره، او چه پد ۱۱ احکامو معاشره برابر
 شی نوحقونه نه ورکوی داس ۱۱ ب ۱۱ انصافه د ۱۱ اصل
 وجه داده چه یارئ ۱۱ شیطان د ۱۱

(۱۴) وَمَاذَا عَلَيْهِمْ ۱۱۱۱۱ ۱۱ خلورم زجر منافق ته ۱۱ چه
 دنوم ناموس دپاره ئ ۱۱ خرج کوو نو ۱۱ خه دآسمان تندر
 به پر ۱۱ راغورځیدل ۱۱ وو چه دالله تعالى دحکم

مطابق په ايمان سره ئې خړج كړې نو فائده به ورته رسيدلې وه.

(۱۱) إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ ۖ تَرْغِيبٌ إِلَى الْإِحْسَانِ ۖ رَاشِهِنَّ دِ وَخْت د ۖ حَقُوقِ اِدَاكِرِه او دالله تعالى ددين دپاره دايمان په رڼا كښې خړج او كړه نو پوره بدل به دركې شي.

(۱۲) فَكَيْفَ إِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ بِشَهِيدٍ ۖ يَنْحُمُ زَجْرًا وَرَهْنَةً مُنَافِقٍ تَه ۖ چه اوس خړج نه كوي او اتباع ته او احكامو ته تن نه كيږدي نو پدې ورځ خويانه كيږي دده ددې ورځ انتظار دې نوبياخو حال گوره.

(۱۳) يَوْمَئِذٍ يَأْوُدُ الَّذِينَ كَفَرُوا ۖ شَيْرَمٌ زَجْرًا وَتَخْوِيفٌ آخِرًا ۖ بِيَاخُوبَهُ دَمْنَافِقٍ او نافرمانه حال هغه دپړقابل افسوس وي نو نن د راشي دځان اصلاح د او كړه.

(۱۴) يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْرُبُوا الصَّلَاةَ ۖ تَيْقُظٌ او بيداري مومنانو ته ۖ او امر مصلح، دمنافق حال د اوليدلو نومومنه ته غافله نشي په بيداري باندې د خپل دين د احكامو پابندي او كړه خصوصاً د مونځ چه دانور منل درته آسان شي ۖ اوزده كړه احكامات غفلت مه كوه او كه غفلت كو نو يهوديان د گمراه كوي.

(۱۵) أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ آوَسُوا دَدَ ۖ خَائٍ نه زجرونه يهودو ته چه هغوي ستاسو معاشره په قرآن او په سنت جوړيدلو ته نه پريږدي ، او تاسو تباه كول غواړي ۖ دا زجرونه (۱۶) پورې دي ۖ دا زجرونه دوليسو آيتونو كښې دي.

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ ۖ اول زجر يهودو ته ۖ دا يهود دومره بې كار دي او بې انصافه دي چه خپله هم گمراه دي دالله تعالى ددين نه اوږيدلي دي قانون الهي نه مني او تاسو هم خطا كوي.

(۱۱) وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِأَعْدَائِكُمْ ۖ دويم زجر چه ستاسودشمنان دی دوی ددین او قرآن دوج ۱ تاسو سره دشمنی کوی داس ۱ نالائقه دی ۱ وَكَفَى بِاللَّهِ وَلِيًّا ۖ تسلی مومنانو ته ۱ مومنان وائی چه دوی ۱ مومبردشمنی کوی داخو خطرناک دشمن د ۱ نو دهغ ۱ تسلی چه تاله الله پوره د ۱ خو همت اوکړه ۱

(۱۲) مِنَ الَّذِينَ هَادُوا ۖ دریم زجر یهودو ته ۱ چه ددوی نالائقتوب او خباثتونو ته اوگورئ تحریف کوی دپیغمبر د ۱ ادبی الفاظ تیاروی او ستاسو په قانون او احکامو اعتراض کوی ۱ داپه لعنت شوی دی ۱

(۱۳) يَا أَيُّهَا الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ ۖ دعوت اهل کتابو ته دایمان او څلورم زجر ۱ چه داچه کوم احکامات نازل شو داصلاح دمعاشر ۱ نو پد ۱ ایمان راوړئ گنی یادموشی څنگه سزاگان ۱ م درکړ ۱ و ۱ هغه شان سزاگان ۱ به درکړم ۱

(۱۴) إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ ۖ پنځم زجر او قباحت دشرک ۱ چه دایهود دقرآن په قانون معاشره نه جوړیری اوخودساخته نظام پس ۱ روان دی ۱ کله جمهوریت او کله سیکولرزم وغیره پس ۱ نوداخوشرک د ۱ او شرک الله تعالیٰ نه معاف کوی او دا ظالمان لا افتراء کوی شرک له دلائل وائی ۱ (۱۵) أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ ۖ شپږم زجر ۱ چهوئی منه بږی بات ۱ کار ته گوره دعو ۱ ته گوره چه ځان پکښې سره دشرک او افتراء نه پاک صاف حسابوې ۱

(۱۶) انظُرْ كَيْفَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ ۖ اووم زجر ۱ چه داظالمان په الله تعالیٰ افتراء کوی چه مونږخدارسیده خلق یو او مونږبه نه په عذاب کیږو داس ۱ دعو ۱ کو ۱ او افتراء کوی ۱

(١١) أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ ۖ اَتَمَّ زَجْرَ يَهُودٍ تَه ۖ چه دادشيطان او دبتانو وغيره عبادت کونکی په هدايت کيدل ۖ نشی دوی له مومنانو باره کښې وائی چه دادکافرو نه ډیر په هدايت دی دومره نالائقه به ۖ انصافه اودالله تعالیٰ دنظام دشمنان دی ۖ

(١٢) أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ ۖ نهم زجر يهودو ته ۖ دد ۖ عملونو او خبرو دوج ۖ په لعنت شوی دی ۖ ځکه به ۖ احکاموته نه راگرځي ۖ

(١٣) أَمْ لَهُمْ نَصِيبٌ مِّنَ الْمُلْكِ ۖ لسم زجر ۖ چه دوی داس ۖ دفخر خبر ۖ کوی نوول ۖ په بادشاهي او په اختيار کښې دوی حصه دار دی څه؟ چه چاله ورکوي نو وردکړي ۖ

(١٤) أَمْ يَخْشَوْنَ النَّاسَ ۖ يولسم زجر ۖ اصل خبره داده چه دوی دصحابو سره او مومنانو سره حسد کوی چه دوی پد ۖ قانون روان شی نودوی دنياراگيروي نو په مومنانو ۖ خير او قرآن ند ۖ سود ۖ نوبیادابراهيم عليه السلام والو سره هم حسد اوکړي ۖ يعنی دحسد څه جواز نشته د ۖ

(١٥) فَمِنْهُمْ مَّنْ آمَنَ بِهِ ۖ دولسم زجر ۖ مخکښې هم په دوی کښې دوه ډل ۖ جوړ ۖ شو ۖ و ۖ اوس هم دغه شان دی نو چه خلاف کوی دوزخ ورلره پوره د ۖ

(١٦) إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا ۖ تخويف اخروي ۖ زواجر مومنانو ته هم بيان شو ۖ وو چه احکام اومنه گنی نفاق ته رس ۖ منافقانو ته هم بيان شو چه گور ۖ يهودی کيږي او يهوديان ته تفصيلی بيان اوشو ۖ اوس حصه ختموی نوتخويف اخروي چه څوک دا احکامات نه مني انکار تر ۖ کوی نودهغه دپاره سيخته سزا ذکر کوي ۖ

(١٧) وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ ۖ بشارت اخروي ۖ کومو کسانو چه دا احکامات اومتل او عمل

پیردی ئ ورکیرل نو دهغه خوشحالی گوره

الحمصة الثانية

إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ (۱۱۱) نه دویمه حصه دسوره اوداتر "
 وَكَانَ اللَّهُ سَمِيعًا بَصِيرًا" (۱۱۲) پور ۱۱۱ اویدیکشی اته
 احکام ذکرکوی چه هغه بین الراعی والرعية دی
 چه داس ۱۱۲ احکام چه دهغ ۱۱۳ په نفاذ کشی حاکم
 دمسلمانانو ته حاجت وی ۱۱۴ اودهغه سره متعلق
 وی ۱۱۵ نود ۱۱۶ به حکم کوی او رعایا به دهغ ۱۱۷ اطاعت
 کوی ۱۱۸ نهم حکم پر ۱۱۹ تنویرد ۱۲۰ مینخ کشی زجرونه
 منافقانو ته دی ۱۲۱ اشاره ده چه لکه چه منافقان
 تاسو سره په هغه کشی خلاف کوی نوید ۱۲۲ کشی
 هم خلاف کوی دواړه قسمه احکاموکشی درسره
 خلاف کوی ۱۲۳

ان الله يامرُكُم ۞ اول حكم چه " اعطاء
الامانات الى اهلها " ۞ چه حکاموله پکار دی چه دوی
امانتونه حقدارو له ورکړی یعنی هرامانت ،عهدہ
،دمه داری هر څه چه وی نوهغه چاله د ورکړی چه
هغه د هغ ۞ اهل وی نااهل ته د نه ورکړوی او
فیصل ۞ د یه قرآن او سنت باند ۞ کوی ۞

﴿﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ﴿﴾ ترغيب الي الاطاعة ﴿﴾
 مومنانو له پکار دی چه کله امرء دقرآن او سنت
 مطابق حکم جاری کوی ﴿﴾ نوچه رعیت هغه او منی ﴿﴾
 نورعایا به اطاعت کوی او راعی بادشاه هغه به
 حکم صحیح کوی ﴿﴾

(۱۱) أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ دَدُوا خَائًا نه دزواجرو سلسله منافقانو ته (۱۲) زجر چه منافق داطاعت نه مخ اړوي يعنى مونږوايو اطاعت اوکړئ اومنافق ته گوره چه دعوى ئې دایمان ده اوفیصله دقرآن نه په غیرقانون کوى حى بن احطب وغیره کوى ده له پکار وو چه فیصله هم په قرآن کړې وې خودشیطان تسلط دې پرې

(۱۱) وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا ۖ (۱) زجر ۱ چه دقرآن اوسنت دقانون دفیصل ۱ دپاره دعوت ورکړ ۱ شی نودمنافق حال اوگوره ۱

(۱۲) فَكَيْفَ إِذَا أَصَابَتْهُمْ مُصِيبَةٌ ۖ (۲) زجر، داس ۱ خیشان دی چه کله دغیر په قانون دفیصل ۱ کولو دگناه دوج ۱ څه مصیبت اورسیری نو بیا هغه خپل نیکی شماری چه مونږ دغیر په قانون فیصله کوله نوڅمونږ اراده خائسته ده نود ۱ په اراده گناه خائسته کوی په اراده خو زياته خائسته کیری ۱

(۱۳) أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يَعْلَمُ اللَّهُ ۖ (۳) زجر، ددوی نفاق او گندالله تعالی ته معلوم د ۱ ته خپل کار جاری ساته ۱

(۱۴) وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُولٍ ۖ (۴) زجر ۱ چه رسول ۱ الله تعالی د له رالیر ۱ د ۱ چه دالله تعالی قانون جاری اواحکام نافذ کړی ۱ نومنافق چه دد ۱ خلاف کړ ۱ د نوده له دپیغمبر ث نه دمعافئ درخواست پکار وو نه که خپل ۱ گناه له جواز کتل ۱

(۱۵) فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ ۖ (۵) زجر ۱ چه دوی دعوی دایمان کوی خو ایمان بالکل نشته د ۱ دایهان شرائط دی ۱

يُحْكُمُونَكَ ۖ (۶) اول شرط دایمان حاکم کول دقرآن او سنت ۱ فیمَا شَجَرَ ۱ دویم شرط په هره معامله کښې، دانه چه یوه نیمه کښې چه دده پکښې فائده وی ۱

ثُمَّ لَا يَجِدُوا ۖ (۷) رضاء بحکم الله ورسوله ۱ دریم شرط ۱ چه دالله تعالی اودپیغمبر ث په رضا به فیصله کوئ ۱ او بیا په هغه فیصله باند ۱ خوشحاله هم وی ۱ اګرکه پرشو ۱ وی خو طریقه ۱ صحیح ده او په غلط قانون چه فیصله اوکړی نو اګر که د ۱ اوګتی خو ده طریقه غلطه کړ ۱ ده نو پرد ۱

وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا ۖ (۸) څلورم شرط ۱ آئنده هم تسلیم او بیا فیصله پد ۱ قانون کول ۱

(۱۱) وَلَوْ أَنَّا كَتَبْنَا عَلَيْهِمْ (۱۲) زَجْرًا اطاعت داسه پکاروی چه دالله تعالی حکم ته سر کیدی او په اطاعت کښې خیرد او مونږ به اجر و نه درکړی وو تر "مستقيماً" (۱۳) پور

(۱۴) وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ (۱۵) بشارت دمنافقانو حال د اوليدو چه هغوی اطاعت نه کوی نو اوس دمطیعینو او تابعدارو حال اوگوره چه هغوی له به الله تعالی څه انعام ورکوی

(۱۶) يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا (۱۷) دویم حکم "التحضيض الى الجهاد" چه امراء او حکام هغه به خپل رعایا جهاد ته تیزوی او تیار به ئ ساتی او تیار به پر کوی

(۱۸) وَإِنْ مِنْكُمْ (۱۹) نه تر "فَأَوْزَوْا قَوْزًا عَظِيمًا" (۲۰) پور زجر مدهاینو او سستو خلقو ته چه هغوی دامیر په اطاعت کښې کوتاهی کوی او د جهاد په تیاری او کولو او جهاد کښې سستی کوی

(۲۱) فَلْيُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ (۲۲) دریم حکم "القتال في سبيل الله" چه هرکله امراء عادلان شی او حاکمان انصافه دار شی او رعیت دهغوی تابعدار شو نو اوس حکم د جهاد کوی چه جنگ او کړئ دالله تعالی په لار کښې

وَمَنْ يُقَاتِلْ (۲۳) تر غیب قتال ته (۲۴) وَمَا لَكُمْ لَا تُقَاتِلُونَ (۲۵) تحضيض الى القتال په جنگ کولو راتیزول چه نه گور د حالاتو ته تاغورونه اغوستلی دي اوناست ئ

(۲۶) الَّذِينَ آمَنُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ (۲۷) بل تحضيض اوتیزی ته دالله تعالی دپاره لگیان او هغه بل دشيطان دپاره نو شابه دشيطان دوستان ختم کړه دشيطان چل هغه کمزور د

(۲۸) أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ (۲۹) دابل تر غیب الى القتال چه کله موقع دجنگ نه وی نوتیار کوه په مونځ او په زکوۍ داجهاد تربیت د او زجر

منافقينو ته چه سستی دجهاد په موقع کښې
هغوی کوی او دخلقو نه یریری نو په دنیا مئین د
نودنیاد آخرت باره کښې څه حیثیت لری نودنیا
لحاظ مه کوئ او جنگ اوکړئ

(١١) اَيْنَمَا تَكُونُوا يُدْرِكُكُمُ الْمَوْتُ ۖ بَلْ تُرْغِبُ ۖ
دمرگ نه هم مه یریره او جنگ اوکړه مرگ په
مقرر وخت هر ځائ راځی نو څه نده چه دالله
تعالی په لار کښې مرشد الله تعالی ته به حساب
اگر خونت فدائی یار گردد
ازو هر قطره صد

گلزار گردد

بمیدانی , اگر درخانه مردی
بیکار گردد

وَإِنْ تُصِيبْهُمْ حَسَنَةٌ ۖ زَجَرْنَا فَعَيْنُو ۖ چه تکلیف
او شکست هغه دامیر سیاست او تدبیر حسابوی او
ځان ته نه گور

قُلْ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ ۖ رد لنډ په منافقانو چه
سخته او راحت هریو ورکونک الله تعالی د
خودورکولو قانون د چه

(١٢) مَا أَصَابَكَ مِنْ حَسَنَةٍ ۖ تفصیلی رد او
قانون الهی چه حسنه محض فضل دالله تعالی د
او سیئه کښې دبنده کړوله دخله وی نو داتکلیف
ستاسو دخپل طرفنه د پیغمبر ته او امیرته ول
نسبت کوئ

وَأَرْسَلْنَاكَ لِلنَّاسِ ۖ تسلی نبی علیه السلام ته
خفه کیره مه ته صرف رسول ۖ چه دد خبرو په
ځائ ستا اطاعت کړ ۖ نو ډیره څه به وه

(١٣) مَنْ يُطِيعِ الرَّسُولَ ۖ ترغیب الی اطاعت
الرسول ۖ چه دوی له اطاعت پکار وو ځکه دنبی
علیه السلام اطاعت هغه دالله تعالی اطاعت د

(١٤) وَيَقُولُونَ طَاعَةٌ ۖ زجرمنافقینو ته ۖ صرف
دعوی داطاعت وی او عمل نه وی ۖ الله خلاف

مشور ۱۱ او جرگه ۱۱ کوی ۱۱ نوته تسلی سانه اوتوکل په
 الله کوئ ددوی د ۱۱ انصافو نه مخ واپروئ ۱۱
 (۱۱) أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنَ ۱۱۱۱ زجر منافقینو ته ۱۱
 دقرآن کریم په ایتونو کښې به سوچ کړ ۱۱ و ۱۱ نو
 دپیغمبر اوجهادحقانیت به درته معلوم شو ۱۱ وو ۱۱
 قرآن دالله تعالی دطرفه د ۱۱ دیکښې دروغ نشته
 نومنافق ولا ۱۱ مخ لړوی ۱۱

(۱۱) وَإِذَا جَاءَهُمْ أَمْرٌ مِنَ الْأَمْنِ ۱۱۱۱ زجر منافقینو
 ته چه دوی ډنډور ۱۱ او پریښود ۱۱ ۱۱ تحقیقه کوی چه
 دهغه ۱۱ په سبب ۱۱ همتی کله مومنانو کښې راشی
 او بل داهم چه دمشر امیر په خبره نه پوهیږی ۱۱
 نوچه کله څه دحمله ۱۱ یادآرام خبره اوکړی ۱۱
 نوظاهره وی مراد دجاسوسانو دوج ۱۱ نه په هغه
 خاص خلق پوهیږی نودامنافق بیا هغوی سره
 جهگړه کوی ۱۱ اوپروپیښه کوی اوراز فاش کوی ۱۱
 (۱۱) فَقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ۱۱۱۱ ترغیب الی
 القتال ۱۱ چه خپله جنگ کوه او مومنان تیزکړه ۱۱

(۱۱) مَنْ يَشْفَعْ شَفَاعَةً حَسَنَةً ۱۱۱۱ ترغیب الی
 التحریض ۱۱ چه څوک بل په نیک کار خصوصاً په
 جهادتیزوی نو هغه ۱۱ له دهغه د عمل کښې حصه ده ۱۱
 اوچه څوک دبدعمل دعوت اوسفارش کوی نودگناه
 برخه ده چه دده په دعوت ئ ۱۱ گناه اوکړه ۱۱

(۱۱) وَإِذَا حُيِّتُمْ بِتَحِيَّةٍ ۱۱۱۱ ترغیب منلو ته ۱۱ یعنی
 یوتیزونک ۱۱ اودجهاد واعظ راغ ۱۱ نودهغه سره ډیر په
 خکله ۱۱ طریقه پیش راشه ۱۱ او خبره ئ ۱۱ اومنه او ته
 هم نور تیارکړه دهغه نه ډیر، گنی دهغه هومره
 خوتیارکړه کنه ۱۱

(۱۱) اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ۱۱۱۱ مسئله توحید کوم ۱۱
 مسئله ۱۱ ته چه جهاد کیدلو نو هغه دامسئله ده دد ۱۱
 داعلاء دپاره قتال کړی ۱۱ نو اوکړئ جنگ اجر به
 ملاویری ۱۱ ورځ راروانه ده ۱۱

(۱۱) فَمَا لَكُمْ فِي الْمُتَافِقِينَ ۚ زجر مومنانو ته او منافقانو ته ۚ منافقانو ته خطا هره ده ۚ چه ددوی شرمونه پلي تئ او گوره ستاسو نه دکفر وغيره اراده نو ، الله تعالى گمراه کړی دی ۚ مومنانو ته زجر ورکوي ۚ چه د منافقانو باره کښې توقف ته ضرورت نشته ۚ چه تاسو وایئ چه جنگ ورسره او کړو که اونکړو ۚ د اختلاف ته حاجت نشته د ۚ چه کوم دارالاسلام کښی دننه دی نو هغوی مه وژئ او چه کوم بهر دی نو هغه ۚ کښې توقف ته حاجت نشته د ۚ داراروان اقسام چه کوم درسره جنگ نه کوی مه کوه ورسره او چه کوم درسره کوی نوصبر مه کوه ۚ تر آیت "سلطاناً مبیناً" (۱۲) پور ۚ ټول اقسام صرف ترجمه ۚ سره معلومېږي ۚ

(۱۲) وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ أَنْ يَقْتُلَ مُؤْمِنًا ۚ خلورم حکم "الاحتياط فی القتل" ۚ دا نه چه مونبر اووی چه منافقان وژنه او ته د په مسلمانانو شروع او کړي ۚ مسلمان وژل د مسلمان شایان شان نه دی ۚ وژلو کښې احتياط کوه ۚ کچرته غلطی اوشی اراده کښې او یاپه فعل او کسار کښې سړ ۚ مسلمان مړ شو نوبیابه اسلامی حکومت کښې دا راروانه سزا وي ۚ

(۱۳) وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُتَعَمِّدًا ۚ دقتل عمد سزا او تخویف چه کچرته مسلمان په قصده او وژلو نو دهغه د ايسزاده ۚ

(۱۴) يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا ضَرَبْتُمْ ۚ پنځم حکم "اصلاح النية فی الجهاد" ۚ چه جهاد کښې اصلاح د نیت ضروری ده ۚ هس ۚ نه چه دڅه مال دولت دوج ۚ نه څوک او وژئ چه هغه وائی چه څه مومن یم اوته ورته وائی چه مال بچ کو ۚ او مړئ ۚ کړ ۚ بس چه هغه تابعدار شو نوڅه ضرورت د ۚ چه خوا مخواه ئ وژئ ۚ

(۱۱) لَا يَسْتَوِي الْقَاعِدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ۖ
ترغيب الى الجهاد ۖ دامطلب ۖ ند ۖ چه ته کور کين ۖ
چه داخمانه نه کيری ۖ دااحتياط به خوک کوی ۖ داده
چه احتياط کوه ، نيت سم که او جهاداوکره ۖ خکه
چه مجاهد له ډيراجرونه دی ۖ داتر " غُفُورًا رَحِيمًا ")
(۱۲) پور ۖ ذکرکوی ۖ

(۱۳) إِنَّ الَّذِينَ تَوَفَّاهُمُ الْمَلَائِكَةُ ۖ زَجَرُوا
تخويف هجرت نه کونکو ته چه دامومنان ولا ۖ
دکافرو په وطن کښې ايساريری او هلته ناست د ۖ
اوځی ولا ۖ نه چه نه اوځی نو دابه ئ ۖ حال شی ۖ
(۱۴) إِلَّا الْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ ۖ دد ۖ حکم
اوسزا نه داخل مستثنی دی ۖ کيد ۖ شی دا الله
تعالیٰ معاف کړی ۖ

(۱۵) وَمَنْ يُهَاجِرْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ۖ شپږم حکم "
الترغيب الى الهجرة في سبيل الله " ۖ چه جهاد
بغير دهجرت نه نه کیی نو پکاردی مومنانو له چه
هغوی هجرت اوکړی اودهجرت فضيلت ذکرکوی ۖ
(۱۶) وَإِذَا صَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ ۖ اووم حکم "
حکم الصلوة في السفر للتثبت والارتباط " ۖ

چه په سفر کښې خصوصاً په جهاد کښې دموئخ
خیال ساتئ کم اوکړئ دمقرر مقدار نه خو پریږدئ
مه او دخوف په حالت کښې هم پریږدئ مه د ۖ
سره به ستاسو زړونه مضبوط وی او کلک به یئ
داتر " موقوتا " (۱۷) پور ۖ بیانوی ۖ

(۱۸) وَلَا تَهِنُوا فِي ابْتِغَاءِ الْقَوْمِ ۖ ترغيب الى
الجهاد ۖ سستی مه کوئ او زخم دقتال نه مانع مه
گرځوئ ۖ خکه کافر هم زخمی د ۖ او ستاداجر امید
شته دهغوی نشته د ۖ

(۱۹) إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ ۖ اتم حکم " بیان
القانون بعد فتح البلاد انه كتاب الله " ۖ چه کله مو
کلی اوزمکه فتحه کړه نواوس به قانون دخه جاری
کو ۖ برطانوی کورټ اوکه تعذیرات هندوپاکستان

اوکه نه دجمهوريت او اکثريت باند به فيصله کوئ نه چه ملک د آزاد کړواو فتح درته نصيب شوه نو قانون به هغه د کتاب الله تعالى وى چيست تونه ميدانى که آئين تو چيست زير گردون سرتمکين تو چيست

آن کتاب زنده قرآن حکيم حکمت او لايزال است او قديم
وَلَا تَكُنْ لِلْخَائِنِينَ خَصِيمًا آداب امير اوحاکم ته
الله نبى 6 ته ذکرکوى خو عام دى چه دخيانت گر چه دقانون الهى نه اوړى نودهغه طرفدارى مه کوه که به تقاضائ بشریت څه ميلان راغ نو "واستغفرالله"

(۱۱۱) يَسْتَخْفُونَ مِنَ النَّاسِ زجر خائينو ته
چه کله پد قوانينو برابر شو نو اوس خائن ته زور نه ورکوى چه دوى داس نالائقه دى چه مشور او جرگه کوى چه تادقانون الهى نه واپړوى
وَكَانَ اللَّهُ تَخَوُّفَ اللَّهِ ته ددوى هر څه معلوم دى

(۱۱۲) هَا أَنْتُمْ هَؤُلَاءِ زجر مومنانو ته چه تاسو هم دخيانت گر چه دقانون الهى نه خلاف روان دى نو طرفدار مه جوړيرئ نو چه دغير دقانون کوشش کوئ نوول دهغه پارټئ کسې رکن او ووتونه ورله گور دقيامت په ورځ به دده طرفدار څوک وى

(۱۱۳) وَمَنْ يَعْمَلْ سُوءًا دَعْوَتِ تَوْبَةٍ ته چه خيانت کونکې ته وائې راشه توبه اوباسى
(۱۱۴) وَمَنْ يَكْسِبْ إِثْمًا تَخَوُّفَ چه توبه نه اوباسى نوځان خرابوئ

(۱۱۵) وَمَنْ يَكْسِبْ خَطِيئَةً زجر منافق او خائن ته چه گناه پخپله کوى او جرم په بل تېرى

(۳۳۳) وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ ۖ بَشَارَتْ دَعَا شَان په اوله حصه کښې هم ذکر کړ ۖ وو اشاره ده چه په هغه احکامو هم جنت اوید ۖ هم جنت کامل جنتی هغه دی چه دواړه قسمه قوانین رائج کړی ۖ

(۳۳۴) لَيْسَ بِأَمَانِيكُمْ ۖ زجر ۖ چه نجات هغه په تعمیل دا حکام الهی کښې د ۖ نه که چه ارمانونه او خبر ۖ ستاسو یادیهودو چه مړه بخی به مو که خپروی ۖ نه خبره د قانون ده دبدعمل هم قانون ۖ مَنْ يَعْمَلْ سُوءًا ۖ تخويف ۖ

(۳۳۵) وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ ۖ بَشَارَتْ دَنِيكَ عمل سره د نجات وعده ده نو دا احکام عملی کړئ چه جنتیان پشی ۖ

(۳۳۶) وَمَنْ أَحْسَنُ دِينًا ۖ ترغیب ۖ ابراهیم علیه السلام څنگه ځان دالله تعالیٰ کړ ۖ وو ۖ دغه شان ځان دالله تعالیٰ کړئ په عقیده او په عمل کښې ۖ دلته د ابراهیم ۖ د تابعدرائی حکم ځکه کوی چه معاشره هم په قانون الهی جوړول او په ملک کښې قانون نافذ کول دا اصل ابراهیمیت د ۖ

(۳۳۷) وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ ۖ مسئله توحید ۖ اختیارات ۖ ټول دالله تعالیٰ دی نوچه دزمک ۖ او آسمان اختیارات دهغه دی نو دغه شان د معاشر ۖ جوړولو اود ملک او وطن د جوړولو اختیارات هم دهغه دی ۖ

(۳۳۸) وَيَسْتَفْتُونَكَ فِي النِّسَاءِ ۖ نهم حکم " تنویر په ماسبق " د اول ۖ حصه ۖ څه باقی مواد ذکر کوی ۖ چه خیانت گر څه کول ۖ نشی په قانون الهی کلک شه خصوصاً د کمزورو د حقوقو خیال اوساته دائ ۖ په احکام دراعی کښې ځکه راوړو چه راعی د کمزورو د حق خیال اوساتی ۖ

وَيَسْتَفْتُونَكَ فِي النِّسَاءِ ۚ داولا حصا په دويم
حكم چه () آيت كښې په هغ ټنوير دواړه
يوځا ځه آيت به حل شي

() وَإِنْ امْرَأَةٌ خَافَتْ ۚ دا په خوارلسم حكم
تنوير هلته دښځ بد خويونه او داصلاح طريقه دلته
چه سر بدخويه وي نوڅه به كېږي
() وَلَنْ تَسْتَطِيعُوا ۚ داهم په دويم حكم تنوير

د () وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ ۚ توحيد چه
اختيارات دالله دی نوڅه حكم كوی چه " اتقواالله
"

وَأِنْ تَكْفُرُوا ۚ تخويف بياورسره " لله مافي
السموت " ذكرکوی چه اختيارات دالله دی نودهغه
دقبض نه وتلا نشي

() وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۚ
تاكيدکوی دواړه دکلکون دپاره

() إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ أَيُّهَا النَّاسُ ۚ تخويف چه
که تاسو داقوانين نه رائج کوئ نوتاسو به ختم
کړی او نور متبع او تابعدار به پيداکړی هغوی به
دا قوانين رائج کړی او يا ستا استعدادات او
طاقتونه به ختم کړی نو دالله تعالی ددين دپاره به
نه استعمالیږي او په نورڅه به استعمالیږي

() مَنْ كَانَ يُرِيدُ ثَوَابَ الدُّنْيَا ۚ ترغيب چه
دنیا دوج داقانون الهی مه پرېږدي ټول په
شریعت قائم شی نو الله سره دنیاواخرت دواړه
دی دواړه به درکړي

الحصة الثالثة
() يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ بِالْقِسْطِ ۚ
ددا ځا نه دسورة دريمه حصه شروع کيږي
اوپدیکښې ترغيب اوبيا زجرونه منافقانو ته تر
آيت () اوبيا اهل کتابو ته اوآخرکښې رد دشرک

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا ۖ تَرْغِيبًا إِلَى
الْإِنْقَادِ ۖ أَ۟ مُؤْمِنًا وَهُوَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ۖ
تَابِعْدَارِي أَوْ كَرِيءُ ۖ أَ۟ أَحْكَامُ بَيَانٍ أَوْ كَرِيءُ ۖ أَ۟
نَقْصَانٌ هُوَ خَلُو تَه وَلَ ۖ نَه وَي ۖ دَالِلُهُ تَعَالَى أَحْكَامُ
دَى اللّٰه تَعَالَى بِه هَعْوَى سَتَانِه پِير خَفِه كِيرِي ۖ

وَمَنْ يَكْفُرْ بِاللَّهِ ۖ زُجْرًا لَهُ أَنْكَارٌ وَمَقَاصِدُ ۖ
(۱۱۱) إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا ۖ زُجْرًا مَنَافِقَانِ
ته او تخويف چه هغوی دا احکام نه منی خپلو فائدو
ته گوری چه فائده ایمان کسې وی نوایمان که
کفر کسې وی نوکفر یعنی د فائد ۱ بنده د ۱ د خدائ ۱
بنده ند ۱۱ نو د مغفرت کور پکسې نشته ۱ او عذاب د ۱
ورله در دنیا ک (۱۱۱) پور ۱۱

أَيَّبَتُونِ عِنْدَهُمُ الْعِزَّةُ زجرچه دوی پد چل
عزت گوری نا انصافه نود عزت مالک اواختیار خوالله
تعالیٰ د داقانون د جاری کړی چه عزت ورته ملاؤ
شی

﴿۱۱۱﴾ وَقَدْ نَزَّلَ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ ۞
زجر منافقانو ته چه د کافر و دمجلس نه بائیکلات
حکم شو ۞ وو نودوی ولا ۞ داس ۞ انکار کوی او دقرآن
قوانینو خلاف مجالسو او اسمبلو کښې کینی داخو
دهغوی سره یوشان والا ۞ د ۞ نوداس ۞ پارلیمنټ او
اسمبلی نه بائیکلات ضروری د ۞

بئده د () اِن الْمُنَافِقِينَ يُخَادِعُونَ اللَّهَ () داهم
 دمنافق خباثت او پليتي چه پد چل د خداع
 اودهوکه کوی او مونخ فرض نه گنری او په
 سستی راپاسی دغه شان هر دین کارته صرف
 حاضری لگوی

﴿۳۳﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ۖ زُجِرْنَا فَقَانُوا تَهْ چَه
دُخْلَا ۖ اِيْمَان دَعْوِي كُونَكِيه دَعْوِي دَايْمَان بَه ۖ هَلَه
صَحِيح شِي چَه دَكَا فِرُونَه بَايِكَا تَاوَكُرِي ۖ
دَكَا فِرُو سِرَه دُوسْتِي دَا خُو پَه خَان دَكَا فِرُو اِهِي
كُول ۖ اَو دَلِيل قَانْمُول دِي ۖ

﴿٣٣﴾ مَا يَفْعَلُ اللَّهُ بِعَذَابِكُمْ ؕ زجر او تخويف چه تاسو دالله داحكامو قدر كوى نوالله تعالى تاسو نه په عذابوى عذاب ځكه راځى چه تاسو انكاركوئ تاسو اخلاص او كړي او ايمان راوړئ

(۳۳۳) لَا يُحِبُّ اللَّهُ الْجَهْرَ بِالسُّوءِ ۖ زجر منافقانو ته په دوستی د کافروڅه وایم چه " لاتتخذوا الکافرین " ۖ کافروسره دوستی مه کوئ او منافق دوستی کوئ ۖ او حالانکه دالله تعالی دینده نه په

په خله باند د شرک کلمه راوستل دسره خوښ
ندی بیالاکافرو سره کیناستل او دشرک
خبرو کښې دهغوی سره مرسته او خندنه کول
إِلَّا مَنْ ظَلِمَ داذل سرسری ظاهری دشرک
وئیلو جواز په وخت داکراه کښې یعنی په اکراه
کښې دشرک کلمه سرسری په خله راشی نوڅه
گناه نشته د

() إِنْ تُبْذُوا خَيْرًا دحالت داکراه ټول
صورتونه چه کوم جائز دی یو " إِنْ تُبْذُوا خَيْرًا "
چه په ډاگه دتوحید مسئله بیان کړی که شهیدشی
نومرتبه اوچته ده

أَوْ تُخْفَوْهُ دویم حالت یاپه خله شرک اووایی
خو زړه کښې ایمان او خیریعنی توحید د
داجائز د

أَوْ تَعْفُوا عَنْ سُوءٍ دریم حالت چه دشرک نه مخ
اړوی یعنی غل د دشرک خبره باند نه او وایی
نه نه

() إِنْ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ زجر
اوتخويف چه خذ پیغمبران منی اوخذ نه هغو ته
دایهودو کاروو

أُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ خفا تخويف

() وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ سره بشارت

() يَسْأَلُكَ أَهْلُ الْكِتَابِ دد خائ نه دم
دیهودو دهغوی پلټی ذکر کوی اول کښې چه ب
خایه شبهات کوی بیازاړه خباثتونه رامعادکوی چه
دد جرمونواو خباثتونو دوج مونږدوی سره څه
کړی دی اول خباثتونه د () نه تر () پور
ذکر کوی او شماری د فِظْلَم مِنَ الَّذِينَ سره
() دد خباثتونو سزا چه حلال پر حرام شو
ورپس نور خباثتونه ذکر کوی یعنی دتیرو او
راروانو خباثتونو دوج ورلره مونږ داسزا ورکړه

خباثتونه آسان دی صرف شمیرل کتودقرآن سره معلومیری

وَأَعْتَدْنَا (۳۳۳) سره تخويف اِخْرُوى ديهودو ته (۳۳۳)
(۳۳۳) لَكِنَ الرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ (۳۳۳) مدح دمومنين
داهل كتابو او بشارت هغوى ته

(۳۳۳) إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ (۳۳۳) صداقت دنبي عليه
السلام او قرآن داهل كتاب دانكار اوداعتراضونو
خه گنجائش نشته د (۳۳۳) خكه نبى عليه السلام هم
دنورو انبياء عليهم الصلوات والتسليمات پشان
پيغمبرد هغوى ته وحى شو وه او لكه لكه به
كيدله نودغه شان ده ته هم كبرى دگنرو انبياؤ
تذكره كوى

(۳۳۳) رُسُلًا مُّبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ (۳۳۳) گنرانبياء عليهم
الصلوات والتسليمات خودهغوى كار معجز راوستل
او عذاب وركول نه دى بلکه دهغوى كار تبشير
اوانذار وو

لَيْلًا يَكُونُ لِلنَّاسِ (۳۳۳) حكمت دارسال الرسل
(۳۳۳) لَكِنَ اللَّهُ يَشْهَدُ (۳۳۳) صداقت دقرآن باند
شهادت دالله تعالى اوملائكو چه منافقان او اهل
كتاب كه اعتراضونه كوى او انكار كوى نوبه هغ
دقرآن شان نه كميرى قرآن كريم الله تعالى په
خپل علم نازل كړ د چه داداصلاح دعالم دپاره
كافى د كه دوى اعتراض كوى نو ځان خرابوى
خكه

(۳۳۳) إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا (۳۳۳) زجر (۳۳۳) إِنَّ الَّذِينَ
كَفَرُوا (۳۳۳) تخويف

(۳۳۳) يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ الرَّسُولُ بِالْحَقِّ (۳۳۳)
صداقة الرسول 6 دامونر حق پيغمبر رالير د
نوكه ځان ده دوزخ نه بچ كول غواړى نودده اتباع
او كړئ او انكار مه كوى

وَإِنْ تَكْفُرُوا (۳۳۳) تخويف نقصان موخپل د

(۱۱۱) يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ
 زجریهودو ته ۱ چه داس ۱ صاف پیغمبر را غل ۱ د
 تاسو په هغه اعتراضات کوی اودهغه دمشق خلاف
 کوی نودا بدکارونه پریردی ۱ اودانبیاءو باره کښې
 خبر ۱ مه کوئ ۱
 لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ رد
 دشرک فی التصرف ۱

(۱۱۲) لَنْ يَسْتَنْكِفَ الْمَسِيحُ ۱۱۱۱ یعنی دعیسی علیه
 السلام دعبدیت اقرار دا څه دهغه توهین ند ۱ پد
 هغه پخپله خوشحاله دی ۱ ملائک او انبیاءو ټول دالله
 تعالیٰ عابدان دی ۱ اودهغوی حکم ته منقاد ۱
 وَمَنْ يَسْتَنْكِفْ عَنْ عِبَادَتِهِ ۱۱۱۱ زجر چه دالله
 تعالیٰ دعبادت نه مخ اړوی اوځان ورته دالله تعالیٰ
 په اتباع او دهغه په احکامومنلو بدخکاری ۱ نو الله
 تعالیٰ به ۱ جمع کړی ۱

(۱۱۳) فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ ۱۱۱۱
 بشارت ایمان والو ته ۱

وَأَمَّا الَّذِينَ اسْتَنَكَفُوا ۱۱۱۱ تخويف نه منونکو ته ۱
 (۱۱۴) يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ ۱۱۱۱ صداقة القرآن
 ۱ نوراشئ که کامیابی اونجات مو په ځان سود وی
 نو دادالله تعالیٰ داکتاب اومنی ۱ چه الله نورالیر ۱
 د ۱ چه ستاسو معاشره پر ۱ روخانه شی او نورانی
 شی او دالله تعالیٰ رحمت مهربانی ته به مو الله
 تعالیٰ دننه کړی ۱ بشارت شو په (۱۱۵) کښې ۱

(۱۱۶) يَسْتَفْتُونَكَ ۱۱۱۱ ذکر داحکامو چه په اول
 دسورة کښې وو نو په دآخر کښې هم دغه ذکر
 کوی ۱ چه شورت د ۱ له چلو ۱ شو ۱ وو چه پردی
 حقونه ورکړه ۱ دامینځ کښې ټول دد ۱ خبر ۱ ممدات
 دی نوحقونه ورکړئ ۱ دکلاله څه باقی صورتونه
 ذکرکوي ۱

يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ ۱ ترغيب اوحكمة دبيان داحکامو ۱
 اومنی چه گمراه نشئ ۱

وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ۝۝۝۝ ستاسو انقياد او
غيرانقياد الله تعالى ته ظاهر د ۝۝
حاصل دسورة

۱ ۝ مومنانو دالله تعالى نه اوپريرئ او پردي حقونه
ورکړئ او دکمزورو دحقوقواو نفسونو او
مالونوحفاظت اوکړئ ۝ که داس ۝ نه کوی نو اور به
مو ځا ۝ شی ۝ منافق او يهودی هغه تاسو پد ۝
احکامو عمل ته نه پريردي نودهغ ۝ نه په احتياط
شي ۝ هغه ۝ انصافه دی او د ۝ سره خپل ملک په
قوانينو برابرکړئ چه امراء انصاف دارشي ۝
اورعيت تابعدار شی چه دالله تعالى ددين دپاره
جنگ اوکړئ په اصولو دفتح نه روستو قرآن نافذ
کړئ ۝ دخیانت گرتابعداري مه کوئ هغه که هرڅه
کوی تاسوسره څه نشئ کول ۝ تاسو کلک شي ۝
منافقان دکافرواتباع کوی دهوک ۝ کوی او يهود ۝
ځايه شبهات که بند نه شو نو تباه به شی په
منلودیغمبر او قرآن کسې ورله فائده ده نورانی به
شی ۝

امتیازات

(۱) الاحکام الستة عشر ۝ احکام درعيت ۝ (۲) نهه
احکام دراعی او رعيت ۝
(۳) زواج دپيرمنافقانواويهودو ته ۝ (۴) حکم دقصر
الصلوة ۝

(۵) فلاورېک لایومنون ۝ دایمان شرطونه ۝ (۶) ان
تجنبوا کبائر موتنهون ۝

(۷) په جمع خباثتونه دیهودو ۝ (۸) دمنافق دتوب ۝
شرطونه ۝ (۹) لایحب الله الجهر ۝ او داکراه دحالت
صورتونه ۝ (۱۰) ويتبع غیرسبیل المومنین ۝ حجة
الاجماع ۝

۝۝۝۝

تمت سورة النساء بعون مالک الارض والسماء

١١ هـ ١١١١ هـ يوم الثلاثاء ١١:١١ بعد از ظهر ١١
 اكتوبر ١١١١ هـ وانا فى السجن راجى الخلاص ١
 ١

سورة المائدة

سورة المائدة مدنی سورة د ۱ په نزول کښې
 یوسل دولسم (۱۵۵) نمبر د ۱ پس د سورة الفتح نه
 نازل شو د ۱ او په ترتیب د سورتونو کښې پنځم
 سورة د ۱ پس د سورة المائدة نه ۱
 ربط دمخکښې سورة سره

مناسبت، رشتنه، جوړ، تعلق او ربط د سورة المائدة
 د سورة النساء سره په مختلفو وجود ۱ ځنډ دهغه ۱ نه
 دلته ذکر کړی ۱

اوله وجه : مخکښې سورة کښې هغه احکام بیان
 کړل چه په هغه ۱ سره اصلاح د معاشر ۱ راتله نو په
 سورة المائدة کښې هغه احکام ذکر کوی چه په
 هغه ۱ سره اصلاح د خوراک راځی چه معاشره د سمه
 شوه نواوس به خور ۱ څه خوراک سم کړه ۱

دویمه وجه : په سورة النساء کښې رد د شرک فی
 التصرف وو نو په سورة المائدة کښې رد د شرک
 فعلی کوی ځکه د شرک فعلی د شرک فی التصرف
 دپاره ذریعه او مبداء گرځی ۱

دریمه وجه : سورة النساء کښې زواج و و یهودو ته
 ځکه هغوی خلاف په معاشره کښې کولو نودلته
 ورته زواج چه په حل او په حرمت کښې هم
 خلاف کوی نو دلته ورته ډیر زواج ذکر کوی ۱

څلورمه وجه : په سورة النساء کښې رد د شرک
 اعتقادی وو نو په سورة المائدة کښې رد د شرک
 فعلی کوی ۱

پنځمه وجه : په آخر د سورة المائدة کښې اوو ۱ چه "
 یبین الله لکم ان تضلوا " نودلته اوس نور بیان
 کوی چه گمراه نشئ ۱

دعوی د سورة

د سورة مرکزی مضمون او دعوی هغه " توضیح
 الحلال والحرام بذكر المسائل الاربعة وان الحل والحرمه من
 الله تعالى لامن غیره ۱ فکيف تشرکون به وتنذرون لغيره

"يعننى دحلالو اوحرامو وضاحت په ذکر کولو د څلورو مسئلو سره دهغه وضاحت نه او دا خبره به وائی چه دخل او حرمت دمه دار الله تعالى د نه بل څوک نوید کښې الله تعالى سره څوک مه حصه دار کوی او منځته وغیره دبل په نوم مه کوئ مختصر دعوی دسورة هغه رد دشرک فعلی په وضاحت دڅلورو مسئلو سره"

وضاحت ددعوي دسورة

ددعو وضاحت ته دلته ضرورت نشته د ځکه دا اصطلاحات دی او دا استاذان په اصولو کښې بیانوی او مونږهم دخپل مناسب په اصولو کښې لیکلی دی خوچونکه استاذان دوران درس چه سورة مائده شروع کوی نودد وضاحت کوی دسورة دپوه دپاره نودشیوڅو په اقتداء او اتباع مونږهم دوس مطابق د ځائ څه لیکل کوو الله تعالى د مونږته فهم نصیب کړی

الله تعالى په ذات اوصفت کښې یومنلو ته توحید وائی یعنی دا عقیده اول چه الله تعالى د ذات پشان ذات نشته او دصفت پشان صفت دچانشته د نوداتوحیدد توحید یومنلو ته وائی یو وئیلو ته نه وائی دتوحیدمقابله کښې شرک د یعنی دالله تعالى صفت چاله ورکول داپیروخلقو کړی وو او اوس هم کوی لکه علم غیب یادکارسازي یا دهرځائ نه اوریدل داسبابو نه او په هرځائ کښې لیدل داسبابو نه دشرک دوه قسمه د یواعتقادی یعنی دزړه نه دامنل چه فلانک څما حاجات داسبابو نه پوره کوی یا اسباب نشته ظاهری او څما آواز دلر نه اوری دامنل او عقیده ساتل دشرک اعتقادی د دویم د شرک فعلی او عملی یعنی د فعل او عمل تر حده پور وی او عقید ته نه وی کوزشو لکه مثال غیرالله ته

سجده کول نودا ظاهر کښې عمل دکفر او شرک د څو عقیده دکارسازیت ورسره نوی او چه عقیده ورسره وه چه داڅه چاته سجده کوم نودا څما کارساز او مددگار د ښاوس شرک اعتقادی شو ډویم مثال چه داتور څادر نه اغوندم څکه بیابیماریم نودا ظاهر خبره دشرک ده خو عقیده ملگر ډو نوی نو شرک فعلی د ډو او چه عقیده یوځا ډو شی د ډو څادر اویا څادر والا ډو داسبابو هلاکت راوولی نواعتقادی شو ډو

دشرک فعلی حکم داد ډو چه داپه حقیقت کښې گناه کبیره د ډو کفرند ډو خوچه مونږته دعقیده پته نه وی یاپته وی چه دد ډو سړی داعقیده نده چه داڅادر هلاکت راوولی خو هس ډو نفرت کوی نودا گناه کبیره شو ډو اوکه پته اولگیده څه قرینه موجوده شوه چه عقیده هم صحیح نده نودابیا اعتقاد ته لاړو او کفر شو ډو

دشرک فعلی دوضاحت دپاره استاذان څلور مسئل ډو ذکر کوی چه دوه په هغه ډو کښې هغه توحید د ډو او دوه پکښې شرک فعلی د ډو هغه څلور مسئل ډو دادی ډو (١) تحریمات الله (٢) تحریمات العباد (٣) نذور الله (٤) نذور العباد ډو دهر ډو مسئل ډو وضاحت لړکوو ډو

(١) تحریمات الله : الله تعالیٰ حاکم د ډو او حاکم له اختیاروی چه هغه څه حلالوی په بندیانو اوڅه بندی دوه اختیار د ډو نوالله تعالیٰ ځن ډو اشیاء په بندیانو بند کړی دی ډو دادوه قسمه دی ډو یوحرام په حرمت موږ چه داس ډو حرام وی چه دهغه ډو نه حرمت چر ډو نه لړ ډو کیری ډو لکه مـرداره ، خنزیر، زنا، داخیزونه او چه الله تعالیٰ حرام کړی دی په حرمت موږ سره بیا دا ځن ډو دنجاست دوج ډو نه وی او ځن ډو دکرامت دوج ډو نه وی لکه انسان شو ډو دویم حرام په حرمت موقت سره یعنی دا حرمت همیشه نه وی بلکه دڅه وخته پور ډو وی

لکه په احرام کښې خکار کول شو. دا الله تعالى تر
خه وخته حرام کړی دی یادمکان دوج. لکه په حرم
کښې خکارکول شو.

طریقه بیان: قرآن تحریمات الله څنگه بیانوي
نوده. بیان کله په خکاره ټکی دحرمت بیان
اوکړی چه " حَرَّمَ عَلَيْكُمْ " اوکله نهی اوکړی لکه "
لَا تَقْرَبُوا الزَّيْنَاءَ " ، لَا تَأْكُلُوا الرِّبَا " اوکله دحلالو نه په
غیر او الا سره استثنا کړی لکه چه " اِلَّا
مَا اضْطُرَرْتُمْ اِلَيْهِ " شو. یا " اِلَّا مَا يَتْلُو عَلَيْكُمْ " او
" غیر محلی الصيد " دټول طریقو دی
دتحریمات الله چه داس. الفاظ راشی نوموږ به
ورته تحریمات الله وایو.

حکم دتحریمات الله: په تحریمات الله عقیده
دحرمت لرل فرض دی او عملاً به تر نه ځان
ساتی ځان به تر نه بندوی او دابعینه توحید د
که چا دقطعی حرامو نه انکار اوکړو نوکافرکړی
اوکه دحرمت قائل وی او عمل تر زائله شی
یعنی معامله ورسره دحلالو اوکړه واستعمال ئ
کړو نو فاسق د او کافر ند.

(١) تحریمات العباد: دتحریمات الله مقابله کښې
تحریمات العباد دی چه بندیان راولگی اودالله
حلال شوی خیزونه په ځان په عقیده دخیراویاشر
بندکړی بغیر دظاهری سبب نه یعنی ظاهری سبب
نه وی او دخیراوشرطمع کوی ظاهری سبب لکه
دسین مرض غوړنه خوری وریژ نه خوری
نودا خو پرهیزد. ظاهری اسباب دی هیڅ خه
ظاهری سبب نه وی خو زړه کښې خدشه وی چه
که داس اوکرم نوداس به اوشی داس مشرکینو
دتحریمات الله مقابله کښې ډیرکړی وو موبد هم
او موقت هم وو. ځنځاروی به ئ په ځان بندکړل
چه د استعمال مونږله جائز ند. همیشه که
مونږدد جائ یا غوڅه استعمال کړه یا موږ.

سورلی اوکړه نوموږته به څه ضرر راوړسی دادنفرت عقیده دهندوانو وه جهوت جهات اودامسلمانانو ته دهندوانو نه پاتې اوس معاشره کښې هم داخیزونه پیر دی. اگرچه عقیده ورسره نه وی خوځېره اوکارگناه د داپه ځایونو کښې دی او وختونو کښې دی چه په فلانکې میاشت کښې داکار مه کوه خیریکښې نه وی په فلانکې ورځ کوه خیریکښې زیات د غیردازن شرعی نه. صفر کښې کډه مه کوه، محرم، حس حسین کښې واده مه کوی داسې نورپیردی د شروع چهارشنبه ورځ سپیره گنړل. کیری داسې په عاموخیزونو کښې وی لکه رنگونه شو چه فلانکې رنگ په مونږخه ند. دکارغه آواز سپیره گنړی داسې نورپیر چه ددرس دوران کښې تفصیل سره وئیل. کیری دلته صرف نشاندهی مقصوده چه د سره که عقیده تل شی دغیرالله نه دخیراوشر د سبب نو دا کفرته رسی هس. گناه کبیره د

دتحريمات العباد طريقه بيان : قرآن کریم دا په مختلف اندازونو بیانوی. یوچه خکاره اووایی چه " لا تحرموا " دویم " کلا " لفظ سره. دریم " احلت یا احل الله " سره یعنی چه دا تاسو له راکړی دی نورگنړاندازونه دی چه بیانوی.

حکم تحريمات العباد : تحريمات العباد د تحريمات الله ضد د او مقابل هغه توحيد وو نوداشرک د او هغه سره یعنی تحريمات الله سره معامله دبندیز وه چه ځان بندولو نو دلته هغه استعمالو. چه دا نفرت ختم شی نوعلاً ئ. دا حکم شو چه استعمال به ئ. شروع کړ او اعتقاداً ئ. دا حکم د چه په عقیده به پر دحلت اوسات. چه دا حلال دی. مونږ داوایل چه شرک فعلی د کچرته عقیده ورسره تل شی یاداعقیده چه داخمونږ دپاره فلانکی منجورحرام کړی دی یا فلانکی پیرپه

مونږ بندګري دى داختيارات دهغه د نودا خوشرک
اعتقادى دحل او حرمت تصرف غيرله ورکول دى
يادا عقیده د خير شر فلانک خيزرسوى بغيرداسبابو
نه دا خوشرک اعتقادى شو که دا ورسره نه وى تل
صرف خان تر ساتى دخدش خطر نفرت په
طور نودا شرک فعلى دى معلومه شوه په تحريمات
العباد کښې چه کوم تحريم ذکر دى نودا د بنديز په
معنى د يعنى لغوى د چه صرف خان تر بندوى
د نفرت په طور باند نواستعمال د کړى چه
دانفرت ختم شى

() نذور الله : دريمه مسئله ده نذور الله يعنى هغه
خيز چه د الله تعالى د تعظيم دپاره اومنځ شى هغه
بيا که هرڅه دى لکه سر وائى که ديمارى نه خه
شوم نو الله تعالى له به دا کار کوم يابه خه پخوم
يابه نفل کوم دا نذور الله دى داځکه کوى چه الله
تعالى مالک د نفع نقصان او عالم الغيب ګڼرى چه
دا کار څما سرته رسول شى

طريقه بيان : دا قرآن پداسه انداز بيانوى کله په
لفظ د نذر چه " وليوفوا نذورهم " او کله په لفظ
د شعائر الله باند

دد حکم : چه دا توحيد دد احترام او وفاء پکار ده
او استعمالول ئ عين توحيد د خوراک ئ هم
جائز دد محترم دى ده احترام خيال ئ ساتل پکار
دى که هغه هرڅه وى

() نذور العباد : مشرکينو د نذور الله مقابله کښې
د خپلو معبودانو په نوم به څه خيزونه منل او هغه
به ئ محترم ګڼل چه که څمونږ داکار او شو نودا به
مونږ فلانکى بابا له ورکوو فلانکى زيارت له به
اورو دا ټول نذور العباد دى

طريز بيان : دا قرآن کریم په مختلفو اندازونو
بيانوى بويه " ما هل به لغير الله " سره دويم
نصيباً لشرکائهم دريم چه " زين لکثير من

المشركين قتل اولادهم " "ماذبح على النصب " والانصاب " وغيره گنہ اندازونہ دی " چہ قرآن ذکر کوی "

حکم: اول نذر مثل دغیرالله دیاره داشرک د هغه "النذر للعبادة والعبادة لغیرالله کفر" دویم هغه شه حرام شو دغیرالله نوم پر واغسته شو دتعظیم او دتقرب په نیت نودانیت گنده ده ددووجه نه هغه شه حرام شو دا استعمالول حرام دی دابه عزته ده نوده به عزتی اوکره لنډه مختصره دخلور وخبر و خلاصه "دالله بندشوی بند کره دمخلوق بندشوی دابنده دی دا استعمال کره" دایوب قاعده شوه

دویمه قاعده " دالله تعالیٰ د عزتمندو عزت او کړه
اوچه الله تعالیٰ به عزته کړه وی نودهغه څه عزت
نشته ده " ومن یهن الله فماله من مکرم " :
تمت الوضاحة ه ه لیلۃ الاربعاء :

خلاصه او تقسيم دسوره

دسورة المائده مقصد هغه دشرک فعلی وو په وضاحت دڅلورو مسئلو سره □ اوس داسورة داپه کوم انداز بيانوی نودسورة لنډه خلاصه خوداده چه اول کښې څلورمسئله □ او آخر کښې څلورمسئله □ او مينځ تشجيع فی التبليغ او قبائح ديهودو يعنی دعلماء سوء او دهغوی نه بائيکات په تفصيل سره او رد دشرک فی التصرف ځکه چه شرک فعلی دد □ ذريعه گرځی □ مينځ کښې دهغ □ رد هم کوی او ختم دسورة هم پد □ د □ تفصيلی خلاصه په تقسيم کښی □

تقسیم د سورة : سورة داخيله مسئله چه رد شرک
فعلى د په عجب اندازه نو بيانوى د د بيان
دياره سورة هغه منقسم د لس بابونو ته ورسره
خاتمه ده يعنى داسوړه خيله مسئله په لسو

اندازونو بیانوی ۱۱ اودادفصیح اوبلیغ کاروی چه هغه
خپل مقصد په مختلف اندزونو سره بیان کړی ۱۱
ځکه بیان دپته وائی چه خپل مقصد په ډیرو طریقو
ادا کړی نو قرآن خودیرفصیح اوبلیغ کتاب د ۱۱ هغه
لس ابواب ۱۱

اول باب : د ابتداء نه تر "وهو فی الاخرة من
الخسرين (۱۱) آیت پور ۱۱ د ۱۱ او پدیکښې ذکر دمساءل
اربعو یعنی څلور مسائل ۱۱ ذکر کوی سره د ترغیب
او تخویف نه ۱۱ او حکم د طعام د اهل کتابو هم
ذکر کوی ۱۱ یعنی د اباب په ذکر د دعوی د سورة کښې
د ۱۱

دویم باب : د (۱۱) " یا ایها الذین آمنوا ۱۱ " نه تر "
فلیتوکل المومنین (۱۱) پور ۱۱ او پدیکښې
ذکر د امور و مصالحو چه هغه امداد د مبلغ کوی اودهغه ۱۱
مثال ذکر کوی ۱۱ د اباب ۱۱ دیکښې ځکه راوړو چه
دغه مسائل بیانول گران کار د ۱۱ د د ۱۱ وجه نه
مشرکین غصه کیری ، صاحبزادگان اود زیارتونو
تهیکه داران هغه راپاسی او منجوران نوستا خلاف
به چه ۱۱ اوباسی نو ته ځان تیار ساته اودس کښې
هس ۱۱ نه چه بیاد څوک د غسل نه وی او په نرتوب
مسئله اورسوه ۱۱ الله تعالی به ستا مدد کوی ۱۱

دریم باب : د سورة دریم باب او انداز هغه د " ولقد
اخذ الله " (۱۱) نه تر " علی کل شیئ قدیر " (۱۱)
پور ۱۱ پدیکښې د وعدو ماتونکو مثالونه او سزاگان ۱۱
ذکر کوی ۱۱ چه وعده ماته کړی او حق پټ کړی
نودهغوی سزاگان ۱۱ او ترغیب قرآن کریم ته اتباع
دنبی علیه السلام ته سره د نفی د شرک فی
التصرف نه ۱۱ نوتاسو ۱۱ نشی چه وعد ۱۱ اولوظونه
مات کړی بلکه وعد ۱۱ پوره کړی گنی داسزا به
ستاسو شی ۱۱

څلورم باب : څلورم سبق د سورة د " واذ قال
موسی " (۱۱) آیت نه تر " الفسقین " (۱۱) پور ۱۱ او

پديکښې مثال دهغه خلقو چه هغوی دالله تعالى په حکم منلو کښې سستی کړ. وه او دپیغمبر نافرمانی ئې کړ. وه چه څنگه حیران اوپریشان شوی وو نوتاسو سستی مه کوئ او نافرمانی مه کوئ.

پنځم باب: د " وائل علیم " () نه تر " علی کل شیئ قدیر " () پورې اویدیکښې خوځېر ذکرکوی یوجزاء الظالم چه ظالم چه مخالفت دالله تعالى اویپغمبر کوی نو دهغه سزا اوگوره په دنیاوپه آخرت کښې، ،،،، کښې، او دویمه خبره چه څوک کیناسته او کوشش نه کوی لکه دهابیل نوسرخوری، دریم ترغیب تبلیغ اواعمال مرضیو ته () کښې اوبل داچه په مفسد او ساعی دفساد باندې زړه مه سوئ، ،،، او آخر کښې نفی دشرک فی التصرف.

شپږم باب: د " یاایهاالرسول " () نه تر " لقوم یوقنون " () پورې پدیکښې تسلی نبی علیه السلام ته او زواجو یهودو ته، چه دوی شرک کوی او نذرونه وغیره جائز کوی او حرام خوری او ترغیب تحکیم دکتاب الله ته چه په خپل مینځ کښې فیصله پدې کوی.

اووم باب: د " یاایهاالذین امنوالاتخذوا " () نه تر " وان اکثرکم فاسقون " () پورې او پدیکښې مومنانو ته تهدید او یړول ددوستان، داهل کتابو نه او زجرمنافقانو ته په دوستی داهل کتابو، دوی تاسو ددې مسئلو نه اړوی نودوستانه ورسره مه کوئ.

اتم باب: د " قل هل انبئکم " () نه تر " ساء مايعملون " () پورې پدیکښې زواجر علماء سوء ته سره د خباثتونو دهغوی نه چه چاکښې داپلیتی وی نوهغه ددوستی قابل دی؟ نونددې نوخپله

فیصله اوکړه او ترغیب علماء ته داطهار دحق چه
دغربت نه مه یریرئ الله تعالى به رزق درکوی □
نهم باب : د " یاایهاالرسول " (□□) نه تر " اصحاب
الجحیم " (□□) پور □ پدیکښې ترغیب الی التبلیغ او
قبائح داهل کتابو اوذکردعناد دهغوی چه دوی نه
منی او نفی دشرک فی العبادۃ او نورقبائح داهل
کتابو به ذکرکړی □

لسم باب : د " یاایهاالذین آمنوا " (□□) نه تر "
الفسقین " (□□□) پور □ اوپدیکښې اعاده دمسائل
اربعو چه کوم اصل دعوی دسورة وه چه سورة د□
له چلولا شو □ د□□ د(□□□) نه تراخر تر سورته خاتمه
دسورت ذکرکوی □ اوپدیکښې نفی دعلم الغیب
دغیرالله نه په واقع □ دعیسی علیه السلام باند □
چه انبیاء اوصالحین په غیبه نه پوهیری نوخرنگ □ به
ستاسو مدد اوکړی نوول □ ئ □ تاسو په حاجاتو کښې
رامدد کوئ او منخت □ او نذرونه ورلره کوی □ او په
آخري آیت کښې نفی دشرک فی التصرف چه
اختیارات دالله تعالى دی نودحرامولواختیاردهغه
د□ دمخلوق حرمتونه ختم کړئ او نذر هغه له کوئ
بل چاله نذر مه کوئ □

مقاصدالایات ویتناسبها

(□) يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَوفُوا بِالْعُقُودِ □□□□ دد□
خائ □ نه اول باب دسورة تر " الخسرین " (□) آیت
پور □ پدیکښې دعوی دسورة چه هغه وضاحت
دخلورو مسئلو د□ سره دترغیب اوتخويف نه □
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا □□□□ ترغیب تعمیل دمستلو ته □
تاسو الله تعالى سره لوظ کړ □ وو چه ته څمونږ
رب ئ □ او رب هغه وی چه دحلالولو وحرامولو
اختیاردهغه وو نو تاسو وعده کړ □ وه چه مونږ به
ستاحلال او حرام منو نواوس هغه وعد □ پوره
کړئ □ اوسورة مصدر په يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا " شو
ځکه دحلالو خوراک ته مومن محتاج د□□ او معاشره

دهرچا ضرورت وو نوالنساء مصدر په "ياايها الناس" وو نوداجمله تمهيد شو او ترغيب شو چه راروان مسيئلا اومنه

أَجَلْتُ لَكُمْ بِهَيْمَةِ الْأَنْعَامِ رد په تحريمات العباد د مشركانو تحريمات ختم كړي چه د خاروو كښې يانورو خيزونو كښې په خان خيزونه حرام كړي وو نوداغلط دي او مخترع دي دغه استعمال كړئ او مه يريږئ چه ضرر به دركړي ځكه دا الله تعالى جلال كړي دي

إِلَّا مَا يُتْلَى عَلَيْكُمْ تبعاً بيان د تحريمات الله يعنى حرام خو هغه دي چه تاسو ته دهغه حرمت بيانيري په قرآن كښې رابه شى تفصيلي دلته لنډه اشاره اوشوه

غَيْرَ مُجْلَى الصَّيْدِ تحريمات الله يعنى "كونوا غير محلى الصيد" چه الله تعالى كوم حرمتونه كړي دي او كوم حرام كړي دي نودهغه حرمت برجال اوساتئ

إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ مَا يُرِيدُ دمخكښې دواړو خبرو علت دحل او حرمت اختيار دالله د نو الله تعالى فيصله او حكم كوي چه مخلوق تحريمات ختم كړي او ځما تحريمات برجال اوساته

(يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَجْلُوا شَعَائِرَ اللَّهِ) مسئله دندورالله يعنى دالله تعالى په نوم منل شو خيز محترم د نوهغه باطلوي هم مه او دهغه ب عزتي مه كوي كه هغه هرڅه وي تر د چه د قرباني اميلونه ولا نه وي

وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَا نُ قَوْمٍ ترهيبت چه كه بل څوك هتك دشعائرالله او ب عزتي كوي نو ستاسو چپ كينا ستل ب عزتي ده يعنى چه كله نوي مسلمانانو ته مشرकिन اويهود ضرر رسوي نو تاسو چپ مه كيئ يامقصد داچه دبغض او حسد دوج نه اوضد دوج چرته هتك او ب عزتي

دشعائرالله اونه کړی چه هغوی مخکښې تاسو
دمسجدحرام نه بندکړی وئ او تاسو اوس وایئ چه
مونږبه بدل اخلو مونږبه بندوو نه داسه مه کوئ
چه ایمان ئه راوړو نوخپله هم ضد مه کوئ او بل
څوک هم دهغوې به عزتئ ته مه پریردی

وَتَعَاوُنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَى ۖ تَرْغِيبٌ يَه تَوْحِيد
سنت کښې امداد کوی چه مه کښئ
وَاتَّقُوا اللَّهَ ۖ نَسِخَهُ دتعمیل داحکامو چه پد به
ورته عمل کول آسان شی

إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۖ تخويف دمخالفت په صورة
کښې به عذاب ډرکړی

(۱) حُرِّمَتْ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةُ ۖ تحريمات الله او
نذوراتالعباد یعنی دالله حرمتونه باقی اوساتئ
اوداخیزونه الله تعالی حرام کړی دی په هغه
دنذوراتالعباد حرمت هم د نوغیرالله له نذركول
شرک دي اودهغه استعمال اوخوراک حرام ده داپه
" مَا أَهْلٌ " سره ذکرکوي

إِلَّا مَا ذَكَيْتُمْ ۖ داد " وَالْمُنْحَقَّة " نه روسـتو
سره تعلق لری مخکښې سره نه لری
وَمَا ذُبِحَ عَلَى النُّصُبِ ۖ مخکښې " مَا أَهْلٌ " عام
وو که هرڅه وی حلوه پراة وغیره، دلته مذبوحه
ځکه د استعمال پیروو

الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ ۖ ترغيب کلکیدو ته چه
په دغه مسئلو باند کلک شی کافر څه کول نشی
اوس هغوی ستاسو نه ناامیده شو چه اوس دوی
مونږ طرفته نه راځی ځکه چه دسترخوان ئه رانه
جداکړو

الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ ۖ چه دامسئلا بیانول
اومل ډاډین کامل کیدل دی

(۲) يَسْأَلُونَكَ مَاذَا أَحَلَّ لَهُمْ ۖ دامتعلق د " احلت
لکم بهيمة الانعام " سره رد په تحريمات العباد
الطيبات حلال دی چه نذرونه دغیرالله نه وی نوچه

الله تعالى کوم حلال کړی دی نوڅنگه ئې تاسو
حراموی مخلوق دحرمت اختیار نشته دې او بیا دهغه
سره دڅکار دمستلې لبروضاحت کوی
وَاتَّقُوا اللَّهَ ۖ نَسْخَهُ دَتَعْمِيلِ دَاَحْکَامُو ۖ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ

الْحِسَابِ ۖ سِرْهُ تَخْوِيفِ
(۱) الْيَوْمَ أَجَلَ لَكُمْ الطَّيِّبَاتُ ۖ ۖ ۖ ۖ اعاده دتیر دپاره
داحسان دالله او ورسره د ذکر دمذبح داهل کتابو
چه اهل کتاب ذبیحه اوکړی یهود او نصاری نو هغه
تاسو له رواه ده ددهغهوی سره رعایت وو
دادهغوی خصوصیت دې بل څوک پرې نه قیاس
کړی

وَمَنْ يَكْفُرْ بِالْإِيمَانِ ۖ ۖ ۖ ۖ دفع دوهم ۖ چه یره
دهغوی مذهب به صحیح وی چه دامخکښې خیزونه
حلال شو نودهغه جواب ۖ اول باب ختم شو په
وضاحت دڅلورومستلو

(۱) يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ ۖ ۖ ۖ ۖ
دد ۖ ۖ ۖ نه دویم باب دسورة تر "المومنین" (۱۱)
پورې اویدیکښې ذکر دامور مصلحوسره دبشارت
اوتخويف اوتشجيع نه ۖ داباب څکه راوړی چه
دامخکښې مسئلې بیانول گران دی ۖ څکه چه اوس
تاشروع اوکړه اودخلو دمشرکانو نه صاحبزادگانو
نه نورې اخلا ۖ او دزبارت تهیکداران هغه د چیلنج
کړل په هغه کښې غټ غټ خلق وی نوسر په کفن
میدان ته څه اودس کوه او مونځ دو رکعته کوه چه
الله تعالى د مدد کوی ۖ څکه اوس تاپریردی نه په
نرتوب مسئله بیان کړه زړه کلک ساته الله به ستا
حفاظت کوی ۖ توکل په هغه کوه

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ۖ ۖ ۖ ۖ ذکر دامر مصلح ۖ مونځ
اودهغه دمقدم داودس او د اودس فرائض
(۱) وَادْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ ۖ ۖ ۖ ۖ ترغیب تعمیل داحکامو
ته پدې احکامو منلو خو تالوظ کړې نور شه
اوبهادر شه او دا اومنه

(۱) وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا بِبَشَارَاتٍ كُومُو چِه دَامَسَنَلَا اومنلَا او بِيَان نَلَا كِر نودهغوي خوشحالوته گوره

(۳۳) يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا ۖ تَشَجِعُ أَوْ
بِهَادِرْ كُولِ زِدْهُ وَرَكُولِ چَه زِدْهُ دِزْمَرِي كِرْهُ أَوْ بِيَانِ
أَوْ كِرْهُ اللّٰهُ تَعَالٰی بِه سِتَا حِفَاظَتِ كُوِي تَاسِرْهُ اللّٰهُ
تَعَالٰی مَلِكِرْ دَ دَامَثَالِ أَوْ كُورْهُ چَه اللّٰهُ تَعَالٰی
سِتَاسُو خَنِكْهُ حِفَاظَتِ كِرْ وَوَدَابَابِ پَه اَمْرِ مَصْلَحِ
بِيَانِ كِنْسِيْ اَوْ تَرْغِيْبِ كِنْسِيْ تَامِ شَوْ

وَلَقَدْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَءِيلَ أَنِّي مَعَكُمْ بِأَن تُخَلِّقُوا لِي فِي كُلِّ قَرْيَةٍ طَائِفَةً مِّنْهُمْ فَذَكَرُوا عَهْدِي فَلَمَّا أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَهُمْ لَبِثُوا فِي كَيْدِهِ طَائِفَةٌ مِّنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ يَأْكُلُونَ رِيقَهُمْ فَذَكَرْنَا إِلَىٰ رَبِّهِمْ فَجَعَلَهُمْ سَافِلِينَ

(۱۱) قَيْمًا تَقْضِيهِمْ مِثْلَ قَفْهُمْ ۖ اُولَٰئِكَ نُمُوْنَةٌ
 يَهُودِيَّانِ دِمَاتُوْنِكُو دُوْعَدُو اُولَٰئِكَ نُمُوْنَةٌ اَوْكُوْرهُ ۚ
 يَهُودُو وَعَدَهُ مَاتَهُ كِرِهٌ نُو سِرَاكَانُوْتَهُ اَوْكُوْرهُ ۚ

لَعَنَاهُمْ ۖ اُولَٰهٖ سَزَا ۖ چِه لعنتيان شوو ۖ
 وَجَعَلْنَا قُلُوبَهُمْ قَاسِيَةً ۖ دويمه سزا چِه بيا پر ۖ
 مَهْرَآءَ ۖ اَوْ هَيْحَ بَه پر ۖ اثر نه کولو ۖ
 يُخَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهِ ۖ دريمه سزا ۖ چِه دالله
 تعالى په کتاب کښې تحريف شروع کړو ۖ
 وَتَسُوا خَطَا مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ ۖ څلورمه سزا ۖ چِه
 دتورات لوئ ۖ باب دخل او حرمت تر ۖ نه پات ۖ شو
 ځکه دیکښې ئ ۖ نقصان وو نوهغه ئ ۖ پريخودلو ۖ
 وَلَا تَزَالُ تَطَّلِعُ عَلَىٰ خَائِنَةٍ مِنْهُمْ ۖ پنځمه سزا ۖ چِه
 هر وخت ئ ۖ خیانت ته په دین کښې ملا تړا ۖ ده ۖ
 إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ ۖ عبدالله بن سلام هغه او دهغه
 ملگری ۖ

فَاعْفُ عَنْهُمْ ۖ يعنی چِه ډاکوم ثابت شو مومنان
 شو نوددوي زر ۖ غلطی معاف کړه ۖ
 (۱۱) وَمِنَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصَارَى ۱۱۱۱ دويمه نمونه
 د ماتونکو پوعدو او دهغوی سزاگان ۱۱۱۱
 فَتَسُوا خَطَا ۱۱۱۱ د انجيل باب دخل او حرمت تر ۱۱۱۱
 پات ۱۱ شو ۱۱

فَاعْرِضْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ ۱۱۱۱ دويمه سزا چِه بغض
 او حسد مینځ کښې سواشو ۱۱ نوټولا ۱۱ شپږ سزاگان ۱۱
 شو ۱۱ فنسوا " پکښې دوه ځلا ۱۱ د ۱۱ نوکچرته تاسو
 وعده ماته کړه نوداسزاگان ۱۱ به درته ملاؤ شی ۱۱
 (۱۱) يَا أَهْلَ الْكِتَابِ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا ۱۱۱۱ ترغيب
 اهل کتاب د اتباع د نبی عليه السلام او د قرآن
 کریم يعنی راشی اوس توبه اوباسی اودد ۱۱ قرآن
 اويغمبر تابعدار شی نوالله تعالى به درله
 زبردست انعامات درکړی ۱۱ تر " صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ")
 (۱۱) پور ۱۱

(۱۱) لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ ۱۱۱۱ زجراهل کتابو ته ۱۱
 دادومره نالائقه دی چِه دوی دپغمبر باره کښې
 دعيسى عليه السلام څه عقیده لری داددوی هغه

پليټئ دى چه دماټولو دوعد ډ دوج ډ پکښې راغلى دى ډ

قُلْ فَمَنْ يَمْلِكُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا ۖ اِنَّهُ دتصرف الله لره او رد دشرک فى التصرف چه څنگه عيسى عليه السلام متصرف کيد ډ شى هغه متصرف کيدل ډ نشى ډ تصرف او اختيارات ټول دالله تعالى دى ډ

(٢٢) وَقَالَتِ الْيَهُودُ وَالنَّصَارَى ۖ بَلْ زَجَرَاهُ كِتَابُو ته چه دپيغمبر باره کښې څه دځان باره کښې هم څه ځان ډير اوچت حسابوى چه مونږ نيازولى دالله تعالى يو ډ مونږ له به عذاب نه راکوى دادوى دزړه هغه سختيا او لعنت او دوعدو ماتولو نتائج دى چه خيانتونه پکښې پيداشو ډ نودهغ ډ جواب کوى ډ

(٢٣) يَا أَهْلَ الْكِتَابِ ۖ تَرِغِيبِ اتباع دنبى عليه السلام ته ډ چه الله احسان اوکړو چه ډير وخت نبى نه وو راغلا ډ دهغ ډ نه بعد الله تعالى خپل نبى راوليرلو دبيان دپاره نوستاسو عذر ختم شو نو اوس راشئ او اطاعت او انقياد اوکړئ ډ دريم باب ختم شو په سراگانودنقض عهد کښې اودهغوى په قباحتونو ډ

(٢٤) وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ ۖ اِنَّكُمْ اعداء ډ نه خلورم باب دسورة او پديکښې مثال دمتکاسلينو او دعاصينو يعنى دهغه خلقو مثال ذکرکوى ډ چه چا دالله تعالى په حکم کښې سستى کوله او دپيغمبرنافرمانى ډ کوله چه څنگه سزاورته ملاؤ شوه چه حيران او پريشان شو ډ نوکه تاسو سستى اوکړه نوداس ډ سزا به ورته ملاؤ شى ډ نو وعد ډ پوره کړئ او دد ډ پيغمبر اتباع اوکړئ او سستى مه کوئ گنى نو حيران او پريشان به شئ ډ

وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ ۖ اِنَّكُمْ اعداء ډ دموسى عليه السلام قوم ته نعمتونه يادول ډ

(۱۱) يَا قَوْمِ ادْخُلُوا الْأَرْضَ الْمُقَدَّسَةَ ۖ دَنَعْمَتُونُو
 په شكريه گڼې ورته د جهاد حكم
 (۱۲) قَالُوا يَا مُوسَى ۖ دَقَوْمِ بَزْدَلَى خَكَارِه
 كول تر (۱۳) قَاعِدُون ۖ پور
 (۱۴) قَالَ رَبِّ إِنِّي لَا أَمْلِكُ ۖ دَمُوسَى عَلَيْهِ
 السلام الله تعالى ته عاجزى كول
 (۱۵) قَالَ فَإِنَّهَا مُحَرَّمَةٌ ۖ دَقَوْمِ دَبَزْدَلَى او
 سستى اود عصيان سزا
 (۱۶) وَائِلُ عَلَيْهِمْ نَبَأُ ابْنَيْ آدَمَ بِالْحَقِّ ۖ دَد ۖ خَائ ۖ
 نه د سورة پنځم باب تر " عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ")
 پور پديکښې ذکر د جزاء د ظالم چه دنياکښې
 سزا او جزا او آخرت کښې هم ۖ چه څوک دخپل
 دفاع نه کيناستلو نو سر ۖ خورل ۖ د ۖ او تر غيب
 الى التبليغ او نیکو اعمالو ته او نهى د نرمي په
 فساد گرو باند ۖ يعنى چه چا وعده ماته کړ ۖ وه نو
 ملعون شو ۖ د ۖ او متکاسل شو نو اوس که ظالم
 شو ۖ نو سزا به د ۖ داشى او کينه مه دفاع نه گنى
 نو سر به او خور ۖ لکه چه هابيل خورل ۖ وو نیک
 اعمال او کړئ دا مسئل ۖ بيان کړئ او په ساعى
 د فساد زړه مه خوروي
 وَائِلُ عَلَيْهِمْ نَبَأُ ابْنَيْ آدَمَ بِالْحَقِّ ۖ دَد ۖ خَائ ۖ نه
 تر النَّادِمِينَ (۱۷) پور ۖ واقعه د هابيل او قابيل د دوو
 خبرو له ۖ يو چه هابيل خپله دفاع نه کوله نو هلاک
 شو ۖ نو تاسو لوظونه پوره کړئ ۖ بيان کوئ او خپله
 دفاع کوى ۖ گنى سربه او خورئ ۖ د دشمن مقابله
 کښې چپ مه کينئ ۖ او دويم مقصد سزا د ظالم چه
 قابيل د خاسرينو نه هم شو او فاسدينو نه هم او
 نور ۖ سزاگان ۖ هم چه د ټولو قتلونو سزا او نارهم
 نو د ظلم نه ځان اوسائى
 مِنْ أَجْلِ ذَلِكَ (۱۸) د ناحق قتل سزا

(۱۱) إِنَّمَا جَزَاءُ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَوْسَاعِي دَفْسَاد بَانْد ۱۱ نر می مه کوئ ۱۱ سزاور له ورکړئ هغه له دنیا کښې ښرم او آخرت کښې اور ډ ۱۱
(۱۲) يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ ۱۲ ترغیب الی التبلیغ او اعمال مرضیو ته ۱۲ یعنی دفساد ختمولو دپاره تاسو بیان او کړئ او نیک اعمال او کړئ ۱۲ مسئله صاف اور سوئ ۱۲ او دمفسدینو دافساد ختم کړئ ۱۲ یعنی دمحاربینو مقابله کول ستا دطرفه جهاد د ۱۲

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا ۱۳ دد ۱۳ نه تخويف نه منونكو ته تر " عَذَابٌ مُّقِيمٌ " (۱۳) پور ۱۳
(۱۴) وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ ۱۴ دسرقه صغری سزا پس دسرقه کبری نه ۱۴ یعنی څوک ظلم او فساد ته مه پرېږدئ ۱۴ او سندهی رحمة الله علیه وائی چه "اتقوا الله" مخکښې نوتقوی نشته ۱۴ داندۀ چه ته گټ کښې کینه بلکه دالله تعالی احکام او حدود په ملک او وطن کښې جاری کړه ۱۴ دا تقوی ده او بهترینه وسیله ده ۱۴

(۱۵) أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ ۱۵ رد دشرک فی التصرف ۱۵ چه اختیارات ټول دالله تعالی دی ۱۵ نودا احکام دهغه جاری شده دی نو اومنی او بل ته اورسوی قوانین نافذکول دا تصرفات هم دهغه دی لکه چه دزمک ۱۵ او آسمان تصرفات دهغه دی ۱۵ یعنی ستا ملک پارلیمنټ او اسمبلی څه دزمک ۱۵ او آسمان نه بهر نده نو دا به هم دالله تعالی په اختیاروی نه که ستا په اختیار ۱۵

(۱۶) يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ لَا يَحْزُنْكَ ۱۶ دد ۱۶ ځان ۱۶ نه ښرم باب دسورة پدیکښې اول تسلی او بیا قبائح داهل کتابو او ترغیب فیصل ۱۶ په کتاب دالله تعالی باند ۱۶

يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ ۱۷ یعنی هرکله چه پداس ۱۷ انداز باند ۱۷ خبره اوشوه او بیا هم داخلق نه منی نوزره

ته خفگان راخی نوتسلی نبی علیه السلام له ورکوی □ او قباحیتونه داهل کتابو ذکرکوی □
 قَالُوا آمَنَّا بِأَفْوَاهِهِمْ □□□□ اول قباح □ چه منافقت کوی زره کسبې هغه شان کفر اوشرک □□ د

سَمَاعُونَ لِلْكَذِبِ □□□□ دویم قباح □ جاسوسی کوی □ یادشرک باره کسبې دروغ روایتونه منی □
 اومن گهرت روایتونه منی □
 يُخَرِّفُونَ الْكَلِمَ دَرِيمَ قَبَاحَتِ □
 يَقُولُونَ إِنْ أُوتِيتُمْ □ خلورم قباح □ چه دخیل مقصد خبره منی او دحق خبره نه منی □
 وَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ فِتْنَتَهُ □ پنځم قباح □

لَهُمْ فِي الدُّنْيَا جَزَاءٌ □ سره دهغوی سزا ذکرکوی □
 (□) سَمَاعُونَ لِلْكَذِبِ □□□□ دا دراروان قباح دپاره دوباره ذکرکوی □ چه " اکلون " دوی نذور دغیرالله خوری اوحرام له دلائل وائی □ اولگیادی □ اواصل وجه داده چه کتاب الله نه اعراض کوی □
 (□) وَكَيْفَ يُحْكُمُونَكَ □□□ زجریه یهودو □ چه دوی دکتاب الله تورات ولا □ اتباع نه کوی په هغه □ کسبې هم دغه مسئله ذکرده □

(□) إِنَّا أَنْزَلْنَا التَّوْرَةَ □□□□ په خپل وخت کسبې دتورات مقام او دهغه □ اتباع ته تلقین □
 وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ □□□□ زجر اول هغه چاته چه هغه په الله تعالی په نازل شوی قانون فیصله نه کوی □
 (□) وَكُتِبْنَا عَلَيْهِمْ فِيهَا □□□□ په تورات کسبې دځن □ نازل شوی احکامو تذکره □ او حدود ذکر کوی ځکه چه خلق حدود دشریعت نه بهر گنډی چه دا ځمونږ خپله خوښه ده مونږ اودس روژه بهر نه گنډی □
 وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ □□□□ دویم زجر فیصله نه کونکو ته په قانون الهی □

(□) وَقَفَّيْنَا عَلَى آثَارِهِمْ □□□□ دانجیل اودعیسی علیه السلام تذکره دخپل دور دپاره □

خو خبردار ددوی اتباع اونکړی
(۱۱) أَفَحُكْمَ الْجَاهِلِيَّةِ يَبْغُونَ ۚ زجر ۱ چه دقرآن
کریم قانون پریردی نود ۱ په جاهلیت پس ۱ روان د ۱
خواه که اوس تورات او انجیل پس ۱ ول ۱ نه ۱ ځی
نودهغه به ۱ څه حال وی چه په خودساخته قانون
پس ۱ روان دی ۱ اوپه جمهوریت پس ۱ روان دی ۱ او دا
جمهوریت نظام پوره گنړی ۱

وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ حُكْمًا ۖ تَرْغِيبٌ قَانُون
دالله تعالى ته چه دالله تعالى دقانون نه بل
خائسته قانون نشته نوڅنگه تاسو بل طرفته
روانیرئ ۖ

(۱۱) يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا ۞ ۞ ۞ دَدَ ۞ خَائٍ ۞ نَه
 اووم باب دسورة ۞ مخکبې ديهودوقبائح بيان کړل
 چه دوی دقانون الهی نه اوړی اوحرام نذرونه
 خوری نواوس دلته وائی چه دهغوی نه بائیکلات
 اوکړئ لوهغوی سره دوستانه اوتعلق مه قائموئ ۞
 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا ۞ ۞ ۞ دقطع تعلق
 اعلان چه مومنانو تاسو ديهود او نصاروو سره
 دوستانه مه کوئ ۞

وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ زَجْرٌ زورنه ورکوی هغه چاته چه دهغوی سره دوستانه اوکړی چه دادهغوی ملگر شو

(۵۵) فَتَرَى الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ زجر منافقانو ته په دوستانه ددوی چه دوی دنیا دمفادو دوج نه دکافرو سره او يهودو سره دوستانه ساتئ نوانجام به ئ خراب شی چه کله نمبر دمومنانو راشی نودوی سره به خبر کړی بیا به دوی دادوستانه پکار رانشی اوتاونیان به شی تر "خسیرین" (۵۶) پور

(۵۶) يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَنْ يَرْتَدَّ مِنْكُمْ تهديد مومنانو ته ددوستانه ديهودو نصارو چه ديهودونصارو سره دوستانه دارتداد له دعوت ورکول دی نوکه تاسو دهغوی سره يارانه کوی نو الله تعالى به نور مخلص ددين خدمت له پيدا کړی دالله دين ستاسو محتاج ند او تشجيع ورکوی چه اگر که ملگری د اوری خو ته کلک شه الله به نور مخلصان پيدا کړی

(۵۷) إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ ترغيب موالاة دالله تعالى او پیغمبر او مومنانو ته خامخواه تاسو تعلق جوړوی نودمومن دتعلق خائ او دموالاة هغه داد دغه ند نوراشی د خائ سره تعلق برابرکړئ چه غالب شی تر "هم الغلبون" (۵۶) پور

(۵۸) يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الَّذِينَ دابيا تهديد مومنانو ته او وجه دبائیکلاپ چه ستا دين پور توق کوی او ته ورسره يارانه کو نوداکوم انصاف د ستاددين په احکامو اذان وغيره سره خندا کوی ب عقله نوبائیکلاپ تر اوکړه په (

(۵۸) کښي دا استهزاء خائ ذکر کوی (۵۹) قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ هَلْ تَنْقِمُونَ مِنَّا دد خائ نه دسورة اتم باب په قبائحو اوفضائحوداهل

کتابو کښې اوزجرونه دوی ته دابدتر مخلوق د
 نوځان سره سوچ اوکړه نوخپله به ددوی په
 باییکلټ قائل شه چې دا دوستانه خلق ند نو په
 باییکلټ داهل کتابو کښې به مجتهد شه آخر
 کښې ورته ترغیب ورکوي چې حق بیان کړئ

قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ زجر اهل کتابو ته او
 قباح د هغوی چې دتوحید دوج تاسو سره
 دشمنی کوي چې تاسو دامسائل منلی دی نوځکه
 تاسو سره دشمنی کوي

() قُلْ هَلْ أُنَبِّئُكُمْ بِشَرٍّ مِنْ ذَلِكَ بِل قباح
 چې داشر الناس دی دوی تاسو ته شر وائی
 خوحقیقت کښې شر او بدتر دوی دی ورسره وجه
 دبترئ ذکر کوي

() وَإِذَا جَاءُوكُمْ بِل قباح چې منافقت
 پکښې د

() وَتَرَى كَثِيرًا مِنْهُمْ زجر اهل کتابو ته او
 قباح د هغوی چې په حراموکښې تادی او تلوار
 کوي په ندور العباد وغیره کښې او ځان تر نه
 بندوي

() لَوْلَا يَنْهَاهُمُ الرَّبَّانِيُّونَ وَالْأَخْبَارُ عَنْ قَوْلِهِمْ
 زجر علماء سوء ته پس دزجر دعوامو نه چې
 عوام دغه کارونه کوي او ملیان نهی عن
 المنکرکوي بلکه الله "يصنعون" حراموله دلائل
 وائی شیخ القرآن رحمة الله سمط الدرر کښې
 قبائح باب سره یوعبارت ذکرکوي چې دهغه حاصل
 دا د چې اوس چې کوم خلقو دعلماء لباس
 اغوستل د نوهغوی کښې هم دااوصاف داهل
 کتابو شته د چې دین د دنیاډپاره ذریعه کړ
 اوتحریف کوي او حرام خوری دیتیمانو مال او
 دقبرونو منخت خوری او نور حرامو دپاره چلونه
 جوړوي دمیری په تلاوت اجروده اخلی دشړک
 اوبدعاتو لیدران دی او په عرسونو او میلادونو

کښې لکه دخرونو هنریرې ځه دین ئ ځ ددنيا ذریعه
کړ ځ ده ځ

يا جاعل العلم له بازيا
بها اموال المساكين
احتلت للدنيا ولذاتها
تذهب بالدين

فصرت مجنونا بها بعد ما
للمجانين

این روایاتک فیما مضی
عون وابن سیرین

این روایاتک فی سردها
ابواب السلاطین

ان قلت اكرهت فذا باطل
حمار العلم فی الطین

" ا ځ علم نه داس ځ باز جوړونکيه ځه په هغه ځ د
مساکينو مالونه ځکار کيرې ځ تا ددنيا او ددنيا
دخوندونو حاصلولو دپاره داس ځ خپله تلاش کړه ځه
دهغه ځ دوج ځ دین ختميرې ځ ته په خپله ددنيا په
محبت کښې لیون ځ شو ځ علاوه دد ځ نه ځه ته خپله
دليونو علاج کونک ځ و ځ ستا هغه روایات چرته لارل
ځه تا به دابن عون او ابن سیرین نه بیانول ځ ستا
هغه مسلسل روایات چرته لارل ځه هغه ځ کښې به
د بادشاهانو دربارونو ته دتلو نه منع کول وو ځ که
ته وائ ځ ځه په دی مجبور کړ ځ شوم نو داخبره
غلطه ده ځ بلکه دعلم یو خر په خټه کښې اونختو ځ

() وَقَالَتِ الْيَهُودُ يَدُ اللَّهِ مَغْلُولَةٌ زجریهودو
ته دهغوی په یوقبیحه خبره باند ځ ځه هرکله ئ رد
دمنکر پریخودلو نو امداد غیبی بند شو ځ نو داس ځ
بکواسات ئ شروع کړل ځ

اڳ انکي انکو ڪرد ۽ گي بون لاتڪن في ضيق مما
مڪرون

نہم باب دسورۃ تر " اصحب الجحیم " (۱۱) پور۱۱
پدیکشی ترغیب الی التبلیغ یعنی دیہودو دخبرو
پرواہ مہ کوہ ہغوی نہ منی او اظہار نہ کوی نوہ
خومسئلہ ظاہر کرہ اوورسہرہ بیاد اہل کتابو
قیاحتونہ اوز جرونہ ورتہ ذکر کوی

﴿٣٣﴾ قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ ۖ دَاسُوا دَعْوَتَ اِهْلِ كِتَابُو لِه وَرَكِرِه چِه بَغِيرِ دَا قَامَت دَدِين دَالِه نِه تَاسُو اِيْمَانْدَار كِيدَل ۖ نَشِئ ۖ

وَلَيَزِيدَنَّ كَثِيرًا مِنْهُمْ : سره زجرچه دوی نه منی
الته سرکشی ئه زیاتیری

(١١) إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا زَجْرًا وَبَشَارًا يَعْنِي بِهِ
نوم نجات نشته راشئ داماچه کوم کتاب راورد
د ایمان راورد او نیک عمل او کړئ نجات
پدیکښي د

(١٢) لَقَدْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَآئِيلَ
زجراو تخويف دادومره نالائقه دی چه داضداوعناد
دوی ته په میراث کښي پات شو بلکه داتباع
الاهواء چه ده نودوی ته دپلارنیکه نه پات شو ده
راندېه کانږه دی انبیاء سره څه سلوک کړ د نو
وَاللَّهُ بِصِیْرٍ بِمَا یَعْمَلُونَ (١٣) الله تعالی ته ئ
اعمال معلوم دي سزا په کړي

(١٤) لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ
مَرْيَمَ زجراورد دشرك في التصرف چه
دانبيط نه ددوی دانكار دحال اودخواهش اتباع چه
عيسى عليه السلام ته متصرف وائی

وَقَالَ الْمَسِيحُ رَدِّ عِيسَى عَلَيْهِ السَّلَام ددوی
په خبره باند هغه په خپله څه وائی او دوی څه
وائی

(١٥) لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا دَابِلَه فَرِيقَه زَجْرًا
وَإِنْ لَمْ يَنْتَهُوا عَمَّا يَقُولُونَ سَرَه تخويف چه
داشرکي خبر د پريبردي گني تباه به شی

(١٦) أَفَلَا يَتُوبُونَ إِلَى اللَّهِ ددوی دعوت الى التوبه
خومره مهربانه بادشاه د چه خومره غټ جرم
کړ د بيا هم دعوت توب ته ورکوی چه هغوی
الله نه دي

(١٧) مَا الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ إِلَّا رَسُولٌ عَجَز
دعيسى عليه السلام او دهغه دمور

انظر زجر چه څنگه دلائل دی او دوی څنگه
انکار کوي

(١٨) قُلْ أَتَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ رَدِّ دشرک في
العبادت پس دعزدمخلوق نه چه عيسى عليه
السلام او مورئ او نورمخلوق عاجزان شو نو

څنگه تاسو دهغوی عبادت کوي او هغوی له نذرونه کوي اورامدد شه ورته وائي نوځان تر اوساتئ د عبادت حقدار يو الله تعالی د

(۱۱) قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ توبیخ اهل کتابو ته او زجر په غلو چه هغه ابتداء او بدعات دی چه داسه خیزونه مه راوباسئ او اتباع دخواهش مه کوي

(۱۲) لَعِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا تخويف دنیوی چه دد غلو دوج نه مومخکسي چه انجام شو وو

(۱۳) کَانُوا لَا يَتَنَاهَوْنَ عَنْ مُنْكَرٍ زجر په ترک دامر بالمعروف او نهی عن المنکر چه دوی خپل کار پریخودل وو

(۱۴) تَرَى كَثِيرًا مِنْهُمْ زجر منافقینو ته چه دوی داسه خلقو سره یاران کوي

(۱۵) وَلَوْ كَانُوا يُؤْمِنُونَ اصل حقیقت چه ددوی دعوی دایمان ده او ایمان نشته د

(۱۶) لَتَجِدَنَّ أَشَدَّ النَّاسِ عَدَاوَةً زجر چه علماء سوء په کفر کسي دعوامو نه ډیر سخت دی یهود علماءوو نو دهغوی حال او نصاری عوام وو نودهغوی حال ذکرکوي اودهغوی دقرآن سره نرمیدل او ایمان راوړل اوبشارت تر (۱۷) پور

(۱۸) وَالَّذِينَ كَفَرُوا نه منونکو ته تخويف چه دامسائل نه منی نودوزخ به ئه ځائ شي

(۱۹) يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُحَرِّمُوا دد ځائ نه لسم باب دسورة تر (۲۰) "الفسقین" پور

پدیکسي اعاده دمسائل اربعو چه ده کومو دپاره سورة چلول شو وو چه خکاره شي چه اصل مقصد داوو چه که مینځ کسي زواجروغیره وو هغه دد دپاره وو

لَا تُحَرِّمُوا طَيِّبَاتٍ رد په تحریمات العباد چه دمخلوق دوج نه تحریمات کول اعتداء ده نو د الله حلال شوی مه حراموي

(١١) وَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ ۖ يُعْنِي دَدْغَ
تحریمات چه کوم تاسو دځان نه کړی دی دهغ
استعمال اوکړئ او یریرئ مه داڅه ضرر نشی
درکول

وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَخَوِّفُ ۖ بِهِ اللَّهُ تَعَالَى
لِحَاطِ الْأَوْكْرِئِ أَوْ تَحْرِيمَاتِ خْتِمِ كَرِئِ
(١٢) لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ ۖ
مسئله دكفارة اليمين یعنی كه تاسو قسم كړئ
وی چه مونږ به داش نه خورو نوهغه قسم مات
كړئ او كفاره ورکړئ او هغه خیز استعمال كړئ
او بل داهم چه چونكه حلال حرامولو ته هس هم
شریعت كښې قسم وائی نوچه یو حلال خیز مویه
ځان حرام كړو نو دا قسم د نوهغه خیز استعمال
كړئ او كفاره ورکړئ

(١٣) يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ ۖ تَحْرِيمَاتِ
الله تعالى ۖ یعنی حرام هغه ندی چه کوم تاسو
حرام کړی دی بلکه حرام هغه دی چه کوم الله
تعالی حرام کړی دی چه هغه دادی نو دا حرام
اوگنړئ او ځان تر یچ کړئ

(١٤) إِنَّمَا يُرِيدُ الشَّيْطَانُ ۖ د خمر او میسر د حرمت
علت چه شیطان تاسو خرابوی نو ځان تر بند
کړئ

(١٥) وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ ۖ تَرْغِيبَ
الی الاطاعة ۖ دالله اودپیغمبر اطاعت اوکړئ چه
کوم حکمونه کوی چه حراموی نو حرام کړی او
نذرونه دبل چا په نوم مه منئ

(١٦) لَيْسَ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا ۖ جواب د سوال
مقدر چه تر اوسه کوم حرام خوړلی دی نودهغ به
خه کیری نودهغ جواب کوی

والله يحب ۖ بشارت چه دامسئلا اومند نو
محسن به ش او دالله تعالی محبوب به ش

(١١) يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَيَبْلُوَنَّكُمْ ۖ تحريمات
 الله برقرار اوساتى دا هغه تحريمات موقت دى
 اودهغه ۖ علت ذکر کوي " لَيَعْلَمَ " سره ۖ
 (١٢) يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ۖ که چادغه تحريمات
 الله چه د خاص سبب دوج ۖ حرام وو دهغه ۖ ارتکاب
 اوکړو نو دهغه سزابه څه وي ۖ
 (١٣) أَجَلٌ لَّكُمْ صَيِّدُ الْبَحْرِ ۖ دحالت داحرام
 متعلق دپابندئ حکم پس دحرم دبيان ۖ هغه د مکان
 دوج ۖ خکارحرام اوس دحالت احرام دوج ۖ داوچ ۖ
 خکارحرام کړ ۖ د ۖ نودا جرام ساتئ ۖ
 (١٤) جَعَلَ اللَّهُ الْكَعْبَةَ الْبَيْتَ الْحَرَامَ ۖ مسئله
 دذوالله تعالى يعنى دالله تعالى د عزتمندو
 تعظيم برقرار اوساتئ ۖ
 (١٥) اَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ ۖ تخويف اويشارت چه
 دغير منخت ۖ کوي اوحرمتونه کوي نوهغوي ته يره
 او چه ځان تر ۖ ساتي نوهغوي ته بشارت ۖ
 (١٦) مَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ ۖ تسلي ۖ چه که
 نه مني نويه پيغمبر صرف بيان د ۖ که دوى مني او
 که نه مني ۖ نو تر غيب تبليغ ته هم چه ته خپله ذمه
 داري اداکړه کم ۖ مه کوه ۖ
 (١٧) قُلْ لَا يَسْتَوِي الْخَبِيثُ وَالطَّيِّبُ ۖ رد په
 نذوالعباد ۖ چه دبنده دتقرب اوتعظيم دانوم
 انتهاى پليت د ۖ نوهغه دوج ۖ نه هغه خيز پليت شو
 نوداو نذوالله چه هغه پاک دى برابریدل ۖ نشي ۖ
 که نذوالعباديات دى نو هم پريږدئ ۖ
 (١٨) يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَسْأَلُوا عَنْ أَشْيَاءَ ۖ
 تاديب مومنانو ته ۖ چه هرکله مقصودى بيان شروع
 وي اودنذوالعباد دادتحريمات ردشروع وي نوتاسو
 ب ۖ ځايه سوالونه مه کوي د ۖ ځايه سوالونو انجام
 څه نه وي ۖ
 (١٩) مَا جَعَلَ اللَّهُ مِنْ بَحِيرَةٍ ۖ رد په تحريمات
 العباد ۖ چه داقسم خاړوي بحيره وغيره دامشرکينو

دخيلو الهودپاره حرام کړی وی خونیت او تقرب پکښې نه وو صرف و ټ به چه پد ډچانظردي نومونر به ئ ټ پائ ټ وغيره نه استعمالوو ټ اوسورلی به پر ټ نه کوو ټ کچرته د ټ سره نذرهم ټل شی نو بیا به حرامیری بیا به ئ ټ حکم د حرامت وی چه استعمالول ئ ټ حرام وی ټ

(ټټټ) وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا ټټټټ زجر په اتباع داباء ټ چه دوی دقرآن او سنت مقابله کښې دمشرانو اباواجداد اتباع کوي ټ

(ټټټ) يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَيْكُمْ أَنْفُسَكُمْ ترغيب الى التبليغ ټ چه تاسو دتحریمات العباد رد اوکړئ او دندورالعباد رد اوکړئ خپل ځان هم د دوزخ نه بچ کړئ ټ چه تاسو دد ټ بیان کوئ ټ نودمنکړينو انکار اوکفر تاسو ته څه ضرر نشی درکول ټټ

إِلَى اللَّهِ ټټټټ تخويف ټ چه الله تعالى له تلل دی نو امر بالمعروف چه تحریمات الله اونذورالله دی دهغه به حکم اوکړئ او رد دمنکر چه تحریمات العباد او نذورالعباد دا کوئ الله تعالى له به مخ له ځي ټ

(ټټټ) يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا شَهَادَةُ بَيْنِكُمْ ټټټټ " واقعة الحلف " ټ رد دشرک فعلی کولو نودا خبره هم بیان شوه چه منخت ټ دالله په نوم کوی ځکه کارساز مددگار او عالم په غیبه هغه د ټ نو اوس که خپله مو قسم کولو اوکه بل ته قسم ورکول وی، نوهغه به دالله تعالى په نوم وی ټ ځکه داقانون د ټ چه مقسم به چه په چا قسم کیری نوهغه به مالک دنفع او نقصان وی ټ نودا قسم په غیرالله کول هم یوشرک فعلی د ټ که عقیده ورسره ټل شی نو بیا خواعتقادی د ټ نوځکه واقعه دجام ذکرکوی چه خپله هم قسم په الله تعالى کوی او بل له چه قسم ورکوی اگر که هغه غیردینه دی نوهغه له قسم دالله په نوم ورکوی دغیر په نوم قسم مه

خوړئ" من حلف بغير الله فقد اشرك " نور
آيتونو كښې واقعہ دې مربوط دى
() يَوْمَ يَجْمَعُ اللَّهُ الرُّسُلَ دد خاء نه
خاتمه دسورة ذكر كوى رد دشرک فعلى په لسو
ابوابو كښې تام شو چه په چاقسم كبرى هغه
عالم الغيب وى او چاله چه منخت كبرى نوهغه به
عالم الغيب وى نو دامشرکان چه چاله منخت
كوى نوهغه خو عالم الغيب ندى نونفى دعلم الغيب
كوى دنورو نه

يَوْمَ يَجْمَعُ اللَّهُ نفى دعلم الغيب دټولو انبياء
كرامو نه نو چه انبياء كرام په غيبو نه پوهيرى نو
بل به څوك پوهه شى

علم موسى چونكه شددردر غيب بند علم موش كه بود ا ارجمند

() اِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ دنفى
دعلم الغيب په واقعہ دعيسى عليه السلام چه
نضرى دعيسى عليه السلام په نوم منخت كوى
نوهغه عالم الغيب ند نوڅنگه تاسو متصرف فى
الامور كښې

اِذْ قَالَ اللَّهُ دا تمهيد اول احسانات الله
تعالى عيسى عليه السلام ته خپل ذكر كوى اول
آيت كښې احسان در رسالت او معجزاتو
() وَاِذْ اَوْحَيْتُ اِلَى الْخَوَارِجِ احسان
دملگرو دركولو چه منونكى م درله پيدا كړل

() اِذْ قَالَ الْخَوَارِجُونَ دا بل احسان نزول د
مائد دتمهيد دحوارينو سوال او مطالبه دعيسى
عليه السلام نه كول بيادعيسى عليه السلام
سوال دالله نه كول او نزول دمائد اودهغه نه
روستو دمعجز به نه منونكو نزول دعذاب تر آيت
() پور

() وَاِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَى داحساناتو
ذكر كولو نه روستو اوس اصل خبر د پاره دوباره
" وَاِذْ قَالَ اللَّهُ " ذكر كړو چه الله تعالى به تر

تپوس دپاره د ذلیله کولو د عبادت کونکو د عیسیٰ
 علیه السلام کوی ۱۱

قَالَ سُبْحَانَكَ ۱۱۱۱ د عیسیٰ علیه السلام جواب په
 پنځو شقونو حصو مشتمل د ۱۱

سُبْحَانَكَ د اول حصه د جواب چه ستامنصب د ۱۱ نه
 دیراوچت د ۱۱

مَا يَكُونُ لِي ۱۱ دویم چه خماسره دامناسب نده "
 جهوځی منه بږی بات " ۱۱

إِنْ كُنْتُ قُلْتُهُ فَقَدْ عَلِمْتَهُ ۱۱ دریم شق ۱۱ چه که
 بالفرض ماوئیلی وی نوتاته به علم وی ۱۱

(۱۱۱) مَا قُلْتُ لَهُمْ إِلَّا مَا ۱۱۱۱ څلورمه حصه د جواب ۱۱
 چه ماخوستاوتیل ۱۱ خبره کړ ۱۱ ده ۱۱

وَكُنْتُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا ۱۱۱۱ پنځم شق چه دوی که
 روستوپه ماڅه دروغ جوړکړی وی نودهغه ۱۱ نه نه یم

خبر ۱۱ معلومه شوه عیسیٰ علیه السلام عالم
 الغیب نه د ۱۱

(۱۱۱) قَالَ اللَّهُ هَذَا يَوْمُ ۱۱۱۱ بشارت منونکو
 دمستلو دسورت ته او دا صادقان دی ۱۱

(۱۱۱) لِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۱۱۱۱ خلاصه
 دسورت ۱۱ دزمکه ۱۱ او آسمان هرڅیز دالله تعالیٰ

مملوک دی چه څه کوی نو هغه کوی نو عبادت هغه
 له کوی نومنخته د الله تعالیٰ په نوم کوی اودهغه

حرامو ته حرام اووایی دځان نه تحریمات مه کوی ۱۱
 حاصل د سورة

مومنانو چه کوم دخل اود حرمت داحکامو وعد ۱۱ مو
 الله تعالیٰ سره کړی دی هغه پوره کړئ ۱۱ لهذا

دځان نه حلال څیزونه مه حراموئ ۱۱ او دالله تعالیٰ
 حرامو ته حرام اووایی اومنخته دالله په نوم کوی ۱۱

داعزتمنده گنړئ او دغیرالله منخته به ۱۱ عزته ده
 حرامه ده ځان تر ۱۱ بچ کړئ ۱۱ پد ۱۱ کلک شی د ۱۱ بیان

اوکړئ وعده مه ماتوئ لکه دیهودو او نصارو به
 ذلیله شی او سستی هم مه کوی ۱۱ ناکاره ملیان

هغه دد مسئلو خلاف کوی نودغه دغلطو
خوینووالا ستاسو ددین دشمنان دی نوبائیکات
تر اوکړئ او مسئله اورسوئ ددوی خباثتونه
خلکو ته خکاره کړئ آخر بیامسئ واورئ او په
بیان کلک شی دد مسئلو، عالم الغیب الله د
کار ساز او مالک الله تعالی د نودهغه دنوم منخت
کوی دبل چانه ، اودهغه حرامو ته حرام اوایی
دخان نه حرمتونه مه کوئ

امتیازات

() وضاحت دمسائل اربعو په عجیبه انداز باند
() دخکاری سپی وغیره دلیرلو شرطونه () حکم
د ذبیح او جینکو داهل کتابو () فرائض داودس
() ذکر دسزاگانو دنقض عهد () واقعه دهایل او
قابیل

() ناشنا خباثتونه دیهودو () واقعه دجام
نفی دعلم الغیب دټولو انبیاء کرامو نه
() رد دنصارو په ټولو فرقو باند او نفی دعلم
الغیب دعیسی علیه السلام نه
تمت سورة المائده فیامتممها ارزقنا بها الفائده
واجعلها صدقة جاریة للوالد والوالدة

۰۰۰۰۰

ه ه ۰۰۰۰ ه ۰ اکتوبر ۰۰۰۰ ء ۰ يوم الاربعاء :
بعد از ظهر

څه په جیل کښې ناست یم سورة المائده اوله
حصه دقرآن کریم دالله تعالی په فضل و کرم
سرته اورسیده خدائ پاک د دباقي چه تر کھف
پور پات ده په خیر سر ته اورسوئ الله تعالی د
ما او ځما ملگری په خیر او عافیت دجیل نه بهر
اوباسی دخپل ددین خدمت دپاره الله تعالی
ځمادمور دزړه تسلی اوکړ ۰۰ خدائ ټولوله دنیا
اود آخرت خوشحالی ورکړ ۰۰ اوالله تعالی د دحماس
دمور حفاظت اوکړی او دزړه تسلی د ورله اوکړئ

او الله د پر آسانه كړی ځما طالبان دمدرس
استاذان اوملگري اوځماشيوخ د خدائ پاك په دنيا
عزتمند كړی او په آخرت دافتونو نه د په امان
كړی الله تعالى د دوى دټولو دعاگان ځما دپاره
قبول كړی څه الله ستادبهر نعمتونو ته ډير
محتاجه يم نو ما په خير او عافيت اوباسه ځ ماله
خوتا بهر جنت راکړ وو نوماته جيل ډير گران د
خوستاپه فضل او په قرآن آسان شو د

□□□□ □□□□

□

دقرآن کریم دویمه حصه

دد □ خاء □ نه دقرآن کریم دویمه حصه شروع کیری □
 اوله حصه کښې بیان وو چه خالق لکل شیئ
 هو الله تعالى □ چه دنښت نه شته کونک □ الله
 تعالى د □ بل څوک نه نو اوس دویمه حصه کښې
 چه تر بیت کونک □ او پیدائش نه روستو پالونک □
 هغه هم الله تعالى د □ بل څوک ند □ □ المربی لکل
 شیئ هو الله تعالى □ □ خلق نه روستو مرتبه
 تربیت وی □ یعنی الله تعالى پیدائش نه روستو
 تاسو داس □ نه یی پریخودلی بلکه ستاسو تربیت له
 □ عجیبه نظام برابر کړ □ د □ نو مخلوق لکه چه
 پیدائش کښې دالله تعالى محتاج نو دغه شان په
 تربیت کښې هم دالله تعالى محتاج د □ □ داحصه
 دسورة الانعام نه دبنی اسرائیل تر ختمه پور □ او
 دکهف تر ابتداء پور □ ده یعنی پد □ کښې ټول
 دولس سورتونه دی □

سورة الانعام

سورة الانعام مکی سورة د □ په نزول کښې پنځه
 پنځو ستم (□□) نمبر د □ پس دسورة الحجر نه ناازل
 شو □ د □ او په ترتیب دسورتونو کښې شپږم نمبر
 د □ پس دسورة المائدة نه □

ربط دمخکښې سورة سره

مناسبت دسورة الانعام دمائد □ سره په گڼرو
 وجوهو باند □ د □ خذ □ دهغ □ نه □

اوله وجه : سورة المائدة کښې نفی دشرک فعلی
 وه نو په سورة الانعام کښې دشرک فعلی
 نور جزیات ذکر کوی اودهغ □ رد کوی □

دویمه وجه : سورة المائدة کښې نفی دشرک فعلی
 اول وه او داعتمادی روستو وه نو سورة الانعام

کښې دهغه ۱ عکس کوی اول نفی دشرک اعتقادی
او بیا نفی دشرک فعلی کوی ۱

دریمه وجه : سورة المائدة کښې نفی دشرک
فعلی او اعتقادی اوشو ۱ خو دلائل نه وو ذکر م نو
سورة الانعام کښې به مسئله مدللۍ کړی دلائل
عقلیه به ډیر زیات ذکر کړی ۱

خلورمه وجه : په سورة النساء کښې معاشره
سمه شوه نو مائده کښې داکل و شرب اصلاح
اوشو نو اوس هغه مقصد اعلیٰ چه توحید اورد
دشرک د ۱ هغه ذکر کوی چه دد ۱ دپاره داهر څه
کیری چه داترقی اوکړی ۱

پنځمه وجه : په آخر سورة المائدة کښې اوو ۱ چه
" لله ملك السموات والارض " نوسورة الانعام په
اول کښې پر ۱ حمد تفریع کوی چه ددغه ۱ ذات له
حمدونه اووایه ۱ لکه چه ملک دالله تعالیٰ د ۱ نونور
صفتونه هم دالله تعالیٰ دی نوهغه صفتونه ورله
بیان کړه چه الحمد لله معنی ده " فاحمدوه " ۱
یعنی دهغه صفتونه اووایه ۱

دادقرآن قانون د ۱ چه حمد په قدرت او ملک تفریع
کوی لکه سورة الجاثیه (۱۱۱) کښې ملک د ۱ نو په (۱۱
(۱۱) کښې حمد تفریع کړ ۱ د ۱ دغه شان نمل (۱۱)
صفت (۱۱۱) سورة لقمان (۱۱۱) سورة یونس (۱۱)
سورة المومنون (۱۱) سورة الفاطر (۱۱) بنی
اسرائیل (۱۱۱) العنکبوت (۱۱) الروم (۱۱) ۱
په سورة کښې رد ادشراکو د ۱ نو ځکه ۱ مصدر
کړوپه حمد سره ۱

دعوی د سورة

دسورة الانعام مرکزی مضمون او دعوی ، مقصد
محور او قطب هغه د ۱ " رد دشرک اعتقادی سره
د ټولو اقسامو دشرک او سره درد دټولو اقسامو
دمشرکینو او رد دشرک فعلی " ۱ ددواړو په رد به
دلائل عقلیه قائموی او مناظره دابراهیم علیه

السلام سره دقوم خپل "دا دسورة مركزى مضمون د" دشرک اعتقادى څلور اقسام دى شرک فى العلم ، فى التصرف ، فى العبادة او فى الدعاء او مشرکان څلور قسمه ووو . مشرکين بالملائكة ، بالعباد الصالحين ، ، بالجن او بالکواکب . يعنى داخيزونه مشرکانو الله تعالى سره حصه دار کړى وى نو دا ټول قسمونه دشرک او ټول د مشرکانو رد کوى په دلائلو باند .

خلاصه او تقسيم دسورة
دسورة تفصيلى خلاصه او تقسيم ليکل هغه ډير اورديرى ځکه چه داسه . يومضمون گنړو آيتونو کښې نه بوځى بلکه کله دعوى کله دليل کله زجر کله تخويف کله مطالبه کله دا اعتراض جواب . ځکه سورة الانعام په يوځل نازل شو . د يو سبق د يو تقرير او بيان د نو قرآن کریم فطرى تعليم د سبق نه خائى چه استعدادى وى بلکه اصلاح کوى نوگورى چه اوس به اصلاح په څه کيږى کله به دليل کله په نرمه . تفصيل د خبر . مقدمه کښې تير شو . د نو مربوط ټول د خومضمون زر زر بدليږى او اوورده خلاصه ليک . نو اورديرى نو مونږه لنډ طريقه سره ليکو بيا په آيتونو سره به دهر آيت تفصيل راشي .

تقسيم : سورة الانعام دمضمون په اعتبار سره دوو حصو ته منقسم د . اوله حصه دابتداء دسورة نه تر " اعلم بالمهتدين " () پور او پد کښې رد دشرک اعتقادى سره دټولو اقسامو دويمه حصه د " فكلوا " () نه تر آخرتو سورتو پور د او پديکښې رد دشرک فعلى کوى .

اوله حصه کښې دابتداء نه توحيد او په هغه باند دلائل ذکرکوى بيا تخويف تر () بيا رد په منکرينو درسالت او دقرآن باند چه اعتراضات کوى او تخويف () پور بيا دلائل او رد دشرک فى

التصرف او نفی دشرک فی الدعاء او دليل وحی
 او صداقة دنبی علیه السلام او قرآن او زجر
 او تخويف تزهيد من الدنيا او تسلی (۱۱) نه بيا
 دلائل او رد دشرک فی التصرف او فی الدعاء
 کوی او نفی دشرک فی العلم او نفی دشفاعت
 قهریه او ابتلاء بالنعم والنقم ترغيب موالة
 دموحدينو ته او دوه امتحانونه په داعی او رد
 دشرک فی العبادة او تصرف او فی العلم او فی
 الدعاء تر (۱۲) پور (۱۳) بیاد (۱۴) نه دليل نقلی
 دابراهيم علیه السلام نه او دهغه مناظره او دهغه
 نه روستو د اوولسو انبیاء بیان چه داتول په توحید
 راغلی وو بيا زواجرو او تخویفات بيا د (۱۵) نه دلائل
 او (۱۶) کښې بل امتحان په داعی او ادب موحدته
 په (۱۷) کښې څلورم امتحان او دشبهات درد
 طریقہ چه " التحاکم الی کتاب الله تعالى " (۱۸)
 ختم په تخويف (۱۹)

دويمه حصه دسورة د " فكلوا " (۲۰) نه تر آخره
 پدیکښې دمشرکینو دناشنا تحريماتو رد او دندور
 العباد رد دا کار گران د نو د حصه کښې دوه
 امتحانات هغه سخت ذکر کوی (۲۱، ۲۲) کښې (۲۳) مينځ
 کښې قرآن ته ترغيب او تخويف ورکوی او دلائل
 دهغوی نه مطالبه ددليل هم کوی بيا د " تعالوا
 اتلوا " نه چه کومو تحريماتو کښې فائده ده هغه
 ذکرکوی چه هغه دالله تعالى دی (۲۴) آخر کښې
 اظهار دعقيد (۲۵) او ختم په تخويف او بشارت باند (۲۶)

مقاصد الايات وتناسيها

اوله حصه: الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي (۲۷) دد (۲۸) خائ نه تر
 " بالمهتدين " (۲۹) پور (۳۰) اوله حصه دسورة
 پدیکښې رد دشرک اعتقادی سره دتولو اقسامو او
 سره داقسامو دمشرکینو او په هغه دلائل عقلیه ،
 نقلیه او وحیه به ذکرکوی (۳۱) دمخالفینو داعتراضونو

جوابونه او هغوی ته زواجړ او تخویفات او په داعی چه امتحانات راځی عقبات نودهغ ځ نه دڅلور تذکره په اوله حصه کښې به کوی ځ

الْحَمْدُ لِلَّهِ ځځځځ دعوی دتوحید ځ دخدائتوب ټول صفات که د تصرف سره تعلق لری ځ یادعلم سره یا درامدد شه سره او یا د عبادت او تعظیم سره نو داټول صرف او صرف دیاالله تعالی دی ځ دابل چا له مه گنړئ پدیکښې دالله تعالی شریک او حصه دار نشته کومو خلقو چه پد ځ صفتونو کښې دالله تعالی سره ملائک یا نیکان بندیان او یا جنات او کواکب ستوری وغیره حصه دار کړی دا سراسر په غلطه دی دوی له دد ځ نه بالکل برات پکار د ځ او داخبره څه محض دعوی نده ځ بلکه پد ځ باند ځ پیر دلیلونه موجود دی چه عقل هم دی د وحی هم او دنقل هم نو دادلائل تسلیم کړئ او دادعوی اومنی چه الحمد لله ځ

خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ ځځځځ ((دلیل عقلی ځ اوگورئ داکارونه کونک ځ محض یو الله تعالی د ځ که مکان او که زمان او که مکانیات او که زمانیات نودهغ ځ خالق صرف یو الله د ځ نو لکه چه پد ځ صفت کښې تنها د ځ نودغه شان د ځ نورو کښې هم تنها د ځ

ثُمَّ الَّذِينَ كَفَرُوا ځځځ زجر ځ اوگوره د ځ انصافو نامرادو او دعقل وهلا شو ځ ته چه سره دد ځ چه دغه خبره تسلیموی او بیا هم دالله تعالی صفت بل له ورکوی او هغه دالله تعالی سره برابر کړی ځ ((هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ ځځځځ ((دلیل عقلی ځ څه خیر د ځ لږ ځان ته سوچ اوکړه چه ته چایداکړ ځ ئ ځ او داانقلابات درکښې څوک راولی ځ

ثُمَّ أَنْتُمْ تَمْتَرُونَ ځ زجر سره دد ځ نه چه داتسلیموی او بیا هم په توحید کښې شک او دحق پرست سره جهگړه څومره ځ انصافی ده ځ

(۱) وَهُوَ اللَّهُ فِي السَّمَاوَاتِ (۱) دليل عقلی چه لبر دزمک او آسمانونو نظام باره کښې سوچ اوکړئ چه دااختيارات دچا دی او دا تکوینی امور باران سیلئ ، خور طوفان وریخ وغیره دا کارکونکۍ یو الله تعالی د

يَعْلَمُ سِرَّكُمْ وَجَهْرَكُمْ (۲) رد دشرک فی العلم نو لکه چه متصرف او کارساز هغه د نو په هر څه پوهه هم هغه د ستا کار به ستا نه پټ شی خو دهغه نه په پټیری

(۳) وَمَا تَأْتِيهِمْ مِنْ آيَةٍ (۳) زجر په اعراض دقرآن خومره خکلی دلائل بیان شو خود ب انصافو ته گوره چه اعراض او تکذیب دحق ئ خپله وطیره او مشن گرځول د هډو فائده تر نه اخلی

(۴) فَسَوْفَ يَأْتِيهِمْ (۴) تخويف نو چه په دغه اعراض او تکذیب روان دی اوسمیری نه نو چه مرچک خور خله به د ترخیری چه څنگه عمل دغه شان انجام دوی خودا گپ گنړی او ټوق ورپور کوی خوسزا به اوڅکی

(۵) أَلَمْ يَرَوْا كَمْ أَهْلَكْنَا (۵) نمونه دتخويف دنیایۍ چه داهلاکت څه ناشنا کارند او دا د نه وائی چه په طاقت او مال دولت به خلاص شو لبر دا د اوگورې چه تیر قومونه څه شو

(۶) وَلَوْ تَرَّلْنَا عَلَيْكَ كِتَابًا (۶) زجر په اعراض او انکار دپیغمبر باند خومره په عجیبه انداز بیان اوشو دوی له منل پکار وو نو دوی دمنلو په ځائ چه خله وازه کړه نو په پیغمبر اعتراض کوی چه داکتاب ته لبر وائ نودهغه جواب چه بیا به مو و چه سحر د لوند ژب دی په هر طرف ته تاویری

(۷) وَقَالُوا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ مَلَكٌ (۷) بل زجر په انکار او اعتراض ددوی او دهغه جواب چه که دپیغمبر و نو دغه شان یواځ خوار ولا د بلکه

پکار ده چه ده سره په ګاډ او حفاظت کښې فرشته
 و چې ده مسئله کول او هغه د حق هو آواز کول
 لکه دمعیارو د فقیرانو چه یو به آوز کولو چه " دا
 یو د د طورو او دا یو د د معیارو " نو بل به آواز
 کولو چه " خیر راوړئ ایماندارو " مفتی مسلم
 صاحب

وَلَوْ أَنزَلْنَا جَوَابَ مَا فرشته عذاب له راځی
 بیا به مو خت ختم وو

(١) وَلَوْ جَعَلْنَاهُ مَلَكًا دابل زجر او د اعتراض
 جواب اعتراض یا داسه چه دمخکښې سره تعلق
 لری چه په شکل د سپری د راشی نوهغه
 خومونر لیدل شو کنه نود هغه جواب دویم طریقه
 داسه چه الله تعالی انسان پیغمبر رالیرلو
 نوفرشته ئ ول نه رالیرله یعنی بشر پیغمبر کیدل
 نشی نوجواب چه فرشته تاسو په خپل شکل
 نشئ لیدل نوهغه راتله نوهم په شکل د سپری به
 وه نو تاسو به بیا و چه داسر د

(٢) وَلَقَدْ اسْتُهْزِئَ بِرُسُلٍ مِنْ قَبْلِكَ صداقه
 الرسول او تسلی او تخويف تر " المكذبین " (٣)
 پور چه داسه اعتراض کیری نوداعی خفه کیری
 نوقرآن تسلی ورکوی چه دحق استاذ ئ
 ستایشان اعتراضونه او توق په نورو انبیاء پور
 هم شوی نوعذاب به راشی او دا څه ناشنا خبره
 نده نور نمون د اوگوری

(٤) قُلْ لِمَنْ مَا فِي السَّمَاوَاتِ دلیل
 عقلی نوڅه لیر ددوی نه تپوس اوکړه چه تاسو
 څه وایئ د باره کښې

قُلْ لِلّٰهِ دوی به غلی شی نو څه موقع ده ته
 ورته اووایه چه دهر څه اختیارات دالله تعالی دی
 کتب غلی نفسیه الرحمه ترغیب هغه الله
 تعالی خو مهربانی کوی نو تاسو ول ځان دغضب
 مستحق کوئ په شرک سره

لَيَجْمَعَنَّكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ ۖ سِرَّهُ تَخْوِيفٌ ۖ
 وَرُحُّ رَارَوَانِهِ دَهْ نُو تَوْحِيدِ اَوْمَنِي ۖ چِه مَهْرَبَانِي
 دَرَبَانْد ۖ اَوْشِي گَنِي نُو تَاوَانِيان دِي هَغِه خُوك چِه
 پِه تَوْحِيدِ اِيْمَان نِه لَرِي ۖ

(۱۱) وَلَهُ مَا سَكَنَ فِي اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ ۖ (۱۲) دَلِيلُ
 عَقْلِي ۖ اَوْ رَدِ دَشْرَكِ فِي التَّصْرِفِ دَتَوْحِيدِ نِه اِنْكَارِ
 مَنَاسِبِ نَدِ ۖ خُكِه چِه دَهْرَخِه اَخْتِيَارَاتِ دَهَغِه اَللهِ
 تَعَالٰی دِي ۖ

(۱۳) قُلْ اَعَيْنَ اللّٰهِ اَتَّخِذُ وَلِيًّا ۖ (۱۴) دَلِيلُ عَقْلِي ۖ
 اَوْ رَدِ دَشْرَكِ فِي التَّصْرِفِ ۖ خِه لَرِ پِدَاسِ ۖ اَنْدَازَتَرِ ۖ
 تِيَسُوَسِ اَوْكِرِه اَوْ دَوِي پُوِهه كِرِه چِه خَالِقِ
 دَاسْمَانُونُو اَوْ زَمَكِ ۖ اَللهِ تَعَالٰی دِ ۖ نُو خِه خَلِه دَخِلِ
 نَفْعِ اَوْ نَقْصَانِ دِيَارِه دَدِه نِه عِلَاوِه بَلِ عَاجِزِ مَخْلُوقِ
 اَوْگُورْمِ چِه هَغِه پِه رِزْقِ كِشِي هِمِ دَاللهِ تَعَالٰی
 مَحْتَاجِ دِ ۖ خَانَ لِه دَوِيئِ نَشِي پِيْدَا كُولِ ۖ دَاخِه بِ ۖ
 عَقْلِه خَبِرِه دِه ۖ دَا خُمانِه نِه كِيرِي ۖ

قُلْ اِنِّي اَمِرْتُ ۖ (۱۵) دَلِيلُ وَحِي ۖ كِه تَاسُو مانِه
 دَدِ ۖ دِپَرِيخودَلُو مَطَالِبِه كُوئِ نُو دَاخُما خِه خِيْلِه
 مَسْئَلِه نَدِه دَاخُو دَاللهِ تَعَالٰی دِطَرَفِنِه وَحِي شُو ۖ
 مَسْئَلِه دِه خُودِ سَاخْتِه نَدِه اَوْ دَا اَمِيْدِ رَانِه هِمِ نِه
 كِيرِي چِه سَتَاسُو سِرِه مَلَكِرِ ۖ شَمِ ۖ

(۱۶) قُلْ اِنِّي اَخَافُ ۖ اَوْكِه دَا مَطَالِبِه رَانِه كُوئِ
 چِه بِيَانِ كِشِي سَسْتِي اَوْكِرِه نُو دَا گَنْجَاشِ هِمِ
 نَشْتِه خُكِه خِه دَعْدَابِ پِه يَرِيَرْمِ ۖ

(۱۷) وَاِنْ يَمَسُّكَ اللّٰهُ بِضُرٍّ ۖ رَدِ دَشْرَكِ فِي
 التَّصْرِفِ اَوْ اَوْومِ دَلِيلِ عَقْلِي ۖ چِه كِه تَاسُو يَرُولِ
 كُوئِ چِه دَابِه اَوْكِرِي اَوْ دَا بِه اَوْكِرِي نُوخُما مَالِكِ
 دِنَفْعِ اَوْ نَقْصَانِ دِهْرَخِه اَللهِ تَعَالٰی دِ ۖ دِيكِشِي
 سُوچِ اَوْكِرِي اَوْ هَغِه اَللهِ تَعَالٰی پِه هَرْچَا غَالِبِ دِ ۖ
 هِيخِ بِنْدِه دَاللهِ تَعَالٰی دِحْكَمِ نِه بَغِيَرِ خِه كُولِ ۖ نَشِي ۖ
 (۱۸) پُورِ ۖ

(۱۱) قُلْ أَيُّ شَيْءٍ أَكْبَرُ شَهَادَةً ۖ شَهِدْتُ دَالله
 په توحيد ۖ ځما دامستله داس ۖ کمزور ۖ مسئله نده
 ځکه الله تعالى پد ۖ شاهد د ۖ داتول دلائل اوگورئ
 کښه ۖ

وَأَوْحَيْتُ إِلَيَّ هَذَا الْقُرْآنُ ۖ (۱۲) دليل وحى او
 صداقة دقرآن ۖ الله تعالى گواه د ۖ دا قرآن بيان
 کړ ۖ د ۖ او پد ۖ توحيد ماته دقرآن وحى شو ۖ د ۖ او
 دا ځما ذمه دارى ده چه دا به ټول عالم ته رسوم ۖ
 أَتَيْتُكُمْ لَتَشْهَدُونَ ۖ زجر په شرک ۖ سره دداس ۖ
 قسم دلائلو شهادتونو بيا هم ستاسو عقيده
 دشرک ده او توبه نه اوباسى ۖ

قُلْ إِنَّمَا هُوَ إِلَهٌ وَاحِدٌ ۖ دعوى توحيد ثمره ۖ څه
 خودشرک گواهى نه کوم ۖ او داگواهى څه په
 صاف ميدان کوم او اعلان کوم دتوحيد ددلائلو په
 رڼاکښې ۖ او دشرک نه بيزار يم ۖ

(۱۳) الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ ۖ دليل نقلى ۖ ځما
 دارسالت داڅه نو ۖ خبر ۖ ندى دتيرو امتونو نيکانو
 عالمان هغ ۖ دد ۖ صداقت او گواهى ورکوى نو
 تاسو هم اومنى ۖ

الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ ۖ تخويف ۖ اوس چه
 کوم ضدیان نه منى نوخسران به ئ ۖ په برخه شى ۖ
 (۱۴) وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَىٰ ۖ زجر ۖ چه سره
 دداس ۖ بيان نه او قرآن تکذيب او افتراء نو دد ۖ نه
 لوئ ۖ ظالم بل نيسته د ۖ

إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ۖ تخويف ۖ که داس ۖ ظالم
 دقرآن دمشن او دتوحيد خلاف کارکوى او دائ ۖ څه
 خيال د ۖ چه کامياب به شم نو د ۖ خپل مشن
 کښې نشى کاميابيدل ۖ

(۱۵) وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ۖ تخويف اخروى چه
 دشرک نه توبه نه اوباسى او تکذيب کوى ۖ نو
 لرغونددقيامت حال مو اوگورئ چه دخپل شرک او
 شريکانو نه بيزارم يئ او هغه منگهرت روايت او

واقعات به مو بيا پکار رانشی نو دادرته الله تعالى
 نن بيانوی چه اوس خان سم کړئ چه بيا دانه وایئ
 چه ماته پته نه وه

(۱۱) وَمِنْهُمْ مَنْ يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ زجر په انکار
 دقرآن چه خان سمول چرته دقرآن نه فائده نه
 اخلي دبار بار انکارونو او اعتراضونو دوج نه ئ
 هغه دفهم او پوه طاقست سلب شو د نوقرآن
 ورته قصه حکاري

(۱۲) وَهُمْ يَنْهَوْنَ عَنْهُ وَيَنْأَوْنَ عَنْهُ زجر په
 انکار دپیغمبر لکه چه دقرآن نه فائده نه اخلي نو
 دغه شان دداعی نه او دقرآن نه خپله هم لر
 کیری او بل هم منع کوی یا داسه به انصافه دی
 چه قام قبیل غیرت کوی نو دپیغمبر او داعی
 داذیت نه خلق منع کوی او داتباع نه لر کیری خان
 ئ هلاک کړو

(۱۳) وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ وَقَفُوا تخويف اخروي چه
 لږ دخپل عمل انجام او قرآن پس ارمان په آخرت
 کسبې اوگورئ بيا به د وخت پس ارمان کوی خو
 شه به نه کیری

(۱۴) وَقَالُوا إِن هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا زجر په
 انکار دآخرت چه اصل وجه داده چه دوی دآخرت
 نه انکار کوی نودهغه فکر ورسره نشته د

(۱۵) وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ وَقَفُوا تخويف اخروي تر "
 الاساء مايزرون " (۱۶) پور چه بيا به دحقانیت
 اقرار اوکړئ او په توحید پس ارمان اوکړئ
 خو وخت به تیر وي

(۱۷) وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَعِبٌ وَلَهُوَ تزهيد من
 الدنيا دوی چه دآخرت نه منکر کیری او توحید نه
 نو اصل وجه هغه ددنیا غرور د نو دنیا شه ده اصل
 آخرت د

أَفَلَا تَعْقِلُونَ زجر به عقلو حقیر خیز اخلي او
 قیمتی پریردی

(١١) قَدْ تَعْلَمُ إِنَّهُ لَيَحْزُنُكَ الَّذِي تُكْتُمُ دَدٌ خَائٍ نَه
تسلى تر " من نباء المرسلين " (١٢) سره
دتخويف دنيوى دوى په دنيا مست دى او په انكار
ستا په اعتراضونو او بدو ردو باند كلك دى نو غم
مه كوه داخمونږ دپاره دى او ماته معلوم دى او
دانورو سره هم شوى دى دنصرت وعده هغه
دانبياء كرام سره ده هغه كښې بدلا نه راځي
(١٣) وَإِنْ كَانَ كَبُرَ عَلَيْكَ إِعْرَاضُهُمْ تَنْبِيهِ نَبِي
عليه السلام ته داحرص مه كوه چه په معجزه به
دوى ايمان راوړي دمعجزو اختيار دالله تعالى د
ددوى په اعراض دوږره مه خفه كيږه
(١٤) إِنَّمَا يَسْتَجِيبُ الَّذِينَ يَبْشُرُونَ بِبَشَارَتِ اللَّهِ شَتَّى د
انابت والا چه هغوي قبوليت كوي
وَالْمُؤْتَى يَتَّبِعُهُمُ اللَّهُ تَخْوِيفٌ كَافِرٌ خَوْذِرُهُ
مړه دى نو اوريدل نشته د انابت نو منل به د كوم
راښى نواخرت كښې به ئ پته اولگي
(١٥) وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِّن رَّبِّهِ مَطَالِبُهُ
دمعجز چه دوى منل چرته كوي الهه دمعجز
مطالبه كوي
قُلْ إِنَّ اللَّهَ قَادِرٌ عَلَىٰ أَنْ يُخْرِجَ الْفِجَارَ اخْتِيَارُ دَاللِ
تعالى د دپيغمبر اختيار خويند
(١٦) وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ إِلَّا حَتَّىٰ نَحْكُمَ بِهَا
عقلي دپيغمبر اختيار دمعجزو ند بلکه دهغه په
اختيار كښې داسه دلائل بيانول دى نولږ سوچ
او كړئ پديكښې دمرغو حاجات څوك پوره كوي
دوى كوم زيارت له تلى دى چه ته روان ئ
مَا فَزَّطْنَا فِي الْكِتَابِ تَخْوِيفٌ چه عمل د
ليكل كيري هر څه الله تعالى سره دى الله تعالى
له به مخ له څه
(١٧) وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا زَجْرٌ وَتَخْوِيفٌ
دداسه دلائلو نه فائده نه اخلى نو تيرو دكفر او
شرک كښې پات شى

(۱۱) قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَتَاكُمْ عَذَابُ اللَّهِ ۖ أَتُؤْمِنُونَ (۱) دليل عقلی ۱ دا اعتراض چه دوی نه منی نو څه لږ د دوی نه دد ۱ خبر ۱ تپوس اوکړه ۱ دوی خو هم په د وخت کښې دتوحید فی الدعاء قائل کیری ۱ چه صرف الله تعالى رامدد کوی چه په ځنډ اوقاتو کښې الله رامددکوی نو ځنونورو کښې بیا ولا ۱ مو الله تعالى هیر شی ۱ اوشرک ورسره شروع کړئ ۱ ورسره رد دشرک فی الدعاء هم د ۱۱

(۱۲) وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ أُمَمٍ مِّمَّنْكَ الْبَتْلَاءَ بِالنِّعَمِ وَالنِّقَمِ ۚ وَرَسْرَهُ دَاعَىٰ تَه تَسْلَىٰ هُم دِه ۱ دمنکړینو داصلاح دپاره الله تعالى کله په هغوی تکلیفات راوولی چه دوی عسبرت واخلی ۱ او کله پسر ۱ خوشحالی چه دد ۱ شکرادا کړی ۱ د آیت کښې ابتلاء بالنعم دِه ۱ چه په دوی کله ددریاب سخته کله بله سخته دد ۱ مقصد دپاره راوست ۱ شی چه دوی الله تعالى ته عاجزی اوکړی نو دوی دعاجزی په ځان ۱ لا زړونه سخت شو ۱ او دشیطان اتباع ۱ شروع کړه ۱ (۱۳) فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ ۖ ابْتِلَاءٌ بِالنِّعَمِ ۚ کله خوشحالی زیات ۱ کړی نو چه توحید اوقران ۱ پریخودلو نو الله تعالى پر ۱ هرڅه زیات کړل چه دوی په گناه زړه یخ کړی نو چه عذاب راغ ۱ نو بیا دخپلو شریکانو نه ناامیده وو ۱

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ (۱۴) دعوی دتوحید ۱ چه مشرکان دد ۱ مسئل ۱ دانکار دوج ۱ تباه شو ۱ نو لکه چه هلاکونک ۱ الله تعالى د ۱ نو دغه شان داپول صفتونه دخدائتوب دیو الله تعالى له اومنی نه که بل چاله ۱

(۱۵) قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَخَذَ اللَّهُ سَمْعَكُمْ ۖ أَتَدْرِكُونَ (۱۵) دليل عقلی او رد دشرک فی التصرف ۱ چه اوس خو اومنی تفصیلی بیان درته دتیرو حالاتو اوشو ۱ څه ستاسو نه تپوس کوم لرتاسو خپله اووایی چه داقسم تصرفات کونک ۱ بل څوک شته د ۱۵

(۳۳) قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَتَاكُمْ ۞ ۞ ۞ ۞ (۳۴) دلیل عقلی ۞
 دا پشان دنهم دلیل آیت ۞ ۞ د ۞ ۞ "جهره" پس ۞
 اغیرالله تدعون" اووایه ۞ چہ پہ سخته کنبی
 دتوحید قائل کیری او بیا انکارکوی نو لوئ ۞ ظالمان
 بی ۞ او د عذاب مستحق پی ۞

﴿۳۳﴾ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا ۖ تَخَوِّفٌ لَّهُمْ وَكُفْرٌ بِهِمْ وَهُمْ فِي شَكٍّ ۖ خَلِيلٌ تَكْذِيبِيٍّ أَوْ نَافِرْمَانِيٍّ كَوْنٌ نُوْ عَذَابٍ بِهِ دَرْتَهُ ۖ

قُلْ هَلْ يَسْتَوِي ۖ ۞ ۞ ۞ سره زجر ۖ ۖ ۖ موحد اومشرك
او ب ۖ ۖ ۖ چايه اعتراض كونك ۖ ۖ ۖ برابر ندي ۖ ۖ ۖ

(۳) وَأَنْذِرْ بِهِ الَّذِينَ يَخَوِّفُ أَعْرَافُ وَنَفَى
دَشْفَاعَت قَهْرِي دَا بَ خَايَه اعْتِرَاضُونَه پَرِيرْدِي
وَرُخ رَارَوَانَه دَه بِيَا بَه مَوْ خَوَك سَفَارَشِي نَه وَي
نَوْخَان دَشْرَك نَه بَج كَرِي

(۱۱) وَلَا تَطْرُدِ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ ۖ تَرْغِيبٌ إِلَىٰ مَوَالِيهِ الْمُؤْمِنِينَ ۖ يَرَوْهُ مُمْسِكِينَ ۖ وَهُمْ يَسْتَمْلِكُونَ ۖ خُمُورٌ شَايَانُ شَانٍ نَدَىٰ ۖ نُوْدَالِرْطَرَفْتِه كِرِه دوى سره مونر په ناسته بد خكارو نو خبردار دادتوحيد ملگری دځان نه لر ۖ نه کړ ۖ

(۱۲) وَكَذَٰلِكَ فَتَنَّا بَعْضَهُم بِبَعْضٍ ۖ الْعَقَبَةُ الْاُولَىٰ ۖ : اول امتحان په داعی ۖ دادسپک کتلو کله تاته او کله ستا ملگرو ته ۖ دااولن ۖ امتحان د ۖ چه تاته به سپک گوری ۖ او ستا ملگرو ته ۖ چه لکه دافران صرف تاسو ته نصیب کیدلو او توحید ۖ اومونر داس ۖ غټ غټ سپین روبي ، فلانک ۖ مولوی صاحب چه دهغه اوولس گزه پټک ۖ د ۖ او دفلانکی کتاب ددرس کښې دومره طالبان ناست وی هغه دامسئله نه کوی او صرف ته دامسئله کو ۖ داس ۖ نور ۖ خبر ۖ نوستا جواب به داوی ۖ چه :

أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِالشَّاكِرِينَ ۖ ماسره دتوحید او دقرآن قدرر وو نو ماله الله تعالیٰ هغه راکړو او فلانکی سره دفلانکی کتاب قدرر وو نو هغه له ۖ هغه ورکړو ۖ

(۱۳) وَإِذَا جَاءَكَ الَّذِينَ ۖ بشارت چه داس ۖ حالاتو کښې ستاخبره اومنی او طالب راشی نو ډیر په مینه ورته هرکلا ۖ وایه او زیر ۖ ورکوه ۖ

(۱۴) وَكَذَٰلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ ۖ " الْعَقَبَةُ الثَّانِيَّةُ " : دویم امتحان ۖ دویمه غونډی چه په هغه ۖ به داعی خیري ۖ اول امتحان صرف تر د ۖ حده وو چه تاته خبره کیدله اوس به درته وائی چه دایوه مسئله د موندل ۖ ده ۖ چرته دمور او پلار حقونه بیان کړه دمعاشر ۖ حقوق اوخایه ۖ بس دزیارتونو مسئله ده بله نشته د ۖ نو ستا جواب چه الله تعالیٰ په خپل کتاب کښې وئیلی دی چه دتوحید مسئله بیانیری نو دتوحید منکرکښې به ځن ۖ نخ ۖ خکاره کیری هغه ۖ نخ ۖ لا مانه دی لیدلی نو ځکه لاتوحید بس جوم نه

دسورة الحج (۱۱۱) او سورة المذثر (۱۱۲) آيتونه به
ورسره يوخائى كړللكه امام ابن قه وائى
اذا ذكرت الله توحيداً رايت وجوههم

مكسوفة الالوان

(۱۱۳) قُلْ إِنِّي نُهِيتُ أَنْ أَعْبُدَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَ رَبِّهِمْ فِي الْعِبَادَةِ دُورَى وَأُنِىَ بِهِ مَسْئَلُهُ بَيَان كِرِه نو
ته د مسئلله له زور ورکړه ورته صاف بيان اوکړه
خه ستاسو دخيالاتو اتباع نه کوم خه صاف دليل
بيانوم او تاسو دهغه تذيب کوئ

(۱۱۴) مَا عِنْدِي مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ يَرْه عَذَاب
راوله جواب نفى دتصرف دنبى عليه السلام نه
او اثبات دتصرف الله تعالى له قول اختيارات
دالله تعالى دهر قسيمه امورو تر (۱۱۵) پور

(۱۱۶) وَعِنْدَهُ مَفَاتِيحُ الْغَيْبِ رد دشرک فى العلم
او دليل عقلى (۱۱۷) که عذاب راوړل نشه نودعذاب
وخت اوخايه کنه نو جواب چه په هره ذره عالم او
حاضر ناظر الله تعالى د نه که بل څوک نو ماته
پته نشته د نو چه عالم الغيب هغه الله تعالى
د نو ستاسو دحاجاتو نه خبرد نودهغه نه خپل
حاجات غواړئ

(۱۱۸) وَهُوَ الَّذِي يَتَوَفَّاكُم بِاللَّيْلِ دليلى
عقلى لبرد خپل حال ته سوچ اوکړه په تا کسبى دا
احوال څوک بدلوى رابدلوى

ثُمَّ إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ تخويف اخروى
(۱۱۹) وَهُوَ الْغَايُ فَوْقَ عِبَادِهِ دليلى عقلى
الله تعالى په هرچا غالب د نوغالب ذات ولا
پربرد او عاجز پس روايبر

حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدَكُمْ الْمَوْتُ تخويف دالله
تعالى دگرفت نه خلاصيدل نشه هغه له به خ بيا
به درسره حساب کيږي

(۱۲۰) قُلْ مَنْ يُنَجِّيكُمْ (۱۲۱) دليل عقلى او رد
دشرک فى الدعاء داهم اعتراض د لبرددوى نه

تپوس اوکړه چه سختو کښې څوک رامدد کوی چه
گیرشی نو چه یوځان دتوحید قائل شی او روستو
بیاشرک کوی یو الله تعالی د چه ټول مشکلات
ختمونک د

(۱۱) قُلْ هُوَ الْقَادِرُ عَلَىٰ (۱۱) دلیل عقلی
قادرالله تعالی د نودهغه دقدرت نه خو خلاصیدل
نشی ورسره تخويف هم شو

(۱۲) وَكَذَّبَ بِهِ قَوْمُكَ زجر سره دحقانیت
دمسئله او دومره دلائلو تکذیب لویه ب انصافی
ده

(۱۳) لِكُلِّ نَبَاٍ مُّسْتَقَرٌّ یره قیامت او عذاب د
راوله جواب وخت مقرر د اوهرڅیز چه انتهاء ته
اورسی نو فیصله ئ اوشی

(۱۴) وَإِذَا رَأَيْتَ الَّذِينَ زجر او قطع تعلق
دمشرکینو نه دوی انکار کوی او استهزاء نود
دوی مجلس دعذاب او دگناه د نود نه ځان ساته
البته که دعوت او نصیحت ورکو ځان له خبره ده
خودهغه نه بعد بیا مه ایساریره

(۱۵) وَذَرِ الَّذِينَ اتَّخَذُوا زجر اودبائیکات وجه
چه دین سره داسه معامله کوی نوهغه دبائیکات
اهل دی

وَذَكِّرْ بِهِ تخويف اخروی او نفی دشفاعت قهری
داسه خلقو آخری انجام هغه دتباهی د

(۱۶) قُلْ أَتَدْعُونِ دُونِ اللَّهِ رد دشرک فی
الدعاء د مخکښې دلائلو نه صاف داخبره معلومه
شووه چه غیرالله درامدد شه وئیلو قابل
ند، نومونرداسه کول نشو ستاسو نه او ستاسو
دمسئله نه مو بایکات د مونر ته د الله تعالی
هدایت هغه کافی د

وَأَمْرًا دلائل وحی مونرته د بیان دالله
تعالی دطرفه شو د نومونربه صرف دهغه منو

دېل چا نه اودهغه عبادت به کوو دنورو داطاعت
 دځان بچ کولو حکم راته شو د
 وَهُوَ الَّذِي إِلَيْهِ تَخْوِيفٌ آخِرُوه تاسو هم
 دابيان اومني که نه مني نو پته به مو اولکي
 () وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ () دليـل
 عقلي داخبره چه د وحى نه معلوم ده نو دغه
 شان دعقل نه هم تاسو د دليـل کښې سوچ
 اوکړئ اختيارات او علم دالله د نو څرنگ
 ورسره تاسو بل حصه دار کوئ
 () وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ () دليـل نقلي
 دابراهيم عليه السلام او مناظره دهغه راشه د
 جدالانبيا بيان اوگوره چه هغه څنگه دشرک رد
 کوي او دتوحيد بيان کوي دهغه نه خو عبرت واخـله
 کنه
 () وَكَذَلِكَ نُريْ إِبْرَاهِيمَ () احسان په ابراهيم
 عليه السلام چه دهرڅيز نه دتوحيد اثبات کوي
 دااحسان پر الله تعالى کړ وو
 () فَلَمَّا جَنَّ عَلَيْهِ اللَّيْلُ () مناظره دابراهيمث
 او دهرڅيز عجز بيانول او دقوم پره کول او
 دبائیکاټ دشرک او دتوحيد اعلان کول تر ()
 پور
 () وَحَاجَّةُ قَوْمُهُ () دقوم جواب او ابراهيمث
 دخپلو خدايانو نه يرول او دابراهيمث جواب
 تفصيلي " تعلمون " ()
 () الَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ بِظُلْمٍ ()
 بشارت موحدينو ته
 () وَتِلْكَ حُجَّتُنَا آتَيْنَاهَا () غلبه دابراهيمث په
 قوم او داوولسو انبياؤکرامو عليهم السلام تذکره
 چه ټولو دادتوحيد مسئله وه يعنى دابراهيمث خبره
 باند دستيخت چه دټولو دغه يو بيان وو
 () وَلَوْ أَشْرَكُوا () قباحـت دشرک چه داسبب
 دحبط عمل د عمل ورسره برباديږي

(١١) فَإِنْ يَكْفُرْ بِهَا ١١١١ زجرکه دوی دد ١١ مسئل ١١
اتباع نه کوی نو الله تعالى به نورنران پیداکړی ١١
چه هغوی به انکار نه کوی ١١

(١٢) أُولَئِكَ الَّذِينَ ١١١١ دانبیاء داقتداء حکم په توحید
کښې ١١ چه دتولو انبیاء دغه مسئله وه چه کارساز
متصرف یو الله تعالى د ١١ او دد ١١ بیان ئ ١١ کړ ١١ وو ته
هم دد ١١ بیان کوه ١١

(١٣) وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ ١١١١ زجر په انکار
دقرآن ١١ دومره نالائقه او ب ١١ انصافه دی چه داس ١١
زبردست بیان اوشو نو منل پکار وو نو دوی الله
اعتراضونه کوی چه په هیڅ بنده هیڅ کتاب ند ١١
راغل ١١ نوداسوال دوی دیهودو نه زده کړ ١١ وو ١١
نوجواب ورته داس ١١ اوکړه چه استاذان ئ ١١ بدنام
شی ١١ چه " من انزل الكتاب " ١١ چه په موسی
کتاب چا رالیر ١١ وو ١١

(١٤) وَهَذَا كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ ١١١١ صداقة القرآن
١١ دوی دقرآن نه انکار کوی دامناسب ند ١١ قرآن
خودوی ته دخیر خودلو دپاره حق کتاب راغل ١١ د ١١
(١٥) وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا ١١١١
زجر په تکذیب دقرآن او په انکار چه دداس ١١ بهترین
کتاب باره کښې تکذیب اوداس ١١ خبر ١١ کول غټ
ظلم د ١١

وَلَوْ تَرَى إِذِ الظَّالِمُونَ ١١١١ تخويف او یره چه دد ١١
اعمال انجام به مو داشی ١١ مال دولت او هغه
سفارشیان به مو پکار رانشی دا تر " ماکنتم
تزعمون " ١١ (١٦)

(١٧) إِنْ اللَّهَ فَالِقُ الْخَبِّ وَالنَّوَى ١١١١ (١٧) دلیل
عقلی نو دغه قیامت درسوایی نه خان اوساتی او
پد ١١ دلایلو کښې سوچ اوکړئ ١١

(١٨) فَالِقُ الْإِصْبَاحِ ١١١١١١ (١٨) دلیل عقلی ١١
(١٩) وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ النُّجُومَ ١١١١١١ (١٩) دلیل
عقلی ١١

(۱۱) وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ ۖ (۱۱) دلیل عقلی

(۱۱) وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً ۖ (۱۱) دلیل عقلی ۱۱ هر دلیل سره آخر کتبی دعوت سوچ فکر اوبیا ایمان ته د ۱۱ ترتیب هم دغه شان د ۱۱ چه اول سوچ او فکر بیا پوهه راشی او بیا ایمان نصیب شی ۱۱

(۱۱) وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ الْجِنَّ ۖ زَجَرُوا بِهِ مُشْرِكِينَ بِالْجِنِّ وَالْمَلَائِكَةِ ۖ چه د ۱۱ ب ۱۱ انصافو ته گوره سره ددلائلو نه دالله سره حصه دار جوړوی اوبیا دجناتو نه او دمخلوق نه خومره ب ۱۱ انصافه دی ۱۱

سُبْحَانَهُ ۖ دعوې دتوحید چه ددوی دشرک رد اوشی ۱۱

(۱۱) بَدِيعُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ چه داس ۱۱ ذات سره حصه دار جوړول او نیازولی داپیر ۱۱ انصافی ده ۱۱

(۱۱) ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ ۖ نتیجه ددلائلو ثمره دتوحید چه ددلائلو نه دانتیجه راوتله یعنی دادلائل دد ۱۱ نتیج ۱۱ سره بالکل برابر دی نوصرف دیو الله تعالی عبادت اوکړئ دبل چانه ۱۱

(۱۱) لَا تُذَرِكُهُ الْأَبْصَارُ ۖ عظمت دالله تعالی ۱۱ چه په دنیا کتبی دالله تعالی ذات دد ۱۱ دلائلو نه معلومیری نور ددنیا سترگ ۱۱ دهغه احاطه نشی کول ۱۱ نه پد ۱۱ دلائلو هغه معلوم کړئ ۱۱

(۱۱) قَدْ جَاءَكُمْ بِصَافِرٍ مِنْ رَبِّكُمْ ۖ ترغیب الی القرآن ۱۱ چه دافران زبردست دلائل بیانوی نو راشی اوفائده تر ۱۱ واخل ۱۱ خیرمو خپل د ۱۱

(۱۱) وَكَذَلِكَ نُصَرِّفُ الْآيَاتِ ۖ "العقبة الثالثة" دریم امتحان او غونډی چه داعی په هغه خیری ۱۱ تادومره بیان اوکړو اوس به دوی تاته وائی چه "درست" داپیره پخوانی مسئله ده زړه شو ۱۱ ده

چرته نو ځبر او کړه ستا خبره به سپکه خکاره
کوی یا " ممن تعلمت " چه استاد د څوک د ځه
جنگ جوړ کړی نو جنگ به نه جوړوی کنزله به
کوی ځوته کار جاری ساته

(۰۰۰) اَتَّبِعْ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ دلیل وحی
څلورم او ستا جواب چه څه خو دځانه نه وایم بلکه
څه دوحی تابع یم ماته الله تعالی داوئیلی دی
څما استاد سره ستاسو څه کار ماته خو هغه دقرآن
مسئله کړ ده

(۰۰۰) وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ څه زجر په شرک او تسلی
دوی دغه شان شرک کوی نو که دالله تعالی په
زوره ایمان خوښ و نو دوی به ایماندار کړ وو
خوامتحان مقصود د او تانه به ددوی دانکار تپوس
نه کیری ته څه څوکیدار به دوی نه ئی

(۰۰۰) وَلَا تَسُبُّوا الَّذِينَ يَدْعُونَ څه ادب موحدینو
ته څه خبردار دوی به کنزل کوی خو ته کنخل مه
کوه نتیجه ئی خرابیری

ثُمَّ إِلَى رَبِّهِمْ مَرْجِعُهُمْ څه تخویف
(۰۰۰) وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ زجر په
مطالبه دمعجز چه سره دومره دلائلو دوی بیا
هم دمعجز طلب کوی نو ددوی ایمان ته اراده
نشته د

(۰۰۰) وَنُقَلِّبُ أَفْئِدَتَهُمْ څه وجه دنه راوړلو دایمان
چه اول ئی به سوچه انکار کړ وونواوس پر
کله دی اومهر پر راغ

(۰۰۰) وَلَوْ أَنَّا نَزَّلْنَا إِلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةَ نو اوس که
هره معجزه راشی نوایمان نه راوړی ځکه انابت
نشته د او مهر راغل د

(۰۰۰) وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا څه العقبة
الرابعة څلورم امتحان چه په داعی راځی چه
هرکله دوی په مخالفت داس کله شو نو اوس به
ستا خلاف ملیان راجمع کوی او کتابونه به راوړی

او فتوى به دربانده لکوی ددوی به هم ایمانه
 داخرت ملگری پیداگیری او په د به دشاباس آواز
 خیری نو ستیا کار به خه وی
 (۱۱۱) أَفَعَيَّرَ اللَّهُ أَبْنِيَّ حَكَمًا صدقة الكتاب
 ته به وائ چه اخواو دیخوا کتابونو ته حاجت نشته
 د راشی فیصله به دالله تعالی په کتاب اوکړو
 عقیده په د کسې خه واضحه ده
 قرآن سنه لی صیرفی بلوت الناس فی
 هذا المحک

قرآن او سنت خمونره کسوتی ده پد مونر کره او
 کوته معلوموو او شیخ القرآن به فرمائیل چه :
 نیست حجت قول هیچ پیر قول احمد فعل احمد را بگیر
 وَالَّذِينَ آمَنُوا هُمُ الْكُتَّابُ دلیل نقلی په صدقة
 دقرآن چه داکتاب خوستاسو فلانک فلانک
 مولوی صاحب هم منی داس نه ده چه نه منی
 خوک

(۱۱۱) وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ صِدْقًا وَعَدْلًا تاسو په
 نورو کتابونو نسخ راوئ د کتاب الله په کتاب الله
 نسخ نشی راتل
 (۱۱۱) وَإِنْ تُطِغْ أَكْثَرُ مَنْ فِي الْأَرْضِ زجر چه
 دوی وائی چه داپیر دی نودئ پیر به گمراه وی ته
 به دگمراهو پس خئی
 (۱۱۱) إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ آخری بیان پد ختم
 کره چه د هدایت والو او په گمراهو خما رب که
 پوهیری (اوله حصه په رد دشرک اعتقادی ختم
 شوه)

دویمه حصه
 (118) فَكُلُوا مِمَّا ذُكِرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ دد خائ
 نه دویمه حصه په رد دشرک فعلی کسې چه
 عقیده اوزره دشرک نه پاک کړئ نودغه شان
 عمل هم دشرک نه پاک کړئ او شرکی اعمال
 پریردئ

فَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمْ رَبُّكُم مِّنَ ذَٰلِكُمْ ۚ وَتَذَكَّرُوا لَهُ يَوْمَ الْحِسَابِ ۚ
 نه تحریمات مه کوی دالله په نوم حلال شوی
 خورئ دضرر نیو مه پریرئ

(۳۳۳) وَمَا لَكُمْ أَلَّا تَأْكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمْ رَبُّكُم مِّنَ ذَٰلِكُمْ ۚ وَتَذَكَّرُوا لَهُ يَوْمَ الْحِسَابِ ۚ
 العباد قرآن تحریمات دالله تعالی بیان کړی دی
 نو تاسو ته څه حاجت ده چه ځان نه تحریمات
 کوی

وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ أَهْلِ الْبَيْتِ ۚ وَكَثِيرًا مِّنَ الْأُمَمِ ۚ وَكَثِيرًا مِّنَ الْأُمَمِ ۚ وَكَثِيرًا مِّنَ الْأُمَمِ ۚ
 تحریمات کوی نو هغوی سره څه دلیل نشته
 (۳۳۳) وَذَرُوا طَاهِرَ الْأَيْمَنِ ۚ وَذَرُوا طَاهِرَ الْأَيْمَنِ ۚ وَذَرُوا طَاهِرَ الْأَيْمَنِ ۚ وَذَرُوا طَاهِرَ الْأَيْمَنِ ۚ
 دشرک اعتقادی او فعلی ته

إِنَّ الَّذِينَ يَكْسِبُونَ الْأَيْمَانَ سَيُجْزَوْنَ بِمَا كَانُوا
 يَفْتَرُونَ ۚ وَكَثِيرًا مِّنَ الْأُمَمِ ۚ وَكَثِيرًا مِّنَ الْأُمَمِ ۚ وَكَثِيرًا مِّنَ الْأُمَمِ ۚ
 (۳۳۳) وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يُذْكَرِ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ ۚ وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يُذْكَرِ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ ۚ وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يُذْكَرِ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ ۚ وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يُذْكَرِ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ ۚ

رد په نذورالعباد چه په کومو څاروو صرف دالله
 نوم نه وی اغسته ورسره دغیرالله نوم هم وی نو
 هغه حرام دی

وَإِنَّ الشَّيَاطِينَ ۚ وَكَثِيرًا مِّنَ الْأُمَمِ ۚ وَكَثِيرًا مِّنَ الْأُمَمِ ۚ وَكَثِيرًا مِّنَ الْأُمَمِ ۚ
 دی انسی اوچنی ددلائل ورته خای

(۳۳۳) أَوْ مَن كَانَ مَيِّتًا فَأُخِيَّتَاهُ ۚ وَكَثِيرًا مِّنَ الْأُمَمِ ۚ وَكَثِيرًا مِّنَ الْأُمَمِ ۚ وَكَثِيرًا مِّنَ الْأُمَمِ ۚ
 القرآن دشیطان دوسوسو په ځای راشی قرآن ته
 چه دحیات اونور کتاب ددنه علاوه ظلمت ده
 او موت ده

(۳۳۳) كَذٰلِكَ جَعَلْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ اٰكَاْبِرَ مُجْرِمِيْهَا ۚ وَكَثِيرًا مِّنَ الْأُمَمِ ۚ وَكَثِيرًا مِّنَ الْأُمَمِ ۚ وَكَثِيرًا مِّنَ الْأُمَمِ ۚ
 "العقبة الخامسة" : پنځمه پیرئ اوامتحان چه

کله دشرک فعلی رد اوکړو نو اوس به امتحان
 راځی دادمخکښې نه سخت ده چیرمینان او
 ملکانون به د خلاف شی دزیارتونو تهیکداردان هغه
 به اوس ستاخلاف دقتل سازشونه کوی او
 دامنجوران به دریس هغه راوچتوی

وَمَا يَمْكُرُونَ إِلَّا بِأَنْفُسِهِمْ ۚ وَكَثِيرًا مِّنَ الْأُمَمِ ۚ وَكَثِيرًا مِّنَ الْأُمَمِ ۚ وَكَثِيرًا مِّنَ الْأُمَمِ ۚ
 : تسلی

□ آگ انکی انکو کرد □ گي بون لاتکن فی ضيق
مما یمکرون

(□□□) وَإِذَا جَاءَتْهُمْ آيَةٌ □□□□ زجر په اعراض دقرآن
چه ته قرآن بیان کړ □ نو دوی دمعجزو طلب کوی □
سَيُصِيبُ الَّذِينَ أَجْرُمُوا □□□□ تخويف دوی چلونو او
مکرونو سره ستاشان خکته کول غواړی نو دوی
به ذليله شی □

(□□□) فَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يَهْدِيَهُ □□□□ بشارت □ دانابت
والو ته الله تعالى شرح صدر اوکړی □

وَمَنْ يُرِدْ □□□□ زجراو تخويف □ ضدى ته دحق
مسئله منل داس □ گران شی لکه آسمان ته ختل نو

گند کښې پات □ شی او گند نه بچ نه شی □
(□□□) وَهَذَا صِرَاطٌ رَبِّكَ مُسْتَقِيمًا □□□□ ترغيب الى
القرآن □ راشئ دقرآن راواخلئ چه الله تعالى ته
اورسئ او دگند نه بچ شی □

(□□□) لَهُمْ دَارُ السَّلَامِ عِنْدَ رَبِّهِمْ □□□□ بشارت
دقرآن منونکی به جنتيان شی او هر چه نه
منونکی دی نو:

(□□□) وَيَوْمَ يَخْشَرُهُمْ جَمِيعًا □□□□ تخويف اخروي □
(□□□) وَكَذَلِكَ نُؤَلِّي بَعْضَ الظَّالِمِينَ بَعْضًا □□□□ "
العقبة السادسة " : شپرم امتحان دا آخری
امتحان □ چه کله دشرک فعلی رد کو □ نو اوس به
پيران او ملنگان حکامو ته خبره اوړی چه داسر □
ملک خرابوی فساد راوولی او خلقوکښې اختلاف
خوړوی په حکومتی طریق □ ستا دختمولو کوشش
اوکړی □ نو ستاجواب په (□□□) کښې دا به ستا
بهادری چه څه خپل بیان اوکار نه پریردم آخری
کامیابی به گورئ چه دچاده □

(□□□) يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ □□□□ تخويف اخروي
چه دحق پرست خلاف کوی نودابه ئ □ انجام شی □
(□□□) ذَلِكَ أَنْ لَمْ يَكُنْ رَبُّكَ □□□□ حکمت دبیان □ چه
بیادانه وائی چه مونږته پته نه وه □ دابیان ځکه کوو

او ٲول حالات درته مخ ٲ ته كوو ٲ هربوته به دٲيل
 عمل سزا ملاويري ٲ
 (ٲٲٲ) وَرَبُّكَ الْعَنِيُّ ذُو الرَّحْمَةِ ٲٲٲٲ تخويف دنيوي
 ستاسو دعبادت الله ته حاجت نشته اوس راشئي
 اومني گني تباه به شئي ٲ اوبلا به ٲان نشئي
 خلاصول ٲٲ
 (ٲٲٲ) قُلْ يَا قَوْمِ اَعْمَلُوا ٲٲٲٲ دداعي شجاعت
 اويره وركول ٲ داس ٲ بيان اوشو دنتيجو نه خبرشو ٲ
 ٲه ٲيل كار نه پريردم او تاسو كاميابيدل ٲ نشئي ٲ
 (ٲٲٲ) وَجَعَلُوا لِلّٰهِ مِمَّا ذَرَأَ مِنَ الْحَرْثِ ٲٲٲٲ رد په
 نذورالعباد او دهغ ٲ مختلف صورتونه ذكركوي ٲ چه
 سره دداس ٲ بيان هم ددوي داعمل دٲٲ
 (ٲٲٲ) وَكَذٰلِكَ زَيْنٌ لِّكَثِيرٍ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ٲٲٲٲ دابل
 صورت اودهغ ٲ رد چه دشركاو دپاره اولاد وٲل
 ورته هم ٲه ٲكاري ٲ
 (ٲٲٲ) وَقَالُوا هٰذِهِ اَنْعَامٌ ٲٲٲٲ رد دتحريمات العباد ٲ
 چه دٲان نه داس ٲ تحريمات كوي او دهغ ٲ مختلف
 صورتونه ذكركوي ٲ تقريباً ٲلور صورتونه ورله
 ذكركوي ٲ
 هٰذِهِ اَنْعَامٌ ٲٲٲٲ يوصورت ٲ
 وَانْعَامٌ حُرِّمَتْ طَهُورُهَا ٲٲٲٲ دويم صورت
 وانْعَامٌ لَا يَذْكُرُونَ اَسْمَ اللّٰهِ عَلَيْهَا ٲٲٲٲ دريم
 صورت
 (ٲٲٲ) وَقَالُوا مَا فِي بُطُونِ هٰذِهِ الْاَنْعَامِ خَالِصَةٌ
 لِّذُكُورِنَا ٲٲٲٲ ٲلورم صورت
 (ٲٲٲ) قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ قَتَلُوا اَوْلَادَهُمْ ٲٲٲٲ زجر هم
 په تحريمات العباد او هم په نذور العباد چه
 داگمراهي لو تاوان دٲٲ
 (ٲٲٲ) وَهُوَ الَّذِي اَنْشَأَ جَنَّاتٍ ٲٲٲٲ (ٲٲ) دليل عقلي ٲ
 دادليل درته راوړو دد ٲ دپاره چه فصل پيدا كړ ٲ
 الله د ٲ او تاسو منځته ٲ دبل چامني ٲ

وَلَا تُسْرِفُوا ۖ ۞۞۞۞ رد په تحريمات العباد او
 نذورات العباد چه دالله حلالو او پيداشوو کښې دځان
 نه حرمتونه او دبل په نوم منخت ۞ مه کوئ ۞
 (۰۰۰) وَمِنَ الْأَنْعَامِ حَمُولَةٌ وَفَرَسَاتٌ ۖ ۞۰۰۰۰ (۰۰) دليل
 عقلی ۞ يعنی خاروی هم دالله تعالیٰ پيدا کړی ټول
 اقسام نه تاسو څنگه حرمتونه دځان نه کوئ ۞ دا
 دليلونه دليل راوړل ځکه چه دا نذوراتو تحريمات
 دځان نه اکثر د ۞ څيزونو کښې وو ۞

كُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ ۖ ۞۰۰۰۰ رد يم تحريمات العباد ۞
 (۰۰۰) قُلِ الذَّكْرَيْنِ حَرَّمَ أَمِ الْأُنثَيَيْنِ ۖ ۞۰۰۰۰ مطالبه
 دليل عقلی دمشرکانو نه ۞ چه پد ۞ تحريماتو
 تاسو دليل عقلی راوړئ ۞ چه دحرمت سبب څه د ۞
 چه تاسو څه حراموئ اوڅه نه ۞ نو چه داکوم
 حراموئ نوپد ۞ کښې دحرمت سبب څه د ۞
 نَبِّئُونِي بِعِلْمٍ ۖ ۰۰۰۰۰ مطالبه دليل نقلی ۞ چه څه
 عقلی نشته نو نقلی راوړئ نودوحی خو احتمال
 نشته په تاسو وحی نشی راتل ۞۰۰۰

(۰۰۰) أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ ۖ ۰۰۰۰۰ دليل وحی نفی ۞
 فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَىٰ ۖ ۰۰۰۰۰ زجر چه ب ۞ دليله چه
 هيڅ قسمه دليل نشته او بيا هم داس ۞ حرمتونه
 کوی نو لوئ ۞ ظالم د ۞۰۰۰
 (۰۰۰) قُلْ لَا أَجِدُ فِي مَا أُوحِيَ إِلَيَّ ۖ ۰۰۰۰۰ تحريمات
 الهیه او رد په تحريمات العباد سره درد
 دنذورات العباد نه په " اهل " سره ۞ مطلب ستاسو
 خپل مخترعات پرېردئ ب ۞ دليله دی ۞ او راشی
 دقرآن بيان لوگورئ ۞

(۰۰۰) وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا ۖ ۰۰۰۰۰ جواب دسوال
 ۞ یره يهودو چه دد ۞ نه علاوه حرمتونه کړی وو ۞
 هغه ملیان وو معلومېری دااختيار شته د ۞ نو
 جواب هغه مونږ دسزا په طور تحريم کړ ۞ وو
 دائمی نه وو ۞

(۱۱۱) فَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقُلْ رَبُّكُمْ ۖ تخويف چه اوس هم نه منی نو رب ډیر مهربانه د ۱۱۱ نو عذاب ئ ۱۱ هم څه سره سم ند ۱۱

(۱۱۱) سَيَقُولُ الَّذِينَ أَشْرَكُوا ۖ زجر په ناکاره قول ۱۱ مشرک سره دلیل نه وو چه خله ئ ۱۱ کهولاء کړه نو دائ ۱۱ اوو ۱۱ دالکه دده دلیل نو پد ۱۱ خبره ئ ۱۱ زوری چه داکار که دالله خوښ نه و ۱۱ نو مونږله به ئ ۱۱ سزا راکړ ۱۱ وه ۱۱ او مونږ به ئ ۱۱ تر ۱۱ لر ۱۱ کړی وو نوید ۱۱ ئ ۱۱ زورې ۱۱

ذَلِكَ كَذَبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۖ پخوانی چه په شرک تباه شوی نودادلیل دهغوی هم وو نوو ۱۱ تباه شو ۱۱

قُلْ هَلْ عِنْدَكُمْ مِنْ عِلْمٍ ۖ یعنی څه دلیل نشته خو صرف اتباع دظن ده ۱۱

(۱۱۱) قُلْ قَلِيلٌ الْحُجَّةُ الْبَالِغَةُ ۖ اصل دلیل دالله تعالی د ۱۱ تاسو سړي هیڅ دلیل نشته ۱۱

(۱۱۱) قُلْ هَلُمْ شُهَدَاءُكُمْ ۖ مطالبه ددلیل دمشرکانو ۱۱ دادمیانو خبر ۱۱ دی ملیان راولئ چه په دلیل خبره اوکړی ۱۱

بَرَبِهِمْ يَعْدِلُونَ ۖ په سر دسورة اوله حصه کښې هم داس ۱۱ الفاظ راوړی وو ۱۱ مطلب مشرکان هم په عقیده کښې او هم په عمل کښې غیرالله دالله سره برابروی ۱۱

(۱۱۱) قُلْ تَعَالَوْا أَتْلُ مَا حَرَّمَ رَبُّكُمْ عَلَيْكُمْ ۖ

تحریمات دالله تعالی او وصیت دالله تعالی نبی علیه السلام او مومنانو ته ۱۱ چه الله تعالی دد ۱۱ خیزونو مخالفت حرام کړ ۱۱ د ۱۱ چه داس ۱۱ مو اوو ۱۱ نو هرڅه لره ورغ ۱۱ هم اوامرو له او هم نواهيو له چه مخالفت ئ ۱۱ حرام د ۱۱ نو دد ۱۱ اتباع اوکړه دادمصالح العباد دپاره الله تعالی حکم اوکړو چه پد ۱۱ به مو اصلاح راځی داتر " تتقون " (۱۱۱) پور ۱۱

(۳۳۳) ثُمَّ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ ۖ دَلِيلَ نَقْلِي ۖ پد ۖ مسائلو کښې څه تنها نه يم داس ۖ مسائل دموسی عليه السلام کتاب کښې هم وو ۖ توحيد اورد دشرک اعتقادی او فعلی ۖ

(۳۳۴) وَهَذَا كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ ۖ دَلِيلَ وَحِي ۖ او صداقة دقرآن او داڅه دځان نه وایم پد ۖ داس ۖ بهترین کتاب راغل ۖ د ۖ په رد دشرک اعتقادی او فعلی ۖ

(۳۳۵) أَنْ تَقُولُوا إِنَّمَا أَنْزَلَ الْكِتَابَ ۖ احسان دالله په رالېرلو دقرآن باند ۖ (۳۳۶) فَقَدْ جَاءَكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ ۖ صداقة دقرآن ۖ

فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ۖ زجر اوتخويف په اعراض دقرآن چه سره دد ۖ چه دومره بهترين درحمت کتاب د ۖ او انکار تر ۖ کوی نو لوئ ۖ ظالم د ۖ او دوزخ به ئ ۖ ځائ ۖ شي ۖ

(۳۳۷) هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا ۖ تخويف دنیوی ۖ چه نه منئ نو دعذاب انتظار د ۖ نودعذاب په وخت کښې ایمان قبول ند ۖ

(۳۳۸) إِنَّ الَّذِينَ قَرَّعُوا دِيْنَهُمْ ۖ تخويف اخروی دمشرکینو د ۖ مراد دی ۖ

(۳۳۹) مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ ۖ بشارت او فضل الهی چه توحيد قیمتی څیز د ۖ دهرڅه قیمت پر ۖ سوا شي ۖ نو ستا دنيکئ قیمت به سواکړی نو توحيد اومنه ۖ

وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَى إِلَّا مِثْلَهَا ۖ تخويف اخروی او عدل الهی ۖ

(۳۴۰) قُلْ إِنِّي هَدَانِي رَبِّي ۖ دليل وحی اواعلانات دنبی عليه السلام نه او اظهار دعقيد ۖ داټول اعلانات دليل وحی د ۖ

(۳۴۱) قُلْ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي ۖ رد دشرک فی العبادة ۖ

(۱۱۱) قُلْ أَغَيَّرَ اللَّهُ أَبْغِي رَبًّا ۖ ۖ ۖ ۖ رد دشرک فی التصرف ۖ دااعلانات دتوحید اوکه چه تاسو څوک معبود نکړی ۖ

وَلَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ ۖ ۖ ۖ ۖ تخويف اخروی ۖ (۱۱۱) وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ ۖ ۖ ۖ ۖ ترغيب ۖ راشئ دنیا ته دپاره دامتحان راغلی یئ نو پوره بیان اوشو نو اومنی ۖ

إِنَّ رَبَّكَ سَرِيعُ الْعِقَابِ ۖ ۖ ۖ ۖ تخويف که مو اونه منله نو عذاب ۖ وَإِنَّهُ لَْعَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ۖ ۖ ۖ ۖ بشارت ۖ که مو اومنه نو بشارت او مغفرت ۖ

حاصل دسورة

۱ ۖ خلقو ټول دخدائتوب صفات يو الله تعالى له اومنی ۖ په هيڅ يو صفت کښې دهغه شریک او حصه دار نشته ۖ نه په تصرف کښې، نه په علم کښې، نه په عبادت کښې او نه په دعاء کښې ۖ او داڅېره دعقلی دلیلونو نه ثابته ده او دوحی نه ثابته ده او ابراهیم علیه السلام پر ۖ مناظره کړ ۖ وه او دټولو انبیاء دغه عقیده وه نو تاسو هم خپل ۖ عقید ۖ دشرک اعتقادی نه پاک ۖ کړئ ۖ او ۱ ۖ داعی بیان اوکړه امتحانات به راځی خومناسب جواب ورکوه ۖ او چه لکه عقید ۖ دشرک نه پاکول پکار دی نو دغه شان عمل هم پاک کړئ په خپله خوڅه تحریمات مه کوئ او نه دمخلوق په نوم منځته ۖ کوئ ۖ داشیطانی تعلیم د ۖ ۖ دقرآن تعلیم د عقل او نقل په رنړا کښې هغه دد ۖ خلاف د ۖ تاسو سره پد ۖ هيڅ قسمه دلیل نشته ۖ محبوب سبحانی ت هم دد ۖ اعلانات کړی دی نودعذاب دراتلو نه مخکښې اومنی ۖ دادنیا دامتحان ده که مو اونه منله نوالله دعذاب والا د ۖ او که مو اومنه نومغفرت به اوکړی ۖ

امتیازات

(۱) الادلة الكثيرة ۱ ډیر دلائل ۱ (۲) رد په ټولو اقسامو
دمشركينو ۱ (۳) مناظره دخيلث د مشركانو سره ۱
(۴) العقبات السة ۱ شپړامتحانات چه په داعی راځی
ددعوت میدان کښې ۱

(۵) دمشركانو ناشنا تحريمات اودهغ ۱ رد ۱
(۶) دمشركانو نه دليل مطالبه " قل اذكرين " په
تحريم اختراعی ۱ (۷) " ولاتسبوا الذين " ادب
ديبان ۱ (۸) " ان تطع اكثر من في الارض "
جمهوريت په خطا د ۱ (۹) وصيت دالله عبادو ته ۱
(۱۰) (۱۱) اعلانات دنبی عليه السلام دطرفته ۱
۱۱۱۱۱

تمت سورة الانعام الذي هومن الله فضل وانعام ۱
بعون الله الملك ذي الكرم والاحسان ۱
نن څه ډیر خفه يم سحر چه " وحاجه قومه " آيت م
ليکلو نو زبیر راغ ۱ او فائل ئ ۱ راوړو او گوته ئ ۱
رانه اولگول ۱ داظاهري دپات ۱ کيدو دليل وى ۱
خو ځمادالله تعالى نه اميد د ۱ ماسره د
مور ډیر فکر د ۱ الله ډ دهغ ۱ تسلى اوکړى او ان
شاء الله تعالى چه تسلى به ورله کوى ۱ خدايه هغ ۱
ته صحت عافيت او برکتى عمر نصيب کړ ۱
ه ۱ ه ۱ اکتوبر ۱ ۱ ۱ : عصر
مينگوره جيل ۱ ابوحماس مجتبى عامر بن عبد
المتين ۱

□

سورة الاعراف

سورة الاعراف مکی سورة د□ په نزول کښې
يوکم څلويښتم(□□) نمبر د□□ پس دسورة ص نه او
په ترتيب دسورتونو کښې اووم سورة د□ پس
دسورة الانعام نه□

ربط دمخکښې سورة سره

ربط دسورة الاعراف دسورة الانعام سره په
گڼووجوهو باند□ د□□ څن□ دهغ□ نه :

اوله وجه : په سورة الانعام کښې مسئله
مدلله شوه يعنی رد دشرک اعتقادی او فعلی اوشو
په دلائلو سره نو اوس اعراف کښې وائی چه
دامسئله اورسوه تسلی ساته ته کامياب □

دويمه وجه : په سورة الانعام کښې په توحيد
دلائل عقليه وو ، نقلی کم وو نو په سورة
الاعراف کښې نقلی زیات دی او عقلی کم دی□
نودلته پر□ نقلیه ذکرکوی چه تکمیل اوشی□

دریمه وجه : مخکښې سورة کښې عقبات سته
بیان شو شپږ امتحانات نواوس د□ سورة کښې
دامتحاناتو والا بیانوی چه په چامتحانات راغلی وو
انبیاء کرام عليهم الصلوات والسلام□

څلورمه وجه : چه دسورة الانعام په آخر کښې "
هل ينظرون " تخويف دنیوی بیان کړ□ وو (□□□
کښې نودلته نمون□ دتخويف بیانوی دمنکرینو
سابقینو□

پنځمه وجه : خاتمه دسورة الانعام کښې اوو□ "
وهوالذی جعلکم " نواخری آیت کښې " سریع
العقاب " او " غفور " نودلته ددواړو نمون□
ذکرکوی چه چاله عذاب ورکړ□ وو او چاله □ نجات
ورکړ□ وو□

دعوی دسورة

دسورة مرکزی مسئلہ چہ بیانوی نوهغه در مسئلہ دی (۱) اول مسئلہ تسلی نبیث ته چہ دامسئلہ په استقلال بیانوه او و رسوه چہ کوم تکالیف راخی برداشت ئ کړه خفه کیره مه (۲) آیت کښې (۳) دویمه مسئلہ اتباع دمانزل اوکړه دځان نه تحریمات وغیره مه کوئ (۴) آیت کښې . (۵) دریمه مسئلہ چہ کارساز متصرف یو الله تعالی د نوحاجاتو کښې صرف هغه رامدد کړئ (۶) آیت کښې او (۷) کښې پد دريو واپرو مسئلو به واقعات ذکر کوی دادر مسئلہ سورة په زبردست انداز بیانوی

خلاصه دسورة

سورة الاعراف خپله در واپره مسئلہ ذکرکوی او په هغه واقعات ذکرکوی انداز بیان دسورة هغه داسه د (۱) چہ ابتداء نه تر " لقوم یشکرون " (۲) پور در واپره دعوی ذکر کوی اول آیت کښې اول دعوی چہ تسلی ده آیت کښې دویمه دعوی چہ اتباع دمانزل اوکړئ بیا د نه تخويف دنیوی او اخروی سره دمختصر بشارت نه کښې بیا د نه تر پور واقعه دابلیس او آدم علیه السلام په دویمه دعوی چہ اتباع دمانزل اوکړئ شیطان اونه کړه نو مردود شو د نه رد په شرک فعلی په انعام کښې اول رد دشرک اعتقادی بیا دفعلی او دلته عکس د اتباع دمانزل اوکړئ او شرک فعلی مه کوئ داتر پور د نه تر پور تفصیلی تخويف او بشارت چہ چا اتباع دمانزل اوکړه نو هغوی ته بشارت او چہ چا اونکړه نو هغوی ته یره د نه دلائل عقلیه په توحید په دریمه دعوی باند چہ رد دشرک اعتقادی کارساز مددگار هغه د نوحاجاتو کښې هغه رامدد کړئ (۳) کښې دعوی بیا دلائل دا تر پور بیا د نه واقعات په دعوی ذکر کوی چہ نوح ، هود ، صالح

شعيب عليهم السلام هغه پد راغلی وو چه حاجت سرکونک صرف يو الله تعالى د او دهغوی مخالف الله تعالى غرق کړی وو او د نه تر پور واقع دلوط عليه السلام په اتباع دمانزل باند داواقعات تر پور ذکرکوي بيا د نه تر پور تخويف دنيوی تفصيلاً د نه واقع دموسی عليه السلام په اول مسئله باند چه تسلی ساته په موسی عليه السلام خومره مصائب راغلی وو هغه برداشت کړی وونو ته هم برداشت کړه او مسئله اورسوه لکه چه هغه رسول وه تر پور داواقعات په طريق دلف نشر غیر مرتب سره ذکرکوي اجمال کښې چه واقعات وو نو اول تسلی ، بيا اتباع او بيا توحيد او رد دشرک او واقعات اول په اتباع دمانزل او بيا په توحيد او بيا په تسلی داځکه چه په اجمال کښې تسلی مخکښې کړه ځکه انعام د مخکښې کړو چه بيان ته تيارشی نو اتباع دمانزل شروع کړی نو مانزل کښې مسئله دتوحيد ده نو تفصيل کښې چه کله توحيد بيانول شروع کړی نو خلق به بد رد وائی نو اوس به دتسلی ضرورت راځی نو ځکه واقع دموسی عليه السلام او تسلی روستو کړه د نه تر پور تخويفات ذکرکوي او دنااهلو تذکره چه هغوی ددنيا دوج توحيد پريخودلو د نه تر يو بل مثال چه هغه اتباع دمانزل نه وه کړ د نه بيا د نه تر آخر تر سسورته آيتونه ددری واپرو دعوو سره متعلق لکه چه په سر کښې وو په سوره کښې د گنړو اقوامو مهلکو تذکره کوي چه هغوی تباہ شوی وو تقريباً دولس مثالونه ذکرکوي () واقع ابليس () واقع قوم نوح عليه السلام نه پور () عاديان نه تر پور () ثمود تا () قوم لوط نه () اهل مدین تا () قوم فرعون نه تر () قوم

يعكفون () ، عابدين دسخی تا ()
 المبدلين لحكمه والمحرّفين للكتاب () ،
 اصحاب السبت تا () نبالذي اتيناه ايتنا

په هره واقعه دانبياو کښې تشجيع في التبليغ او
 تسلي هم شته اگر چلولا شو ديو مقصد اصلي
 دپاره وي خو دغه تر هم معلوميری
 مقاصدالايات وتناسبها

() كِتَابُ أَنْزَلَ إِلَيْكَ اذكر داول دعوى دسورة
 مسئله دتوحيد په نرتوب اورسوه چه كوم
 مصائب راځي پوهغه برداشت كړه
 () اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ إِلَيْكُم اذكر ددويم دعوى
 دسورة چه اتباع دما انزال او كړئ او دځان نه
 تحريمات مه كوي

() وَكَمْ مِنْ قَرْيَةٍ نه تر ظالمين () پور
 تخويف دنيوى چه ستاخلاف كوي او تاته تكليف
 رسوى او اتباع دما انزل نه كوي نو دابه ئ حال
 شى په دنيا كښې

() فَلَنَسْأَلَنَّ الَّذِينَ تَخويف اخروى چه دابه
 ئ دآخرت حال شى چه اعمال ئ دالله تعالى نه
 پټ نه دي او تپوس به تر كيرى

() فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ بشارت اخروى چه
 چا اتباع دما انزل او كړه نو دهغه انجام به دا شى
 () وَمَنْ خَفَتْ مَوَازِينُهُ تخويف اخروى سره
 دوج دعذاب نه چه دما انزل نه انكار وو

() وَلَقَدْ مَكَّنَّاكُمْ فِي الْأَرْضِ ترغيب اتباع
 دداعى اود ما انزل ته چه داعى كومه مسئله كوي
 نو دا اومنى ځكه ما پرله داکړى دي

() وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ دالوله واقعه په دويمه
 دعوى باند چه اتباع دما انزل او كړئ، داعى چه
 كوم بيان كوي گنى نو داسه مردود به شئ چه لكه
 شيطان چه مردود شو او مطرود شو نو دشيطان

داتباع نه خان بچ کړئ ځکه هغه قسم کړ. وو چه
دوی به دمانزل نه اړوم. کښې. نو که دهغه ه
لار لارې تاسو به هم داسه شئ. کښې. لکه
دآدم عليه السلام عاجزی او کړئ او ندامت. دا
واقعہ تر ومنيها تُخَرَّجُونَ (۱۱) پور. ذکرکوي.

وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ ۱۱۱۱۱ حکم دسجد. آدمث ته او
دابلیس دهغه. حکم نه انکار.

(۱۱) قَالَ مَا مَنَعَكَ أَلَّا تَسْجُدَ إِذْ أَمَرْتُكَ ۱۱۱۱۱ دسجد.
دنه کولو سبب هغه استکبار.

(۱۱) قَالَ فَاهْبِطْ مِنْهَا ۱۱۱۱۱ دما انزل دانکار کولو
دوج. نه دابلیس مردود کیدل.

(۱۱) قَالَ فِيمَا أُغْوِيْتَنِي لِأَفْعِدَنَّ لَهُمْ ۱۱۱۱۱ دابلیس
دآدم عليه السلام داوولاد دگمراه کولو او داتباع
دمانزل نه داپولو مکمل اراده او قسم کول چه
مهلت ئ. د. له غوختل. وو.

(۱۱) قَالَ اخْرُجْ مِنْهَا مَذْذُومًا مَّدْحُورًا ۱۱۱۱۱ مردودیت
دابلیس او داتباع دهغه.

(۱۱) وَيَا آدَمُ اسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ ۱۱۱۱۱ اکرام
دآدمث او امتحان.

(۱۱) فَوَسَّوَسَ لَّهُمَا الشَّيْطَانُ ۱۱۱۱۱ دشيطان
وسوسه.

(۱۱) فَلَمَّا ذَاقَا الشَّجَرَةَ بَدَتْ لَهُمَا ۱۱۱۱۱ دآدم عليه
السلام لغزش او دالله تعالی تنبيه ورکول.

(۱۱) قَالَا رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا ۱۱۱۱۱ دآدم عليه
السلام زاری او توبه. نو تاسو هم زاری او توبه

اوکړئ.
(۱۱) قَالَ اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ ۱۱۱۱۱ دنيا دامتحان

میدان.
(۱۱) يَا بَنِي آدَمَ قَدْ أَنْزَلْنَا عَلَيْكُمْ لِبَاسًا ۱۱۱۱۱ رد

دشرك فعلی او په تحریمات العباد. تاسو دشيطان
حال اولیدلو نوهغه شيطان هغه ستاسو دگمراه

کولو عزم کړ. د. نوتاسو د هغه په وجه دخان نه

تحریمات کوی نوخبردار په ځان جام او لباس مه بندوئ لکه چه مشرکینو به طواف په برېنډه کولو دشيطان په قدم قدم مه کيردئ

(۱۱) يَا بَنِي آدَمَ تَنَبِهْ په عداوت دشيطان باند او چه دا ستاسو آبائي دشمن د او خطرناک د دهغه طرفنه راځي چه ستاسو گمان هم نه وي او وينئ هم نه تاسو به ديني دين په شکل خکاره کوي نو دهغه اتباع نه ځان بچ کړئ

(۱۲) وَإِذَا قَالُوا فَاجِشْهُ زجر په شرک فعلی يعنی په تحریمات العباد او رد په دليل د مشرکانو د ادشيطان په تعليم داس خبر کوي چه داطواف عرياناً څمونږ دپلار نيکه طريقه ده او چه مونږ الله نه بندوي نو معلومېږي هغه پر خوشحاله د قلْ إِنْ أَلَلَهُ لَا يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ سره جواب کوي

أَتَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ زجر په غلطو او د ليله خبرو

(۱۳) قُلْ أَمَرَ رَبِّي بِالْقِسْطِ دريمه دعوي دسورة او دليل وحی په توحيد چه څمارب د حکم په " لا اله الا الله " کارساز و مددگار يو الله تعالى د نوصرف هغه رامدد کړئ او شريک حصه دار ورسره مه جوړوئ او څه داخبره دځان نه نه کوم داځما رب ماته کړ ده

کَمَا بَدَأَكُمْ تَعُودُونَ دد مسئلې جواب به ورکوي الله تعالى ته به ځي

(۱۴) قَرِيبًا هَدَىٰ وَفَرِيقًا خَقَّ عَلَيْهِمُ الضَّلَالَةُ نوچه دامسئله بيان شي نوخلق دوه ډلې شي داځن د شياطينو په تابعداري روان شي

(۱۵) يَا بَنِي آدَمَ خُذُوا زِينَتَكُمْ رد په تحریمات العباد نو دشيطان په يارانه کښې دځان نه تحریمات مه کوي لباس کښې هم او په خوراک کښې هم داتحریمات اسراف د داختم کړئ

(۱۱) قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِينَةَ اللَّهِ ۖ زَجَرَ بِهِ تَحْرِيْمَاتِ الْعِبَادِ ۖ فَتَسَوُّوْهُ بِد ۖ تَحْرِيْمَاتِ حَكْمِ چَا كِر ۖ د ۖ چه الله تعالى ندى حرام كرى نوبل خووك حرامونك ۖ شته د ۖ

(۱۲) قُلْ إِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّي الْفَوَاحِشَ ۖ تَحْرِيْمَاتِ اللَّهِ ۖ رَاشِيَّ اللَّهُ تَعَالَى دَا حَرَامِ كِرَى دى نو د سره هم رد په تَحْرِيْمَاتِ الْعِبَادِ او په شَرِكِ فَعَلَى رَاغ ۖ ۖ چه ولا ۖ دُخَانِ نه ب ۖ دَلِيْلَه تَحْرِيْمَاتِ كَوَى دَاخُو په تَاسُو حَرَامِ دى چه دَاَس ۖ كَار به نه كوى نو ولا ۖ كوى ۖ

(۱۳) وَلِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ ۖ جَوَابِ دَسْوَالِ ۖ چه يره دوى دَاَس ۖ كَارونه او خَبِر ۖ كوى نو عَذَابِ پِر ۖ ولا ۖ نه رَاخى جَوَابِ دَعَذَابِ وَخْتِ مَقَرَرِ د ۖ او تَخْوِيفِ هَمِ شُو ۖ

(۱۴) يَا بَنِي آدَمَ ۖ إِنَّمَا يَأْتِيَنَّكُمْ رُسُلٌ مِنْكُمْ ۖ بَشَارَتِ ۖ چه دَاخِبِرِه مَوْنِرِ آدَمِ عَلَيْهِ السَّلَامِ ته كِر ۖ وه چه روستو بچو ته چه انبياء به وائى چه چا اَتْبَاعِ دَمَانَزَلِ او كِرِه او خَان ۖ ۖ سَمِ كِرُو نو دَهغه به دَاَنْتِيْجِه شِي ۖ

(۱۵) وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا ۖ تَخْوِيفِ اُخْرَوَى ۖ چه اَتْبَاعِ او نَكِرَى نَوَا نَجَامِ ۖ ۖ او گوره ۖ

(۱۶) فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا ۖ زَجَرَ چه اَتْبَاعِ نه كوى نو لَوْن ۖ ظَالَمِ د ۖ نو چه كومه سَزَا وِرله په عِلْمِ الهى كَنِسې او لَوْحِ مَحْفُوظِ كَنِسې مَقَرَرِ ده هغه په وِرته مَلَاؤْ شِي ۖ

حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُمْ رُسُلُنَا ۖ دد ۖ نه تَخْوِيفِ اُخْرَوَى ۖ تَرِ نَجْزِي الظَّالِمِينَ (۱۷) پور ۖ ۖ چه اَتْبَاعِ او نَكِرَى او شَرِكِ او كِرَى نودابه ۖ ۖ اَنجَامِ وى ۖ

(۱۸) قَالَ ادْخُلُوا فِي أُمَمٍ ۖ دَعَابِدِينَوَاوَمَعْبُودِينَوَا ۖ په دوزخ كَنِسې جَهَنَّمِ تَرِ تَكْسِبُونَ (۱۹) پور ۖ ۖ

(۲۰) إِنَّ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا ۖ سَبَبِ دوزخ ته دَتَلُّوْا او جَنَّتِ ته تَلَلِ مَحَالِ ۖ

(۵۱) وَالَّذِينَ آمَنُوا بِبَشَارَاتٍ آخِرَىٰ ۖ وَاتَّبَعُوا
اوکړي نوډهغوی دعمل میوه

لَا تُكَلِّفُ نَفْسًا وِزْرًا ۖ دَفْعَ الْوِزْرِ عَنْهُمْ ۖ وَكَفَّ عَنْهُمْ
څه دوس نه بهر ندې داتر تَعْمَلُونَ (۵۲) پور
(۵۳) وَنَادَىٰ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ ۖ دَجَنَّتَانِو ددورځیانو
دذلت دپاره آواز کول

فَإِنَّ مُؤَذِّنًا بِهِمْ ۖ دَفَرَشْتُو آواز اودظالمانو
لعنت او اسباب دلعت دا به تخويف هم شی څه
ځان دد دوزخ نه اوساتئ

(۵۴) وَبَيْنَهُمَا جَبَابٌ ۖ تَذَكَّرَهُ دَاعِرَافُ وَالْوِ
دهغوی دجنت طمع او ددوزخ نه پناه

(۵۵) وَنَادَىٰ أَصْحَابُ الْأَعْرَافِ رَجَالًا ۖ دَاعِرَافُ
والو دوزځیانو ته آواز او هغوی له پیغور ورکول او
زورنه ورکول په استهزاء دحق پرستو

(۵۶) وَنَادَىٰ أَصْحَابُ النَّارِ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ ۖ د
دوزځیانو دجنتیانو نه څه غوختل

(۵۷) الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَهْوًا وَلَعِبًا ۖ زَجَرُوا
اوتخويف څه پد وجه جنت حرامیږي څه اتباع
اونکړي نو یا ب انصافه اوس پریردئ گنی دوزخی

بی شی

(۵۸) وَلَقَدْ جِئْتَهُمْ بِكِتَابٍ ۖ تَرِغِيبًا إِلَى الْقُرْآنِ
نو دغه مخکښي اعمال څه نافرمانی ده دا
پریرده او دداس کتاب اتباع اوکړه څه هدایت او
مهربانی څنگه ده درته اعمال دکامیای او ناکامی
ځائی

(۵۹) هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا تَأْوِيلَهُ ۖ تَخَوِيفًا آخِرَىٰ ۖ
څه دد قرآن اتباع اوس نه کوی نو کله به کوئ
دقیامت په ورځ خو بیا فائده نه کوی او واپس
کیدل هم نشته د

(۶۰) إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي ۖ دَلِيلٌ عَقْلِي ۖ په توحید
څه دقیامت نه مخکښي تیار اوکړئ او کارساز
مددگار او برکتونه ورکونک یوالله اوکړي داڅه

ګرانه خبره نده او ګوره دا کارونه تاسو له څوک
کوي.

(۱۱) اذْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً ۚ دعوې دتوحيد
دریمه دعوی دسورة ددۍ دلیل نتیجه داده چه يو
الله تعالی رامددکړئ ۚ شرک فساد دۍ نو دا مه
کوي.

(۱۲) وَهُوَ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيَّاحَ ۚ دلیلی عقلی ۚ
کَذَلِكَ نُخْرِجُ الْمَوْتَى ۚ تفریع دقیامت ۚ چه دا
هم ددلیل نه ثابته شوه.

(۱۳) وَالْبَلَدُ الطَّيِّبُ ۚ دزمکه ۚ دوه قسمه ۚ نو لکه
زمکه کښې دا قسمونه نو زړونو کښې هم دوه
قسمه ځنۍ قبول کړی او ځنۍ قبول نه کړی ۚ لکه
دراروانو واقعاتو نه په معلوم شی چه څوک قبول
کړی او څوک نه ۚ شکر گزار فائده اخلي ۚ
باران که در لطافت طبعش خلاف نیست درباغ لاله

روید ودر شور بوم و خس
ترجمه: دباران دمزاج نه دا خبره خلاف نه ده چه
باغ کښې خکلی گلونه گل لاله زرغون شی او په
خوره ناکه زمکه کښې سخا بوټي ۚ

(۱۴) لَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ ۚ اوله واقعه
په دریمه دعوی ۚ دامسئله چه صرف الله تعالی
رامدد کړئ او هر قسم شرک پریردئ دا ناشنا نده
پدۍ باندۍ نوح علیه السلام خپل قوم پدۍ مسئله
راغلا ۚ وو ۚ اوداتر ۚ هم معلومیری چه سره
دتکلیفونو هغه رسول ۚ وه نو ته هم اورسوه او
دهغه مخالف تباه شوی وو نو ستامخالف به هم
تباه شي ۚ نو دریمه دعوی پکښې اصل ده او نور ۚ
تر ۚ تبعاً معلوم ۚ شو ۚ

(۱۵) يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ ۚ دنوح ددعوت ۚ
إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ ۚ تخويف په صورت
دنافرمانی کښې ۚ

(۱۱) قَالَ أَمْلَأْ مِنْ قَوْمِهِ ۖ انكار دسردارانو او معتبرو خلقو

(۱۲) قَالَ يَا قَوْمِ لَيْسَ بِي صَلَاةٌ ۖ دنوحت جواب دخير خواهی په انداز

(۱۳) فَكَذَّبُوهُ فَأَنْجَيْنَاهُ ۖ دقوم تكذيب او تباهی

(۱۴) وَإِلَىٰ عَادِ أَخَاهُمْ هُودًا ۖ دویمه واقعه دهود

ث په دریمه دعوی چه هود علیه السلام هم پد

مسئله راغلا ۖ وو نور ۖ دعو ۖ تر ۖ ضمناً معلومه

شو ۖ نور په واقعاتو کښې آیتونه مربوط وی

خودپیغمبر بیان وی دقوم انکار او پیغمبر په

خیرخواهی انداز سره جواب دی ۖ او آخر کښې

پیغمبر اودایمان دارو نجات او د نه منونکو

تباهی

(۱۵) وَإِلَىٰ ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا ۖ دریمه واقعه

دصالح علیه السلام په دریمه دعوی باند

دقومونو انکار او تباهی تر " وَلَكِنْ لَا تُجِبُونَ

النَّاصِحِينَ " (۱۶) پور

(۱۷) وَلَوْطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ ۖ خلورمه واقعه په

دویمه دعوی چه اتباع دمانزل اوکړئ او دشيطان

اتباع مه کوئ داس ۖ به تباہ شی لکه قوم لوط چه

تباہ شو هغوی اتباع دمانزل نه وه کړ ۖ دالله

محرماتو سره دحرامو معامله اوکړئ ۖ داتر (۱۸)

پور

(۱۹) وَإِلَىٰ مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا ۖ خلورمه واقعه

متعلق ددریم ۖ دعو ۖ سره چه شعيب علیه السلام

هم دامسئله کړ ۖ چه " اعبدواالله " ۖ دقومونو انکار

او تباهی ۖ دانور ۖ دعو ۖ تر ۖ نه ضمناً معلومیری

داواقع " عَلَىٰ قَوْمٍ كَافِرِينَ " (۲۰) پور ۖ هره

واقع ورپسره تخويف هم شو

(۲۱) وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ ۖ ابتلاء بالنقم ۖ او

التفات د ۖ امت ته ۖ دا تفصیلی یره ذکرکوی چه

داعی راشی بیان اوکړی او بیا پر ۖ خه ورځ راولی

نو دوی له عبرت اغستل پکار وو نو دادوی دژوند
 اتار چرھاؤ گنږی وائی دا راځی الله تعالیٰ ته توجه
 نه کوی نو عذاب راشی نو په تاسو به هم عذاب
 راشی او بچ کیدل نشئ نویره اوکړئ او سم
 شئ او چه نه یریری نو تاوانی د () کښې او
 نمون او دعوت دعبرت ورته ذکرکوی او عذاب په
 ، ، کښې دهغه چا دپاره چه چا دانبیاء نه انکار
 کولو او دالله لوط نه پوره کولو نو داپول تخويف
 دنیوی د

() ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ مُوسَىٰ ۖ شَیْرْمَه
 واقعه دموسیٰ متعلق داول دعو سره چه
 تسلی ساته په بهادرئ مسئله اورسوه لکه چه
 موسیٰ علیه السلام تکالیف برداشت کړی وو دهر
 طرفنه مصیبت راغل وو هغه ئ برداشت کړ وو
 نو هغه زړه نه وو تنگ کړ نو ته هم زړه مه
 تنگوه او تکالیف برداشت کړه

ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ مُوسَىٰ ۖ په اول د واقعه
 کښې دپول واقعه خلاصه په لنډو الفاظو سره
 () وَقَالَ مُوسَىٰ يَا فِرْعَوْنُ اَوَلَمْ تَعْرِكْ
 دموسیٰ علیه السلام دفرعون سره دفرعون
 دطرفنه مصائب برداشت کول داتر آیت ()
 پور

وَقَالَ مُوسَىٰ ۖ د موسیٰ علیه السلام فرعون
 ته دعوت او خپل منصب خودل
 () قَالَ اِنْ كُنْتَ جئتْ بِآيَةٍ فَآتِ بِهَا ۖ
 دفرعون مطالبه دمعجز
 () فَالْقَىٰ عَصَاهُ ۖ دوه معجز خودل یو
 دیر او بله دبشارت

() قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمٍ فِرْعَوْنَ ۖ دفرعون
 داسمبلئ او پارلیمنټ دموسیٰ علیه السلام باره
 کښې جرگه اوخیال او د مقابله او د

دباولو تدبیرونه چه مناظره ورسره کوو تر (۰۰۰) پور ۰۰

(۰۰۰) وَجَاءَ السَّحَرَةُ فِرْعَوْنَ ۚ ۰۰۰۰ دساحرانو دفرعون به د مزدورئ مطالبه او دفرعون وعده ۰ (۰۰۰) قَالُوا يَا مُوسَىٰ إِنَّمَا أَنْ تُلْقِيَ ۰۰۰۰ مناظره شروع کیدل او دساحرانو دموسی علیه السلام ادب کول ۰

(۰۰۰) قَالَ أَلْقُوا ۰۰۰۰ ساحرانو ته دکرتب خکاره کولو وینا کول ۰ چه دوی خکاره کړی چه ختم ئ کړم او دهغوي کړتېونه او خپل زور خکاره کول ۰ (۰۰۰) وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ ۰۰۰۰ موسی علیه السلام ته تسلی او دساحرانو شکست او ایمان (۰۰۰) پور ۰۰

(۰۰۰) قَالَ فِرْعَوْنُ آمَنْتُمْ بِهِ ۰۰۰۰ دفرعون سیاسی جال چلول او دهمکی ورکول ۰ قَالُوا إِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ (۰۰۰) دساحرانو تثبت اوجواب چه اوگوره پس دایمان داساحران څنگه کلک دی تاسو هم دغه شان کلک شی ۰ (۰۰۰) وَقَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِ ۰۰۰۰ دوزیرانو دفرعون توجه موسی علیه السلام ته اړول ۰ چه اصل سر ۰ درنه پات ۰ کیری ۰ او دفرعون دهمکی ۰

(۰۰۰) قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ ۰۰۰۰ دموسی علیه السلام قوم ته تلقین دصبر او بشارت ورکول ۰ (۰۰۰) قَالُوا أَوِذْنَا مِنْ قَبْلِ ۰۰۰۰ دقوم د موسی علیه السلام له تسلی چه دد ۰ مونبر عادت یو ۰ قَالَ عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَنْ يُهْلِكَ عَدُوُّكُمْ ۰۰۰۰ دموسی علیه السلام دهلک دفرعون خوشخبری ورکول ۰ (۰۰۰) وَلَقَدْ أَخَذْنَا آلَ فِرْعَوْنَ ۰۰۰۰ په فرعونیانو دانکار دوج ۰ عذابونه او دهغوی په حق پرست موسی علیه السلام بدفالی نیول او ایمان نه انکار د عذابونو دراتلو تذکره او دهغوی سوالونه موسی علیه السلام ته او نافرمانی تر (۰۰۰) پور ۰۰

(۳۳۳) فَأَتَقَمْنَا مِنْهُمْ دَفْرَعُونِيَانُو هَلَاكَتْ او
دبني اسرائيلونجات اوگوره موسى عليه السلام
خنكه مصائب برداشت كړل دساحرانو دطرفنه هم
بيا دفرعونيانو نه هم خوهغه خنكه تباہ شو او
ساحرانو چه ايمان راوړو خنكه كلك وو دغه شان
مصائب برداشت كړه تسلي سته كاميابي هم ستا
ده

(۳۳۴) وَجَاوَزْنَا بِبَنِي إِسْرَائِيلَ الْبَحْرَ اوس
دموسى عليه السلام معركة دخيل قوم سره چه
دخيل قوم دطرفنه هم مصائب برداشت كړي دي
فَأَتَوْا عَلَى قَوْمٍ دَامَصِيبَتِ اُولََّيْهِمْ چه سره
دموسى عليه السلام دمحت دوى داسه خبر
كول

(۳۳۵) إِنَّ هَؤُلَاءِ مُتَّبَرُّ مَا هُمْ د قوم مهلك تباہ
شوى تذکره چه داصنامو عبادت کونكى تباہ شوى
دي او هغوى ته احسان يادول

(۳۳۶) وَوَأَعَدْنَا مُوسَى ثَلَاثِينَ لَيْلَةً دَمُوسَى
عليه السلام بل امتحان ته تمهيد چه دسخي
دعبادت کونکو او دسامري دطرفنه راغلا وو
وَوَأَعَدْنَا مُوسَى د کتاب راوړلو قانون راوړلو
دپاره تلل او دهرور عليه السلام ته کار حواله
کول

(۳۳۷) وَلَمَّا جَاءَ مُوسَى لِمِيقَاتِنَا په شوق د
ديدار کښې سوال دديدار الهى كول او جواب
دالله تعالى او تفصيل او کتاب حواله كول او
دکتاب صفات تر " دَارَ الْفَاسِقِينَ " (۳۳۸)

(۳۳۹) سَأَصْرِفُ عَنْ آيَاتِي زجر اوتخويف چه
متکبر او نافرمانه دکتاب الهى نه فائده نشي
اغستل او دهغه فهم ورته نه نصيب کړي او الهه
روان دي نو هغوى ته يره ورکوي تر " مَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ " (۳۴۰) پور

(۱۱۱) وَاتَّخَذَ قَوْمُ مُوسَىٰ ۖ زَجْرَ ۖ عِبَادَتِ
 دسڅي ۖ دموسیٰ عليه السلام په غیر حاضرئ
 کښې دقوم دعجل یعنی دسڅي عبادت ۖ او دهغوی
 حماقت ۖ
 (۱۱۲) وَلَمَّا سُقِطَ فِي أَيْدِيهِمْ ۖ دپوهیدلو نه
 روستو بیا معافی ۖ دا آخری خبره مخکښې ذکرکړ ۖ
 ده چه دخپل حماقت خپله قائل شوی وو ۖ
 (۱۱۳) وَلَمَّا رَجَعَ مُوسَىٰ ۖ دموسیٰ واپسی او
 خفگان ۖ
 (۱۱۴) إِنَّ الَّذِينَ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ ۖ تخويف عبادت
 کونکو دسڅي ته ۖ
 (۱۱۵) وَالَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ ۖ بشارت تائبينو
 ته ۖ
 (۱۱۶) وَلَمَّا سَكَتَ عَنْ مُوسَىٰ ۖ الغضب ۖ دموسیٰ
 عليه السلام دتورات بیان کول ۖ
 (۱۱۷) وَاخْتَارَ مُوسَىٰ ۖ قَوْمَهُ ۖ بل امتحان په
 موسیٰ عليه السلام د ۖ ادبو دطرفنه دخپل قوم
 نه ۖ چه الله تعالیٰ موسیٰ عليه السلام ته وئيلي
 وو ۖ چه اویا کسان خوځ راوله چه دد ۖ گناه معافی
 اومعذرت په کوه طور کښې اوکړي ۖ چه هلته خاص
 کیفیت دوریځو جوړشو دوی کلام الله واوریدلو په
 سجده پریوتل روستوئ و ۖ چه : " حتیٰ نری الله
 جهره " ۖ نودهغ ۖ سزا ورته ملاؤ شوه دهغ ۖ تذکره ۖ
 (۱۱۸) الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ ۖ درحمت الهی
 مستحق خلق دا هم دی ۖ چه دنبی عليه السلام
 تابعداری کوی او دپیغمبر مبشر دتورات او نجیل
 د ۖ او بشارت چه داخل کامیاب دی ۖ او ترغیب
 اتباع دنبی عليه السلام ته چه که رحمت الهی
 غواړئ نو رایشئ دد ۖ پیغمبر اتباع اوکړئ ۖ
 (۱۱۹) قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ ۖ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا
 ۖ صداقة دنبی عليه السلام او ترغیب دهغه
 اتباع ته چه هدايت اوس دیکښې د ۖ دائ ۖ مینځ

کښې ذکر کړه ۱۱ ځکه مخکښې تذکره راغله نو د نبي عليه السلام صداقت ذکر کوي چه څوک دا اونه وائی چه د اصرف د عربو پیغمبر د ۱۱ او د څه وخته پور ۱۱ نه بلکه د همیشه له آخری پیغمبر د ۱۱ نودده اتباع او کړی ۱۱

۱۱ خوش تر آن باشد که سر دلبران درآید در حدیث

دیگران

(۱۱۱) وَمِنْ قَوْمِ مُوسَى أُمَّةٍ ۱۱۱۱۱ اشاره ده چه یهودو کښې به څه خلق هغه دد ۱۱ پیغمبر اتباع کوي لکه عبدالله بن سلامه او دهغه ملگری ۱۱
(۱۱۱) وَقَطَعْنَا لَهُمْ اثْنَيْ عَشَرَ أَسْبَابًا أَمَّا ۱۱۱۱۱ د بیان نه روستو د قوم موسیٰ تقسیم او بل امتحان په موسیٰ باند ۱۱ اول ذکر د نعمتونو بیا د نعمت د بدلونکو سزا ۱۱

(۱۱۱) وَإِذْ قِيلَ لَهُمْ اسْكُنُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ ۱۱۱۱۱ د الله د طرفه حکم چه داس ۱۱ او کړی ۱۱

(۱۱۱) فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ قَوْلًا ۱۱۱۱۱ نودب ۱۱ ادبو تبدیل په حکم الهی کښې او دهغوی سزا ۱۱ د موسیٰ علیه السلام په واقعه کښې څومره اقوام مهلکه تباه شوی بیان شو ۱۱ یوقوم یعکفون په ۱۱، ۱۱۱ ۱۱ کښې دویم عابدین د سخی ۱۱۱ تا ۱۱۱ ۱۱ بل هغه ب ۱۱ ادبه چه زلزله پر ۱۱ راغله او داب ۱۱ ادبه ۱۱۱، ۱۱۱ کښې ۱۱ او فرعونیان لا ځان له شو ۱۱

(۱۱۱) وَاسْأَلَهُمْ عَنِ الْقَرْيَةِ ۱۱۱۱۱ اوس احوال د معرضینو ذکر کوي او تخويف د نیوی چه چا د حکم الهی نه اعراض کړ ۱۱ او اتباع ۱۱ د نبي د دعوت نده کړ ۱۱ نو هغه الله تعالیٰ څنگه تباه کړی دی دهغ ۱۱ مثالونه ذکر کوي ۱۱

وَاسْأَلَهُمْ ۱۱۱۱۱ دا اول مثال د معرضینو چه ده حیلو سره ۱۱ حرام حلالول نو څنگه انجام ۱۱ شو ۱۱ شادوگان تر ۱۱ جوړ شو ۱۱ داتر (۱۱۱) پور ۱۱ نودنا فرمائی نه ځان اوساتئ ۱۱ هغوی له ۱۱ څنگه

سزادذلت ورکړې او افتراق تاسو له به هم
درکړې نور ایتونه مربوط دي

(۳۳۳) فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ ۖ بَلْ مِثَالُ
دمعرضینو چه د دنیا دوج نه ؤ اتباع دمانزل
پریخوده او په طمع دسیغفرلنا چه مونږ غټ خلق
یو الله به مومعاف کوی دادخو نه بد پیدا شو
دمستو نه شوملا اوداسه خبر شروع کړ

(۳۳۳) وَالَّذِينَ يُمَسِّكُونَ بِالْكِتَابِ ۖ بَشَارَتِ
څوک دعوت اومنی او په کتاب الله منگول
اولگوی

(۳۳۳) وَإِذْ تَتَقْنَا الْجَبَلَ فَوْقَهُمْ ۖ دَارِجًا
نااهلو ته چه تاسو خودغردلاند داتباع وعده
اغستل شو وه نوولا تاسو اتباع نه کوئ

(۳۳۳) وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ ۖ تَرْغِيبَ
الاتباع تاسو ټول اتباع اوکړئ دانه چه صرف
دهغوی نه وعده اغستل شو وه بلکه دهربنده نه
وعده اغستل شو ده دربوبیت دالله تعالی نو
اوس دالله تعالی احکام اومنی چه دانه وایئ چه
مونږ خبرنه وو

(۳۳۳) وَائْتَلَّ عَلَيْهِمْ تَبَأَ الَّذِي آتَيْنَاهُ آيَاتِنَا ۖ بَلْ
نمونه دمعرضینو چه اوگوره دوعده خیال ؤ ند
ساتل او اعراض ؤ کړ د او اتباع دمانزل په
ځان ؤ اتباع دخواهش اوکړه نوڅه ورسره اوشو
اوڅه ؤ انجام شو په (۳۳۳) کښې ؤ داقانون کړو
چه څوک تکذیب کوی نو دابه ؤ انجام شی

(۳۳۳) مَنْ يَهْدِ اللَّهُ ۖ اَوْسَ بِهِ ۖ دَعُو ۖ رَامِعَادَ
کوی لکه دسر دسورة

مَنْ يَهْدِ اللَّهُ ۖ دا داول مسئل سره ته تسلی
سره دعوت کوه هدایت او گمراهی ستااختیار
کښې نده دالله تعالی اختیار کښې ده

(۳۳۳) وَلَقَدْ ذَرَأْنَا لِجَهَنَّمَ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ دَادِيمَ مَسْئَلِ
 سره چه اتباع نه کوی نوخان لکه دڅاروو
 برېښدوی
 (۳۳۳) وَلِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ دَادِيمَ مَسْئَلِ
 سره چه صفات دالله تعالیٰ دی دکارسازیت نو
 خپل حاجات دهغه نه اوغواړه
 (۳۳۳) وَمِمَّنْ خَلَقْنَا أُمَّةً يَعْنَىٰ مَنُونَكِي ددعو
 او دعوت ورکونکي شته د
 (۳۳۳) وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا تَخَوِّفُهُمْ جَاهِ
 چه دداعی دعوت نه منی
 (۳۳۳) أُولَٰئِكَ يَتَفَكَّرُوا مَا بِصَاحِبِهِمْ مِنْ جِنَّةٍ
 اثبات ډرسالت او زجر په انکار ډرسالت
 (۳۳۳) أُولَٰئِكَ يَنْظُرُوا فِي مَلَكُوتِ السَّمَاوَاتِ
 منکرینو ته زجر چه اوس نه منی نو کله به منی
 (۳۳۳) مَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَلَا هَادِيَ لَهُ وَجْهَ دَانْكَارِ
 چه مهر پر لړیدل د
 (۳۳۳) يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَاهَا زَجْرُ
 په انکار دقیامت چه قیامت منل څه چه الله
 اعتراضونه کوی چه کله به راځی په مختلفو
 طریقو سره نفی دعلم دقیامت دنبیث نه کوی
 (۳۳۳) قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي تَفْعًا نَفِي دتصرف
 او علم غیب دنبی علیه السلام نه چه هغه خپله
 داس وائی نودقیامت علم ورله دکوم ځای نه
 راغلو دهغه کار تبشیر او انذار د
 (۳۳۳) هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ
 خاتمه دسورة کسبی نفی داشراکو کوی اول د
 آیت کسبی وائی چه اتباع دما انزل اوکړئ اودالله
 ورکړ بچ دهغه غیر ته نسبت مه کوئ او دبل په
 نوم ئ مه منئ داپیره ب انصافی ده سره دزجر
 نه په شرک باند تر (۳۳۳) پور
 (۳۳۳) وَلَا يَسْتَطِيعُونَ لَهُمْ نَصْرًا رَدِ دشرک فی
 التصرف چه دچا په نوم منخت کوی او آوازونه

ورته کوی نوهغه عاجزان دی اختيارات ئه نشته
د

() وَإِنْ تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَى ۖ رَدِّدْهُمْ فِي
الدَّعَاءِ ۚ وَكَهْ بَلَنَّهُ وَرْتَه كوه نوستا اجابت نشی
کول نوول ورته آوازونه کول

() إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ ۚ زَجَرُ په
دعاء دغیر الله چه ته ئه رامدد کوه نوهغه
خو عاجزان دی اودرار سیدلو اسباب ورسره نشته
د

() قُلْ اذْعُوا شُرَكَاءَكُمْ ۖ دداعی بهادری او
اظهار دعجز دخدایانو ددوی

() إِنَّ وَلِيِّ اللَّهِ الَّذِي ۖ دداعی اعتماد په الله
تعالی

() وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ ۖ رَدِّدْهُمْ فِي
التصريف او عاجزی دخدایانو ددوی

() خُذِ الْعَفْوَ وَأْمُرْ بِالْعُرْفِ ۖ ترغیب دعوت ته
او اصول ددعوت سره دتسلئ نه چه په اصولو
دتوحید دعوت ورکوه او کوم تکلیفات راخی
نوبرداشت کوه

() وَإِمَّا يَنْزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ ۖ دفع
دوسوسه دشيطان چه که شيطان د غصه کوی او
یا د توحید نه دبله مسئلا وسوسه اچوی چه بله
بیان کړه نو الله تعالی نه پناه غواړه

() إِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا ۖ بشارت دادالله احسان
په متقیانو چه دشيطان خه وسوسه زړه ته
راشی نو فوراً پناه غواړی

() وَإِخْوَانُهُمْ يَمُدُّوهُمْ فِي الْعَيِّ ۖ زجر چه
داسه هم شته چه په تابعداری دشيطان کښې کمه
نه کوی

() وَإِذَا لَمْ تَأْتِهِمْ بِآيَةٍ ۖ زجر په انکار دقرآن
باند چه خومره خکلا بیان د سورة اوکړو په
عجیبه انداز باند بیا هم ددوی ب انصافی ته

گوره چه اعتراضونه کوی اووایی چه دافران
ستاخودساخته گنری □

قُلْ إِنَّمَا أَتَّبِعُ مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ □□□□ جواب اودلیل
وحی خه دامسئل □ دخان نه نه کوم □ داماته الله
تعالی وحی کړ □ ده □

هَذَا بَصَائِرُ مِنْ رَبِّكُمْ □□□ ترغیب الی القرآن □ تر
لَعَلَّكُمْ تَرْحَمُونَ " (□□□) پور □ راشی دااعتراضونو په
خا □ د زبردست کتاب ته غور کیردی □ چه رحمت
درباند □ اوشی □ اول آیت کښې و □ دافران رحمت
د □ او دویم آیت کښې درحمت دحاصلیدلو طریقه □
ابتداء کښې هم ترغیب الی القرآن او دلته هم
نودیو بل سره □ او تړل □

(□□□) وَادْكُرْ رَبَّكَ فِي نَفْسِكَ □□□□ ترغیب توحید ته
□ چه حاجاتوکښې صرف الله تعالی رامدد کوه □
اوهیخ خووک ورسره شریک اوحصه دار مه
جوړوئ □ دامراد د □ د آیت کریمه □ نفس ذکر خو
مستحب د □ او وَلَا تَكُنْ د اوعیدیه امر مستحب نه
راخی □

(□□□) إِنَّ الَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ □□□□ په توحید ختم دسوره
د □ یعنی مقرب فرشته □ توحید منی او دالله تعالی
ذکرکوی □ نوانسان له هډو غافل کیدل ندی پکار □ په
ابتداء دسوره کښې " كِتَابٌ أَنْزَلَ إِلَيْكَ "
نواخرکښې " يُسَبِّحُوهُ " یعنی " أَنْزَلَ بِهَذَا الدَّعْوَى
" کتاب پد □ دعوی نازل شو □ د □

حاصل دسوره

□ داعی حق عظیم الشان کتاب دانذار دپاره راغل □
د □ نو زړه مه تنگوه او اتباع دمانزل اوکړه او
مسئله بیان کړه او مسئله داده چه : " وادعوه
خوفاً وطمعاً " په حاجاتوکښې یوالله رامدد کړئ
یعنی رد دشرک فعلی او اعتقادی اوکړئ □ کوم
خلق چه اتباع دمانزل نه کوی اودخان نه تحریمات
کوی جام □ وغیره په خان حراموی نو لکه دشیطان

او دقوم لوط به تباه شی ۱ او دادعوی دتوحید څه نو ۱ نده پد ۱ نوح، هود، صالح او شعيب عليهم السلام راغلی وو هغوی هم دابيان کړ ۱ وو نو ته هم بیان کړه ۱ اودهغوی مقابل تباه شوی وو نو تسلی ساته ستامخالف به تباه شی ۱ اودد ۱ مسئل ۱ په دعوت کښې تکالیف راځي لکه چه په موسی علیه السلام قسماقسم تکالیف راغلي وو نو دابرداشت کړه لکه دهغه مخالف تباه شو ستا هغه به هم تباه شی او معرضینو او نه منونکو ته احوال او مثالونه بیان کړه نوڅه داده چه عاجزه مخلوق د ۱ نه حصه دار وی او دقرآن نه د فائده واخلی او توحید د اومنی لکه چه فرشته ۱ ۱ اعلان او بیان کوی ۱

امتیازات

(۱) دشرک فعلی ناشنا جزیات چه طواف عریاناً وو ۱ (۱) تذکره داعراف والو ۱ (۱) حتی یلج الجمل فی سمّ الخیاط ۱ (۱) فلا یامن مکرالله الاالقوم الخسرون ۱ (۱) فاخذهم الطوفان والجراد " دفرعونیانو دغذابونو تفصیلی تذکره ۱ (۱) قال لن ترانی ولكن انظر ۱ (۱) یجدونه مکتوباً فی التورات والانجیل ۱ (۱) واذاخذ ربک ۱ ۱ ۱ عهد الست (۱) ان الذین اتخذوا العجل ۱ ۱ سزا دمبتدع ذلت ۱ (۱) واقعه دبلم بن باعور " وائل علیهم " تمت سورة الاعراف بعون مالک المنیب والجاف ۱ ۱ ۱ ۱

يارب محمد ۱ ورب ابراهيم والملائكة والروح نجني من السجن كمانجيت اصحاب الاعراف وسل وثبت قلبي وقلب اهل بيتي سيما والدت المحترمة المكرمة واعطها صحة كاملة وعمراً مباركاً وسروراً وفرحاً في الدنيا والاخرة مع الوالد المكرم غفرالله له ۱

هـ هـ يوم الجمعة وانا حزين بحزنٍ شديد
 فقيراً لتثبّت الربّ المجيد : : ظهر
 □

سورة الانفال

سورة الانفال مدنی سورة د ۱ په نزول کښې اته
ایایم (۱۱) نمبر د ۱ پس د سورة البقرة نه نازل
شو ۱ د ۱ او په ترتیب د سورتونو کښې اتم (۱۱)
نمبر سورة د ۱ پس د سورة اعراف نه ۱

ربط دمخکښې سورة سره
مناسبت او ربط د سورة الانفال د سورة الاعراف
سره په گڼرو وجوهو باند ۱ د ۱ ۱ خذ ۱ دهغ ۱ نه ۱
اوله وجه : هرکله چه مسئله د توحید په کامل ۱
طریق ۱ سره ثابته شوه په انعام کښې په عقلی
دلائلو او په اعراف کښې په نقلی نو چه اوس هم
نه سمیری ، نو کړه خله بغیر د سوک نه نه نه سمیری ۱
چه په ترغیباتو واقعاتو زواجرو اونه منله نو دنیا
کښې هرڅوک خپل مرتد وژنی نو اسلام هم خپل
مرتد وژنی نو د سورة کښې وائی چه " قاتلوهم
" ۱ جنگ اوکړه چه مسئله خوره شی دوی اووژنه
او مسئله بغیر دایثار د نفس نه نه خوریری نو
نفس قربان کړه دد ۱ دپاره ۱

۱ دآزادی ناو ۱ په مهر کښې سروته غواړی
په توحید مئینو څلمو راشی داپولئ پورته
کړئ

دویمه وجه : مخکښې سورة کښې مقاصد بیان
شو توحید، رسالت، کتاب او آخرت نو د سورة کښې
قواعد دپاره د تیاری د جهاد دپاره داوچتوالی
د اسلام او د عزت دد ۱ امت لکه د تبلیغ قواعد چه په
انعام کښې بیان شوی وو ۱ نو انعام کښې عقبات
سته اعراف کښې واقعات سته او په انفال کښې
قواعد سته ذکرکوی ۱

دریمه وجه : په اعراف کښې اصول اصلیه بیان
شو نو په انفال کښې لواحق او ممدات بیانیری ۱

خلوړمه وجه : سورة الاعراف کښې ذکر د اقوام معذبو وو چه الله تعالى ورله عذاب ورکړ. وو نو دلته هغه تذکره چه معذب بايدي المومنين دی چه الله تعالى ورله دمومنانو په لاس عذاب ورکړ. وو

پنځمه وجه : سورة الاعراف اختتام اوشو په تسبیح او سجده باند. نو دا سورة دهغه سبب دمدافعه ذکر کوی چه ددغه حفاظت په جهاد باند. نو جهاد او کړی چه دامحفوظ پاتې شی. که د جهاد نه وی نو مونځ او توحید حفاظت به اونشی. دعوی دسورة

دسورة الانفال مرکزی مضمون او محور دعوی هغه ده " الترغيب الى القتال في سبيل الله تعالى لدفع الشرك وذكر القواعد لها " یعنی دمومن او موحد مینه راوچتوی جنگ ته چه دتوحید دخورولو دپاره جهاد ته تیار شی او دشرك دفع کولو دپاره او دهغه دپاره به قواعد ذکرکوی " چه تیار شه جنگ ته او قواعد او اصول زده کړه " " جهاد او قتال في سبيل الله اگر چه حسن لغیره. د خو توحید دومره حسن د چه په جهاد کښې اگر چه حسن لغیره د دومره حسن پیداکړ. د چه دځن. حسن لذاته دومره منقبت نشته د. دادتوحید کمال د. " دعوی دسورة په () " قاتلوهم حتی لاتکون فتنه " کښې بیانیری.

خلاصه او تقسیم دسورة

دسورة مختصر خلاصه داس. ده چه دعوی دسورة قتال د نو دابتداء نه دد آداب ذکرکوی داصلاح دپاره. بیا دمومنانو پنځه اوصاف او بیاترغیبات قتال ته. دهغه نه روستو په پنځو اوصافو دمومن اومجاهد پنځه قواعد تفریع کوی او بیا دعوی دسورة بیا شپږمه قاعده نتیجه دپنځو ده. دهغه نه روستو زواجر منافقانو ته او دهغوی پلیتئ. او

آداب امير او مومنانو ته ذکر کوی □ تفصیل په تقسیم کښې □

تقسیم دسورة : سورة منقسم د□ دوو بابونو ته اول باب دابتداء دسورة نه تر " لعلکم تفلحون " (□□) پور□□ او دویم د " واطیعوا الله " (□□) نه تر آخر تر سورته د□□

اول باب : داول باب تفصیل: په اول آیت کښې اوامر ثلثه ذکرکوي□ یو اصلاح دمیخ دمسلمانانو او تقوی او اطاعة دالله او پیغمبر ذکرکوي□ بیا □□ کښې دمسلمانانو پنځه اوصاف او بشارت د " کما اخرجک " (□) نه تر " عذاب النار " (□□) پور□□ ترغیبات دقتال ذکرکوي□ بیا قواعد خمسہ مرتب په پنځوصفتونو دمومنانو□ اوله قاعده د □□ نه تر □□ دویمه اودریمه قاعده د □□ نه تر □□ پور□□ خلورمه قاعده □□ کښې او پنځمه قاعده □□ کښې بیا □□ کښې مثال دفرقان او زواج او تخویفات تر □□ پور□□ □□ نه تر □□ پور□□ دعوی دسورة سره دمصارف دغنیمت او دحکمتونو □□ کښې شپږمه قاعده دمخکښې حاصل او تفریع په هغ□□

دویم باب : د □□ " اطیعواالله " نه ترآخرتر سورته د□□ پدیکښې څه آداب او دهغ□ فوائد ذکرکوي او زواج او پلیتی دمنافقانو□

دآدابو آیتونه □□، بیا د □□ نه زواج او تخویفات تر □□ پور□□ □□ بیا آداب □□ ایفاء العهود□□ (□) ادب اعداد آلات الحرب □□ کښې □□ (□) ادب الصلح مع الذین یمیلون الی الصلح □□ کښې □□ (□) ادب الاعتماد والتوکل علی الله تعالی □□ کښې □□ (□) ادب التحریض الی القتال □□، □□ کښې □□ (□) ادب التزهید من الدنیا □□ کښې □□ بیا ترغیبات جنگ ته او هجرت ته □□ پد□ انداز سورة دجهاد بیان کوي□ اول قوانین بیا آداب□

مقاصدالایات وتناسبها

(۱) يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَنْفَالِ ۖ قُلْ دَدٌ ۖ خَائٍ ۖ نه اول باب دسورة تر " لعلکم تفلحون " (۲) پور ۲۲ پدیکشی صفات خمسہ او قواعد پر ۲۲ تفریع کوی او ترغیبات جنگی ته ۲۲

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَنْفَالِ ۖ قُلْ دَدٌ ۖ خَائٍ ۖ په ذکر دلفظ انفال اشارہ تصحیح نیت ته یعنی داخو سوائی خیز د ۲۲ ته خو داعلاء کلمۃ اللہ خیال ساتہ ۲۲

فَاسْأَلُوا اللَّهَ ۖ اوامر ثلاثہ، در ۲۲ حکمونه ذکر کوی ۲۲ چہ پر ۲۲ راروان سورة آسان شی ۲۲ فَاسْأَلُوا اللَّهَ ۖ اول امر ۲۲

وَأَضْلِحُوا ذَاتَ بَيْنِكُمْ ۖ امرثانی چہ دخیل مینخ داتفاق او اتحاد خیال ساتی ۲۲ دائ ۲۲ مینخ کشی ذکر کرو چہ داپہ تقویٰ او اطاعت حاصلیری او دجہاد دپارہ داہم د ۲۲

وَأَطِيعُوا اللَّهَ ۖ دریم حکم ۲۲ اِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ۖ ترغیب منلو داوامر ثلاثو ته چہ ایمان دد ۲۲ په منلو او تعمیل باعث د ۲۲

(۱) إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ ۖ پنخہ صفتونه دمومنانو ۲۲ ترغیب له چہ جہاد کوی ۲۲ دا خان کشی پیدا کرہ نو په قواعدو بہ عمل کول آسان شی ۲۲

إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ ۖ اول صفت ۲۲ چہ دالله نه بہ یرہ وی اودخیل گناه فکر بہ ورسره وی ۲۲

وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُهُ ۖ دویم صفت ۲۲ قرآن سرہ بہ جذبہ ایمانی سوا کیری چہ انفال پر ۲۲ لوستل ۲۲ کیری نو اثر بہ پر ۲۲ کوی دا نه چہ جون کا تون ۲۲

وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ ۖ دریم صفت الاعتماد علی اللہ ۲۲ په خان، قوت، کثرت بہ ۲۲ اعتماد نه وی ۲۲

(۲) الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ ۖ خلورم صفت ۲۲ دمونخ پابند بہ وی ۲۲

وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ۖ پنخم صفت ۲۲ چہ دزکوۃ او مالی قربانی بہ ہم عادت وی ۲۲

(۱) كَمَا أَخْرَجَكَ رَبُّكَ مِنْ بَيْتِكَ بِالْحَقِّ ۖ التَّارِغِبُ
الى لاقتال ۚ تر " وَهُمْ يَنْظُرُونَ " (۲) پوور ۚ چہ
جہاد کبھی شہ مرگ ند ۚ نودا بد مہ گنری جہاد
اوکری اوگوری بدر لہ اللہ تعالیٰ خنگہ ایستلی
وی

وَأَذِيعِدْكُمْ لِلَّهِ ۖ دجهاد حکمت او علت ذکر کوی تر " الْمُجْرِمُونَ " (۱) پورۂ جهاد خو عظیم مقصد او حکمت لری چه احقاق دحق او ابطال دباطل اوشی نو جهاد او کړئ او روستو کړئ تر

(۱) اِذْ تَسْتَغِيثُونَ رَبَّكُمْ ۖ فَاسْتَجِبْ لَهُمْ ۚ اِنَّهُمْ لَكَ يَغِيثٌ ۙ اَوْفٍ ۖ اِذْ تَدْعُوهُ خَوْفًا وَطَمَعًا ۚ عَنِ الْمَضَاجِيعِ يَدْعُوهُ زُمْلًا ۚ اَلَمْ تَكُنْ لَكَ بِنِعْمَتِ رَبِّكَ هَٰذِهِ ۚ اَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ ۙ

د نصرت تر " حَكِيمٌ " (۱۱) پو ۱۱ چه پاسه جنگ اوکړه
 الله تالی به ستا مدد او نصرت کوی لکه چه بدر
 کښې کړ ۱۱ وو نو بشارت هم شو او تر غیب هم ۱۱
 (۱۲) اِذْ يُغَشِّيكُمُ النُّعَاسُ اَمَنَةً ۚ فَاَنْتُمْ تُخْرِجُونَ ۚ اَلَمْ تَكُنْ لَكَ بِنِعْمَتِ رَبِّكَ هَٰذِهِ ۚ اَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ ۙ

چه پداس ۱۱ طریقه به الله تعالی مدد اوکړی چه
 ستاوهم به نه راخی ۱۱ او بشارت دربط قلب اورو
 چه الله تعالی به ستازره مضبوط کړی او قدم به د
 کلک کړی ۱۱

﴿﴾ اِذْ يُوحِي رَبُّكَ إِلَى الْمَلَائِكَةِ ﴿﴾ ﴿﴾ بشارت
بارسال الملائكة وبالقاء الرعب في قلوب
الكفار ﴿﴾ الله تعالى به ستا مدد له فرشته ﴿﴾ راولپری
پاسه جنگ اوکړه ﴿﴾

فضائے بدرپیدا کر فرشتے تیری نصرت کو اتر
سکتے ہیں گردوں سے قطار اندر قطار اب بھی
اوستا دمخالف زہرہ کنبی بہ ستا یرہ او غورخوی
خُکہ کفر او شرک سبب درعب او یر د او سبب
دغصہ دالله تعالیٰ د

(۱۱) يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَخَافُوْا النَّارَ ۖ اِنَّهَا تَكُوْنُ لَكُمْ اَبْوَابًا ۚ

چه دوی مخالفت دالله تعالیٰ او پیغمبر کوی نو
 دنیا ۱۱ هم تباہ شوہ او آخرت ۱۱ هم تباہ شو ۱۱
 (۱۱) يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ۱۱۱۱ " القاعدة الاولى " :
 دد ۱۱ خائ ۱۱ نه تر " مَعَ الْمُؤْمِنِينَ " (۱۱) پور ۱۱ اوله
 قاعده ذکر کوی ۱۱ داپه اول صفت دمومنانو مرتب
 ده ۱۱ چه اول صفت داوو چه : " اذا ذكر الله وجلت
 قلوبهم " نو وائی چه کله الله تعالیٰ نه یریری نو
 " اذا لقيتهم " چه کله دکافر سره په جنگ کښې
 مخامخ شو ۱۱ نو شاه به دقتل دیر ۱۱ نه گرځو ۱۱ ځکه
 ستاسو زرونه دالله تعالیٰ نه علاوه دبل چا نه نه
 یریری نو ول ۱۱ بل ته شاه اړوئ ۱۱

(۱۱) وَمَنْ يُؤْلِهِمْ يَوْمَئِذٍ دُبْرُهُ ۱۱۱۱ زجر شاه اړونکو
 ته او تخويف ۱۱ چه څوک شاه واړوی دجنگ په ورځ
 نو دهغه انجام به داشی ۱۱ البته دوه صورتونه
 پکښې دسزا نه بهر خائی ۱۱

(۱۱) فَلَمْ تَقْلُوهُمْ ۱۱۱۱ نمونه دنصرت الهی ۱۱ ول ۱۱
 په شاه اوړئ ستاسو الله تعالیٰ څنگه مدد کړ ۱۱ وو ۱۱

(۱۱) ذَلِكَُمْ وَأَنَّ اللَّهَ مُوهِنٌ ۱۱۱۱ تشجيع مومنانو ته
 چه فکر مه کوئ جهاداوکړئ ستاسو مخالف چه
 کوم ۱۱ حرب ۱۱ او پرويگنډ ۱۱ ستاخلاف کوی هغه هر
 څه به ختم کړم ۱۱

(۱۱) إِنْ تَسْتَفِيحُوا ۱۱۱۱ زجر کافرو ته او مومنانو
 ته ثبت ۱۱ چه فتح او کامیابی دادالله تعالیٰ
 دطرفنه ده نه په پیروالی اونه په مالونو او مالک
 دنفع اوضرر الله تعالیٰ د ۱۱ هغه ستاسو ملگر ۱۱ د ۱۱
 نو " فَلَا تُؤْلَوْهُمْ الْأَذْبَار " ۱۱ شاه مه اړوئ ۱۱

(۱۱) يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ ۱۱۱۱ دد ۱۱ خائ ۱۱
 نه " القاعدة الثانية " ۱۱ دویمه قاعده مرتب په دویم
 صفت باند ۱۱ دویم صفت وو چه " اذاتليت عليهم
 اياته زادتهم ايماناً " ۱۱ نواوس پر ۱۱ قاعده مرتب کوی
 چه په آیتونو اثر ایمانی سواکیری نو اطاعت دالله

تعالیٰ اودیغمبر اوکړئ په هر امر کښې ځه زړونه
 مو مضبوط شی ځکه مضبوطیا دالله په حکم او په
 اتباع دیغمبر کښې ده ۰
 (۰۰) وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ ۰۰۰۰ دد ځه زجر تر "
 مُعْرِضُونَ " - (۰۰) پور ځه دکافر پشان مه کړئ
 چه صرف اوری او اطاعت نه کوی ځکه انابت
 پکښې نشته د ځه تاسو اوریدلو سره اطاعت هم
 اوکړئ او چه اطاعت نه کوی نو هغه " شَرَّ الدَّوَابِّ
 " دی ځه یعنی ضد سره مهر راځی نو تاسو ضد مه
 کوئ ۰

(۰۰) يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ ۰۰۰۰ "
 القاعدة الثالثة " : دریمه قاعده ذکرکوی مرتب په
 دریم صفت چه : " وعلى ربهم يتوكلون " ځه
 اوس به مومن ځان سپاری الله تعالیٰ ته ځه نو چه
 ځان سپاری نو اوس استجابت دالله تعالیٰ او
 پیغمبر اوکړئ ځه چه کله مو دجهاد مسئل ځه ته رابلی
 نو سستی مه کوئ او په تلواره باند ځه جنگ له
 لارښی ځه دقاعده تر " تَشْكُرُونَ " (۰۰) پور ځه اطاعت
 عام وو ډهر کار سره ځه تعلق لرلو ۰

وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَخُولُ ۰۰۰۰ ترغیب چه استجابت
 اوکړئ الله به استقامت راولی یا تخويف چه
 استجابت نه کوی نوطاقت دایمان زائله کړی ۰
 وَأَنَّهُ إِلَيْهِ تُخْشَرُونَ ۰۰۰۰ الله تعالیٰ له به ځی نو
 که استجابت مو کړ ځه وو نو جزا گنی نو سزا ۰
 (۰۰) وَاتَّقُوا فِتْنَةً ۰۰۰۰ زجر او تخويف ځه څوک
 استجابت او اطاعت نه کوی نو هغه فتنه کښې
 غورځیری ځه جهاد سره فتن دفع کیری نو جهاد نه
 کو ځه نو اثر به ځه تاسو ته هم اورسیری ځه ځکه :

ځه ادب تنها نه خود را داشت بد بلکه آتش در همه
 آفاق زد

ترجمه : ځه ادبه یواځ ځه ځان خراب نه کړو بلکه اور
 ځه هر طرفته اوکړلو ۰

نودفتنو په ځان په جهاد سره بچ کړئ
 وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۝ تخويف اخروي ۝
 (۱۱) وَادْكُرُوا إِذْ أَنْتُمْ قَلِيلٌ ۝ بشارت او تشجيع
 ۝ چه داستجابت په صورت کښې تاسو دقلت نه او
 دخلغو دبائیکلا نه مه یریرئ نه گورئ الله تعالى
 ستاسو څنگه مدد کړ ۝ وو بیا به مو هم کوی نو
 شکر اوکړئ او شکر هغه استجابت د ۝ چه جهاد
 اوکړئ ۝

(۱۲) يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَخُونُوا اللَّهَ ۝
 القاعدة الرابعة " : اوس څلورمه قاعده مرتب په
 څلورم صفت دمومنانو ۝ هغه وو " اقامة الصلوة
 " چه دمونځ پابندی کوی نو مونځ دعبادات بدنیو نه
 د ۝ او نفس قربانول دی نو څلورمه قاعده پر ۝
 تفریع کوی چه مونځ گذار سره خیانت مناسب نه
 د ۝ نو ستاډمه واری جنگ کول دی نو خیانت مه
 کوئ چه د جهاد نه کښئ ۝ ټول فرائض او ډمه
 وارئ هغه په ځان ۝ ځان ۝ راوړئ ۝

(۱۳) وَاعْلَمُوا أَنَّمَا أَمْوَالُكُمْ ۝ تزهيد من الدنيا ۝
 چه مال ، اولاد تا په خیانت باعث کوی ۝ چه فرائض
 په ځان ۝ نه کړ ۝ نو ستا دپاره امتحان د ۝ دالله تعالى
 اجر ته گوره ۝

(۱۴) يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن تَتَفَوُّوا اللَّهَ ۝
 القاعدة الخامسة " : پنځمه قاعده دامرتب کوی په
 پنځم صفت باند ۝ چه پنځم صفت وو " و
 وممارزقنهم " چه دمال قربانی ورکوی نو په هغه
 ئ ۝ پنځمه قاعده مرتب کړه دتقوی چه متقی هغه
 د ۝ چه مال او بدن دالله تعالى په دین قربانوی ۝
 نوداتقوی اختیار کړئ چه الله فرقان ، فتح او
 امتیازي شان په عالم کښې درکړی ۝

وَإِذْ يَمْكُرُ بِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا ۝ مثال دفرقان او
 توهين دکیدالکفار ۝ چه تاسو تقوی اختیارکړئ نو
 فرقان به درکړی ۝ نمونه ئ ۝ اوگوره څنگه الله

تعالیٰ فرقان درکړ. وو او دکافرو کید او مکر هغه
 ئ. د خاورو سره ملاؤ کړ. وو.
 (۱۱) وَإِذَا تُنْزِلُ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا ۖ نَكْفُرُ بِهَا
 دقرآن باند. چه داداس. ب. انصافه دی داس. داس.
 خبر. دقرآن بارم کښې کوی او عذابونه غواړی.
 (۱۲) وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ ۖ يَرَهُ اللَّهُ تَعَالَىٰ
 ورله عذاب ورکوی ول. نه. نودهغه. جواب چه
 د عذاب نه رکاوټ او مانع موجود د. چه دالر.
 شی نو عذاب په ورکړم.
 (۱۳) وَمَا لَهُمْ إِلَّا أَنْ يُعَذِّبَهُمُ اللَّهُ ۖ وَهِيَ دَاسْتِحْقَاقٌ
 د عذاب. چه دوی مستحق د عذاب دی نو دهغه.
 اسباب ذکرکوی.
 وَهُمْ يَصْذُوقُونَ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ ۖ دایو سبب
 د. چه دمسجد حرام نه بندول کوی.
 (۱۴) وَمَا كَانَ صَلَاتُهُمْ عِنْدَ الْبَيْتِ ۖ دویم سبب
 چه عبادت ئ. هم څه نشته د.
 فَذُوقُوا الْعَذَابَ ۖ تخويف او بل سبب چه کفر
 د.
 (۱۵) إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا ۖ تخويف اخروی. تر "
 الْخَاسِرُونَ" پور. او عمل دکافرو ذکر کوی چه
 د دین خلاف مالونه استعمالوی نو دابه ئ. پکار
 رانشی.
 (۱۶) قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا ۖ دعوت دایمان. د جنگ
 دکولو نه مخکښې ورله دعوت دایمان ورکړه که
 اومنی نوڅه گنی زړه خبره ده.
 (۱۷) وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةً ۖ دعوی
 دسوره. چه قواعد د زده کړل او کافر مستحق د
 سزادی او ایمان نه راوړی نو ورکړه ورله سزا او
 قتال ورسره اوکړه. الله تعالیٰ به ستا مدد کوی.
 ځکه هغه نعم المولیٰ د. نو دوی تاسره څه کول.
 نشی. (۱۸) کښې ترغیب شو چه مدد به د الله
 تعالیٰ کوی.

□ نورحق شمع الہی کو بجھاسکتا ہے □ کون جس کا حامی ہو خدا اسکو مٹا سکتا ہے □ کون (□□) وَأَعْلَمُوا أَنَّمَا غَنِمْتُمْ مِنْ شَيْءٍ □□□□ مصارف دغنیمت □ چہ قتال اوشو او اللہ تعالیٰ ستاسو مدد اوکړو نو مال غنیمت حاصل شو □ نو فتح اللہ تعالیٰ اوکړه □ نو داداللہ تعالیٰ پہ قانون تقسیم کړه □

(□□) إِذْ أَنْتُمْ بِالْعُدْوَةِ الدُّنْيَا □□□□ حکمت دجہاد □ چہ بدر کښی اللہ تعالیٰ ب □ وعدو جمع کړی نو قتال اوشو نو هغ □ کہ حکمت څہ وو د جنگ او دقاتلوهم حکمت د □ چہ لِيَهْلِكَ مَنْ هَلَكَ عَنْ بَيِّنَةٍ □

(□□) إِذْ يُرِيكُهُمُ اللَّهُ □□□□ تشجیع مجاہدینو ته تر " الْأُمُورُ " (□□) چہ نران شیء ، بهادران شیء اللہ تعالیٰ به ستاسو هم مدد کوی لکه چہ دهغوئ مدد ئ □ پہ د □ نایشنا طریقہ باند □ کړ □ وو □

(□□) يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا لَقِيتُمْ فِئَةً □□□□ " القاعدة السادسة " : داقاعدہ پہ مخکښی ټولو قواعدو تفريع ده او دتير نتیجه ده چہ داس □ کارکول پکار دی اوس ورسره د ذکر دالله تعالیٰ تلقین چہ داسبب د نصرت الہی د □□

(□□) وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ □□□□ دویم باب دسورة ارباب دی او دهغ □ ثمرات او زواجر منافقانو ته □ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ □□□□ اول ادب چہ اطاعت کوی او خپلو کښی نزاع مه کوئ □

منفعت ایک ه □ اس قوم کی ، نقصان بهی ایک ایک هی سب کا نبی ، دین بهی ، ایمان بهی

ایک

حرم پاک بهی ، الله بهی ، قرآن بهی ایک کچه ، بڑی بات تهی هوت □ جو مسلمان بهی ایک فرقہ بندی ه □ کهیں اور کهیں ذاتیں هیں کیا زمان □ میں پنپن □ کی بهی باتیں هیں فَتَفْشَلُوا □□□□ دا دنزاع او اختلاف نقصان □

إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ ۝ ١٥٥ ۝ بشارت چه اطاعت کوی
نو ثمره او فائده په ئ ۝ داشی ۝

(١٥٥) وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ ۝ ١٥٦ ۝ زجر ۝ چه د مشرکانو
پشان داعمالو نه ۝ خان اوساتی ۝ دادالله تعالیٰ معیت
او نصرت ختموی ۝

(١٥٦) وَإِذْ زَيْنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ ۝ ١٥٧ ۝ بهادری
مومنانو ته ۝ چه دکافرو او شیاطینو یوبل سره
وعد ۝ دنصرت هغه خداع او دھوکہ ده ۝ دهغ ۝ مثال
اوگورئ چه " وَإِذْ زَيْنَ " غټ لیږر ئ ۝ تیخته کړ ۝ ده ۝
نو دابه هس ۝ دھوک ۝ کوی تاسو جنگ کوی ۝

(١٥٧) إِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ ۝ ١٥٨ ۝ زجر منافقانو ته ۝
چه منافق جهاد ته وتلو په ۝ خائ ۝ دمجاهدینو
استهزاء کوی ۝

(١٥٨) وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ يَتَوَفَّى الَّذِينَ ۝ ١٥٩ ۝ تخويف اخروی
د " لَيْسَ بِظُلَامٍ لِلْعَبِيدِ " (١٥٩) ۝ پور ۝ چه ددغ ۝
استهزاء او دخبرو انجام به داشی ۝

(١٥٩) كَذَابٍ آلِ فِرْعَوْنَ ۝ ١٦٠ ۝ تخويف دنیوی ۝ چه
دوی چلونه کوی انکار کوی نو داس ۝ فرعونیانو هم
دموسیٰ علیه السلام خلاف کړی وو ۝ خه فائده ئ ۝
نه وه کړ ۝ نو دوی که هم خه فائده نشی کول ۝ نو
آخرت خه چه دنیا په ئ ۝ هم تباه شی ۝

(١٦٠) ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ ۝ ١٦١ ۝ سبب دعداب ۝ الله دچا
راحت نه خرابوی خو چه دوی دالله تعالیٰ مقرر
شده احکامات بدل کړی نو الله تعالیٰ سزا
ورکړی ۝

(١٦١) كَذَابٍ آلِ فِرْعَوْنَ ۝ ١٦٢ ۝ تخويف دنیوی ۝ لکه
فرعونیانو او نورو قومونه احکامات بدل کړل نو
انجام ئ ۝ دا شو ۝

(١٦٢) إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ ۝ ١٦٣ ۝ زجر ۝ چه سره
دد ۝ دومره بیان او تخویفات هم ایمان نه راوړی ۝
نودا شَرَّ الدَّوَابِّ دی ۝

(١١) الَّذِينَ عَاهَدَتْ مِنْهُمْ ۖ زَجَرَ بِهِ نَقْضَ عَهْدِ
دوى دعهد خيال نه ساتى ۖ نو ددوى وعده د ۖ دجهاد
كولو نه ركاؤت نه شى ۖ
(١٢) فَإِمَّا تَثَقَفَتْهُمْ فِي الْحَرْبِ ۖ تشجيع چه
داس ۖ خلقو سره داس ۖ كار پكار د ۖ
(١٣) وَإِمَّا تَخَافَنَّ مِنْ قَوْمٍ ۖ ادب مومنانو ته چه
" ايفاء العهد " چه حتى ألوسع تاسو دوعد ۖ خيال
ساتى چه تاسو ته دوعد ۖ دمايدلونست او نشى
خو چه دوى وعده ماته كړى نوبيا ۖ خبركړه چه په
دعوى دسورة برابره شى ۖ
(١٤) وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا ۖ زجر كافرو ته ۖ
چه كه په دنيا كښې دمسمان نه بچ شى ۖ دالله
تعالى نه نشى خلاصيد ۖ
(١٥) وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ ۖ دريم
ادب مومنانو ته چه " اعدادالات الحرب " ۖ چه
دجنگ دپاره تيار ۖ او كړئ ۖ
تُرْهِبُونَ بِهِ عَدُوَّ اللَّهِ ۖ دا دد ۖ ادب ثمره او
فائده ددنيا ۖ او يوف ۖ داخرت ثمره ده ۖ
(١٦) وَإِنْ جَنَحُوا لِلسَّلَامِ ۖ خلورم ادب مومنانو
ته ۖ " الصلح مع الذين يميلون اليها " ۖ چه ستا
دطرفنه به دصلح پيغام نه وى خو چه هغوى صلح
ته غاړه كېردي نو ته هم ميلان او كړه ۖ
وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ ۖ داپنځم ادب چه اعتماد په
الله تعالى ساته ۖ ورپس ۖ دد ۖ آدابو كفائيت او
نصرت دالله تعالى ذكر كوى ۖ او احسان چه
دمومنانو دزړونو مينځ كښې محبت غورځول ۖ د ۖ نو
هغه الله تعالى تاله كافى د ۖ او مومنانو له نو په
هغه توكل او اعتماد ساتى دكافر دضرر نه مه
يربرئ ۖ تر (١٧) پور ۖ
(١٨) يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ ۖ حَرِّضَ الْمُؤْمِنِينَ ۖ شپړم ادب
" التحريض عَلَى الْقِتَالِ " ۖ چه دمومنانو دتيزولو
دپاره مومنانو ته داس ۖ بيان او كړه چه خپل قوت

او طاقت ورته معلوم شی او نصرت الهی تر " مَعَ الصَّابِرِينَ " (۱۱) پور (۱۲) مَّا كَانَ لِنَبِيٍّ أَنْ يَكُونَ لَهُ أَسْرَىٰ ۚ بَلْ أَدَبُ " التزهيد من الدنيا " ۚ دقيديانو باره کشي حکم شرعی ۱۱ خیال ساتی ددنيا خیال مه ساتی ۱۲ (بدر کشي چه شوی وو هغه اجتهادی خبره وه هغه وخت قانون نه وو) (۱۳)

(۱۳) لَوْلَا كِتَابٌ مِنَ اللَّهِ سَبَقَ ۚ دمعامل ۱۱ دبر نه دفع داثم اوگناه چه هغه فیصله دحلت دغنیمتونو مخکشي تیره شو ۱۲ وه که دافیصله نه وه تیره شو ۱۱ نوعذاب به راغل ۱۲ وو ۱۱ نو چه غنیمت درله حلال د ۱۱ نوخوری دغه غنیمت او فدیة چه کوم مواغستی ۱۱ هیخ حرمت پکشي نشته د ۱۱

(۱۴) يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِمَنْ فِي أَيْدِيكُمْ قِيدَانُو سره داس ۱۱ انداز سره سلوک اوکړه ۱۲ چه کوم دایمان اراده لری نو داس ۱۱ بیان اوکړه او که خیانت کوی نو بیا به د پر ۱۱ قادرکړی لکه چه اوس ۱۲ قادر کړ ۱۱

(۱۵) إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا ۚ ترغیب الی الجهاد والهجرة والنصرة ۱۲ چه دسورت دبیان نه خبر شو ۱۱ نو اوس داعمال کوئ ۱۲

وَإِنْ اسْتَنْصَرُوكُمْ فِي الدِّينِ ۚ ترغیب نصرت ددین ته او دهغه ۱۲ خاص صورت ۱۲

(۱۶) إِلَّا تَفْعَلُوهُ تَكُنْ فِتْنَةً ۚ اهم تر غیب نصرت که تأسو امر بالمعروف او نهی عن المنکر او نصرت دینی نه کوئ نو فساد به زیات شی ۱۲

(۱۷) وَالَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا ۚ بشارت په هجرت او جهاد او نصرت باند ۱۲

(۱۸) وَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْ بَعْدُ ۚ بعدالهجرة اوس دولاية چق شته د ۱۲

وَأُولُو الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ ۚ البته دولايت او نصرت ددین د ۱۲ میراث په رشته

تقسیمیری هغه مقرر دی په د ډ میراث مدار نشته
د ډ

حاصل دسورة

ا ډ مومنانو دنيت اودخپل مينځ اصلاح اوکړئ او
نصرت الهی ته نظر اوکړئ ډ نیک صفات په ځان
کښې راولئ او قواعد دمیدان جنگ زده کړئ ډ
کافر مستحق دسزا او دعذاب د ډ نو دعوت نه
روستو که نه منی نو " قاتلوهم " جنگ ورسره
اوکړئ که غنیمت راشی نو په قانون الهی تقسیم
کړئ ډ الله به ستاسو مدد کوی لکه چه په بدر
کښې کړ ډ وو ډ خودادبو خیال اوساتئ او
دمشرکانو او منافقانو داعمالو نه ځان اوساتئ ډ د
دوی کید او فریب تاسو ته نقصان نشی درکول ډ
لکه چه نبی علیه السلام ته او موسی علیه
السلام ته ډ فریبونه کړی وو او څه فائده ډ نه
وه کړ ډ نو په هجرت او جهاد او نصرت باند ډ کلک
شي ډ الله تعالی به اجر و نه دهغه ډ په دنیا او آخرت
لگښت او توكړی ډ

(١) واقعة البدر تفصيلاً (٢) القواعد الستة
شیر قواعد دمیدان جنگ ډ

(٣) واتقوا فتنة لا تصيب الذين (٤) اذيمكربك
الذين (٥) سبب دامن دعذاب (٦)

(٧) حماقت دمک والو (٨) يوم الفرقان دبدر نوم)
(٩) اذانتهم بالعدوة الدنيا ډ نقشه دجنگ بدر ډ

(١٠) ليهلك من هلك ډ حکمت دجنگ (١١) اذيريكهم ډ
(١٢) واذ زين الشيطان ډ (١٣) ډ

(١٤) ذلك بان الله لم يك مغيراً (١٥) ډ فشرد
بهم من خلفهم (١٦) ډ

(١٧) واعدوا لهم ما استطعتم (١٨) ډ والآتفعلوه
تكن فتنة في الارض ډ (١٩)

دالله تعالیٰ نه م سوال چه دایکل سر ته اوریسوی
او الله تعالیٰ د خپل رضا سبب اوگرځوی او الله
تعالیٰ د په عامو مسلمانانو ته فائده ورکړی او
الله تعالیٰ د ځما داستاذانو دپاره صدقه جاریه
کړی او ځمادمور اوپلار او روڼرو خویندو دپاره
خاص کر ځمادمور دپاره چه هغه ځما دوج بهر
ډیره پریشانه ده الله تعالیٰ د دهغه دزړه تسلی
اوکړی سره دنورو خفه زړونو آمین

□□□□□□□□

□

سورة التوبه

سورة التوبه مدنى سورة د □ په نزول كښې يوسل
ديارلسم (۱۱۱) نمبر د □ پس دسورة المائده نه نازل
شو □ د □ اوپه ترتيب دسورتونو كښې نهم (۱)
سورة د □ پس دسورة الانفال نه □

ربط دمخكښې سورة سره

دسورة التوبه مناسبت دسورة الانفال سره په
مختلفو وجوهو باند د □ خذ □ دهغ □ نه □

اوله وجه : په سورة الانفال كښې قواعد جنگ
ذكر كړل □ نو اوس په سورة التوبه كښې د عام
جنگ يعنى اعلان عام جنگ ذكر كوي □

دويمه وجه : په سورة الانفال كښې حكم دقتال
ذكر شو نو اوس دلته هغه كسان ذكر كوي چه
چاسره جنگ كول دي دهغوى اقسام ذكر كوي □

دريمه وجه : په سورة الانفال كښې ترغيب الى
القتال نو په سورة التوبه كښې ترغيب الى
الانفاق چه مال اولگوى چه جهاد ترقى او كړي □

څلورمه وجه : په سورة الانفال كښې دمنافقانو
بيان اجمالاً او كړو نو اوس دمنافقانو خباثت په
تفصيل سره ذكر كوي □

پنځمه وجه : په سورة الانفال كښې ترغيب الى
القتال او شو نو دلته رفع الموانع چه كوم ركاؤونه
دي نوهغه ختموي □

دعوى دسورة

دسورة مركزي مسئله او دعوى هغه ده " ترغيب
الى القتال بذكر المقاتل معهم " □ يعنى جنگ باند □
راتيزول او دهغ □ اعلان خوپه ذكر د اقسام دمقاتل
معه □ چه جنگ به چاسره كو □ كوم كوم خلق او
چاسره څنگه څنگه جهاد د □ او دا در □ قسمه خلق
د □ مشركان ، اهل كتاب او منافقان نو اول دوو

سره دتور ځنگ او منافق سره بائیکاپ او جهادباللسان نو دجهاد هم قسمونه او چه چاسره جنگ کیری دهغوی هم قسمونه ذکرکوی ځانفال نه فرق راغ ځ هلته ترغیب قتال ته وو خو په ذکر دقواعدو باند ځ او دلته په ذکر دهغه چاچه هغوی سره جنگ کیری ځ

خلاصه او تقسیم دسورة

مختصره خلاصه دسورة احکام دفرق اربعو اودهغوی داوصافو اونخو تذکره مشرکان دهغوی اقسام او اوصاف او اهل کتاب اودهغوی اوصاف او منافقان دهغوی اوصاف او مومنان اودهغوی اقسام به ذکرکوی ځ

تقسیم دسورة : سورة دد ځ فرقو دبیان دپاره منقسم د ځ څلورو حصو ته اول حصه تر " علیم حکیم " (۱) پور ځ ځ دویمه د " قاتلوا " (۲) نه تر " الکفرین " (۳) پور ځ ځ دریمه د " یاایهاالذین آمنوا " (۴) نه تر " سمیع علیم " (۵) پور ځ او څلورمه حصه د " ومن الاعراب " (۶) نه تر آخره پور ځ ځ

اوله حصه : دابتداء نه تر (۱) آیت پور ځ ده او پدیکښې ذکر دمشرکانو د اودهغوی اقسام او احکام ځ دمشرکانو قسمونه : یو معاهدین بالعهد الغیرالموقت ځ چه وعده شو ځ ده وخت ند ځ مقرر نودهغوی حکم (۱) آیت کښې ځ دویم قسم چه معاهدین بالعهدالموقت ځ چه وعده شو ځ ده وخت مقرر د ځ دا په (۲) آیت کښې ذکر کوی ځ دریم قسم محاربین چه هغوی سره جنگ د ځ (۳)، (۴) کښې ځ څلورم قسم مستامنین چه هغوی امن اوغواړی نو (۵) آیت کښې دهغوی تذکره کوی ځ د اووم آیت نه تر (۶) پور ځ ترغیبات اورفع دموانع او علل دقتال ذکرکوی ځ

دويمه حصه : د (۰۰) " قاتلوا الذين " نه دويمه حصه
 دسورة تر (۰۰) پور ده پديکښې ذکر دقتال داهل
 کتابو سره او دهغوی خبائث او پليتی ذکر کوی چه
 داپليتی پکښې دی نوجنگ ورسره اوکړئ (۰۰) تر (۰۰)
 پور قبائح داهل کتاب ددواړو حصو تيمه کښې
 دمشرکينو اوصاف بيانوی په آخر کښې (۰۰)
 دريمه حصه : د " يا ايها الذين امنوا " (۰۰) نه تر (۰۰)
 پور او پديکښې ذکر دمنافقانو (۰۰) دهغوی پليتی
 ذکر کوی تقريباً شپيتو نه زيات (۰۰) پليتی ذکر کوی (۰۰) او
 هغوی سره دسختی تذکره (۰۰)

خلورمه حصه : د (۰۰) " ومن الاعراب " نه تر آخر تر
 سورت پور (۰۰) پديکښې دمسلمانانو اوصاف او
 اقسام : چه يو دی المجاهدين په (۰۰۰) کښې دويم
 دی متسارعين فی التوبه چه هغوی زرتوبه
 اويستله دخپل گناه په (۰۰۰) کښې (۰۰) او دريم
 متکاسلين فی التوبه چه هغوی توبه کښې تاخير
 کړ (۰۰) وو (۰۰۰، ۰۰۰) کښې (۰۰) نومتکاسلينو ته وائی
 سستی مه کوه زر توبه اوباسه چه دسابقين الی
 الجهاد نه شی (۰۰) اوکه توبه کښې سستی کو (۰۰) نو
 منافقت ته به اورس (۰۰) او چه دمنافقت اوصاف
 درکښې راغلل نو ديهودو او نصارو صفات به
 درکښې راشی نو شرک ته به اورس (۰۰) قرآن داس (۰۰)
 بيان کوی او پد (۰۰) حصه کښېبه تر غيبات قتال ته وی
 او زواج منافقانو ته او په آخر کښې مسئله
 دتوحيد چه دکوم (۰۰) دپاره جنگ کیری (۰۰)

مقاصد الايات و تپاسبها

(۰) بَرَاءَةٌ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ (۰۰۰۰) دابتداء نه تر (۰۰)
 آيت پور (۰۰) اوله حصه دسورة ده (۰۰) پديکښې بيان د
 اقسام دمشرکينو ذکر کوی او دجنگ علتونه او
 هغوی چه په کومو اعمالو فخر کوی دهغ (۰۰) ابطال (۰۰)
 بَرَاءَةٌ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ (۰۰۰۰) ذکر د معاهدین
 بالعهد الغير الموقت (۰۰) چه کومو مشرکينو سره وعده

شو. ده اووخت ند. مقرر نوهغوى ته دبائيكاپ
اعلان.

(۱) فَسِيحُوا فِي الْأَرْضِ بيان د مهلت دوى ته
چه خان تيار ساتئ.
وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ عَيْرٌ مُّعْجِزِي اللَّهِ تخويف
مشركانو ته.

(۲) وَأَذَانٌ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى النَّاسِ د
مشركانو نه دبائيكاپ اعلان په مجمع عام كسبې
.

فَإِنْ تُبْتُمْ فَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ ترغيب توب ته
وَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَأَعْلَمُوا أَنَّكُمْ عَيْرٌ مُّعْجِزِي اللَّهِ
سره تخويف.

(۱) إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ مِنَ الْمُشْرِكِينَ دويم
قسم د مشركانو چه معاهدين بالعهد الموقت
چه د وعد وخت ورسره مقرر د او بدعهدي
نده كړ. نودهغوى حك.

(۲) فَإِذَا انْسَلَخَ الْأَشْهُرُ الْحُرْمُ دريم قسم
محاربين چه كومو سره وعده ختم شوه او مهلت
ورته وركړ. شو نو دمهلت ختميدو نه روستو دا
هم جنگيان شو او چه كوم سره دسره وعده نشته
د نوهغوى سره د جنگ اعلان.

فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ تصحيح نيت چه كه
ايمان راوړي نو بيا نه مه وژنه دضد دوج. بس
ستا كار اعلاء د كلمه الله سره د.

(۱) وَإِنْ أَخَذَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ اسْتِجَارَكَ خلورم
قسم دمشركانو چه مستامين دي چه كوم
مشركان امن غواړي نو چه كوم امن اوغواړي
نودهغه حكم ذكر كوي.

(۲) كَيْفَ يَكُونُ لِلْمُشْرِكِينَ عَهْدٌ دد نه علت
دجنگ او رفع دمانع ذكر كوي تر " الْمُعْتَدُونَ " پور.
چه دوى دعهد خيال نه ساتي نو ولا نه وژن؟ چه
ددوى پكسبې خير وي نو بيا دوعده خيال ساتي خو

ستا يعنى دمومن د خير دپاره بالكل خيال نه ساتى
نو اووژنه

(١) اَسْتَرَوْا بِآيَاتِ اللَّهِ تَمَنَّا قَلِيلًا ۖ دويم علت
دوى دا عمل كوى نو ولا ۖ نه وژنه

(٢) وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُعْتَدُونَ ۖ دريم علت ، زياتى
كونكى دى نو وژنه يئ ۖ نوداعلل د جنگ ۖ ذكر
كړل ۖ چه داپليت اعمال دى پكښې نو اووژنه

(٣) فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ ۖ ترغيب توبه ۖ ته
اوصحت د نيت ته

(٤) وَإِنْ نَكَثُوا أَيْمَانَهُمْ مِنْ بَعْدِ عَهْدِهِمْ ۖ داهم
علت د قتال دمشرکينو چه داپليت عمل پكښې د

او ته ۖ وژنه ۖ نه ۖ
فَقَاتِلُوا أَيْمَةَ الْكُفْرِ ۖ ترغيب الى القتال

أَلَا تُقَاتِلُونَ قَوْمًا نَكَثُوا أَيْمَانَهُمْ ۖ ترغيب الى
القتال ۖ دادر ۖ پليتى پكښې دى او ته ورته گور

اعلان د جنگ او د قتال فوائد
يُعَذِّبُهُمُ اللَّهُ بِأَيْدِيكُمْ ۖ فائده اوله

وَيُخْزِهِمْ ۖ دويمه فائده ۖ
وَيَنْصُرْكُمْ عَلَيْهِمْ ۖ دريمه فائده

وَيُذْهِبْ غَيْظَ قُلُوبِهِمْ ۖ خلورمه فائده
وَيَتُوبُ اللَّهُ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ ۖ پنځمه فائده

(٥) أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُتْرَكُوا ۖ ترغيب الى القتال
ۖ چه تاسو به صرف په امنا دغه شان پريخودل

شئ او لا دا حالت به نه وي راغل
(٦) مَا كَانَ لِلْمُشْرِكِينَ أَنْ يَعْمُرُوا مَسَاجِدَ اللَّهِ

ۖ د مشرکانو چه په کومو اعمالو فخر وو
نودهغ ۖ ابطال او رفع درکاؤت د جنگ ۖ چه يره

خنګه ورسره جنگ اوکړو دوى جماتونه جوړوى
نودهغ ۖ ابطال چه مشرک ته گوره او جمات

جوړولو ته گوره
أُولَٰئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ ۖ سره تخويف ذکر كوى

(۱۱) إِنَّمَا يَغْمُرُ مَسَاجِدَ اللَّهِ ۖ سره حقدار دجمات
ذکر کوی ۱

(۱۲) أَجَعَلْتُمْ سِقَايَةَ الْحَاجِّ ۱۱۱۱ دبل عمل ابطال او
رفع دمانع ۱ یره دوی حاجیانو له اوبه ورکوی ۱
او خیراتونه کوی ۱ نوڅنګه ورسره جنگ اوکړو؟
نودهغ ۱ ابطال ۱

(۱۳) الَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا ۱۱۱۱ ترغیب الی القتال
او بشارت ۱ جنگ اوکړئ چه دا جرونه الله تعالى
درکړي ۱ تر " أَجْرٌ عَظِيمٌ " (۱۱) پور ۱۱

(۱۴) يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا آبَاءَكُمْ ۱۱۱۱
بائیکات د مشرکانو نه او رفع دمانع چه یره پد
مشرکانو کښې ځمونه رسته داران دی او پلار
وغیره دی نودهغ ۱ جواب چه بائیکات تر ۱ اوکړئ ۱

(۱۵) قُلْ إِنْ كَانَ آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ ۱۱۱۱ زجر ، چه د
خیزونو سره مو که د جهاد او دالله او دیغمبر نه
زیات محبت اوکړو نو نتیجه به خرابه راشی ۱

(۱۶) قَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ فِي مَوَاطِنَ كَثِيرَةٍ ۱۱۱۱
تشجیع مومنانو ته ۱ چه بهادران شی او جنگ
اوکړئ ۱ او داغم مه کوی چه مونږه لږ یو تاسو لږ
وی الله تعالى ستاسو مدد کړ ۱ وو ۱ لکه په بدر
کښې اوږیر وی خوشخته دربانده راغل ۱ وه بیا درله
مدد اوکړو لکه حنین کښې ۱ تر " عَفُوٌّ رَحِيمٌ ")
(۱۷) پور ۱۱ دا ذکر کوی د حنین واقع ۱ ته اشاره کوی

او نصرت او تائید الهی ته ۱
(۱۸) يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ۱۱۱۱ بائیکات د مشرکینو نه
چه هرکله مکه فتح شوه نو اوس د مشرک حرم ته
نه راځی ۱ بائیکات تر ۱ اوکړئ ۱

وَإِنْ خِفْتُمْ عَيْلَةً ۱۱۱۱ یره که بائیکات اوکړو نو
تجارت له به راتلل نو کار به خراب شی نو جواب ۱
اوله حصه د مشرکانو باره کښې تام شوه اول
کښې هم بائیکات او برات او آخر کښې هم ۱

(۱۱) قَاتِلُوا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ ۖ دَد ۖ خائ ۖ نه
دويمه حصه دسورة او دويم ۖ دل ۖ سره دجنگ تذکره
ۖ چه هغه اهل کتاب دی ۖ او دهغوی پلټ اوصاف
ذکرکوی چه دهغ ۖ وج ۖ نه دوی سر جنگ واجب د ۖ
پد ۖ آیت کسې اول علت دقتال داهل کتابو چه
دوی کسې داپلټی ده نو و ۖ وژنئ او جنگ ورسره
اوکړئ ۖ

(۱۲) وَقَالَتِ الْيَهُودُ عُزَيْرُ ابْنُ اللَّهِ ۖ دویم خباثت
او علت دقتال دیهودو چه الله له ولد گرځوی ۖ
نعوذ بالله ۖ

(۱۳) اتَّخَذُوا أَحْبَارَهُمْ وَرُهَبَانَهُمْ أَرْبَابًا ۖ دریم
علت او خباثت دیهودو ۖ چه دوی دالله نه علاوه نور
دشریعت ذمه وار گنړی ۖ " اتخاذا الارباب من دون
الله ۖ " نو اووژنئ ۖ کنه ۖ

لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ۖ دعوی دتوحید او رد ددوی په خباثت
باند ۖ

(۱۴) يُرِيدُونَ أَنْ يُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ ۖ
خلورمه پلټی او علت دقتال داهل کتابو ۖ چه "
اطفاء الحق " چه دحق د مړ کولو کوشش کوی چه
دحق او دین رنړا خوره نشی ۖ

(۱۵) هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى ۖ دوی
دکوشش عبث د ۖ ۖ الله پیغمبر اظهار له رالیرل ۖ
د ۖ نو دوی هغه ختمول ۖ نشی ۖ

(۱۶) يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ كَثِيرًا مِنَ الْأَخْبَارِ ۖ
پنځم خباثت او علت دجنگ چه دوی دخلقو مالونه
په غلطه خوری او دین نه خلق بندوی ۖ

وَالَّذِينَ يَكْنِزُونَ الذَّهَبَ ۖ شپږم خباثت او علت
چه دوی مالونه جمع کوی په دین نه لکوی ۖ ورسره
تخويف داس ۖ خلقو ته تر " تَكْنِزُونَ " (۱۷) پور ۖ

(۱۸) إِنَّ عِدَّةَ الشُّهُورِ عِنْدَ اللَّهِ ۖ داتمه ددواړو
حصو ده ۖ پدیکسې خباثت دمشرکانو ذکرکوی ۖ چه
دالله تعالی دتحریم او عزت خیال نه ساتی نو جنگ

ورسره اوکړئ ۱۱ اول تحریم دالله تعالى او قانون
الهی ذکرکوی ۱۱
قَاتِلُوا الْمُشْرِكِينَ كَافَّةً ۱۱۱۱۱ ترغیب الی القتال ۱۱
او دنصرت الهی بشارت ۱۱
(۱۱) إِنَّمَا النَّسِيءُ زِيَادَةٌ فِي الْكُفْرِ ۱۱۱۱۱ دا خباثت
چه ددغه تیر قانون الهی خلاف کوی حرمتونه په
ځان ۱۱ نه یات ۱۱ کوی نو جنگ ورسره اوکړئ ۱۱
(۱۱) يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَا لَكُمْ ۱۱۱۱۱ دد ۱۱ ځان ۱۱ نه
دریمه حصه دسورة تر(۱۱) آیت پور ۱۱ اویدیکسې
بیان دمنافقانو دهغوی پلیتی او خباثتونه هغوی ته
زورن ۱۱ او ترغیبات جهاد ته به ذکرکوی ۱۱ پلیتی
تقریباً دشپیتو نه زیات ۱۱ ذکرکوی ۱۱
مَا لَكُمْ إِذَا قِيلَ لَكُمْ انْفِرُوا ۱۱۱۱۱ زجر په تکاسل
فی الجهاد ۱۱ چه دامنافق په جهاد کسې سستی
کوی په دنیا مئین د ۱۱
انْأَقِلْتُمْ إِلَى الْأَرْضِ داول خباثت چه ددین مقابله
کسې دنیا اخلي ۱۱
رَضِيتُمْ بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا ۱۱ خباثت چه آخرت ته توجه
نو کوی او دنیا اخلي ۱۱
(۱۱) إِلَّا تَنْفِرُوا يُعَذِّبْكُمْ ۱۱۱۱۱ زجر په تکاسل ۱۱ که په
دغه عمل کلک شوی نو دابه مو سزا شی ۱۱
(۱۱) إِلَّا تَنْصُرُوهُ فَقَدْ نَصَرَهُ اللَّهُ ۱۱۱۱۱ داهم زجر چه
که ستاسو داشک وی چه پیغمبر مونږ ته
بیابیدراوتلو وائی ۱۱ د ۱۱ چرته مونږته محتاج د ۱۱
نوداخیال ختم کړه ۱۱
(۱۱) انْفِرُوا خِفَافًا وَثِقَالًا ۱۱۱۱۱ ترغیب الی الجهاد ۱۱
چه داسستی پریردئ او فضول اعدار ختم کړئ ۱۱
جهاد اوکړئ ۱۱
لَوْ كَانَ عَرَضًا قَرِيبًا ۱۱۱۱۱ (۱۱) دابل خباثت ذکرکوی
دمنافق چه د ۱۱ چرته جهادله اوځی داصرف راحت
او مال بنده د ۱۱
سَيَخْلِفُونَ بِاللَّهِ (۱۱) داهم خباثت دمنافق د ۱۱

(۱) يُهْلِكُونَ أَنْفُسَهُمْ دَابِل خباثت

إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ (۱) بل خباثت

(۲) عَفَا اللَّهُ عَنْكَ دادمحبت ډکه تنبيه نبی

عليه السلام ته د اودخاص واقع خبره ده د گنی

نور کښې فاذن لمن شئت منهم " وئيلي دى هغه

قانون د اودادخاص واقع خبره ده

(۳) لَا يَسْتَأْذِنُكَ الَّذِينَ ترغيب الى الجهاد د

چه ايمان دار دجهاد نه ځان نه پټوى په سخته

کښې دامير نه اجازتونه نه غواړي داهم دخاص

واقع سره ده گنی قانون داد چه مومن د

اجازته چرته نه ځي لکه سورة النور کښې چه

قانون ذکر د

(۴) إِنَّمَا يَسْتَأْذِنُكَ الَّذِينَ زجر په سستى او

خباثتونو دمنافق

إِنَّمَا يَسْتَأْذِنُكَ (۱) خباثت د

لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ (۱) خباثت د

وَأَزَّابَتْ قُلُوبُهُمْ (۱) خباثت

(۲) وَلَوْ أَرَادُوا الْخُرُوجَ داهم زجر چه دوى

دسره دجهاد دپاره تيار نه کوى

وَلَوْ أَرَادُوا (۲) خباثت د

كَرِهَ اللَّهُ انبِعَاثَهُمْ (۲) خباثت د

وَقِيلَ افْعَدُوا (۲) خباثت د

(۳) لَوْ خَرَجُوا فِیْكُمْ داهم زجر چه اول ځي

نه جهاد ته چه لارښى نوفساد کوى

مَا زَادُوكُمْ (۳) خباثت د

وَلَا وُضِعُوا لِئَلَّا تَكُونُوا (۳) خباثت د

وَفِیْكُمْ سَمَاعُونَ (۳) خباثت د

وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ سره تخويف چه الله تعالى

ته معلوم دى

(۴) لَقَدْ ابْتِغُوا الْفِتْنَةَ زجر چه فتنه باز دى)

(۵) خباثت د

وَقَلِّبُوا لَكَ الْأُمُورَ (۵) خباثت د

وَهُمْ كَارِهُونَ (٢٢) خباثت
 (٢٢) وَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ ۖ زَجَرٌ بِهِ تَكَاسُلٌ جِهَادٍ بِهِ دِيَارَةٌ كَيْدٌ لَهُ دِيَارَةٌ خَانَ لَهُ بَهَانٌ ۖ كُورِي ۖ أَلَا
 فِي الْفِتْنَةِ سَقَطُوا (٢٣) خباثت
 وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ ۖ تخويف چه دائ
 كَارِ نُوْدَابِهِ ۖ سَزَا شَى ۖ
 (٢٤) إِنْ تُصِيبَكَ حَسْبَتُهُ (٢٥) خباثت
 يَقُولُوا قَدْ أَخَذْنَا أَمْرَنَا (٢٦) خباثت
 (٢٧) قُلْ لَنْ يُصِيبَنَا ۖ دَعَا ۖ جَوَابٌ أَوْ اظْهَارِ
 دَعْقِيد ۖ دَمْلَخْ مَسْلَمَان ۖ تَر "مُتَرَبِّضُونَ" (٢٨)
 پور
 (٢٩) قُلْ أَنْفِقُوا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا لَنْ يُتَقَبَلَ مِنْكُمْ
 (٣٠) خباثت
 (٣١) مَا مَنَعَهُمْ ۖ وَجْهٌ دَعْمٌ قَبُولِيت
 كَفَرُوا بِاللَّهِ (٣٢) خباثت
 وَلَا يَأْتُونَ الصَّلَاةَ (٣٣) خباثت
 وَلَا يُنْفِقُونَ إِلَّا وَهُمْ كَارِهُونَ (٣٤) خباثت
 (٣٥) فَلَا تُعْجِبْكَ أَمْوَالُهُمْ ۖ دَفْعٌ دُوْهُمُ بِيَا وَرْتَهُ
 اللّٰهُ تَعَالَى دَوْمَرِه مَالِ أَوْ اَوْلَادِ وَلِ ۖ وَرَكِرِ ۖ دِ ۖ أَوْ
 آسُودَه حَالِ دِ نُو جَوَابِ كُورِ ۖ چِه دَا دِ دُورِ
 دَعْدَابِ سَبَبِ دِ ۖ اِو دَخَاتِمِ ۖ دِ خَرَابِيدِلُو ۖ
 (٣٦) وَيَخْلِفُونَ بِاللَّهِ (٣٧) خباثت
 وَلَكِنَّهُمْ قَوْمٌ يَفْرُقُونَ (٣٨) خباثت
 (٣٩) لَوْ يَجِدُونَ مَلَجًا (٤٠) خباثت
 (٤١) وَمِنْهُمْ مَنْ يَلْمِزُكَ فِي الصَّدَقَاتِ (٤٢)
 خباثت ۖ پِه پِيْغَمْبَرِ بَانْدِ ۖ عَيْبِ لِّگُولِ ۖ
 فَإِنْ أُعْطُوا مِنْهَا (٤٣) خباثت چه په مال خوشحاله ۖ
 إِذَا هُمْ يَسْخَطُونَ (٤٤) خباثت
 (٤٥) وَلَوْ أَنَّهُمْ رَضُوا ۖ دَعَا ۖ پِه خَائِ ۖ وَرْلِه دَاپَكَارِ
 وو
 (٤٦) إِنَّمَا الصَّدَقَاتُ لِلْفُقَرَاءِ ۖ بِيَانِ دِمَصَارِفِ
 دِمَنَافِقِينِ دَا عِتْرَاضِ ۖ دَرْدِ دِيَارِه چِه اِعْتِرَاضِ تِه خِه

حاجت د ۱ اوگوره چه په د ۱ مصارفو کښې تاسو
 یئ نوصیح ده گڼې اعتراض خله کوئ ۱
 (۱) وَمِنْهُمْ الَّذِينَ يُؤْذُونَ النَّبِيَّ (۱) (۱) خباثت ۱
 الَّذِينَ يُؤْذُونَ رَسُولَ اللَّهِ (۱) تخويف داس ۱ خلقو
 ته ۱
 (۱) يَخْلِفُونَ بِاللَّهِ لَكُمْ (۱) (۱) خباثت ۱
 ستا درضا فکر شته دالله او پيغمبر فکر نشته د ۱
 (۱) أَلَمْ يَعْلَمُوا ۱ تخويف ۱
 مَنْ يُخَادِرُ اللَّهَ (۱) خباثت ۱
 (۱) يَحْذَرُ الْمُنَافِقُونَ (۱) (۱) خباثت ۱ چه خپل گند
 ورته معلوم د ۱ د اظهار نه ئ ۱ يريرى ۱
 (۱) إِنَّمَا كُنَّا نَخُوضُ (۱) (۱) خباثت ۱
 (۱) لَا تَعْتَذِرُوا (۱) خباثت ۱
 كَانُوا مُجْرِمِينَ (۱) خباثت ۱
 (۱) يَأْمُرُونَ بِالْمُنْكَرِ (۱) خباثت ۱
 وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمَعْرُوفِ (۱) خباثت ۱
 وَيَقْبِضُونَ أَيْدِيَهُمْ (۱) خباثت ۱
 نَسُوا اللَّهَ (۱) خباثت ۱
 (۱) وَعَدَ اللَّهُ الْمُنَافِقِينَ (۱) تخويف اخروي چه
 داپليتي کوی نودابه ئ ۱ حال شی ۱
 (۱) كَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ (۱) تخويف دنيوی ۱ چه
 آخرت خه دنيا ئ ۱ هم تباه ده او نمون ۱ دتخويف
 دنيوی د (۱) آخره پور ۱
 (۱) الْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ (۱) په تقابل کښې
 دمومنانو تذکره چه د ۱ مخلص مومنانو ته اوگوره
 دا صفات اختيارول پکار دی ۱
 (۱) وَعَدَ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ (۱) بشارت دادمومن
 نتيجه نو عمل کښې خومره فرق او نتيجه کښې
 خومره فرق ۱
 (۱) يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ (۱) ترغيب الى
 الجهاد ۱ چه دداس ۱ پليتو والا سره دهر چا مناسب
 خه سخته مقابله اوکره ۱

وَمَا وَاهُمْ جَهَنَّمُ ۖ يَخْوِفُ آخِرُونَ ۖ
(۳۳) يَخْلِفُونَ بِاللَّهِ دَدَسَخْتِي قَابِل دى خُكِه
چه دوى كښې داپليتى دى ۖ
يَخْلِفُونَ بِاللَّهِ (۳۳) خباثت ۖ
قَالُوا كَلِمَةَ الْكُفْرِ (۳۳) خباثت ۖ
كَفَرُوا بَعْدَ إِسْلَامِهِمْ (۳۳) خباثت ۖ
وَهُمُوا بِمَا لَمْ يَنَالُوا (۳۳) خباثت ۖ
فَإِنْ يَتُوبُوا يَكُ خَيْرًا لَهُمْ ۖ ۖ ۖ ۖ تخويف چه توبه
ورله خه ده چه اوس د ۖ وخت د ۖ ۖ
(۳۳) وَمِنْهُمْ مَنْ عَاهَدَ اللَّهَ ۖ ۖ ۖ ۖ زجر بخلاؤ ته او
داهم يو قسم د ۖ چه وعد ۖ دالله سره كوى ۖ
(۳۳) بَخَلُوا بِهِ ۖ ۖ ۖ ۖ (۳۳) خباثت ۖ
وَهُمْ مُعْرِضُونَ ۖ (۳۳) خباثت ۖ
(۳۳) فَأَعْقَبَهُمْ نِقَافًا فِي قُلُوبِهِمْ ۖ ۖ ۖ ۖ داء ۖ سزا چه
دنفاق نه به ورته توبه نصيب نشى ۖ
(۳۳) أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ ۖ ۖ ۖ ۖ سره زجر ۖ دوى ته
لكه چه ددوى په كار الله تعالى نه پوهيرى خه ۖ
(۳۳) الَّذِينَ يَلْمِزُونَ الْمُطَّوِّعِينَ ۖ ۖ ۖ ۖ (۳۳) خباثت ۖ
چه خپله هم نه خرج كوى او بل ته هم بد گورى ۖ
فَيَسْخَرُونَ مِنْهُمْ (۳۳) خباثت ۖ
سَخَرَ اللَّهُ مِنْهُمْ ۖ ۖ ۖ ۖ تخويف چه الله به ورله
سزاو ورگړى ۖ
(۳۳) اسْتَغْفِرْ لَهُمْ ۖ ۖ ۖ ۖ داهم تخويف چه دوى ته
بخنه نه كوى ۖ ۖ ۖ ۖ (۳۳) خباثت ۖ
(۳۳) فَرِحَ الْمُخَلَّفُونَ بِمَقْعَدِهِمْ ۖ ۖ ۖ ۖ زجر بخلاؤ ته ۖ
(۳۳) خباثت ۖ
وَكَرِهُوا أَنْ يُجَاهِدُوا (۳۳) خباثت ۖ
وَقَالُوا لَا تَنْفِرُوا فِي الْحَرِّ (۳۳) خباثت ۖ
قُلْ نَارُ جَهَنَّمَ أَشَدُّ حَرًّا ۖ ۖ ۖ ۖ تخويف چه دد ۖ نه دېج
كيدلو فكر پكار د ۖ ۖ
فَلْيَضْحَكُوا قَلِيلًا زَجْرًا ۖ ۖ ۖ ۖ (۳۳) خباثت ۖ

(۱۱) فَإِنْ رَجَعَكَ اللَّهُ إِلَى طَائِفَةٍ مِنْهُمْ فَابْتَغِ مِنْهُمْ عِلْمًا وَادْفَعِ بِهِ وَإِنْ رَجَعَكَ اللَّهُ إِلَى طَائِفَةٍ مِنْهُمْ فَابْتَغِ مِنْهُمْ عِلْمًا وَادْفَعِ بِهِ

(۱۲) وَلَا تُصَلِّ عَلَى أَحَدٍ مِنْهُمْ بَعْدَ إِذْ أُتِيَ بِهُ دَعَاؤُكَ عَلَيْهِمْ سَبْعَ مَرَّاتٍ وَلَا تَقُمْ عَلَيْهِمْ صَلَاتٍ مِنْ لَدُنْكَ وَسَبْطًا وَلَا تَبْغِ عَلَيْهِمْ كَلَامًا وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ قَوْمٍ أُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ

(۱۳) وَإِذَا أَنْزَلْتُ سُورَةَ فَإِذَا هُمْ نَازِلُونَ يَوْمَ لَا تَذَرُنَّ آلِهَتَكُمْ وَلَا أَهْلًا وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ قَوْمٍ أُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ

(۱۴) لَكِنَّ الرَّسُولَ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ سَوَاءٌ أَعْيُنُهُمْ أَوَّلَ الطُّلُوبِ مِنْهُمْ

(۱۵) رَضُوا بِأَنْ يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ قَوْمٍ أُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ

(۱۶) وَجَاءَ الْمُعَذِّرُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ لِيُكَفِّرُوا بَعَدَهُمْ

(۱۷) لَيْسَ عَلَى الضَّعَفَاءِ وَلَا عَلَى الْمَرْضَى وَلَا عَلَى الَّذِينَ لَا يُمْسِكُونَ الْجُنُبِينَ الْفِتْنَةُ وَلَا عَلَى الَّذِينَ لَا يَمْلِكُونَ أَنْ يُبَادِلُوا أَهْلَ الْبِيتِ بِأَنْفُسِهِمْ

(۱۸) إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ يَسْتَأْذِنُونَكَ مِنْ دُونِ ذَلِكَ

(۱۹) أَصْلَ مُجْرِمَانِ أَوْ زَجَرَ بِهِ تَكَاثُلَ بَانَدٍ

(۲۰) يَعْذِرُونَ إِلَيْكُمْ فِي مَا بَيْنَ يَدَيْكُمْ فِي الْغُلَامِ

(۱۱) الْأَعْرَابُ أَشَدُّ كُفْرًا وَنِفَاقًا وَأَجْدَرُ ۖ (۱۱) خبثت

(۱۱) وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَنْ يَتَّخِذُ ۖ زَجْرَ بِهِ بَخْلٌ (۱۱) خبثت

وَيَتَرَبَّصُّ بِكُمْ الدَّوَائِرُ (۱۱) خبثت ۖ
عَلَيْهِمْ دَائِرَةُ السَّوْءِ ۖ تخويف چه تباه به شی ۖ
داحصه په بیان دمنافقانو کښې تام شوه خبثتونه

اوزجرونه وو منافق ته ۖ
(۱۱) وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ دد ۖ خائ ۖ نه

خلورمه حصه دسوره ذکر کوی ۖ په بیان دمومنانو
کښې اودهغوی اقسام سره دترغیباتو نه او مقابل
کښې به دمنافقانو تذکره کوی لکه چه دمنافقانو
هغه ۖ کښې دمومنانو تذکره کوله ۖ ختم دسوره په
توحید چه دد ۖ دپاره داقتال د ۖ

وَمِنَ الْأَعْرَابِ ۖ دیکښې دمومنانو صفات ۖ
(۱۱) وَالسَّائِقُونَ الْأَوَّلُونَ ۖ اول قسم دمومنانو
او هغوی ته بشارت چه هغه دی : المجاهدون " چه
جهاد ته مخکښې شو او سبقت ئ ۖ اوکړو ۖ

(۱۱) وَمِمَّنْ خَوْلَكُمْ مِنَ الْأَعْرَابِ مُتَافِقُونَ ۖ
زجر منافقانو ته ۖ او تنبيه مومنانو ته چه گور ۖ په
ټولو گمان دڅه اونکړ ۖ مقابل دمومنانو کښې
دمنافقانو تذکره ۖ

سَتُعَذِّبُهُمْ مَرَّتَيْنِ ۖ سره تخويف ۖ
(۱۱) وَأَخْرُوجُكُمْ عَنْ دُوبِهِمْ ۖ دویم قسم
دمومنانو ته چه هغه متسارعين فی التوبه دی ۖ چه
په تبوک کښې روستو پات ۖ شوی وو خوفورا ئ ۖ
توبه اویستله ۖ دهغوی دلجوئی په (۱۱) آیت کښې
او قبول دتوب ۖ په (۱۱) ۖ

(۱۱) وَقُلِ اعْمَلُوا فَسَيَرَى اللَّهُ عَمَلَكُمْ ۖ زجر
منافقانو ته او تخويف پس دبشارت نه مومنانو ته

(۳۳۳) وَأَخْرُونَ مُزَجَّوْنَ لِأَمْرِ اللَّهِ ۖ ۖ دریم قسم دمومنانو چه متکاسلین فی التوبه ۖ چه هغوی توبه کنیې سستی کړ ۖ وه ۖ نودهغوی حکم ۖ (۳۳۳) وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مَسْجِدًا ۖ ۖ زجر منافقانو ته چه مومنان خو په خپله غلطئ خفه کیری او دا خلق خپل ۖ غلطئ له جوازونه گوری ۖ بل مناسبت چه اوگوره مخکېې بدعمل په نیک نیت باند ۖ خه اوگرخیدو او دمنافقانو خه عمل د بد نیت دوج ۖ گنده اوگرخیدو ۖ دهغوی دمسجدضرار تذکره او دهغ ۖ مقابله کنېې دمسجد قباء تذکره ۖ او دمنافقانو دخباثت تذکره تر " عَلِيمٌ حَكِيمٌ " (۳۳۳)

پور ۖ

(۳۳۳) إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَى مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ۖ ۖ ترغیب الی الجهاد او آخرت ته په عجیب انداز ۖ خو تفسیرکنېې دد ۖ دانداز پته لگی ۖ دالله سره موسودا شو ۖ ده ۖ

(۳۳۳) النَّائِبُونَ الْعَابِدُونَ ۖ ۖ دمومنانو اوصاف ۖ او بشارت پد ۖ اوصافو ۖ

(۳۳۳) مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ ۖ ۖ وَالَّذِينَ آمَنُوا ۖ ۖ ادب مومنانو ته او تخويف مشرکانو ته چه مشرک دبخن ۖ اهل ند ۖ نو تاسو ورله بخنه مه غواړئ ۖ يعنى د مومن يو صفت داهم د ۖ چه د مشرک نه بائیکاټ اوکړی او نفرت تر ۖ نه اوکړی ۖ يعنى مشرکانو سره جهاد اوکړئ چه په شرک مړه شی یا پر ۖ مهر اولگی نو بخنه ورله مه غواړئ ۖ خودمهر پته صرف پیغمبر ته په وحی لگی لکه ابراهیم علیه السلام ته چه لگیدل ۖ وه ۖ

(۳۳۳) وَمَا كَانَ اسْتِغْفَارُ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ ۖ ۖ جواب دسوال چه ابراهیم علیه السلام چه مشرک پلار له بخنه غوخت ۖ وه ۖ نو جواب چه " عَنْ مَوْعِدَةٍ " (۳۳۳) وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِلَّ قَوْمًا ۖ ۖ یره الله تعالى پر ۖ مهر ولا ۖ لگوی ؟ نو جواب چه الله تعالى هس ۖ

مهر نه لگوى تر خو چه وضاحت نه وى شو ۱ خوچه
وضاحت نه روستو ضد اوکړى نومهر پر ۱ اولگوى ۱

(۱۱۱) إِنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ ۱۱۱۱ اثبات
دتصرف صرف الله تعالى لره ۱ چه ټول اختيارات
دالله تعالى دى ۱ دعلم نه روستو تصرف هم دالله
تعالى د ۱ خو دهغه احکام اومنى او انقياد اوکړئ
الله تعالى ته اعمال معلوم دى او په بدلا ۱ ورکولو
قادر د ۱۱۱

(۱۱۱) لَقَدْ تَابَ اللَّهُ عَلَى النَّبِيِّ ۱۱۱۱ دټولو صحابو
شان او دمومنانو شان او ترغيبات دجهاد چه لکه
دغه مردميدانانو څنگه کارکړ ۱ وو تاسو هم هغه
شان اوکړئ دمومنانو داو ۱ فرق ۱ ذکر چه
المجاهدون وو ۱

(۱۱۱) وَعَلَى الثَّلَاثَةِ الَّذِينَ ۱۱۱۱ دهغه متکاسلینو فى
التوبه حکم دلته راغ ۱۱۱ چه دهغوى معامله روستو
کړ ۱ شو ۱ وه ۱ نو دلته ئ ۱ توبه قبوله شوه ۱

(۱۱۱) يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ۱۱۱۱ ترغيب الى الجهاد ۱
چه دداس ۱ خلقو اتباع اوکړئ روستو کيږئ مه ۱
(۱۱۱) مَا كَانَ لِأَهْلِ الْمَدِينَةِ ۱۱۱۱ ترغيب الى الجهاد
سره دبشارت ۱ چه څه انصاف د ۱ چه پيغمبر په
ميدان کښې او تاسو کور اوس چه پيغمبر ناموس
باند ۱ ځان قربان نه ک ۱ نو څنگه مسلمان ئ ۱ :

۱ نه جب تک کث مروں میں خواجه بطحاء کی
حرمت پر

خدا شاهد ه ۱ کامل میرا ایمان هو نهی
سکتا

۱ ۱ عشق محمد ۱ جنت ۱ محدث هیں جهاں میں
بخار انکو آتا ه ۱ بخاری نهی آتی
داترغیب چه په هر عمل الله تعالى اجر درکوى نو
پاسه کنه ۱ تر " يعملون " پور ۱۱۱

(۳۳۳) يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ۖ تَرغِيبٌ أَوْ إِعَادَةٌ
دمضمون دسورۃ ۖ سورۃ کتبې دوه قسمه جهاد
وو نو هغ دواړه ذکرکوي يودستان دوسلۍ او بل
دلسان دژبې نوهغه ئې دلته راوړلۍ

الرسول ﷺ داهم سورة كنبی ذکر وو چه دبی علیه السلام اتباع مه پریردی هغه به تاسو ډیر خفه کړی.

(۱۰۰) فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ ۚ دَعْوَىٰ
دِتوحید ۛ هغه مسئلہ پہ آخر کتبې راوردہ چہ هغہ ۛ
دپارہ جہاد کيدلو ۛ
حاصل دسورۃ

دالله تعالىٰ دتوحيد دسربلندئ دپاره په بهادرئ
جنگ اوکړئ او جنگ چاسره کړی نو هغه کسان
اوپيژنه مشرکين او اهل کتاب دی کوم چه په
جهاد کښې سستی کوی او دپيغمبر دملگرتيا نه
پاتې کړی نودهغوی گندونه او پليتی اوگوره لکه
دترانو مجاهدینودپيغمبر په ملگرتيا کښې جهاد
اوکړئ روستو کړئ مه که په تقاضا ئ بشریت

روستو شوئ نو فوراً توبه کوئ په توبه کښې
 سستی مه کوئ چه توبه کښې سستی کوی نو
 رحمت به هم روستو کیری او جهاد اوکړئ ځکه چه
 تاسو ته په هر عمل اجر ملایویری او ثوابونه الله
 مو ملگر د نو دهغه کلمه اوچته کړئ
 امتیازات

() اقسام المشركين () رفع دموانع دقتال
 دمشركينو او علل دهغه
 () خباثتونه پیر دمنافقين () ثانی اثین اذ هما
 فی الغار اذيقول لصاحبه
 () واقعه د تبوک () واقعه د حنین () ان الله
 اشتری من المومنین
 () ذلک بانهم لا یصیبهم () ماکان المومنین
 لینفروا

() عزیز علیه ماغنتم حریص علیکم
 تمت سورة التوبة بعون مالک العروبة والاروبة
 ه ه اکتوبر ه لیلۀ يوم الاحد :

یا من یری ما فی الضمیر ویسمع
 المعد لكل ما یتوقع
 یا من یرجی فی الشدائد کلها
 من الیه المشتکی المفرع
 یا من خزائن رزقه فی قول کن
 فان الخیر عندک اجمع
 ان فمن الذی ادعوا هتف باسمه
 کان فضلك عن فقیرک یمنع
 مسکین الی الله ابوحماس بن عبد المتین

سورة يونس

سورة يونس مکی سورة د ۱۱ په نزول کښې یونځوستم (۱۱۱) نمبر د ۱۱ پس سورة الاسراء (بنی اسرائیل) نه نازل شو ۱۱ د ۱۱ او په ترتیب دسورتونو کښې لسم نمبر د ۱۱ پس سورة التوبه نه ۱۱ رېطا دمخکښې سورة سره

مناسبت سورة يونس سورة التوبه سره په ګڼو وجوړو د ۱۱ ځنډ دهغ ۱۱ نه :

اوله وجه : سورة التوبه په آخر کښې مسئله دتوحيد وه چه " قُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ " نو داسورة ددغ ۱۱ مسئله تفصيل کوی سره ددلائلو نه ۱۱ نودخاتم ۱۱ دتوبه تفصيل شو ۱۱

دويمه وجه : په سورة التوبه کښې ذکر دجهاد وو او هغ ۱۱ ته ترغيبات وو نو په سورة يونس کښې وائی چه جهاد دتوحيد دپاره د ۱۱ نودتوحيد مسئله بيانوی ۱۱ او مقاصداربعه عاليه چه دهغ ۱۱ دپاره جهادکړی ۱۱

دريمه وجه : په سورة التوبه کښې دمشرکينو اقسام ذکر شو ۱۱ نو دلته دهغوی دشرک بيان چه : هؤلاء شفعاءنا " او دهغوی انجام ذکر کوی ۱۱

څلورمه وجه : چه کله په سورة التوبه کښې دمشرکينو نه دبائیکاټ اعلان اوشو او هغوی سره دجنگ ۱۱ نو اوس به هغوی ځان له بهانه گوري چه مونږ خو خپل شرکاء داس ۱۱ نه ګڼو چه ګڼی دامالکان او متصرفان دی بلکه مونږ وايو چه داځمونږ دالله تعالیٰ په دربار کښې سفارشيان دی ۱۱ چه مونږه دوی ته وايو او دوی الله تعالیٰ ته وائی ۱۱ نو دهغ ۱۱ رد چه داهم شرک د ۱۱

پنځمه وجه : په سورة التوبه کښې اووئیل چه " انما المشركون نجس " ۱۱ نو په سورة يونس کښې دمشرکينو نجاست ذکرکوی ۱۱ چه هغه شرک

اعتقادی او فعلی ده ۱۱ او عقیده دشفاعت قهری ده ۱۱ ده ۱۱ وجه نه دوی نجس دی او گنده دی ۱۱ چه داکوی ۱۱

دعوی دسورة

دسورة مرکزی مضمون او دعوی نفی دشرک اعتقادی او فعلی ده او نفی دشرک فی الدعاء پر ۱۱ آخر کښې تفریع کړ ۱۱ ده ۱۱ اول رد دشرک اعتقادی کوی بیا رد دشرک فعلی کوی په شان دبقر ۱۱ او انعام او په عکس دمائد ۱۱ باند ۱۱ ځکه مائده کښې اول رد دشرک فعلی وو او بیا داعقادی وو ۱۱

خبردار ۱۱ : دادعوی حضرت شیخ القرآن رحمه الله تعالیٰ په سمط الدرر کښې لیکل ۱۱ ده ۱۱ او دشیخ القرآن مایه ناز شاگردانو کله بل شان ذکرکړ ۱۱ معلومیری چه کله شیخ القرآن رحمه الله درس کښې دد ۱۱ نه بل شان هم ذکر کړ ۱۱ ده ۱ہ ځکه هغه داس ۱۱ شاگردان دی چه هغوی دهغه په نقش قدم روان دی ۱۱ دلته دزیادت دبصیرت دپاره لیکل ۱۱ شی او بیا خلاصه کښې وجه لیکم ۱۱

دویمه دعوی : دشیخ القرآن رحمه الله مایه ناز شاگرد چه هغه بل چا سره دسره قرآن وئیل ۱۱ ند ۱۱ دهغوی فرزند ارجمند شیخ القرآن مولانا محمد طیب مدظله العالی او دغه شان دهغوی بل شاگرد شیخ القرآن مولانامیرسمیع الحق صاحب مدظله العالی ددرس په دوران کښې ذکر کوی چه دسورة مقصد د ۱۱ اثبات دمقاصد اربعو عالیو، توحید، رسالت، صداقة الكتاب او ایمان بالاخرة ۱۱ چه ددسورة دعوی ده ۱۱

دریمه دعوی : دشیخ القرآن رحمه الله تعالیٰ مایه ناز شاگرد شیخ الاسلام مولانا ولی الله کابلگرامی الشهید رحمه الله تعالیٰ چه هغه به دشیخ القرآن رحمه الله تعالیٰ ته مجتهد فی القرآن و اودهغوی

طرز ته به ئ اجتهدی طرز وئیلو نو هغوی د درس په دوران کښې وئیل چه دسورة دعوی ده رد دشفاعت قهری چه دمشرکانو دگنده عقیده رد کوی

پد دعوو کښې چه منافات نشته سورة په ټولو دعوو هم چلیری چه رد دشفاعت قهری او داعقیده دټولو اشراکو د پاره منبع او سرچشمه ده نومشرك ورسره نور اشراک هم شروع کړی نو ورسره دنورو اشراکو رد دشرک اعتقادی او فعلی هم کوی نو اول دعوی راغله او دا کارونه مشرک ځکه کوی چه دتوحید او رسالت او قرآن او آخرت نه منکر د نو دهغه اثبات ورسره هم پکارد نو دریمه دعوی هم راغله داس دعوو مینځ کښې مناسبت شو نو دغه شان به دآیتونو مینځ کښې مناسبت وی او پداس انداز سورة چلو نو هم ستاخوڅه ده او چلوه سورة به مربوط روان وی خلاصه او تقسیم دسورة

خما محترم استاذ شیخ القرآن مولانا میرسمیع الحق صاحب بارک الله فی عمره وصحته درس په دوران کښې چه دسورة یونس خلاصه وئیله نو هغه یو واقعه نقل کړه چه حضرت شیخ القرآن علیه الغفران فرمائیل چه ماسورة یونس دتفسیر نه بغیر شپږمیاشته مطالعه کړو او خلاصه م لیکل نو دسورة یونس م یوسل شل (۱۱۱) خلاصه اولیکل نو و مونږپوهه شو چه قرآن په لسو شلو حصار ند دادذوق او مزاول او مطالعه سره تعلق لری نو دد سورة خلاصه هم په عجیب طرز دی

مختصره لنډه خلاصه خوداده چه دابتداء دسورة نه دقرآن کریم مقام او ادله عقلیه په توحید ذکرکوی او هر دلیل سره به توحید ذکرکوی او رد دشرک اعتقادی او فعلی سره د رد دمشهور شبهه دمشرکینو چه "هؤلاء شفعاءنا" بیا دتخويف

دپاره واقعات ثلاثه ذکرکوي او ترغيب له چه اومني گني تباه به شي او آخر کښې رد دشرک في العبادۃ او في التصرف او الدعاء او صداقة دقرآن باندې سورة ختموي

تقسيم دسورة : سورة منقسم د اووه بابونو او يو تتم ته چه تتمه د نه تر آخر تر سورته ده او يا سورة دوه حصه د اوله حصه تر پور او پدیکښې رد دشرک اعتقادی او فعلی او جواب دښه او آخره حصه کښې واقعات دترغيب دپاره او تخويف دپاره ذکرکوي شيخ القرآن رحمه الله سمط الدرر کښې اوله ليکل ده نو دهغه تفصيل کوو چه اووه بابو يو خاتمه يا دوه حصه اوله حصه اووه بابو دويمه حصه کښې واقعات ثلاثه

اول باب : دابتداء نه تر " يكفرون " () آيت پور او پدیکښې ترغيب الى القرآن او زجر په انکار درسالت او دليل عقلی په توحيد () کښې او تخويف () کښې

دويم باب : د () " وهوالذی " نه تر " لايفلح المجرمون " () پور او پدیکښې اول دليل عقلی () کښې بيا حال دبديختو او نیک بختو تر لسم پور بيا زجر په انکار داخرت او په انکار دقرآن () کښې

دريم باب : د " ويعبدون من دون الله " () نه تر " ماكانوا يفترون " () پور پدیکښې اول زجر په شرک او جواب دمشهور شېه دمشرکينو بيا زجرونه او دليل عقلی او مثال دقرآن او بشارت او تخويف تفصیلی

خلورم باب : د " قل من يرزقکم " () نه تر " وهم لا يعلمون " () پور پدیکښې دلائل اعترافيه ذکرکوي او سخته زورنه په انکار دقرآن () کښې او دمهر دزرونو دکفارو تذکره د () نه () پور او بيا زجر په انکار داخرت او نفی

د تصرف دنبي عليه السلام نه (۱۱) کښې او بيا زجرونه په انکار د آخرت باندې او تخويف ۱۱ پنځم باب : د (۱۲) " الا ان لله " نه تر " هو السميع العليم " (۱۳) پورې او پدیکښې رد د شرک فعلی او ترغيب الى القرآن او بشارت ۱۱ شپږم باب : یوآيت د (۱۴) کښې چه رابلی نو داظن د ۱۱

اووم باب : د (۱۵) هو الذی جعل لکم " نه تر " للكفرین " (۱۶) پورې ۱۱ پدیکښې دلیل عقلی او رد د شبه ۱۱ ، زجر په اتخاذ الولد او تخويف ۱۱ دا اوله حصه تامه شوه که بابونه نه وائې لکه شیخ القرآن ابو الیمان صاحب مد ظله العالی درس کښې نه وائی نو ستاخوخه ده او مضامین دغه شو دبایونو نه وئیلو سره به صرف آسانتیا راشی نو عوامو ته مه وایه او طلباؤ ته دبصیرت سوا کولو دپاره او وایه ۱۱ دغه مضامین داوولې حصه ۱۱ شو ۱۱

دویمه حصه : دویمه حصه او تتمه دسورة د " وائل علیهم " (۱۷) نه تر آخرتر سـورتـه ده ۱۱ پدیکښې واقعیات ثلاثه ذکر کوی چه منکرانو له تخويف او ترغيب ایمان ته د ۱۱ او داعی ته تشجیع ده ۱۱ چه دمصائب پرواه مه کوه او رد د شرکونو او کپړه لکه چه انبیاء کرامو کړې وو ۱۱ او امور مصلحه عندالابتلاء (۱۸) کښې ذکر کوی ۱۱ او بل دفع دعذاب په ایمان نو ایمان ته ترغيب په واقعه د قوم یونس ذکر کوی ۱۱ او د (۱۹) نه تر آخره نفی د شرک فی العبادة (۲۰) او فی الدعاء (۲۱) او فی التصرف (۲۲) او ترغيب قرآن ته او تسلی په آخر کښې نبی علیه السلام ته ۱۱

مقاصد الايات وتناسبها

(۱) الر تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْحَكِيمِ ۱۱ اوله حصه دسورة تر (۲۳) آيت پورې ۱۱ او پدیکښې رد داشراک یعنی د شرک اعتقادی او فعلی او اثبات دمقاصد

اربعه او جواب دشبې د مشرکینو یعنی په غلطه
 عقیده رد په توحید دلائل ذکر کړی
 الر تِلْكَ ترغیب الی القرآن یعنی داراروان
 مضامین چه بیانیری نو داداسه کمزوری مضامین
 مه گنډه دا دزبردست کتاب مضمون او دعوی ده په
 کهلاؤ غورونو ورته غورکړده
 (۱) اَکَانَ لِلنَّاسِ عَجَبًا زجر په داسه
 زبردست کتاب بیان شی نو دانالائقه تعجب شروع
 کړی چه سپر هم پیغمبر کیدل شی او دهغه
 داعی کار ددوی خیر لټول وی
 وَبَشِّرِ الَّذِينَ آمَنُوا بشارت چه اشراک پریردی
 په مقاصد ایمان راوړی او شفاعت قهری نه زړه
 پاک کړی په " مَا مِنْ شَفِيعٍ إِلَّا مِنْ بَعْدِ إِذْنِهِ "
 ایمان راوړی نو هغوی ته خوشحالی
 قَالَ الْكَافِرُونَ زجر په انکار دقرآن چه قرآن
 ته سحر وائی سحر خو څه حقیقت نه لری او
 دقرآن مضمون خو په عقل او نقل او وحی موید
 د اوگورئ لږدعقل دلائل
 (۲) إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي اول دلیل عقلی په
 تصرفات او اختیارات ټول دالله تعالی دی
 مَا مِنْ شَفِيعٍ إِلَّا مِنْ بَعْدِ إِذْنِهِ ددلیل نتیجه
 اثبات دتوحید اول دمشرکینو په عقیده چه ټول
 کارونه الله تعالی کوی چاته هم څه نه دی حواله
 کړی نو ب اجازه سفارشی دکوم راغلو
 ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُم دا پر تفریع دتوحید چه دغه
 کارونو کونک الله تعالی د نو نور اختیارات او
 تصرفات هم دالله تعالی دی نو ولا بل ته آوازونه
 کوئ او اختیارات ورکوئ
 أَفَلَا تَذَكَّرُونَ زجر چه ددلیل نه فائده ولا نه
 اخلئ

بہ مخ تم جی

اِنَّهُ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ۖ ثُمَّ يُعِيدُهُ ثُمَّ يَجْعَلُ لِكُلِّ اُمَّةٍ جُلُودًا مُّخْتَلِفًا ۚ ذٰلِكَ لِيُذَكِّرَ الَّذِيْنَ لَمْ يَرْجِعُوْا اِلَىٰ رَبِّهِمْ اِنَّهُمْ كَانُوْا فِيْ غَفْلَةٍ ۭ

لِيَجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا فَائِدَهُ دَقِيَامَتٍ ۖ وَ دَانِه
چه قیامت کبھی فائده نشته د ۖ او بشارت او
تخوف ۖ

(۱) هُوَ الَّذِي جَعَلَ الشَّمْسُ ضِيَاءً
تر (۲۲) یور

هُوَ الَّذِي جَعَلَ ۞۞۞۞ دریم دلیل عقلی ۞ د فضاء
تصرفاتو ته اوگوره چه دا دجا اختیار د ۞

(۱) اِنْ فِي اخْتِلَافِ اللَّيْلِ ۖ ۗ خُلُومٌ دَلِيلٌ عَقْلِيٌّ
د زماڼه ۚ تصرفات او خلقت هم دالله تعالى د ۚ نو
دومره سوچ نه کوي او بل پس ۚ روان يی او
سفارشي ۚ اجازه جوړوي ۚ

(۱) إِنَّ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا ۖ تَخَوِّفُ مَا بِهِمْ خَوْفٌ مِّنِي نُوَدِّنُهُمْ حِوَارَ الْأَشْجَارِ فَكَانُوا رِجَالًا فَعْوَىٰ ۚ وَهُمْ فِي أَشْدِّ عَذَابٍ ۖ

دنيا دځوان او ددواړو نه دانكار اصل سبب هغه په دنيا مطمئن كيدل دي نو دا بدبخته دي او حال ئې دغه دځورت دځورت

(۱) إِنْ الَّذِينَ آمَنُوا بِبَشَارَتِ ۖ مَا تَوْحِيدِ
اومنلو او اشراک او غلطه عقیده ئې پرېخودله، په "
مَا مِنْ شَفِيعٍ إِلَّا مِنْ بَعْدِ إِذْنِهِ" باندې ئې ایمان راوړو
نودهغه حال اوگورم.

(۱۱) **أَنْ الْحَمْدُ لِلَّهِ** □□□□ **تفریع دتوحید په دلائلو**
باند □ **چه دنیا کسې هم دمومن داعقیده ده**
نواخت کسې به هم دد □ آواز کوی □

(۱۱) وَلَوْ يُعَجِّلُ اللَّهُ لِلنَّاسِ الشَّرَّ أَكْثَرَ تَقِيفٌ ۖ اِنْ هُمْ إِلَّا لَكُمْ بِعَذَابٍ اَوْ

قيامت غواړی نو مهر پر [لکیدل] او عذاب په موقع
 راځی نو ورله موقع ورکوم [
 () وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ الضُّرُّ [] زجر [] چه دا
 مشرک داخل حال نه وینی چه مصیبت راشی نو
 ما رامدد کړی خیال [] راشی چه دا هغه وو چه څه
 حق پرست یرولم خو چه مصیبت لر [] کړم نو بیا
 شریک او حصه دار جوړول شروع کیري [
 () وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَمَّا []
 تخويف [] چه د تیرو حالات د اوگوری چه دایمان د
 نه راوړلو او دشرک کولو او دشفاعت قهری په
 عقیده ساتلو څنگه تباہ شو نو دوی هم چه دغه
 جرم کوی نو تباہ به شی [
 () ثُمَّ جَعَلْنَاكُمْ خَلَائِفَ فِي الْأَرْضِ [] ترغیب
 انقیاد ته چه ستازوند امتحان د [] نو الله تعالی
 درته گوری نو دهغه دخوځ کار اوکړه [
 () وَإِذَا تُنْذِرَ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا [] زجر په انکار
 دقرآن باند [] چه الله تعالی ستاعمل گوری نو لکه
 ستا داعمل شو چه داعی دقرآن نه بندو [] خپله نه
 منل څه چه داعی هم بیان ته نه پریرد [
 إِنَّ أَتَّبِعْ إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ [] دلیل وحی [] چه څه
 خو داخبره دځان نه نه کوم بلکه دا ماته وحی شو [
 ده نو د رد ویدل اختیار ماسره چرته نه راغ [
 () قُلْ لَوْ شَاءَ اللَّهُ [] صداقة دنبی علیه
 السلام [] لرخوسوچ اوکړئ کنه [
 أَفَلَا تَعْقِلُونَ [] زجر [] ستاسو عقل وهلا [] شو [] د []
 او عقل ک [] اندهو [
 () فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ [] زجر په انکار دقرآن [
 چه داس [] کار کوی نو لوئ [] ظالم د []
 إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْمُجْرِمُونَ [] تخويف [] دوی نه دنیا
 کسب کامیابدل [] شی او نه آخرت کسب [
 () وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا
 يَنْفَعُهُمْ [] دریم باب تر () پور []

وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ
 □□□□ زجر او عجز د الهو باطلو □ دقران دانكار
 نتيجه دا شوه چه عاجزه مخلوق بندگی شروع كړه
 او جرم ئ □ داوو □

وَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ شُفَعَاؤُنَا □□□□ دا عقیده د مشركانو
 او شبهه چه ځمونږ سفارشيان دي □
 قُلْ أَتَشْتَبُونَ اللَّهَ □□□□ جواب چه لكه داس □ وي چه
 الله تعالى ته خپل شريك نو وي معلوم تاسو ئ □
 ورته خايئ □ دهغه شريك او حصه دار نشته □
 سُخَّاتُهُ □□□□ دعوى د توحيد او رد د دوى په عقیده
 باند □□

(□□) وَمَا كَانَ النَّاسُ إِلَّا أُمَّةً وَاحِدَةً □□□□ كچرته
 شريك و □ نو يو آسمانى كتاب كښې به ئ □ تذكره
 راغل □ وه □ حالانكه چرته نشته □ نو شرک از کجا
 آمد؟ نو " فَاخْتَلَفُوا □ دا باغيانو اختلاف او کړو □
 وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ □□□□ نو عذاب ولا □ نه راځي □ نو
 جواب وخت مقرر د □□

وَيَقُولُونَ لَوْلَا أُنْزِلَ □□□□ زجر □ خوئى بد را بهانه
 بسيار □ وائى مونږ چه کومه معجزه غواړو هغه
 معجزه راوړه □

فَقُلْ إِنَّمَا الْغَيْبُ لِلَّهِ □□□□ نفى د شرک فى العلم □
 جواب چه ماته دمعجز □ ځائ □ ند □ معلوم نو راوړل
 خو درکنار □

(□□) وَإِذَا أَدْفَنَّا النَّاسَ رَحْمَةً □□□□ زجر په انکار
 دقرآن □ چه د ناشکر ته گوره چه آسوده حال شى
 نو انکار شروع کړى او په قرآن اعتراضات شروع
 کړى □
 قُلِ اللَّهُ أَسْرَعُ مَكْرًا □□□□ تخويف چه بدل د مکر به

ورکړى □
 (□□) هُوَ الَّذِي يُسَيِّرُكُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ □□□□ پنځم
 دليل عقلی او دمخکښي مثال چه تکليف راشى نو
 الله تعالى رامدد کوى او چه سخته لاره شى نو

شرک شروع کړی نو دومره دد حالت نه عبرت نه
اخلی دا دنیا د ختمیدلو ده ماله به راځی

() إِنَّمَا مَثَلُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا مثال چه په دنیا مه
نازیره دا خو د ختمیدلو ده لږ د مثال کښې سوچ
اوکړه

() وَاللَّهُ يَدْعُو إِلَى دَارِ السَّلَامِ ترغیب نو
دا آخرت د سمولو د پاره الله تعالیٰ د توحید دعوت
درکوی نو دا دعوت قبول کړه کته چه آخرت د
برابو ښی او بچ شه نه گور

() لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا الْخُسَىٰ بشارت چه چا
دعوت د الله قبول کړو او شرکونه او دشفاعه
قهري عقیده پریخودله او مقاصد ئ اومل نو
دهغوی پهترینه بدله او نتیجه اوگوره

() وَالَّذِينَ كَسَبُوا السَّيِّئَاتِ تخويف چه
خوک هغه شان روان شو او شرکونه وغیره کوی
نو دهغه انجام او هغه سفارشیان به ئ بچ نه
کړی

() وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا د مشرکانو دخپلو
شریکانو او سفارشیانو بایکات

() قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ خلورم باب تر () پور

قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ شپږم
دلیل عقلی اعترافی چه ددوڅ نه ځان بچ کړئ
څه لږ ددوی نه هم تپوس اوکړه چه دد کارونو
پاره کښې دوی څه وائی

قُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ زجر چه ولا دشړک او
شفاعت قهري نه ځان ساتی سره د اقرار نه به
دغه کارونو چه دغه تصرفات الله تعالیٰ کوی

() فَذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمُ الْحَقُّ تفریع د توحید په
دلیل چه ټول اختیارات د الله تعالیٰ شو نو اوس
بل له اختیارات منل یا شفیع قهري منل دا ضلالت
د

(۱۱) كَذَلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ ۖ تخويف چه مهر
پر ۱ راغلا ۱ د ۱۱

(۱۲) قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ ۖ داهم دليل عقلی
اعترافی ۱ دا مخکښې تیر شو دویم کښې خو
دلته په طریق ۱ داعتراف چه لږد دوی نه پر ۱
دستخط واخله ۱ " اصح الشهادات مايشهد به
الاعداء " ۱

فَأَنَّى تُؤْفَكُونَ ۖ زجر نو بيا ولا ۱ د الله تعالى
دربار نه بل دربار ته اړول ۱ کيرئ ۱
(۱۳) قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ
۱۱۱۱۱ دليل عقلی اعترافی ۱

فَمَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ۖ سره زجر چه بل شريکول
دالله تعالى سره او شفیع قهری گنډل دا ډیره
ناکاره فيصله ده ۱

(۱۴) وَمَا يَنبَغُ أَكْثَرُهُمْ إِلَّا ظَنًّا ۖ زجر باوجود
ددلالتو بيا هم شرکی خبرو پس ۱ تلل تش د گمان
تابعداری ده ۱

(۱۵) وَمَا كَانَ هَذَا الْقُرْآنُ أَنْ يُفْتَرَى ۖ ترغیب
الی القرآن ۱ چه د ظن تابعداری پریردئ او راشئ
داس ۱ زبردست کتاب اومنی ۱

(۱۶) أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ ۖ زجر په انکار دقرآن ۱
دقرآن د دعوت د منلو په ځان ۱ الله اعتراضات
شروع کړي چه داد ځان نه جوړو ۱ ته ۱

(۱۷) بَلْ كَذَّبُوا بِمَا لَمْ يُحِيطُوا ۖ زجر په عناد ۱
چه هيڅ څه مقابله نشی کولا ۱ دمحض عناد دوج ۱
تکذيب کوي ۱

ذَلِكَ كَذَبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۖ تخويف ۱ تر "
بِالْمُفْسِدِينَ " (۱۸) پور ۱۱ چه پخوانو هم دغه شان
تکريب کړ ۱ وو نو څه حال ئ ۱ شو نو هغه شان به
ددوی حال شی ۱

(۳۳) وَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقُلْ لِي عَمَلِي وَتَسْلَىٰ لَهُمُ الْمَنَارَةُ وَالْمُنَادِيُّ ۚ وَمَا إِلَهُكُمُ إِلَّا اللَّهُ يُخْرِجُمُ الْيَوْمَ مِنَ الْعِلْبَرَةِ وَأَخْرَجَ أَزْوَاجَهُمْ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۚ فَسَبِّحْ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ إِنَّهُ كَانَ غَفِيرًا ۝

انکار گوی او ضد او عناد کوی نو په تا باند څه
بوج نشته د ۱۱

(۱۱) وَمِنْهُمْ مَنْ يَسْتَمِعُونَ إِلَيْكَ دد نه ذکر
دختم القلب دوو آیتونو کښې چه د دوی په زړه
مهر لگیدل د نوم فائده دقرآن نه نه اخلي

(۱) إِنْ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ النَّاسَ شَيْئًا ؟؟؟؟ چه الله پر مهر اولکولو نو ددوه خه گناه ده ؟ نو جواب او دختم القلب علت چه الله تعالیٰ په چا ظلم نه کوی خو چه مرچکه خور خله به ترخیگی دوی عناد اوضد کوو نو مهر راغ

(۱۱) وَيَوْمَ يَخْشُرُهُمْ ٱلْعَذَابُ ٱلْأَلِيمُ
تخويف اخروي چه دا به

(۱۱) وَإِنَّمَا تُرِيدُكَ بَعْضَ الَّذِي ۖ تسلی ۖ چه په دنیا کښې هم د عذاب نه خلاصیدل ۖ نشی ۖ

لکه چہ نور و امتونو تہ راخی عذاب لہ نہ راخی

عذاب دانکار په صورت کېښي الله تعالى راولي ﴿﴾
 (۱۱) وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَٰذَا الْوَعْدُ ﴿۱﴾ زجر ﴿﴾ چه دوی

اوکړه چې زړه د راله اوچوو راوله دا عذاب چه به زر وائی چه عذاب راوله کنه ته د عذاب تذکره

(۱۱) قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي ضَرًّا ۖ ۝ ۱۲ حَوَاب او دلیل

وحي په نفی دشرک فی التصرف او نفی دتصرف
دنهی علیه السلام نه □ ماسره دځان اختیارات

نشته نو عذاب او قیامت به څه راولم. دهر څه وخت مقرر د. څه وخت راشي نو عذاب به راشي.

(۱۱) قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَتَاكُمْ عَذَابُهُ ۖ فَيُلْهُوْا بِهِ ۖ وَنُفِثُوا بِهِ ۖ وَتُفَوِّتُوهٖ يُحْزِنُ ۚ

خه تدبیر خلاصی د کړ د صرف په توحید به خلاصی.

(٢٢) ثُمَّ قِيلَ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ۖ تَتَذَكَّرُونَ ۚ

(۱۱) وَيَسْتَنْبِئُونَكَ أَحَقُّ هُوَ ۖ اَثْبَات دقيامت چه دوی اعتراضات کوی خو دا به راخی ۱

قُلْ إِي وَرَبِّي ۖ اَثْبَات دقيامت په قسم لکه دسورة مريم ۱۱، سبا ۱، تغابن ۱۱

(۱۲) وَلَوْ أَنَّ لِكُلِّ نَفْسٍ ظَلَمَتْ ۖ تخويف ۱ چه تيار ۱ اوکړئ مال به مو پکار رانشی ۱

(۱۳) أَلَا إِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ ينظم باب تر (۱۳) پور ۱۱

أَلَا إِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ اووم دليل عقلی ۱ تصرفات او اختيارات دهر څه دالله تعالى دی نو دقيامت راتلل څه بعيد دی چه تاسو تعجب کوئ او ژوند او مرگ ديو الله تعالى په اختيار کښی دی ۱

(۱۴) يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ مَوْعِظَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ ۖ ترغيب الى القرآن او دليل وحی ۱۱ ځايه اعتراضونه پریردئ او ضد او عناد پریردئ ۱ راشئ دا قرآن اومنی ۱ چه د امراضو علاج مو اوشی ۱ دفضول دلائلو په ځان ۱ دقرآن اتباع اوکړئ دادالله تعالى رحمت د ۱۱

(۱۵) قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ لَكُمْ مِنْ رِزْقٍ ۖ رد دشرک فعلی ۱ اختيارات دالله تعالى دی او قرآن اومنی نو دوی ته گوره دځان نه تحريمات شروع کړی او اشراک کوی ۱ چه عقیده دشفاعت قهری اومنی نو بيا دخپلو سفارشيانو دپاره څه حراموی او څه نذرونه کوی لکيا دی نو قرآن په هغ ۱ رد اوکړو چه ولا ۱ افتراء کوئ ۱

(۱۶) وَمَا ظَنُّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۖ تخويف ۱

إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ ۖ امتنان دالله په مهلت ورکولو ۱

(۱۷) وَمَا تَكُونُ فِي شَأْنٍ ۖ رد دشرک فی العلم ۱ لکه چه متصرف الله تعالى د ۱ نو دغه شان

عالم الغيب هم يو الله تعالى د ۱۱ نو صرف هغه
 کارساز او مددگار او گنډه نور شريکان او
 سفارشيان مه جوړوي ۱۲

(۱۱) أَلَا إِنَّ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ ۱۱۱۱ بشارت ۱۲ دد ۱۳ مسئل ۱۴ په
 منلو ولایت ملاویری ۱۵

أَلَا إِنَّ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ ۱۶ منزل دولی ۱۷

(۱۲) الَّذِينَ آمَنُوا ۱۱۱۱ تعريف دولی ۱۸

(۱۳) لَهُمُ الْبُشْرَىٰ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ۱۱۱۱ شرافت او
 کرامت دولی ۱۹

(۱۴) وَلَا يَخْزُنْكَ قَوْلُهُمْ ۱۱۱۱ تسلی ۲۰ چه کله ستا دا

منزل شو نو اوس دوی بد ۲۱ رد ۲۲ وائی او تکلیفات

در رسوی نو مه خفه کړه پد ۲۳ ستاعزت نشی

کمو ۲۴

(۱۵) أَلَا إِنَّ لِلَّهِ مَن فِي السَّمَاوَاتِ ۱۱۱۱ شپږم باب

أَلَا إِنَّ لِلَّهِ مَن فِي السَّمَاوَاتِ ۱۱۱۱ رد دشرک فی

التصرف باند ۲۵ اتم دلیل عقلی ۲۶ دا مسئله مدله ده

پد ۲۷ مسئله عزت ملاویری ۲۸

وَمَا يَتَّبِعُ الَّذِينَ يَدْعُونَ ۱۱۱۱ رد دشرک چه

اختیارات دالله تعالیٰ شو نو دوی چه چه رامدد

کوی نو داصرف ظن د ۲۹ چه حقیقت نه لری ۳۰

(۱۶) هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ ۱۱۱۱

اووم باب تر (۱۷) پور ۳۱

هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ ۱۱۱۱ نهم دلیل عقلی ۳۲ چه

دظن د اتباع په خائ ۳۳ ددلیل اتباع اوکړه ۳۴

(۱۸) قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا ۱۱۱۱ زجر په اتخاذ الولد

چه دادومره ب ۳۵ انصافه دی چه سره ددلیل داوریدلو

نه داس ۳۶ خبر ۳۷ کوی چه دادخدائ ۳۸ نیازولی دی ۳۹ دد

جوابونه کوی ۴۰

(۱۹) قُلْ إِنَّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ ۱۱۱۱ سره تخويف ۴۱ چه

ددا ۴۲ عقید ۴۳ والو انجام ۴۴

(۱۱) وَائِلُ عَلَيْهِمْ تَبَأُ نُوحٍ ۖ اٰتٰهُمُ دَدًا ۖ خَائٍ ۖ نَه دويمه حصه دسورة او خاتمه دسورة ۖ پديکښې واقعات ثلاثه ذکرکوي دتخويف او ترغيب دپاره ۖ

وَائِلُ عَلَيْهِمْ تَبَأُ نُوحٍ ۖ اٰتٰهُمُ دَدًا ۖ اوله واقعه دنوح عليه السلام ۖ چه څنگه هغه په بهادرۍ مسئله رسول ۖ وه داس ۖ اورسوه ۖ او مخالفين د پريبرده چه که نه مني نو داس ۖ به تباہ شی لکه چه قوم دنوح عليه السلام تباہ شو ۖ وو ۖ

(۱۲) فَكَذَّبُوهُ فَتَبَا ۖ وَكَانَ فِي الْفُلِ ۖ دقوم تکذيب او تباہۍ ۖ

(۱۳) ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِ رُسُلًا اِلٰى قَوْمِهِمْ ۖ اجمالی ديرو قومونو انبياؤ تذکره چه هغوی تکذيب کړ ۖ وو ۖ نوڅنگه تباہ شو ۖ دلته واقعات په لنډو ذکرکوي ۖ ځکه دتخويف دپاره دی چه هغوی شرک کړ ۖ وو او عقیده دشفاعت قهری نو هغه پکار رانغله نو ستاسو به هم پکار رانشۍ ۖ

(۱۴) ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ مُوسٰى ۖ دويمه واقعه دموسى عليه السلام ۖ چه هغه څنگه مسئله رسول ۖ وه نو قوم تکذيب او هلاکت دهغوی ذکر کوي ۖ آيتونه آسان مربوط دی خو دموسى عليه السلام بيان دهغوی انکار د ۖ او مناظره او حق پرسستو ته اذيتونه په ۖ کښې او دموسى عليه السلام تلقين دتوکل ۖ ۖ کښې او ذکر دامور مصلحه په وخت دامتحن کښې چه سخته راځي نو توجه الله تعالى ته کوه په ۖ کښې ۖ

(۱۵) وَقَالَ مُوسٰى رَبَّنَا ۖ آخر کار دموسى عليه السلام بد دعاء ۖ او دفرعون هلاکت او تباہۍ په وخت اورده کلمه وئيل ۖ کښې خو پکار رانغله ۖ نو عبرت اغستل پکار دی ۖ

(۱۶) وَلَقَدْ بَوَّأْنَا بَنِي اِسْرَآئِيلَ مُبَوَّآ صِدْقٍ ۖ بشارت بنی اسرائيلو ته ۖ دهغوی نجات ۖ او علم نه روستو اختلاف ۖ

**به شیءٍ اِنْ الذِّیْنَ حَفَّتْ عَلَيْهِمْ ؕؕؕؕ تخويف چه ضدیان
دی او عنادیان دی نو د عذاب په راتلو به اومنی
کږه خله به سوکه نه سمیری**

(۱۱۱) قُلْ اَنْظُرُوا ۱۱۱۱ زور ته څه حاجت ده دلائل موجود دي ۱ خو ضدیان فائده نه اخلي ۱

يَا أَيُّهَا النَّاسُ ۖ رُدُّوا شُرُكُكُمْ فِي الْعِبَادَةِ ۖ

(۱۱۱) وَلَا تَدْعُ مِنْ دُونِ اللَّهِ ۚ رُدُّوا شُرُكُكُمْ فِي

الدُّعَاءِ ۚ ۖ مَا حَاجَتُوكُمْ فِي شَيْءٍ مِنْ دُونِ اللَّهِ ۚ

(۱۱۲) وَإِنْ يَمْسَسْكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا فُتْرَ ۚ وَ

الْصَّرْفَ ۚ نُوْرٌ سَفَرُشَانُو تَه خَه حَاجَت د

وَأَضْمِرْ حَتَّى يَخُكَّمَ اللَّهُ ۖ ۖ سره تسلی ۖ چه
انتظار کوه دفیصله ۖ دالله تعالیٰ او هغه الله بهتره
فیصله کوی ۖ (الله تعالیٰ دِ خُما درهایئ هم بهتره
فیصله اوکری او دجیل دمصائبو نه دِ ماخلاص
کری ۖ دجیل په تنهایئ کنبې دالله په فیصله ناست
یم الله دِ خُما دزره تسلی اوکری ۖ آمین) ۖ
حاصل دسورة

امتیازات

(۱) مَا تَكُونُ فِي شَأْنٍ (۲) إِلَّا أَنْ أُولِيَاءَ اللَّهِ (۳) مَنْزِلٌ ، تَعْرِيفٌ ، كَرَامَتٌ دَوْلِيَّةٌ

□□□□□

تمت سورة يونس بعون ملك الجن والانس

١١ هـ ١١١١ هـ يوم الاحد ١ اكتوبر ١١١١ هـ : ١١ : ١١ ظهر

١١١١١١١١١١

□

سورة هود

سورة هود مکی سورة د □ په نزول کښې دوه پنځوستم (□□) نمبر د □ □ پس دسورة یونس نه نازل شو □ د □ □ او په ترتیب دسورتونو کښې یولسم (□□) سورة د □ □ پس دسورة یونس نه □

ربط دمخکښې سورة سره

مناسبت دسورة یونس دسورة هود سره په گڼرو وجوهو باند □ د □ □

اوله وجه : په سورة یونس کښې ډیر رد دشرک فی التصرف او شرک فی الدعاء وو نو په سورة هود کښې رد دشرک فی العبادة او فی العلم د □ □ چه باب پوره شی □ او تکمیل راشی □

دویمه وجه : په خاتمه دسورة یونس کښې حکم دتوحید او داتباع دمایوحي وو نو په سورة هود کښې د □ □ تفصیل کوی □

دریمه وجه : په یونس کښې په مسئله دلائل عقليه وو نو په سورة هود کښې دلباوس نقلیه په توحید ذکر کوی □ لکه اعراف چه پس دانعام نه وو □

څلورمه وجه : مخکښې سورة کښې دمشرکینو استهزاء ذکر وه □ نو د سورة کښې جزاء او سزاء دمشرکینو ذکر کوی □

پنځمه وجه : مخکښې سورة کښې نفی دشفاعت قهری اوشوه نو پد □ سورة کښې پر □ تفریع دعبادت کوی چه بل څوک سفارشی ب □ اجازته نشته د □ نو عبادت یو الله تعالی له اوکړه □

دعوی دسورة

دسورة مرکزی مسئل □ چه بیانوی نو هغی څلور دی □

(□) العبادة لله وحده □ چه دعبادت حق صرف دالله تعالی د □ (□) آیت کښې □

(۱) نفی دشرک فی العلم ۱ چه په پتو صرف الله تعالى پوهیری ۱ (۲) آیت کښې ۱
 (۳) الترغیب فی التبلیغ ۱ مسئله په بهادرئ اورسوه ۱ (۴) کښې ۱
 (۵) التسلية للنبي ۱ ۱ خفه کیره مه تاسره دلائل دی ۱ (۶) کښې ۱

داخلور مسئل ۱ بیانوی دوه مسئل ۱ پکښې فرعی دی چه روستی دی او دوه مسئل ۱ پکښې اصلی دی اول ۱ دوه مسئل ۱ او دا په عجیب انداز دا سورة بیانوی ۱ د دعوو په مینځ کښې مناسبت هم ظاهر د ۱ : چه عبادت دالله تعالى حق د ۱ ځکه چه هغه عالم الغیب د ۱ په هر څه پوهه د ۱ او دا مسئله په بهادرئ اورسوه که چرته پدیکښې مصائب راځی نو برداشت کړه تسلی ساته کامیابی ستاده ۱ ځکه چه ته په دلیل باند ۱ ئ ۱ ستا مخالف به تباه شی ۱ خلاصه دسورة

سورة دامسل ۱ په انداز غریب بیانوی ۱ پد ۱ باند ۱ واقعات دانبیاء کرام علیهم الصلوة مرتب کوی ۱ دابتداء نه تر " افلا تذکرون " (۷) پور ۱ داخلور وایه دعو ۱ ذکر کوی او پکښې یو دلیل عقلی او زجر او تخویفات او بشارات ۱ بیا د (۸) نه تر (۹) پور ۱ واقعات شپږ دانبیاء کرامو ذکر کوی په د ۱ مسائل اربعو باند ۱ اول در ۱ واقعات واقعه دنوح علیه السلام ، او دهود ث اودصالح علیه السلام دا په اوله مسئله اصلاً چه العبادة لله وحده او نور ۱ مسئل ۱ تر ۱ نه تبعاً معلومیری نو عالم الغیب هم الله تعالى د ۱ او مسئله په بهادرئ اورسوه لکه چه د انبیاء رسول ۱ وه او تسلی ساته کامیابی ستا ده ۱ او مخالف به د تباه شی ۱ بیا واقعه دابراهیم او لوط علیهما السلام په دویمه مسئله ذکرکوی ۱ چه عالم الغیب یو الله د ۱ ابراهیم او لوط علیهما السلام په پتو نه پوهیری ۱ دفرشتو دحال نه خبر

نه شو. پنځمه واقعه دشعيب عليه السلام دا اصلاً په اوله مسئله چه شعيب عليه السلام هم پد مسئله راغلا. وو چه العبادة لله وحده او نور تر هم معلوميری چه هغه مصائب برداشت کړی وو په تبليغ کښې نو ته هم برداشت کړه. بيا واقعه دموسی عليه السلام دتسلئ دپاره ذکر کوی او دټولو واقعاتو نه روښتو (د کښې ورله نتیجه راوباسی چه هغه خپلو الهو خلاص نه کړل. بيا تخويف او بشارت ذکر کوی. د تلقين داستقامت امور خمسه امور مصلحه ذکر کوی چه کلک شه او تخويف دنیوی ذکر کوی او اخروی (د کښې حکمت دواقعاتو او آخری آیت خلاصه دټول سورة ده. دسورة څلور واړه مسائل پکښې ذکر کوی. گویا چه سورة کښې تمهید، مقصد او خاتمه دی. تمهید پور مسائل پکښې ذکر کوی او مقصد کښې واقعات پور او خاتمه کښې نتائج د فریقین او خلاصه چه کوم مسائل ابتداء کښې هغه بیانوی.

مقاصدالایات وتناسبها

(الر کتابُ أَخْكَمَتْ آيَاتُهُ) ترغیب الی القرآن داراروان سورت چه کوم مضامین بیانوی نو دا ډیر اهم مضامین دی. ځکه نسخه پر نه راځی اوصاف صاف دی څه خفا پکښې نشته او رالبرونک. هم ډیر اوچت نو لهـذا دا څه په توجه واورئ. دا کتاب څه مسئله کوی؟

(أَلَا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ) دعوی اول چه " العبادة لله وحده " دا کتاب دا مسئله کوی چه عبادت حق دیو الله تعالی د دبل چا نه د.

إِنِّي لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ صداقة دنبی عليه السلام څه دد مسئله داعی یم نو اومنی.

(۱) وَأَنْ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ۖ تَرْغِيبٌ إِلَى التَّوْبَةِ ۖ
 راشی که مخکشی مو د "الا تعبدوا الا اياه" خلاف
 کړ وې نو توبه اوباسی اوس مو وخت د
 وَإِنْ تَوَلَّوْا ۖ تَخَوِّفٌ لِّكَ نَهْ مِنْ نُو عَذَابٍ بِهِ
 راشی
 (۲) إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ ۖ اثْبَاتٌ دَقِيَامَتٍ بِهِ دَاخِ
 بعیده نده الله تعالى به مخ له خئی
 (۳) أَلَا حِينَ يَسْتَغْشُونَ ثِيَابَهُمْ ۖ دَعْوَى دَوِيمَةٍ ۖ
 نفی دشرک فی العلم ۖ او عبادت حق خکه صرف
 دیو الله تعالى د ۖ چه هغه عالم الغیب د ۖ بل شوک
 عالم الغیب نشته د
 (۴) وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ ۖ دَاهِمٌ مَخْشِي
 سره متعلق چه هر میر، چینج ۖ ورته معلوم د ۖ او
 رزق ورلم ورکوی
 (۵) وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ ۖ دَلِيلٌ عَقْلِي بِهِ
 توحید چه عبادت حق خکه دالله تعالى د ۖ چه دا
 کارونه هغه کوی
 وَلَئِنْ قُلْتَ إِنَّكُمْ مَبْعُوثُونَ ۖ زَجْرٌ بِهِ انْكَارٌ
 دقیامت باند ۖ داس ۖ دلائل بیان شی او د ۖ ب
 انصافوته گوره چه دوی خنکه تیوسونه او
 اعتراضونه او انکار کوی
 (۶) وَلَئِنْ أَخَّرْنَا عَنْهُمْ الْعَذَابَ إِلَى أُمَّةٍ مَعْدُودَةٍ ۖ
 داهم زجر د ۖ چه عذاب غواری
 أَلَا يَوْمَ يَأْتِيهِمْ لَيْسَ مَصْرُوفًا عَنْهُمْ ۖ تَخَوِّفٌ
 بیا به ۖ مقابل ۖ طاقت اونه لر
 (۷) وَلَئِنْ أَدْنَا إِلَى الْإِنْسَانِ مِثْرًا ۖ زَجْرٌ بِهِ دَدٌ
 انسان ناپشکره او ب ۖ انصافه داحال د
 (۸) إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا ۖ بَشَارَتٌ صَابِرِينَ ۖ
 دد ۖ مقابله کشی اوگوره شته د ۖ چه مصیبت
 کشی صبر کوی نا امیدی نه اختیاروی نو دهغوی
 نتیجه اوگوره ۖ او خوشحالی کشی مستیری نه
 بلکه شکر کوی

(۱۱) فَلَعَلَّكَ تَارِكٌ بَعْضَ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ ۖ وَدَرِمَهُ
مسئله دسورة الترغيب فی التبلیغ ۱۱ چه دوی دا
رویه چه د ۱ اولیدله او یا چه کوم اعتراضونه کوی
په تا باند ۱ دد ۱ وج ۱ چرته " بَعْضَ مَا يُوحَىٰ " چه
هغه مسئله چه دخلقو دمزاج مخالف وی اولعباده
لله وحده داچرته پر ۱ نه ایرد ۱ بلکه صاف بیان کړه
اورسوه ستا په ذمه بیان د ۱ مثل ندی هغه دالله
تعالیٰ ذمه داری ده ۱

(۱۲) أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ ۖ زَجَرَ بِهِ انْكَارُ دِقْرَانٍ ۖ
دا ب ۱ انصافه په تاسو داس ۱ اعتراضونه کوی او
قرآن نه او ستا مسئله ۱ د العبادة لله وحده ته
افتراء وائی نو داس ۱ طریقه سره ئ ۱ خاموش
کړه ۱

(۱۳) قَالُمْ يَسْتَجِيبُوا لَكُمْ ۖ مَقْصِدُ دِقْرَانٍ وَرْتَهُ
دعجز وخت کسبې بیان کړه چه هغه توحید د ۱ ۱
فَهَلْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ۖ دعوت انقیاد ته چه راشئ
اومنی ۱

(۱۴) مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ۖ تَرْهِيدُ مِنَ
الدنيا او تخويف ۱ چه دامسئله ۱ نه منی او قرآن نه
منی نو په دنیا دهوکه د ۱ نو دد ۱ وج ۱ نه ئ ۱ قرآن
پریخود ۱ نو آخرت کسبې ورله دا دنیا پکار نه راځی
او اور په ئ ۱ خائ ۱ شی ۱

(۱۵) أَفَمَنْ كَانَ عَلَىٰ بَيْتَةٍ مِنْ رَبِّهِ ۖ خُلُومُهُ
مسئله دسورة چه " التسلی " ۱ مسئله رسوه په
بهادری ۱ ددوی داعترضونو فکر مه کوه تسلی
ساته چه کامیابی ستا ده ۱ ځکه چه ته په دلیل
باند ۱ ئ ۱ او دنبی علیه السلام په صداقة باند ۱
دلیل نقلی ، عقلی او وحی په یوایت کسبې ۱
عَلَىٰ بَيْتَةٍ عَقَلَىٰ ۖ وَيَتْلُوهُ شَاهِدٌ مِنْهُ وَحَىٰ ۖ وَمِنْ
قَبْلِهِ كِتَابُ مُوسَىٰ إِمَامًا ۖ نقلی ۱

نوهر قسمه دلائل درسره دی نو غم دڅه د ۱ ۱

(۱۱) أُولَئِكَ لَمْ يَكُونُوا مُعْجِزِينَ ۖ تَخَوِيفَ ۚ هَهُ
 ذِمَّةٌ دَارِئٌ بِهِ ۖ بِكَارِ رَانِشَى ۖ
 (۱۲) إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ بَشَارَتِ
 مِنْوَنُكَو تَه ۖ

(۲۲) مَثَلُ الْفَرِيقَيْنِ كَالْأَعْمَى وَالْأَصَمِّ ۚ وَآيَاتُ اللَّهِ تُدْرِكُ الْكَافِرِينَ
 وضاحت دیارہ دمنونکو او نه منونکو مثالونه چه
 کوم دِ په خان سود دِ او خان دِ په کومه کبشي
 خوش دِ

(۱۱) وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ ﴿١﴾ اوس په
 څلورو مسئلو باندې واقعات سته ذکر کوي دا اوله
 واقعه په اوله مسئله باندې چې "العبادة لله وحده"
 اوگوره نوح عليه السلام پدې مسئلې راغلې ووې
 هغه دامسئله بيان کړې وه او دقوم اعتراضونه
 اونه منل په (۱۱) کښې نفی دشرک فی العلم چې
 دویمه مسئله ده او نفی دشرک فی التصرف ده
 بیا دقوم سخت انکار او دنوح عليه السلام کشتی
 جوړول اودقوم غرقیدل چې چا اونه منله نو تباه
 شو نو "فاصبر" آخره کښې چې تسلی ساته
 کامیابی ستا ده په نرتوب مسئله اورسوه چې نوټول
 مسائل پکښې راغلل داواقعه ربطونه دآیتونو
 ظاهر دی تر (۱۱) پورې ده سره صداقة دنبی علیه
 السلام نه په (۱۱) کښې چې ته حق پیغمبر ؐ
 ځکه دا واقعات بیانومه

(۱۱) وَإِلَىٰ عَادٍ أَخَاهُمْ هُودًا ۖ دُوَيْمَهُ وَقَعَهُ دِهْدُودٌ عَلَيْهِ السَّلَامُ بِهِ أَوَّلَهُ دَعَا بَانِدٌ ۖ جِهْ هُودٌ عَلَيْهِ

السلام هم دد مسئل دعوت کړ وو پد راغل وو دا ئ په بهادري رسول نو آخر کښې کاميابی دهغه شوه او عاديان تباه شو په ،،، کښې دهود ت بهادري داتر " قوم هود " (،،،) پور ذکرکوي دواقع ايتونو کښې دربط او مناسبت خفاء نشته د ورسره تخويف هم شو منکرينو ته چه منکر تباه شوی وو

(،،،) وَإِلَى تَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا دريمه واقعه دصالح عليه السلام په اوله مسئله باند چه " العبادۃ لله وحده " پد مسئله صالح عليه السلام هم راغل وو او هغه په بهادري دا مسئله رسول وه نو ته هم اورسوه او آخر دهغه قوم چه نه وه منل نو تباه شو او منونکی خلاص شو په ،،،،، کښې تخويف شو او واقعه تر ،، پور ده ايتونه واضح دی

(،،،) وَلَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبُشْرَى خلورمه واقعه په دويمه مسئله باند ذکرکوي چه " عالم الغيب صرف الله تعالى د نه بل څوک " اوگوره ابراهيم عليه السلام دفرشتو دحال نه خبر نشو نو بل به څوک په غيبو پوهه شی دفرشتو راتلل دهغه نه پيژندل او دبحی بشارت او دابراهيم عليه السلام دلوط عليه السلام باره کښې خبره کول تر (،،،) پور

(،،،) وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا سَيِّئًا بِهِم داواقعه دمخکښې واقعه ذيل او لمن ده تذکره دلوط عليه السلام چه هغه هم دفرشتو دحال نه خبر نشونو معلومه شوه چه عالم الغيب صرف الله تعالى د نه بل څوک دلو پريشانی دقوم سرکشی اودفرشتو حقيقت خکاره کول اودقوم هلاکت تر (،،،) پور ذکرکوي کښې تخويف هم شو

(۱۱) وَإِلَىٰ مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا ۖ يَنْخُمُّهُ وَقَعُهُ
 دشعيب عليه السلام اصاله په مسئله اوله باند ۱۱ چه
 "العبادة لله وحده" ۱۱ شعيب هم دد ۱۱ مسئله ۱۱ بيان
 کړ ۱۱ وو او دا مسئله ۱۱ راوړ ۱۱ وه ۱۱ دهغه بيان او
 تبليغ او دقوم انکار او دهغوی هلاکت نو ترغيث
 فی التبليغ او تسلي تر ۱۱ هم معلوم شوه ۱۱، ۱۱
 کښې تخويف او واقعه به ختم شی چه ستامخالف
 به هم راس ۱۱ تباہ شی ۱۱

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُّبِينٍ (۱۲)
 شپږمه واقعه دموسی عليه السلام په خلورمه
 مسئله چه تسلي ساته ته په حقه ۱۱ مصائب
 برداشت کړه ۱۱ ستا کامیابی ده لکه چه موسی
 علیه السلام برداشت کړی وو نو کامیابی دهغه وه
 فرعون تباہ او برباد شو نو ستا مخالف به هم تباہ
 او برباد شی ۱۱ ورسره تخويف هم شو ۱۱ کښې ۱۱
 (۱۳) ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغُرَىٰ ۖ صَدَاقَةُ الرُّسُولِ
 تاته دد ۱۱ پته نه وه دامونږتاته بيان کړل ۱۱ معلومه
 شوه ته حق پیغمبر ۱۱

(۱۴) فَمَا أَغْنَتْ عَنْهُمْ آلِهَتُهُمْ ۖ مَا مَرْبُوطٌ بِتَوَلُّو
 واقعاتو سره ۱۱ چه مونږ دامخالفین هلاک کړل او
 مخالفین لره چه کوم ددوی معبودان وو نو هغوی
 بچ نه کړل ۱۱ شرک ورلره هلاکت او تباہی سواکړه ۱۱
 لکه سورة الاحقاف ۱۱

(۱۵) كَذَلِكَ أَخْذُ رَبِّكَ ۖ تَخْوِيفٌ دُنْيَوِيٍّ
 دا انجام د ۱۱ نو که دوی هم شرک کوی نو دغه
 انجام به ۱۱ شی ۱۱

(۱۶) إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً ۖ تَخْوِيفٌ آخِرُوِيٍّ
 دقیامت چه عبرت واخلي آخرت راروان د ۱۱ او د
 قیامت هیبت ۱۱

(۱۷) فَمِنْهُمْ شَقِيٌّ وَسَعِيدٌ ۖ قِيَامَتُ كُفْرِيٍّ
 چه نه منونکی اشقیاء او منونکی سعداء او نیک
 بخته شو ۱۱

(۰۰۰) فَأَمَّا الَّذِينَ شَقُّوا فِي النَّارِ ۖ تَخْوِيفَ
 اشْقِيَاؤُهُ تَه ۖ جَه بَدْبَخْتَه به تَبَاه شَي ۖ
 (۰۰۰) وَأَمَّا الَّذِينَ سُعِدُوا فِي الْجَنَّةِ ۖ بَشَارَتِ
 مَنُونِكُو اَوْ سَعْدَاؤُ تَه ۖ
 (۰۰۰) فَلَا تَلُكُ فِي مِرْيَةٍ ۖ تَسْلَى ۖ جَه دَوَى هَم
 دَمَشْرَانُو پَه طَرَز رَوَان دى نو تَبَاه به شَى تَسْلَى
 سَاتَه سَزَا پَه وَرْتَه مَلَاؤُ شَى ۖ
 (۰۰۰) وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ ۖ تَسْلَى لَكَ جَه
 سَتَا كِتَاب كَشَبِ خَلَا ف شَو ۖ وَو نو دَمُوسَى عَلَيْهِ
 السَّلَام كِتَاب كَشَبِ هَم خَلَا ف شَو ۖ وَو نو خَه نَاشِنَا
 نَدَه ۖ دَا ضَدْيَان دى ۖ
 وَلَوْ لَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ ۖ جَوَاب دَسْوَال ۖ نو پَد ۖ
 اخْتِلَاف كُونِكُو بَانَد ۖ عَذَاب وَلَ ۖ نَه رَاخَى ۖ نو جَوَاب
 جَه وَخْت مَقَرُّ د ۖ
 (۰۰۰) وَإِنْ كَلَّا لَمَّا لِيُؤْفِقِيَهُمْ رَبُّكَ ۖ تَخْوِيفِ
 اخْرُوى وَخْت رَارَوَان د ۖ نو هَر چَاتَه به بَدْلَه مَلَاؤُ
 شَى ۖ
 (۰۰۰) فَاسْتَقِمْ كَمَا أُمِرْتَ ۖ نو جَه وَاقِعَاتِ
 دِوَاوَرِيدَل نو اَوْس تَرْغِيبِ اسْتِقَامَت تَه اَوْ اَوَامُورِ
 خَمْسَه اَمُورِ مَصْلَحَه دِپَارَه دَثَبَتِ اَوْ نَصْرَتِ الهَى
 جَه پَد ۖ پَنخُو كَارُونُو كَلَك شَه الله تَعَالَى به دِ اَمْدَادِ
 كُوى ۖ
 فَاسْتَقِمْ ۖ اَمْر اَوَّل ۖ وَلَا تَطْغَوْا ۖ اَمْر ثَانِى دَا كَارِ
 هَم كُوه ۖ
 (۰۰۰) وَلَا تَزْكُتُوا إِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا ۖ اَدَبِ ثَالِثِ جَه
 بَائِيكَاتِ اَوْ كَرِئِ دِظَالَمَانُو نَه ۖ
 ۖ نَه كِيرِى دِ شَاهَانُو مَلَنگانو سِرَه كَلِى ۖ چَرْتَه
 عَزِيزِ خَانِ چَرْتَه مَلَنگِ عَبْدِ الرَّحْمَانِ
 (۰۰۰) وَأَقِمِ الصَّلَاةَ طَرَفِي النَّهَارِ ۖ اَمْر رَابِعِ
 اَدَبِ رَابِعِ ۖ
 (۰۰۰) وَاصْبِرْ فَإِنَّ اللَّهَ ۖ اَمْر خَامِسِ ۖ دَد ۖ پَنخُو
 اَدَابُو لِحَاظِ اَوْ كَرِئِ الله به مَدَدِ كُوى ۖ

(۳۳۳) فَلَوْلَا كَانَ مِنَ الْقُرُونِ ۖ ۖ تخويف دنیوی ۖ
 چه تسلی ساته او په دغه ادبو کله که نو لکه چه
 مخکښې اقوام تباہ شوی وو نو دابه هم تباہ شی ۖ
 (۳۳۳) وَمَا كَانَ رَبُّكَ لِيُهِلِكَ الْفَرَى ۖ ۖ ددغه کلو په
 هلاکت کښې الله تعالی ظالم نه وو بلکه هغوی
 کښې اصلاح یعنی توحید نه وو ۖ

(۳۳۳) وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَجَعَلَ النَّاسَ ۖ ۖ حکمة
 باختلاف ۖ چه جبری ایمان مطلوب ند ۖ ۖ او دا دنیا
 دارالامتحان د ۖ او امتحان په اختلاف کښې د ۖ ۖ
 (۳۳۳) وَتَمَّتْ كَلِمَةُ رَبِّكَ لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ
 وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ۖ تخويف ۖ نو اومنی ولا ۖ ۖ خان د

دوزخ مستحق کوئ ۖ
 (۳۳۳) وَكَلَّا نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الرُّسُلِ ۖ ۖ حکمت
 دواقعاتو دبیان ۖ چه دا واقعات بیان شو نو پد ۖ
 کښې مسئله هم واضحه شی او عبرت کونکی تر ۖ
 عبرت هم اغیست ۖ شی که عبرت واخلی ۖ

(۳۳۳) وَقُلْ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ ۖ ۖ شجاعت دداعی
 او آخری بیان ۖ چه تاسو خو نه منئ خو ۖ ۖ ستاسو
 د نه منلو دوج ۖ خپل کار نه پریردم ۖ ۖ به خپل بیان
 کوم تاسو خلاف او اعتراضات او مصائب رسوی
 ستاسو خپل کار ۖ ۖ خپل کار او دنتائج انتظار
 تاسو هم کوئ او ۖ ۖ هم انتظار کوم پته به
 اولکی ۖ

(۳۳۳) وَلِلَّهِ غَيْبُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ ۖ آخری آیت
 حاصل دسورة ۖ په ابتداء کښې اول دعبادت مسئله
 او دلته دعلم الغیب مسئله مخکښې کړه ۖ دا دلیل
 ورپس ۖ دعوی ۖ هلته اول دعوی او بیا دلیل ۖ چه
 هغه الله عالم الغیب د ۖ نو نتیجه چم " فَاعْبُدْهُ ،
 العبادة لله وحده ۖ " إِلَيْهِ يُرْجَعُ الْأُمُورُ كُلُّهُ ۖ ۖ دا تسلی
 ده ۖ چه ستا او دمحالف معامله به الله تعالی ته
 واپس شی ۖ وَتَوَكَّلْ عَلَيْهِ ۖ ۖ ترغیب فی التبلیغ ۖ
 دخلور واره مسئل ۖ په آخر دسورة کښې ذکرکړ ۖ ۖ

حاصل دسورة

عظيم الشأن كتاب پد مسئله راغل د چه " العبادة لله وحده " او دا څه ناشنا مسئله نده پد باند نوح ، هود، صالح او شعيب عليهم السلام راغلي وو او عبادت څكه دهغه حق د چه هغه ذات عالم الغيب د بل څوك نه فكر نه كو ابراهيم او لوط عليهما السلام دفرشتو د حال نه ندى خبر شوى نو بل به څوك خبر شى نو دامسئله په بهادرئ اورسوه لكه چه د انبياؤ رسولا وه ستا مخالف به تباہ شى لكه چه د د انبياؤ مخالف تباہ شوى وو او تسلى ساته چه ته په حقه ئ تاسره دلائل دى مصائب راځي نو دموسى عليه السلام په حال ځان له تسلى وركوه دا واقعات ستا د صداقة نځه ده او تسلى د پر هم كيرى نو دمسائل څه په بهادرئ اورسوه

امتيازات

() وکان عرشه على الماء
 () افمن كان على بينة () په يو آيت كښې در دلائل په صداقة الرسول باند
 () هم ارادلنا بادي الراى داباطل خلقو په حق پرستو او د پيغمبر په صحابو اعتراضونه
 () سا وى الى جبل د مشرك اعتماد هميشه په غير الله وى () بسم الله مجريها ومرسها
 () مامن دابة الا هو اخذ بناصيتها () الاداب الخمسه

() ولذا لك خلقهم د اختلاف حكمة () فلولا كان من القرون اولو بقية
 () وكلا نقص عليك من انباء الرسل واقعات د حكمت

١٤٤٤ هـ ١٠ أكتوبر ٢٠٢٢ ء يوم الاحد : ١١ عصر

أنا المسكين الى الله ابو حماس ابن عبدالمتين
رحمه الله الرحيم

أنا المسكين الى الله ابو حماس ابن عبدالمتين
رحمه الله الرحيم

□

سورة يوسف

سورة يوسف مکی سورة د□ په نزول کښې در□
پنځو ستم (□□□) نمبر د□ پس د سورة هود نه نازل
شو□ د□ او په ترتيب د سورتونو کښې دولسم (□□)
نمبر د□ هم پس د سورة هود نه□

ربط دمخکښې سورة سره

د سورة يوسف مناسبت د سورة هود سره په
مختلفو وجوهو باند□ د□□ خذ□ دهغ□ نه:

اوله وجه : په سورة هود کښېچه کوم□ مسئل□ بيان
شو□ و□ نو اوس هغه مسائل په سورة يوسف
کښې بيانوي په زيات وضاحت سره په واقعه د
يوسف عليه السلام باند□□

دويمه وجه : په سورة هود کښې دعوت د انبياء کرام
عليهم الصلوة وو " اعبدوا ربکم " چه عبادت حق
دالله تعالى په فراخه زمکه کښې دعوت وو نو
سورة يوسف کښېوائي چه دا دعوت لکه چه انبياء
کرامو په ارض واسعه کښېورکړ□ وو نو په ارض
محبوسه يعنې جيل کښې هم انبياء کرامو د□
دعوت ورکوو لکه دعوت د يوسف عليه السلام په
جيل کښې شو □□ کښې□

دريمه وجه : په سورة هود کښې اووئيل چه تسلي
ساته مصائب برداشت کړه آخری خوشحالی به
ستا وي نو په سورة يوسف دهغ□ نمونه چه يوسف
عليه السلام برداشت کړل مصائب او آخری
خوشحالی دهغه شوه□

□ تندي باد مخالف س□ نه گهبرا □ عقاب يه تو
چلتی ه□ تجه□ اونچا اژان□ کيل□

(الله تعالى د خما دا جيل هم خما دعزت او
دترقي سبب اوگرځي په دين کښې دا ظالمان خما
د□ عزته کولو کوشش کوي په دروغه کيسونه

جوړولو ته چه په يوسف عليه السلام ؑ جوړول خو " انما اشكو بشى وحزنى الى الله " او كيږي هغه چه الله او غـواړي " ان العزة لله جميعا " ابو حماس عامر ؑ

څلورمه وجه : سورة يوسف دسورة د آخرى آيت د پـاره دليل نقلى د ؑ چه په غيبو الله پوهيږي يعقوب ث ند ؑ پوهه شو ؑ او توكل عليه لكه چه هغه توكل كـړ ؑ وو او اليه يرجع الامر كله ؑ لكه نتيجه د يوسف عليه السلام چه آخر ورته رونيږه په سجده پريوتل نو داخرى آيت دليل نقلى شو ؑ

پنځمه وجه : په سورة هود كښي اوو ؑ چه عالم الغيب يو الله تعالى د ؑ نو دلته ورسره وائي چه كار ساز متصرف هم صرف يو الله تعالى د ؑ او گوره يعقوب ث او يوسف عليه السلام وائي چه " ان الحكم لله " اختيارات صرف ديو الله تعالى دى نو عبادت دهغه حق د ؑ دبل چا نه نو صرف دهغه عبادت او كړئ ؑ

دعوى دسورة

دسورة دعوى او مركزي مضمون او مسئله هغه هغه څلور مسائل دى كوم چه دسورة هود وو ؑ خو په زيات وضاحت سره يعنى په هغه تنويرو د ؑ په ذكر كولو دواقع ؑ د يوسف عليه السلام باند ؑ اوله مسئله چه عالم الغيب الله تعالى د ؑ

دويمه مسئله چه كار ساز متصرف هم صرف يو الله تعالى د ؑ يعنى اختيارات دالله تعالى چليږي ؑ دريمه مسئله صداقة الرسول ؑ چه نبى عليه السلام دالله تعالى حق پيغمبر د ؑ

څلورمه مسئله : التسلية عند المصائب ؑ چه مصائب راځي نو برداشت كوي ؑ او نفى دشرک فى العبادة په ؑ كښي ؑ داو ل ؑ مسئل ؑ به دواقع ؑ د يوسف عليه السلام نه ثابتيږي او خكاره كيږي به

خلاصه دسورة

دسورة دابتداء نه ۱ آيت پور ۱ ترغيب الى القرآن او
صداقة دنبي عليه السلام ۱ بيا د ۱ آيت نه واقعه
ديوسف عليه السلام ذكر كوي تر آيت ۱۱۱ پور ۱۱ او
په واقعه كښې به نفى دعلم غيب دغيرالله نه او
نفى دتصرف دغيرالله نه او صبر په مصائبو كښې
لكه چه يعقوب ثكړ ۱ وو ۱ او هغه ۱ دجيل او كوهى
نه نه وو بچ كړ ۱ نه ورته معلوم وو او تضرع او
عاجزى ديعقوب ث او د يوسف عليه السلام ۱۱۱
كښې ۱ نو ټول انبياء كرام الله تعالى ته عاجز
دى ۱ بيا د ۱۱۱ نه ۱۱۱ پور ۱ دنبي عليه السلام صداقة
او روستو دهغ ۱ نه د تسلي مضمون او ختم
دسورة په ترغيب الى القرآن كښې لكه چه شروع
كړ ۱ وو په ترغيب الى القرآن باند ۱۱

اشارات دسورة يوسف

شيخ القرآن مولانا محمد طيب طاهري مدظله
العالى دسورة ابتداء يا په اختتام كښې اشارات
ذكر كوي ۱ چه په سورة كښې دنبي عليه السلام ته
وائى چه حال كحال يوسف " ستاحال په شان
دحال د يوسف عليه السلام د ۱ دهغ ۱ مختلف
اشارات دى ۱

(۱) يوسف عليه السلام سره روڼو حسد كړ ۱ وو
نو تاسره به هم خپل عزيزان او مك ۱ والا قريش
حسد كوي ۱

(۱) يوسف عليه السلام خپلو روڼو د حسد دوج ۱ نه
كوهى ته غورځول ۱ وو او كوهى كښې څه ورځ ۱
تير ۱ كړ ۱ و ۱ نو ته به هم دخپلو عزيزانو دلاسه په
غارثوړ كښې څه ورځ ۱ تير ۱ و ۱

(۱) يوسف عليه السلام په پردى ملك كښې آباد شو
نو ته به هم په پردى وطن مدينه كښې آباد ش ۱ ۱

(١) په يوسف عليه السلام باندې تهمت لگيدلې وو نو په تا باندې به هم تهمت لگي لکه منافقانو چه په عائشه رضی الله عنها لگولې ووې

(٢) دتهمت نه روستو ديوسفث صفائي شوې وه نو ستا به هم صفائي کيږي

(٣) يوسف عليه السلام له م په پردی وطن کښې عزت ورکړو نو تاله به هم په پردی وطن کښې عزت درکړم

(٤) يوسف عليه السلام په پردی وطن کښې تر آخره پاتې شو نو ته به هم په پردی وطن کښې تر آخره پاتې شې

(٥) يوسف عليه السلام ته روڼږه محتاج شوی وو دقحط په وخت نو مکې والا به هم تاته محتاج شي چه ابوسفیان راغلې وو چه مکې والا باندې قحط راغلې وو چه دعاء اوکړه ستا قوم دې که تباہ شي نو چاته به دعوت ورکوي

(٦) يوسف عليه السلام ته م دهغه روڼږه خپو کښې غورځولی وو او معافي ترې غوختلې وه تاته به هم ستاعزیزان خپو کښې اوغورځوم او معافيان به غواړي

(٧) يوسف عليه السلام هم په آخره کښېروڼږو ته وئيلي وو چه " لاتثريب عليكم اليوم " نو ته به هم وائې چه " لاتثريب عليكم اليوم " يعنی هغه معاف کړي وو بدل نه وو اغستلې نو ته به هم معاف کړې او بدل به نه اخلاې دفتح مکې په ورځ صحابو وئيل چه " اليوم يوم الملحمة " چه نن د غوڅو غوڅولو ورځ ده نو نبی عليه السلام وې چه " اليوم يوم المرحمة " نن دمهرباني او دمعافي ورځ ده

تلك عشرة كاملة " ولا تدري لعل الله يحدث بعد ذالك امراً "

مقاصدالایات وتناسبها

دسورة دآيتونو مقاصد او مناسبت خو بالکل واضح د ۱۱ خو په واقعہ کښې به مونږ دسورة مقاصدو ته اشاره کوو چه صرف دانشی چه قصه برائۍ قصه شی بلکه چه واقعہ دکومو مقاصدو دپاره بيانيری نو چه هغه تر ۱۱ واضحه شی ۱۱ نو مناسبت خو دسورة بالکل واضح د ۱۱ او مجموعی طور مقصد په خلاصه کښې ظاهر شو خو ځان ۱۱ په ځان ۱۱ جزوی طريق ۱۱ سپړه به نشاندهی اوښی ۱۱

(۱) الرِّبِّيُّ آيَاتُ ۱۱ ۱۱ ۱۱ تر لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ (۱۱) پور ۱۱ ترغيب الى القرآن ۱۱ چه دا راروان مضمون چه کوم راروان د ۱۱ نو دامعمولی خبره نده ۱۱ دا د اهمو مسئلو دپاره دليل نقلی د ۱۱ او دعقید ۱۱ اهم ۱۱ مسئل ۱۱ واضح کوی نو د عقل نه کار واخلي او اصلاح دعقید ۱۱ تر ۱۱ اوکړئ ۱۱

(۱) نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ ۱۱ ۱۱ ۱۱ صداقة النبي 6 ۱۱ چه دد ۱۱ نه معلوميری چه ته حق پیغمبر ئ ۱۱ ځکه واقعات چه بیانونو ۱۱ نو تاته پته نه ده داتاته چا اوئیل نو معلوميری چه حق پیغمبر ئ ۱۱

(۱) إِذْ قَالَ يُوسُفُ لِأَبِيهِ ۱۱ ۱۱ ۱۱ دد ۱۱ ځان ۱۱ نه تر ۱۱ ۱۱ نمبر آیت پور ۱۱ تفصیلی واقعہ دیوسف علیه السلام په مسائل اربعه باند ۱۱ چه عالم الغیب الله تعالی د ۱۱ او متصرف هم الله تعالی د ۱۱ او په مصائب صبر کوه او ته حق پیغمبر ئ ۱۱ داتول دد ۱۱ واقع ۱۱ نه ثابتیري ۱۱

إِذْ قَالَ يُوسُفُ ۱۱ ۱۱ ۱۱ تر لِّلْسَائِلِينَ (۱۱) دیوسف علیه السلام خوب لیدل او پلار ته بیانول اود پلار ادب خودل او هغه له خوشخبری اوروی او آخری آیت کښې دواقع ۱۱ عبرتونو او مقاصدو ته اشاره کول چه دد ۱۱ نه دااهم مقاصد ثابتیري ۱۱ نو سوچ ورته کوئ ۱۱

(۱) إِذْ قَالُوا لَيُوسُفُ ۱۱ ۱۱ ۱۱ دد ۱۱ ځان ۱۱ نه تر عَلَى مَا تَصِفُونَ (۱۱) پور ۱۱ درونر حسد او دیوسف علیه

السلام خلاف تدبير اودپلار نه غوختل او هغه
کوهی ته غورځول او پلار ته مکر کول او دهغه
جواب اوگوره یعقوب ته دهغوی په مکر باند ند
پوهه شو او پته ورته نده نشته چه خو م په
کوهی کښې د او خپل ځان نه مصیبت لر کول
نشی نو معلومه شوه چه کارساز او متصرف او
عالم الغیب یو الله تعالی د لوئ پیغمبر یعقوب
ته هغه نه پوهیری یعقوب ته په فراق صبر کړ
وو نو ته هم کوه

(وَجَاءَتْ سَيَّارَةٌ ۖ نَهْ تَرِ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ) (۱۱)
پور د یوسف علیه السلام دکوهی نه راوتل او
دقافل والو هغه له خرڅول په مصر کښې دگورنر
اغیستل او کور ته بوتلل

وَاللَّهُ غَالِبٌ عَلَى أَمْرِهِ ۖ دَا کارونه چا اوکړل
معلومه شوه چه متصرف الله تعالی د رونیو
خه کول او الله تعالی خه کوی او فهم یوسف او
هوبیارتیا تذکره یوسف صبر کړ نو ته هم کوه
وَرَأَوْدُنْهُ الَّتِي هُوَ فِي بَيْتِهَا ۖ دَا نه تر من
الْخَاطِئِينَ (۱۲) امتحان دعصمت دیوسف علیه
السلام چه دهغه دمالک دهغه نه بده اراده او
دیوسف علیه السلام په عجیب طریق سره ځان
بچ کول اودالله تعالی دیوسف ته عجیبه طریقه
صفائی کول داهم یو مصیبت په یوسف علیه
السلام راغ

(وَقَالَ نِسْوَةٌ فِي الْمَدِينَةِ ۖ نَهْ تَرِ حَتَّى جِي) (۱۳)
بل امتحان دیوسف علیه السلام چه دزلیخ
دخپل ځان دبندامی نه بچ کولو دپاره تدبیرکول او
دټولو ښځو یوسف علیه السلام له دبدکاری دعوت
ورکول او دیوسف علیه السلام دهغه نه پنائی
غوختل او دوزیرانو دزلیخ دنه صبریدو دلائل
لیدل نو یوسف علیه السلام جیل ته کول (گناه
دچا او جیل ته څوک څی؟ چه زلیخا نه صبریږی نو

يوسف عليه السلام به جيل ته بوځو نو به گناه ئې
 جيل ته كړو هم دغه شان حال ځما د چه گناه
 دفوجيانو د چه چاپه ئې په مدرسه لگول ده او
 هلك پكښې به گناه شهيد كړ د نو و به به څه
 جواب كوم خو په مهتمم به ورله كيس جوړكړو او
 بدنام به ئې كړو چه مونږ دبدنامي نه بچ شو نو
 انما اشكوبشې وحزنى الى الله تعالى " دا وخت به
 هم تيرشى " سيجل الله بعد عسريسرا " ځكه
 ما غريب ته جيل برداشت كول پير گران دى
 مدرسه گلان بلبان او مور خوئند روڼه بچ دا م
 په زړه هر وخت راوريږي او سترگه م داوځو
 دار وهى خو دالله تعالى په فيصله دزړه نه
 خوشحاله يم او انتهايى مطمئن يم الله به ځما
 دپاره دخ فيصله كوي او الله تعالى د اوكرى)

نالم و ترسم كه او باور كند كه از ترجم جور را كمتر كند
 () وَدَخَلَ مَعَهُ السَّجْنَ فَتَيَانِ دد ځان نه تر
 بضع سين () پور بل امتحان ديوسف عليه
 السلام چه هغه دفراست او هوبنيارتيا دهغه
 امتحان د په وړه سطح باند چه يوسف عليه
 السلام جيل ته تلل او ورسره د ملگري خوب ليدل
 دتعبير نه مخكښې مسئله دتوحيد په هر پهلو
 بيانول او رد دشرک فى التصرف او فى العبادة او
 دقانون دغيرالله او رد دجمهوريت كول په عجيب
 انداز بياتعبير بيانول ديكښې خو مقاصد واضح
 دى

وَقَالَ الْمَلِكُ إِنِّي أَرَى () دد نه تر وفيه
 يَغصِرُونَ () پور امتحان دفراست ديوسف عليه
 السلام په اعلى سطح باند دبادشاه خوب ليدل
 او ددرباريانو عاجزه كيدل دجيل ملگري ياديدل او
 تلل او ديوسف عليه السلام تعبیر او تدبير او
 تبشير بيانول په عجيب انداز ، ، ، ، كښې نو چه
 كامل معصوم شو او كامل هوبنيار شو نو اوس

راويستل پكاردی چه كار او كړی نو داسه شه چه
الله تعالى دړنه كار واخلي

(۱۱) وَقَالَ الْمَلِكُ اِثْنَيْنِ يَهْدِيهِمَا دَدَ نَه تَر وَكَانُوا
يَتَقُون (۱۲) پور دبادشاه وينا دآزادولو د يوسف
عليه السلام د يوسف اول خپله صفائي غوختل
چه بهر لارشم بياخوك پيغور رانكړی صفائي
كيدل او دبادشاه هغه له دمشير خاص عهد
وركول او يوسف عليه السلام خدمت دعوامو
خوځول نو چه اوگوره مصائب د برداشت كړل نوا
له تعالى كوم خا ته اورسوه نو ته هم تسلي
ساته " ولاجر الاخرة " سره تسلي چه تاله به هم
الله تعالى دغه شان دركړی

(۱۳) وَجَاءَ اِخْوَةُ يُوْسُفَ دَدَ نَه تَر لَا يَعْلَمُونَ
(۱۴) پور اوس قحط راتلل اود روڼرو احتياجي او
د يوسف عليه السلام درور خپل مطالبه كول او
احسان كول روڼرو سره دهغوی پلار خواته تلل
درور مطالبه دهغه شرط لگول او دتلو تدبير او
اختيارات دالله تعالى دپاره وئيل اوگوره پته ورته
نشته چه دادوی سره احسان كونك او رور
غوختونك خوك د؟ او تدبير كوی بچاؤ نشی كول
الله تعالى هر څه سپاری او " فالله خير حفظا "
وائی چه ساتونك الله تعالى د او " ان الحكم الا
الله " وائی چه اختيارات دالله تعالى دی

(۱۵) وَلَمَّا دَخَلُوا عَلَى يُوْسُفَ تر انا ادا
لَطَالِمُونَ (۱۶) پور دروڼرو دويم ځلی تلل ځان
سره بنيامين بوتلل د يوسف عليه السلام دهغه
ايسارولو دپاره په اذن دالله تعالى تدبير كول او
هغه ايسارول دروڼرو په يوسف عليه السلام
تهمت لگول دغلا او منت ورته كول چه د مه
ايساروه يوسف انكار دا هرڅه يوسف عليه السلام
كړی دی خو ديكسې خودمختاره ند عاجزه د

درونږو دیوسف دخیل بابا نه داستغفار مطالبه کول او مصر ته تلل دیوسف علیه السلام دخیل پلار او مور اکرام کول او ځان سره په تخت کینول او سجده درونږو د خوب تعبیر خکاره کیدل او آخر کښی دیوسف عجزی کول ۱ نو دا هر څه چا اوکړل ؟ داکونک ۲ الله تعالیٰ د ۳ هغه عالم الغیب د ۴ خلویست کاله پلار او مور دبیچی نه جدا دی او نه خبر دی او نه څه کول ۵ شی ۶ دادحفاظتونه چاکول او دا کارونه دادیو الله تعالیٰ کار د ۷ او انبیاء الله تعالیٰ ته عاجزان دی او صبر کوه الله به درله مطلوب درکړي ۸

(۱۱۱) ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ ۱۱۱۱ صداقة دنبی علیه السلام او نفی دعلم الغیب دهغه نه ۱ چه دا د ۲ څوک نه وائی چه نبی علیه السلام عالم الغیب د ۳ او پته ورته لگی اوگوره څنگه واقع اوئيله نو و ۴ دا مونراوئيله نو معلومه شوه چه حق پیغمبر ؐ ۵ گنی دوحی نه مخکښی تاته پته نه وه ۶

(۱۱۲) وَمَا أَكْثَرَ النَّاسِ ۱۱۱۱ تسلی ۱ چه دا نه چه ته حق پیغمبر ؐ ۲ نو چه بیان کو ۳ نوټول خلق به انقیاد کوی نه بلکه اکثر هغه به ستا خلاف کوی ۴

(۱۱۳) وَمَا تَسْأَلُهُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ ۱۱۱۱ ترغیب الی البیان ۱ چه دا نقصان ستا ند ۲ چه نه منی ته خو څه مزدوری نه غواړی چه په دوی گرانه ده چه نه منی نه د منی تاته خو ډیر کار د ۳ دعالم دپاره دا کتاب اوته ؐ ۴ نو ته خپل کار جاری ساته چه دوی نه منی نور به اومنی ۵

(۱۱۴) وَكَأَيُّنْ مِنْ آيَةِ فِي السَّمَاءَاتِ ۱۱۱۱ زجر ۱ چه دوی انکار کوی ب ۲ انصافه نو و ۳ دلائل نشته د ۴ نو ددلائلو خو په زمک ۵ او آسمان کښی جال خور د ۶ خو دا ب ۷ انصافه انکار کوی ۸

(۱۱۵) وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُمْ ۱۱۱۱ زجر په شرک ۱ چه سره دد ۲ نه چه خالق مالک الله تعالیٰ منی او بیا

هم شرک کوی او دالله تعالیٰ صفتونه نور چاله ورکوي دومره بـ انصافه دی

(۱۱۱) أَقَامُوا أَنْ تَأْتِيَهُمْ تَخْوِيفٌ ۖ نَهَ ۖ چه داسـ بـ انصافه دی نو دوی دعذاب نه ولا بـ یرـ شو دـ عمل سزا به چرته راشی

(۱۱۲) قُلْ هَذِهِ سَبِيلِي أَدْعُو إِلَى اللَّهِ ۖ ترغیب الی التبلیغ چه دوی نه منی نو ددوی دانکار دوجـ دخیل کار مه پریرده ته دخیل مشن او مقصد په ډاگه بیان کړه

وَسُبْحَانَ اللَّهِ ۖ دعوی دتوحید چه ځما خو داعقیده ده او دا بیانوم نه بل عالم الغیب منم او نه بل متصرف منم

(۱۱۳) وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ ۖ تسلی ۖ او صداقة د نبی علیه السلام ۖ چه دتا په شان نور هم پدـ مشن انبیاء راغلی وو نو ته هم پدـ حق پیغمبر ئـ او هغوی بیان کړـ ته هم کوه

أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ ۖ نمونه دتخويف دنیوی چه داخلق وو نورو انبیاء مخالفینو ته اوگورې نو ځان به پکښې ورته خکاره شی

وَلَذَارُ الْأَخِرَةِ خَيْرٌ ۖ تسلی ۖ چه آخری کامیابی به ستاسو وی

(۱۱۴) حَتَّىٰ إِذَا اسْتَيْأَسَ الرُّسُلُ ۖ تسلی نبی علیه السلام ته ۖ داسوره دعوی وه ۖ په مصائب صبر کوه لکه چه دـ انبیاء کرامو کړـ وو آخر نجات اومدد د انبیاء کرامو شو ۖ او مجرمان هلاک شوی دی نو دغه شان به ستا مدد اوشی او ستا مخالف به تباہ شی

(۱۱۵) لَقَدْ كَانَ فِي قَصَصِهِمْ عِبْرَةٌ ۖ دعوت الی العبرة چه سورة کښې واقعہ بیان شوه نو دا قصه برائـ قصه نده بلکه عبرة دـ مقاصد ترـ حاصل کړه ۖ مسائل اربعه او د حکومت طریقه ترـ زده کړه ۖ داعبرتونه ترـ واخله

حاصل دسورة

امتیازات

د حسد درونږو (//) تعبير دځويونو

مملوک (//) ذکر دتاجرانو

الفحشاء (١) مسألة التوحيد في السحن

عشره چه کوم تیر شو

(۱۱) واذکر بعد امة

والسرور والأسف وأنا في السحن مثل يوسف □

اللهم اخرجني كما اخرجته بالخير والعافية

١١ هـ ١٤٤٤ هـ ١١ اكتوبر ١١ : ١١ صبح

|||||

□

سورة الرعد

سورة الرعد مدنی سورة د□ په نزول کښې شپږ
نوی (۹۶) نمبر د□ پس دسورة محمد□ نه نازل شو□
د□□ او په ترتیب دسورتونو کښې دیارلسم)
(۱۳) نمبر د□ پس دسورة یوسف نه□

ربط دمخکښې سورة سره

مناسبت دسورة الرعد دسورة یوسف سره په
گڼرو وجوهو باند□ د□□

اوله وجه : مخکښې سورتونو کښې رد دشرک فی
العلم والتصرف اوشو نو د□ سورة کښې پر□
تفریع کوی د نفی دشرک فی الدعاء چه هرکله
متصرف الله تعالی د□ او عالم الغیب الله تعالی د□
نو په حاجاتو کښې صرف هغه یو الله تعالی رامدد
کړه بل څوک نه□

دویمه وجه : مخکښې سورتونو کښې مسئله ثابته
شوه دلائل عقلیه سره په یونس کښې او په نقلیو
سره په هود او یوسف کښې نو اوس دهر دلیل
سره مشرکینو ته تنبیها ت ذکر کوی□

دریمه وجه : ختم دسورة یوسف اوشو په ترغیب
الی القرآن نو شروع دسورة الرعد هغه کوی په
ترغیب الی القرآن باند□□

خلورمه وجه : په سورة يوسف کښې اووى " الا وهم مشرکون " په (۱۰۶) کښې نو د سورة کښې هغه شرک ذکر کوى چه هغه دعاء دغیرالله ده په حاجاتو کښې چه رامدد شه وئیل غیرالله ته په حاجاتو کښې

پنځمه وجه : سورة يوسف (۱۰۸) کښې اوو چه " على بصيرة " چه په بصیرت خلق رابلم نو د سورة کښې هغه بصیرت او دعوت خائى چه په دلیل سره نو دلائل ذکر کوى

دعوى دسورة

دسورة مرکزی مسئله ده " توحيد فى الدعاء " يعنى نفى دشرک فى الدعاء چه په خپلو حاجتونو کښې صرف يو الله رامدد کړئ نه بل څوک دشرک مبدئين او سرچشمه هغه دوه و يو شرک فى العلم والتصرف چه هر کله بل چاله علم اومنى اوتصرف نو بيا په حاجاتو کښې هغه رامدد کوى نو مخکښې هغه نفى کړ نو اوس وائى چه حاجاتو کښې صرف الله تعالى رامدد کړئ نه بل څوک او عقیده دشفاعت قهرى هغه دشرک مبداء وه هغه يونس کښې رد شو وه دادعوى دسورة په (۳۶، ۳۰، ۱۵، ۱۴، ۱۳) کښې ذکرکوى

خلاصه او تقسيم دسورة

مختصره خلاصه دسورة خوداس ده چه سورة کښې نفى دشرک فى الدعاء ده په ادلو عقليو ، نقليو او وحيو سره او هر دليل نه روستو تنبيهات او زواجر دى نه منونکو ته او تخويفات او بشارتونه دى او مثالونه دوضاحت دپاره ذکرکوى دشرک او توحيد او دمنيب او ضدى او دقرآن

تقسيم دسورة : سورة چه خپله مسئله بيانوى په شپږ اندازونو او سبقونو کښې بيانوى يعنى سورة منقسم د شپږو بابونو ته

اول باب : ابتداء نه تر " قوم هاد " (۷) پور پديکشي اول ترغيب الى القرآن او بيا دلائل عقليه په توحيد چه دهغه حاصل : چه دهرچا يمه خالق هر ش م د مخلوق خالق دهر چه یم که بره دی که خکته تر (۴) پور هر دليل سره تنبيه ده دأيت آخر کشي بيا زجر او تخويف په انکار دأخرت او په عذاب غوختلو او په انکار درسالت د (۵) نه تر (۷) پور

دويم باب : د " الله يعلم " (۸) نه تر " بالغدو والاصال " (۱۵) پور پديکشي دلائل ذکرکوي اول دليل چه عالم بکل شيء هو الله تعالى عالم په هر چه یم که دننه دی که بهر که اندرون دی که بیرون بيا (۱۱) کشي بل دليل چه دهغه حاصل چه حافظ دهر چه یم که انسان د که حیوان ورسره تخويف (۱۲) کشي بل دليل چه مالک دهر چه یم که شين د که باران بيا (۱۳) کشي دليل نقلی او بيا پد دلائلو دعوی تفریع کوي چه " له دعوة الحق " (۱۴) کشي او مثال دشرک او بل دليل چه مخلوق ټول ماته دی منقاد نو ماکړه رامدد (۱۵) کشي

دریم باب : د " قل من رب " (۱۵) نه تر " سوءالدار " (۲۵) پور پديکشي اول دليل الزامی (۱۶) کشي او مثال دمشرکينو او موحد او تفریع ددعوی چه خالق هغه د بيا (۱۷) کشي دليل عقلي او مثال دكتاب بيا ذکر داعمال دموحد او اوصاف ثمانية دموحد او درجات اربعه تر (۲۴) پور بيا در صفات دمشرک او تخويف (۲۵) کشي

خلورم باب : د " الله يبسط " (۲۶) نه تر " کان عقاب " (۳۲) پور پديکشي دليل عقلي او تزهد من الدنيا او د (۲۷) نه زجر په انکار درسالت او

بشارت او ترغيب الى القرآن او دعوى دتوحيد)
 (۳۰) کښې او زجر معرضينو دقرآن ته او تسلى
 پنځم باب : د " اقمن هو قائم " (۳۳) نه تر " من
 واق " (۳۷) پورې پدیکښې اول دليل عقلی په
 اثبات دعلم سره سره درد دمشرکینو نه په اتخاذ
 دشرکاء او تخويف (۳۴) کښې او بشارت (۳۵) او
 (۳۶) کښې دليل نقلی او دعوى دتوحيد او اعتصام
 بالكتاب (۳۷)

شپږم باب : د " ولقد ارسلناه " (۳۸) نه تر آخر تر
 سورتې پدیکښې تسلى نبي ن ته او دفع
 دشبهات ثلاثو درې شبهات دفع کوی ستا اولاد د
 نو جواب کوی معجزه راوړه نو " وماکان لرسول
 " دامخکښې هم تیر شو ده د دویمه چه که ته
 پیغمبر ؐ نو عذاب راوله نو جواب " لکل اجل "
 دریم چه که مونږله عذاب مقدر وی نو فائده به
 ایمان رانکړی نو جواب چه یحوالله " بیا تخويف
 او زجر او په آخر کښې صداقة دنی ن ذکر کوی
 مقاصدالایات وتناسبها

(ه) المر تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ اول باب تر (۷) آیت
 پورې اول ترغيب الى القرآن بیا دلائل عقلیه او
 روستو زواجر دی

المر تِلْكَ ترغيب الى القرآن یعنی دا
 راروانه مسئله ډیر اهم کتاب په حواله بیانیری
 چه په غائب نه په حاجاتو کښې درامدد ش قابل
 صرف یو الله تعالی د نه بل څوک نو خه په غور
 ورته غور کیردئ

وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ زَجَرَ بِهِ نَعْلُو دقرآن
 داسې حق کتاب نه منی ډیر ب انصافه دی

(و) — اللَّهُ الَّذِي رَفَعَ السَّمَاوَاتِ اول دليل
 عقلی : او خه وجه ده چه انکار کوی د کتاب
 دمسئله نه؟ چه دبلند حقدار یو الله تعالی د پد

کښې سوچ نه کوی د آسمان نظام کښې څه دا
خوک کوی

لَعَلَّكُمْ څه سره تنبيه ورکوي څه خبردار د توحيد
دمنلو سره درله قيامت يقين هم د ډليل وجه نه
کول پکار دی څه کوم ذات دغه کارونه کول شي
نو هغه ستا حاجت پوره کول شي او تا دوباره بيا
راژوند کول شي

(ه) وَهُوَ الَّذِي مَدَّ الْأَرْضَ دويم دليل عقلي :
څه که آسمان نه فائده نشي اغستل نو لرغوند
خکته زمکه ته اوگوره او خکته سوچ اوکړه څه داچا
کړی دی

إِنَّ فِي ذَلِكَ لآيَاتٍ لِّلْمُتَفَكِّرِينَ سره تنبيه څه لرفکر
اوکړه نو په يو خبره کښې ډير نخ دی خو فکر
چرته د

(ه) وَفِي الْأَرْضِ قِطْعٌ مُّتَجَاوِرَاتٍ دريم دليل
عقلي لږد انقلاباتو ته فکر اوکړه نو يقين به د
راشي څه " له دعوة الحق " دا اوله مقدمه دپاره
دمستل او دعوي ثابتولو څه خالق دهر څه څه يم
که زمکه که آسمان ، که بره دی که خکته ، نو
خالق دهر څه څه يم هر ش م د مخلوق نو "
ماکه رامدد " له دعوة الحق پر تفريع کړه لږ
دروژ د درس د پنج پير چکر اولگوه څه په خوند
پوهه ش

إِنَّ فِي ذَلِكَ لآيَاتٍ لِّلْعَالَمِينَ دا تنبيه په عقل څه د عقل
نه خو لږ کار واخلي

(و) وَإِنْ تَعْجَبْ فَعَجَبٌ قَوْلُهُمْ زجر په انکار
داخرت څه دومره ب انصافه سره دوضاحت دد
خبرو د ظهور داسه خبر کوی

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يَخُوفُ څه دا به ئ حال
شي څه داسه خبر کوی

(٦) وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالسَّيِّئَةِ ۖ دُويم زجر په غوختلو د عذاب ۖ چه عذاب دپاره ئ ۖ تيار ۖ ند ۖ كړ ۖ چه حسنة او توحيد د ۖ او غواړي عذاب ۖ وَإِنَّ رَبَّكَ تخويف چه معافى هم كوى خو د عذاب طريقه ورلره هم ورځى ۖ نو كه معافى اونه غوختله نو تباه به شى ۖ

(٧) وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا ۖ دريم زجر په انكار درسات چه الله په داعى اعتراض شروع كړى سره دوضاحت دلائلو نه معجز ۖ طلب كوى ۖ إِنَّمَا أَنْتَ مُنْذِرٌ ۖ جواب چه ستا كار بيان د ۖ نه كه معجز ۖ راورل ۖ

(٨) اللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَحْمِلُ كُلُّ أُنْثَى ۖ دويم باب تر (١٥) پور ۖ ديكسې بيا دلائل چه څه دا بيانوم دا څما په وس كسې دى معجز ۖ څما وس كسې نه دي ۖ او تفريع پر ۖ ددعو ۖ كوى ۖ

اللَّهُ يَعْلَمُ ۖ څلورم دليل عقلى تر " وَسَارِبٌ بِالنَّهَارِ " (١٠) پور ۖ چه عالم په هر څه څه يم كه دننه دى كه بهر، كه اندرون دى كه بيرون ۖ په گيډه كسې دهر ۖ زنانه نر د ۖ كه ماده پوهه پر ۖ الله وائى څه يم او دغه شان " سواء منكم من أسر " په هر څه عالم څه يم نو " له دعوة الحق يواځ ۖ هغه الله كه رامدد " ته اوس هم بل پس ۖ روان ئ ۖ يعنى ستاد حاجاتو نه خبردار الله تعالى د ۖ نو هغه رامدد كړه ۖ

(١١) لَهُ مُعَقَّبَاتٌ مِّنْ بَيْنِ يَدَيْهِ ۖ پنځم دليل عقلى ۖ دد ۖ حاصل چه دهر چا يم حافظ هر ش ۖ م د ۖ محفوظ نو " ماكه رامدد " ولا ۖ بل پس ۖ روان ئ ۖ ساتم د څه او حاجات دبل نه غواړ ۖ

إِنَّ اللَّهَ ۖ سبب د عذاب چه الله حفاظت كوى نو عذاب ولا ۖ وركوى؟ نو جواب: چه دوى ته دعوت د ۖ چه مارامدد كړى نو دوى بل رامدد كوى نو ځكه عذاب راشى ۖ

وَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ يَقُومَ ۖ ۖ ۖ ۖ تخويف چه بيا چه کوم
رامدد کوی ۖ نوهغه دِ خلاصول ۖ نشی ۖ

(۱۲) هُوَ الَّذِي يُرِيكُمُ الْبَرْقَ ۖ ۖ ۖ ۖ شپرم دليل عقلی
: متصرف په هر څه کښي څه يم ۖ شين د ۖ که
باران نو " له دعوة الحق " ۖ هغه ۖ الله لره بلنه ده
رشتيا نو هغه که رامدد ۖ

(۱۳) وَيُسَبِّحُ الرَّعْدُ بِحَمْدِهِ ۖ ۖ ۖ ۖ اول دليل نقلی ۖ
دا مسئله چه بل څوک درامدد شه قابل نشته ۖ نو
داخو فرشته ۖ هم کوی او لگيادی وائی ئی ۖ نو ولا ۖ
دد ۖ نه انکار کوی ؟ راشه يو الله رامدد کړه ۖ
دادليل سره دتخويف نه ۖ

(۱۴) لَهُ دَعْوَةُ الْحَقِّ ۖ ۖ ۖ ۖ دعوی دسورة تفریع په
دلائلو هر دليل سره ئی ۖ اووايه چه په خوند ئی ۖ پوهه
شي ۖ

وَالَّذِينَ يَدْعُونَ ۖ ۖ ۖ ۖ مثال د مشرکينو ۖ په دليل ئی ۖ
دماغ کار نه کوی نو لږ مثال ورته بيان کړه چه
کوم مشرکان غير رامدد کوی نو دهغه ۖ مثال داس ۖ
د ۖ

وَمَا دُعَاءُ الْكَافِرِينَ ۖ دائ ۖ نتیجه چه دلائل هم بيان
شو او مثال هم اوس هم غير رامدد کوی نو دده
نه بل ګمراه نشته د ۖ

(۱۵) وَلِلَّهِ يَسْجُدُ ۖ ۖ ۖ ۖ اووم دليل عقلی : چه ټول
ماته دی منقاد نو ماکه رامدد ۖ

دهر چا يمه مسجود هر ش ۖ م د ۖ ساجد نو " له
دعوة الحق " (ويسه شيخ) ۖ سور ۖ د الله تابع د ۖ
او ته بل خوا روان ئی ۖ

(۱۶) قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَاوَاتِ ۖ ۖ ۖ ۖ دريم باب د (هه)
نه تر (۲۵) پور ۖ دليل عقلی او مثالونه او اوصاف
دفریقينو سره دنتائجو نه ۖ

قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَاوَاتِ ۖ ۖ ۖ ۖ اتم دليل عقلی
اعترافی ۖ څه لږ ددوی نه تپوس چه تربيت کونک ۖ

خوک د د دهر چا یمه مربی هرش م د مربوب
نو " لَهُ دَعْوَةُ الْحَقِّ "

قُلْ أَفَاتَّخَذْتُمْ مِنْ دُونِهِ ۖ ۖ ۖ ۖ زجر په اتخاذ داولیاء
او رد دشرک فی التصرف ۖ سره دداس ۖ دلائلو نه
بیا هم ددوی دا ۖ انصافی چه عاجز مخلوق ته
متصرف او کارساز وائی او هغه رامدد کوی ۖ
قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ ۖ ۖ ۖ ۖ دوه مثالونه
ذکر کوی ۖ اول دموحد او مشرک ۖ او دویم دشرک
او توحید ۖ

أَمْ جَعَلُوا لِلَّهِ ۖ ۖ ۖ ۖ زجر په شرک ۖ
قُلِ اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ ۖ ۖ ۖ ۖ ثمره چه خالق یو
الله تعالی د ۖ متصرف هغه د ۖ نو بیا نور شریکان
جوړول دکوم ۖ راغلل ۖ نوصرف هغه رامدد کړی ۖ
(۱۷) أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً ۖ ۖ ۖ ۖ نهم دلیل عقلی ۖ
او مثال دقرآن ۖ باران وروونک ۖ صرف الله تعالی
د ۖ نو هغه رامدد کړه بل خوک نه ۖ او مثال چه
باران وریري نو کند ۖ دهغ ۖ مناسب اوبه واخلي
دغه شان دقرآن مثال بیانیري زړونه دهغ ۖ مناسب
فائده واخلي ۖ نور دمثال وضاحت په درس کښي
کیري ورسره تسلی موحد ته هم ده ۖ
(۱۸) لِلَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمُ الْحُسْنَىٰ ۖ ۖ ۖ ۖ مختصر
بشـارت منونکو ته او تخويف نه منونکو ته دد ۖ
مسئله ۖ

(۱۹) أَقَمْنَ يَغْلُمُ ۖ ۖ ۖ ۖ تقابل دمنـونکی او نه
منونکی چه کوم دقرآن دا زبردست چه اوشی دا
حق منی او ځان پر ۖ پوهه کوی نو د ۖ د پروند پشان
کید ۖ پشی ۖ

(۲۰) الَّذِينَ يُوفُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ ۖ ۖ ۖ ۖ دد ۖ ځان ۖ نه تر "
عُقْبَى الدَّارِ " (۲۴) دمومنانو یعنی دد ۖ مسئله ۖ
منونکی چه دی نو هغوی د خکلی عملونو بیان چه
عقیده خائسته او عمل خائسته اته اعمال ذکرکوی

او ورسره څلور درجات دهغوی ذکر د بشارت په
طور باندې

(۲۵) وَالَّذِينَ يَنْقُضُونَ عَهْدَ اللَّهِ _____ د مشرکینو در
پلټنې چې عقیده پلټنه نو عمل هم پلټ او تخويف
شو چې لعنت او سوء الدار

(۲۶) اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ _____ څلورم باب تر " عقاب
" (۳۲) پورې دليل دعوی د قرآن د قرآن معرضينو ته
زجر او تسلي

اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ _____ لسم دليل عقلی چې
پوډی څما خور او رامدد شه بل ته وائې دهر چا
يم رازق او هر شه م د مـرزوق نو له " دعوة
الحق "

وَقَرِّحُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا _____ تزهيد من الدنيا چې
ځکه انکار کو چې په دنيا مست ئ نو آخرت تيار
پکار د دنيا څه د

(۲۷) وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا _____ زجر په انکار
درسايت دلائلو ته نه گوري او معجزې طلب کوي

(۲۸) الَّذِينَ آمَنُوا _____ تر وَحُشْنُ مَا (۲۹) پورې
بشارت او قرآن ته تر غيب نور معجزې څه کو
پد قرآن کریم د زړه اطمینان او کړه دا پوره د
که نه چې پد مطمن شي نو دهغوی مقام
او گوره

(۳۰) كَذَلِكَ أَرْسَلْنَاكَ فِي أُمَّةٍ _____ تسلي نبی ن
ته ته د الله تعالى حق پیغمبر ئ لکه دنورو انبیاء
کرامو نو محنت او کړه

قُلْ هُوَ رَبِّي _____ دعوی دسورة او دليل وحی
تفریع په دلائلو چې کله دغه کارونه کونک الله
تعالی د نو څه به هغه رامدد کوم او هغه ته به
خلق رابلیم چې داڅه څه د ځان نه نه وایم

(۳۱) وَلَوْ أَنْ قُرْآنًا _____ زجر اعراض کونکو د قرآن
ته چې داضديان او عناديان که هره معجزه راشي
ایمان نه راوړی

وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا ۖ تَخَوِيفٌ ۖ كَرِهَ خَلَهُ ۖ
 دسوک نه سمیری نو وخت به راشی ۖ
 (۳۲) وَلَقَدْ اسْتُهْزِئَ بِرُسُلٍ مِنْ قَبْلِكَ ۖ تَسْلَى ۖ
 نه منی او اعتراضونه او ټوق ۖ کوی نو دا څه نو
 کار ند ۖ ۖ
 (۳۳) أَفَمَنْ هُوَ قَائِمٌ ۖ پنځم باب تر " واق ")
 (۳۷) پور ۖ ۖ دلیل عقلی او زجر او تخويف بشارت
 دلیل نقلی او دعوی او ترغيب قرآن ته ۖ
 أَفَمَنْ هُوَ قَائِمٌ ۖ یولسم دلیل عقلی ۖ څه عالم
 دهر نفس د اعمالو څه یم دلته ۖ ۖ علم خاص کړو
 مخکښې عام کړ ۖ وو ۖ
 وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ ۖ زجر مشرکینو ته په
 جوړولو د شرکاء باند ۖ نود ۖ شرکاء کښې کمال
 څه د ۖ خو ۖ ۖ دلیل روان یی ۖ
 (۳۴) لَهُمْ عَذَابٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ۖ تخويف
 اخروی څه ددغ ۖ عمل دا انجام د ۖ ۖ
 (۳۵) مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي ۖ بشارت څه د شرک نه
 ځان بچ کړی نو دهغه انعام ۖ
 (۳۶) وَالَّذِينَ اتَّبَعَتْهُمْ اَلْكِتَابَ ۖ دویم دلیل نقلی
 ۖ څه دا څه ناشنا خبره خو نده د بنی اسرائیلو
 علماء هم دامسئله منی ۖ
 قُلْ إِنَّمَا أَمِرتُ ۖ دلیل وحی او دعوی دسورة ۖ
 دا ماته دالله تعالی دطرف نه وئیل ۖ شو ۖ ده څه
 خودساخته مسئله نه ده ۖ
 (۳۷) كَذَلِكَ اُنزِلَتْ اُحْكَامًا عَرَبِيًّا ۖ ترغيب الى
 الاعتصام بكتاب الله تعالى ۖ خبردار مشرکین به
 څه خرافات او منگهرت واقعات راوړی څه بلنه
 دغیر ثابتہ کړی خو ته دا قرآن کلک او نیسه ۖ
 (۳۸) وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا رُسُلًا ۖ شپږم باب تر آخره
 جواب د شېهاتو او زجر او تخويف او تسلی ۖ
 وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا رُسُلًا ۖ څلور شېهات دفع کوی ۖ
 دیکښې یوه شېهه زړه ده ۖ او در ۖ نور ۖ دی ۖ

اوله شبېه : چه ته دالله تعالى پيغمبر نه ئې ځكه
 ستا اولاد دې نو دهغه جواب " ولقد ارسلنا " □
 دويمه شبېه : چه كه ته پيغمبر ئې نو معجزه
 راوړه نو جواب " ماكان لرسول " □
 دريمه شبېه : كه ته دالله تعالى پيغمبر ئې نو
 عذاب ولا نه اولې نو جواب " لكل اجل " □
 (۳۹) يَمْحُو اللَّهُ مَا يَشَاءُ □□□□ خلورمه شبېه : چه
 كه ځمونږ دپاره دعذاب دپاره كوم وخت مقرر وي
 نو ځمونږ ايمان به څه فائده اوکړي؟ نو جواب " □
 يمحوالله " چه دفرشتو په کتاب کښې شرط سره
 ليکلی دی چه كه ايمان رانه وړي نو عذاب به وي
 لکه " يؤخرکم الى اجل مسمى " □
 (۴۰) وَإِنْ مَا تُرِيدُ □□□□ تخويف سره دتسلې چه دا
 شبها ت کوی نو عذاب ورله دې وخت الله ته معلوم
 دې ستا کار رسول دي نو رسوه □
 (۴۱) أَوْلَمْ يَرَوْا أَنَّا نَأْتِي الْأَرْضَ □□□□ داهم بطور
 تخويف دمخکښې سره متعلق چه کفر اوشرک
 رورو کمپري دوی دومره سوچ نه کوی □ نو دغه
 شان به عذاب راشي □ اختيارات دالله تعالى دی
 دهغه فيصله څوک پروستو کولا نشي □
 (۴۲) وَقَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ □□□□ تخويف په
 مکرونو خلاف دحق پرست دا شبها ت ددوی مکرونه
 دی نو دا مخکښې خلقو هم کړي وو □
 (۴۳) وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا □□□□ زجر په انکار
 درسالت څومره په خائسته انداز بيان اوشو ،
 شبها ت دفع شو او بيا هم دوی داسې خبر کوی □
 څومره بې انصافه دی □
 قُلْ كَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا □□□□ صداقة دنبی ن چه الله
 تعالى او دهغه کتاب ستا په رسالت شاهد دی او
 دکتاب علم والا □
 حاصل دسورة

داتوحيد مسئله لکه چه په نقل ثابته ده لکه تیرو
سورتونو کښې نو دغه شان په عقل سره هم
ثابته ده خالق الله او عالم الله او حافظ الله او
متصرف الله تعالى او مسجود الله تعالى رب الله
تعالى او نو له دعوه الحق اوس هم دوی بل څوک
رامدد کوی نو لوئې بې انصافه دی او تباہ به شی او
ستا نه انکار کوی او شبهات کوی نو ته قرآن کلک
اونیسه ستا دپاره دالله تعالى او دقرآن شهادت
کافی د

امتیازات

(۱) الادلة بنمط العجیب (۲) یسبح الرعد

(۳) نزل من السماء ماء فسالت اودية مثال
عجیب

(۴) "وتطمین قلوبهم بذكر الله" اطمینان
قلبی له دالله کتاب کافی د

(۵) ولوان قرانا سیرت به الجبال

(۶) جواب دشبها ت اربعو وار دو په رسالت باند

(۷) یمجوا الله ما یشاء ویثبت

(۸) سلم علیکم بما صبرتم

(۹) مثال د شرک ۱۴ کښې

(۱۰) شهادة الله على الرسالة

تمت سورة الرعد بعون الله الذي له الحمد، الذي
لم يلد ولم يولد ولم يكن له كفواً احد الذي اسئل
باسمه الواحد الاحد وادعوه باسمه الصمد وادعوه
باسمه العظيم الوتد الذي ملا الاركان كلها اوله
الامر من الازل الى الابدان خرّج عني ما امسيت
فيه وما اصبحت من الكبد

۲۲ ج ۱۴۳۳ هـ ۱۸ اکتوبر ۲۰۱۲ء يوم الاثنين ۳۵

: ۰۳ بعداز ظهر

الهي ما عصيتك من عنادٍ ولكن شقوتي بلغ
المناها

فستغفر زلتی یا من برايا

□

سورة ابراهيم

سورة ابراهيم مکی سورة د□ په نزول کښې دوه
اويایم (۷۲) نمبر د□ پس دسورة نوح نه نازل شو□
د□ او په ترتيب دسورتونو کښې خوارلسم (۱۴)
نمبر د□ پس د رعد نه□

ربط دمخکښې سورة سره

مناسبت دسورة ابراهيم درعد سره په مختلفو
جوهاتو د□□

اوله وجه : هرکله چه مسئله بالکل واضح شوه او
منکرينو ته زواجر هم بيان شو نو اوس پد□ سورة
کښې ترغيب الى التبليغ چه اوس دا اهم مقصد
اورسوه □

دويمه وجه : مخکښې مسئله بالکل واضح ثابتہ
شوه اوس نه منونکو او منکرينو ته تخويف په تير
نمونو باند□ مختصر□ طريق□ سره چه " ذکرهم
بايام الله "□

دريمه وجه : په سورة الرعد کښې مثال ذکر کړ□
وو نو په ابراهيم کښې هم يو ناشنا مثال
ذکرکوي□

دعوى دسورة

دسورة مرکزی مسئله " الترغيب فى التبليغ "□
لتخرج الناس " (۱) چه داخل دظلمت نه نور ايمان
او توحيد ته راوباسه او " ذکرهم بايام الله "□
واقعات د مکذبینو وټه بيان کړه□ چه اوپري تير
څنگه هلاک شوى دى□ دوى بى هم هلاک شى □
يعنى دتوحيد بيان دپاره دا تذکیر بايام الله ممد د□
چه د□ سره نصيحت ورکوه کله د دنيوى عذاب او
کله د اخروى نه يروه چه دوى کښې يره پيدا شى
او اومنى□

خلاصه او تقسيم دسورة

مختصره خلاصه دسورة خو داده چه ترغيب الى التبليغ دابتداء نه بيا جدال دمشرکينو سابقينو دانبياء کرامو سره او يره داخرت او مثال او دليل نقلی او تخويف اخروی

تقسيم دسورة : سورة تقسيم دسورة شپږ بابونه دی شپږ سبقه د اول باب تمهيد د او آخر خاتمه ده مينځنی څلور هر يو په لفظ د آلم سره آلم څلور ځله راوړی دبابونو وضاحت او تفصيل اول باب : داول نه تر " حميد " (۸) آيت پور اول دعوی دسورة بيا دليل عقلی (۲) کښې او زجر او تخويف ۴ کښې مقصد دانبياء دراتلو چه دوی بيان له راغلی دی او مصائب پر راغلی وو ترد چه قومونه هلاک شو واقعه دموسی ن ورله مثال کوی

دويم باب : د " الم ياتکم " (۹) نه تر " الضلل البعيد " (۱۸) پور پديکښې جدال المشرکين مع الانبياء يعنی چه دعوت رسو نو مشرکين به درسره جدال کوی او دليل دمشرکانو چه اتباع داباء ده او توکل دانبياء او تباهی دمشرکينو دريم باب : د (۱۹) " الم تر " نه تر " فيها سلم " (۲۳) پور پديکښې دليل عقلی او جدال دمشرکانو فيما بينهم چه دنيا کښې حق پرستو سره انختی وی دوزخ کښې به خپلو کښې انختی وی او الهه به تر بائیکاپ اوکړی او بشارت څلورم باب : د " الم تر " (۲۴) نه تر (۲۷) " يشاء " پور پديکښې دتوحيد او د شرک مثال ذکر کوی يعنی الامثلة للفريقين

پنځم باب : د " الم تر الى " (۲۸) نه تر " ولاخلل " (۳۱) پور پديکښې زجر او تخويف او بشارت متبعينو ته څلور الم شو اول دوو نه روستو دنیوی او اخروی حالات او څلورم نه روستو صرف اخروی حالات ذکرکوی مينځ کښې مثال شو

شپږم باب : د (۳۲) نه تر آخره پدیکښې دلائل عقلیه تر (۳۴) پورې او بیا دلیل نقلی تر (۴۱) پورې او (۴۲) نه تخويف شديد سخته يره منکرينو ته ذکرکوي

مقاصد الايات وتباسبها

(۱) الر كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ ۖ دد ۖ خائ ۖ نه تر " لغنی حمید " (۸) پورې اول باب او پدیکښې ددعو دسورة وضاحت کوي

الر كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ ۖ ددعو دسورة ۖ چه كتاب مونږ دد ۖ دپاره رالیرل ۖ د ۖ چه ته خلق د ظلمت دشرک نه نور ایمان ته اوباسه او تذکیر دالله تعالی په ورځو ورکړه

(۲) اللَّهُ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ ۖ ددلیل عقلی دتوحید ۖ چه دادنورایمان او توحید چه د ۖ نو داخه به ۖ دلیله خبره نده حق کیری چه ته د خلق اوبلا ۖ شي

وَوَيْلٌ لِلْكَافِرِينَ ۖ تخويف اخروي ۖ چه دداسه نورایمان او توحید نه انکار کوي نو دهغه تباهی (۳) الَّذِينَ يَسْتَحِبُّونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ۖ سبب دانکار او دعذاب ۖ او زجر په استحباب ددنیا چه اصل وجه د انکار داده چه دوی آخرت پریخودل ۖ د ۖ او په دنیا مئین دی نو داسه ۖ کار مه کوي نو گنی دعذاب مستحق کیري

(۴) وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُولٍ ۖ ددلیل نقلی ددعو دسورة ۖ یعنی لکه چه ته دد ۖ دپاره راغل ۖ ۖ چه تبلیغ اوکړ ۖ او لتخرج ۖ خلق دظلمت دشرک نه نورایمان ته اوباسه ۖ نو دغه شان مونږ نور انبیاء هم دد ۖ دپاره رالیرلی وو چه هغوی قوم ته صاف بیان اوکړی نو هغوی هم مصائب برداشت کړل ترد ۖ چه ایام الله پر ۖ راغلل په کافرو باد ۖ انبیاء کرام خو ډیر راغلی وو خو څه یو مثال اوگورئ

(۵) وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا ۖ مَثَل ددليل نقلی ۖ او وضاحت په واقعہ دموسیٰ ن چه هغه الله تعالى د ۖ له رالیرا ۖ وو چه " اخرج قومک او ذکّر " نو هغه دواړه کړی دی دعوت ئ ۖ کړ ۖ او وقائع او ایام الله ئ ۖ بیان کړی دی ایام نعمتونو او عذابونو دواړو په معنی راځی نو دا موسیٰ بیان کړی دی ۖ

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ بیان اوشی خو ضدی فائده نشی اغستل ۖ نو په حکم د الله تعالى صبار او شکور شی چه فائده واخلي ۖ

(۶) وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ ۖ دموسیٰ ن قوم ته نعمتونه بیانول او دنعمو شکر سره نعمت زیاتیری ۖ

(۸) وَقَالَ مُوسَىٰ إِنَّ تَكْفُرُوا ۖ دموسیٰ ن د عذابونو نه قوم یرول چه که دنعمتونو ناقدری مو او کړله نو بیا به عذاب راشی نو د عذاب د نیوی نه ئ ۖ قوم یرول ۖ د ۖ که ورپس ۖ کلام دموسیٰ ن شی نو آخر کسې د عذاب داخرت تذکره ده نو د عذاب داخرت او وقائع اخرویه نه ئ ۖ هم قوم یرول ۖ د ۖ خه داده چه دموسیٰ ن بیان په " حمید " - (۸) ختم شی ۖ او د یخواتیفات شی ۖ

(۹) أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبَأُ الَّذِينَ دد ۖ خائ ۖ نه اول لفظ الم او دویم باب د سورة تر " العبد " (۱۸) پور ۖ پدیکسې جدال المشرکین مع الانبیاء او ایام الله یعنی وقائع هم د نیوی او هم اخروی ذکر کیری ۖ چه توحید بیان شی نو قومونه جنگ کوی ۖ او انبیاء ۖ خنګه جوابونه کړی دی آخر کار قومونه تباه شوی دی دنپا کسې هم او په آخرت کسې هم ۖ

أَلَمْ يَأْتِكُمْ ۖ پدیکسې لنډه د قومونو تذکره او دهغوی دانبیاء د دعوت نه انکار په ناشنا طریقه او شک خکاره کول دهغوی په خبره کسې ۖ

(۱۰) قَالَتْ رُسُلُهُمْ أَفِي اللَّهِ ۖ دَانِيَاءُ كَارِ
جواب دتوحيد بيان او وقائع بيانول چه يوخرکم چه
د عذاب نه به بچ شئ
قَالُوا إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا ۖ دَقُومُونُوا انکار او
دلیل اتباع داباء نیول او دانبیاء نه په توحید ددلیل
مطالبه کول ۖ ویسه شیخ صاحب مدظله العالی
داس ۖ خائ ۖ کښې فرمائی چه :

وائ ۖ بر قوم ۖ که بت راسجده ۖ حجت کند
بارسل گویدکه فاتونا
بسلطان مبین

بت ته سجده ۖ دلیله کوی او دانبیاء نه دلیل
غواړی داس ۖ خلق د تباه شئ
(۱۱) قَالَتْ لَهُمْ رُسُلُهُمْ ۖ دَانِيَاءُ جَوَابُ او
توکل په الله تعالی باند ۖ په وخت د تکلیف ورکولو
ددشمنانو کښې دوی لره ۖ

(۱۳) وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِرُسُلِهِمْ ۖ دَقُومُونُوا
داخراج او دشړلو دکلونه دهمکی ورکول او یا په
خپل غلط دین کښې دداخلیدو دعوت ۖ
فَأَوْحَىٰ إِلَيْهِمْ رَبُّهُمْ ۖ دَقُومُونُوا دهلکت وخت
راتلل ۖ او بشارت انبیاء ته ۖ یوقوم الله تعالی
نفس په گناه نه تباه کوی خو چه کله دحق د
راغورځولو کوشش اوکړی او حق پرستو له وهل
اوشړل او ۖ عزته کول شروع کړی نو عذاب
راشی ځکه خو هغه سالک وائی چه :

چيست خداوند هر کراينداری بمانداری

" ا ۖ الله تعالی چه څوک تباه کول اوغواړی نو په
مائ ۖ تباه کو ۖ یعنی هغه ځما ۖ عزتی شروع
کړی ۖ " دغه شان چه بادشاه موحدین اورته
غورځول نو غیبی آواز اوشو چه

بانگ آمد چونکه کار اینجارسید

ما رسيد
" آواز راغ ۖ چه کله خبره تر د ۖ راورسیدله نو ا ۖ
سپیه اوس خپ ۖ لر ۖ څه؟ ځما قهر او عذاب
رااورسیدلو چرته به تخته ۖ

پائ ۖ داری سگ که قهر

او ځکه خو وئیلی شوی دی چه :

□ تو مشو مغرور بر حلم خدا دیر گیرد سخت گیرد

مرترا

" دالله په صبر مه دهوکه کیره الله به د په مزه
اونیوی خو ډیر سخت به وی □
نو خه داده چه :

□ زور شود دریاب استغفار کن گریه هائ□ همچوا بر زار کن

" شابه زر که د استغفار دریاب او بیوه او داس□
اوژاره لکه چه وریخ باران وروی□"

نو قومونه تباه شو او غرق شو □ داشو وقائع
ددنیا او عذابونه□ ایام پر□ راغلل□

(۱۶) مِنْ وَرَائِهِ جَهَنَّمُ □□□□ تخويف اخـروى □
داوس وقائع دآخرت ذکر کوی□

(۱۸) مَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ □□□□ مثال د اعمال
دمشرک□ یره مشرکانو خو ډیر نیک اعمال کړی وو

نو جواب شرک ډیر گنده د□ هغه هر خه □ ورله
تباه کړل هغه پکار راغلل□

دریم باب دسورة تر " سَلَّمَ " (۲۳) پور□ او دویم
خل لفظ الم دد□ نه روستو دلیل عقلی دتوحید او

وقائع ددنیا او بیا د آخرت او جدال المشرکین فی
ما بینهم □ او بشارت□

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ □□□□ دلیل عقلی دتوحید □ چه
پداس□ ظاهره مسئله کښې چه زمین وآسمان

دهغ□ دظهور دپاره پیدا شوی دی□ دیکښې جدال
مناسب ند□ چه د□ کښې جدال کوی خود به عذاب

راخی□

ع خدا ظاهر باارض وآسمان□

إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ □□□□ تخويف دنیوی □ چه د وقائع
دنیویو تذکره□ چه دا مسئله نه منی نو تباه شی□

(۲۱) وَبَرِّزُوا لِلَّهِ جَمِيعًا □□□□ تخويف اخـروى □
دمشرکینو خپل مینخ کښې جدال په آخرت کښې

چه دنیا کښې حق پرستو پس□ غپل اوس به آخرت

کښې يو بل پس غاږې او تېرې او بائیکات دالهو
دمشرکیو دخپل عابدینو اوس به دیو بل پکار
رانښی او هغه مشر شیطان به تر هم بائیکات
اوکړی.

(۲۳) وَأَدْخَلَ الَّذِينَ آمَنُوا بَشَارَتٍ ۖ وَ
دَامَسْئِلُهُ مِنْهُ ۖ وَهُوَ لَمْ يَدْعُوا إِلَىٰ
(۲۴) أَلَمْ تَرَ كَيْفَ صَرَّبَ اللَّهُ مَثَلًا ۖ خُلُومُ بَاب
تر " یشاء " (۲۷) پور ۖ پدیکښې دتوحید او شرک
مثال ذکر کوی او دویم ځل لفظ الم ۖ

أَلَمْ تَرَ كَيْفَ ۖ دا توحید مثال او یا دلیل نقلی
چه داتوحید دپخوا انبیاء نه پات دی او هغوی نه
بیان کړ ۖ ۖ چه لکه کهجوره د ځناورو وغیرو نه
محفوظه وی او محکم وی مضبوطه وی نو دغه
شان توحید محکم په جدال دمشرکینو دپته څه
نقصان نه رسیږی دپخوانه محکم د دانیاء وخت
نه محکم پات ۖ او هغوی تبلیغ کړ ۖ داد
مخالفینو په اعتراضونو څه نه کیری ۖ

من شاخ بلند بار پر از میوه توحید از هر راه گزر سنگ زدن عار
نداریم

" څه دتوحید دمیو ۖ نه ډکه څانگه یم دلاروی دگټه ۖ
دویشتو نه شرم نه محسوسوم ۖ "

ۖ په بارداره ونه تل وریری کانږی

نو ورته گوره چه

بارداره اونه څه کړه

(۲۶) وَمَثَلُ كَلِمَةٍ خَبِيثَةٍ ۖ دشرک مثال چه
دشرک دپاره ثبات نشته د ۖ هغه دپینگ ۖ نه د ۖ
ظاهر کښې څه حکاري او ختم شی ۖ

(۲۷) يُثَبِّتُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا ۖ ددواړو ډلو نتیجه
چه چا توحید راغست ۖ وی نو کلک ۖ خبر ۖ والا په دنیا
او آخر کلک پات ۖ شی او هغه بل تباه شی ۖ نو نتیج ۖ
شو ۖ دواړه ۖ

دا درسولو سورة ډ " نو " وَلِيُنذَرُوا بِهِ " دا تبليغ ته ترغيب شو چه دسورة دعوى وه ډ او " وَلِيَعْلَمُوا " دعوى دتوحيد چه كومه مسئله درسولو وه اوچه نـسـورـئـ ډ ورته په سر دسـورـة كښې وئيلي وو " وَلِيَذْكُرَ " دوقائعو او عذابونو بيان نه به عقل مند فائده اخلي نو سورة ئـ ډ په يو آيت كښې ذكر كړو ډ

حاصل دسورة

تاته عظيم الشان كتاب دد مقصد دپاه راغلا د
 چه خلق دظلمت دشرک نه نور ايمان ته اوباس او
 تذکیر ورله په ايام الله ورکړ داس نور انبياء
 کرام هم راغلي وو دغه کار د وو لکه موسی ن
 دغه کار کړ وو نو مشرکین به جدال کوي لکه
 انبياء کرامو سره چه کړ وو خو دنيا او آخرت
 کښې به تپاه شي او دلته حق پرست سره جدال
 کوي او په آخرت کښې به خپلو کښې جدال کوي
 او ديو بل نه بيزاره شي دامسئله دتوحيد محکمه
 مسئله ده او دا په جدالونو او اعتراضونو څه نه
 کيږي شرک هغه سست او بکاره د نو موحد
 کلک پات شي او شرک او مشرک ختم شي
 آخرت د تپاه شي او دنيا هم نو تاسو په نیک
 اعمالو ځان د عذاب نه بچ کړئ او مسئله دتوحيد په
 عقل او نقل څکاره ده نو جدال مناسب نه د او
 چه بيا هم څوک انکار کوي نو تپاه به شي آخرت
 کښې به رسوا شي نو داس بيان او کړه او
 مسئله دتوحيد واضحه کړه چه نصيحت واخلی

امتیازات

(۱) التذکیر بایام الله تعالی (۲) جدال
 المشرکین مع الانبياء

(۳) بیان او بایکات دشيطان په دوزخ کښې
 (۴) مثال دتوحيد او دشرک په عجیب انداز سره
 (۵) دابراهیم ن دېچی اود ښځی دپات کولو تذکره
 (۶) دعاء دابراهیم ن دمک معظم دپاره او د
 بچودپاره

(۷) دعا الحق کالجبال وان کان مکرهم لتزول
 منه الجبال

(۸) هذا بلغ (۹) لتخرج الناس من الظلمت
 (۱۰) لئن شکرتم لازیدنکم

تمت سورة ابراهيم بعون الربّ الرحيم ، الذى هو
مالك يوم الدين.

٢٣ هـ ١٤٣٣ هـ يوم الثلاثاء ٣٣ : ١٠ صبح ١٩ اكتوبر
٢٠١٢ هـ

وانا فى السجن حزين وراجى رحمة رب الكريم
الذى لا اله الا الله لعظيم الحليم لا اله الا هو رب
العرش العظيم لا اله الا الله ربّ السموات والارض
ورب العرش الكريم فيا كاشف كرب المكروبين
اكشف كربنا او ياغيث المستغيثين اغثنا ويامعين
المومنين اغثنا او يا رجاء المومنين لا تقطع رجاءنا
ويا محب التوابين تب علينا.

ياخير المخرجين اخرجنا مخرجاً مبركاً ولا تجعلنا
فتنة للقوم الظلمين ونجّنا برحمتك من القوم
الكافرين .. آمين يارب العلمين.

□

سورة الحجر

سورة الحجر مکی سورة د□ په نزول کښې څلور پنځوستم (۵۴) نمبر د□ پس دسورة يوسف نه نازل شو□ د□□ او په ترتيب دسورتونو کښې پنځلسم (۱۵) نمبر د□ پس دسورة ابراهيم نه□

ربط دمخکښې سورة سره

دسورة الحجر مناسبت دابراهيم سره په گڼرو وجوهو باند□ د□□ ځن□ دهغ□ نه:

اوله وجه: په سورة ابراهيم کښې بيان اوشو په عجب اندازه سره نو اوس سورة الحجر کښې تخويف پس دبيان نه چه نه منی نو تياه به شی□ دويمه وجه: چه هر کله په سورة ابراهيم کښې تذکیر بايام الله اوشو نو دلته زيادت په نزول دعذاب په سابقينو باند□ او پنځه اقوام مهلکه ذکر کوی□

دریمه وجه: په سورة ابراهيم کښې بيان اوشو نو دلته وائی اومنی گنی بیا به افسوسونه کوئ او څه فائده به درنکړی□

څلورمه وجه: چه ختم دسورة ابراهيم وو په توحيد باند□ نو دلته ترغيب توحيد ته چه د□ توحيد پس□ به منکرين ارمان کوی□

پنځمه وجه: په مخکښې سورة کښې احوال دمبلغينو او منکرينو بيان شو نو پد□ سورة کښې دهغوی انجام ذکر کوی□ يعنی دا سورة دعاقت دفعل دپاره د□□

دعوی دسورة

دسورة مرکزی مضمون او دعوی "التخويف للمجرمين بعذاب السابقين" □ چه مجرمان يروي چي چا دبيان نه روستو مسئله نده منل□ نو هغه تياه شوی دی□ او پنځه اقوام مهلکه ذکر کوی□ او

په سر دسورة کښې لفظ د کتاب راغلې د نو دا اشاره ده چه د تيرو قومونو او کتابونو واقعات دی پکښې او لفظ د قرآن دلالت کوي پدې باندې چه ددې امت او کتاب واقعه مخصوصه پکښې شته نو هغه مستهزئين او مقتسمين دی دا ددې امت او د تيرو کتابونو واقعات ذکر کوي او چه صرف لفظ د کتاب نو بس دهر آسماني کتاب تذکره به وی که قرآن که انجيل او که تورات

خلاصه او تقسيم دسورة

دسورة مختصره خلاصه داده چه د ابتداء نه مقام د قرآن او تخويف بيا دلائل عقليه او واقعه دابليس چه چا انکار کړ وو دهغه انجام بيا ذکر د اقوام مهلكه کوي پنځو آخر کښې تسلي او تثبيت

تقسيم دسورة : سورة خپله مسئله په دريو اندازونو بيانوي يعنى سورة منقسم د دريو بابونو ته

اول باب : د ابتداء نه تر " قوم مسحورون " (۱۵)

پورې پدیکښې اول تر غيب الى القرآن ذکر کوي

بيا تخويف منکرينو ته چه دا دعوى دسورة ده (۳، ۴)

(۵) بيا د (۶) نه زجر په انکار درسالت او په قرآن

باندې او د (۱۰، ۱۱) نه تسلي نبي ته

دويم باب : د " ولقد جعلنا " (۱۶) نه تر " العذاب

الاليم " (۵۰) پورې او پدیکښې اول دلائل عقليه تر

(۲۵) پورې او بيا د (۲۶) نه اول دليل عقلي بيا

انجام دهغه چا چه استکبار او طغيان دامر الهی

نه کړې ددې په واقعه دشيطان او تخويف اخروي او

بشارت

دريم باب : د " ونبتهم " (۵۱) نه تر آخر تر سورتې

پدیکښې تخويف په ذکر د اقوام خمسو مهلكو

د دعوى دسورة دپاره تنوير ددې او ختم دسورة په

تسلې او په توحيد لکه دسورة ابراهيم

مقاصد الايات وتناسبها

(۱) **الر تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ** □□□□ دد □ نه تر (۱۵) پور □
 اول باب دسورت د □ □ ترغيب الى القرآن او تخويف او زجر □

تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ □□□□ ترغيب الى القرآن □ چه
 داراروان مضمون ډیر اهم د □ □ دتیرو کتابونو واقعات
 پکښې هم دی او دد □ کتاب واقعات پکښې هم دی نو لږ په
 توجه ورته غورکېږدئ □ او فائده تر □ واخلئ □

(۲) **رُبَمَا يَوَدُّ الَّذِينَ** □□□□ ترغيب او تخويف منلو ته □
 چه اومنی گنی ارمان به کوئ □

□ فردا بشنوي ابن بانگ زودنجره يا حسرتي واويلتا

صبا به زر دا اواز د افسوس او دهلاکت واور □ □
 (۳) **دَرَهُمْ** □□□□ تخويف تر (۵) **يَسْتَأْخِرُونَ** □ پور □
 چه دعوی دسورة چه نه منی په دنیا باند □ غره او
 دهوکه دی نو وخت به راشی وخت مقرر د □ چه
 دعوی دسورة ابراهيم نه منی نو اوس به پر □
 عذاب راشی او بیا په ارمانونه کوی □

(۶) **وَقَالُوا يَا أَيُّهَا الَّذِي** □□□□ زجر په انکار درسالت
 او په اعراض دقرآن باند □ □ چه دا دنه منلو په خائ □
 داس □ خبر □ شروع کړی چه دداعی پور □ استهزاء
 کوی چه دا حق د □ نوده سره فرشته ولا □ نه راخی؟
 جواب چه " مَا تُنَزِّلُ " چه فرشته خو عذاب له
 راخی نو تباہ په شي □

(۹) **إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ** □□□□ ادخال الهی □ فرمان
 شاهي چه ددوی په انکار او اعتراضونو باند □ مشن
 قرآنی ته نقصان نه رسی دا به الله تعالی سر ته
 رسوی □

(۱۰) **وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا** □□□□ نه ترمسخورون (۱۵) پور □
 تسلی او تخويف چه دغه شان مخکښې انبیاء
 راغلی وو خلقو دغه شان انکار کړ □ وو نو ته خفه
 کیره مه او چه ایمان نه راوړی او نه منی نو عذاب
 به پر □ راشی □

(۲۸) وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ ارْزُقُوا آدَمَ الْفَاكِهَةَ وَابْلِيسَ ذَكَرَ كَوْنَهُ دَدًا مُقْبِدًا هُوَ مِنْكُمْ فَاتَّبَعَهُ فَنَفَخْنَا فِيهِ مِن رُّوحِنَا وَكَانَ أَبُو نَبْتٍ إِلَى يَوْمِ لَقَائِهِ يَكْفُرُ

ادام ن او ابليس ذکر کوی دد مقصد دیاره چه انجام دهغه چا اوگوره چه هغه دحکم الهی نه استکبار او طغیان سرکشی کر وه خه انجام ئ شو نو که تا اوکړو نو دغه انجام به یشی او دویم

د مقصد له چه دلائل موجود دی او ته نه منډ نو
دا شیطان تا گمراه کوی او تا دوزخ ته رسوی نو
هغه ستاسو دشمن د نو اوس د دلائلو نه فائده
واخلي اومنی گنی دهغه په تابعدارو کښې به تباہ
شي

(۴۳) وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَظَرْفُ خَيْفٍ شَاةٍ د لائلو نه
انکار اوکړو او صراط مستقیم د پریخودلو نو
دهغوی انجام به دا شی

(۴۵) إِنَّ الْمُتَّقِينَ لَظَرْفُ خَيْفٍ بَشَارَت چه دشيطان داتباع
نه خان بچ کړی او دعوت دانبیاء اومنی دلائلو نه
فائده واخلی نو دهغوی انعام اوگوره

(۴۹) نَبِيُّ عِبَادِي مختصر بشارت او تخويف
ذکر کوی اومنی نو معاف او گنی نو عذاب به
راشی نو اوس دعذاب نمون د ذکرکوی

وَبَنِيهِمْ عَنْ صَيْفٍ اِبْرَاهِيمَ (۵۱) دریم باب تر آخر تر
سورته د پدیکښې اوس نمون د ذکرکوی دتخويف
دسورة ددعو دپاره چه دا واضحه شی منکر د
اوپریږی او که شک د وی نودا احوال دمنکرینو د
اوگوری پنځه نمون د ذکر کوی

وَبَنِيهِمْ عَنْ صَيْفٍ اوله نمونه دتخويف دقوم
لوط ذکر کوی چه هغوی دعوت ردکړ وو نو ځکه
تباہ شو اول واقعه دابراهيم ن بطور تمهید ځکه
چه کوم فرشت دهلکت دپاره دقوم لوط راغل
و نو هغوی ابراهيم ن ته زیر راوړ وو او هغوی
سره دقوم لوط باره کښې خبر شو و تر (۶۰)
پور

فَلَمَّا جَاءَ آلَ لُوطِ الْمُرْسَلُونَ (۶۱) واقعه دلوط ن
تفصیلی تر " لِلْمُؤْمِنِينَ " (۷۷) پور چه هغوی
سرکشی کړ وه او دعوت د نه وو منل نو ځنگه
تباہ شو نو دپته اوگورئ او عبرت واخلی

وَإِنْ كَانَ أَصْحَابُ الْأَيْكَةِ لَطَالِمِينَ (٧٨) دویمه نمونه
د اصحاب الايکه تر (٧٩) پور چہ دوی نه وه منل نو
څنگه تباہ شو

وَلَقَدْ كَذَّبَ أَصْحَابُ الْحَجَرِ الْمُرْسَلِينَ (٨٠) دریمه
نمونه د اصحاب الحجر چہ هغوی انکار کړ وو نو
تباہ شو تر یكسبون (٨٤) پور خپلو الهو بیا بچ نه
کړل

(٨٥) وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَبَيْنَهُمَا دَلِيلٌ عَظِيمٌ
اثبات د قیامت چہ مسئله بالکل صاف ده اوس
هم نه منی او اعتراضات کوی نو ددوی د
اعتراضاتو نه مخ واړوه وخت راروان د دا الله
تعالی ته څه گران ند

(٨٧) وَلَقَدْ آتَيْنَاكَ سَبْعًا مِنَ الْمَتَانِي (٨٨) ترغیب
الی القرآن چہ تاله الله تعالی یو عجیب مضمون
او کتاب درکړ دا بیابیا بیان کړه ددوی د
اعتراضاتو فکر مه کوه

(٨٨) لَا تُمَدِّدَنَّ عَيْنُكَ تَرْهِيْدًا مِّنَ الدُّنْيَا
دقرآن غوند دولت ملاؤ شو نو دکافرو دنیا ته
فکر مه کوه دنیا څه څیز د دقرآن او آخرت
مقابله کښي

وَلَا تَخْزَنْ عَلَيْهِمْ تَسْلٰی چہ نه منی نو غم مه
کوه

وَإِخْفِضْ جَنَاحَكَ لِلْمُؤْمِنِينَ (٨٩) ترغیب تنظیم ته او
موالاتو د موحدینو ته موحدین ځان ته راغونډ
کړه

فرد قائم ربط ملت د ه تنها کچه نهیې موج ه
دریا میی اور بیرون دریا کچه نهیې

وَقُلْ إِنِّي أَنَا النَّبِيُّ الْمُبِينُ (٩٠) ترغیب الی البیان
او صداقة الرسول چہ د بیان دپاره راغلیم
منل نه منل ځما کار ند څه به بیان کوم

(٩٠) كَمَا أَنْزَلْنَا تَسْلٰی او څلورمه واقعه دد
امت نمونه بیان کوه دمخالف فکر مه کوه

مقتسمين م خنګه تباہ کړی وو ۱۱ دا پد ۱۱ امت کښې
 وو ستا مخالف به هم تباہ کړم ۱۱ بیا دمقتسمينو
 بيان کوي ۱۱ او يره داخرت تر (۹۳) پور ۱۱
 (۹۴) فَاصْذَعْ يَمَا تُؤْمَرُ ۱۱۱۱ ترغيب بيان ته چه
 دا اعتراضاتو او تکليفونو دوج ۱۱ مسئله کښې نرمي
 مه کوه مسئله صاف صاف بيان کړه ۱۱

إِنَّا كَفَيْنَاكَ الْمُسْتَهْزِئِينَ (۹۵) پنځمه نمونه دعذاب ۱۱
 او تسلي چه کومو استهزاء کړی وه ۱۱ هغوی له څه
 پوره يم دا روستی دوه واقع ۱۱ دد ۱۱ امت ۱۱ داتر "
 فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ " (۹۶) پور ۱۱ ذکر کوي ۱۱

(۹۷) وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّكَ يَضِيقُ ۱۱۱۱ تسلي چه دوی
 کوم اعتراضات کوي ۱۱ نو هغه مونږ ته معلوم دی ۱۱ ته
 دتوحيد مسئله بيان کړه او عبادت کوه ۱۱ " حَتَّى
 يَأْتِيَكَ الْيَقِينُ " (۹۹) ۱۱ يعنی ستا دټول عمر کار دغه
 د ۱۱ دچا دانکار او نه منلو دوج ۱۱ کار مه پریرده ۱۱

۱۱ دم به دم تادم آخر دم فارغ مه باش

تر آخره سلګی پور ۱۱ ستا اوزگاریدل نشته د ۱۱ په
 دوی به عذاب راځي ۱۱

۱۱ مکتب عشق کا انداز نراله دیکھا اسکو چهی نه
 ملی جس نه سبق یاد کیا
 حاصل دسورة

چه د زبردست کتاب دعوت اومنی دا اعتراضونو او
 انکار نه ځان اوساتئ ۱۱ معجزو ته څه حاجت د ۱۱
 مسئله بالکل واضحه ده په دلائلو باند ۱۱ چه چا
 استکبار او طغیان کړ ۱۱ وو ۱۱ لکه دشيطان نو انجام
 ئ ۱۱ څه شو ۱۱ نو دشيطان په تعليم مه روانيرئ تباہ
 به شی ۱۱ او په دنيا کښې دهلاکت نمون ۱۱ اوگورئ ۱۱
 پنځه اقوام ۱۱ اوس هم نه منی او اعتراضات کوي
 نو تاله الله تعالیٰ لوئ ۱۱ دولت درکړ ۱۱ د ۱۱ ددوی
 دنيا باند ۱۱ مه دهوکه کیره او ملګری ځان سره
 راجمع کړه او مسئله صاف صاف بيان کړه ۱۱ ستا

کار دغه د ټ تر آخر عمره پور ټ او دشمنانو له الله
کافي د ټ ټ

امتیازات

(۱) ربما یوډّ الذین کفروا ټ افسوسونه دکافرو په

توحید او قرآن پس ټ ټ

(۲) انا نحن نزلنا الذکر ټ دحفاظت دقرآن کریم

وعده ټ

(۳) من صلصال من حماء مسنون ټ (۴) هذا صراط

علیّ مستقیم ټ

(۵) ذکر المقتسمین ټ (۶) ذکر المستهزئين ټ

(۷) ولقد اتیناک سبعاً من المثانی ټ (۸) واعبد ربّک

حتى یاتیک الیقین ټ

تمت سورة الحجر بعون مالک العزة والقدر ټ

۲۳ هـ ۱۴۳۳ هـ يوم الثلاثاء ۱۶ : ۱۲ ظهر ۹ اکتوبر

۲۰۱۲ ء ټ

ټ ټ ټ ټ

الهی عبدک العاصی اتاک

مقرّاً با لذنوب و قد دعا

ک

ان تغفر فانت لذالك اهل

وان تطرد فمن یرحم

سواک

الهم مغفرتک اوسع من ذنوبی ورحمتک ارجی

عندی من عملی

ټ ټ ټ ټ

بقلم ابو حماس مجتبیٰ بن عبد المتین سلیم خان

صوابی ټ دهجران دمور او اهل بیت او داهل

مدرسه او درس او دیان دتوحید او دسنت سو ټ په

جیل کښې دالله په اسره ناست په قرآن ټ

تسلی ټ الحمد لله ټ

□

سورة النحل

سورة النحل مکی سورة د□ په نزول کښې اویایم
(۷۰) نمبر د□ پس دسورة الکھف نه نازل شو□ د□□
او په ترتیب دسورتونو کښې شپاړسم (۱۶) سورت
د□□

رېط دمخکښې سورة سره

مناسبت دسورة النحل دسورة الحجر سره په ګڼرو
وجوهو باند د□□

اوله وجه : په مخکښې سورة کښې ذکر دعذاب وو
په مخکښې مجرمانو باند نو په د□ سورة کښې
وایی چه په تاسو به هم راشی یعنی دلته موجوده
منکرینو ته دعذاب تذکره□

دویمه وجه : سورة الحجر ختم شو په توحید باند□□ نو
دلته منکرینو دتوحید ته دعذاب تذکره□

دریمه وجه : سورة الحجر ختم شو په مسئله دتوحید
باند□ نو دلته مسئله دتوحید ذکرکوی په دلائل
عقلیه باند□□ یعنی په مسئله دحجر باند□ دلائل
عقلیه□

څلورمه وجه : په سورة الحجر کښې اوو□ چه
یضیق صدرك بما یقولون "□ نو دلته هغه "
مایقولون" ذکر کوی چه دوی اعتراضات کوی□
پنځمه وجه : په سورة الحجر کښې اوو□ " ولقد
اتیناک سبعاً من المثانی" دقرآن مقام نو دلته په
ابتداء کښې دقرآن مسئله ذکر کوی□ چه هغه
توحید " ان اندرولا انه لاله الا انا "

دعوی دسورة

دسورة مرکزی مضمون او دعوی ده "نزول العذاب
بالمجرمین المعرضین" چه دتوحید نه په اعراض

کونکو عذاب راغ ۱۱ او رانزد ۱۲ شو په اول ایت کښې دعوه ذکر ده

چونکه دعذاب دراتلو وخت د ۱۱ نو مسئله دتوحيد چه دعذاب نه دېچ کيدو سبب د ۱۲ هغه په ناشنا انداز سره بيانېری په دلائل عقليه ، نقلیه ، او وحیه باند ۱۱ چه دامسئله اومئى او شرک پرېردئ چه دعذاب نه بچ شئ ۱۱

داسورة مشابه د ۱۱ دانعام سره په کثرة ددلائل عقليو چه تقريباً ۲۲ دى ۱۱ لکه چه انعام کښې ۲۵ وو او رد دشرک فعلى او اعتقادى هلته هم اول اعتقادى رد بيا دفعلى او دلته هم دغه شان لکه بقره او يونس او په سورة الانعام کښې هم داتباع دابراهيم ن تذکره نو دلته هم داتباع دابراهيم ن تذکره ۱۱ واتبع ۱۱ ۱۱ ۱۱ ۱۱ رد داشراکو ذکر کوى ۱۱ چه شرک سبب دعذاب د ۱۱ نو ځان تر ۱۱ بچ کړئ نودعوى دسورة ده نزول دعذاب په انکار کونکو دتوحيد خو دتوحيد مسئله دېچ کيدلو دپاره بيانوى ۱۱

خلاصه او تقسيم دسورة

مختصـــــره خلاصه چه په توحيد ادله متنوعه ذکرکوى ۱۱ او ذکردنزول دعذاب په معرضينو او رد دشرک اعتقادى بيا اخر کښې رد دشرک فعلى او ترغيب اتباع دابراهيم ن ته او اصول دعوت ۱۱ تفصيلى خلاصه او ترتيب په تقسيم کښې ۱۱

تقسيم دسورة: سورة تقسيم د ۱۱ اتو بابونو ته ۱۱ کله استاذان اول اووه بابونه يوه حصه کړى او آخرى باب دويمه حصه کړى ۱۱ په رد دشرک فعلى کښې او اوله په رد دشرک اعتقادى کښې ۱۱ شيخ القرآن رحمة الله ابواب ليکلى دى په هغه طرز مونږليکو ۱۱ پديکښې اول ، څلورم ، پنځم ، شپږم بابونو کښې دلائل عقليه دى څلورابوابو کښې ۱۱ او دا مختلف قسمه دى بيان به ئ راشى ۱۱

اول باب : دابتداء نه تر وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ (۲۲) پور
پدیکشي دعوه دسوره بيا توحيد اودلائل عقليه چه
خالق دهر خه الله تعالى د د دلائلو دا حاصل
د بيا زجرونه او تفريع پر د توحيد
دويم باب : د (۲۳) "لَا جَرَمَ" نه تر "الْبَلُغُ الْمُبِينِ" (۳۵)
پور پدیکشي زواج او تخويف او بشارت
دريم باب : د (۳۶) "ولقد بعثنا" نه تر "لرؤوف
الرحيم" (۴۷) پور پدیکشي دليل نقلی اجماعی
په توحيد او رد په مشرکينو باند او زجر په
منکرينو داخرد ۳۷ نه بيا بشارت او رد دشبه په
رسالت ۴۳ او تخويف
خلورم باب : د (۴۷) "الم يروا" نه تر "لقوم
يؤمنون" (۶۴) پور پدیکشي دويم قسم دلائل
عقليه چه ټول الله ته دی محتاج او زجر په شرک
او تخويف ۶۱ نه او دليل وحی ۵۱ کشي ترغيث الی
التبليغ او قرآن ته ۶۴ کشي
پنځم باب : د "والله انزل" ۶۵ نه تر (۷۷) "قدير"
پور پدیکشي بل قسم دلائل چه النعم کله من
الله تعالى چه نعمتونه دالله تعالى دی او بيا
ورسره مثالونه هم ذکرکوي او زجر
شپږم باب : د "والله اخرجکم" (۷۸) نه تر
"تسلمون" (۸۱) پور پدیکشي چه تذکیر بالنعم
چه ټول نعمتونه چه کومو ته تاسو محتاج یئ نو
الله درکړی دی او خير او برکت اچونک الله تعالى
د نو ولا بل پس روان یئ
اووم باب : د "فان تولو" (۸۲) نه تر "وهم ظالمون
" (۱۱۳) پدیکشي اول تسلی نبی ن ته او بيا د
(۸۴) نه (۸۹) پور تخويف اخروي او احوال
دمشرکانو په قیامت کشي او گواهان قائمول په
دوی باند په ۸۹ کشي دقرآن کریم مقام او دليل
وحی او په ۹۰ کشي امور مصلحه چه دافع دعذاب
بيا ۹۱ نه مثال داعمال دشرک او بيا زواج او په

۹۷ کښې بشارت او ترغيب قرآن ته ۹۸ کښې ۱۰۱ نه زجرونه په ۱۰۶ کښې امر بالتثبث چه کلک شئ او په ۱۰۷ کښې سبب داعراض چه استحباب دنيا د ۱۱۰ کښې بشارت بيا تخويف دنيوی او اخروی ۱۱۰ اعراض کونکو ته ۱۱۴

اتم باب : د " فكلوا مما مالا " (۱۱۴) نه تر آخر ترسـورتـه پدیکښې رد دشرک فعلی او زجر مشرکینو ته په تحریمات مخترعو او بيا ترغيب اتباع دابراهیم ته او طریقه دتبلیغ په ۱۲۵ کښې او تسلی نبی ن ته او اعانة دالله تعالیٰ موحدینو ته ۱۲۵

که اول اووه بابونه یو حصه کو ۱۲۵ او صرف دلائل اقسام پکښې جداکو ۱۲۵ نو هم او آخری باب دویمه حصه به شی او که دغه شان بابونه وائ ۱۲۵ لکه چه شیخ القرآن رحمة الله علیه جوړکړی ۱۲۵ نو هم ستا خوځه ده ۱۲۵

مقاصدالایات وتناهیها

(۱) اَتَىٰ أَمْرُ اللَّهِ ۚ دابتداء نه تر آیت ۲۲ پور ۱۲۵ باب اول دعوی دسورة ۱۲۵ بيا مسئله دتوحیداو په هغ ۱۲۵ باند ۱۲۵ دلائل عقلیه او آخر کښې زواجر ۱۲۵

اَتَىٰ أَمْرُ اللَّهِ ۚ دعوی دسورة ۱۲۵ چه عذاب الهی راورسیدلو نو تلوار مه کوئ ۱۲۵

سُبْحَانَهُ ۚ دد ۱۲۵ نه تر فَاتَّقُونَ (۲) پور ۱۲۵ چه دشرک دوج ۱۲۵ نه په تاسو عذاب راځی او دا تاسو وایی چه په ده نبوت ولا ۱۲۵ راځی نو داځو اختیار دالله تعالیٰ د ۱۲۵ چه چاته توحید وحی کوی نو تاسو شرک کوئ او تکذیب دیغمبر کوئ نو دد ۱۲۵ وج ۱۲۵ نه عذاب راځی ۱۲۵ نو اوس چه کله دعذاب الهی دراتلو وخت د ۱۲۵ نو ولا ۱۲۵ تاسو ځان نه بچ کوئ ۱۲۵ نو اوس مسئله دتوحید بیانوی په دلائلو عقلیو او نقلیو او وحیو سره ۱۲۵ چه مسئله واضحه ده نو اومنی چه دعذاب نه بچ شی ۱۲۵

(۳) خَلَقَ السَّمَاوَاتِ ۚ دد ۱۲۵ ځائ ۱۲۵ نه تر يَهْتَدُونَ (۱۶) پور ۱۲۵ اول قسم دلائل چه دتولو حاصل چه خلق دامور

عظامو هغه الله تعالى كړي يعنى خالق لكل شىء هو الله تعالى دهر خه خالق الله تعالى د نو ولا ورسره تاسو شريك او حصه دار جوړوئ دااته (۸) دلائل دى او دتولو دغه حاصل د **وَعَلَى اللَّهِ** سره دعوى دتوحيد ذكر كوى او په (۹) ايت كښې **تَغِيْبُ وَعَلَى اللَّهِ** چه ددلائلو په رڼا كښې دالار دتوحيد واضحه شو نور دشرک او كفر لار د نو تاسو او ستاسو فوائد الله تعالى پيدا كړى دى نو صرف ددلائلو نمبر دى خه خفا نشته د

(۳) **خَلَقَ السَّمَاوَاتِ الْأُولَى** اول دليل (۴) **خَلَقَ الْإِنْسَانَ** دويم دليل

(۵) **وَالْأَنْعَامِ خَلَقَهَا** كښې دريم دليل (۱۰) **هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ** كښې څلورم دليل

(۱۱) **يُنَبِّئُكُمْ بِهِ الْزُّرْعَ** كښې پنځم دليل (۱۲) **وَسَخَّرَ لَكُمُ اللَّيْلَ** كښې شپږم دليل

(۱۳) **وَمَا ذَرَأَا لَكُمْ فِي الْأَرْضِ** كښې اووم دليل (۱۴) **وَهُوَ الَّذِي** كښې اتم دليل

حاصل چه خالق لكل شىء هو الله تعالى (۱۷) **أَفَمَنْ يَخْلُقُ** اوس زجر پس ددلائلو نه چه تاسو نور الهه جوړ كړى دى نو الهه كښې دوه صفتونه پكار دى يو چه هغه خالق وى دويم چه عالم په هرڅه وى نو ستاسو پد الهو كښې دا صفتونه شته د نو نه نشته د نه پكښې خالقيت شته او نه علم نو ولا رامدد كوئ داتر

(۲۱) پور

(۱۸) **وَإِنْ تَعُدُّوا** ستا نعم هم الله پيدا كړى دى ته او ستا نعم ټول الله تعالى پيدا كړى دى نو ولا بل پس خ

(۱۹) **وَاللَّهُ يَعْلَمُ** اثبات دعلم كلى الله تعالى لره

چه خالق الله د نو عالم هم الله تعالى د

(۲۰) **وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ** زجر چه

ستاسو په الهو كښې اول صفت چه خالقيت د هغه نشته

د بلکه په خپله مخلوق دى نو څنگه اله شو مخلوق اله

نشى كيد

(۲۱) **أَمْوَاتٌ غَيْرُ أَحْيَاءٍ** زجر ۱۱۱۱۱ مخلوق څه چه حیات پکښې هم نشته د ۱۱ او علم هم نشته د ۱۱ نو څنگه اله شو په ۱۱ انصافو ۱۱

(۲۲) **إِلَهُكُمْ إِلَهُ وَاحِدٌ** دعوۍ دتوحید ۱۱ چه په غیرالله کښې دخالقیت او عالمیت صفت نشته د ۱۱ نو چه دا صرف دالله تعالیٰ دی نو معلومه شوه چه اله یکی یو الله تعالیٰ د ۱۱ نو خپلو حاجاتو کښې یواځ ۱۱ هغه رامدد کړئ نه بل څوک ۱۱

قَالِذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ زجر چه سره ددلائلو نه او دالهو باطلو دعجز دخکاره کیدلو نه بیا هم دتوحیدنه انکار دا څومره ۱۱ انصافی ده ۱۱

(۲۳) **لَا جَرَمَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ** دد ۱۱ نه تر "الْبَلَاغُ الْمُبِينُ" (۳۵) پور ۱۱ دویم باب تخويف او زجرونه او بشارت د ۱۱ پکښې ۱۱

لَا جَرَمَ سره تخويف چه الله تعالیٰ ته ددوی اعمال معلوم دی ۱۱

(۲۴) **وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ** زجر په انکار دقرآن چه دتوحید نه دانکار اصل وجه هغه داده چه دقرآن باره کښې ددوی نظریه درسته نده ۱۱

(۲۵) **لِيَحْمِلُوا أَوْزَارَهُمْ** تخويف اخروی ۱۱ چه دقرآن باره کښې داس ۱۱ نظریه ده نو نتیجه به ئ ۱۱ داشی ۱۱

(۲۶) **قَدْ مَكَرَ الَّذِينَ** تخويف دنیوی چه دآخرت څه چه داس ۱۱ مکرونه دحق خلاف کوی نو دنیا ئ ۱۱ هم تباه ده ۱۱ نمونه د اوگوری ۱۱

(۲۷) **ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ** تخويف اخروی ۱۱ چه آخرت کښې به ددوی هغه الهه پکار رانشی ۱۱

(۲۸) **الَّذِينَ تَتَوَفَّاهُمُ الْمَلَائِكَةُ** ادخال الهی او حالت دمرگ او برزخی احوال ذکر کوی چه دا به دمشرک حال وی ۱۱ په وخت دمرگ او ځنکدن کښې ۱۱

(۲۹) **فَادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ** دایا تخويف اخروی دمخکښې تخويف سره متعلق چه دابه ورته اووایی :

(۳۰) وَقِيلَ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا اَوْسَ تَقَابِلَ كُنْبِي
بشارت ذکرکوی چه دکارو نظریه او نتیجه د اولیدله نو
اوس دموحدنظریه دقرآن باره کنبې او نتیجه اوگوره دغه
شان حالت په وخت د ځنکدن کنبې تر آیت (۳۲) پورې

(۳۳) هَلْ يَنْظُرُونَ تخويف دنیوی چه داسې
خائسته بیان اوشو او اوس هم نه منی نو انتظار ده چه د
دعذاب نو رابه شی دا چه ناشنا ند په مخکینې خلقو هم
راغلا وو چه تکذیب ئې کړ وو تر یستهزؤن (۳۴) پورې

(۳۵) وَقَالَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا الزجر للمشرکین
دومره دلائلو دیان سره او دترغیب او ترهیب دیان نه
روستو د احمقو اوب عقلو ته گوره چه دهغه دلائلو مقابله
کنبې داسې خبر کوی چه که دالله تعالی څمونږ کارخوښ
نه و نو مونږ به نه و کړ نو عذاب الهی نه راتلل او
مهلت ورکول دادلل درضاگرځوی داڅومره احمقان دی
نورد پړ کوی

(۳۶) وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَّسُولًا دد ځا
نه دسورة دریم باب تر "لرؤوف رحيم" (۴۷) پورې
پدیکنبې دلیل نقلی او زجر او بشارت جواب دشبې چه په
رسالت وه او تخويف

وَلَقَدْ بَعَثْنَا دلیل نقلی اجماعی چه دامسئله
دتوحید لکه چه څنگه په عقل سره واضحه ده نو دغه شان
په نقل هم ده چه ټول انبیاء پد راغلی وو چه عبادت دیو
الله تعالی حق د نو هغه له اوکړئ دا اعتراضونه ستاسو
فضول دی نو چه چا نده منل نو دهغوی انجام چه شو

(۳۷) إِنَّ تَخْرِصَ تسلی چه دوی نه منی نوخفه
کیره مه په دوی مهر لگیدل د

(۳۸) وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ زجر په انکار دقیامت باند
چه سره ددومره خکلی بیان بیا هم داخرت نه انکار کوی او
دائ وجه ده دانکار دتوحیدنه

بَلَىٰ وَغَدَا عَلَيْهِ حَقًّا نه روستو اثبات دقیامت او
دوه خبر چه تاسو وایئ چه قیامت نه راځی نو ولا فائده
پکنبې نشته نو فائده خو شته د "لَيَبَيِّنَنَّ" (۳۹) او دویم چه

ولا ۞ خُما قدرت نشته د ۞ نو قدرت م هم شته د ۞ دا په ۴۰ کښې ۞

(۴۱) **وَالَّذِينَ هَاجَرُوا** ۞ ۞ ۞ ۞ بشارت مخکښې کلام بطور تخويف وو کفارو ته اوس مقابله کښې مومنانو ته بشارت ذکر کوي تر **يَتَوَكَّلُونَ** (۴۲) پور ۞ ۞

(۴۳) **وَمَا أَرْسَلْنَا** ۞ ۞ ۞ ۞ جواب دشبه ۞ چه وارده په رسالت ده ۞ دمنلو په ځا ۞ خله راپورته کړي او اعتراض کوي چه دادعوي دتوحيد مونږ ځکه نه منو چه ته انسان ئ ۞ کچرته فرشته پيغمبر و ۞ نو مونږ به منل ۞ و ۞ نو جواب چه د اهل علمو نه تپوس اوکړئ چه دهغوي درسالت باره کښې علم وي ۞ چه ټول انبياء انسانان راغلي دي او حکمت دارسال ۞ **يَتَفَكَّرُونَ** پور ۞ ۞

(۴۵) **أَقَامِنَ الَّذِينَ** ۞ ۞ ۞ ۞ دد ۞ ځا ۞ نه تر **لَرَّءُوفٌ رَحِيمٌ** (۴۷) پور ۞ تخويف دنيوي چه انکار په صورت کښې خلاصيدل ۞ نشي په آخر کښې دتخويف دالله صفت لرووف رحيم ذکر کوي دا ځکه چه دادتخويف ديوانولو علت د ۞ چه الله مهربان د ۞ کيد ۞ شي څوک اومني ۞ او دعذاب نه ځان بچ کړي ۞ ځکه درته د آخرت احوال په دنيا کښې ذکر کوي ۞ (۴۸) **أَوَلَمْ يَرَوْا** ۞ ۞ ۞ ۞ دد ۞ ځا ۞ نه څلورم باب تر (۶۴) پور ۞ ۞ پديکښې دويم قسم دليل عقلي او بيا زواجر او (۵۱) کښې دليل وحى او تخويف او ترغيب الى القرآن آخر کښې ۞ اوترغيب بيان ته ۞

أَوَلَمْ يَرَوْا ۞ ۞ ۞ ۞ تر (۵۰) پور ۞ او ورسره په ۵۲ او ۵۳ کښې بل قسم دلائل دي چه ټول الله تعالى ته دي محتاج چه بره او خکته چه څه دي نو هغه الله تعالى ته دي محتاج ۞ نو چه ټول الله ته دي محتاج نو معلومه شوه چه الله تعالى په خپلو صفاتو کښې يواځ ۞ د ۞ او بل څوک ورسره شريک او حصه دار نشته د ۞ ۞ چه ټول دالله تابع شو نو الهه څنگه شو ۞

(۵۱) **وَقَالَ اللَّهُ** ۞ ۞ ۞ ۞ دليل وحى او ثمره ددلائلو چه د دومره دلائلو حاصل هغه داد ۞ ۞

(۵۲) وَلَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ ۖ بَلْ دَلِيلٌ عَلَىٰ جَهَنَّمَ ۚ تَوَلَّىٰ تَعَالَىٰ تَه دى منقاد او عاجزه دى ۖ

أَفَعَيَّرَ اللَّهُ ۖ ۖ زجر سره ده دومره دلائلو دغیر نه یریدل او معبود جوړول داحماقت د ۖ

(۵۳) وَمَا بِكُمْ مِنْ نِعْمَةٍ ۖ دَلِيلٌ عَلَىٰ بَطُولِ زَجَرِ ۖ چه په تاسو څه نعم دى دد ۖ ورکونک ۖ الله تعالى د ۖ او دلائل مو اولیلدل نو سره دد ۖ دغیر نه یریرئ او په تاسو هم چه تکلیف راشی نو الله تعالى رامدد کوی نو دغه وخت تاسو هم دتوحید قائل کیرئ ۖ بیا چه ختم شی تکلیف نو بیا شریک جوړوئ نو داس ۖ نه وو پکار ۖ

(۵۵) لِيَكْفُرُوا بِمَا ۖ تخويف دشرك انجام كفر او دد ۖ سزا به عنقریب اوڅکى ۖ

(۵۶) وَيَجْعَلُونَ لِمَا ۖ زجر او رد په شرک فعلی چه شرک اوکړئ نو بیا دخپلو معبودانو دپاره نذر و نیاز هم کوی او تحریمات نو دا څه مناسب ده ۖ دالله تعالى ورکړ ۖ مال هغه دبل په نوم منئ څومره ب ۖ انصافی ده ۖ

(۵۷) وَيَجْعَلُونَ لِلَّهِ الْبَنَاتِ ۖ زجر په اتخاذ الولد ۖ چه وائی الله ځان له لونړه نیولی دى او فرشت ۖ دالله لونړه گنړی داڅومره حماقت د ۖ

(۵۸) وَإِذَا بُشِّرَ ۖ الزامی جواب تر یَحْكُمُونَ (۵۹) پور ۖ چه ا ۖ احمقانو چه الله تعالى ته خو لونړه جوړوئ خو لبرځان ته سوچ اوکړئ ۖ

(۶۰) لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ ۖ دا حاصل ۖ چه څه که صفتونه هغه دالله تعالى دى او چه څه مذمتونه دى نو هغه دشرک دى ۖ

(۶۱) وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ ۖ تخويف چه داس ۖ خبر ۖ کوی نو دالله تعالى نه تختیدل ۖ نشی خو وخت مقرر د ۖ تر وخت مقرر په پور ۖ مهلت ورکول ۖ شی ۖ

(۶۲) وَيَجْعَلُونَ لِلَّهِ ۖ زجر سره ددومره قباحتونو نه چه دادا کوی هغه مخکښې قباحتونه ئ ۖ معاد کړل ۖ سره دد ۖ نه ځان ته نسبت دجنت کوی ۖ

(٦٧) وَمِنْ تَمَرَاتِ النَّخِيلِ □□□□ او دالاڅه ميوو ته اوځوره ، انگوران او کجهور □ خومره پسته □ چه بوځاسر □ هم خور □ شپي □

(٦٨) وَأَوْحَىٰ رَبُّكَ إِلَى النَّحْلِ □□□□ اودالاڅه مچي ته اوځوره:

څکلی دی اوبه اوخوړلی دی گلان لکئ کښي
دی زهر په خله کښي گڼان

په لاره دی روان دادرله چاکړی دی □
(٧٠) وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ ثُمَّ يَتَوَفَّاكُمْ □□□□ دالاڅه ځان ته اوځوره:

ځوانئ نه شو □ بوځا روان ئ □ په همسا
دانقلاب درکښي راوست □ د □ بيا چا

بابا سره همسا وی او ورته وائی □
به انگشت عصاهر دم اشارت ميکند پير □
چاينجااست ياينجا

همسا درته اشاره کوي بابا دقبر د يا داځائ □ د □ يا
داياداځائ □ د □ يادا □ دام صرف دمحبث دوج □ نه
دخيل استاذ هغه الفاظ اوليکل هغه انداز دکوم
ځائ □ نه راوړو دپنج پير درس ته چکر اولکوه □ ځکه
خو وائی □

گرمصور صورت آن جان جانان م □ کشد
شان م □ کشد

"يعنى که مصور دجانان تصوير جوړکړی نو دهغه
ناز اداء په دکوم ځائ □ نه راوړی □"

(٧١) وَاللَّهُ فَضَّلَ □□□□ دوضاحت دپاره مثال □ چه
توحيد واضح شی او بطلان دمعبودان باطلو
راشی □ نو چه تاسو غلامانو له اختيارات نه ورکوئ
يو الله تعالى څنگه مخلوق له اختيارات ورکړی □

أَفَبِعِغْمَةِ اللَّهِ □□□□ زجر □ سره ده دومره نعمتونو
داس □ انکار لويه ب □ انصافی □

(٧٢) وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ □□□□ دابل دليل او نعمتونه د □
ته لږ سوچ اوکړه □

(۷۸) وَاللَّهُ أَخْرَجَكُمْ مِنْ بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ ۖ دَدًا
خَائِفًا نَهَيْكُمْ بِابْنِ دَسُورَةَ تَرَىٰ لَعَلَّكُمْ تَسْلَمُونَ ")
(۸۱) پور دلتہ بل قسم دلائل ذکرکوی چہ خہ تہ
محتاج وی نو هغه ټول الله تعالیٰ درکړی اسباب
دعلم په (۷۸) کښی چہ دالله تعالیٰ درکړی دی

او کورونه سفر او اقامت په (۸۰) کښې او دغه شان د پتيدو اسباب په (۸۱) کښې او (۷۹) کښې متصرف الله تعالى د نو داهر څه درله الله تعالى کړ نو څنگه تاسو غير معبود گنړې نو چه څه ته محتاج وئ نو هغه درله الله تعالى درکړی دی نو معلومه شوه چه بل څوک اله او معبود نشته د راشی او اتباع او کړی

(۸۲) فَإِنْ تَوَلَّوْا ۖ دد ځائ نه تر و هم ظالمون (۱۱۳) پور اووم باب دسورة او پدیکښې اوس تخویفات تر غیبات او تثبت او زواجر وغيره امور ذکر کړی

فَإِنْ تَوَلَّوْا ۖ تسلی داعی ته چه ددومره بیانونو او دلائلو نه روستو هم بیا نه منی نو په دوی تف او لعنت د ستا ذمه واری صرف بیان د په دوی مهر لکیدل د ځکه چه د ادلائل ټول دوی پیژنی او خالق مالک الله ته وائی او بیا هم د توحید نه انکار کوی نو د قیامت حال ګوره

(۸۴) وَيَوْمَ تَبْعَثُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ تخویف اخروی او احوال د مشرکینو په قیامت کښې چه نه منی نو دابه ئ انجام شی چه عذاب به تر کم نشی او شریکان به ئ پکار رانشی او عذاب به ورله ډبل شی او دانه چه گواه به پر نه وی ددوی د نفسونو نه به گواه موجود شی او نبی ن به په مک والو چه تر څه وخته پور و نو په هغه عمل به گواه ښی تر (۸۹) آیت تر نیم پور

(۸۹) وَتَزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ الدَّلِيلَ الْوَحْيِ او عظمة د قرآن چه دامسئله د توحید خو څه د ځان نه نه وایم چه دوی انکار کوی ددوی دانکار گنجائش نشته د پد خو داس زبردست کتاب راغل د نو اومنی چه د عذاب نه بچ شی او رحمت درباند اوشی

(۹۰) إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ ۖ بَيَانِ
الامور المصلحه الدافعة للعذاب "چه کله دعو
تذکره اوشوه ددنیا هم او داخرت هم نو اوس امور
مصلحه ذکرکوی چه په هغه سره دفع دعو راخی
نو دلته هم چه ظلم مه کوی شرک مه کوی احسان
او کړی چه دعو نه بچ شی

(۹۱) وَأَوْفُوا بِعَهْدِ اللَّهِ ۖ تَرْغِيبَ إِلَى إِيْفَاءِ
العهد چه وعده پوره کړی دایمان یعنی چه
ایمان مو راوړو نو دامو عهد اوکړو نو اوس داعهد
دیغمبر او دالله تعالی پوره کړی او داماتوی مه
یعنی په ایمان کلک شی چه دعو نه بچ شی

(۹۱) وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ مَثَالُ دَاعِمَالِ
دمشركینو یعنی چه وعده نه پوره کوی او شرک
کوی نو دهغه داعمالو مثال ته اوگوره نو دهغه
پشان خپله وعده مه ماتوی او اعمال مه تس نس
کوی

تَتَّخِذُونَ أَيْمَانَكُمْ زَجْرَ فِيهِ نَقْضُ عَهْدٍ ۖ
تاسو وعد دمال دوج ماتوی چه کافرو سره مال
زیات د او هغه حاصل کړی نو داخو امتحان د
وَلْيُبَيِّنَنَّ لَكُمْ تَخْوِيفٍ ۖ چه دقیامت په ورځ به
درته پته اولگی

(۹۳) وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ ۖ جَوَابَ دَسْوَالٍ ۖ
چه د وعد ماتونکو له سزا ولا نه ورکوی
نوجواب چه په زوره الله څوک نه مسلمانوی بیا
حکمت دابتلاء فوت کیری دادنیا الله تعالی
دارالامتحان پیداکړ ده

(۹۴) وَلَا تَتَّخِذُوا أَيْمَانَكُمْ زَجْرَ مُنَافِقِينَ ۖ
نقض عهد دوباره دا زجر ذکرکوی دپاره دیادت
دنقض عهد انجام هغه پیرناکاره د او دهغه
سزاگان خانی

فَتَزِلْ قَدَمُ ۖ يَوْمَ سَازَا ۖ چه یوه ورځ به خکاره
کفر ته لارشا یا به ستا دوج نه نور قومونه هم

د ځپل مشن قرآنی نه واپړوی خو پدې پرواه مه کوه.

(۱۰۲) قُلْ تَزَلَهُ رُوحُ الْقُدُسِ اَنْ تَدْعُوهُ داورته جواب اودقرآن مقام څه داققرآن ثبت له راغلې د نو پدې مسلمانان کلکېږي.

(۱۰۳) وَلَقَدْ نَعْلَمُ اَنَّهُمْ داهم زجر او جواب دشبې او اعتراض څه داسې اعتراض به کوی څه داته دېل نه زده کوې نودهغې جواب کوی.

(۱۰۴) اِنَّ الَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ تخويف څه دا معترضين او نه منونکي دآيات الله په دوی به مهر راشي او عذاب به ورلره دی (۱۰۵) زجر څه افتراء په پيغمبر کوی دوی مفتريان دی او دروغجن.

(۱۰۶) مَنْ كَفَرَ بِاللّٰهِ تخويف او امر په ثبت عند الابتلاء څه خبردار کافر کوشش کوی په مال او دولت سره او په شېهاتو کولو سره څه تاسو دقرآن او ايمان نه واپړوي او تاسو دا عهد مات کړئ نو خبردار دخپلو اصولو قرانيو نه مه اوړئ اوکه هر څومره زور کوی خو څه ډوانه پړوی مضبوط شي او څه چا کفر اوکړو او واوريدلو نو دهغه انجام اوگورئ دخلا خبره ځان له ده دهغه صرف جواز قدر د هغه هم په خاص حالت کښې څه اکراه ده.

(۱۰۷) ذَلِكَ بِاَنَّهُمْ اسْتَحَبُّوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وجه دارتداد دارتداد وجه څه وی ايمان پريږدي او وعده ماتوی نو دنيا ورته خائسته ځکارېږي نو ځکه داسې کوی نونيته به ئې داسې.

(۱۰۸) اُولَٰئِكَ الَّذِيْنَ طَبَعَ اللّٰهُ تخويف څه مهر په پرې راشي او هدايت به ورته نصيب نشي او آخرت به ئې تباه شي.

(۱۱۰) ثُمَّ اِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِيْنَ هَاجَرُوا بشارت څوک څه امتحان کښې کلک شو او هجرت او جهاد ئې اوکړونو هغوی ته خوشحالی الله تعالی ډ مونږ ته

تثبت نصيب کړی په ایمان او په توحید اویه سنت باند. آمین. دابشارت تر ولایظلمون (۱۱۱) پور. د او تخويف سره هم لگي.

(۱۱۲) وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا ۖ تَخَوِيف دنیوی. دسر دسورة سره اولگوه چه اتی امرالله. داد. راغ. عذاب چه دداس. واضح. مسئل. انکار کوی او عهدونه ماتوی نو عذاب راغ. دهغ. مثال ورته بیان کړئ او وجه دعذاب تر ظلمون (۱۱۳) پور. دمک. والو دعذاب تذکره ده. ځکه چه دوی دپیغمبر او دتوحید نه انکار کولو.

(۱۱۴) فَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ ۖ دد. خائ. نه دسورة اتم باب او پدیکښې رد دشرک فعلی او اتباع دابراهیم ن ته ترغیب او اصول ددعوت او بشارت عظمی موحدینو ته ذکرکوی. چه عقیده د شرک نه پاکه شوه نو اوس عمل هم دشرک نه پاکه کړه.

فَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ ۖ رد دشرک فعلی یعنی تحریمات العباد باند. رد کوی. چه اومو لیدل چه الله تعالی دهر څه متصرف او کارساز د. او چاچه دد. مسئل. نه انکار کړ. وو نو عذاب پر. راغل. وو نو تاسو دغه اومنی او تحریمات دځان نه مه کوئ ځکه داکار دالله تعالی د. او مک. والا ځکه تباه شو چه هغوی به دځان نه تحریمات کول نو تاسو دځان نه تحریمات مه کوئ.

(۱۱۵) إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ ۖ تحریمات الله او رد په نذورالعباد. چه الله تعالی دا حرام کړی دی نو دپته حرام اووایی. نونذورالعباد الله تعالی حرام کړی دی نو دهغ. استعمال مه کوئ او هغه حرام دی او پلیت دی.

(۱۱۶) وَلَا تَقُولُوا لِمَا تَصِفُ ۖ زجر مشرکینو ته په تحلیل او تحریم باند. دمخکښې دواړو سره تعلق لری. چه داکار ستاسو غلط د. چه په خپله

خوځه څه حراموي او څه حلالوي ځکه نذورالعباد حلالوي نو دا په الله تعالى افتراء ده دالله تعالى حلالو ته حرام وئيل دا افتراء ده او دالله تعالى حرامو ته حلال وئيل دا هم په الله تعالى افتراء ده

إِنَّ الَّذِينَ دَدَ نَه تَرَعْدَابُ أَلِيمُ (۱۱۷) پور ځخويف داس ځارکونکو

(۱۱۸) وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا ځځځځ په يهودو چه کوم ځنځ تحريمات شوي وو نو هغه دسزا په طور وو هغه تشريع او شريعت نه وو

(۱۱۹) ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ ځځځځ بشارت او ترغيث توبه ته ځاوس راشي دد ځبد عمل نه توبه اوباسي الله به مو معاف کړي

(۱۲۰) إِنَّ إِبْرَاهِيمَ كَانَ أُمَّةً ځځځځ خاتمه دسورة کښي ترغيث اتباع دملت ابراهيمي ته او اصول ديان او ترغيث بيان ته

إِنَّ إِبْرَاهِيمَ كَانَ أُمَّةً ځځځځ دد نه تر وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ (۱۲۳) پور ځترغيث اتباع دملت ابراهيمي ته او دابراهيم مقام يعني کار اوکړه رد داشراکواوکړه او په ديکښي دملت ابراهيمي پابند شه

گر هوائ ځاين سفرداري دلا دامن رهبر به گيرو پس بيا

يعني ا ځزړه که پد ځلار باند ځدسفر کولو خواهش او ارمان لر ځنولمن درهبر اونيوه او هغه پس ځروان شه

(۱۲۴) إِنَّمَا جُعِلَ السَّبْتُ ځځځځ جواب دشبه ځدمشركينو ځچه ته په ملت ابراهيمي ځنو دجمع ځدورځ تعظيم ولا ځکو ځپکار ده چه دخالي دورځ تعظيم د ځکړ و ځ؟ نو دهغه ځجواب چه ابراهيم ځدخالي دورځ تعظيم ند ځکړ ځداخو

روستو دقوم موسیٰ ن او بیا داخلاف والو خبره ده

(۱۲۵) اِذْغُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ ترغیب الی التبلیغ او طریقہ دبیان خائی چہ هر کله ټول بیان تام شو نو اوس دعوت په اصولو ددعوت اوکړه بِالْحِکْمَةِ : اول دلیل پیش کړه وَالْمَوْعِظَةُ : دویم مخاطب عوام وی نو ترغیب ترهیب سره کار اوکړه وَجَادِلْهُمْ : دریم چہ مخاطب منکر وی او ورسره دلیل او شبهه وی نو دهغ جواب اوکړه په اصولو

(۱۲۶) وَإِنْ عَاقَبْتُمْ فَعَاقِبُوْا خلوړم ادب چہ دا کارکنانو ته خطاب څوک ددعوت په کار کنځل او بد رد کوی نو درگزر اوکړی نو دبدل حق شته خو صبر خه د نو داکارکنانو او کشرانو ته حکم د چہ دوی د داس کوی کله کله د گذار اوباسی

(۱۲۷) وَاصْبِرْ وَمَا صَبْرُكَ دامیر او داعی مشر ته حکم چہ تاسره صبر زیلا ده که کشران گذار اوباسی نوخیر د خو ته صبر کوه

وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ تسلی چہ انکار کوی او ستا خلاف مکرونه کوی نو فکر مه کوه

آگ انکی انکو کرد گي بون

لاتک فی ضیق مما یمکرون

کس که تف زند

ریشش بسوزد

چہ څوک اورله پوک ورکوی نوخپله گیره سیزی
ان الله مع البشارة العظمیٰ للموحدين
دموحدينو اعانت او هغوی ته زیر لوئ چہ ستاسو
امداد له الله تعالی پوره د خو تقوی او احسان
باند کلک شی نو چہ الله تعالی د ملکر نو نور
خه کو

جسکا

نورحق شمع الهی کو بجهاسکتا ه کون

حامی هو خدااسکو مٹاسکتا ه کون

که لینکر

چہ الله درسره مل نه وی عبدالرحمانه

درسره وی یک تنها ئ

حاصل دسورة

عذاب دالله تعالى داد ځ راغ ځ نو دا ځکه چه په تاسو
کښې شرک اعتقادی او شرک فعلی د ځ نو راشئ
دپیغمبر ځ دادعوت دتوحید اومنی او شرک فعلی
او اعتقادی پریردئ او دا بالکل صاف مسئله ده چه
دهر قسم تعظیم لائق الله تعالى د ځ او درامدد ش ځ
لائق هغه د ځ ځکه خالق هغه الله تعالى د ځ او ټول
خیزونه هغه ته محتاج دی او دټولو نعمتونو هغه
مالک او تاسو چه څه ته محتاج وئ نو هغه ټول
الله تعالى درکړی دی نو سره دد ځ دتسلیم نه انکار
عذاب له دعوت ورکول دی نو په دنیا به هم تباه
شئ او په آخرت هم ځ نو وعده دالله پوره کړئ
دنیا مه غوره کوئ دقرآن په اصولو روانشئ او رد
د شرکونو اوکړئ لکه چه ابراهیم ځ کړ ځ وو چه
تاسو په اصولو د دعوت د دعوت کار اوکړی نو الله
تعالى به ستاسو مدد کوی او دهغه معیت خاصه به
تاسو سره وی ځ

امتیازات

- (۱) الأدلة المتنوعة ځ یعنی قسماقسام ادله
ذکرکول په توحید باند ځ ځ
- (۲) بیان الامثلة العجیبة ځ دتوحید دپاره ناشنا
مثالونه ذکرکول ځ
- (۳) واوحی ربک الی النحل ځ دگین دمچئ تذکره ځ
- (۴) من بین فرث ودم لبنا خالصاً ځ دشودو دصفایئ
تذکره ځ
- (۵) ان الله یامر بالعدل والاحسان ځ الایات
الجامعة ځ
- (۶) ولاتقولوا لما تصف السنتکم ځ دخل او حرمت
اختیار دالله تعالى د ځ ځ
- (۷) ولاتکونوا کالتی نقضت غزلها ځ مثال دعمل
دمشرک ځ
- (۸) ان تكون امة هي اربى من امة ځ

(٩) اذا قرأت القرآن فاستعذ بالله

(١٠) فلنحييَنه حياة طيبة بِ بشارت موحدينو ته

(١١) اصول الدعوة په آخر دسورة كښې

تمت سورة النحل بعون الملك الاكمل الذى هو يعطى الجزل والفضل

٢٤ هـ ١٤٣٣ هـ يوم الاربعاء ٣٧ : ١٠ صبح ١٠ اكتوبر

٢٠١٢ ء

□□□□□

خه په جيل كښې ناست يم دا سورة م اوليكه دالله تعالى نه م سوال د چه ما په خير او عافيت رها كړى سره دټولو جيليانو دسحر په وخت كښې ماته مدرسه او طالبان ياديرى او خما زړه انتهاى پريشانه وي الله تعالى د خما دزړه تسلى او كړى او خما دمور او ټول كور والو او طالبانو ملگرو استاذانو او الله تعالى دټولو دعاءگان قبول كړى او الله تعالى د ما خپل بهار او گلشن له بوځى الله تعالى ته هيڅ گرانه نده خما ژړا او فرياد صرف الله تعالى له دى او هغه خما خائسته نگهبان او ساتونك دالله تعالى دايكل قبول كړ امين يارب العلمين

□□□□□□□□

سورة بنى اسرائيل

سورة بنى اسرائيل مکی سورة د ۱ په نزول کښې
پنځوستم (۵۰) نمبر د ۱۱ پس د سورة القصص نه
نازل شو ۱۱ او په ترتيب د سورتونو کښې اوولسم
(۱۷) سورة د ۱۱ پس د سورة النحل نه ۱۱

ربط دمخکښې سورة سره

د سورة بنى اسرائيل مناسبت د سورة النحل سره
په گڼرو وجوهو باند ۱۱ د ۱۱

اوله وجه : په سورة النحل کښې ذکر د عذاب وو او
نزول دهغ ۱۱ نو د ۱۱ سورة په سر کښې هغه دعوی
ذکر کوی چه منکر دهغ ۱۱ مستحق د عذاب وی چه
سبحن الذی ۱۱ ۱۱ ۱۱

دویمه وجه : په سورة النحل کښې اول ذکر د عذاب
وو ۱۱ او بیا دعوی اصلی د توحید ذکر وه ۱۱ نو په سورة
بنی اسرائیل کښې اول ذکر د دعوی اصلی د ۱۱ او
بیا د عذاب د پاره اسباب اریعه چه د خلورو وجو نه
عذاب راځی ۱۱

دریمه وجه : هر کله چه په سورة النحل کښې ذکر
د عذاب اوشو په مجرمانو نو دلته اسباب د عذاب
خائی چه هغه کوم ۱۱ وج ۱۱ دی او جرمونه کوم دی
چه په هغ ۱۱ عذاب راځی نو خلور اسباب خائی ۱۱

خلورمه وجه : په سورة النحل کښې ذکر د نزول
د عذاب وو په مجرمانو نو دلته امثال او نمون ۱۱
خائی چه لکه قوم نوح ، بنی اسرائیل
، ثمودیان ، مک ۱۱ والا قوم فرعون چه په دوی عذابونه
راغلی وو ۱۱

پنځمه وجه : مخکښې یره د عذاب د نیوی وه نو دلته
ورسره اخروی هم ډیر ذکر کوی ۱۱

شپږمه وجه : آخر د سورة النحل کښې اوو ۱۱ لا تکن
فی ضیق ۱۱ ۱۱ خفه کیره مه او چه بنده خفه شی

نو سيل له ځی نو راځه چه سيل دربانده اوکړم چه
دملگرو ملاقات د اوشی او تسلی د اوشی

دعوی دسورة

دسورة مرکزی مسئله هغه ده " بيان الامور الاربعة
التي يستحق فاعلها العذاب " يعنى هغه څلور
اسباب او اصول بيانوي چه دهغه مرتكب او کونک
مستحق دعذاب گرځي (۱) الشرك المستمرة:
يعنى هميشه خلاف او شرک کول او توبه نه
ويستل دعذاب سبب ده انکار دتوحيدنه دا سبب
دعذاب ده شرک او فساد دمعاشره دا اول سبب د
عذاب ده (۲) الانکار من آيات الله تعالى دا په ۵۹
کښې (۳) اخراج الرسل حق پرست دکلو نه
شرل ۷۶ کښې (۴) الاستهزاء بالرسل په حق
پرستو پور خاندل او توق کول ۱۰۳ دا اسباب د
عذاب دا سورت ذکر کوي

خلاصه دسورة

سورة داخپل مضمون چه اسباب اربعة دعذاب دي
دا په عجيب انداز بيانوي دابتداء نه تر " في
الكتاب مسطورا " (۵۸) پور د اول سبب بيان ده
چه شرک دائما او توحيد نه انکار دا سبب دعذاب
ده تر اصل ثاني پور څو امور ذکرکوي اول
مسئله دتوحيد او دليل وحى (۱) بيا دليل نقلی
(۲) کښې او بيا نمونه دتخويف دنيوی ذکرکوي د (۴)
نه (۷) پور چه بنی اسرائيلو فساد کول او واپس
کیدل تر نه توبه نه يستله نو هلاک شو بيا مقام
دقرآن او تخويف اخروي او بشارت د (۱۲) نه دلائل
عقلیه او تخويف اخروي بيا دنيوی (۱۷) کښې
نمونه چه قوم نوح هميشه شرک کړ وو نو تباه
شو بيا ترغيث الی الاخرة او دعذاب نه بچ کيدلو
اسباب د (۲۲) نه تر (۴۱) پور بيا دقرآن مقام او
رد په شرک او زجرونه تر (۵۲) پور بيا ترغيث
(۵۳) کښې او رد په مشرکينو په (۵۶، ۵۷) کښې او

د (۵۹) " ومامنعنا " نه دويم سبب د عذاب چه " الانكار من ايات الله تعالى سبب لنزول العذاب " دالله تعالى دمعجزاتو نه انكار اود آيتونو نه داسبب د عذاب د ډ ډ دهغ ډ نمونه ثموديان (۵۹) كښې بيا زجر په طغيان (۶۰) كښې او دهغ ډ سبب (۶۱) كښې تر (۶۵) د (۶۶) نه دلائل عقليه چه په غلبه دالله تعالى دلالت كوي تر (۷۰) پور ډ ډ چه دومره نعم الله تعالى كړي دي او بيا هم انكار كوي ډ بيا تخويف اخروي چه دقرآن نه اوړي هغوي ته په (۷۱، ۷۲) كښې او بيا تحذير دمداهنه او سستئ نه چه د سستئ نه ځان بچ كړه ډ (۷۳) كښې ډ

د (۷۶) " وان كادو ليستفزونك " نه دريم سبب چه اخراج الرسل سبب لنزول العذاب ډ چه انبياء كرام او حق پرست دكلو او ملك نه شړل سبب دنزول د عذاب د ډ ډ دهغ ډ نمونه مك ډ والا (۷۶، ۷۷) كښې بيا ترغيب الى القرآن د (۷۸) نه تر (۸۹) ډ سره دزجر نه بيا تخويف د (۹۰) نه (۹۹) پور ډ او دليل عقلي ډ د (۱۰۱) " ولقد اتينا " نه څلورم سبب د عذاب چه الاستهزاء بالرسل سبب لنزول العذاب په انبياء كرامو او په حق پرستو پور ډ استهزاء كول دا سبب دنزول د عذاب د ډ ډ دهغ ډ مثال قوم فرعون ډ د (۱۰۵) نه ترغيب الى القرآن او ترغيب الى التوحيد او دعاء ته ډ (۱۱۰) او په آخر ايت كښې توحيد او رد په مشركينو او اهل كتابو او مجوسو ټولو باند ډ ډ

واذا تدبرت : شيخ القرآن رحمه الله دزيات تدبر او فكر دپاره په قرآن كښې وائي سوچ او كړه نو دهر دوو سببونو تر مينځه به تخويف دنيوي او اخروي او قرآن ته ترغيب او زجر معرضينو ته چه اعراض دقرآن او پيغمبر نه كوي دا به خواه مخواه وي او ترغيب الى التبليغ دا هر ځا ډ شته د ډ ډ او اول سبب كښې ذكر دامور مصلحه او رد په مشركينو شته د ډ او دلائل نودادغه شان د څلورم نه روستو

او ددریم سبب نه روستو نعمتونه دالله تعالی ذکر
دی او دڅلورم نه روستو هلاکت دمام مکذبو ذکر
د... دا په اصل اول کښې هم وو نو سوچ او کړه
وایی سورة په خکلی انداز دا اصول او اسباب بیان
کړی دی دزړه اطمینان پر راځی

(۱) سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ ۚ دَعْوَىٰ دَتَوْحِيدِ
 او په هغه ۚ دليل وحى ۚ چه الله تعالىٰ په ذات او
 صفت كښې واحد او گڼړئ او دشريك اوحصه دار نه
 ؤ ۚ پاك او گڼړئ ۚ چه داسه ۚ نه كوئ بيا به عذاب
 راځي په نحل كښې د دليل نه انكار نو عذاب ډير
 غټ نه وو د قحط وو او اوس دا معجزه ده كه
 دمعجزه ۚ نه انكار او كړو او دشرك نه مو توبه اونه
 ويستله نو غټ عذاب به راځي د بدر كبريٰ كښې
 د قتل ۚ او دليل وحى هم شو ځكه " سُبْحَوَا " امر
 د الله د طرفنه د ۚ ۚ او دمعراج د بيت المقدس پور ۚ
 تذكره ۚ او د بيت المقدس نه تر الى ماشاء الله
 تذكره دا په نجم كښې ده ۚ او د صحيح احاديثو نه
 اِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ۚ دليل عقلىٰ ۚ چه دهر
 څه اوريدونك ۚ هغه الله تعالىٰ او پوهه پر ۚ الله نو
 هغه په خپلو صفاتو كښې يو او گڼړئ ۚ

(۲) وَآتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ ۖ دَلِيلٌ نَقْلَى ۖ چه پد ۖ
کښې څه یواځې هم نه یم بلکه دموسی ۖ د کتاب
هم دامسئله وه بلکه دټول آسمانی کتابونو ۖ دلیل
وحی اوشو عقلی اوشو نقلی اوشو او معجزه
پیش شوه نو دانکار څه جواز پاته نشو چه اوس هم
د شرک نه توبه نه اوباسی او په شرک دائم او کلک
دی نو عذاب به راځي ۖ

(۳) دُرِّيَّةٌ مِّنْ حَمَلِنَا ۖ تَرغِيبُ مَنْلُو ته ۚ چه
تاسو دنوح ۛ اولاد يئِي چه شڪر گذار وو نو تاسو

هم قدر او کړئ او توحيد اومنی چه د عذاب نه بچ شی لکه چه دهغه اتباع بچ شوی

(۴) وَقَصَّيْنَا إِلَىٰ بَنِي إِسْرَٰئِيلَ ۖ نُمُونَهُ دتخويف دنیوی ۖ چه بنی اسرائیلو ته په کتاب کښې وحی شوی وه د دوه ځانۖ د فساد نو دهغهۖ انکار او کړو نوعذاب پرۖ راغۖ نو دغه شان اۖ مکۖ والو تاسو ته اول د قحط عذاب راغۖ بیا د عذاب دبدر کبرۖ نو که اوس هم اونه منله نو عذاب د جهنم په شی لکه چه هغوی له وو ۖ دا تر " حَصِيرًا " (۸) آیت پورۖ نو خه داده چه د ښرک نه توبه اوباسئۖ

(۹) إِنَّ هَٰذَا الْقُرْآنَ ۖ ترغیب الی القرآنۖ راشی د قرآن کریم اتباع او کړئ او دۖ د توحيد لاره ځانۖ چه په دلیل مضبوطه لار دهۖ

وَيُبَشِّرُ الْمُؤْمِنِينَ ۖ بشارت چه کومو خلقو دادعوی اومنله د توحيد نو هغوی ته زیرۖ

(۱۰) وَأَنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ ۖ تخويف اخروی چه چا ددۖ دعوۖ نه انکار او کړوۖ او همیشه شرک کوی نو دهغوی انجام د آخرت دۖ

(۱۱) وَيَذَعُ الْإِنْسَانَ بِالْشَّرِّ ۖ زجر او تخويف چه دا احمق او مشرک انسان سره د دومره عجیب بیان نه بیا هم د شرک مستمره کولو سره دعوت عذاب له ورکوی او کله په خله هم او وائی چه " امطر علینا " نو عذاب به راشی دهر څیز وخت مقرر دۖ

(۱۲) وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ ۖ دلیل عقلیۖ چه الله تعالی ستاسو دپاره داسۖ نظام پیدا کړۖ نو بیا هم دهغه سره شرک کول دا حماقت دۖ

(۱۳) وَكُلُّ إِنْسَانٍ أَلْرَّمَتْهُ ۖ ددۖ نه تر ولا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ (۱۵) پورۖ تخويف اخرویۖ هرکس ته به خپل عمل او خودۖ شی او دبل نه بوج نشی اوچتولۖ

وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ ۖ ۞ ۞ ۞ دد ۖ نه ترخَیِّرًا بَصِيرًا (۱۷)
 پور ۖ تخويف دنیوی ۖ دنیا کښې عذاب پس دیغمبر
 دراتلو نه ورکوی چه هغه توحید بیان کړی او دوی
 تکذیب اوکړی او په شرک دائم پات ۖ شی نو عذاب
 راشی لکه په قوم نوح علیه السلام چه راغل ۖ وو چه
 هغوی شرک مستمره کولو او توبه ئ ۖ نه ایستله ۖ
 (۱۸) مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعَاجِلَةَ ۖ ۞ ۞ ۞ جواب دشیبه ۖ
 که مونږ په شرک مستمر کښې په غلطه یو اود
 عذاب مستحق یو نو بیا مونږ له الله تعالی رزق
 ولا ۖ راکوی؟ نودهغه ۖ جواب کوی ۖ چه څوک اراده
 د دنیا کوی او دائ ۖ خوځه وی نو په آخرت کښې به
 عذاب شی او چه څوک د آخرت سعی کوی نو هغه
 له به په آخرت کښې بدله ملاؤ شی او هر چه دنیا
 ده دا خو چه چاله څومره مقدر وی نو دومره
 ورکوی نو د آخرت کوشش پکار د ۖ ترغیب الی
 الآخرة پکښې هم شو په شروط (۱۹) کښې دا ټول
 بیان تر " محظوراً " (۲۰) پور ۖ د ۖ ۖ
 (۲۱) اِنظُرْ كَيْفَ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمُ ۖ ۞ ۞ ۞ ترغیب الی
 الآخرة په آخرت کښې لوئ ۖ لوئ ۖ درجات دی نو
 دهغه ۖ د حصول دپارم کوشش اوکړئ ۖ
 (۲۲) لَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ ۖ ۞ ۞ ۞ زجر په شرک
 او تخويف چه شرک سبب د عذاب د ۖ نو ځان تر ۖ
 اوساته ۖ او دد ۖ ځائ ۖ نه تر (۴۰) آیت پور ۖ امور
 مصلحه ذکرکوی چه الدافعة للعذاب دی ۖ چه د عذاب
 تذکره شروع ده ۖ نو د عذاب نه د بچ کیدلو اصول
 ذکرکوی ۖ لنډ حاصل : چه ظلم مه کوئ شرک مه
 کوئ او احسان کوئ ۖ او د ظلم شپږ اقسام هغه
 دلته بندوی چه هغه په سورة المومنون کښې لیکل ۖ
 شوی دی ۖ هغه ځائ ۖ شیخ القرآن رحمه الله تعالی
 اشاره کړ ۖ وه نو مونږ هلته تفصیل لیکل ۖ د ۖ دلته
 اجمالاً ۖ

شيخ القرآن مولانا محمد طيب طاهري صاحب
 ؤما محبوب استاذ هغه ذكر كوي چه دلتہ ۲۵
 اوامرو نواهي ذكر كوي تقريباً ۱۴ نواهي دي او
 نه اوامرو دي نو ۲۵ خبر شو نو هغه وائي دا ۲۵
 زده كړه او عمل پر او كړه چه ددين مشر ش او
 نيكه ش ؤكه پنځويشتو كالو كښې سر نيكه
 كيري چه دولس كاله كښې هلك بالغ كيري نو چه
 واده ورله او كړ نو شپږمياشت اقله مده دحمل ده
 نو بيا چه حمل اوشي نو دولس كاله كښې هغه
 بالغ نو شپږمياشت اقله مده دحمل ده نو دېچي
 بچ به اوشي نو هغه اول نيكه شو او عمر ئ ۲۵
 كاله د نو پد امورو سره به د عذاب نه بچ ش په
 اول او آخر كښې د شرک نهی ده چه د ټولو نه ځان
 بچ كول غواړي خولوئ سبب د عذاب هغه شرک د
 نو دد نه ځان اوساتي او د اټولو فسادونو جرړه
 ده نور فسادونه دد نه پيدا كيري

(۴۰) أَفَأَصْفَاكُمْ رَبُّكُم بِالْبَنِينَ زجر په شرک
 چه دومره خلك بيان دومره ب انصافه خبره كوي
 (۴۱) وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَذَا الْقُرْآنِ تر غيب
 الى القرآن چه دا شر او داس خبر ؤكه كوي
 چه د قرآن غوند كتاب نه مخ اړوي نو د له د
 راشي چه علاج ئ اوشي

(۴۲) قُلْ لَوْ كَانَ مَعَهُ آلِهَةٌ زجر په شرک
 باند چه د قرآن نه فائده نه اخلي او د قرآن سره
 ئ گند سوا شي نو غلط خبر شروع كړي نو
 د الله تعالى سره د شريكانو او نورو متصرفانو څه
 جواز

(۴۳) سُبْحَانَهُ رد د شرک او بيان د توحيد
 تر خليمًا غفورًا (۴۴) او دليل نقلی په توحيد د
 وحوشو او طيورو نه او ټول مخلوقاتو نه چه
 شرک پريږدي ؤكه چه د توحيد مسئله كښې

دانسان او جناتو نه علاوه بل څوک خلاف نه کوي
ټول دا مسئله مني نو تاسو ولا دد نه انکار کوئ
اِنَّهٗ كَانَ خَلِيْمًا غَفُوْرًا ترغيب چه الله تعالى درته
صبر کړ د گني د عذاب مستحق يئ راشئ توبه
اوباسئ

(۴۵) وَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ فَسَبِّحْ دَنه منلو
دتوحيد تر نُفُوْرًا (۴۶) پور د چه دوی ځکه داس
خبر کوي او اعتراضات کوي چه په دوی مهر
لگيدل د نو دوی ستا د بيان د قرآن نه فائده نه
اخلی او دتوحيد نه متنفر دی زړونه د گنده دی
(۴۷) نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَسْتَمِعُونَ په زجر په انکار
درسالت ستا مجلس کښې څه مخصوص نيت باند
کيني او غور کيردی او کوي په تا اعتراضات او
تاباند قسما قسم تهمتونه لگوي نو دا گمراه
دی

(۴۹) وَقَالُوا أَإِذَا كُنَّا عِظَامًا زجر په انکار
داخرت باند د تقريباً دمقاصدو اربعو په انکار
باند زجرونه ورکړ شو دد ټولو فسادونو جرړه
داده چه دوی انکار کوي دتوحيد او پيغمبر او قرآن
نه نو ځکه چه دوی آخرت نه مني نو ددوي غلطه
نظريه او دهغه جواب تفصيلی تر "إِلَّا قَلِيلًا" (۵۲)
پور سره داثبات دقيامت نه

(۵۳) وَقُلْ لِّعِبَادِي يَقُولُوا الَّتِي تَرْضَىٰ اَلِي
التبليغ دوی زجرونه او اعتراضات کوي نو کوي به
تاسو خپل کار جاری ساتئ او دکنځلو جواب په
کنځلو مه ورکوئ ځکه شيطان هغه دفساد
پيدا کولو کوشش کوي چه مسئله پات شي نو دوی
الله ته اوسپارئ الله پر پوهه د "أَعْلَمُ بِكُمْ":
دا "بِهِمْ" پکار وو ځکه مک والا مراد دی خو دعام
کولو دپاره صيغه دخطاب کړه ته څه په دوی وکیل
نه د چه اوبه مني ستا په بيان او تبليغ کول دی
هغه کوه د (۵۴) "وَكَيْلًا" پور

(۵۵) وَرَبُّكَ أَغْلَمُ □□□□ دلیل عقلی دتوحید □ چه عالم په هر څه الله تعالى د □ نو څنگه تاسو بل حصه دار جوړوی یعنی بیان کښې داس □ دلائل پیش کوه □ د داود ن کمال هغه په بادشاهت نه وو هغه په توحید باند □ وو نو دټولو انبیاء دا توحید بیان وو درجات خو دالله تعالى ورکړه ده □

(۵۶) قُلِ ادْعُوا الَّذِينَ رَعَيْتُمْ □□□□ زجر چه سره ددلائلو اوس نور رامدد کوی چه هر څه باند □ پوهه الله تعالى د □ نو رامدد شه هم دهغه حق د □ ستاسو الهه هغه دڅه مالکان ندی عاجزان دی □

(۵۷) أُولَئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ □□□□ رد په مشرکینو □ چه ستاسو الهه خو په خپله الله تعالى رامدد کوی او دهغه نه یریری او ځان ورته نزد □ کوی □

(۵۸) وَإِنْ مِنْ قَرْيَةٍ □□□□ تخويف دنیوی □ اوس هم نه منی دشرك نه توبه نه اوباسی نو معذب به شی هلاک به شی □

(۵۹) وَمَا مَنَعَنَا أَنْ نُرْسِلَ بِالْآيَاتِ □□□□ دد □ ځان □ نه دویم سبب دعذاب ذکر کوی چه انکار دآیات الله تعالى نه سبب دنزول دعذاب د □ □ چه دمعجزاتو نه او دالله تعالى دنخو او آیتونو نه انکار کوی □ نو هغه هلاک شوی دی دهغه □ نمونه ثمودیان ذکرکوی □ چه هغوی دمعجزاتو نه انکار کړ □ وو نو تباه شوی وو نو که تاسو انکار اوکړو معجزه د اسراء هم راغله او معجزه دقرآن هم ده نو که دد □ نه مو انکار اوکړو نو تباه به شی □

(۶۰) وَإِذْ قُلْنَا لَكَ □□□□ "الزجر لمن طغى وخالف الرسول □ " داهم داس □ ب □ انصافه دی چه معجزه هس □ مسخره حسابوی او دپیغمبر خلاف کوی او طغیان او سرکشی کوی نو بدر کښې به تباه شی □

(۶۱) وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ □□□□ سبب دطغیان او سرکشی هغه اتباع دشيطان ده نو دد □

دپاره واقعہ دشيطان ذکر کوی نو شيطان ستاسو دشمن د تاسو طغيان او سرکشی ته رابلونکې هغه شيطان د نو دهغه اتباع مه کوئ او دا اسباب د عذاب پريږدئ دا تر "وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ وَكِيلًا" (۶۵) پورې ذکر کوي

(۶۶) رَبُّكُمُ الَّذِي يُرْجِي لَكُمُ الْفُلْكَ دليلى عقلی چه الله تعالى تاسو ته داسې نعمتونه درکړي دي او ستا په نيولو قادر د نو ولا تاسو دشيطان اتباع کوئ او دالله تعالى اتباع نه کوئ (۶۷) وَإِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فِي الْبَحْرِ مَنَاصِيحُ دوسره بې انصافه يئ چه تاسو هم په يوځای کېښې دتوحيد قائل شئ او چه الله درله نجات درکړي نو تاسو بيا هغه الهوپسې روان شئ

(۶۸) أَفَأَمِنْتُمْ أَنْ يُخْصِفَ بِكُمْ تَرْتِيغًا (۶۹) پورې زجر او تخويف چه په شرک ئ زوری او پروی چه ولا دالله نه به خلاص شئ

(۷۰) وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ داهم زجر چه ټول نعم چه دی نو هغه څما دطرفه دی او بيا هم انکار او سرکشی دالله تعالى دآيتونو نه څومره بې انصافی ده

(۷۱) يَوْمَ نَدْعُو كُلَّ أَنْاسٍ بِإِمْامِهِمْ تخويف اخروی هغه چاته چه هغه دآيتونو دالله دقرآن نه انکار کوي او دكتاب الله نه اوړی تر "وَأَصْلُ سَبِيلًا" (۷۲) پورې

(۷۳) وَإِنْ كَادُوا لَيَفْتِنُونَكَ تحذير عن المداهنة بېره ورکوي دمداهنة او سستيا نه په بيان دقرآن کېښې چه ددوی انکار او اعتراضونو دوجې نه ته چرته آیات الله او کتاب الله کېښې او بيان کېښې سستی اونکې ددوی کوشش دغه د چه تا واپړوی دا تر "تَصِيرًا" (۷۵) پورې ذکر کوي

(۷۶) وَإِنْ كَادُوا لَيَسْتَفْرِزُونَكَ مِنَ الْأَرْضِ ددې ځای نه دريم سبب د عذاب ذکر کوي چه هغه د

اخراج الرسل سبب لنزول العذاب " پیغمبران او حق پرسته دكلو نه شړل دا سبب د عذاب د ځای یعنې دوی په تا اعتراضونه کوی او تکلیف رسوی غرض ئې دادې چې دوی ته کلا پرېږدې او تا اوباسی نو دوی به ستا نه روستو پدې کېږي وخت تیروولې نشی دوی ته به هم په بدر کېږي سزا ملاؤ شی دا ځمونې قانون د تیرو قومونو کېږي هم

(۷۸) أَقِمِ الصَّلَاةَ لِذُلُوكِ الشَّمْسِ ذَكَر دامور مصلحو او ترغیب الی القرآن چې مصائب به رسوی نو ته صبر کوه او دا کارونه کوه تاله به اوچت مقام درکړي

(۸۰) وَقُلْ رَبِّ اَدْخِلْنِيْ ۝۴۴ تسلی دوی ستا دویتلو فکر کوی نو ته غم مه کوه او داسې دعاء کوه د وتو په وخت دا دعاء کوه

یوسف گم گشته باز آید بکنعان غم مخور گلستان غم مخور

" چې یوسف علیه السلام کنعان نه روک شو نو واپس کنعان ته راغې نو غم مه کوه او داغم ماحول او سینه به یو ورځ خوشحالیو گلستان شی فکر مه کوه " الله تعالی د ځما غمونه هم ختم کړي او ځما د جیل نه دوتو بندوبست د اوکړي پیر خفه یم نن خو د آیتونو او شعرلیکلو سره م پیره تسلی اوشوه " الله د ځما مور او کوروالو ټولو تسلی اوکړي او الله د په ټولو خوشحالی راولی " آمین

(۸۱) وَقُلْ جَاءَ الْحَقُّ ۝۴۵ ستا وتل دا به د باطل د ختمیدلو او د حق د ترقي سبب وی

(۸۲) وَنُزِّلُ مِنَ الْقُرْآنِ ۝۴۶ ترغیب الی القرآن سره د زجر نه قرآن خوزبردست رحمت الله تعالی رالیرل د خو د ظالمانو ته دانکار دوج نه زحمت شو د

(۸۳) وَإِذَا أَنْعَمْنَا عَلَى الْإِنْسَانِ ۖ أَهْمَ زَجْرَ ۖ
 ددوی یوه پلټتی نه ده ۖ دانعام په وخت اعراض
 کوی نو ورته اووایه ۖ الله تعالیٰ ته هر څه
 معلوم دی ۖ

(۸۵) وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ ۖ جَوَابٌ دَسْوَالِ ۖ
 کافر وائی ۖ که مونږله دد ۖ سوال جواب راکړ ۖ
 نو ایمان راوړو ۖ نو نبی ۖ هم حریص وو ۖ دوی
 ایمان راوړی نو دد ۖ جواب نه نبی ۖ منع شو ۖ
 داس ۖ لایعنی خبرو کښې گوټ ۖ مه وهه ۖ داس ۖ خبرو
 سره ۖ هغه ۖ کښې هیڅ فائده نه وی دوحی برکات
 ختمیږی ۖ په (۸۶) کښې ۖ دا خو تاله الله تعالیٰ

رحمت درکړ ۖ د ۖ او لوټ ۖ فضل دربانده شو ۖ
 (۸۸) قُلْ لِّئِنْ اجْتَمَعَتِ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ ۖ ۖ معجزه
 قرآنی او ترغیب الی القرآن ۖ ۖ دایمان دپاره
 نورو نخو ته څه حاجت دد ۖ او دسوالونو جوابونو
 ته ۖ معجزه قرآنی کافی ده دوی د دد ۖ مقابله
 اوکړی ۖ چر ۖ هم نشی کول ۖ

صد هزاران دفتر اشعاربود
 پيش حرفِ اُميش آن
 عار بود ۖ

" په لکھونو دفترونه داشعارو وو او دفصاحت او
 بلاغت خو د نبی ۖ دامی صفت مخ ۖ ته هغه
 شرمیدلی او عاجزه وو ۖ "

(۸۹) وَلَقَدْ صَرَّفْنَا لِلنَّاسِ ۖ زَجْرَ ۖ سره دقرآن
 دداس ۖ بیان نه د دوی انکار ته اوگوره قرآن هیڅ
 شک ند ۖ پریخودل ۖ سره دد ۖ نه دوی دایمان دراوړو
 دپاره حیل ۖ جوړوی او غرضیان دی ځان له خیزونه
 غواړي ۖ تر (۹۳) پور ۖ

(۹۳) قُلْ شُبْحَانَ رَبِّي ۖ ۖ دټولو اعتراضونو او
 بهانو او حیلو جواب ۖ ۖ داکارونه کول دخدائ ۖ کار
 د ۖ څه خو انسان یم او پیغمبر یم څه خدائ ۖ نه
 یم ۖ

(۹۴) وَمَا مَنَعَ النَّاسَ ۖ زجر چه اوس به بيا
اعتراض کوی چه مونر دبشر رسالت نه منو نو
دهغ ۖ جواب کوی ۖ (۹۵، ۹۶) کنبی ۖ چه ثما اوستا
مینخ کنبی الله گواه کافی د ۖ

(۹۷) وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ ۖ تخويف اخروی چه دنه
منلو او اعتراضونو به دا انجام شی ۖ

(۹۸) ذَلِكَ جَزَاؤُهُمْ ۖ سبب د عذاب ۖ او زجر په
انکار د آخرت باند ۖ

(۹۹) أَوَلَمْ يَرَوْا ۖ اثبات د قیامت چه ولا ۖ الله ته
خه گران د ۖ

(۱۰۰) قُلْ لَوْ أَنُّم تَمْلِكُونَ ۖ دلیل عقلی
دتوحید چه متصرف او کارساز الله تعالی د ۖ که
خزان ۖ تاسو له درکړ ۖ و ۖ نو تاسو به چاله خه نه وو
ورکړی ۖ " لَوْ أَنُّم " عام د ۖ هر چاته جنات
انسانان ۖ ملائک ټولو ته وائی ۖ چه هغه کارساز
متصرف د ۖ نو ولا ۖ قیامت راوستل گران دی خه ۖ

(۱۰۱) وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى ۖ دد ۖ خائ ۖ نه خلورم
سبب د عذاب ذکر کوی ۖ چه هغه د ۖ " استهزاء
بالرسل سبب لنزول العذاب " ۖ انبیاء کرام علیهم
الصلوات والتسلیمات پور ۖ او حق پرستو پور ۖ
استهزاء کول سبب د عذاب د ۖ او دد ۖ دپاره نمونه
ذکر کوی د فرعونیانو ۖ چه هغوی په موسی ن پور ۖ
استهزاء کړ ۖ وه نو څنگه تباه او برباد شو ۖ تر ایت
(۱۰۴) پور ۖ دا ذکر کوی ۖ

(۱۰۵) وَيَا لِحَقِّ أَنْزَلْنَاهُ وَبِالْحَقِّ نَزَلَ ۖ ترغیب
الی القرآن ۖ نو اسباب د عذاب پریردئ او دا قرآن
په مسئله د توحید نازل شو ۖ دا اومنی ۖ راشئ دا
زبردست کتاب د ۖ دا هم حق او مسائل ئ ۖ هم حق ۖ
ته بشیر او نذیر ئ ۖ بیان سره د کار د ۖ نو ته بیان
کوه په دمه دمه واضحه کړه دوی منی او د منی که
نه منی نه د منی ۖ

(۱۰۷) إِنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ □□□□ دليل نقلی □ شته

چه مرد میدانان او نران چه هغه به اومنی □

هر بیش گمان مه بر که خالی باش فلنگ خفته م □ باش

یعنی ځنگل دزمو نه خالی نه وی □ داتر (۱۰۹) پور □

دلیل نقلی ذکر کوی □

(۱۱۰) قُلِ ادْعُوا اللَّهَ أَوْ ادْعُوا الرَّحْمَنَ □□□□ ترغیب

الی التوحید والدعاء □ او حاصل دسورة چه سورت د

واوریدو نو اوس راشه او یو الله تعالی رامدد کړه

او طریقه د رامدد ش □ چه دالله تعالی صفات الله

تعالی له وسیله کړه □ او مه ډیر تیز غواړه چه به □

ادبی رانشی او مشرکین استهزاء اونکړی او مه

ډیر په مزه چه صحاب □ تعلیمه پات □ شی □

(۱۱۱) وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ □□□□ دمخکشی دپاره دلیل

او رد په ټولو فرقو مشرکانو اهل کتابو او

مجوسو □ چه الله تعالی درامدد ش □ لائق ځکه د □

چه ټول صفات دخدائتوب دهغه دی او دهغه څوک

شریک او حصه دار نشته او اختیارات هم دهغه دی

□ شروع دسورت په تسبیح باند □ چه الله تعالی هر

عیب نه پاک اوگنډه او ختم دسورة په حمد چه هر

کمال دخدائتوب الله تعالی له اوگنډه □

حاصل دسورة

عذاب الهی نه ځان بچ کول غواړی □ دعذاب

مستحق هغه څوک وی چه همیشه شرک کوی لکه

دنوح □ قوم شو او چه معجزاتو او آیتونو نه انکار

کوی لکه ثمودیان شو او چه حق پرست دکلو نه

اوباسی لکه مک □ والا شو او په حق پرستو پور □

ټوق □ کوی لکه فرعونیان شو نو داپریردئ راشی

قران راواخلی او یو الله تعالی رامدد کړی چه

دعذاب نه بچ شی □ او دنیا او آخرت کامیابی

ستاسو شی □

امتیازات

(١) الاسباب الاربعة لنزول العذاب □ (٢) واقعة

الاسراء □ (٣) تذكره دفساد دبنی اسرائیل □

(٤) اسباب دمدافعت دعذاب ٢٥ اوامر او نواهی □ ()

(٥) وَقُلْ رَبِّ اَدْخِلْنِيْ مُدْخَلَ صِدْقٍ

(٦) قُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبَاطِلُ □ (٧) عَسَى اَنْ

يَبْعَثَ رَبُّكَ مَقَامًا مَّخْمُودًا □ (٨) يَسْأَلُوْنَكَ عَنِ الرُّوحِ □

(٩) قُلْ لِّئِنْ اجْتَمَعَتِ الْاِنْسُ وَالْجِنُّ □ (١٠) وَلَا تَجْهَرُ

بِصَلَاتِكَ وَلَا تُخَافُتْ بِهَا وَابْتَغْ بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيْلًا □

تمت سورة بنی اسرائیل بعون الرب الجليل

والحمد لله الذي لم يتخذ ولداً ولم يكن له شريك

في الملك ولم يكن له ولي من الدّل وكثيره تكبيراً

الله اكبر كبيراً والحمد لله حمداً كثيراً وسبحان

الله بكرة واصيلاً □

د □ خائ □ ته شكر د □ راورسيدلو د □ نه اخوا تر طور

پور □ ليكل □ شو □ د □ الحمد لله دادالله تعالى په

امداد دكهف نه ما شروع په ١٤ شوال كړ □ وه او

نن ٢٤ ذى القعدة ده □ دادجيل لويه تحفه ده او داد

الله تعالى لو □ رحمت د □ بهر كه ما ټول عمر تير

كړ □ و □ كيد □ شى دام نه و □ ليكل □ دادجيل ظاهر

بركت الله د نور بركتونه راكړى او الله تعالى د

صبر راكړى او خما دمور تسلى او دټولو

پسماندگانو □ او په خير او عافيت د ورسره خما

ملاقات او كړى او ما د خدائ □ ددين خدمت له بهر

كړى □ آمين □

٢٤ هـ ١٤٣٣ هـ ١٠ اكتوبر ٢٠١٢ ء يوم الاربعاء ٢٨ :

٠٣ بعد از ظهر □

□□□□□□